

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

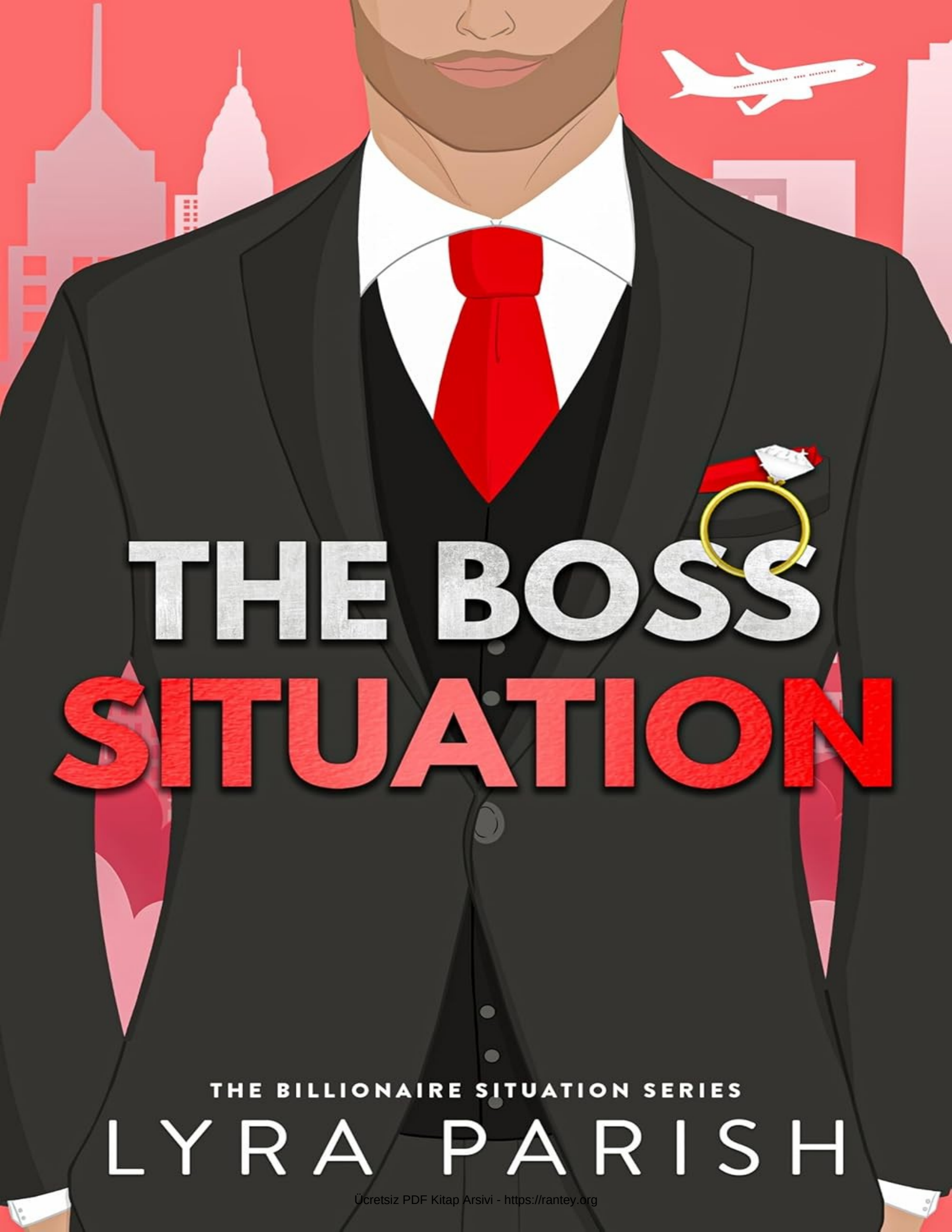
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE BOSS SITUATION

THE BILLIONAIRE SITUATION SERIES

LYRA PARISH

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

THE BOSS

THE BILLIONAIRE SITUATION SERIES

Y R A P A R I S

Telif Hakkı© 2025 Lyra Parish
www.lyraparish.com

Patron Durumu
Milyarder Durum Serisi, #3

Editör: Jovana Shirley
Unforeseenunforeseenediting.com
Editing

Düzeltilmen: Marla Esposito
proofingstyle.com

Kapak Tasarımı: Bookinit!
Tasarımlar bookinitdesigns.com

Tüm hakları saklıdır. Bir incelemede kısa alıntılara yer verilmesi dışında, kitabın hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmaksızın hiçbir şekilde kullanılamaz veya çoğaltılamaz. Bu kitap, yapay zeka teknolojisi kullanılmadan oluşturulmuş bir kurgu eseridir. Bu kitap yapay zeka modellerini eğitmek için kullanılamaz. İsimler, karakterler, kurumlar, kuruluşlar ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da gerçeklik hissi vermek için hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Bu kitabın hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmaksızın herhangi bir amaçla yapay zeka modelleri oluşturmak, beslemek veya iyileştirmek için kullanılamaz.

İÇERİK UYARISI

Bu kitap bir tutam gerilim içeren bir romantik komedi olarak kabul edilse de, yetişkinlere yönelik içerik ve küçükler için uygun olmayan bir dil içermektedir.

İçerik uyarı listesinin tamamı için lütfen şu adresi ziyaret edin: <https://lyraparish.com/pages/boss-contentwarning>

RESMI ÇALMA LİSTESİ

HUMBLE. - Kendrick Lamar
Toxic - Britney Spears
Look What You Made Me Do - Taylor Swift
BOYTOY - Halle Abadi
Kale - Halsey
Run Me Like a River - Chloe Crimson Aphrodite -
Sam Short
So It Goes... - Taylor Swift Dirty -
KSI
Can't Help Falling in Love - The Chillest We Go
Down Together - Dove Cameron, Khalid
Fade Into You - Mazzy Star The
Only Exception - Paramore
Unutulmak Nasıl Bir Histir - Selena Gomez, benny blanco
Birlikte Daha İyiyiz - Jack Johnson

BU ÇALMA LİSTESİNİ DINLEYİN:

<https://bit.ly/boss-playlist>

Bu anka kuşları için, bir zamanlar güvendikleri kişiler tarafından ateşe verilen ama yine de küllerinden doğmayı başaranlar için...

Asher Banks seni bekliyor, kötü kız.

*Kötü bir kız olmadığımı
biliyorsun, ama seninle kötü
şeyler yapıyorum.*

-Taylor Swift, So it Goes

İÇİNDEKİLER

Bölüm 1
Bölüm 2
Bölüm 3
Bölüm 4
Bölüm 5
Bölüm 6
Bölüm 7
Bölüm 8
Bölüm 9
Bölüm 10
Bölüm 11
Bölüm 12
Bölüm 13
Bölüm 14
Bölüm 15
Bölüm 16
Bölüm 17
Bölüm 18
Bölüm 19
Bölüm 20
Bölüm 21
Bölüm 22
Bölüm 23
Bölüm 24
Bölüm 25
Bölüm 26
Bölüm 27
Bölüm 28
Bölüm 29
Bölüm 30
Bölüm 31
Bölüm 32
Bölüm 33
Bölüm 34
Bölüm 35
Bölüm 36
Bölüm 37
Bölüm 38

[Sonsöz](#)

[Lyra'dan daha fazlasını
mı istiyorsunuz?](#)

[İletişimde Kal Teşekkür
Lyra Parish Hakkında](#)

1

ASHER

"A "Asistanım Lauren kapı aralığından sesleniyor. "Günaydın ya da merhaba yok mu?" Ona göz kırpiyorum.

"Umurumda değilken neden hoşbeşle vakit kaybedeyim ki?" diye yanıtlıyor içeri girerken.

Onu çocukluğumdan beri tanıyorum çünkü ilk olarak babamın finans şirketinde yönetici asistanı olarak çalışmıştı. Bu pazarlama şirketini büyüttüğümde Lauren'e bana katılması için daha yüksek bir maaş, daha fazla ücretli tatil ve yıllık ikramiye teklif ettim. İki hafta önceden haber verdi ve tereddüt etmeden babamı bıraktı. Yirmi yıllık sadık hizmetinden sonra kimse onu suçlamadı, babam bile.

Kendime onu nazik olması için işe almadığımı söylüyorum. O bir buldok köpeği ve kimse onu geçemiyor, ki günlük yalakalıktan daha fazlasına ihtiyacım var. Gittiğim *her yerde* bunu görüyorum.

Lauren kanıtı bu hiç kimse bir bok hakkında benim ve dünyanın acımasız olduğunu hatırlatıyor. Onun sivri dili bana sert olmam gerektiğini hatırlatıyor.

Boğazını temizliyor. "Bellamore'daki randevunuzu hatırlatmak istedim. Saat tam 7'de."

"Unutmadım."

Bellamore'un ortaklarından Harper Alexander benimle bire bir acil bir toplantı ayarladığından beri bu toplantı aklımdaydı.

Sandalyemde arkama yaslanıp cumartesiye ileri sarabilmeyi diliyorum. O gece, Cityscape Ödülü'ne aday gösterildiğim bir ödül törenine katılıyorum. Bu prestijli bir ödül ve bir CEO'nun alabileceği en büyük onurlardan biri.

Yanıp sönen imlece yeniden odaklanıyorum.

Kimi ilgilendiriyorsa:

"Yirmi dakikan var," diye ısrar ediyor Lauren. "Bayan Calloway zaten ölmenizi istiyor. Geç kalırsanız, ölürsünüz."

Billie Calloway ve benim *her zaman* birbirimizin gırtlığına sarıldığımızı herkesin bildiğini bilerek parmaklarımı tuşlardan kaldırıyorum. Üniversite rekabetimiz on sekiz yaşında başladı ve yirmili yaşlarımız boyunca sürdü. Şimdi otuzlu yaşlarımızdayız ve aramızdaki *tek* değişmeyen şey hoşnutsuzluk.

Nefes veriyorum ve bakışlarımı Lauren'a çeviriyorum. "Bellamore caddenin tam karşısında. Bu e-postayı önümüzdeki üç dakika içinde bitirirsem, on dakika içinde buz kraliçesinin ofisinde olabilirim.

"Baban çok meşgul olduğunda senin altını kimin değiştirdiğini hatırla," diye hatırlatıyor bana. "Ayrıca, onlara yardım etmek senin *kişisel* tercihin. Bellamore bu yıl senin gündeminde değil. Ve sana hatırlatmama izin ver, *küçük çocuk, fazladan* bir şey için zamanın yok. Programın zaten çok dolu. Sen sadece bir kişisin ve böyle devam edersen tükeneceksin. İş-yaşam dengesinin olmaması anne babanın evliliğini mahvetti."

"Neyse ki evli değilim," diyorum. "Ve Billie ile konuşmaktansa lanet dilimi yutmayı tercih edeceğimi bilin.

Calloway bu sabah, ama ellerim bağlı. Başka seçeneğim yok. Anlaşıldı mı?"

Başını sallıyor.

"Şimdi, başka bir şey var mı?" Kahve fincanımı elime aldım ve bir yudum aldım.

"Hepsi bu kadar," diyor ve kapıya doğru ilerliyor.

Bir saniye sonra kapı kapanıyor ve onun ofisini çukurdan ayıran cam pencerele duvarın önünden geçişini izliyorum - birçok üst düzey halkla ilişkiler temsilcisinin ve illüstratörün bulunduğu bölmelerden oluşan alan.

Çalışanlarım beni görmesin diye panjurlarımı kapatıyorum. Erken saatlerde ofiste yalnız olabildiğim günler geride kaldı. Bellamore bu binaya iki yıl önce taşındığından beri burada her zaman birileri var. Bu yüzden güvenlik günün her saati burada.

Lauren bir konuda haklı: Tükenmişliğin eşiğindeyim ve bu berbat bir şey. Artık durmak yok çünkü top düştüğünde onu sadece ben yakalayabilirim. Bu işin başarısı benim omuzlarımda ve başarısız olmasına izin veremem. Vermeyeceğim. Bu kız kardeşimin mirası.

Masamın arkasında birkaç adım atıyorum ve pencere duvarının önünde duruyorum. Güneş daha yeni doğmuş ve şehir hâlâ uyanıyor. Tam önümde buz kraliçesinin ofisi var. Onunki benimkine bakıyor ve bu binayı satın almamın birkaç nedeninden biriymiş. Genel merkezi buraya taşındığından bu yana yirmi altı ay geçti ve bir kez bile bana doğru baktığına şahit olmadım.

Görünmez de olabilirim. En iyisi bu.

Şu anda Billie masasında ayakta duruyor ve en sevdiği renk olan siyahı giyiyor. Konuşurken ellerini kullanıyor ama simsiyah saçları yerinde duruyor.

Bellamore adlı moda şirketi - biz üniversitedeyken birlikte hayalini kurduğumuz şirket - Kristal Saray olarak bilinen binada yer alıyor. Masmavi pencereleri ve kale benzeri mimarisi nedeniyle bu lakap takılmış. İçerisi bir peri masalından fırlamış gibi görünüyor.

Bellamore bir yıl önce gerçekten patladı ve ne Billie ne de iş ortağı ve en iyi arkadaşı Harper bununla başa çıkacak kadar deneyimli değil. Bana ihtiyaçları var. Ancak Billie sırf ben olduğum yardımımı kabul etmeyecek kadar inatçı.

Bellamore iflas başvurusunda bulunursa, binayı satın alıp şirketimi oraya taşıyacağım. Billie'nin bundan ne kadar nefret edeceğini bilmek beni çok mutlu ediyor.

Hatta onun ofisini kendi ofisim olarak seçeceğim çünkü şu anki ofisimin iki katı büyüklüğünde ve köşeye sıkışmış süslü bir konferans odası var. Bunu düşünürken yüzüme şeytani bir gülümseme yayılıyor ve klavyeme geri dönüyorum.

Neredeyse bir aydır bir araya getirmeye çalıştığım kaçınılmaz e-postayı hızla yazıp gönderiyorum.

Ekranımı kilitledikten sonra telefonumu alıp ofisimin sağladığı güvenlikten çıkıyorum.

Resepsiyonun önünden geçerken Lauren, "Lütfen bana haber verin," diyor. "Saat sekizde yüksek profilli bir müşteriyle konferans görüşmeniz var, talimatlarınız doğrultusunda yeniden planlamadım."

"Merak etmeyin. Bu on dakikadan fazla sürmez." Bana sert bir bakış attı.

Elimi kaldırıyorum. "Güven bana, Buz Kraliçesi'nin devasa Calloway egosu onu kurtarabilecek tek kişi olmamı kaldıramaz. Bu yüzden, yardımım için sürünüp yalvaracak kadar çaresiz kalana kadar oyun oynayacağız."

Lauren eğlenmiyor. "Bu bir oyun değil."

"Ne kadar süreceğini merak ediyorum." Bunu düşünerek sırtıyıyorum. "Billie bunu zorlaştıracak. Yaptığı her şeyde bu onun tarzıdır. Zeki ama aşırı düşünen ve aşırı analiz eden biri. Bu da başını belaya sokuyor ve yönetici işlev bozukluğu yaratıyor."

Lauren gözlerini bana dikerek, "Seni tanımasaydım, aşık olduğumu söylerdim," diyor.

"Moda dünyasının Çarşamba Addams'ında mı? Tabii ki hayır. Temelde aynı kişiyiz. Bu şekilde

hareketlerini tahmin et." Alaycı bir kahkaha atıyorum ve bu kadar saçma bir şeyi varsaymasına bozuluyorum. "Ayrıca, sürtüklerle çıkmadığımı biliyorsun. Özellikle de nasıl gülümseyeceğini bilmeyenlerle."

"Demek sadece onları işe alıyorsun?" Lauren kaşlarını kaldırır ve şakacı bir şekilde gülümser.

"İyiymi," diyorum asansöre girerken kıkırdayarak. "Kaltaklar işleri halleder ve dünyayı yönetir. Sakın yanlış anlama; çok saygı duyuyorum."

"Ne kaçırdığınızı bilmiyorsunuz," diyor.

Neyi özlediğimi biliyorum. Sürekli tavır ve şımarıklık. Billie Calloway'i on yılı aşkın bir süredir tanıyorum ve onun gerçekten gülümsediğini hiç görmedim. Üniversitede tanıştığımızda, okul birincisinin -gerçek hayattaki Hermione Grangerodadaki en zeki kişi olması gerektiğini, yoksa kendini kaybedeceğini öğrenmiştim. ; ben de çok başarılı kardeşlerimin gölgesinde yaşadım, ama o sinir bozucu bir şekilde aşırı telafi ediyor.

Billie zekası ve güzelliği için övgü almaya o kadar alışmıştı ki herkesin ona, elmas prensese boyun bekliyordu. Tanıştığımızda, benden hiçbir serbest geçiş izni almadı. Birbirimize ilk çarptığımızda ve açık mavi gözlerine baktığımda onun bir buz kraliçesi olduğunu .

Acımasız. Zeki. Sürtük.

Weston ve Easton Calloway'in kadın versiyonu, hepsi bir arada. Onlar benim kahramanlarımdı ve o bugüne kadar tanıştığım hiçbir kadına benzemiyordu. Ben onu sınırlarına kadar zorladım, o da beni. Bilerek.

Şimdi birbirimizden nefret ediyoruz ve benden vebadan kaçır gibi kaçıyor, ki bu harika. Onun etrafında olmamayı tercih ediyorum. Mesafesini koruması daha iyi.

Bellamore'a girer girmez güvenlik tarafından karşılandım ve kimlik bilgilerim verildi. Bina büyüleyici; en alt katta güzel ağaçların bulunduğu bir atriyum var.

kırk fit yüksekliğinde. Berrak pencerelerden güneş ışığı süzülürken bir botanik bahçesi ve şelale akıyor. Butiğin bulunduğu alan boyunca klasik müzik yayılıyor. Alışveriş yapanlar doğrudan showroom katından alışveriş yapabiliyor; bazı parçalar binlerce dolar değerinde. Vitrinin önünde fotoğraf çektiirmek viral bir fenomen haline geldi. Billie'nin en iyi yaptığı şeylerden biri de uğraşmadan topluluk oluşturmak.

Burası cennet. Cehennem ve Şeytan kırk ikinci katta.

Derin bir nefes alıyorum, rahatsız edici şeylerde başarılı olduğumu biliyorum. İçine yerleşiyorum, onunla barışıyorum. Şeytanlarımla arkadaş olur ve onları yönetirim. Hiçbir şey beni korkutmaz ya da yıldırılmaz. Çoğu zorluğa gülerim. Ama bu kadın bana her şeyi hissettiriyor ve içimde derinden gelen ilkel bir şeyi harekete geçiriyor.

Billie birçok kişinin bana ne dediğinin farkında - İş dünyasının öcüsü. Bir pazarlama kampanyasıyla başarıyı getirip götürebilirim. Umurunda değil. Hiçbir şey onu etkilemiyor.

Asansöre biniyorum ve iner inmez beni ay şeklinde bir masada oturan sevimli bir kadın karşılıyor. Telefon çalıyor ve o cevap veriyor. Ben yaklaştıkça kahverengi gözleri başımdan ayak parmaklarıma kadar iniyor. Gözleriyle beni becermeyi bitirdikten sonra sırtıyor.

"Günaydın," diye mırıldanıyor ve ağızlığı kapatıyor.

"Günaydın. iyi olup olmadığına karar veriyorum." Bakıyorum masasının kenarında duran isim levhasına baktı. "Hannah, saat yedide Bayan Alexander ve Bayan Calloway ile randevum var."

"Siz Asher Banks misiniz?" .

Ünümün benden önce geldiğini fark ederek başımı sallıyorum. "Resimler size haksızlık ediyor Bay Banks." "Ah, teşekkürler."

Acaba Billie ve Harper, sekreterlerinin beş saniye sonra numaramı isteyeceğini biliyorlar mı?

Hannah telefon görüşmesini bitirir, sonra ayağa kalkıp Billie'nin ofisine doğru yürür. Kapıyı çalar ve kırarak açar.

"Saat yedideki toplantınız geldi," diyor Hannah.

Bu bekleme alanındaki her şey dikkat dağıtıcı ve tam para israfı. Ayakları pençeli 200.000 dolarlık tertemiz beyaz koltuktan tavandan sarkan şatafatlı avizeye kadar. Calloway Diamonds'ın varisi olduğunu düşünürsek, elmaslardan yapılmış olabilir. Odanın ortasında, müze benzeri masaların üzerinde garip şekilli vazolar ve üzerlerinde aşağı bakan ışıklar var.

Gözlerimi deviriyorum, ofisini bu şekilde dekore eden biriyle arkadaş olamayacağımı biliyorum. O benim uzak durduğum kadın tipinin mükemmel bir örneği; zenginliğini gösterebildiği için gösteren biri.

"Onları içeri gönderin," diye sertçe emrediyor Billie. Kaba bir şekilde uyanmalı.

Kendime, beni bir tartışmanın içine çekmeye çalışsa bile bugün onunla ileri geri gidemeyeceğimi hatırlatıyorum.

Asla başarısız olmaz; konuşmamız her zaman hararetlenir ve sonra bir şekilde birbirimize tamamen kızarız. İkimiz asla aynı fikirde değiliz. Ben gökyüzünün mavi olduğunu söylesem, sırf beni daha fazla kızdırmak için, yanlış olduğunu bilse bile mor olduğunu söyleyecektir. Sanki derimin altında olmaktan, etimi çürütmekten zevk alıyor. Bakteri gibi ve ben onu istemekten kurtulmak istiyorum. O tüm erkekler için bir lanet. Hiçbiri ondan kurtulamadı.

Hannah bana dönüyor ve içeri kadar eşlik ediyor. Billie'nin açık mavi gözleri içimi delip geçiyor ve o kendine özgü yüz buruşturması sabit bir şekilde yerinde duruyor.

O sessizce öfkelenirken dudaklarıma bir gülümseme dokunuyor. Damarlarındaki kan kaynakken gözlerinin ardındaki ateşi görüyorum. Onun üzerinde bu güce sahip olmayı sevmemeliyim, ama . Bu bir

Bu çok kişisel bir tepki. onun söylediklerinden biri ve benim de onun derinliklerinde gömülü olduğumu gösteriyor - tek bir bakışım bile onu kızdırıyor. Benden bu kadar nefret etmesinin gerçek nedeni bu olmalı; benim yanımda kendini kontrol edemiyor gibi görünüyor. Bu yüzden ondan nefret ediyorum.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" diye tıslıyor nefesinin altından, sanki düşüncelerimi okuyabiliyormuş gibi. Kelimeler dudaklarından zar zor dökülüyor ama ben onları net ve yüksek sesle duyuyorum. "Hayır. Asla olmaz. Cehennemin donması gerekecek."

Ona öyle olduğunu söylemek istiyorum -bu yüzden buradayım- ama samimi ve profesyonel olmak için elimden geleni yapıyorum. Kız kardeşim Eden da böyle yapmamı isterdi.

"Harper," diyorum başımı sallayarak. "Billie." Adı ağzımdan bir lanet gibi dökülüyor.

Boğazından alçak bir hırıltı kaçıyor. *Çok sıcak.*

Bu toplantının çoktan bittiğini bilerek Harper'a ters ters bakıyorum. "Harper, seninle dışarıda konuşabilir miyim?"

Çenem sıkıca kenetlendi. Billie'nin bu tartışmaya açık olacağına dair bana söz vermişti. Bunu bilmeliydim. Kapiya doğru ilerlemeden önce onun ayağa kalkmasını beklemedim.

Harper, Billie'ye "Bana bir dakika ver," der. "Harp" -hayal kırıklığı Billie'nin ses tonundan sızıyor- "bu düşük."

Ah, o gerçekten deli. Güzel. Onun gününü mahvedebildiğime sevindim, tıpkı şu anda benimkini mahvettiği gibi. Gözden uzak olduğunda, onun varlığını unutmak benim için çok kolay. Bu yüzden son zamanlarda kendimi onun etrafında olmaya zorluyorum. Bu benim kişisel cehennemim, bir çeşit şok terapisi. Eninde sonunda bağışıklık kazanacağım ve beni daha fazla hayal kırıklığına uğratamayacak.

Koridorda Harper'ı bekliyorum ve birkaç saniye sonra o da bana katılıyor. Harper mavi gözlerini kırıştırarak bana bakıyor. Saçları yarıya kadar toplanmış ve ağabeyi Zane'e o kadar benziyor ki, bu tekinsiz.

"Farkında olacağını söylemiştin," diyorum sesimi alçaltarak.

"Başka seçeneğim yoktu. Özür dilerim," diyor Harper, sesi aceleci ve çaresizlikle karışık.

"Gitmeliyim." Asansöre bir göz attım.

"Lütfen, Asher. Birbirinizden hoşlanmadığınızı biliyorum-"

"Mesele o değil, Harper. Asla gafil avlamamalısın

Önlenebilecek bir şeyse, özellikle de durum bu kadar vahimken. Haklısın; ondan hoşlanmıyorum. İnatçı ve ukala biri ve alçakgönüllü olabilmek için başarısız olmayı hak ediyor. Ancak sizin ona yaptığınızı benim iş ortağım bana yapsaydı çok öfkelenirdim. Bu şekilde ilerleme kaydedilmez ve sorunlarınıza bu şekilde yaklaşmaya devam ederseniz asla kurumsal bir müdahaleye açık olmayacaktır. İletişim çok önemli. Ne dediğimi anlıyor musun?"

"Evet, ama ikimiz de biliyoruz ki seni görmeyi asla etmez."

"Neden?" Ben soruyorum.

"Sen söyle," diyor. "İkinizin arasında ne olduğunu bilmiyorum. Kimse bilmiyor."

"Ona yapmamamdan hoşlanmıyor," diyorum.

Harper nefes verir. "Ve o da seninkini öpmeyecek. Yani, bir . Lütfen tekrar düşün. Sana çok şey borçlu olacağım," fısıldıyor. "Billie senden asla yardım istemeyecek ama yalvarmak da bana düşmez. Senin en iyisi olduğunu biliyorum -bunda hiç şüphe yok- ve sana ihtiyacımız var Ash. Lütfen. Teklif etmen seni gerçekten daha büyük bir insan yapar."

"Zamanımı boşa harcamayacağım, bu yüzden beni tekrar o kapıdan dışarı ittiğinde, geri dönmemin çok daha zor olacağını bilin," diye kesin bir dille ifade ettim. "Çok meşgulüm."

"Buna saygı duyuyorum. Teşekkür ederim," diyor Harper, gözlerine bakarak. "Çok teşekkür ederim. Sonunda buna degeceğine söz veriyorum."

"Lanet olsun. Bana büyük borçlusun Harp," diye tıslıyorum ve bu toplantının nasıl devam edeceğini şimdiden tahmin edebiliyorum. Billie'nin hamlelerini öngörebiliyorum - yapacağını bile bilmediği hamleler.

Saatime bakıp zamanı not ediyorum.

"Bunun için tüm iyi karma puanlarını kazanacaksın," diyor Harper, olması gerekenden çok daha mutlu bir şekilde.

İçeri girdik ve Billie'nin önüne oturdum.

Omzunun üzerinden doğrudan ofisime bakıyor. Ekran koruyucu bilgisayarımın ekranında zıplıyor. Çalışırken gölgesinin ben olmamın onu rahatsız ettiğini bilerek sırtıyorum. Stanford'da olduğu gibi, her zaman yakındayım, yaptığı her şeyi izliyorum.

Billie'nin bakışlarıyla karşılaşıyorum ve gerginlik artıyor. Gözlerini kısıyor ve burun delikleri açılıyor.

"Neden hâlâ buradasın?" diye bağıyor.

"Çünkü bana ihtiyacın var," diyorum, çok ukala bir şekilde, ona meydan okumaya hazır bir şekilde. Bütün hafta boyunca tam da bu anı bekledim, ona ne söyleyeceğimi çok iyi biliyordum.

"Sana ihtiyacım mı var?" Gözlerini devirerek alay ediyor.

"Fena halde," diye onaylıyorum, saatimi kontrol ederek. Geldiğimden beri iki dakika geçmişti. "Ve sen isteyene kadar yardım etmeyeceğim."

"Gidebilirsin." Kapıya doğru işaret ediyor.

Sanırım kaşlarını çatması güzel yüzüne kalıcı olarak kazınmış olabilir.

Tabii ki, yapacağını bildiğim gibi kolay seçeneği reddediyor. Buz kraliçesine bakıyorum, bana ne kadar ihtiyacı olduğunun tamamen farkındayım. Eğer oynamak istiyorsa, en uç noktalara kadar gideriz. Strateji oyunlarını severim ve o benim favorim.

"Mükemmel." Genişçe sırtıyorum. "Bir dahaki sefere yardımım için yalvarman gerekecek."

Bu onu kızdırıyor çünkü Billie Calloway kimseye yalvarmıyor. Ama benim için yalvarır.

"Başka birini bulabiliriz." Sanki güvence arıyormuş gibi Harper'a bakıyor.

Benden başka kimse yok. Ben şirket Azrail'iyim. Bir işletmeye yardım ettiğimde, bu genellikle başka bir işletmeyi yok eder. Ölümle birlikte yeni bir hayat ve yeni bir başlangıç gelir.

Sandalyemde hafifçe arkama yaslanıyorum, bunun üçüncü seçenek olduğunu bildiğimden dudaklarımı yalıyorum. "Dizlerinin üzerinde yalvaracaksın."

Birçok kez duyduğum alaycı kahkahalar kırmızı dudaklarından kaçıyor. "Güle güle Banks."

Kaşlarımı kaldırarak ayağa kalktım ve kravatımı düzelttim. "Son gülen ben Calloway."

"Asher," diye fısıldıyor Harper ısrarla, ama bu sefer onu beklemiyorum.

Kapıyı kapattım ve doğruca asansöre yöneldim. Billie Calloway'ın yarattığı kaos için çok erken.

vardığımda Lauren'ın kaşları beni görünce kalktı. "Şimdiden döndün mü?"

"Sana . Tam da tahmin ettiğim gibi gitti." "Bir sonraki hamlen ne?" diye soruyor.

Parmaklarımı masasının üstüne vuruyorum. "Üç aylık pazarlama stratejilerinin haritasını çıkarmak için kullandığımız şu kalın kağıt rulolarından birini gönderebilir misiniz?"

"Afiş boyutunda kağıt mı?" diye soruyor.

"Doğru, ve bir sürü siyah keçeli kalem."

"Hemen ilgileneceğim." Telefonu açtı. "Ne yapıyorsun?"

." Ofisime giriyorum, buz kraliçesinin neyin peşinde olduğunu görmek için pencerelerime doğru ilerliyorum.

Yaklaşırken Billie'nin bana baktığını fark ettim. Birbirimizi ilk kez bu şekilde tanıdığımızı düşününce şok oldum. Aramızda sessiz bir konuşma geçiyor ve biliyorum ki nefesinin altında bana küfrediyor.

Ne , Buz Kraliçesi? Bir sonraki hamlen ne olacak?

Ona el sallıyorum, parmaklarımı kırıştırıyorum. Gerçek yüzünü görüyorum ve bu onun hoşuna gitmiyor. Beni tersledi ve kalçalarını sallayarak ofisinden çıktı.

Aklından neler geçtiğini ancak hayal edebilirim.

Roller tersine dönseydi ve gezegende şirketimi kurtarabilecek tek kişi o olsaydı, yardımını kabul eder miydim? Kabul ederdim çünkü şirketimin ve çalışanlarımın başarısı için her şeyi yaparım.

Billie Calloway ya yalvaracak ya da iflas edecek. Şu anda kaybedecek her şeyi var.

2

BILLIE

Keşke şu anki kötü şansımı bir antikadan kaptığım lanete, gerileyen bir gezegene ya da kırık bir aynaya . Yolum kara bir kediyle kesişmedi, bir merdivenin altından geçmedim ya da kapalı bir yerde şemsiye açmadım.

Ancak, hayatım -kişisel ve profesyonel- berbat. Bu hafif kalır.

Ne yazık ki, mevcut talihsizliklerim için kendimden başka suçlayabileceğim hiçbir şey yok.

Her eylemin bir sonucu vardır. Akıllıca seçin.

Bu, dahi kardeşlerimin gölgesinde yaşayan bir çocukken babamın bana aşılacağı bir şeydi. Onlar benden dokuz yaş büyük. Babam altı ay önce emekli olmadan önce yaklaşık kırk yıl boyunca Calloway Diamonds'ın CEO'luğunu yaptı.

Calloway çocukları milyarlarca dolarlık bir şirketi yönetmek üzere eğitildi ve yetiştirildi. On sekiz yaşına geldiğimde, babamın yanında çalışmam ve beni doğrudan zirveye götürecek garantili bir yol teklif edildi. Reddettim ve moda dünyasında kendi yolumu çizmeyi seçtim.

Kısacası, şirketimin mali sorunlarını hemen çözemezsem, bir erkekten yardım istemek zorunda kalacağım. İşin eğlenceli kısmı *hangi* adamı seçeceğim.

Göz devirme.

İşte benim tek yumurta ikizi kardeşlerim Easton ve Weston.

Onlar dünyanın en güçlü adamları, Easton Calloway Diamonds'ın CEO'su ve Weston da COO'su. Hayatım boyunca *hep* küçük kardeşlerini kurtardılar. Bu sefer bunu yapmalarına izin veremem. Yakında otuz bir yaşında olacağım, ve benim nasıl öğreneceğimi nasıl öğreneceğimi nasıl çözeceğimi bunun gibi şeyleri öğrenmem gerekiyor. onların yardımı olmadan.

Sırada babam var.

Bellamore'u yaratmamı *hiç* istemedi ve bu fikirden nefret etti çünkü moda annemin tutkusuydu. Kendimi Calloway tacına adamak yerine sevdiğim işi yapma kararına her zaman içerlediğine gerçekten inanıyorum. Kuyruğumu bacaklarımın arasına sıkıştırıp ona koşmak sadece onu haklı çıkarır ve ben de ona bu zevki tattıramam.

Bir de benim can düşmanım Asher Banks var.

Tam bir pislik. Sinir bozucu milyarder, güven fonu sikicisi. Bal rengi kahverengi gözleri ve koyu renk saçlarıyla gülünç derecede çekici. Yüksek elmacık kemikleri ve yontulmuş çenesi var. Adam bir heykel, saf bir sanat eseri ve o muhteşem ağzını her açtığında bunu mahvediyor. Son derece nüfuzlu bir aileden geldiğinden bahsetmiyorum bile. Bazıları onların gölge hükümetin bir parçası olduğuna inanıyor çünkü finans dünyasında Bankalar tam bir kraliyet ailesi. Oh, ve ne yazık ki tanıdığım en zeki adamlardan biri.

İlk görüşte nefret. İlk buluşmamızın nasıl geçtiğini anlatmanın tek yolu bu. Görüşüm bulanıklaşırken uzaklara bakıyorum.

STANFORD SONBAHARDA YAPRAKLAR DÖKÜLMEME BAŞLADIĞINDA BÜYÜLÜDÜR. Değişim. Ber aylarını her zaman sevmişimdir.

Şimdi aniden Ağustos'un sonuna geldik. Omzuma attığım kitap çantamla koridorun köşesini dönüyorum ve tuğlaya çarpıyorum. Güçlü eller beni tutup sabitliyor ve başımı kaldırıp açık kahverengi gözlere bakıyorum. Nazik gözlere.

"Merhaba," diyor gülümseyerek. Bu da mükemmel bir gülümseme.

"Merhaba," diyorum ona ve zaman durmuş gibi hissediyorum.

"Artık beni bırakabilirsin."

"Ah, doğru ya. Ben Asher Banks." Ellerin kollarımdan çekerken hâlâ gülümsüyordu.

"Ah. Ben Billie Calloway," diyorum ve kaşları kalkıyor.

"Elmas prenses. Sen Weston ve Easton'ın küçük kız kardeşi misin?" diye sorar.

Başımı salladım.

"Harika," diye mırıldanıyor.

"Harika mı? Sanki bu senin için büyük bir onur değilmiş gibi," diyorum.

Kafa salladıgıldı. "Senin hakkında söylenenler doğru."

"Öyle mi? Peki ne diyorlar?" Soruyorum, bu şekilde Bana meydan okurken kalbim küt küt atıyor.

"Köylülerin kendisine boyun eğmesini isteyen, her şeyi bilen küçük bir bayan olduğunu" söylüyor.

"Bu tamamen saçmalık," diyorum ona, sinirlenerek. "Beni tanımıyorsun."

Bana göz kırpmıyor. "Yine de biliyorum. Benden uzak dur."

Bir iniltiyle ondan uzaklaşıyorum.

"Ne oluyor lan?" Fısıldıyorum ve hemen sırt çantamdan telefonumu çıkarıyorum.

BILLIE

Sonunda kiminle tanıştığımı asla tahmin edemezsin.

HARPER

Kimi?

BILLIE

Asher Banks.

HARPER

Bankalar mı? Vay canına. Kraliyet ailesi, tıpkı Calloway'ler gibi. Söyledikleri kadar seksi mi?

BILLIE

Eğer ateşli derken, pisliği kastediyorsan, evet. Bana ondan uzak durmamı söyledi. Neden?

HARPER

Muhtemelen kardeşlerinden korkuyorsundur. Seninle çıkan herkesi hedef gösterirler.

BILLIE

Onlardan boşanamamam çok kötü.

HARPER

Onlarla evlenememem çok kötü. de. Mmm. İkizler.

BILLIE

İĞRENÇ!!! Neyse, gitmem gerek. Dersler yakında başlıyor. Harika bir ilk gün geçirin.

HARPER

Sen de! Nazik olmaya çalışın. Biraz gülümse. Tamam mı?

BILLIE

Ben iyiyim. Şirketimizi kurabilmemiz için önümüzdeki dört yılın uçup gitmesini istiyorum!

HARPER

Olacak! Seni seviyorum, kanka! Asher Banks'e aşık olmamaya çalış.

BILLIE

Lütfen .

Ekonomi dersimde odanın ortasında bir koltuk buluyorum. Profesör içeri girdikten hemen sonra Asher giriyor ve gözleri benimkilere kayıyor. Bakışlarımız kilitleniyor ve bu durum rahatsız edici bir hal aldığı anda kafamı çevirmiyorum. Koridorda ilerliyor ve hemen koltuğa oturuyor. Kolonyasının kokusunu alıyorum.

-Nane ve sedir karışımı.

"Billie," diye fısıldıyor.

Vücut ısım yükselirken ona "Benimle konuşma," diyorum. "Ben gibi davranman en iyisi."

"Soğuk," diye fısıldıyor. "Lanet olası bir buz kraliçesi."
Ona bakıyorum ve gözlerimiz tekrar buluşuyor. "Bana öyle deme."

Sırıttıyor. "Tamam... Buz Kraliçesi."

EĞER ORADA BİR KELİME DAHA KÖTÜ NEFRET OLSAYDI, ONU
İÇİN KULLANIRDIM.

Onun hakkında ne hissettiğimi, ona karşı her zaman ne hissettiğimi.

Ne yazık ki benim için dünyanın *en iyi* pazarlama şirketinin sahibi ve yaptığı işte inanılmaz. Adam stratejik ve yenilikçi ve aynı odada bulunduğumuzda sürekli olarak yeni *cehenneme git* bakışları ve siktirip *gitmeler* sunuyor. Etrafında olmak insanı çileden çıkarıyor ve ne kadar güzel koktuğunu söylememe gerek bile yok - her zaman kendine özgü bir kokusu var. Bu suçlu bir zevk ve eminim kalabalıkta gözlerim bağlıyken onu kokusundan bulabilirim. Ve bu özelliğimden nefret ediyorum.

Banks artık çok başarılı olduğu için, on üç yıl önce Stanford'a birlikte gittiğimiz zamankinden daha çekilmez biri haline geldi. Egosunun daha fazla büyüyebileceğini sanmıyordum ama yanılmışım.

Sanırım dizlerimin üzerine çöküp ondan yardım *dilemeden* önce iflas etmeyi tercih ederdim. Bundan çok keyif alır ve sefil varlığının geri kalanında bunu yaşamama izin vermezdi. Garanti ederim.

Bir de en çaresiz seçenek var, geçici bir koca bulup mirasımı nakde çevirmek. Evlenene kadar erişemeyeceğim milyarlarım var. Harper'ınki otuz beş yaşına gelene kadar kilitli. Bellamore, şu anki haliyle o kadar uzun süre ayakta kalamaz.

Şu anda seçeneklerim Asher Banks'e dizlerimin üzerinde yalvarmak ya da bir koca bulmak.

Banks'in ukalaca ofisime gelmesinden sonra, *pozitif kalmayı* beş yüz mil geçtim.

"Billie için duble espresso," diye sesleniyor barista, beni düşüncelerimden çekip çıkarıyor.

İçkimi alıp küçük bir gülümseme sunarken topuklarım karo zeminde tıkırdıyor.

"İyi şanslar Bayan Calloway," diyor barista Ellis bana.

Hoş biri ama aynı zamanda 22 yaşında bir sinema öğrencisi. Eğer yaşı üçle başlamıyorsa, hayır teşekkürler. Seksi olsalar bile, sıkık erkeklerin şeker annesi olmak için yaratılmadım.

"Teşekkürler. Şansa çok ihtiyacım var," diyorum.

"Yarın görüşürüz, *Bayan Calloway*." Ellis bana çapkın bir kııptı. Bu onun için rutin bir şey, her sabah yaptığı bir şey.

"Yarın," diye tekrarlıyorum.

Her gün işe gitmeden önce Roosters Café'ye uğrar ve bir duble espresso alırım. Bunu Crystal Palace'ı satın alıp merkezimi kaleye benzeyen cam binaya taşıdığımdan beri yapıyorum.

İşimle evliyim ve acaba bu yüzden mi başarısız oluyorum? Belki de onu boğuyorum. İlişkiler konusunda her zaman berbat olmuşumdur, özellikle de uzun vadeli olanlarda. Dürüst olalım, kısa süreli olanlarda da. Birlikte olunması zor biri olduğuma inanmaya başlıyorum. Ortak payda benim ve bunun farkındayım.

Nihayet aradığım kişiyle tanıştığımı anlayacağım çünkü benimle hiçbir şey yapmadan vakit geçirmek isteyecekler. Bana meydan okuyacaklar. Beni gerçekten olduğum gibi sevecekler ve değişmemi beklemeyecekler.

Beyaz atlı prens diye bir şey var mı? *Tabii ki* .

Küçük fincanımın kapağını kaldırıyorum ve dışarı çıkıp temiz havayı içime çekiyorum. Güneş kaldırıma vuruyor ve yolu sarı tuğlalı bir yol gibi aydınlatıyor. Bahar geldi, bu da Harper ve benim önümüzdeki ay içinde sonbahar modasını belirlememiz gerektiği anlamına geliyor. Daha sonra, tüccarlara sunum yapacağız ve üretim için siparişimizi vereceğiz.

Gelecek yıla kadar hayatta kalabilmek için temel siparişlerimizi üç katına çıkarmamız gerekiyor.

Harper ve ben bu boktan şovu tersine , değil mi?

Eğer Banks'i aradıysa ve bir şekilde onu *benimle* görüşmeye ikna ettiyse, birbirimiz hakkında ne hissettiğimizi bilerek, o zaman sorunumuzun kontrolümüz dışında olduğuna inanıyor demektir. Yutmaya çalıştığım acı gerçek bu.

Espresso zorlamaya yardımcı olmuyor. En iyi arkadaşım umudunu mu yitirdi?

İki blok sonra, Crystal Palace'a yaklaştım. Caddenin tam karşısında onun şirketi var: Banks Reklam ve Pazarlama Firması. Altın harfler güneş ışığını yansıtarak parıldamasını sağlıyor.

Başımı salladım. O binayı satışa çıkar çıkmaz satın aldı. Bir günden az bir süredir satılıktı. Her gün onun aptal adını altın harflerle göreyim diye yaptığına ikna oldum. Sanki iş dünyasının zirvesine tırmanışını en ön sıradan izlememi istiyordu. Evet, o *kadar* biri ve hep öyleydi.

Stanford'da bile, yakınımnda gizlenen gölgem gibiydi. Hatta benim derslerime uyması için programını birkaç kez değiştirdi. Dört işkence dolu yıl boyunca onun aptal yüzünü görmek zorundaydım. Kampüsteki en sevilen adamlardan biri olmasının da bir faydası olmadı. Atletikti. Üniversite takımında futbol bile oynuyordu. Bir de ben vardım, hafta sonlarını ders çalışarak ve Moda Haftası ve Met için kıyafet tasarlayarak geçiren kız. O frat partilerinde rastgele kadınlarla yatıp eğlenirken, ben yurttan Bellamore'u inşa etmekle meşguldüm.

Mezun olduktan sonra, Harper'dan hayallerimizi gerçekleştirmek için benimle ortak olmasını resmen istedim. Hayallerimiz sonsuzdu ve şimdi sona eriyor. Bu çok acı veriyor.

Hayatımız boyunca, kim olduğumuzdan dolayı başarılarımız için bize asla uygun kredi verilmedi. İşte bu yüzden Harper ve ben Bellamore'u yarattık. Biz 'umuzdan daha fazla 'yız.

isimlerimiz ya da görünüşümüz. Bu şirket kalplerimizi temsil ediyor ve benim için her şey demek. Ama yine de ufukta başarısızlık . Bu benim için kişisel bir mesele.

Asansörle ofisime çıkıyorum ve koridorda ilerlerken kimse benimle konuşmuyor, ki bunu tercih ederim.

Ben de kardeşim Easton gibi içine kapanık biriyim ve sessizliği tercih ederim. Easton ile pek çok ortak noktamız olsa da Weston ile daha yakınım. O benim komedi rahatlatıcım, eğlenceli, dışa dönük ve her zaman içimdeki en iyiyi ortaya çıkaran kardeşim. Weston saf güneş ışığı, tıpkı Harper gibi.

Dedikodulara göre ben ulaşılmaz biriyim ve bazen insanların istediklerine inanmalarına izin vermek daha kolay oluyor. Ve sonunda bana yaklaşmaya cesaret ettiklerinde, ne kadar yanıldıklarını anlıyorlar. Sohbet edebilirim ve nezaketimi hak edenlere karşı nazik davranırım. Her zaman gülümsemiyor ya da arkadaşça davranmıyor olabilirim ama bu öyle olmadığım anlamına gelmez. Bana yaklaşılmasını istemesem neden rastgele birine yaklaşıyım ki?

Takma isimlerin de sonu yok. Geçen yıl bir makale beni Modanın Çarşamba Addams'ı olarak adlandırdı ve bu isim kalıcı oldu.

Sonraki bir yıl boyunca çektikleri her fotoğrafta siyah giydiğimden emin oldum. Sezonla birlikte stiller değişti ama renk asla değişmedi. Bu renge o kadar ağırlık verdim ki bir ikon haline geldim. İlkbaharda siyahı harika gösterebilen tek kadın olduğum söylenir. Dünya *The Devil Wears Prada*'daki Miranda'yı istiyordu, ben de onlara bunu verdim.

Belalı kaltak kişiliği beni bir sürü baş ağrısından kurtarıyor. Bir bakışta çoğu insan konuşmayı kesiyor. Zaten çoğu cümlelerin birkaç kelime önce bitmesi gerekiyor.

Ofisime girmeden önce asistanım Hannah gözlerime bakıyor. "Saat 8'deki randevunuz onaylandı."

"Teşekkür ," diyorum ona ve kapıyı kapatıyorum.

Masama yaklaştığımda Banks'in ofisine doğru bakıyorum. Camın karşısında, penceresine bantlanmış bir tabela var. Okumak için bir adım öne çıkıyorum.

BEG OLACAKSIN!!

Ağzım açık kaldı. Altını bile çizmiş.

Avazım çıktığı kadar bağıryorum, içimde yükselen öfkeyi kontrol edemiyorum. Ofisinde olanlarla ilgili yapabileceğim hiçbir şey yok. Kim bilir ne kadar süre *ona* bakmak zorunda kalacağım.

Başımı sallayarak "Bunu yapamam," diye mırıldandım.

Telefonu elime alıp Harper'ı aradım. Ofisi binanın karşı tarafında, o yüzden henüz görmediğini biliyorum.

"Günaydın," diye şarkı söylüyor ve arka planda Taylor Swift'in çaldığını duyabiliyorum.

"*Reputation*'ı mı dinliyorsun?" Ben soruyorum.

"Bu benim mücadele şarkısı albümüm. Beni motive ediyor," diyor ve gülümsediğini görebiliyorum. "Her neyse, ne var ne yok?"

"Lütfen ofisime gelebilir misin?" Sakin kalmaya çalışıyorum.

"Bana beş ver."

Arama sona eriyor ve ben de telefonumu tabana çarpıp masama oturuyorum.

Harper içeri girer ve pencereye bakar. Hemen kahkahalarını tutmaya çalışır. Kahkahası patlamadan önce beş saniye boyunca içinde tutuyor. Nefes nefese kalarak neredeyse yere yığılıyor. "Çok komik."

"Hiç komik değil! Çok *kızgınlım*," diye bağıryorum hayal kırıklığıyla. "Saat sekizde bir toplantım var. *Fashion News* editörü Benjamin Gibson'ın buna şahit olmasına izin veremem. O sonbahar haberine ihtiyacımız var." Banks'in ofisini işaret ediyorum. "Bu mesaj herkesin konuşmasını sağlayacak."

"Sorun deęil," diyor otururken. "Onu tekrar dūşündün mü? Bizi gerçekten kurtarabilir."

"Ona yalvarmayacağım," diyorum.

"Ya sadece sormayı deneseydin? Kibarca?"

"Başka hiçbir şeyi kabul etmez, Harp. Benimle olmaz. Her zaman yaptığı gibi beni küçük düşürmeye çalışıyor."

Huffs. "İkinizin arasındaki bu kan davası bitmeli."

"İmkânsız," diyorum sıkılmış dişlerimin arasından.

"Neden? Anlamıyorum. Bana ondan neden nefret ettiğini bile söyleyemiyorsun."

Kalbim küt küt atıyor. "Ondan nefret ediyorum çünkü sık kafalının teki ve bana bok gibi davranıyor. Beni sayısız kez küçük düşürdü ve utandırdı. Beni dürtmek ve delirtmek için bilerek bir şeyler yapıyor. O binayı satın aldı. Şimdi ofisinin karşısında 30 metrelik bir tabela var. Çok meşgul olduğunu iddia ediyor ama bir mesaj yazıp asmak için bolca vakti var. Düşüncesiz bir pislik. Devam etmemi ister misin? Egomanyak. Erkek-fahişe. Tek üst. Muhtemelen eğlenmek için yavru köpekleri tekmeliyor ve sonra da gülüyordur."

Harper gülüyor. "O kadar da kötü değil."

"Onun kim olduğunu ve taktığı maskeyi çok iyi biliyorum." "Onun taktığı mı yoksa senin ona taktığın mı?"

Ona ters ters baktım. "Ne zaman Banks savunucusu oldun?"

"Eğer kötü biri olsaydı kardeşlerin onunla arkadaş olmazdı. Kiminle konusunda çok dikkatlıler Billie. Easton ve Weston'ın arkadaşlığına sahipse onun korkunç biri olduğuna inanmakta zorlanıyorum."

"Her şeyin stratejik olduğuna ikna oldum," diyorum ona. "Kardeşlerim, ihtiyaç duymaları halinde doğru insanları etraflarında tutuyorlar."

"Weston şimdiki karısına Asher'ın evinde evlenme teklif etti." Bana göz kırpmıyor, inanmıyor. "Kardeşinin *böyle* bir şeyi yapmaktan çekinmesine imkân yok.

Her yerde. takıldıklarından bahsetmiyorum bile. Geçen hafta iki kez birlikteydiler."

Yüzüm buruşuyor. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Weston söyledi. Asher'la irtibata geçmemi öneren oydu. Zor durumda olduğumuzu kimsenin bilmediğini sanıyorsun ama herkes biliyor. Üç ay önce yardıma ihtiyacımız vardı ve şu anda zaman kaybediyoruz. Unutma, Lustre Asher'a yaklaştı ve Josh sen bir hiç olana kadar durmayacak. Senden Asher'ın nefret çok daha fazla nefret ediyor. Zehrini seç."

Lustre bir numaralı rakibimiz. Kirli oynuyorlar. CEO'su Josh Lustre'ın eski sevgilim olduğundan bahsetmiyorum bile.

Onu da siktir et. Benim bok listem bir parşömene yazılmış ve erkeklerle dolu.

Lustre'nin tasarımlarımıza erişimi olduğuna ikna oldum. Piyasaya sürdükleri biraz farklı, bu yüzden onları dava edemem ama renk şemaları birebir aynı. Lustre kıyafetleri daha hızlı üretiyor, bizimkine yakın bir zamanda piyasaya sürüyor ve müşterilere daha ucuza satıyor. Biz piyasaya çıktığımızda taklitçi gibi görünüyoruz. Ucuz bir Bellamore taklidinden başka bir şey değil.

Nasıl erişim sağladığını henüz keşfedemedik. Josh - çünkü her zaman lanet olası bir Josh - ilk başta bir rüyaydı. Kısa sürede bir kâbusa dönüştü. Lustre'nin tasarımlarımızı kopyalaması ve bizi küçümsemesiyle, geçtiğimiz çeyrekte pazar payımız önemli ölçüde düştü.

Bu rekabet onu terk ettikten sonra başladı çünkü sonunda patlamıştım ve canıma tak etmişti.

"Asher Banks ile çalışmayacağım. Bu konuda bize yardımcı olması için başka birini tutabiliriz. Dünyanın iki numarası kim?"

"Asher önce bizimle anlaşırsa Josh ile çalışmayacak. Bu güvenli bir hamle," diyor. "Birlikte süper kötü olacaklar, Billie. Biz kaybederiz. Asher bu işi yarım yamalak yapmayacaktır. Zayıflıklarımızı biliyor. Onları kullanacak ve sırtarak bizi mahvedecek."

Başımı masamın üzerine koyuyorum. "Onlardan nefret ediyorum. Beni yok etmek için birlikte çalışacaklarını bilmek.. *Çok öfkeliyim!* Bu bana nasıl bir seçenek veriyor? Bir şeytanla çalışıp diğerini yok etmek mi?"

"Tek seçenek bu," diyor. "Josh'un başına gelecekleri görmek isterim. Asher geri adım atmadan her *şeyi* yapacaktır. Bunu sen bile biliyorsun. Evet, tam bir pislik ama aynı zamanda korkusuz da." Yüzü yumuşuyor ve gülümsüyor. "Bize karşı olmasındansa bizim için çalışmasını tercih ederim. Tek başına bir avuç şirketi *en* dipten en tepeye çıkardı."

Sandalyemde dönüyorum ve tabelaya odaklanıyorum. "Paramız yetmiyor onu."

"Onu Lustre'ye kaptırmayı göze alamayız. Dostlarınızı yakın, düşmanlarınızı daha yakın tutmanın klasik bir örneği." Ayağa kalkıyor. "Asher Cumartesi günü CEO balosunda olacak. Sen de gelmelisin. Onunla orada konuş."

Ona ters ters baktım. "Ben *hiç* katılmadım."

Ciddileşiyor. "Cityscape Ödülü'ne aday gösterildiniz. onca şeyden sonra bu bir onur. Bu yıl katılmamak gibi bir seçeneğim yok. Aynı gece başka bir etkinlikte olmalıyım ve Bellamore görülmeli. Josh'a geri adım atmayacağımızı ve onu satmayacağımızı göstermeliyiz."

"Ona satmak mı?" Ben soruyorum.

Harper masanın benim tarafıma geliyor ve klavyeyi kendisine yaklaştırıyor. Bir web tarayıcısı açıyor ve sektör haberlerini yayınlayan Fashion Network sitesini yüklüyor. Önde ve ortada Josh'un yüzü var. Altında, "*Modanın en trend tasarımcısının zihninin içinde*" yazıyor.

İnledim. "Trend belirleyen tasarımcıymış, oradan. *Bizimkini* çaldı bok."

"Biliyorum. Daha kötüleşiyor," diyor bana, makaleye tıklayıp aşağıya doğru kaydırarak. Rekabetle ilgili bir sorunun sorulduğu doğrudan bir alıntının altını çiziyor.

"Bellamore artık taze değil. Satılık olmadığını biliyorum ama onu satın alıp Lustre ile birleştirmeyi hayal ediyorum. O zaman bir süper güç oluruz. Tasarımlarının ürkütücü derecede benzer olduğunu düşünürsek, kardeş bir şirket olması çok mantıklı. Mücadele ettiklerinden bahsetmiyorum bile. Billie, eğer okuyorsan, bebeğim, güçlerimizi birleştirelim. Seni özledim ve hâlâ seviyorum."

Kalbimin hızla çarpışını kulaklarımda duyabiliyorum. Bu kadar üzgün olmak için çok erken.

"Seni özlüyor muyum? Hala seni seviyor muyum?! Siktir et onu! Bunun inanamıyorum," diyorum burun deliklerim alevlenerek. "Bana yaptığı onca şeyden sonra mı? Özür dilememe ne dersin?"

Harper masamın kenarına oturmuş, nefes alıp veriyor. Kollarını göğsünde kavuşturdu. "İşte bu yüzden Asher'a ihtiyacımız var." "Bu gerçek bir kâbus," diye nefes alıyorum.

umutsuzluk omuzlarıma ağır geliyor.

Bakışlarım neredeyse gri olan kristal mavisi gözlerine kilitleniyor ve vücudumun kas kas gerildiğini hissedebiliyorum.

"Karar vermek için ne kadar zamanım var?" Etrafımızdaki hava beni neredeyse boğarken, her kelimesi aciliyetle bağlanmış bir şekilde soruyorum.

"İki hafta, belki daha az," diyor masamdan zıplayarak. "Aslında ne kadar erken olursa o kadar iyi."

ERTESİ GÜN

W Ay ortasındaki yatırımcı toplantımdan çıktığımda dışarısı karanlıktı. Ofisime giriyorum ve tepedeki ışıklar otomatik olarak yanıyor. Yolun karşısına baktığımda, Billie'yi görüyorum. onu Ofis, Pacing gerive ileri ile onu kulaklık takılı. Elleri sallanıyor. Her kiminle konuşuyorsa hayatının kışını yediğini varsayıyorum; sonra tekrar, o zaman bile çılgın bir orospu suratına sahip. Mutlu. Billie RBF Calloway-güzel Tabii ki Bu onu Göbek adı.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum, cennetteki gibi yüksek topuklu ayakkabılarının içinde bu kadar ukala olmasından nefret ediyorum. Yılın hangi zamanı olursa olsun siyah giyse de, sıcaklık arttıkça etekler ve bluzlar kısalıyor.

Tam masama oturmak üzereyken dönüp bana baktı. Tabelayı gösterdim.

Arkasını dönmeden önce açıkça "*Cehenneme* kadar yolun *var*" diyor.

Masamda otururken kahkahalar atıyorum. "Zaten , Buz Kraliçesi."

Öğle yemeğinden hemen sonra e-postalarımı temizlememe rağmen şu anda dört yüzden fazla e-posta beni bekliyor. Cevap veremeyecek kadar yorgunum, bu yüzden oturumu kapattım. Bu yarın halledeceğim bir şey.

Omuz çantamı aldım, birkaç dosya ve dizüstü bilgisayarımı koydum ve çıktım. Kapımı kapatırken Billie'ye son bir kez bakıyorum. İşimle evli olduğumu sanıyordum ama sonra bu binaya taşındım ve onun ne kadar sıkı çalıştığını gördüm. Ne yazık ki başarısız oluyor. O, her gün harcanan saatlerin her zaman sonuç vermediğinin bir kanıtı.

Çıkarken güvenlikle vedalaşıyorum. Şoförüm beni ön tarafta karşılıyor ve trafiğin çoğundan kaçınarak şehri hızla geçiyoruz. Saatin neredeyse sekiz olduğunu düşünürsek, hızlı seyahat ediyoruz. Hava güzel olduğunda işe yürüyerek gidiyorum. Şu anda olduğu gibi zihinsel olarak yorgun olduğumda, bir arabanın beni bırakmasını ya da almasını istiyorum.

Cip evimin önünde yavaşlarken içimi bir rahatlama kaplıyor. Teşekkür edip iniyorum.

İçeri girdiğimde dizüstü bilgisayarımı oturma odasına bırakıyorum. Üst kata çıkıp üzerime daha rahat bir şeyler giydikten sonra köşedeki sık gittiğim bar Johnny Be Good'a gidiyorum. Kız kardeşimin de en sevdiği yerlerden biriydi. Haftada bir kez burada bir şeyler içerdik ve bu geleneği onsuz da devam ettirdim.

Eden'la son kez birlikte olduğumuzda oturduğum tabureye oturuyorum. Ben de aynı içkiyi içiyorum. Buzlu burbon içmek bir gelenektir. Sahibi Johnny, birkaç yıl önce siparişimi sormayı bıraktı.

Köşedeki televizyonda beyzbol oynuyor ve ben hiçbir şey düşünmeden kafamın içinde kayboluyorum. Kız kardeşimi kaybetmemin yıldönümü yaklaşıyor, korktuğum bir gün. Otuz iki yaşında aramızdan ayrılalı dört yıl oldu. Bazen kaza daha dün olmuş gibi geliyor; bazen de bir ömür geçmiş gibi. Vasiyetinde şirketi bana bıraktı ve benim tek amacım

Eden'in zaman en tepeye çıkmasını hayal ettiği yere kadar inşa etmekte.

"Hayat nasıl gidiyor?" Johnny beni düşüncelerimden çekip çıkararak soruyor. Barın karşısında eğiliyor. Bıyıklarının uçları kıvrılmış. Adam otuzlu yaşlarının sonunda, burayı amcasından satın almış ve bir batakhane haline getirmiş.

Burayı seviyorum. Olmadığım her şey burada.

"Meşgulüm," diyorum ona gülümseyerek ve bardağı kaldırıyorum.

Yanımdaki tabureye bir sarışın oturuyor ve bana gülümsüyor. "Merhaba."

"Merhaba," dedim.

"Ben Mel," diyor tatlı tatlı. "Melody'nin kısaltılmışı."

"Merhaba Mel. Ben de Asher."

"Asher," diye tekrarlıyor. "Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum. Size bir içki ısmarlayabilir miyim?" diye sorar.

Cilveli. Çekici. Kendine güvenen. Bu kadın özür dilemeden tam olarak kim olduğunu biliyor.

"Ne yazık ki hayır. Size bir tane almakta ısrar ediyorum. Ben bir centilmenim."

Kocaman sırtıyor. Mükemmel dişler. Dolgun dudaklar.

"Hayır demeyeceğim."

Mel göz kırparak bir cosmo sipariş ediyor. "Ne iş yapıyorsun?" "Hayatta kalırım," diyorum ona.

"Oh, sen de o tiplerden birisin. Entelektüelsin. Dur tahmin edeyim. Yazılımcı mısın? Yoksa bir start-up'ın mı var?"

"Hayır," diye itiraf ediyorum.

"Her zaman üzgün ve duygularıyla boğuşan bir sanatçı mısınız?"

Kıkırdıyorum. "O hisleri mi yayıyorum?"

"Kaşların yüzünden."

Kahkahalar . "Bir yabancı tarafından kızartılmak için kaydolduğumu fark etmemiştim."

"Bir yabancı. Şimdilik. Asher, sanırım seni tanımak istiyorum."

Ona doğru döndüm. "Neden?"

"Bu sizin özgüveniniz ve tarzınız. Bu seksi."

İçkimi fırlatıp bir kadeh daha söylüyorum. "Beni pohpohluyorsun."

"Ben zaman kaybetmem. Bana kendinden bahset," diyor.

Bir kadeh daha burbon alıyorum. Johnny dolduruyor.

"Ben sıkıcıyım. Tam bir sik kafalıyım." Ona gülümsüyorum, detayları konuşmamızın dışında tutuyorum.

"Şanslısın çünkü aslında sik kafalılardan hoşlanıyorum. Ama sıkıcı kısmını bilemiyorum. Hmm."

Gülüyorum. "mı oturuyorsun?"

"Kız kardeşimin var. Avrupa'ya dönmeden önce birkaç haftalığına ziyarete geldim. Şehirde baharı karşılamak istedim."

"New York'ta bahar bir deneyimdir. Özellikle de parkta."

"Buradayken Central Park'ta kitap okumak yapılacaklar."

"Ne iş yapıyorsun?" diye soruyorum. "Tahmin et," diyor.

Aramızda boşluk yaratıyorum. Gözlerim onun kıyafetlerinde ve tarzında geziniyor.

"Sen bir sanatçısın. Bir fotoğrafçısın."

"Yakın." Gülüyor. "Ben bir dövme sanatçısıyım."

"Dövme sanatçısı mısın? Bu harika," diyorum. "Mürekkebin var mı?"

"Evet ama sana özel olarak göstermem gerekecek" diyor ve bana göz kırpmıyor.

Biz devam et yapmak küçük Konuş, asla çok derin bir şeyi tartışmak.

Çok fazla içki ve sarhoş olduk. Eğildi.

"Beni eve götür."

"Gerçekten mi?" En son ne zaman tek gecelik bir ilişki yaşadığımı hatırlamayarak soruyorum.

Evime giden iki blok boyunca tökezledik, içeri girerken güldük ve öpüştük. Beni kanepeye geri itti. Dudakları benimkilerin üzerindeydi ve bana sarıldı. dokunuşunda, ağzında kayboluyorum, altında sertleşiyorum.

"Billie kim?" diye soruyor öpücükler arasında.

"Affedersiniz?" Gözlerimi kırıştıtarak ona bakıyorum, bunun için fazla sarhoş olduğumu biliyorum. Bana şaka mı yapıyor?

"Bana Billie dedin," diye fısıldıyor dudaklarıma karşı.

Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve ondan uzaklaştım. "Öyle mi dedim?"

"Sorun değil. Bana ne istersen söyle. Umurumda değil." Başını sallıyor ve gömleğimin düğmelerini açıyor. Göğsümdeki dövmeleeri görünce gözleri parlıyor. Saniyeler sonra, ağzı benimkine dönüyor.

Onun tadında, dokunuşunda kaybolmaya çalışıyorum ama yapamıyorum. "Özür dilerim. Yapamam. Bunu yapamam," diyorum iç çekerek.

Minderlere geri oturur. "Sorun değil. Demek bu adama karşı bir şeyler hissediyorsun, büyütülecek bir şey değil."

Kıkırdıyorum. "Bir erkek değil."

"Tamam," diyor. "Daha sonra eğlenmek istersen beni ara. Birkaç hafta daha şehirde olacağım. Dünyanı sallayacağım, Asher."

"Mel, çok özür dilerim." İç çekiyorum, kendime kızıyorum.

"Hayır, endişelenme. Anlıyorum. Birine aşık olmanın ama onu unutmaya çalışmanın nasıl bir şey bilirim."

Onu kapıya kadar takip ederken, "Bu öyle bir değil," diye açıklamaya çalışıyorum.

"Çok tatlısın," diyor ve beni yanağımdan nazikçe öpüyor.

"Lütfen size bir araba çağırmama izin verin," diye teklif ediyorum.

Başını sallıyor. "Hayır. Hemen köşedeyim." "Tamam."

Başımı sallıyorum.

"Umarım görüşürüz," diyor merdivenlerden inerken.

Kapı pervazına yaslanıp onun uzaklaşmasını izliyorum. Sonra sokağın karşısındaki fotoğrafçıyı görüyorum, fotoğraflarımı çekiyor.

"Kahretsin," diye inledim, azgın bir ereksiyonla kanepeye geri döndüm. Şimdi kendime karşı çok sinirliyim ve Billie Calloway'den *bıktım*.

Calloway Laneti doğru. Her şeyi mahvediyor!

ERTESİ SABAH ISLIK İŞE GIDIYORUM.

Boktan bir ruh hali. Kendime ters psikoloji uygulamaya çalışıyorum. Küçük şirin bir sarışınla inanılmaz bir seks yaptığımı inkar ettiğime inanamıyorum. Billie'nin adının ağzımdan çıktığına inanamıyorum. Deliriyorum, öyle olmak zorundayım.

Mola odasından bir fincan kahve aldıktan sonra ofisime giriyorum.

Saniyeler sonra Nicolas -kardeşim ve ortağım- içeri girdi. Benden altı yaş büyük ve aslında benim üvey kardeşim, ama büyürken bunun ne anlama geldiğini bilmiyordum. Nicolas Banks babamın annemle yaşadığı bir ilişkiden olan aşk çocuğu. Biz küçükken bu Nick'i rahatsız ederdi ama şimdi umurunda değil.

"Günaydın," diyor gömleğinin kollarını dirseklerine kadar kıvrarak. Saat yediyi ancak geçiyor ve tüm gün çalışmış gibi görünüyor. "Nasıl oluyor da *her şey* sihirli bir şekilde senin lehine işliyor? Yemin ederim şişenin içinde cin gibi bir şey var. Ben de tam dünkü toplantı notlarına bakıyordum."

"Bir şirket hakkındaki sezgilerim asla yanılmaz," diyorum, sırtarak, bir sonraki çeyreğin firma için ne kadar başarılı olacağı konusunda heyecanlıyım.

"*Keşke* benim de böyle bir yeteneğim olsaydı," diye itiraf ediyor. "Beni biraz kalp ağrısından kurtarabilirdi."

"Kadınlarda işe yaramıyor. Benim süper gücüm sadece altı haneli rakamların üzerinde kazanan işletmeleri kapsıyor."

"Ezik," diyor bana, pencerenin otuz metre ötesinde asılı duran tabelaya bakarak. Onu işaret ediyor. "Yani, *bu* konuda."

"Ah, fark etmişsin." Dönüp gururla bakıyorum. "Harika değil mi? Yirmi dört saatlik bir trol. Açıkçası bunu daha önce düşünmeliydim."

Nick, Lauren'ın dün söylediklerini tekrarlayarak, "Bellamore üç aylık gündemimizde yok," dedi. "Üvey kardeşim toplantınız sırasında işlerin iyi gitmediğini söylüyor."

"Harper'a üvey kardeşim demen iğrenç. Neredeyse kırk yaşındasın."

Gülüyor. "Babası altı ay önce annemle evlendi; o benim üvey kız kardeşim. Konuştuğunuzda ne oldu?"

"Billie benim yardımımı istemiyor," diyorum. "Bu beklenen bir şeydi. Neden herkes Bellamore'a yardım edebileceğimden endişe ediyor? Onun şirketi hakkında bilmem gereken başka bir şey mi var?"

"Hayır. Bellamore sağlamdır." Gözlerimin içine bakıyor. "Sadece *senaryonun* dışına çıktı yönetim kurulu rahatsız oluyor. Ancak bu kadarını kaldırabilirsin."

"Neyse ki zamanımı gönüllü olarak harcarken yönetim kurulunun onayına ihtiyacım yok."

"Billie Calloway'e senin için altın bir bilet mi vereceksin?" Bana aptalmışım gibi göz kırpmıyor. Belki de öyleyimdir. "Gönüllü olarak bile olsa onunla çalışırsan Lustre'nin sözleşmesini kabul edemeyiz. Üç milyar dolarlık bir kontratı kaybederiz Ash. Aklını mı kaçırdın sen?"

"Bunun hiçbir zaman parayla ilgili olmadığını tekrar hatırlatmak zorunda bırakmayın beni."

Bana küçük bir gülümseme veriyor. "Biliyorum. Özür dilerim. Eden inşa ettiğin şeyle çok gurur duyardı. Hep istediği şey buydu ve sen onun hayalini gerçekleştirdin."

"Teşekkür."

Ablamın adını duymak bile onu çok özlememe neden oluyor. Benden dört yaş büyüktü ve çok yakındık. Bu şirketin var olmasının tek sebebi o.

"Bilin diye söylüyorum, Lustre ile çalışmazsam bunun sebebi Buz Kraliçesi olmayacak. Josh'a güvenip güvenemeyeceğime henüz tam olarak karar vermedim. Yakında onunla bir şeyler içeceğim. Eğer iyi giderse, o zaman ilerleyeceğim." Başımın üzerindeki tabelayı gösteriyorum. "İnadına onu yok etmesine yardım edeceğim."

"Bunu pişmanlık duymadan söylüyorsun."

"Belki de ona benden nefret etmesi için gerçek bir neden vermemin zamanı gelmiştir." Masamın köşesinde duran uğurlu beyzbol topumu elime alıp birkaç kez havaya fırlatıyorum.

"Bunun nasıl sonuçlanacağını izlemek için sabırsızlanıyorum. biri kurban edilecek. Hangisini daha çok seviyorsun?" Elini uzatıyor, yakalıyor.

Nick geri vermeden önce birkaç kez fırlattı.

"Benden iki farklı büyüklükteki boku karşılaştırmamı istiyorsunuz. İkisi de bok parçası. İkisi de korkunç seçenekler. İkisiyle de çalışmamayı tercih ederim. Ancak, bu firma için iyi bir fırsat. Moda ve reklamcılık arasında daha önce hiç yapılmamış bir köprü kurabilir. Bazı fikirlerim var ve kimi seçersem en çok o faydalanacak," diye açıklıyorum.

Kıkırdıyor. "Bu gece Dyson'la bir şeyler içmek için buluşacağım.

Bize katılmak ister misiniz?"

Dyson bizim ağabeyimiz; kırk bir yaşında ve aile şirketimiz Banks Finans'ın CEO'su. Babam emekli olduğunda, şirketin aileden olmayan biri tarafından kontrol edilmemesi için Dyson görevi devraldı. Her zaman benim olmam gerekiyordu ama ben kız kardeşimin mirasını devam ettirmeye karar verdim ve onun şirketini devraldım. Zirveye çıkmamız ve pek çok kişinin hayatını değiştirmemiz sadece iki yılını aldı. Neyse ki yirmili yaşlarımda yaptığım tüm seyahatlerin karşılığını aldım. Yatırımcılar buldum, işi büyüttüm ve çeşitli sektörler arasında bağlantılar kurmak için bağlantılarımı kullandım.

Nick, "Saat sekiz gibi evinin yanındaki barda olacağız," diyor.

"Davetiniz için teşekkür ederim ama gelemem. Önümüzdeki hafta bitmeden yetiştirmem gereken tonlarca iş var. Bu yüzden evden çalışıyorum."

Bana sert bir bakış attı. "Onu hiç affedecek misin?"

"Bilmiyorum," diyorum.

Aşık olduğumu sandığım bir kadınla çıkıyordu. Aşık . Yine de Dyson'ın sınırlarıma saygı duymadığını bilmek canımı yaktı. Emma'ya çıkma teklif ettiği gün ona olan güvenimi kaybettim.

"Sence lanetlendik mi?" Nick'e sordum.

"Ne demek istiyorsun?"

"Tıpkı babamız gibi bizim de bir ilişkimiz olamayacağını mı düşünüyorsun? Dyson'a bak. Sana. Bana bak. Üçümüz de ilişkilerimizde aynı durumdayız. Belki de bu içimize işlemiştir," diyorum topu havaya atarak.

Konuşma o kadar da ciddi değil; Nick bu konuda aylardır neler hissettiğimi biliyor. Biraz daha zamana ihtiyacım var.

"Bakın, ilişkilerimde bazı boktan şeyler yaptım. En iyi arkadaşımın yakında olacak düğününü mahvettim. Ama ben kötü bir insan değilim. O da değil. Bence ikimizin de sorunu sert ve hızlı bir şekilde aşık olmamız ve bu olduğunda mantığımızı kaybetmemiz. Babam da böyleydi. Aksi takdirde şu anda burada oturuyor olmazdım."

Gülümsüyorum. "Annemi siktiğine sevindim."

"Annemi yeniden karar vermesine sevindim," diyor gülerek.

"Bence tek çocuk olmak yalnızlık olurdu."

Nick'in bir de büyük üvey kız kardeşi var ama o hiç yanımızda olmadı. Her zaman sadece biz vardık. Yarışmacı olarak snowboard yapan ve profesyonel olarak hokey oynayan havalı bir ağabeydi. Bu sayede Zane Alexander ile en iyi arkadaş oldu. Yıllar sonra, bu kardeşliği mahvetti. İşleri daha da garip hale getirmek için, artık resmen üvey kardeşler. Şu anda pamuk ipliğine bağlı olan arkadaşlıklarını onarmaya çalışıyor.

"Şeytanın avukatlığını yapmak gerekirse, Dyson ona çıkma teklif ettiğinde Emma ile üç aydır birlikteydiniz." Nick

diyor. "Ve senin o partide olmaman gerekiyordu." "Hmm.

Belki de üvey kız kardeşin Bana," diyorum ona. "Emma hakkında ne hissettiğimi biliyordu. Bu konuyu derinlemesine konuşmuştuk. Onunla evleneceğimi biliyordu."

"Anladım." Nick iç geçirdi. "Ama aşık olduğumu sanmıyorum. İkiniz çok daha iyi arkadaşsınız."

Gülümsüyorum. "Belki değildim ama kendimi ona aşık olurken görebiliyordum. Ve bu bir ihanet gibi hissettirdi. Hiç özür dilemedi."

Başını salladı. "Bu yüzden bu gece gelmelisin. Ona bir fırsat ver."

"Belki başka bir zaman," diyorum.

Nick bana "Sadece pişman olmanı istemiyorum," dedi.

"Eğer önemsiyorsa çaba gösterebilir. Şimdi, başka bir şey hakkında konuşabilir miyiz?"

Nick'in kaşları arkama bakarken kırışıyor. Sonra birden kahkahayı patlattı. Koltuğumda döndüğümde Billie'nin bir tabela asılırken merdivendeki birini yönlendirdiğini görüyorum. Büyük harflerle **ASSHOLE** yazıyor ve arkasında birkaç ünlem işareti var.

Gülümsüyorum, parmaklarımı birbirine kenetliyorum. "Oh, oynamak istiyor."

Billie bana baktı, ben de el salladım. Ters ters bakıyor ve masasına dönüyor.

"Küçük Calloway'in ruhu var. Hakkını vermek lazım." Telefonu çalıyor. "Kahretsin, bir toplantıda olmam gerekiyordu. Sonra görüşürüz."

"Elbette." Başımı sallayarak masaüstüme geri dönüyorum ve onun düşüncelerini kafamdan uzaklaştırmaya çalışıyorum.

"Sence pes edecek mi?" diye soruyor, kapıya doğru ilerlerken.

"Eninde sonunda," diyorum ona. "Bellamore'u seviyor. Onu kurtarmak için ne gerekiyorsa yapacaktır."

"Seninle çalışmak bile mi?"

"Kesinlikle," diyorum kendimden emin bir şekilde. "Yoksa onu pişman ederim."

İKİ GÜN SONRA

"H Ey, kardeşim," diyor Weston ve beni restoranın dışında yandan kucaklıyor.

"Gucci," diyorum, elimi üç parçalı takım elbisenin yakasında gezdirip iç kısmındaki pürüzsüz ipeği hissederek. "Çok hoş görünüyor."

"Teşekkürler. *Sen* ," diyor bana.

Ofiste bir toplantısı vardı - evet, Cumartesi günü bile.

-Ve benimle öğle yemeğinde buluşmayı teklif etti, böylece hasret giderebilirdik. "İyi bir zevkim olduğunun kanıtı.

Sanırım Easton da aynı şekilde giyinmiş.

Aynı mı?"

Gülüyor. "Evet. Easton'ın güzel ve hamile karısı Lexi de şakanın içinde olduğu için kafası *çok* karışık."

Weston araba kullanırken Easton ile aynı şeyi giymeyi seviyor.

onu delirtiyor. Kırk yaşında olmalarına rağmen Weston güzel bir ikiz şakasından hoşlanır. Easton, o kadar değil.

Kıs kıs gülüyorum. "Bu çok yanlış."

"Lexi, beni şaşırtmak için rastgele fikrini değiştirirse bana haber veriyor. Easton dolabında ya da askılarında sensörler sakladığımı düşünüyor."

"Bazen en basit cevap en iyisidir," diyorum ona. "Ama Easton her şeyi karmaşıklıklaştırır."

"Senin gibi" diyor, en sevdiğimiz İtalyan restoranında her zamanki masamıza doğru ilerlerken.

Büyükbabamız - huzur içinde yatsın - burayı çok severdi. Burayı ilk ziyaret ettiğinde tadı İtalya'daki gibi olan tek İtalyan yemeği olduğunu söylerdi. Burası aynı zamanda Weston ve Easton'ın üniversite için yollarına gitmeye karar verdikleri yerd. Onlar taşındığında ben dokuz yaşında bile değildim ama beni sık sık ziyaret ederlerdi. Onlar bir kızın sahip olabileceği en iyi ağabeyler.

Çocukluğumdan beri burada çalışan garsonlardan biri olan Gretchen, önümüze galeta ve bir bardak buzlu su koyarken gülümseyerek bize yaklaşıyor. "Her zamankinden mi?" Aramızda bakışıyor.

Weston ve ben hep bir ağızdan "Evet, lütfen," diyoruz. "Elbette," diyor uzaklaşmadan önce.

"Bu sefer evli olmak nasıl?" Weston'a pipetimdeki kâğıdı koparıp ona doğru üfleyerek soruyorum. Yanağına çarpıyor ve o da gülüp geçiyor.

Gizli en iyi arkadaşı Carlee ile evlendiğinden beri dünyanın zirvesindeydi.

Geçmişleri hakkında öğrendiklerim yüzünden başım hâlâ dönüyor. Onun adına heyecanlandım ve kirli boşanmasından sonra hayatının aşkını bu kadar çabuk bulduğu için biraz kıskandım. *Asla* evlenmeyeceğini düşündüğüm Easton bile kraliçesini buldu. Bir de ben varım, bekârım ve hâlâ Josh Lustre ile ayrılığımı unutmaya çalışıyorum.

Yaklaşık on beş ay önce onunla ilişkiyi bitirdim. Moda dünyasında Selena Gomez ve Justin Bieber'ın eşdeğeriydik. Herkes bizim peri masalı gibi bir çift olduğumuzu söylüyordu,

ve çoğu hala Josh'la ilişkimizin bittiğini kabul etmiyor. Sonsuza kadar. Bir daha *asla* bir araya .

"Bir parçam ben asla inanmadım hayat olabilir olabilir gibi bu,"

Weston itiraf ediyor, beni düşüncelerimden çekiyor. "Aşk

gerçekten var. Kim bilebilirdi ki?"

Ona sııttım. "Sözüne ."

Bir zamanlar aşka inanırdım ama artık inanmıyorum. Josh'a güvenmişim. Onunla evlenebilirdim. Bugün bile, işaretler ortadayken nasıl bu kadar aptal olabildiğimi bilmiyorum. Beni *hiç* sevmemi. Beni *kullandı*. Hâlâ da kullanıyor.

"Senin yaşındayken ben de inançsız biriydim. Ama *aradığın kişiyle* karşılaştığında, bunu hemen anlayacaksın. Carlee'ye ilk kez baktığımda bir uyanış hissettim. Bugün hâlâ içimdeki her duyguyu harekete geçiriyor ve tek düşünebildiğim o. Şu anda bile aklımın bir köşesinde o var. Onu doğurana kadar nasıl bir şey olduğunu bilmiyordum. Kırk yaşındaki ben, şimdiye kadar aşkı gerçekten hiç yaşamadığımı fark ettim. Sonunda," diye fısıldıyor, düşüncelerinde kaybolmuş, kulaktan kulağa sırtarak.

"Anlayışlı." Ona abartılı bir esneme hareketi yapıyorum. Kıkırdıyor. "Nefret etme."

"Özür dilerim. Şu anda ilişki karşıtı olduğum için bir şey hissetmek benim için çok zor. Sonsuza kadar kalmaktan korkuyorum. Kalp kırıklığı beni engelliyor."

"Yine düşeceksin."

"Aslında iyiyim," diyorum ona. "Yine de teşekkürler."

"İyi. İşler nasıl?" Konuyu aniden, kaçınmayı tercih ettiğim başka bir konuya çeviriyor.

Genellikle kardeşlerim bana bu soruyu sorduklarında, her şey gibi davranırım. Weston aylardır Bellamore'a karşı kurduğum cepheyi gördü. Artık saklayamıyorum. Boyumdan büyük işlere kalkıştım, bunu kabul edebilirim.

Weston bir yudum su alırken beni izliyor.

Derin bir nefes çekiyorum. "Bellamore'un satışları yarı yarıya düştü. Sakin kalmaya çalışıyorum."

"Nakit akışı sorunuz var mı?" diye soruyor. Weston sayılarla arası iyi olan bir dahi.

Kalbim küt küt atıyor. "Bu Josh. Hâlâ tasarımlarımızı kopyalıyor ve lansman tarihlerini bizimkilerle çakışacak şekilde değiştiriyor."

"Bu bilgiyi nereden alıyor?" Weston sesini alçaltır.

"Emin değilim. Tasarımlarımız, bizimle münhasırlık sözleşmesi imzalayan dünyanın en iyi illüstratörlerinden bazıları tarafından şirket içinde yaratılıyor. Hacklenmediğimizden emin olmak için bilgisayarlarımızı denetlemesi için özel bir IT firması tuttum. Hacklenmedik. Ne yapacağımı şaşırdım. Bu nasıl oluyor anlamıyorum."

"Ne zaman başladı?"

"Sanırım biz birlikteyken de oluyordu ama ben bunu ancak ondan ayrıldıktan sonra fark ettim," diyorum başımı sallayarak. "Partilerde hâlâ benim hakkımda konuştuğunu duydum. Herkese hâlâ bana aşık olduğunu söylüyor. Bu beni hasta ediyor."

"Siktir et onu," diye tıslıyor Weston. "Bu psikolojik savaş."

Başımı salladım. "Biliyorum. Senin bir şey yapmana ihtiyacım yok Weston. Lütfen bu işe karışma. Sadece tavsiyene ihtiyacım var çünkü süper zeki ağabeyim olarak bana tavsiye vermekle yükümlüsün. Sen ne yapardın?"

"Yakışıklılıktan bahsetmeyi unuttun," diyor parmaklarını önünde kenetleyerek. "Hmm, senin yerinde olsaydım ne yapardım?"

Atacağı bomba için kendimi hazırlıyorum.

Tek bir vuruş bekliyor. "Banks'i işe alırdım." Ona ters ters baktım. "Bu bir seçenek değil."

Weston omuz silkiyor. "Josh'un Asher'a üç milyar dolarlık bir sözleşme önerdiğini biliyor muydun? Josh, Asher'ın neler yapabileceğini biliyor. Sen biliyor musun?"

"Ondan korkmuyorum," diyorum sıkılmış dişlerimin arasından.

"Ve bu senin çöküşün olacak, küçük kardeşim." Weston başını öne eğer. "Asher'dan çok korkmalısın. O iş dünyasının öcüsü. Eğer Josh'un amacı Bellamore'u satın almaksa-"

"Son kez söylüyorum, burası satılık değil."

Kardeşim bana şeytani bir sırıtışla bakıyor. "Farkındayım. Ama bu dünyadaki bazı pislikler her şeyin bir fiyatı olduğuna inanıyor. Josh da onlardan biri. Asher da öyle. Ben de öyle. Birlikte, seni iflas ettirmeden önce satmanı sağlayacaklar. Çaresiz kaldığınızda devreye girip sizi piyasa değerinin yüzde doksan altında satın alacaklar, sonra da sizi boğulmaya zorlamış olsalar bile batmakta olan şirketinizi kurtaran kurtarıcılar olacaklar. Bunun için yeterince acımasız değilsin, Billie. Asher öyle, özellikle de bir şeye inandığında. Birbirinize olan nefretiniz onu körüklemeye yeter de artar bile. Sizin çöküşünüzden tatmin olacaktır ve sadece bu bile beni sen ve Bellamore için korkutuyor."

Spagetti ve köftelerimiz önümüzden kayıyor ve aniden aç hissetmiyorum. Gretchen masanın kenarına bir yığın peçete koyuyor ve bizi sohbetimizle baş başa bırakıyor.

Dikkatimi Weston'a veriyorum. "Banks gibi biriyle neden arkadaş olduğunu anlamıyorum."

Weston spagettiye çatalının etrafında döndürüyor. "O harika bir arkadaş. Güvenilirdir. Cömert. Vücudunda açgözlü bir kemik bile yok. Asher diğer insanları ve çevreyi önemser. Kendini her zaman en sona koyar ve isteyen herkese sırtındaki gömleği verir. Sen hariç herkese. Bence senin çürümene izin verirdi. Ayrıca partilerde ve birlikte seyahat ederken çok eğlenceli."

"Ugh." Çatalımı elime aldım. "Eminim öyledir."

Erişte ve sos dumanı üstünde. Daha çabuk soğusunlar diye karıştırıyorum.

"Yalvarmadığım sürece bana yardım etmeyecek." Küçük bir ısırık alıyorum. "Onun eğlencesi için kendimi küçük düşürmeyi reddediyorum."

Kardeşim kahkahalara boğuldu. "Bundan bahsetti. Ciddi olduğunu fark etmemiştim."

"şaka yapıyor olmalısın. Bunu insanlara mı söylüyor?"

"Sinirlenmeden önce, sadece biz ve Nick vardı. En son Hafta içinde Lustre anlaşması konusunda onunla yüzleştim ve bunun yerine sizinle çalışması için ne gerektiğini sordum."

"Lütfen bana yapmadığını söyle," diye fısıldadım.

"Sordum ve senin adına değil, gerçekten endişelendiğim için sorduğumu biliyordu. Her neyse, yalvarman gerektiğini söyledi, ben de ona şakacı bir pislik olduğunu söyledim. Sanırım bunu asla yapmayacağını biliyor."

Çenem sıkıca kenetlendi. "Güzel. Ama bu onu ofisinin karşısına 30 metrelik bir tabela asmaktan alıkoymadı."

Weston omuz silkiyor. "İkiniz birbirinize çok benziyorsunuz; bu iğrenç. Onun daha iyi olması dışında. Daha çok gülüyor. şakadan hoşlanıyor."

Ona ters ters baktım. "Adını boktan listeme ekletme bana. Sadece birkaç boş yer daha var."

"İkisi arasında -Asher ya da Josh- ilk sırada kim var?"

Boğazım kuruduğu için bir yudum su içiyorum. "şu anda bir numarayı paylaşıyorlar. Tahammül edemediğim iki insanın güçlerini birleştirebileceğini bilmek kabus gibi geliyor. Süper kötü ben miyim, yoksa onlar mı?"

"Bazen o kişinin sen olabileceğini düşünüyorum," diyor göz kırparak. Weston ısırtıkların arasında, "Ayrıca, Asher senin bok listende Josh'ın yanında olmamalı," diyor. "Josh'la aranızda olanlar kişiseldi."

"Banks on üç yıldır, yani Josh ile resmi olarak tanışmamızdan on yıl önce hayatımda bir terör estiriyordu. Stanford'daki hayatımı cehenneme çevirdi ve bu hiç bitmedi. İnanın bana, en tepedeki yerini fazlasıyla hak etti. Ne var biliyor musunuz? Bunlardan bahsettiğimi unutalım. Önerin için teşekkürler." Gözlerimi deviriyorum.

"Petty Üniversitesi'nde ders almak istediğinize karar verdiğinizde, Easton ve benim nerede olduğumuzu biliyorsunuz. Biz küçüklüğün ustalarıyız." Bana şeytani bir sırıtış attı.

"Olabilir," diyorum ona. "Sence onları yenme şansım mı?"

Gülümsüyor. "Bilmiyorum. Strateji belirlemenize yardımcı olacağız. Banks'in bağlantılarıyla bile üçümüz ikisinden daha zekiyiz."

"Ve biraz da mütevazı değil."

"Neden olayım ki? Gerçek bu," diyor beni inceleyerek. "Senin bir tatile ihtiyacın var."

Kıkırdıyorum. "Bir tatili çok isterdim. Ancak, kötüler için dinlenme yoktur."

Dürüst olmak gerekirse, konu değişikliği için minnettarım. Bu hafta konuşmalarımın merkezinde Banks'in olmasından bıktım ve bunun başlıca nedeni Josh. Dikkatimi çekmek istiyordu ve şimdi çekti. İkisi de öyle.

Weston, "Görünüşe göre, Hamptons'daki ev misafirler için hazır," diyor.

"Babam bana söylemedi." Her üç ayda bir oraya bir hafta sonu kaçmak benim için bir gelenektir.

"Çünkü Josh'la ayrıldığınızdan beri hiç gitmediniz. Neden?"

"Bu konuşmayı yapmak istemiyorum," diyorum.

"Tamam," diyor.

Yemek yerken Weston yaz boyunca Carlee'nin en sevdiği sanatçıların yer alacağı sürpriz bir sanat sergisinden bahsediyor. Açılış gününe kadar haberi olmayacak, ki bunu çok sevimli buluyorum. Açılış gecesi ortaya çıkacak özel parçaları ona hediye etmek için boyuyor. Onların aşkı çoğumuzun bulmayı hayal ettiği bir şey.

"Louis'in seninle temasa geçtiğini duydum." Weston konuyu tekrar değiştirir. "Ona göze alamazsın, sevgili kardeşim."

"Prens Louis." Bilen tek kişi olduğu için Harper'ı öldüreceğimi bile bile kardeşime ters ters bakıyorum.

"Onunla çıkamazsın," diye fısıldar Weston. "O bir erkek fahişesi."

"İstediğim zaman, istediğim kişiyle çıkabilirim, bu yüzden şu korkunç ağabey saçmalığını bırakın. O adam bir gün koca bir ülkeyi yönetecek. Benim vücuduma hükmetmekten daha fazlasını yapabilir. Sen olmasaydın muhtemelen şimdiye kadar bir nişanlım olurdu. Yaşlanıyorum, ben de öyle. Neredeyse otuz bir yaşımdayım."

"Hiç kimse benim küçük kız kardeşim için yeterince iyi olamaz." Ağzını peçeteyle siliyor, bana kızgınlığı artıyor. "Sen sadece en iyisini hak ediyorsun. Seninle entelektüel olarak boy ölçüşebilecek birini."

"Uzun mesafeli bir ilişki için kötü bir zamanlama ve bunu Galler Prensi Hazretlerine de açıkladım. Ancak o hayır cevabını kabul etmekten hoşlanmıyor."

"Nedenini merak ediyorum. Şımarık biri." Weston gözlerini devirir. "Ama iş aşka gelince, unutma, yanlış zaman bazen doğrudur." Weston'ın her gün taktığı büyükbabamın saatinin altında da bu yazıyor. "Josh söz konusu olduğunda hariç. Siktir et onu. Onun için yanlış zamandı."

Kıkırdıyorum. "*Sana söylemiştim demeyi bırak.*"

Weston, Josh'la tanıştığı ilk beş dakika içinde ondan nefret etmeye karar verdi. Sonunda kardeşim haklı çıktı. Weston insanları ve niyetlerini okumakta harikadır ve ben ona yalvardığımda bile Josh'a bir kez bile güvenmedi. Bu yüzden kiminle birlikte olursam olayım kardeşlerimin onayını almak zorundayım, yoksa olmaz. İnsanlardaki tehlike işaretlerini benden önce görüyorlar ve etraflarını sorunlu kişilerle çevirmiyorlar.

Çok fazla makarna yedikten sonra, paket yaptırmak istedik. Weston ödüyor, biz de kalkıyoruz.

"Dizüstü bilgisayar aldın mı?" Onu yandan kucaklayarak soruyorum.

"Evet." Beni daha sıkı sıkıyor. "Teşekkür ."

"Kızgın değil misin?"

"Hayır," diyor gülümseyerek ve geri çekiliyor. Çıkışa doğru ilerliyor. "Asher ile çalış. Onun için ne yapabilir

senin için yalvarmaya değer. Bu akşamki CEO balosuna katılacak mısın?"

"Evet, eve gidip biraz kestirdikten sonra," diye itiraf ediyorum.

"Harika. Yüzünüzü alenen göstermek, izleyen herkese bir mesaj göndermek için yeterlidir. Onlara geri adım atmadığınızı ya da korkmadığınızı söyler. Biri ortadan kaybolmanızı istediğinde, tek seçenek elmas gibi parlamaktır. Siz bir Calloway'siniz. Öyle davran" diyor, paparazziler restorandan çıkarken fotoğraflarımızı çekerken gülümseyerek.

"Seni gururlandıracağım," diye fısıldıyorum. "Zaten ediyorsun," diye itiraf ediyor.

Flaşlar devam ediyor ve ben hâlâ mahremiyetimiz olmasını dileyerek yüzümü kapatıyorum. "Buna asla alışamayacağım."

"Yapacaksın," diyor omzumu sıkarak. "Bu sadece bir zaman meselesi."

"O laneti bana yapma," diye karşılık veriyorum.

"Akşama görüşürüz," diye bağılıyor omzunun üzerinden ve gülerek uzaklaşıyor.

Şoförüm geldi ve yalnız kaldığım için şükrederek cipin arka koltuğuna kaçtım.

Easton ve Weston ilgi odağı olarak yetiştirildiler ve kameralar sürekli yüzlerine tutuldu. Ailem bana karşı daha dikkatliydi ve her zaman aşırı cinselleştirildiğim için neredeyse hiç göz önünde değildim.

Aynı boy ve yüz hatlarıyla süper model anneme benziyordum ve gençlik dergileri tarzımı fark etti. Bulunması zor bir elmas prenses haline geldim ve kraliyet ailesi gibi muamele gördüm. Kıyafetlerim didik didik edildi, hayran kulüpleri kuruldu ve sosyal medyadaki hesaplar başkalarının da benim görünümümü taklit edebilmesi için kıyafetlerimin dökümünü yapmaya başladı. Denemeden bir gençlik ikonu haline geldim, bu da genç yaşımda üzerimde gereksiz bir inceleme yarattı.

Sosyal medya hesaplarımın olmasına izin verilme de bana hızlı bir şekilde medya eğitimi ve bir reklamcı verildi. İzole edilmişim ve kendimi aşk kitaplarına, akademisyenlere ve modaya kaptırmıştım. Harper büyürken tek gerçek arkadaşım dı.

Prenseslerin ve prenslerin giydiği kıyafetleri hayal ederdim ve küçük yaşta resim çizmeye başladım. Annem tıpkı onun gibi modellik yapmamı istiyordu. Gençlik yıllarımdaki birkaç defileden sonra kıyafetleri sergilemek değil, tasarlamak istediğimi anladım. Annemi ve güzel arkadaşlarını ışıltılı elbiseler içinde podyumda yürürken izlemek bana sadece onları yaratmam için ilham verdi.

Ben dünyadan uzakta bir yatılı okulda tutulurken, kardeşlerim -çoğunlukla Weston- dünya çapındaki tüm magazin gazetelerinde yer aldı. Elmas prenslerin gölgesinde yürümek her zaman zor olmuştur ama ben bunu zarafetle başardım. Bunun için eğitildim.

On beş dakika sonra, SUV çatı katımın önünde yavaşlıyor. Şehirde birkaç mülküm olsa da, burası benim kaçış yerim ve en çok evim gibi hissettiriyor. Eski mobilyalardan pastel duvarlara ve yüksek tavanlara kadar sevdiğim şeylerle dolu. Billionaires' Row ya da Park Towers değil ama o bölgeden mümkün olduğunca uzak duruyorum. Etrafımı genellikle göz ardı edilen şeylerin güzelliğini gören sanatçılar ve modacılarla çevrelemeyi tercih ediyorum. Lüks beni etkilemiyor. Otantiklik etkiliyor.

İçeri girdiğimde hemen kıyafetlerimi çıkarıp duş alıyorum. Suyun altında durup günün yorgunluğunu ve üzerime çöken korkuyu atıyorum.

Bu gece randevusuz olacağım. Magazin basını yarın bunu tartışacak, özellikle de Josh'un kolunda yirmili yaşlarda biri varsa. Josh Lustre ile birlikte olana kadar ilişkimin kimse için bir önemi yoktu ve şimdi herkes bir sonraki kiminle olacağıyla ilgileniyor.

Bu geceyi atlamazsam mucize olur.

5

BILLIE

My kuaförüm April ve ünlülerin makyaj sanatçısı Oliver on dakika erken geldiler. Çok titiz olduğum bilinir.

Özellikle de para verdiğim insanlarla. Benim için çalışıyor ve basın turları sırasında seyahat ediyor olsalar da, onları arkadaşlarım olarak görüyorum. Onlar benim iyilik perilerim ve beni iki saatten kısa bir sürede tamamen süslüyorlar.

Saçlarım genellikle düz bir bob şeklinde şekillendirilmiş olsa da, April gevşek plaj dalgaları yapıyor.

"Kızım, çok seksisin," diyor Oliver spreyi .

Başımdaki tacı nazıkçe düzeltiyor. Babamın yirmi birinci yaş günümde bana verdiği, büyükannemin kolyelerinden birinin elmaslarından yapılmış bir taç.

"Çarpıcı," diyor April, sıcak pembe gözlükleri ve uyumlu saçları oldukça . "Dumanlı gözlerinle bu gece erkekler sana aşık olacak."

"Oh, lütfen böyle söyleme. Aşk ihtiyacım olan *son* şey. Bugünlerde doğrudan evliliğe atlamaya hazırım," diyorum gülerek, onları kapıya doğru yönlendirirken.

Gülüyorlar ama şaka yapmıyorum. Bir evlilik bana mirasıma erişim sağlayacak ve sonra Bellamore

Durdurulamaz.

"Bu gece iyi şanslar, tatlım. Umarım kazanırsın" diyor.

"Teşekkürler. Teşekkür ederim." Kapıyı gülümseyerek kapatıyorum,

sonra aynada kendime son bir kez bakacağım.

Üzerimde 90'ların başından kalma, üzerime tam oturan ikonik, vintage siyah bir Chanel Haute Couture var. Modayı takip eden ve takdir eden herkesin bu elbise karşısında ağzı . Birkaç ay önce bir açık artırmada kazandım ve ana kadar giyecek bir fırsat bulamadım. Annemin bunu yirmili yaşlarının başında podyumda giydiğini bilmek satın alma işlemi daha da özel kıldı. İçine sığabilmem bile bir mucize. Elbise, Josh Lustre gibi insanların yok etmekte olduğu zamansız zarafetin ve işçiliğin bir ifadesidir.

Bu gece kıyafetim *benimle uğraşmayın* diye bağıyor. Bu, duyması gereken herkese bir mesaj, özellikle de Josh ve Banks'e.

Telefonum çalıyor ve şoförümün geldiğini haber veriyor. Aşağı inip limuzinin içine giriyorum ve istediğim şampanyayı açıyorum. Mekâna varmam yaklaşık kırk beş dakika sürüyor ve hızlıca iki kadeh içiyorum. Eskisinden daha rahatım ama yine de gerginim.

Sonunda, araba gelenlerin geri kalanıyla aynı hizaya geliyor. Limuzinden indirilip kırmızı halıya götürülürken klasik müzik çalıyor ve medya kuruluşları sayısız fotoğraf çekiyor. Sürekli yanıp sönen ışıklar kalbimin hızlanmasına neden oluyor ve yavaş yavaş çözüldüğümü hissediyorum.

" canına," dediğini duyuyorum arkamdan.

Banks'in doğrudan bana baktığını görmek için omzumun üzerinden bakıyorum.

"Cenazeye gidiyormuş gibi görünüyorsun."

"Senin olduğunu umuyordum," diyorum içeri giden merdivenleri tırmanırken. Sağ elim hafifçe titriyor -endişem arttığında olan bir şey- ve onu yumruk haline getiriyorum.

Yetişiyor, gözlerimle buluşuyor ve elime bakıyor. "Her şey yolunda mı?"

Bunu fark etmemeliydi.

"Lütfen beni umursuyormuş gibi davranma," diyorum çatık kaşlarla ve yürümeye devam ediyorum.

Binaya girdiğimde biri onun adını seslendi.

Neyse ki durup sohbet etti ve beni yalnız bıraktı.

Halka açık ortamlarda, reklamcımın bana öğrettiği gibi duygularımı gömüyor ve ayrışıyorum. İnsanların benimle ilgili sağlıksız saplantılarından kendimi korumanın tek yolu buydu ve hala bu taktikleri kullanıyorum. Halka, yarattıkları Billie Calloway karakterini veriyorum - buz kraliçesi, modanın Wednesday Addams'ı ve elmas prenses, hepsi de her yönden mükemmel olan tek bir şirret karakterde toplanmış. Ellerim titrese ve endişelerim artsa da, üzerimdeki güven kalkanı aşılmaz. Bu benim en büyük süper güçlerimden biri. Bundan ailem ve kardeşlerim sorumlu.

Derin bir nefes aldıktan sonra çenemi kilitliyorum ve çenemi kaldırıyorum.

Gösteri zamanı.

Fuayeye giriyorum ve omzuma asılı küçük çantamdan telefonumu çıkarıyorum. Gülümsemeden bir fotoğraf Harper'a gönderiyorum.

Oda iş dünyasının önde gelenleriyle dolu ve kimse benimle konuşmuyor. Bunu tercih ederim.

Katılımcıların çoğu nadiren kendi kendini yetiştirmiştir. Başarının anahtarları onlara verilmiş ya da satın alınmıştır, ancak şirketlerin yalnızca küçük bir yüzdesi sıfırdan kurulmuştur. Bana büyük saygı duyulmasının bir nedeni de bu. Aynı şey, kız kardeşinin şirketini miras alan ve ilk yıl altı haneli rakamlardan ertesi yıl sekiz haneli rakamlara çıkaran Banks için de geçerli.

Josh aile markasını devraldı ve renkler, dokular veya desenler hakkında hiçbir şey bilmiyor. Josh kâr etmek için çalmak zorunda olan bir kukla.

HARPER

Vay canına, çok ateşli
görünüyorsun.

BILLIE

Planım, ikinci kişiliğim ortaya çıkana kadar şampanya içmek.
oynamak için ortaya çıkıyor. Sarhoş Billie Banks'i daha iyi
idare edebilir.

HARPER

Sarhoş Billie'yi evde bırak. DB çok fazla!

BILLIE

O adamla konuşmak onun için bir iş. Ayıkken öfkelenmeden
onunla başa çıkamıyorum. Ayrıca, anksiyetem
çoktan zirveye ulaştı.

HARPER

Çok özür dilerim. Bunu yapmak zorunda değilsin. Başka bir
şey düşünüyoruz.

BILLIE

Denemek
zorundayım.

Başka bir mesaj yazamadan, elime bir kadeh şampanya
tutuşturuldu. bir fotoğrafımı çekip Harper'a gönderiyorum.

BILLIE

Limuzinde bir şişe bitirdim.

HARPER

Bu işin sonu iyi
bitmeyecek.

BILLIE

Biraz inancın olsun, kanka. Ben ve eski dostum,
kabarcıklı, bunu çözeceğiz.

Gözlerim odada gezinirken, yüksek bir masada duran ve bir
şeye gülen kardeşlerimi görüyorum. Weston beni onlara doğru el
sallıyor. Şampanyamı kaldırıyorum ve gülümsüyorum. Sohbeta
katılmadan önce bundan iki kadeh daha içmem gerekiyor.

"Cehenneme açılan kapı daha ne kadar açık kalacak?" Banks
yanımdan alçak ve hırçın bir sesle soruyor.

Dönüyorum ve gözlerim onun bal rengi kaşlarıyla buluşuyor.
Soğuk ve hesapçı olmalarını bekliyordum ama her nasılsa öyle
değillerdi.

"Neden benimle konuşuyorsun?"

Sırıttıyor. "Buraya benim için geldin."

Alay ediyorum. "Lütfen kendini övme. Ben bir ödül alıyorum."

Banks gülerek elinde bir tabakla dolaşan garsondan birkaç kiş alır. Bir tanesini ağzına attı. "Sen sadece aday gösterildin. O ödül benim. Sen, ben ve Josh arasında, ben kazandım. İkiniz de tembelsiniz, başkalarının kışını kurtarmasını bekliyorsunuz."

"Affedersiniz?" Gözlerim ağzından ayakkabılarına doğru kayarken sinirleniyorum. Tasarımcı. Hepsi tasarım. Tarzı var ve bu yüzden ondan *nefret ediyorum*. "Bu gece eğlendirecek bir fahişeniz yok mu?"

"Müsait olmadığını duydum. yer doluymuş," diyor alaycı bir tavırla.

"Beni rahat bırak Banks." Şampanyamın kalanını yudum yudum içiyorum ve bir bardak daha alıp fondip yapıyorum.

"Hayır," diyor. "Dünyayı sen yönetmiyorsun, Buz Kraliçesi. Ne istersem onu yaparım."

"Bana öyle demeyi kes," diye tıslıyorum. "Dilimi kesmek zorunda kalırsın."

"Bu çok hoş olurdu aslında," diyorum ona, tam o sırada gözlerim Josh'a takılıyor.

Ailesi ülkedeki en büyük sığır çiftliklerinden birine sahip olan Phillip ile sohbet ediyor. Playboy kovboy olarak tanınıyor.

Josh'un bakışları bana kilitleniyor ve dudaklarına bir sırıtma yerleşiyor. Arkamı döndüğümde Banks'le karşı karşıya olduğumu fark ediyorum.

"Ahh, eski sevgililer. Bazıları size mükemmel çift-Jo- illie diyor," diye dalga geçiyor Banks, otuz adım arkamda duran Josh'a başını sallayarak. "Gecenin manken kız arkadaşı çok tatlı. Senden sonra çıktığı hiçbir kadının sana benzememesini tuhaf bulmuyor musun?"

Çenem sıkıştı ama o durmadı.

"Yanlış anlama. Kıyaslanamayacak kadar güzelsin. Buz Kraliçesi tarafından terk edildikten sonra kolunda yirmi beş yaşında özentili bir model olması onun için bir esneklik değil. Elde edebileceği en iyi şey sendin. Kademe."

Bir şekilde, Sarhoş Billie kendini toparlıyor.

"Yine de onu becerdiğine ya da o pis ağzı öptüğüne inanamıyorum. İğrenç olduğunu hep biliyordum ama vay be. Senin için bile alçakça, Buz Kraliçesi." Banks aklından geçenleri silkeliyor ve bir kadeh şampanya içtikten sonra bir tane daha alıyor.

Sözlerine kızmak istiyorum ama yapamıyorum. Gerçek acı verebilir ama bu onu daha az doğru yapmaz.

"Katılıyorum," diyorum ona, kadehimi kaldırıp geri atarken.

"Görünüşe bakılırsa Joshie *gerçekten* kıskanmaya başlamış.

Ben sohbet ile Sen. Mmm. İşte bu. a Sürpriz Aslında," diyor Banks.

"Josh senin hakkında her zaman ne hissettiğimi çok iyi biliyor, inan bana," diye açıklıyorum.

"Hayır, tehdit edildi. Vay canına. Sanırım sana karşı hâlâ kötü hisleri var." Bana dönüp bakmadan önce kaşları çatıldı. "Şu büyülü kediciklerden birine sahip olmalısın." Banks bir adım öne çıkarak aramızdaki mesafeyi biraz daha açtı. "Uydurduğumu düşünüyorsun. Devam et. Bir göz at, prenses. Bu konuda böbürlenmene gerek yok. Her şeyi berbat eden o. Sen değil."

Yavaşça omzumun üzerinden bakıyorum, sahte bir şekilde kardeşlerimi arıyorum. Weston gözlerimle buluşuyor, ona tekrar el sallıyorum ve sonra Josh'u görüyorum. Çenesi sıkıca kenetlenmiş ve burun delikleri açılmış, öfkeden kudurmuş bir halde. Banks'e sanki onunla dövüşmek istiyormuş gibi bakıyor, kolundaki kadını görmezden geliyor. Ona tekrar sırtımı dönüyorum.

Banks'in açık kahverengi gözlerine bakarak, "Yalan söylemiyordun," diyorum. "Bu tepkiyi anlamıyorum."

"Öyle," diyor.

Ona ters ters baktım. "Josh senin bu gezegende birlikte olacağım son erkek olduğunu biliyor, bu odadaki herkesle birlikte."

"Ah," diyor, tekrar Josh'a odaklanarak. "Ama yalan söylüyorsun. Söylediklerin seni her zaman ele veriyor."

"Söyleyecek bir şeyim *yok*."

"Ah, biliyorsun. Her zaman öyleydin. Seninle tanıştıktan beş dakika sonra fark ettim. Bekle." Alaycı bir şekilde gülüyor. "Kimse sana söylemedi mi? Bu çok açık."

"Yalan söylüyorsun," diyorum. "Kim olduğumu unuttun mu?"

"Bu umurumda bile değil, Küçük Calloway. Sende bir şey var." Bana ters ters baktı. "Zayıf yönünü bilmemek tehlikelidir, Billie. Pazarlık gücünü bozar. Sektöründe bu kadar uzun süre nasıl hayatta kaldın? İyi bir insan olarak mı? İnanılır gibi değil." Benimle alay ediyormuş gibi gözlerini deviriyor.

"Bu konuşma sana neden katlanamadığımın mükemmel bir örneği. Zihin jimnastiğinden yoruldum. Josh'un sebebi de muhtemelen sana milyarlar ödemek istemesi ve senin beni daha sonra yemek üzere bir kutuya koyar gibi rakiplerine göz süzmekle meşgul olman."

Bir kahkaha patlatır. "Ben başka bir adamın artıklarını yemem prenses. Josh Lustre'nin özensiz saniyelerini es geçeceğim."

"Dikkat ettiysen göz becerme olayını yalanlamadın. Benden korkuyorsun," diyorum ona göz kırparak. "Sen ve Josh ikiniz de korkuyorsunuz."

Başını eğiyor ve gözlerini kısıyor. "Tatlım, buzdağına çoktan çarptığını düşünürsek fazla davranıyorsun. Şu anda galonlarca su alıyorsun ve ne kadar olduğunu farkında değilsin. İnatçı bir kaptan gibi gemiyle birlikte batıyorsun. Sonunda, umarım saygınlığını korursun. Eğer onu alırsam, kendimi suçlu hissedebilirim."

"Beni alaşağı edemezsin," diyorum. Kalbim bile atmıyor söylediğimde bunu çünkü ben gerçekten inanıyorum . Ben

Kendine güvenini arttırdığı için sessizce şampanyaya teşekkür ediyor. "O koca L harfini sırtında taşıırken beni bunu yapmaya zorladığını hatırlamak için. Bu sana kişisel geliyorsa, öyle olduğu içindir. Umarım her gece uyanık yatarken Bellamore'un peşine düştüğüm düşüncesi aklından çıkmaz." Bana çocuksu gülümsemesini veriyor ve konu düşünüldüğünde bu hınzırca. "Bunu düşünmek bile bana neşe veriyor."

"Sen bir pisliksin." Ona ters ters baktım. "Muhtemelen sözleşmeyi çoktan imzalamışsındır."

"Henüz değil. Sana kendini alçaltman için bir şans veriyordum," diyor Banks, eğilip saçımdan bir tutamı parmaklarının arasında döndürerek nefesimin kesilmesine neden oluyor. Sesi bir oktav alçalıyor. "Benim için diz çökersen onunla çalışmam. Bunu durduracak güce sahipsin."

Onun kokusu beni sararken kanım daha hızlı pompalanıyor. Ondan bir adım uzaklaşıyorum ve gözleriyle buluşuyorum, onun içinde kayboluyorum. Etrafımız insan kalabalığıyla çevrili ama gözlerimiz kilitlendiğinde her biri kayboluyor.

Ne diyeceğimi bilemiyorum ama hemen kendime geliyorum ve kelimeleri buluyorum. "Bir bana bu kadar *yaklaşırsan*, *seni* dizlerinin üstüne çöktürürüm. Anladın mı? Şaka yapmıyorum."

"Bekle, sen sarhoş musun?" diye soruyor yüzüme bakarak. "Sarhoş Billie'yi partiye getirmişsin. Tam bir *baş belası*."

"Ne var biliyor musun? Kıcıımı öp," dedim, bir tane daha kaparak

bir bardak şampanya. Artık kaç tane içtiğimin sayısını unuttum. Sayısı ne olursa olsun, bu adamla başa çıkmak için yeterli değil.

"Hayalini kurduğun şey bu mu? Dudaklarımın üzerinde olmasını mı?" diye soruyor nefesinin altında. "Bir projeksiyon mu?"

"Buna *asla* rıza göstermem," diyorum, görseli kafamdan uzaklaştırarak. "Ne ne de Sarhoş Billie. Şimdi, nazikçe

En iyi arkadaşlarımla çıkmakla meşgul olduğun zamanlardaki gibi ben yokmuşum gibi davranmaya geri dön."

Alay ediyor. "Kıskanmıştın."

"Kıskanç mı? Hayır," diyorum. "Ben Josh'la birlikteyken neden kıskanıyordun? Bu bir projeksiyon mu?"

Yüzünde bir gülümseme belirir. "Eski sevgilin sürüngenin teki. Renk körü müsün? Her yerde kırmızı bayraklar var."

"Sana cidden katlanamıyorum."

"Harika, çünkü Josh'la çalışmaya başladığımda beni daha çok göreceksiniz" diye uyarıyor.

Gözleriyle karşılaşmadan etrafıma bakıyorum. "Biri bir şey mi duydu? Hmm. Sinir bozucu esinti."

Gülümüyor. "Şu tell'e baktırmalısın."

Bir adım öne çıktım, burun deliklerim açıldı. "Sana gerçekten katlanamıyorum."

ters ters bakıyoruz.

"Bu şekilde devam et, Buz Kraliçesi. İşimi kolaylaştırıyor," diyor şampanyasını ukalaca içerken.

Bizi dışarıdan izleyenlere onun alaycı kahkahaları, gülümsemeleri ve göz kırpmaları sanki flörtöz bir sohbet yapıyormuşuz gibi geliyor. Ama öyle değil.

"Benim için bir zevkti diyeceğim ama..." Bakışlarım gözlerinden ağızına kayıyor. "Her zamanki gibi işkenceydi."

Uzaklaşırken omzumun üzerinden Banks'e bakıyorum. Gözleri bana kilitlenmiş ama kadehini bana doğru kaldırırken yüzündeki ifadeyi okuyamıyorum. Az önce küçük bir savaşı kazanmış gibi hissediyorum. Göz ucuyla baktığımda Josh'un da beni izlediğini fark ediyorum. Başımı kaldırıp gülümsememi tutmadan önce gözlerimiz kısa bir süre buluşuyor. Testosteron ve karışık sinyallerle başa çıkamıyorum.

Kardeşlerimle buluştuğumda oflayıp pufluyorum.

Easton bana yandan sarıldı. "Sen ve Banks arkadaşça görünüyordunuz. Barışıyor muydunuz?"

"Bir daha kişisel alanıma girerse taşaklarını tekmelemekle tehdit ettim."

Weston kıkırdar, tam o sırada Carlee Lexi ellerinde mini kişilerle yaklaşırlar.

Benim için dönerken Carlee'ye "Valentino senin için yaratıldı," diyorum.

Işığ ı yansıtan çivili, vücuda oturan bir korsaj ile A kesim bir etek giyiyor. Kardeşlerim bu gece herhangi bir ödüle aday gösterilmemiş olsalar da, orada bulunmaları ve destek vermeleri çok önemliydi.

"Üçüz haberinden sonra nasılsın?" Lexi'ye sırtarak soruyorum.

İki hafta önce, Easton'la birlikte sürpriz bir bebek tanıtım partisi düzenlediler - hiçbirimizin yakın zamanda unutamayacağı bir gün. Bir yerine üç bebek beklediklerini öğrendik ve yüzlerindeki şok paha biçilemezdi.

"Nedense *her* öğünde çikolatalı pasta istiyorum. *Her öğünde*. Beş katlı ve şekerlemeli. Ayrıca, bir sonraki Octomom olduğum ve reality TV kameralarının beni evde takip ettiği tekrarlayan kabuslar görüyorum. Her uyandığımda, sekiz yerine üç kişi olduğum ve sadece toplum içinde fotoğrafımın çekildiği için rahatlıyorum." Sesini alçaltarak kıkırdıyor. "Ve tonlarca seks yapmak istiyorum. Şu anda bile. Seninle işler nasıl gidiyor?"

Bir kahkaha patlattım. "Kulağa iyi gidiyor gibi geliyor. Pastayı ve seksi sen aldığın sürece."

Easton bana ters ters bakarak, "Şşşt," diyor.

Weston onun dikkatini çekerken elimle onu uzaklaştırıyorum.

Carlee ve Lexi, Bellamore, Banks ve Lustre'ye neler olduğuna dair CliffsNotes versiyonunu dinler. Yüz ifadeleri mutluluktan şaşkınlığa ve kızgınlığa doğru değişiyor. En temel ayrıntılar veriliyor, ama onlar kardeşlerimle evli, bu yüzden kodu anlıyorlar.

Bitirdiğimde bana endişeyle baktılar. "Bu tabelanın bir resmi var mı?" Lexi soruyor.

"Maalesef hayır. Ama eminim internetten araştırabilirsiniz. Birisi bunu yayınlamıştır. çevresindeki herkes

Binalar bunu görebilir."

"Ne yapacaksın?" Carlee sorar.

"Hayatta kal," diyorum ona. "Tıpkı modada benden önce gelen diğer tüm kadınların yaptığı gibi. Güzel elbiselerle dolu olabilir ama bu bir erkek dünyası. Ben sadece onu yönetmeye kararlıyım."

Carlee başını sallar. "Vay canına. Bellamore'un Lustre'yi nasıl alt ettiğine ve Banks'in şirketini nasıl alt ettiğine dair makaleyi yazarken senden alıntı yapmak zorunda kalabilirim. Bir kahraman olacaksın."

"Beni pohpohlama," diyorum. "Ama eğer onları alt edersem, sana izin veriyorum. Şeytan ayrıntıda gizlidir."

"Seni yakaladım," diye fısıldıyor Carlee ve sersemliyor.

LuxLeaks adında bir dedikodu sitesi işletiyor ve bu sitenin arkasındaki yazar. Kendisi LadyLux. Bunu sadece birkaç hafta önce, onu ve kardeşimi birlikte zorlamak için dizüstü bilgisayarını aldığım da keşfettim. Şaşırtıcı bir şekilde aynı şeyi Lexi ve Easton'a da yaptıklarını öğrendim. Eğer moda benim için uygun bir sektör değilse, belki de ikisiyle çöpçatanlık yaparım.

Şampanyamı içerken, artık tadı olmadığını fark ettim. Sarhoş Billie resmen geldi. Işıklar yavaşça alçalıp yükseliyor; bu da törenin yakında başlayacağını bir göstergesi. Televizyonda yayınlanacak, bu da beni daha da geriyor. Ancak, kazanma ihtimalime karşı bir konuşma hazırladım ve vücudumda sabaha kadar içmemi sağlayacak kadar şampanya var.

"Yakında bir araya gelelim," diye teklif ediyor Lexi. "Size katılabilir miyim?"

Carlee sorar.

"Üçümüz. Ve Harper," diye ekliyorum sırtarak. "Bir şeyler planlayacağım."

Yollarımız ayrılmadan önce sarıldık. Salonda yerimi buluyorum, iki kimin olacağından emin değilim.

Birkaç dakika sonra kokusunu alıyorum. Asher Banks. Başımı çeviriyorum ve yanıma otururken gözlerimiz buluşuyor.

"Şaka yapıyorsun," diye mırıldanıyorum başımı sallayarak.

"Burada oturmak için kimi kızdırdım acaba?" diye mırıldanıyor nefesinin altında, tam da ışıklar kararırken.

Açılış konuşması yapılırken herkes sahneye odaklanıyor. Ödüller arasında farklı skeçler ve performanslar izliyoruz.

Banks her aptalca şakaya gülüyor ve hayatının en güzel anlarını yaşıyor. Ben evde yatağımda, henüz okumadığım yüzlerce e-postayı yanıtlarken D sınıfı slasher filmleri izlemeyi tercih ederim.

"Ve şimdi Cityscape Ödülü'nü takdim etme zamanı," diyor spiker. "Bu, bir CEO'ya verilebilecek en büyük onurlardan biridir. Kâr yerine insana odaklanarak dünyayı ileriye taşımaya devam eden yenilikçi birine adanmıştır. Adaylar Banks'in Reklam ve Pazarlama Firması'ndan Asher Banks. Asher Banks şirketi dipten zirveye taşıdı ve bir sonraki en yeni şirketleri keşfedip onlara başarılı olma şansı vermesiyle tanınıyor."

Kamera yüzüne zoom yapıyor.

"Josh Lustre, Lustre Fashion ile. 1905 yılında kuruldu ve hala moda alanında sektör lideri."

Ekrana bakıyorum ve hâlâ bu kadar iyi görünmesinden nefret ediyorum. İç çekiyorum.

"Billie Calloway, Bellamore ile birlikte. Hızlı modanın dünya üzerinde yarattığı çevresel etkiyi azaltmaya yardımcı olan bir üretim sürecini değiştiren ve en alttan milyarlara ulaşan bir şirket."

Kameraya başımı sallıyorum, gülümsemiyorum.

Kadın zarfı açıyor ve gülümsüyor. "Ve Cityscape Ödülü... Asher Banks'e gidiyor."

Kamera onu ve beni yakınlaştırırken eğilip kulağıma "Sana söylemiştim," diye fısıldıyor.

Alkışlar odayı doldururken ağzımı kapatıp "Siktir git," diye fısıldıyorum.

Onu yavaşça alkışlıyorum, o da bana göz kırpmıyor.

Müzik çalıyor ve Asher öne doğru ilerliyor. Geçtiğimiz yıl çok çalıştı. Bu odadaki hiç kimse bunu inkâr edemez. Sahneye doğru ilerlerken birçok kişi elini sıkmak için duruyor. Sonunda, onun için yapılan tantanalar devam ederken ne başarıyor.

Kazanamadığım için hayal kırıklığına uğradım ama dl kabul eden Josh olmadığı için mutluyum. Asher ve Josh arasında -bunu söylemek bana ne kadar acı verse de- haftanın her günü Asher'ı seçeceğim.

6

ASHER

güzel oditoryumun önüne doğru ilerledim. Herkes yükselir için onların Ayaklar, sunan Ben a ödül verilirken ayakta alkışlandı. Mikrofonu ayarlarken duygu seline kapıldım. Şu anda etrafımın en başarılı girişimcilerle çevrili olduğunun farkındayım. gezegende.

"Vay canına, ne diyeceğimi bilemiyorum" diyorum, kız kardeşimin hayallerindeki hedefler listesinden bir maddeyi sildiğimi bildiğim için boğuluyorum.

Altın kaplama şehir manzarası ellerimde ağırlaşıyor. Onu tutuyorum ve ıııkta parlıyor.

"En iyilerden bazılarının önünde durmak gerçekten bir onur. Birçoğunuz bunu takdir edilmek ya da para için değil, kız kardeşim Eden'ı onurlandırmak için yaptığımı biliyorsunuz. Onun vizyonu olmasaydı bu şirket bugün var olamazdı. Dünyada olumlu bir fark yaratanlara yardım etmeyi umutsuzca hayal ederdi. Eden, *insanların kârdan üstün olduğunun* somut örneğiydi. Bu artık benim görevim. Ve birçoğunuz ilk başta anlamasa bile, yaptığım her şeyle onu onurlandıracam. Eninde sonunda olacak. Sürece güvenmeyi ve yolculuğun tadını çıkarmayı öğrendim.

Çünkü sahip olduğumuz tek şey bu olabilir, tam da şu an."

Odanın diğer ucunda Billie'nin gözleriyle karşılaşıyorum ve bakışlarımız kilitleniyor. Boğazımı temizliyorum, odadaki akranlarıma bakarken neredeyse aklım başımdan gidecek.

"Her küçük de olsa olumlu bir etki yaratabiliriz. Cityscape'te yılın CEO'su seçilmek sonsuza kadar değer vereceğim bir şey, ancak daha yapacak çok işimiz var. Öldüğünüzde nasıl bir iz bırakacaksınız? Mirasınız ne olacak? Bu sizin gerçek anınız. Sadece bir şansımız var, bu yüzden pişmanlık duymadan değerlendirin. İstiyorsanız, bunun için savaşılmaya istekli olun. Kimse alkışlamazken kendinizi alkışlamaya istekli olun. Sizden başka kimsenin fark etmediği uzun saatler boyunca çalışın. Sonunda, ihtiyacınız olan tek şey sizsiniz. Ben sana inanıyorum."

Müzik çalmaya başladığında zamanımı tükettiğimi biliyorum ama devam ediyorum: "Bunu kız kardeşimin en sevdiği sözlerden biriyle bitirmek istiyorum. 'Kendin ol; diğer herkes çoktan kapıldı. Hepinize teşekkür ederim.' Ödülü havada tutuyorum. Parmaklarımı dudaklarıma götürüp öpüyorum ve sonra yukarı kaldırıyorum. "Bu senin için kardeşim. Ve evet, Ash- hole olmaya devam edeceğim," diye fısıldıyorum, benim için her zaman kullandığı lakaptan bahsederken beni ele geçirmekle tehdit eden duyularımı zapt ediyorum.

Gözlerim odayı tarıyor ve Billie'ye gelene kadar herkes gülümseyerek alkışlıyor. Oda yok olurken yüzündeki ifadeyi okuyamıyorum.

Başımı sallayarak ve sırtarak kupayı ona doğru kaldırıyorum. "Ben kazandım."

Gözlerini deviriyor.

Tipik.

Birkaç saniye sonra sahneden indiriliyorum ve pahalı bir şampanya ile karşılanıyorum. Medya, çeşitli iş dergilerine röportaj vermek için koridorda bekliyor. Birkaçı için duruyorum, aynı sorular soruluyor

her zamanki gibi. Sanki bu mülakatçılar aynı senaryoyu gibi.
Parti sonrası partiye gitmek yerine kardeşime mesaj attım.

ASHER

Ben
gidiyorum.

NICK

Sorun değil! Tebrikler. Kazandığını gördüm! .

ASHER

. Eden çok mutlu olacak!

NICK

Yapardı. Seninle gurur duyuyorum, küçük kardeşim. Onun
da gurur duyduğunu biliyorum.

ASHER

Teşekkürler. Çok şey
ifade ediyor.

Dışarı çıktım ve cipin yanaşmasını bekledim. Biniyorum ve
kemerimi bağlarken yolcu kapısı açılıyor. Billie Calloway'in
soğuk mavi gözlerine baktığımda kaşlarım birbirine çarpıyor.

"Seninle özel olarak uğraşmak istemiyorum," diyorum ona,
içkiyi fazla kaçırdığını bildiğimden. Ben de öyle. "Çık dışarı."

"Kesinlikle hayır," diyor. "Sürücü, lütfen devam edin." Cip
hareket eder. Kadının kendine güveni adamın dinlemesini
sağladı. "Ne istiyorsun?" Ona karşı kabaydım.
Bana her zaman verdiği enerjiyi.

"Tüm bunlardan sonra, neden Josh'a yardım etmeyi düşündün
ki?"

Ona göz kırpyorum. "Seni becermek için."

Alay ediyor. "Öleceğim güne kadar hayatını cehenneme
çevirmeye kararlıyım. Benim kişisel projem olursun Banks."

"Denersin ve *başarısız* olursun. Tıpkı işiniz gibi."

Burun delikleri alevlendi. Olması gerektiği gibi kızgın.

"O konuşma performatif bir saçmalıktı. Vay be. Her şey bir
yana, ikiyüzlü olacağınızı düşünmemiştim."

"Ah." Elimi kalbimin üzerinde tutuyorum, incinmiş gibi davranıyorum. "Fikirlerinin bir önemi olması için sana saygı duymam . Yıllar boyunca saygı açıkça belirttiğimi sanıyordum. Sana hiç saygım yok, Billie. Sıfır."

Araç sonunda evimin önünde durdu.

Kemerimi çözdüm ve ona döndüm. "Bu hafta seninle sadece bir iyilik borcum olduğu için görüştüm. Sen de reddettin. Ve bunun için teşekkür ederim. Şirketini yakıp *kül* ettiğimde suçluluk hissetmeyeceğim. Bu Asher Etkisi. Bunu ilk elden tecrübe etmene sevindim." Dudaklarına kadar inen gözleriyle buluşuyorum.

Ağzı hafifçe aralanıyor. "Senin için *asla ama asla* yalvarmayacağım Banks. *Asla*. Hayatım buna bağlı olsa bile. Çürümeyi tercih ederim. Josh'un onu geri almam için daha fazla şansı var ve bunun da asla olmayacağını söylediğimde ciddiyim."

"Umarım Bellamore'a veda etmeye hazırsındır." Ona alaycı bir şekilde gülümsedim. "Çürüyebilmen için seni gömmek için sabırsızlanıyorum."

Cipten çıktım ve kapıyı niyetlendiğimden daha sert çarptım. Evimin merdivenlerini çıkıyorum ve kapının kilidini açıyorum.

"Banks," diye bağılıyor Billie, araçtan inerken.

İçeri girdim, kapıyı arkamdan kapattım. Kilitledim ve güzel ödülümü şöminenin üzerine koydum.

"Banks! Beni hemen içeri al!" diye bağılıyor diğer taraftan, sanki ondan yeni ayrılmışım gibi tahtaya vuruyor.

Kravatımı gevşetirken gözlerimi deviriyorum.

Evimin her iki tarafındaki komşularım huysuz ve onaylamadıkları şeyler hakkında el yazısıyla ağır ifadeler içeren mektuplar yazıp bırakıyorlar. Ailemden bile beterler.

Geçenlerde bir parti verdim ve el yazısıyla yazılmış beş şikayet aldım. Gece geç saatlerde televizyon izliyorsam, bir mektup alıyorum. Bir keresinde evimin önünde yarı ölü bir bitki vardı ve bir mektup aldım.

Artık geceleri rastgele bir ses duyduğumda, sabah kapımın altından bir zarf çıkacağına eminim.

"Banks! Ciddiyim!"

İnleyerek onu da kendimle birlikte içeri çekiyorum ve kapıyı kapatıyorum. Vücudu benimkine çarparken inliyor. Billie benden uzaklaşıyor ve sırtını soğuk ahşaba dayıyor.

Yaklaştık ama kollarımı göğsümde kavuşturdum.

"Neyin var senin? Cidden mi? Ne istiyorsun? Ne istiyorsun?" Ona ters ters bakarak sordum.

Dudakları sert bir çizgiye dönüşüyor. "Sana cidden katlanamıyorum."

"Duygular şu anda karşılıklı olmaktan çok daha fazlası. Şimdi takıntılı bir eski sevgili gibi davranmayı bırak ve git. Çok *sinir bozucusun*."

"Ben Sinir bozucu mu? Sen satın alındı ve bina karşısında ve benim sokağımdan beni trollemek için. Beni çıldırtmaya ve sinirlendirmeye çalışıyorsun. Üniversiteden beri benimle uğraşıyorsun çünkü küçük egon bir kadının senden daha zeki olmasıyla tehdit ediliyordu. Şimdi de çevredeki binalarda herkesin konuştuğu devasa bir tabela astın. *Beni inciten* biriyle iş birliği yapmandan bahsetmiyorum bile. Bana ne yaptığı *hakkında hiçbir fikrin yok*. Ve tüm bunlardan sonra bana sinir bozucu demeye cüret mi ediyorsun? Çok komik Banks!" Bir adım öne çıkıyor ve parmağıyla göğsümü dürtüyor. "Sen lanet olası bir *pisliksin*! Hiçbir şey değişmedi. Büyü artık. Artık on sekiz yaşında değiliz."

"İnanılır gibi değil. Evime geliyorsun ve beni aşağılamaya *çalışıyorsun*," diyorum bileğini tutarak.

Başparmağım nabzının üzerinde ve kalbinin hızla çarptığını hissedebiliyorum. Bakışlarım onu olduğu yerde sabitliyor ve nefesi kesiliyor. Ben ne kadar kaba , o da o kadar karşılık veriyor. Muhtemelen hiç kimse ona, önünde eğilen köylülere gösterdiği saygısızlığı göstermediği içindir.

"Bu konuda ne yapmayı planlıyorsun?" diyor öfkeyle.

Bir adım daha yaklaşıp onu kapıya yaslıyorum ve kolunu başının üzerine kaldırıyorum. Öne doğru eğildiğimde, ağzım onunkinin bir santim üzerinde geziniyor. Yaladığım dudaklarımda onun kesik nefesinin sıcaklığını hissediyorum. Billie Calloway'ın dolgun dudaklarındaki şampanyanın tadına bakmak için küçücük bir hareket yetiyor. Gözleri dalgalanarak kapanıyor ve kalbinin hâlâ çarptığını hissediyorum. Ama hareket etmedim. Sadece ona bakıyorum.

"Mmm." Sesim alçak bir hırıltıya dönüştü. "Sen istedin."

"İğrenç," diyor basitçe, duruşunu düzeltiyor ve ben Gözlerindeki o parıltıyı, gerçekleri ortaya çıkaran o parıltıyı.

Eğildim ve kulağına fısıldadım, "Kalbin neden hızlı atıyor?"

"Çünkü beni ."

"Yalancı," diye nefes alarak mutfağa doğru ilerliyorum.

Sırtını hala kapıya dayamış durumda. Ben gittiğimden beri bir santim bile kıpırdamadı.

"Yani, bu mı?" diye soruyor.

Dolaptan bir bardak alıp bir kadeh burbon dolduruyorum. Kumandayı alıp kanepeye oturuyorum ve ayakkabılarımı çıkarıyorum.

Billie televizyon açılır açılmaz önüne geçiyor. "Bir konuşma yapıyorduk," diyor.

"Hayır, konuşmuyorduk. Bu bir konuşma değildi." Ona ters baktım. "Şimdi nazikçe siktir git. Lütfen, siktir git. Sana nasıl kibarca siktir git diyeceğimi bilmiyorum ama bunu hemen yap. Tamam mı? F-U-C-K O-F-F. Bu ne anlama geliyor? Fuuuuuck ooooooff!"

"Bir bayanla böyle mi konuşuyorsun?"

"Sen *değilsin*," diyorum. "Şimdi git, Küçük Calloway." Sesimi alçaltıyorum. "Sarhoşsun ve gerek."

Billie yapar a yüz gibi O kırgın. "Sen çok saygısızca."

"Bir kötü adam istedin, ben de sana bir tane veriyorum. Ve düşünsene, *bu* sadece başlangıç," diyorum, kasıtlı olarak

İçkimi geri çarparken kaba davrandım.

"Tam olarak neyin başlangıcı?"

"Sonun."

Birkaç saniye sonra kapı çalınıyor ve tanıdık bir sesin adımı söylediğini duyuyorum.

"Birini mi bekliyorsun?" Billie çenesi kilitlenmiş bir halde soruyor.

Ayağa kalkarken gözlerinin arkasında bir şey görüyorum. "*Kıskandın* mı?" Kapıya doğru ilerleyerek soruyorum.

Alaycı bir kahkaha . "Kesinlikle olmaz. Yapmalıyım Zavallı kıza bir acıma paketi gönder. Çaresiz olmalı."

"Oh, Josh'un seninle nasıl olduğunu mu kastediyorsun?"

Gülümsemesi kayboluyor.

"İyi hissettirmiyor, değil mi? Her kazmayı sen de yiyorsun, Buz Kraliçesi. Masum numarası yapma. Gaddar olduğunu biliyorum. Sadece yeterince değil. Senin saçmalıklarına karşı bağışıklığım var."

Ben gözden kaybolurken gözleri beni bırakmıyor. Kapının kilidini açıyorum ve karşı komşum Catherine içeri girerken kenara çekiliyorum. Ayda bir kez onunla ve kocasıyla babamın özel kulüplerinden birinde golf oynuyoruz.

Biz *sadece* arkadaşız. Başka bir şey değil. Çok mutlu bir evliliği var.

Catherine, Billie'yi oturma odasında, onu bıraktığım yerde görünce, "*Merhaba*," diyor. Catherine bana dönüyor ve bir torba yiyecek uzatırken kaşlarını sallıyor. "Böldüğüm için özür dilerim. Akşam yemeği hazır."

"Hiçbir şeyi bölmüyorsun. Bu baş belası dışarı çıkıyordu," diyorum çenemi sıkarak. "Öyle değil miydin?"

Billie bana, "Bu konuşma daha bitmedi," diyor ve sonra Catherine'e doğru ilerliyor. "Ben Billie Calloway. Hiç görgüsü yok ve insanları nasıl tanıştıracığını bilmiyor."

"Ben Catherine. Demek sen Billie Calloway'sin?" sorar, sırtarak elini tutar. "Elmas prenses."

"Kötü şöhretli," diyorum, bunun bir alay olduğunu anlayarak. "Ama bugünlerde, Bills burada Buz Kraliçesi ya da Çarşamba

Addams of Fashion."

Billie bana döndü. "Cehenneme git, Banks."

"Bana yakın olduğun her an oradayım," diyorum.

Geri dönüşler dilimden kolayca dökülüyor. Bunu çok kolaylaştırıyor.

"Bu oldu çok güzel toplantı Sen, Catherine," o kibarca söyledi, sonra inleyerek yanımdan geçti.

Kapı kapandığında parfümünün tatlı kokusu havada asılı kalır.

"*Nihayet!*" Beni duyabildiğini bilerek bağıyorum.

Catherine bana döndü. "*Vay canına*. Siz ikiniz çıkmalısınız."

"Um, hayır. Birbirimizden çok nefret ediyoruz," diye açıklıyorum.

"Kaybedilmiş bir aşk yok, *güven bana*."

Birkaç saniye daha bana bakıyor. "Bu çok kötü. Bir şeyler hissettim."

"Evet, *onun* için çok kötü. Herkes benim bir av olduğumu biliyor," diyorum gülerek ve bu hafta beni Billie Calloway ile eşleştiren ilk kişinin o olmadığını fark ediyorum. *Çıldırırtıcı* bir durum.

"İşte bu yüzden sana kız kardeşimi ayarlamama izin vermelisin.

Seni bir ay içinde evlendireceğim."

"Ben iyiyim. Ama mükemmel zamanlama ve yemek için teşekkür ederim. *Hiç* gitmeyeceğini düşünmüştüm ve öğle yemeğini atlamıştım." Plastik torbayı çözüp Lo mein erişte kabını ve yemek çubuklarını çıkardım.

"Sorun değil. Gitmek istemediğimizde bunu bizim için yapıyorsun. Hesabına yazdım. Murray içecek bir şeyler aldı. Teşekkür ediyor," diyerek kapıya doğru ilerliyor. "İyi geceler Asher. Birbirinizden nefret ettiğinize emin misiniz?"

"Evet," diyorum ona.

Paparazziler çıkarken fotoğraflarını çekiyor. Ona hızlı bir özür mesajı gönderdim. Billie ayrıldığında orada olup olmadıklarını fark etmedim. Eğer öyleyse, eminim çok kızmıştır. Keşke mesaj atabilseydim ona emin olmak için o yaptı eve tamam.

Billie'nin iki blok ötede yaşadığını düşünürsek, özellikle de kameralar yüzünderken, öyle olduğunu varsayıyorum.

Yemek yerken telefonum titriyor. Ekrana bakıyorum ve Nick'ten bir fotoğraf görüyorum. Daha , şu anonim dedikodu sitelerinden birinden bir ekran görüntüsü.

Kör Madde #139

Elmas prenses ve ukala milyarder pazarlamacı törenden önce flört ediyorlardı. Yeğen-bebek ödül töreninden sonra birlikte ayrılırken görüldüler. Bu haftanın başlarında da onun ofisinden çıkarken görülmüştü. Birbirlerinden nefret ettikleri söyleniyor, ancak gizlice çıktıklarına dair yeni spekülasyonlar var.

CEVAP VERİRKEN KAHKAHALARIM KAÇIYOR.

ASHER

Bu insanların bir hikayeyi bu kadar iyi anlatması çok komik.

NICK

Merak ettim.

ASHER

Her zamanki gibi ileri geri konuştuk. Ancak, bu kör onu panikletecek. LOL.

NICK

LOL seni bir yapar.

ASHER

Biliyorum. Bir ilişki söylentisi planın bir parçası değildi, ama bunu kendi avantajıma çevirebilirim.

NICK

Önceki ifadem hala geçerli. Tam bir pislik!

ASHER

Benden inkar yok.

NICK

Görünüşe göre, herkes ikiniz hakkında konuşuyor. Kulağına ne fısıldadın? O ne cevap verdi?

Nefesinin nasıl sıkıştığını ve teninin tatlı, çiçek kokusunu düşünüyorum.

ASHER

Belki bir dahaki sefere dedim, o da bana siktir olup gitmemi söyledi.

NICK

İkiniz arasında her zaman bir rekabet vardır.

ASHER

En iyisi bu değil mi?

NICK

Billie bir oyun değil.

ASHER

Ama öyle ve ben de her onun sınırlarını test edeceğim.

NICK

Hmm. Majestelerinin ona ulaştığını duydun mu? Bundan bahsetti mi? Üvey annem söyledi.

Prens Louis en az on yıldır Billie'ye aşık. Bunu tüm dünya biliyor, hatta o bile. Ancak Billie herkese direndiği gibi ona da direniyor.

ASHER

İlişki durumu hakkında konuşmadık. Oh, bekle, çünkü umurumda değil! Ona kimin ulaştığı umurumda değil!

NICK

Bundan emin misin?

Mesajını birkaç kez okudum, kilitlendi.

ASHER

Evet, olumlu. Neyse, iyi geceler.

NICK

İyi geceler.

Yemeğimi bitirdikten sonra duş almak için üst kata çıkıyorum. Soyunup sıcak akıntının altına giriyorum, gözlerimi kapatıp kaslarımın gevşemesine izin veriyorum. Su üzerime dökülürken, açık mavi gözleri ve parmağımın etrafında mükemmel bir şekilde kıvrılan dalgalar halindeki siyah saçlarıyla Billie'yi düşünüyorum.

Onun düşünceleri beni ele geçiriyor ve sertleşiyorum.

"Kahretsin," diye tıslıyorum, kendimi tutuyorum, sikimi onun ukala ağzına ve boğazına soktuğumu hayal ediyorum.

Onu alçakgönüllülükle becerirdim.

Billie, benim lanet düşmanım, dikenim, zehirim. Bir odaya girdiğinde, onun çileden çıkarıcı varlığı yüzünden sikim seğiriyor. Vücudu hiç acımadan kullandığı bir silah gibi; sıkı, biçimli ve aklımı başımdan alacak türden kıvrımlara sahip. Mükemmel, lanet olası şımarık göğüsleri, küçük çakıllı meme uçları ve o yuvarlak kıcı hayal ettiğim her şey. Nefes veriyorum, fanteziye kapılıyorum.

O soğuk, hesapçı kristal mavisi gözler her zaman benimle alay ediyor ve sanki ben bir hiçmişim gibi bana tepeden bakıyor. Dudakları dolgun ve somurtkan ve bana ne yaptığını çok iyi biliyormuş gibi sürekli sırtıyor. O lanet olası bir kaos kraliçesi ve içimde uyandırdıkları için ondan nefret ediyorum.

İşte bu yüzden buradayım, duştayım, sikim elimde, çelik gibi sert. Yumruğum bir mengene gibi etrafına sarılmış, yavaş ve kasıtlı bir şekilde okşuyor, onun yerine ağzı olmasını diliyorum. Dudaklarının sikimin etrafını sardığını, dilinin ucunun etrafında döndüğünü hissedebiliyorum, sanki tadımın tadını çıkarıyor.

Lanet olsun, bundan nefret ederdi, ama aynı zamanda beni boğazının arkasına alırken **çok** hoşuna .

Onu okşamaya ve resmetmeye devam ederken homurdanıyorum.

dizleri, elleri arkadan bağlı, göğüsleri serbestçe sallanıyordu.

O buz gibi gözleriyle bana bakıyor ama ben sadece gülüyorum.

"Bunu , değil mi?" Sikimi ağzına daha derin sokarak söylüyorum.

Cevap vermezdi - veremezdi - ama ben bilirdim ki *Evet* de. Çünkü benim fantezime göre, buna bayılıyor.

Elim şimdi daha hızlı hareket ediyor, avuç içimin şaftımın üzerinde kayarken çıkardığı kaygan ses banyoyu dolduruyor. Zonkluyorum, serbest kalmak için can atıyorum ama henüz boşalmayacağım. Billie Calloway'in her pis ayrıntısıyla kendime işkence edene kadar değil.

Sikeyim.

O bir uyuşturucu ve ben onun uçuyorum, bunun benim için korkunç olduğunu biliyorum, ama bu en tatlı işkence. Her zaman olduğu gibi. Onu aptalca becermek istemem, ondan nefret etmediğim anlamına gelmiyor. *Ediyorum.* Bana hissettirdiği her şeyden nefret ediyorum, aramızdaki ilişkinin asla yürümeyeceğini bile bile.

Billie Calloway dünyayı yöneten türden bir kadın. Çok iradeli, öfkeli, bana çok benziyor.

Kahretsin, gözyaşları yanaklarından aşağı akana kadar onu boğmak istiyorum.

Beni daha derine emerken tırnakları kalçalarımın batıyor, öğürme refleksini geçerken boğazı etrafımda sıkılıyor.

Karnımı doyurduktan sonra onu ters çevirip duvara yaslıyorum. O mükemmel kıcını havaya kaldırmasını istiyorum. Saçlarından bir avuç tutup başını geriye çekiyorum ve kendimi arkadan onun daracık amına sokuyorum. Adımı haykırıyor ve ben de onu tüm gücümle, tıpkı onun istediği gibi beceriyorum.

Bunu saklamaya çalışabilir ama ne zaman yakınımda olsam gözleri bana yalvarıyor.

Şu anda, Billie merhamet dileyene kadar her santimimi hissetmesini isterdim. Ama ona hiçbir şey vermezdim çünkü Billie asla yardım kabul etmezdi.

Prenses her zaman kendini kurtarır.

"Şimdi kontrol kimde, ha?" Kulağına homurdanıyorum, onu kendime doğru çekerken nefesim teninde sıcak bir şekilde hissediliyor.

Cevap vermiyor, sadece ben ona tekrar tekrar çarparken inliyor, vücudu her itişte titriyor.

Fantezi beni tüketiyor ve taşaklarım sıklaşıyor. Benim horoz Elimde zonkluyor, ama boşalmadan önce duruyorum. Nefes nefese, kaybolmadan önce daha fazla fanteziye ihtiyacım var.

Sırtını kamburlaştırdığını, göğüslerinin her sert hamlede zıpladığını, sonunda zevke teslim olurken amının etrafımda sıklaştığını hayal ediyorum.

*"Benim için gel, seni pis sürtük," diye
hırladım. Ve o da geliyor. Kendine engel
olamıyor.*

Bir iniltiyle, sonunda onun düşüncelerinin beni tüketmesine izin verdim.

Ben.

Cum Sürgünler dışarı içinde kalın beyazHalatlar
olarak I resim kaşlarının çatıklığına

dökülüyor.

*O bir karmaşa -benim karmaşam- ve ilk kez söyleyecek
tek bir ukalaca şeyi yok.*

kendimi düşün duvarına dayıyorum, göğsümü yükseklerden aşağı inerken. Yoğunluk içime hücum ederken nefes nefese kalıyorum. Onun düşünceleri beni neredeyse boğuyor.

Siktir git, Billie Calloway. Çık lanet kafamdan.

O benim damarlarımdaki zehir ve bu yüzden ondan nefret ediyorum.

P Aparazzi beni Banks'in merdivenlerinde karşıladı, sanki biri da içeride olduğumu söylemiş gibi.

"Siktir," diye fısıldıyorum, kaldırıma doğru adım atarken flaşlar yüzünden geçici olarak kör oluyorum.

Elimi kaldırıp yanlarından geçerken yüzümü kapatıyorum. Evinden çıkarken çekilmiş fotoğraflarımın ortalıkta dolaşması isteyeceğim son şey, özellikle de Josh'la çalışıyorsa. Başımı sallıyorum, kızgınım.

"Asher Banks'le çıktığın doğru mu?"

"Kesinlikle hayır," diyorum.

"Ama sen onunla eve gittin?"

"Varsaymanın ne yaptığının farkında mısın?" Adama ters ters bakıyorum ve sanırım titriyor.

Gözlerimi deviriyorum, sonra hiç konuşmamam gerektiğini fark ederek uzaklaşıyorum. Yarın, bunu söylediğim bir video sosyal medyada yayılacak.

Sadece iki blok yaşadığım için şükrederek hızımı artırdım. Yine orada kaldığını fark etmemiştim. Son duyduğumda Yukarı Batı Yakası'ndaki çatı katında yaşıyordu ama bu birkaç yıl önceydi. Onu takip etmiyorum çünkü gerçekten umurumda değil. Benden ne kadar uzak olursa o kadar iyi.

Şehrin bu kısmında daha fazla kalmayacağından eminim. Genellikle benim ondan kaçtığım kadar o da benden kaçır. Gerçi artık durum öyle görünmüyor.

Eve yürürken Harper'a mesaj attım, tahmin ettiğimden daha öfkeli ve sarhoştum.

BILLIE

Bu bir hataydı. Beni evinden kovdu. Dışarıda kameralar bekliyordu. Ya bu yayınlanırsa? Dedikodular ihtiyacım olan son şey.

HARPER

Bekle. Geri al. Asher'la eve mi gittin?

BILLIE

Beni davet ettiği için değil. Kendimi zorla arabasına bindirdim.

HARPER

AMAN TANRIM. Onun evine de mi girdin?

BILLIE

Kapısına vurdum, o da açtı.

HARPER

Saplantılı bir eski sevgili gibi mi?

BILLIE

Komik, çünkü o da öyle dedi.

Yanaklarımın ısındığını hissederek inliyorum.

BILLIE

Onunla özel olarak konuşmak istedim ama benden önce bir kadın elinde yiyeceklerle geldi, ben de oradan ayrıldım.

HARPER

Biriyle mi görüşüyor? Sadece bir kız arkadaşı ya da akşam yemeği getiren bir seks arkadaşı. Kız neye benziyordu?

BILLIE

Sarışın.

Çok güzeldi ve nazik görünüyordu. *Sarışındı. Minyon.*

HARPER

Rakamlar. Yalvarmadığınızı doğrulamak için mi?

BILLIE

Yapmayacağım. Bu olmadan da yetişkin sohbetleri yapabilmeliyiz.

HARPER

Sen ve Asher Banks yetişkin sohbeti mi yapıyorsunuz?
ASLA!

BILLIE

Bu yüzden onunla çalışmak imkansız olacak, Harp. Özür dilerim.

HARPER

Oyumu kullanıyorum. Kukunun gücünü hafife alma. Sihir yapabilir, güven bana.

BILLIE

Şimdi de beni en kötü düşmanıma mı pazarlıyorsun? 🙄
Teşekkürler, kanka, ama henüz o kadar çaresiz değilim.

HARPER

Çok büyük olduğunu duydum, porno yıldızı gibi.
Bazılarının ona Asherconda dediğini duydum.

Bana bir yılan emojişi gönderdiğinde dudaklarımı ağzımın içine sokuyorum.

BILLIE

Harper. Kapa çeneni. Kapa çeneni. Siktir. Kapa çeneni!

Şu anda ihtiyacım olan son şey Banks'in devasa sikini hayal etmek.

HARPER

Ayrıca yatak odasında çok cömert olduğunu duydum.

BILLIE

Evinize gelip kışınızı tekmelemek üzereyim. Dünyada milyarlarca insan var. Banks dünyada düşünmek isteyeceğim son adam.

Bir fotoğraf gönderdi.
Instagram profilinden bir ekran görüntüsü.
Üstsüz, bronz teni güneş ışığı altında parlıyor, neon yeşili mayosu ve Ray-Ban gözlükleriyle duruyor.

Günlerce süren karın kasları, şortunun içindeki çuvala kadar inen koyu renkli mutlu bir iz ve dövmelerle dolu kaslı kolları var. Adam taştan oyulmuş gibi görünüyor.

HARPER

Bunun seksi olduğunu düşünmüyorsan kırılmışsın demektir.

Ağzım birden kurudu.

BILLIE

Çekici olmadığını hiç söylemedim. Kişiliği benim için bunu mahvediyor.

HARPER

Ağız tıkaçı yapmalarının bir sebebi var.

Yüksek sesle gülüyorum.

BILLIE

Ya da koli bandı.

HARPER

Aranızda bir şey var. Bir kıvılcım. Ofisinde gördüm.

BILLIE

Öyle bir şey yok.

HARPER

Hayal görüyorsun.

BILLIE

Aşk kehaneti istemiyorum.

HARPER

Ben vermiyordum.

Harper arkadaşlarımızın ilişkilerini evlenmeden hemen önce tahmin etmesiyle tanınır. Ancak ona Örümcek Hislerini harekete geçirirsem bunu bana asla söyleyemeyeceğini söyledim. Beklenmedik bir anda aşık olmak istiyorum.

Harper başka bir fotoğraf gönderiyor. Bu kez Banks sörf yapıyor, tahtasıyla dalgaları yarıyor. Kendine güveni yüzünden okunuyor.

HARPER

Etrafa yayılacak en kötü dedikodu olmazdı. Peki ya buna boyun eğersen? Bunu yapmanı asla beklemezdi. Kimse beklemez.

Mesajını üç farklı kez okudum, nasıl cevap vereceğimden emin değildim.

BILLIE

Eğer doğum günümün gece yarısına kadar bu işten kurtulamazsak, yerime koca aramaya başlayacağım.

HARPER

Bu kolay olmayacak. O gelecek ay.

BILLIE

Aynen öyle. Aramaya başlayacağım.

HARPER

Ya da Louis'e bir şans verebilirsin.

BILLIE

Prens Louis pisiğin teki.

HARPER

Tam senin tipin. 😊

Çoğu erkek benden korkuyor ya da alınıyor. Çok iddialıyım. Çok güzelim. Çok kabayım. Çok ukalayım. Çok züppeyim. Çok sessiz. Ama yine de, yıllar boyunca topladığım takipçileri durdurmadı.

Babam sağ olsun, hakkımda ne söylendiği umurumda değil. Bu *onların* sorunu, benim değil. *Kimseden* korkmamayı öğrendim.

Ben bir erkeğin en kötü kabusuyum. Ben eğitildim olmak için

Acımasız. Josh ve Asher yetiştirilme tarzımın farkındalar. Beni yok etmek için ikisi birden gerekecek.

Acınası.

Ama Harper bir şeylerin peşinde olabilir.

BILLIE

Stres yapmayın. Biz .

HARPER

Mensa zihninin şaşmaz bir plan yapacağını biliyorum. Her zaman yaparsın.

BILLIE

İkisi de bana bulaştıklarına pişman olacaklar. Ölümüne oynayacağım. Neyse, az önce evime girdim. Pazartesi görüşürüz.

HARPER

Görüşürüz o zaman.

Kapıyı arkamdan kilitliyorum ve doğruca telefonumu taktığım yatak odama geçiyorum. Balo elbisemden sıyrılıp çarşafların arasına giriyorum ve battaniyeleri başımın üzerine çekiyorum.

Asher'ın konuşması zihnimde tekrar tekrar çalışıyor.

"Dünyada olumlu bir fark yaratmak isteyenlere umutsuzca yardım etmek istiyordu. Eden, insanların kârdan üstün olduğunun ve iyilerin galip gelmesini istediğinin somut örneğiydi. Bu artık benim görevim. Ve birçoğunuz ilk başta anlamasa bile, yaptığım her şeyle onu onurlandıracağım. Eninde sonunda anlayacaksınız."

"Bu hiç adil değil" diye fısıldıyorum, uzun pencereden dışarı bakarken

Çatı katındaki yatak odamda.

Onunla ilgili düşünceler beni ele geçiriyor ve bunun tatlı işkencesi beni mazoşist yapıyor.

Banks kız kardeşine verdiği sözü tutmadığını bilerek geceleri nasıl uyuyabilir? Josh Lustre'yi asla desteklemezdi.

İkiyüzlü.

Hayatımın en güzel yıllarını özverili bir şekilde moda sektörüne verdim. Ben iyi bir "adamım" ve Banks bunu biliyor. Dünya çapındaki en iyi şirketlerden haberdar oluyor. Bir markanın ulusal ya da küresel olması arasında köprü kurabilecek biri varsa o da Banks'tir. O bir süper kötü.

Kız kardeşi Eden beni *severdi*. Bana yardım etmeyi teklif ederdi. O tam da böyle biriydi - saf güneş ışığı. Eden da tasarımlarımı severdi ve biz büyük liglere çıkmadan önce vizyonuma inanırdı. Banks onun istediklerine kalmadı ve ben onu asla affetmeyeceğim.

Birine acıma partisi verirken telefonum titriyor. Mesajlar bir telefon görüşmesine dönüşene kadar olduğum yerde kalıyorum. "Beni rahat bırak," diye mırıldanıyorum kendi kendime.

Sesi kesilmeyince kalkıp yan masadan telefonu alıyorum. Weston'ın resmi ekranda yanıp sönüyor ve cevap veriyorum.

"Ne?" İnleyerek sordum.

"Vay canına. İnanılmaz derecede sevgi dolu ve şefkatli kardeşinizi selamlamak için ne güzel bir yol."

Arka plandaki gürültü yüksek. Müzik çalıyor ve etrafı konuşmalarla çevrili.

Weston, "Söylentilere şu anda Banks'le birlikteymişsin," diyor.

Gözlerimi deviriyorum. "ve çok yalnızım." "Kör eşya," diye mırıldandı.

"Ne?"

"Buradan birlikte ayrılırken çekilmiş fotoğraflarınız yayınlandı." Weston boğazını temizler ve sesini alçaltır. "Josh çok öfkeli. Asher'la aranızda bir şeyler olduğunu düşünüyor. Easton bunun cehennem donana kadar gerçekleşmeyeceğini söyledi, tabii donmadıysa ve..."

"Ciddi ol," diye mırıldandım.

"Soruyorum," diyor. "Bana gerçeği söyle."

"Senin sorman daha da saçma."

"Öyle mi?" Weston birkaç saniye hiçbir şey söylemiyor.

"Bu gece ikinize gözlerimle şahit oldum, kardeşim."

"Ne olmuş yani?" Ona söyledim. "Sen... sende o *bakış* vardı."

"Bu kesinlikle saçmalık" diye homurdandım.

Weston bana "Sana zarar verseydi onu asla affetmezdim" dedi.

"Aww, bu çok tatlı. Ama güven bana, endişelenecek bir şey yok. Vay be. Hayal görüyorsun ve o pislik söz konusu olduğunda herkes tarafından gaza getiriliyormuşum gibi hissediyorum."

"Evet, ben aynı hissediyorum çünkü ben biliyorum ne ben gördüm."

Sen benim küçük kız kardeşimsin. Senin için sadece en iyisini istiyorum."

"En iyisi Asher Banks değil, tamam mı?" Düşüncelerim dağılıyor.

"Senin bir tipin var," diyor.

Onu görmezden geliyorum. "Sence gazetecilere Banks'in yerinde olmamız söylenmiş olabilir mi? Bizi orada takip etmelerine imkân yok."

"Sence planlı mıydı?" Sessiz kalıyor. "Anlatıyı kontrol etmek için bir tuzak mı?"

"Bunu yıllardır yapıyorsun. Belki de bu bir şekilde onun planının bir parçasıdır? Neden ilişkimizin durumu hakkında şüphe tohumları eksin ki?"

"Bilmiyorum. Bu dahice bir plan," diyor Weston. "Öğreneceğim."

"Nasıl?" Ben soruyorum.

Weston bana "Onunla yüzleşeceğim" dedi.

"Bunu yapmayın. Ciddiyim. 'Rakibiniz bir hata yaparken asla onun sözünü kesmeyin. Bu bana fayda sağlayabilir."

"O zaman bu işin senin istediğin gibi sonuçlanmasını izleyeceğim," diyor. "Bir şeylerin peşindesin. Bunu kişiselleştirme, kardeşim."

"Bunun için artık çok geç," diye mırıldandım.

"Asher olabilir değil Hatta iş ile Josh. Josh. Hala bunu düşünüyorum."

Birinin ona seslendiğini duyuyorum, telefonu kapatıyor ve bir şeyler mırıldanıyor ama boğuk bir ses.

"Gitmeliyim, kardeşim. Blind Item'ı oku. Tamam mı? Gecenin geri kalanında senin kulakların ve gözlerin olacağım."

"Ve yüzleşmek yok," diyorum.

"Anlaştık," diyor bana. "İyi geceler."

Arama sona eriyor. Web tarayıcıımı açıyorum ve zengin ve ünlüler hakkında dedikoduların yayınlandığı anonim web sitesinin web adresini yazıyorum. Gönderilen son makaleyi tarıyorum ve kalbim hızla çarpıyor.

Kör Madde #139

Elmas prenses ve ukala milyarder pazarlamacı törenden önce flört ediyorlardı. Yeğen-bebek ödül töreninden sonra birlikte ayrılırken görüldüler. Bu haftanın başlarında da onun ofisinden çıkarken görülmüştü. nefret ettikleri söyleniyor, ancak gizlice çıktıklarına dair yeni spekülasyonlar var.

Ekran görüntüsü alıp Harper'a mesaj attım.

BILLIE

Weston, Josh'ın bu konuda kızgın olduğunu söyledi.

HARPER

Evet! Bu en iyi senaryo. Bu bize biraz daha zaman kazandırabilir.

BILLIE

Harp, insanlar gizlice çıktığımızı düşünecek ve sonra sıfır randevu alacağım. Gözler üzerimizde olacak. Bu akşamki fotoğrafları da ekle. AMAN TANRIM. İşler sarpa sarabilir.

HARPER

Ya da dünya kaç güçlü erkeğin sizi gerçekten istediğini fark edebilir? Asher Banks. Prens Louis. Josh Lustre.

BILLIE

Sizce Banks bu hikayeyi bir sebepten dolayı mı uydurdu?

HARPER

Bunun ona nasıl bir faydası olacağını anlamıyorum. Senden gerçekten hoşlanmıyor. Sadece kirli oynamayı seviyor.

BILLIE

Stratejik bir hamle. Bunu düşünemediğim için üzgünüm.

Kim daha akıllı? Şu anda Banks bana tüm seçeneklerimi düşündürüyor. Acaba onun ekmeğine yağ mı sürüyorum?

HARPER

Onun hiç beklemediği bir şey yapmalısınız. Normalde cevabınız hayır olacaksa, belki siz evet diyebilirsiniz ya da tam tersi. O zaten senin kafanın içinde.

Haklı olmasından nefret ediyorum.

BILLIE

Çok sinirlendim. Onun evine hiç gitmemeliydim. I her şeyi daha da kötüleştirdi. Ama beni o kadar iyi tanımıyor. Banks sadece kamusal kişiliğimi biliyor.

HARPER

Tamam, ama itiraf etmelisin, her zaman bir titreşim vardı. Sanki sevişirken birbirinizi boğuyormuşsunuz gibi.

Sertçe yutkunuyorum ve dudaklarımda küçük bir gülümseme beliriyor. Bu asla kabul edeceğim bir şey değil. İkimiz birlikte çok yıkıcı oluruz. Biz aynı yolda ilerleyen iki kasırgayız. Bizim gibi insanların mutluluğu gerçekten bulabileceğinden emin değilim.

HARPER

Umarım her zaman yaptığın gibi gözünü sikmemişsindir.

BILLIE

Dior giydiği zamanlar dışında ona gözümü dikmiyorum.

HARPER

Mmhmm. Sadece o zaman mı?

BILLIE

Neden bu kadar iyi giyinmek zorunda? Ondan ŞİDDETLE hoşlanmamamın bir başka nedeni.

HARPER

DB ile mi konuşuyorum? Sarhoş Billie mi? Deb mi?

BILLIE

Sarhoş kişiliğime Deb demene bayıldım. Ben gerçekten yatmaya gidiyorum. Yarın sohbet ederiz. İyi geceler.

Sırt üstü uzanıp tavana bakıyorum ve başımın döndüğünü hissediyorum. Şampanya beni ele geçirdi. Uykuya dalarken aptalca bal rengi kahverengi gözler hayal ediyorum.

PAZARTESİ SABAHİ

Alarmım çalıyor ve kırmızı topuklu ayakkabılarımla siyah pantolonumu giyiyorum. Dudaklarımı aynı renge boyuyor, mükemmel kesilmiş saçlarımı tarıyorum. Saat yediyi biraz geçiyor ve Roosters'a uğrayıp duble espresso sipariş ediyorum. Köşeyi döner dönmez gazeteciler beni bekliyor. Fotoğraf çekiyorlar.

"Hey, Billie! Yaptığın şey için teşekkürler," diyor içlerinden biri.

Onları görmezden geliyorum, orada değillermiş gibi davranıyorum. Nefes vererek kafeden içeri adım atıyorum. İleriye doğru bir adım atarken geniş omuzlarına ve koyu renk, temiz kesimli saçlarına bakıyorum. Sonra kolonyasının belli belirsiz kokusunu alıyorum. Henüz beni fark etmedi ve kapıdan gizlice çıkabileceğimi biliyorum ama onun için rutinimi değiştirmeyi reddediyorum. Karargâhım önce bu yoldaydı.

Siparişı verdi ve tam ödemeyi yapacakken çevresel görüş alanından beni fark etti. "Şeytan, vay canına. Cehennemden çıkmak için bir iznin daha mı var? İki kere üst üste mi?"

Barista kıs kıs gülerek gözlerini Asher'a doğru çevirir. Anladım. O çekici biri. Ona istediği tepkiyi vermiyorum.

Kasiyere "Ne isterse benim yazılacak" diyor. "Hayır, gerek yok," diyorum ona ve sonra ona dönüyorum. "Sen kahvemın parasını ödemiyorsun."

"Öyleyim," diye itiraz ediyor, sonra tekrar tezgâhın arkasındaki kıza bakıyor. "Öyleyim."

"Kesinlikle hayır," diye itiraz ediyorum, ödemeye hazırım.

"Hanımefendi, bırakın size bütün dükkânı alsın. Herkesi bekletiyorsunuz," diyor arkamdaki adam kaba bir şekilde.

Banks sırtıyor. "Herkes aynı fikirde. Şimdi lütfen her gün içtiğiniz duble espressonuzu sipariş edin."

Ona ters ters bakıyorum, sonra . "Ben bir alayım," diyorum.

Parayı öderken, kahvemi beklemek tezgâhın sonuna doğru ilerliyorum. Bu sabah dünyada görmek istediğim son adamdı. Saniyeler sonra Banks yanımda durdu.

"Neden bu kadar yakınsın?" Gözlerine bakarak soruyorum. "Çünkü seni kıvrandırıyor."

"Haklısın. Bir haşere kişisel alanınıza girdiğinde böyle olur."

Gözleri benimkilerden ağızma doğru kayıyor. Beni yukarıdan aşağıya gözleriyle becerirken bu kadar seksi görünmesinden nefret ediyorum.

"Bir fotoğraf çek; daha uzun süre dayanır," diyorum.

"Kesinlikle haklısın. *Harika bir fikir*," diyor telefonunu çıkararak.

Eğildi ve birlikte bir fotoğrafımızı çekti.

Kocaman gülümsüyor, ben de şaşkın şaşkın ona bakıyorum.

Telefonuna uzandım. "Onu sil."

"olmaz, Buz Kraliçesi. Herkes bizi eşleştirdiğine göre bunu Instagram'ıma koyuyorum."

"Bunu benim yaptığımı mı düşünüyorsun?" Homurdanıyorum.

"Ben ."

Bir adam yanımdan geçip bizi birbirimize yaklaştırıyor. Elleri üzerimde, beni sabitliyor. Gözlerinin içine bakıyorum.

"Bana öyle bakmayı gerçekten bırakmalısın," diye mırıldanıyor.

"Ne gibi?" Tıslıyorum. "Hayal görüyorsun." Kaşları çatıldı. "İnkâr ediyorsun."

"Neyin?" Fısıldıyorum.

"Sana güvenmiyorum," diye . "Asla güvenmeyeceğim."

"Siyah Kahve ve çift espresso için Bayım. ve Bayan.

Bankalar."

Oflayıp kendi fincanını kapıyor, ben de kendiminkine uzanıyorum.

Tezgâhın üzerine eğilip barista ile göz göze geliyorum. "Biz evli *değiliz*. Bu hiç komik değil."

Banks neyse ki uzaklaşıyor ve ben dışarı çıkmadan önce bir dakika bekliyorum. Şaşırtıcı bir şekilde, sabırla beni bekliyordu. Paparazziler de öyle.

"Arkadaşlarını bize katılmaları için çağırmışsın," diyor onları işaret ederek. "Geldiğimde burada olmamaları garip. *Seni* takip ediyorlar. Neden acaba?"

"Seninle birlikte olmak hakkındaki bu anlatı hiç istemedim. Kabuslarım bundan oluşuyor." Bardağın kapağını kaldırırken topuklarım kaldırımda tıktırıyor.

Birkaç saniye sonra yanımda yürümeye başladı. Ben yürümeyi bırakıyorum, o da bırakıyor. Birbirimizin önünde duruyoruz ve gözlerimiz buluşuyor.

"Ne istiyorsun?" Fısıldayarak onu inceliyorum.

Çenesi sıkıştı. "Dün gece aracıma binerek tam olarak ne yaptığını biliyordun."

"Açıkla bana," diyorum, o beni tamamen içine alıp çekmeden önce ondan uzaklaşmaya çalışıyorum.

Elimi tutuyor ve gitmeme izin vermiyor. "Dedikodular olacağını biliyordun. Bu oyunun parçalarını sen kurdun."

Ona bakıyorum. "Bunu benim yaptığımı gerçekten inanıyor musun?" Gözlerinde bir şey parlıyor.

"Ne oldu? Az önce ne buldun?" Ona sordum. "Kimin oyununu oynuyoruz?"

"Bunu burada tartışamayız," diyor ve elime uzanıp parmaklarını benimkilerle kenetliyor.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?" Nefesimin altında soruyorum. "Bırak gideyim."

Gülümsüyor, elimi bırakıyor ve sonra kolunu omuzlarıma doluyor. Eğilip kulağıma yaklaşıyor. "Kaşlarını çatmanın en güzel yanı, hayatının en güzel anlarını yaşıyor olsan da olmasan da aynı görünmen. Kimse aradaki farkı anlamıyor," diyor ve beni neredeyse binama sürüklüyor.

Güvenliğı geçip asansöre giriyoruz ve o da beni . Banks benden bir adım uzaklaştı.

"Şimdi kim takıntılı bir eski sevgili gibi davranıyor? Cidden, sana ne oldu böyle?" Ona ters ters bakıyorum, sırtımı karşısındaki duvara .

"Bunu sen yapmadıysan ve ben de yapmadıysam, kim yaptı?" Başımı sallıyor. "İlişki söylentileri çok alçakça. Dünyanın en aşağılık yalanları. Tam da bir Calloway'in yapacağı şey. Kardeşlerinde işe yaramıştı, değil mi? Bir ilişki skandalı. Bilmeliydim," diye mırıldanıyor.

Gülümsememi engellemeye çalışıyorum ama bakışlarımı ondan kaçırırken bunu başaramıyorum.

"Vay canına, sanırım ilk kez gülümsediğine şahit oluyorum." Nabzını kontrol ediyor. "Öldüm mü lan ben?"

"Sonunda senin Aşıl topuğunu buldum," diyorum, saf bir sevinçle.

"Gerçekten mi? ?"

Başımı ona doğru eğdim. "*Ben.* "

Asansörün kapıları kayarak açılıyor ve bu topukluları giydiğim için mutlu bir şekilde dışarı . Şu anda dünyaya hükmetmek için giyinmişim ama bu konuda çok şirinim.

Belki Harper haklıdır ve Banks'ten istediğimi alabilirim. Onun kişisel zayıflığından yararlanırsam bu beni kötü bir insan yapar mı? Belki Banks bir taşla iki kuş vurmama yardım edebilir, Lustre'ı yok edip benimle evlenebilir.

Gülüyorum ve başımı sallıyorum. Bu düşünce histerik derecede saçma.

Banks arkamdan geliyor ve ofisime giriyoruz. Kapıyı kapattı ve masamın önüne geçti.

Ben oturuyorum, o bana bakıyor.

"Seni mahvetmemi mi istiyorsun?"

"Önüme ne koyarsan koy hayatta kalırım," diyorum ona kendimden emin bir şekilde. "Ben her zaman kendime güvenirim."

"Anladığınızı sanmıyorum," diyor bir uyarı gibi.

"Anladığımı sanmıyorum. Senden hiçbir şey istemiyorum. Asla." Gözlerine bakıyorum. "Bunu sırf beni aşağılamaya devam edebilmek için yapıyorsun. Yıllardır bunu yeterince yapmadın mı?"

Kendini gibi davranıyor. "Güç sende, Buz Kraliçesi. Bana istediğimi verin. Kararlar alınmalı."

Dudaklarım ayrılıyor. "Senin için çok yavaş söyleyeceğim, belki o zaman sözlerimi anlayabilirsin. *Hayır değil, kesinlikle hayır.* Senden korkmuyorum ya da gözümü korkutmuyorsun. Ve tüm gücün bende olduğunu teyit ettiğin için teşekkür ederim. Senden, Josh'tan ya da herhangi birinden istediğim her şeyi elde etme yeteneğine sahip olduğumu biliyorum. Bunu sen de biliyorsun," diye açıklıyorum.

"Şirketinizi ve o devasa egonuzu yok etmekten zevk alacağım. Gezegendeki hiçbir şirket benim yardımım için fazla iyi değil, ama patron sensin. İyi şanslar prenses. İhtiyacın olacak."

Kararımın arkasındayım.

Kapı açılıyor ve ben yukarı bakıyorum.

"Günaydın!" Harper yaklaşıyor ve sonra durup aramıza bakıyor.

Zar zor hava emerken gerginlik beni boğuyor.

"Bir şeyi mi böldüm? Söylentiler gerçekten doğru mu?"

"Hayır," diyorum ona, kalbim hızla çarparken. "Banks sadece gidiyordu."

Ayağa kalktı, gözlerimle buluştu. "Alçakgönüllü ol, Küçük Calloway. Ve boyundan büyük işlere kalkışmadan önce kirli oynamayı bırak. Oynadığın oyunu ben icat ettim."

Kravatını düzeltip kapıya doğru ilerliyor. Klik sesiyle kapandı.

Harper bana bakıyor. "Bu da şimdi?"

"İlişki dedikodularını benim başlattığımı düşünüyor." Başımı sallıyorum.

Harper'ın kahkahası odayı dolduruyor. "O yapmadıysa ve sen de yapmadıysan, kim yaptı?"

"Bilmiyorum ama arkadaşlarım ve ailem hakkında bu Kör Öğeler'i kimin paylaştığını öğrendiğimde, yemin ederim hayatlarını cehenneme çevireceğim." Sandalyemde dönüp ofisine bakıyorum, ekran koruyucusunun monitöründe zıplamasını izliyorum. "Sanırım onu hafife almışım."

"Peki bu konuda ne yapacaksın?"

"Henüz karar vermedim."

BEŞ GÜN SONRA

M Kapı açılıyor ama ben ekranımdan başımı kaldırmıyorum. Gözlerim neredeyse mıknatıslanmış gibi.

"Yardımcı olabilir miyim?" Unutmadan önce düşüncelerimi yazmaya devam ediyorum.

Kafamı kaldırdığımda buz gibi gözlerle karşılaşıyorum. Billie kırmızı topuklu ayakkabılarıyla öne çıkıyor ve masamın yanında duruyor. nazikçe diz çökerken bakışlarıyla karşılaşıyorum.

"Lütfen. Asher. Lütfen şirketimi kurtarmama yardım et. Sana yalvarıyorum," diye fısıldıyor, kalçalarını birbirinden ayırarak.

Elleri vücudumu okşuyor ve o gözden kaybolmadan önce gülümsüyorum.

TELEFONUM TITRIYOR VE BAŞIMI MASAMDAN KALDIRIYORUM. A tükürük birikintisi ahşap yüzeyde toplanmış. Fırçalıyorum.

Elimi yüzüme götürdüm ve son zamanlarda ne kadar yorgun fark ettim. Kabus gibiydi.

Billie Calloway'i sikeyim!

Ondan kaçamıyorum. Zihnimin koridorlarında fırtınalar estiriyor, gittiği her yeri kasıp kavuruyor.

Dışarının karanlık olduğunu fark ederek koltuğumda dönüyorum. Buz kraliçesi masasında. Sadece onun ışığının açık olduğunu düşünürsek, her zamanki gibi orada yalnız olduğunu varsayıyorum.

Kapım açıldı ve Nick aniden içeri girdi.

"Güzel, buradasın. Bu akşam Josh'la bir şeyler içmek için buluşacak mısın?"

"Evet. Hatırladığım kadar kötü olmadığını teyit etmem gerekiyor." "Peki ya Billie?"

"Ona yardım *etmiyorum*. Ona bir sürü zaman verdim ve o hâlâ bana ," diyorum gerinerek. "Ona iki farklı fırsat verdim ve şimdi sıkıldım. Belki moda dünyasında bazı şeyleri değiştirebilirim diye düşündüm. Bunun için savaşmasını sağlayabilirim."

"Siz ikiniz çoktan siktir olup gitmelisiniz. Bunun daha ne kadar sürmesine izin vereceksiniz? Bir on üç yıl daha mı?" diye soruyor bana ters ters bakarak.

"Asla ," dedim ona.

Masamın kenarındaki beyzbol topunu alıp havaya fırlatıyor. Çocukken oynadığımız topun aynısı. Benim şans tılsımım.

"Calloway'leri hafife alma, küçük kardeşim. Weston ona yardım edecek, Easton da öyle. Onlara çifte bela denmesinin bir sebebi var. Billie ile takım olacaklar. Üçü birlikte tehlikelidir. Josh Lustre ortağımken karşı karşıya gelmek isteyeceğim kişiler değiller. Pfft. O bir aptal. Onunla bir içki içmektense suratıma yumruk atmayı tercih ederim." Topu daha yükseğe fırlatıyor. "İyisin Ash, ama Calloway'leri yenemezsin. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Ona yardım etmeleri için plan yaptım. Ama bu gerçekten kazanmak ya da kaybetmekle ilgili değil. Sadece bana güvenin. Tamam mı?"

"Josh ile çalışmak istemediğini biliyorum. Anlamıyorum ve sen de bana bunu açıklamıyorsun" diyor.

"Yapamam. Bir daha da sorma." Ona sert bir bakış attım.

Yüzü yumuşuyor. "Sence Eden onunla çalışmanı ister miydi?"

"Olasılıkların farkındayım ve bununla bir sorunum yok. Ve cevabım evet. Kararlarımı onaylardı çünkü bana güvenirdi. İnsanlar şimdiden konuşmaya başladı ve bu iş için harika bir şey. Bir hafta önceki ödül töreninden beri sözleşmelerle dolup taşıyoruz. Bu on yılın kan davası," diye onaylıyorum.

"Kimin arasında? Sen ve Billie mi? Yoksa o ve Josh arasında mı?"

"Yukarıdakilerin hepsi. Bir düşünün: Billie Calloway'in bir numaralı düşmanı onu alt etmek için boktan eski sevgilisiyle işbirliği yapıyor," diyorum gülerek.

"O bir savaşçı prenses. Tarikatı ayağa kalkacak ve onun arkasında duracaktır. Swiftie'lerin bazen akli dengelerinin yerinde olmadığını düşünüyorsanız, bir Billoway ile tanışmamışsınız demektir. Onlar onun en sadık takipçileridir. Billie onların gözünde yanlış yapamaz. Size karşı ayaklanacaklar" diye beni uyarıyor.

Kahkahalar yükseliyor. "Onun küçük hayran kulübünün adının bu olduğunu neredeyse unutuyordum."

"Küçük değil." Nick gülümsemiyor. "Onun senin mükemmel rakibin olduğunu anlıyorum ama burada milyar dolarlık şirketlerle oynuyorsun. Firmamızın üstesinden gelebileceğinden çok daha büyük bir sosyal medya yangınına benzin döküyor olabilirsiniz. Bu halkla ilişkiler kabusuyla hiçbir ilgimiz olsun istemiyoruz."

"Josh'ın bunu yönetmek için bir kriz halkla ilişkiler ekibi var. Risk ne kadar yüksekse düşüş de o kadar sert olur. Aslında önümüzdeki çeyrek için gerçekten heyecanlıyım. ." Saatimi kontrol ediyorum,

Şu anda barda Josh Lustre ile buluşuyor olmam gerektiğini fark ettim. "*Kahretsin*. Gitmem gerek."

"Bunu yapma," diyerek beni asansöre kadar takip etti.
"İsminizin sürüklenmesine gerek yok."

"Bakın, hiçbir karar vermedim. Sadece Josh'a adil bir şans veriyorum. Billie'ye iki şans verdim. Aptal birinin hakkımızda yayınladığı Blind Item sayesinde oyunlar çoktan başladı. Bunu durduramam," diye açıkladım.

Nick bana, "Her iki durumda da kaybedersin," diyor. "Bu oyunu kazanabileceğin tek bir senaryo bile yok."

Asansöre binerken ona "Yanılıyorsun ve bunu sana kanıtlamak için sabırsızlanıyorum" diyorum.

"Çok inatçısın. Bu pisliği ben temizlemeyeceğim!" diyor kapılar kapanırken.

On dakikalık bir taksi yolculuğundan sonra Agave adlı tekila barına varıyorum. İçeri girer girmez Josh'un barın ucundaki bir taburede oturduğunu ve sevimli barmenle flört ettiğini görüyorum.

Gözleri benimkilerle buluşuyor ve ben yaklaşırken bana bir gülümseme sunuyor. "Sanırım az önce hakkında konuştuğunuz saatin adamı bu?"

"Bu o. İşinin en iyisi," diyor Josh sırtarak ve benimle sıkı bir tokalaşma gerçekleştiriyor. "Neredeyse kaçacaksın sanıyordum."

"Yok, işe yetişmem gerekti. Nasıl olduğunu bilirsin," diyorum ona, uyuyakalmamış ve korkunç kâbuslar görmemiş olsaydım zamanında yetişeceğimi bilerek. "Özür dilerim."

Yanına oturduğumda "Hiç sorun değil," diyor.

"Ne içersin tatlım?" diye soruyor barmen, ellerini yedek bir havluya silerken.

"Mmm. Şaşırt beni."

Yakınına eğilir. "Bir sırrım var. Tekila."

Kıkırdıyorum, başka hiçbir ruhun servis edilmediği mekâna bakıyorum. "Tahmin etmiştim. Tuzlu olsun lütfen."

Bir dakika sonra önüme tuzlu ve limonlu bir duble sıvı altın . Josh'a

Bir tane de.

"Başarıya," diyor kadehini kaldırarak.

"Kesinlikle." Tekilayı yudumluyorum ve su kadar yumuşak.
"Bu çok tehlikeli."

"Evet, öyle," diyor barmen göz kırparak. "Bu benim ailemin markası."

Şişeyi benim için tutuyor ve ben de gümüş logoyu hafızama kazıyorum. "Doğru pazarlama ile bu şey her şeyi ele geçirebilir. Harika bir şey."

Gülüyor. "Biliyorum. Bu harika bir şey. Tarif büyük-büyük-büyükbabam yaptı."

Başımı ona doğru eğiyorum. "Yani, bir hikayen var ve anlatılabilir. Aile değerleriyle ilgili bir bakış açınız var. Senin adın ne?"

"Caitlyn."

Hemen kardeşime mesaj attım.

ASHER

Caitlyn, Agave'de barmen. Ailesinin bir tekila markası. Büyük-büyük-büyükbabam tarifi yarattı.

Bana hemen bir başparmak yukarı emojisi gönderiyor. Nick böyle rastgele mesajlarıma alışkın. Her ayın sonunda onlarla ilgili toplantılar yapıyoruz.

Josh boğazını temizliyor.

Ona gülümsedim. "Sohbet etmek güzeldi, Caitlyn. Ben Asher Banks."

"Asher Banks," diye tekrarlıyor gülümseyerek.

Josh ona döner. "Gelmeye devam et, tatlım."

Gözlerimi deviriyorum, şu anda çaresizce ihtiyaç duyduğu ilgiyi ona veriyorum. Tekila yerine kahve içmeliydim. İçki beni köreltiyor. Billie'yle alenen çıktığından beri ona karşı sabrımın kalmamış olması da işe yaramıyor. Ama bunu artık ona karşı kullanamam.

"Teklifimi düşündün mü?" Josh sorar.

"Hâlâ karar veremedim," diye itiraf ediyorum. "*Businessweek*'teki makalenizi okudum. Neden Bellamore'dan şekilde bahsetme ihtiyacı hissettin?" Sabrım şimdiden sıfıra indi.

"Gerçek buydu. Bellamore'u satın almak istiyorum. Şu anda satılık olmadığını da biliyorum. Eninde sonunda satılacak ve onu iflas ettirdikten sonra ilk teklifi ben yapmak istiyorum." Kısa bir an duraksıyor, beni süzüyor. "Bunu sana nasıl soracağımı bilmiyorum, o yüzden doğrudan soracağım. Billie'yi beceriyor musun?"

"Hayır," diye itiraf ediyorum. "Onun senin eski sevgilin olduğunu düşünürsek, birbirimiz hakkında ne hissettiğimizi biliyorsun. Hiçbir şey değişmedi. Aslında, sanırım ondan eskisinden daha çok nefret ediyorum."

"Ah, yani seni hâlâ tutkuyla küçümsüyor mu?" Omuzları gevşedi.

"Hâlâ mutlu bir şekilde bok listesinin başında." Gülümsüyorum. "Ama açık konuşayım. Eğer onu beceriyor olsaydım, bu seni hiç ilgilendirmezdi. Sözleşmemizin dışında ne yaptığımı kontrol edemezsin. Nokta. Ve sen de bu sınırı test etmeye başlamazdın. Rakiplerinizle çalışamayabilirim ama bu onları özel zamanlarımda beceremeyeceğim anlamına gelmez. *Anlaşıldı mı?*"

Siktiğimin piçisi.

"Evet." Gözleri kısılır ve aralarındaki gerilim artar.

Bi

z. *Bu çok acınası.*

Boğazımı temizliyorum. "Şimdi, *eğer* bir sözleşme yaparsam şirketinize bağlı olmanızı istiyorum. Ancak teklifinizi okudum ve rakamlar umurumda değil. Lustre için ne istiyorsunuz? Herkesin duymayı beklediği hazır cevapları değil. Ve bu konuşmanın geri kalanında bana doğruyu söylemezseniz, sizinle çalışmayacağım. Açık konuşacağım için kusura bakma ama şakalaşmaya vaktim yok. Saçmalıkları ne kadar çabuk kesebilirsek, birlikte çalışmaya o kadar çabuk başlayabiliriz. Ben senin

ve tekila iyi olsa bile öyleymiş gibi davranmayacağım."

Barmen bana göz kırptıyor ve iki shot daha koyuyor.

"Sektör lideri olmak istiyorum. Bellamore etrafta olduğu sürece bunun gerçekleşmeyeceğini de biliyorum. Onun şirketinin varlığını silmem ya da satın alıp birleştirmem gerekiyor. Bu iki seçenek var."

Ona baktım ve bunun Bellamore'la ilgili olmadığını fark ettim. Billie ile *kişisel* bir mesele. Anlamadım dersem yalan söylemiş olurum. Burada olmamın tek sebebi bu. Billie sinir bozucu. Birkaç basamak aşağı indirilmesi gerekiyor, bundan sonra yükseleceğini bilsem bile. Onu alçaltacağım, ama aynı zamanda onu çok daha güçlü yapacağım. Şimdi onun için rahatlama ve kayıtsız olma zamanı değil.

"Ve sen onunla bir arada yaşayamıyor musun?" Ben soruyorum. Bu gerçek bir soru.

Josh'un bunu düşünmesi uzun zaman alıyor ve bunu takdir ediyorum. Bu, bana dürüst cevaplar vermek için derinlere indiği anlamına geliyor.

Ne istedikleri konusunda dürüst olamayan biriyle çalışmayacağım.

"Hayır. Yapamam." Bir kadeh daha içiyor. "Ben sadece... onun *hala* derimin altında olmasından *nefret ediyorum*. Her zaman aklımda olmasına dayanamıyorum. Rüyalarıma giriyor ve onu düşünmeden edemediğim için öfkeyle . Hayatıma devam etmeye çalıştım. Başka insanlarla birlikte olmaya çalıştım. Ama yapamadım. Beni mahvetti ve keşke Billie Calloway ile hiç tanışmasaydım."

O zaman ondan farklı olmadığımı anladım. O da bana aynısını yaptı. Tekilayı indiriyoruz ve bardaklarımız aynı anda barın tepesine vuruyor.

Kocaman sırtıyor. "En azından ortak bir noktamız var." "Bu da ne?" "Nedir o?" diye soruyorum, acaba yüzümden okuyabilir mi?

yüz.

"Ortak düşman. En azından şimdilik." Geniş geniş sırtıyor.

Önümüze bir tur daha içki konuyor ve onları da yutuyoruz.

"Hâlâ tehlikeli," diyorum gülümseyerek, sıvı altına atıfta bulunarak.

Bu marka, özellikle de yaz yaklaşırken, parti sahnesinde çok büyük olabilir. Gevrek ve ferahlatıcı; ayrıca güzel bir hikayesi var.

"Biliyor musun, Billie hayatımın en iyi sevişmesiydi," diyor Josh ve dikkatimi tekrar ona çekiyor. Sanki birlikte yaşadıkları anılara dalmış gibi uzaklara bakıyor.

Bu adamla yattığını bilmek beni hasta ediyor. Mide. I
düşündüm Billie Calloway olur Josh
Lustre'den daha iyi bir zevke sahip. Ondan daha iyisini hak
ediyor. "Sik emme şekli. O yumuşak inlemeler. Siktir." O
İç çekiyor.

Çenem sıkıca kenetlendi. Gözümde canlandırmak zorunda kalmak beni sinirlendiriyor.

"Bu kadar yeter."

İşte o zaman Josh'a neden katlanamadığımı hatırlıyorum. Soyunma odasındaki konuşmaları her zaman iğrençti. Arkadaşlarım ve ben bu *bok* hakkında konuşmayız. Asla.

Ruh halim bozuldu ve o iki kişiyi düşünmeden edemiyorum. birlikte olmalarını. Ellerini ve ağzını onun vücudunda düşünüyorum. Bu tam bir işkence.

Bu herifte ne buluyordu? Sonra bir ampul yanar.

Billie bir dangalağı sever.

I salla benim Kafa, Bilmek O

muhtemelen üzerimde külotunun içinde krem leniyordu.

Barmen duble içki dolduruyor. Kendimi kesmem gerek.

"İkinize ne oldu?" Limonların tadını artık alamadığım zaman soruyorum.

Başını bana doğru eğdi. "Farklılıklarımız vardı ve dostça ayrıldık."

"Bana beş yaşında bir çocukmuşum gibi anlatın. Neyle uğraştığımı bilmem gerek çünkü bu sözleşme Bellamore'la ilgili değil. Bunu ikimiz de biliyoruz. Şimdi devam et. Gerçeği söyle," diye hatırlatıp açıklamasını bekliyorum.

Josh tereddüt ediyor.

"Bilmiyorsam seninle çalışmam." Omuz silkiyorum.

cips ve salsa konurken, "Onu ondan önce çıktığım kadınla aldattım," diyor umursamaz bir tavırla.

Kaşlarım çatıldı ve çenem sıkıştı. "Eski sevgilinle mi? Bu çok boktan."

Billie'nin bunu halka sızdırmadığına inanamıyorum. *Neden sızdırmadı?*

"Bu çok büyük bir hataydı ve bunun üzerinde çalışmak istedim, ama o beni affedemedi. Eğer geri dönüp bazı şeyleri değiştirebilseydim, . Billie'yle gözümü kırpmadan evlenirdim," diyor ve ne kadar iğrenç olsa da bunu kastettiğini anlayabiliyorum. "Onunla kim evlenirse evlensin, kıskanacağım."

"Bekle, aynı kişiden mi bahsediyoruz? O *sürtük*." Telefonumu elime alıp şoförüne barın adresini mesaj atıyorum. Bunun otuz dakika daha süreceğini sanmıyorum. Ne olursa olsun, gitmeye hazırım.

"Sürtük olayı çoğunlukla bir rol," diyor bana, kelimeleri bulanıklaşarak. "Onun tüm kamusal kişiliği sahte. Sürekli performanslar için Oscar'ı hak ediyor. Yumuşak biri. Güzel. Şefkatli. Nazik. Komik. Kahkahası başka hiçbir şeye benzemez." Başını öne eğdi. "Onu tanıdığını sanıyordum?"

"Oh, onu *tanıyorum*. Gerçek onu. Nasıl çenesini kapatacağını bilmeyen sinsisi, işbirlikçi küçük ukala." İç çekiyorum. "O aynı zamanda tanıdığım en zeki insanlardan biri ve sen aptal gibi onu aldattın. O yumuşak biri değil ve hor görülen bir kadın benden daha kötüdür. İnsanlar bana İş Dünyasının Karabasanı diyebilir ama seni affetmediyse, bunu atlatamamıştır ve intikamını alacaktır. Lustre'yi mahvedebilir, Josh. Buna hazır mısın?"

Bu mu? Her iki taraf için de kişisel bir mesele." Birkaç cips yiyorum, alkolü emmeleri için onlara ihtiyacım var.

Tabii ki Billie ona yardım etmem için bana yalvarmayacaktı. Bir şeylerin peşinde ve bana ihtiyacı olduğunu düşünmüyor. Ama neden? Ne bulmuş? Onun hakkında başka ne pislği var?

Oynamak istediğim bir strateji oyunu.

Aldatma iddiası kötü olabilir. Kadınlar aldatanlarla oynamaz ve onun hedef kitlesi de bu.

"Bana şunu söyle. Madem onunla evlenecektin, neden onun şirketini yıkmaya çalışıyorsun?" Merak ettiğim için sordum.

"Gerçekten mi? Bunun onu geri kazanmama yardımcı olacağını umuyorum," diyor biraz su içerek. "Günü kurtaran bir pislği seviyor ve eğer şirketini kurtarabilirsem, kötü adam kahraman olacak. Bellamore o zaman benim olacak ve o da benim olacak. Sonra da sonsuza dek mutlu yaşayacağız ve o da dahil olmak üzere her şey benim kontrolümde olacak."

Ona ters ters bakıyorum, Billie'nin ona boyun eğceğini düşünmesi beni şok . Bu kadının bazı kinleri neredeyse içilecek kadar eski. Bu şimdiye kadar duyduğum en aptalca fikir.

"Ciddi olamazsın."

Başını sallıyor ve gülmemek için kendimi zor tutuyorum.

"Bu *mükemmel* bir plan ve işe yarayacak, özellikle de senin yardımınla. Kötü adam sen olacaksın." Cüzdanından siyah kartını çıkarıp beceriksizce barda kaydırıyor. "Parayı çekelim."

Barmen plastiği kenarından çeker.

"Josh, bunun ne kadar tehlikeli olduğu konusunda seni uyarmak zorundayım. Billie seninle aşk oyunu oynamıyor. O senin şahdamarına saldıracak. Anlıyor musun? Sen aldattın. Ya herkese söylerse?"

"İnkâr "

Gülüyorum. "*Kimse* sana inanmayacak."

"Dünyadaki en iyi halkla ilişkiler ekibine sahibim. Ona Modanın Çarşamba Addams'ı adını kim verdi sanıyorsunuz?"

Ona cehenneme gitmiş gibi bakmamak için kendimi zor tutuyorum. "Bunu sen mi yaptın?"

"Evet. Elbette öyle yaptım. Profesyonel bir Got gibi giyindiğinizde çiçek satmak zor oluyor."

"Yine de bu konuya eğildi. Bu artık onun markasının bir parçası. *Tüm* kişiliğinin. Onu zorlayarak, olduğundan daha güçlü hale getirdiniz. Lütfen bana onun artık yılın her günü siyah giyen bir ikon olduğunu gördüğünü söyle."

"Geçen yazdan bu yana kârı yarı yarıya düştü. Bu neredeyse bir yıllık kayıp demek. Bana pek de ikonik gelmedi," diyor ukala bir tavırla.

Düşman bölgesine yürüdüğünün farkında değil. "Başarınızı garanti edemem," diye onaylıyorum. "Sen yaparsın Bunu biliyor musun?"

"Billie'yi geri alırsam, ne olacağı umurumda değil," diyor bana.

Başımı salladım. "Ben çöpçatanlık servisi işletmiyorum."

"O zaman onu terletirken kârımı artırmama yardım et."

Ona bakıyorum ve aslında ne kadar aptal olduğunu fark ediyorum. Billie'nin kim olduğu ve neler hakkında hiçbir fikri yok. Onu küçümsemek onun çöküşü olacak.

Onu kapıya kadar takip ettim.

"Pazartesi sabahına kadar size haber veririm. Bana sormak istediğiniz bir şey var mı?" Saate bakıyorum, şoförümün her an gelebileceğini biliyorum.

"Harika. Hayır, dostum, soru yok." Bana sıkı bir el sıkışma verdi. "Eski sevgilimi becermediğini bilmek güzel. Muhtemelen seni öldürmek zorunda kalırdım."

"Beni bir daha asla böyle tehdit etme," diyorum, parmaklarını kırmaya hazır bir şekilde.

"Hey, dostum, bu bir şakaydı," diyor.

"Gülmedim. Sizi ," diyorum arabam geldiğinde.
Hızla uzaklaşırken başımı koltuğa yaslıyorum ve sonra
kardeşime mesaj atıyorum.

ASHER

Josh'a yardım edeceğim. Tartışma bitmiştir.

NICK

Umarım pişman olmazsın.

İKİ GÜN SONRA

A Kahvemi aldıktan sonra ofisime gidiyorum. Bu imkansız. için
Ben değil için BİLDİRİM ve
Yepyeni işaret
Banks'in penceresine bantlanmış.
Biri diğerinin üzerine yerleştirilmiş iki afiş.

Saygısızca...
Kaybettiniz.

"Ne oluyor lan?" Fısıldıyorum, kaşlarımı çatarak bakıyorum ve bunu yazıp asmasının ne kadar sürdüğünü merak ediyorum.

Kapım açılıyor ve Harper bana doğru ilerlerken dizüstü bilgisayarını kolunun üzerinde dengeliyor. Onu masamın üzerine koyuyor ve işaret ediyor. Yüzündeki ifadeden hoşlanmadım.

***Bankalar Reklam ve Pazarlama Firması Lustre
ile milyarlarca dolarlık bir sözleşme imzaladı.
Gelecek çeyrek için ayda bir milyar dolar.***

Banks ve Josh'un birlikte çekilmiş bir fotoğrafı var, gülümsüyorlar, ikisi de çok yakışıklı görünüyor.

"Bu bir kabus, değil mi?" Ellerimi sıkıca yumruk yaparak sandalyeme gömülüyorum. "Aslında onunla birlikte çalışıyor," diye fısıldıyorum nefes vererek.

"Hangisine ? Josh senin Asher'dan ne kadar nefret ettiğini biliyor, bu yüzden hangisi daha kötü bilmiyorum. Asher ve sen her zaman birbirinizden nefret ettiniz ama Josh'un sana onunla çalışmayacak kadar saygı duyacağını düşünebilirsin." "Beni aldattı, Harper. O adam alnına dövme yapılsa bile saygıyı bilmez. Hay sikeyim! Bu

İnanılmaz."

İçimde öfke kabarıyor çünkü Banks'in bunu yapacağını düşünmemiştim. Kardeşlerimle arkadaş olduğu için bana bir tutam şefkat göstereceğini düşünmüştüm. Evet, birbirimizden nefret ediyoruz ama karşılıklı bir anlayışımız yok muydu? Bunun benim suçum olduğunu varsayıyorum.

Piç kurusu.

Harper başını sallayarak "Boku yedik," diyor. Sonra tabelayı görüyor ve okurken ılgılık atıyor. "Boku yedik! Keşke ondan başka birine karşı on üç yaşında bir kan davan olsaydı." Masamın önüne doğru ilerlerken sesi yükseliyor. "Sanat okuluna gittim. Bazen bu iş için biçilmiş kaftan mıyım bilmiyorum. Bir ton para kazanırken güzel kıyafetler çizmek ve giydirme oyunu oynamak istiyorum. Bunu istemek çok mu fazla?"

"Erkeklerin her şeyi mahvettiğinin kanıtı." Gözlerimi kapatıyorum, şakaklarıma masaj yaparak bir çözüm arıyorum. Çukurumuz derin ve kendimizi nasıl çıkaracağımızı bilmiyorum ama zamanla çıkaracağız. "Acil seçeneklerimiz neler?"

Dizüstü bilgisayarını kapattı. "Sana bir koca bulmak dışında hiçbir fikrim yok. Belki Hollywood'a yeni bir TV dizisi sunabiliriz. Adını *da Bir Calloway'le Çıkmak* koyarız. Üç ayın sonunda sana bir koca ve Bellamore'un ikinci şubesini açmamıza yetecek kadar para bulmuş oluruz."

"Bir koca bulmak Banks ve Josh'u bu işte yenmekten daha zor olacak. Kimse beni istemiyor, Harper. Erkekleri korkutup çünkü gözleri çok korkuyor."

Başımı boynuma yaslayıp Hannah'nın dahili numarasını çeviriyorum. İlk cevap veriyor. "Lütfen bugünkü toplantımı iptal edin ve yeniden planlayın. Bu hafta başka bir zaman da olur."

"Evet, Bayan Calloway," diyor ve ben de aramayı sonlandırıyorum.

"Senden kim korkmuyor biliyor musun?" diye soruyor önümde otururken.

Gözleriyle buluşuyorum ve o da bakıyor.

"Evet, biliyorum. O çok korkusuz. *Çok korkutucu*. Herkesin bana bunu söylemesinden bıktım usandım. Bu bizim sektörümüz, onun değil. *Bizim sektörümüz*. Bunu sevdiğimiz için yapıyoruz. Josh para ve güç için yapıyor. Beş parasız kalsak bile yine de tasarım yapardık. Yine kıyafet yapardık."

"Haklısın. Ben sadece kötü adamın kazanmasını istemiyorum," diyor.

"Josh yapmayacak. Bu sefer değil," diyorum ona, her geçen saniye daha da kararlı hale gelerek.

"Toplantılarınızı neden iptal ettiniz?" Harper soruyor.

"Akıl sağlığı günü yapıyorum. İçimden mimoza içmek ve derin doku masajı yaptırmak geldi. Belki manikür de yaptırırım." Kısa kesilmiş tırnaklarıma bakıyorum. Bu genellikle stresli olduğumun bir işaretidir. "Tabut şeklinde olsun ki Banks'i bir daha gördüğümde gözlerini oyabileyim."

O bal-kahverengi gözler...

Bana ters ters bakıyor. "Seninle yapamam. Şaka yapmak için yanlış bir zaman. Bu çok ciddi bir mesele."

"Oh, şaka yapmıyorum. Gözlerini oymak istiyorum," diyorum iç çekerek. "Bana güveniyor musun?"

"Evet, elbette. İyi niyetli olduğunuzu ve bizi mahvedecek bir şey yapmayacağınızı biliyorum. Asher'ın bizimkinden daha büyük ve daha köklü şirketleri alaşağı ettiğini de biliyorum. Büyük bir dezavantajımız var ve zar zor kâr ediyoruz. İmparatorluğumuz çöküşün eşiğinde."

"O zaman savaşa hazırlanınız. Onları birlikte mahvetmek beni çok tatmin eder," diye itiraf ediyorum.

"Savaş mı?" Kaşlarını kaldırıyor.

Banks'in ofisine dönüp bakarak, "Amacımız hayatta kalmak," diyorum.

Ayakta duruyor, topu yukarı doğru fırlatıyor, üvey kardeşi Nick ile sohbet ederken bir şeye gülüyor.

"Üvey kardeşinden ne haber aldın?" Harper'a sordum.

Babası Nick'in annesiyle evlendikten sonra daha iyi arkadaş olmuşlardır. Ancak Nick, Harper'ı ağabeyi Zane ile kanka olduğu dönemden beri tanıyordu. İkisi hiçbir zaman yabancı olmadılar.

"İyi şanslar dedi."

İnledim. "Banks'in Midtown'daki konağında kaldığını biliyor muydun? Orada bir parti verdiğini biliyorum ama geri döndüğünü fark etmemiştim."

"Geçen yaz oraya geri taşındı. Bildiğini sanıyordum."

"Ben yapmadım. Bunu hak etmek için geçmiş hayatımda korkunç bir şey yapmış olmalıyım."

"Ben de," diyor Harper ve kahkahayı patlatıyor. "Başka biriyle bir şirketi iflas ettirmek istemem."

"Ben de öyle," diye gülümseyerek itiraf ediyorum. "Neyse, kardeşlerimin ne dediğini sana bildiririm."

Nefes veriyor. "Tamam. Bu hafta sonu uğrayacak mısın? Weston Cumartesi günü bir buluşma düzenliyor."

"Gerçekten mi? Ben davet edilmedim."

"Bana bu sabah Park Towers'ın lobisinde söyledi. Belki de henüz buna fırsat bulamamıştır," diyor.

Harper, Easton ve Lexi, Weston ve Carlee ile birlikte orada yaşıyor. Benim de orada bir yerim var ama Midtown'daki çatı katımı tercih ediyorum. Daha çok evim gibi hissettiriyor ve etrafım kaçınmayı sevdiğim zengin elitler yerine ünlüler ve müzisyenlerle çevrili. arasında büyüdüm ve benim olmadıklarını biliyorum.

"Ailemizin bizi finansal olarak kurtarmasına izin veremeyiz, Billie. Bellamore'u böyle anlaştırmıştık," diye hatırlatıyor bana.

"Biliyorum. Sadece Petty Üniversitesi'nde bana biraz ders vermelerini istiyorum. Onların tavsiyelerini alacağız ve kimsenin yardımını olmadan uygulayacağız. Moda tarihinin en büyük geri dönüş hikayesi olacak - bizden sonra gelenlerin konuşacağı şeyler."

Başını sallıyor. "Tamam. Ben de varım. Senin umudun varsa, benim de umudum var. Unutmayın, sonbahar serisini çok yakında tamamlamamız gerekiyor. Tasarım ekibiyle birlikte ilerlemeye devam edeceğim. Her zamanki gibi mi?"

Sesimi alçaltıyorum. "Yeni tasarımlarımızı duyurmadan önce sızdırılmamalarını sağlamalıyız. Josh ne yaptığımızı bilmezse, geçici olarak çaldığı pazardaki payımızı yeniden kazanabiliriz."

"Konsept sanatçılarımız değil. Bu konuda size söz verebilirim," diye ısrar ediyor Harper. "Çok kızgınlar. Kimse bu şekilde intihal edilmek istemez. Lustre'in vücudunda yaratıcı bir kemik bile yok. Sanki kimse fark etmiyormuş gibi, onların yayın tarihlerini bizimkilerle eşleştirmek için sürekli değiştiriyor. Herkes fark ediyor. Başlarda şirindi ama artık acınası, çaresiz bir davranış. Artık onunla birlikte olmadığın için çok mutluyum."

"Ve herkes neden güven sorunları yaşadığımı merak ediyor," diyorum hışımla. "Bundan sonra her şeyi kilit tutun. Hatla ilgili hiçbir şey e-posta veya mesajlaşma yoluyla tartışılmamalı, sadece çizim odalarında konuşulmalı. Sahte konseptler yaratılmasını istiyorum, asla üretemeyeceğimiz şeyler. Final

Çizimler ve onaylanmış konsept stilleri sadece bizim tarafımızdan görülecektir. Sadece sen ve ben. Artık bulutta bir şeyler depolamak yok. İletişim anında kilitlenecek."

"Harika. Çok paranoyaksın," diyor.

"Hayır. Ben bizi koruyorum. Bu bir virüs değil, Harp. Sızıntılarımız içeriden. Josh'un ekibinin dokunmayacağı kadar berbat olan sahte tasarımlardan oluşan bir seri oluşturulmasını istiyorum. Pazarlama departmanına gerçek tasarımlarımız için özel renk paletleri içeren tanıtım materyalleri hazırlatın ama onlara başka hiçbir şey vermeyin."

Kocaman sırtıyor. "Sence bu işe yarayacak mı?"

"Denemeye değer. Banks zeki olabilir ama moda hakkında hiçbir şey bilmeyen gerçek bir erkek çocukla uğraşıyor. Annem bana hamileyken modellik yapmış ve ben bunu yapmak için doğmuşum. Bu bizim dünyamız, onların değil. Neredeyse bir yıldır tasarımlarımızdan yüzüyor. Bıktım usandım artık. Bugünden itibaren işi sıkılaştırıyoruz. Ve eğer bundan kimin sorumlu olduğunu bulursam, pişmanlık duymadan onları kendim kovacağım."

"Tamam, bununla başa çıkabilirim," diyor Harper. "Ve sen de nasıl önemsiz olunacağı konusunda derse ihtiyacın olduğunu sanıyordun."

Yanından geçip gidiyorum. "Weston benden bin kat daha kötü. Ve Easton onu yumuşak gösteriyor."

Gülümsüyor ve bu olay yaklaşık iki hafta önce başladığından beri onu ilk kez böyle görüyorum.

"Banks'in Josh'la çalışacağını gerçekten düşünmemiştim. *Düşmanımın düşmanı dostumdur* diye eski *bir söz vardır* ya? Sen artık onların ortak paydasısın."

Ona küçük bir gülümseme veriyorum ve o da beni dışarı kadar takip ediyor.

Ofis.

"Savaşmadan pes etmeyeceğim. Geçtiğimiz on yıl boyunca iki pisliğin bunu elimizden almasına izin vermeyecek kadar çok çalıştık. Banks'in kendini ortaya atması üzücü ama o sadece dikkat dağıtıcı bir unsur. Bizim asıl sorunumuz Lustre ile. Kontrol kontrol ediyoruz."

"Katılıyorum," diyor ben asansöre binerken.

Kapılar kapanıyor ve gözlerimden birkaç öfkeli yaş dökülüyor. Hızla yanaklarımı siliyorum, aşırı sinirli ve bitkin bir haldeyim. En alt kata ulaşmadan önce yüzüm taşa dönüyor. Dışarıdan bakanlar beni gibi görünse de ben çok öfkeliyim.

Binamdan çıkarken fotoğrafçılar bana hücum ediyor ve ben onları görmezden gelmeye çalışıyorum. Bekleyen arabaya binmeden önce gözlerim Banks Reklam ve Pazarlama'nın altın tarıyor.

Bunların asla tahmin edemezdim.

Sadece bu siyah saçlı milyarderlerin beni rahat bırakıp işlerine bakmalarını istiyorum. Bunun yerine, beni hiç katılmak istemediğim bir rekabete zorluyorlar.

AS YAKINDA OLARAK I GİRMEK VE CALLOWAY
ELMASLAR KURUMSAL

ofiste kraliyet ailesindenmişim gibi karşılandım. Kimlik bilgilerim ofislerinin bulunduğu en üst kata girmeme izin veriyor.

Weston ve Easton'ın sekreteri beni durdurmaya çalışıyor ama duraksamadan Easton'ın ofisine giriyorum.

İçeri girer girmez, toplantıda olduklarını fark ettim. "Billie?"

Weston sorar, onun Çene sıkı.

"Biz değil

Bitti. On dakika."

"Özür dilerim," diyorum ve bekleme odasına geri dönüyorum.

Onların yönetici asistan sallaronu Başını.

"Şimdi bana çok kızacaklar. Çok teşekkürler."

"Ben yapmak Tabii ki sen Yapma. olsun

azarlandım. Bu Acil bir durum. Weston anlayacaktır," diye açıklıyorum.

Tam zamanında, takım elbiseli adamlar ofisten çıktı ve ben de içeri girdim.

Easton standlar ile onun kollar çapraz
üzerinde onun ve bana ters ters bakıyor.

"Ne oluyor Billie? Sen

birinin ofisine öylece dalamazsın." "Neler oluyor?"

Weston soruyor.

Kaşlarım birbirine çarpıyor ve burun deliklerim açılıyor. "Bu bir *acil durum*."

"oluyor?" Weston soruyor.

Bilgisayarının geçiyorum ve Harper'ın ofisten ayrılmadan önce okumam için beni zorladığı makaleyi gösteriyorum. Easton yanıma geldi ve makaleyi okudu.

"Senin için en kötü senaryo," diye mırıldandı Easton, nefes vererek.

Weston, "O kadar da kötü değil," diyor. "Gerçekten mi?" Ben soruyorum.

"Hayır, bu *gerçekten* çok kötü. Sadece seni kolayca hayal kırıklığına uğratmaya çalışıyorum." Gülüyor. Weston sandalyesinde arkasına yaslanarak, "Seni seçtikleri için gurur duymalısın," diyor.

"Bir şansım var mı? Bundan kurtulabilir miyim?" Kardeşlerimin arasına bakarak soruyorum.

Easton tereddüt etmeden "Hayır," diyor.

Onu görmezden geliyorum ve Weston'a odaklanıyorum.

"Sanırım öyle."

Weston'a "Büyük iyiliğimi talep etmeye geldim," diyorum. "Carlee'nin dizüstü bilgisayarını çaldığım için kazandığım. Şimdi, çok açık olayım. İkinizin de beni kurtarmanızı istemiyorum. Bunu tek başıma yapmak zorundayım ama ikiniz de acımasızsınız. Bana öğretin ve yol gösterin. Beni onların kötü adamı yapın."

Weston ve Easton birbirlerine bakıp hınzırca gülümserler.

"Seni bir *canavara* dönüştüreceğiz," diye uyarıyor Easton. "Babamın her zaman istediği gibi."

"Herkes zaten benim öyle olduğuma inanıyor. Artık küçük oynamak yok," diyorum. "Bu beni neredeyse iflas ettirdi."

"Hazırsın o zaman," diye onaylıyor Weston. "Sadece domuzlarla oynarsan kirleneceğini bil."

"Hazırlıklıyım, reklamcım da öyle," diye açıklıyorum.
"Alyssa ve ben buraya gelirken konuştuk."

"Harika," diyor Easton kahvesinden bir yudum alarak.
"Bellamore hakkında bizi bilgilendir ve Lustre hakkında bildiğin her şeyi anlat. *Tek bir* ayrıntıyı bile atlamayın."

Weston masanın köşesindeki telefonu alır ve
bir dahili numarayı arar. "Benim ve Easton'ın o günkü diğer toplantılarını iptal edin. Mümkünse yeniden planlayın."

Telefon görüşmesi sona eriyor ve kardeşlerim bana dönmeden önce kısa bir süre birbirlerine bakıp sessiz bir konuşma yapıyorlar.

"Özür dilerim. Bunu yapmak zorunda değilsin."

Easton başını sallar. "Kimse küçük kız kardeşimize bulaşamaz."

Weston gülerek, "Onun dediği gibi," diyor. "Hiç kimse."

10

ASHER

Kravatımı ayarlıyor, bu akşam Weston'daki akşam yemeği partisi için yeterince şık göründüğümünden emin oluyorum. Bu hafta sonu gidilecek yer burası ve sadece seçkinler davet edildi. Bir son-dakika daveti, şok oldum.

Josh Lustre ile çalıştığım için Calloway *ailesinin* boktan listesindeyim. Nick bu davetin bir zeytin dalı olabileceğini düşünüyor; hâlâ arkadaş olabileceğimizi ve işin sadece iş olduğunu göstermek için bir jest. İkizlere uzun zamandır yakınım ama buna inanmıyorum. Yaptıkları her şey hesaplanmış - bu onların kanında var, gerçek bir Calloway özelliği. Hayat oyununu oynamakta o kadar iyiler ki, her hamleyi gerçekleştirmeden önce tahmin eden satranç ustaları gibi denemeden bile kazanıyorlar.

Weston'ı
tanıyorum.

Easton'ı
tanıyorum.

Ve Billie'yi tanıdığımı eminim.

Calloway'ler şimdi beni test ediyor. Hamlemi yapmamı bekliyorlardı ve sonunda yaptım. Üçü kesinlikle bir şeylerin peşinde. Bu gece bir tuzak olabilir. Herkesin görmesini istedikleri hikayeyi yaratmak için bir medya saldırısı düzenleyebilirler. Bu tamamen mümkün.

Telefonum çalıyor, arabamın geldiğini haber veriyor. Cebime atıyorum ve yola çıkıyorum. Arabayla uzaklaşırken iç cebimden bir matara çıkarıp viskiden bir yudum alıyorum. Bu geceyi atlamak bir seçenek değil.

Otuz dakika sonra, araba Park Towers'ın önünde durur, Milyarderler Sırası'nda yüksek katlarda süslü çatı katlarıyla dolu yüksek bir bina. Tüm şehirdeki en iyi Central Park manzarasına sahip. Kol ayarlarken fotoğrafçılar durmadan beni çekiyorlar. Yarın medya kesinlikle tek başıma gelirken çekilmiş fotoğraflarımı yayınlayacak.

Pazartesi günü Josh Lustre'ye yardım ettiğim haberi ortaya çıktığında, Billie ve benim birlikte görüldüğümüze dair daha fazla Blind Items ortaya çıktı. Hikaye hızla Josh'a bilgi toplamak için onunla yattığıma dönüştü. Resmen yalanlardan yapılmış bir kötü adam oldum, bir filmde karşı olduğum türden bir karakter.

Çıkma söylentileriyle uğraşmak planımın bir parçası değildi. Dünya birbirimize katlanamadığımızı biliyor - dedikodu sütunlarında bir onursuzluk nişanı gibi yer alan bir gerçek. Yine de elime geçen her kartı kendi lehime oynayacağım, vahşî olanları bile - çünkü bu oyunda ya sert oynarsınız ya da eve gidersiniz.

Gidelim, Calloways.

Asansöre atarken kalp atışlarım sabit, parlak metal kapılar arkamdan kayarak kapanıyor. Weston, Billie'nin önceden verilmiş sözler nedeniyle burada olmayacağı konusunda beni defalarca temin etti. Umarım ona güvenebilirim çünkü onunla karşılaşmayı gerçekten istemiyorum. Mesafemizi korumamız en iyisi. Güvenlik beni fuayede karşıladı, tür etkinlikler için standarttır. Giriş yapıyorum ve adım bir listeden siliniyor. Çatı katına girmeme izin verilmeden önce.

İçeri girdiğimde kuartet ve piyanistten gelen müzik havayı dolduruyor. Herkesin her zamankinden biraz daha göz alıcı görünmesini sağlayan sıcak sarı bir ışıltıyla yıkanan odanın etrafında sohbetler uçuşuyor.

Weston hakkında bir şey var: nasıl parti verileceğini biliyor. Çatı katı tek bir amaç düşünülerek tasarlanmış: eğlence.

İlk evliliğinden önce, A listesindeki ünlüleri, süper modelleri ve dünya liderlerini davet ederek çılgın buluşmalara ev sahipliği yaptı. Weston'da olanlar bu duvarların içinde kaldı. Bu her zaman bir kuraldı. Umarım bu gece de aynı geleneği sürdürür.

Kahkaha kümelerinin ve tokuşturulan bardakların arasından geçerek ıslak bara doğru ilerlerken odanın dikkatini çekmekten mutluyum. Sıra yok ve bir içkiye ihtiyacım var.

Ateşli kızıl saçlarıyla sevimli bir barmen yaklaştığımda beni gülümseyerek karşılıyor.

"Merhaba! Bu gece için özel olarak hazırladığımız kokteylimizi denemek ister misiniz?" diye soruyor.

"Çok isterim," diye cevap veriyorum, gülümsemesine karşılık veriyorum ve partinin coşkusunu hissediyorum.

Bir dakikadan kısa bir süre sonra, canlı mavi bir içkiyi önüme koydu, üzerine bir miktar nar ekşisi ve bir kiraz ekledi.

Bir yudum alıyorum. "Vay canına, bu harika," diyorum lezzet patlaması karşısında şaşırarak.

"Beğendiğinize sevindim! Buna İntikam deniyor," diye açıklıyor gözleri muziplikle parlayarak. "Suyun berrak olması köpekbalıklarının pusuda olmadığı anlamına gelmez."

"Ah," diyorum, dudaklarımı yalıyorum, tatlı ve ekşi tatlar devam ediyor. "Mantıklı."

"İntikamın en iyi soğuk servis edildiğini duymuşumdur hep." Easton yaklaşırken göz kırpmıyor.

Önce benimle konuşuyor, mevcut sınırların açıkça farkında. "Tadı nasıl?"

"Çok tatlı, aşağı iniyor. Şiddetle tavsiye ederim," diye sırtarak cevap veriyorum.

Bakışlarımla buluşuyor, ifadesi ciddileşiyor. "Evet, sen çelik gibi taşaklı bir pislik olduğun için Weston'a yüz bin dolar borçluyum. Bu parayı

yüzünü gösterecektin. Bir kez olsun mantıklı olmanı dilerdim. Weston'ın kaosu sevdiğini biliyorsun. Görünüşe göre sen de seviyorsun."

"Bana karşı bahse mi girdin?" Gülüyorum. "O parayı kaybetmeyi hak ediyorsun, Easton. Üzgünüm, üzgün değilim."

"Kahretsin. Gelmişsin," diye tıslıyor Brody, Easton'ın arkasında sıraya girerken, sesi inançsızlıkla dolu. "Lanet olsun. Şimdi Weston'a ödeme yapmam gerekecek."

"Sen de mi?" bakışıyoruz. "İnanılmaz." "Burada olduğun için kışını tekmelemeliyim," diye uyarıyor Brody.

Direkt ton.

Şaka yapmıyor olsa da korkmuyorum. Dürüst olmak gerekirse, Billie'ye verdiğim onca cehennem için, muhtemelen bunu hak ediyorum.

Brody eski bir askerdir, kasları ve dövmeleleriyle bir tank gibi yapılıdır ve kazandığı savaşların hikâyelerini anlatır. Calloway'ler için mükemmel bir korumadır; korkusuzdur ve sadakati kandan daha derindir. Ayrıca, o aileden biri, bu yüzden kuzenlerini güvende tutmak kişisel bir mesele. Onlar için hayatını birden fazla kez riske atmıştır ve her şeye rağmen, her şeyin affedici olabileceği bir dünyada bir şekilde hâlâ güvende ve sağlamdırlar.

Easton içkisini alıp yanımda dururken Brody, "Beni çok görüyor olabilirsin," diye itiraf ediyor.

"Nedenmiş o?" diye sordum.

"Billie benim yeni görevim, başlattığın bok fırtınası sayesinde." Kayıtsızca söylüyor ama ufukta beliren bir fırtına gibi gözlerinde titreşen hayal kırıklığını görebiliyorum.

"Ben hiçbir şey *başlatmadım*," diye cevap veriyorum, biraz daha İntikam yutarak, acı tadı karnımda bir ateş yakarak. "Bana bir sözleşme teklif edildi ve kabul ettim. İkinci de aynısını yapardınız. Üç milyar dolar vazgeçmek için çok fazla."

Easton başını bana doğru eğdi. "Bunun asla parayla ilgili olmadığını sanıyordum."

"Hepimizin söylediği bu değil mi? Calloway Diamonds'ın CEO'su olduğunuzu düşünürsek, derinlerde bir yerde *her* şeyin sonuca ulaştığını biliyorsunuz. Öyle değil mi?"

Gözleri kısılıyor ve kısa bir an için kim olduğunu bilip bilmediğini sorguladığını düşünüyorum, sanki en son ne zaman sorun çıkarmadığını hatırlamaya çalışıyor.

Brody bir şey söyleyemeden Harper arkasından yaklaşıyor. Göz göze geldiğimizde derin bir iç çekiyor; bana olan kızgınlığı çok açık.

"Asher, *harika!* Weston'la aptalca bir bahse girdiğime inanamıyorum. Bu gece görmek istediğim en son kişi sendin. Ya da hiç. Daha önce de berbat adamlarla çıktım," diyor, elleri , sesi alaycı. Nefesinin altında küfür gibi bir şey mırıldanıyor.

"Siz üçünüz tanıdığım en aptal ve zeki insanlarsınız. Ve açık konuşayım: Lustre ile olan sözleşme kişisel değil." Her biriyle göz teması kuruyorum.

"Bunun kişisel olmadığını söylemen tamamen saçmalık," diyor Harper, ama sesinde gerçek bir öfke yok. "Sahip olduğun cesaret ..." Sözleri kesiliyor ve ifadesi değişiyor.

Bana bakan herkes aynı bakışı takınıyor. Dönüp omzumun üzerinden bakıyorum ve o zaman gözlerim Billie'ye takılıyor. Sanki zaman yavaşlıyor.

"Ortaya çıkıp kışımızı kurtardığı için memnun olsanız iyi olur. Artık Weston'a hiçbir şey borçlu değiliz," diyor Harper, Easton ve Brody ile beşlik çakarken.

Bir an için nutkum tutuldu.

Onlar kutlarken, Weston'ın gerçekten Billie'nin gelmeyeceğini düşündüğünü fark ettim. Bu yüzden onlarla bahse girmişti. Üç el sıkışmadan 600.000 doları cebe indirecekti.

"Burada olacağını biliyor ?" Ben sordum.

Easton bana baktı. "Hayır. Weston onun gelmeyeceğini söylerken çok ukalaydı. Bazen şansım yaver gidiyor ve onun yanıldığını kanıtlıyorum. Şu anda olduğu gibi."

Kapıya doğru dönen Billie' gözlerimi alamıyorum. Uzun kirpiklerini kırıştırırken henüz ortalıkta görünmeyen biriyle konuşuyor. Koyu renk saçlarının bir tarafı geriye doğru toplanmış, boynunun yumuşaklığını ve parlak elmas küpelerini ortaya çıkarıyor. Dolgun dudakları koyu kırmızıya boyanmış ve ben gözlerimi kaçıramıyorum.

Büyüleyici biri.

"Vay canına," diye fısıldıyor Harper. "Sonunda giydi." "Nedir *bu*?" Easton soruyor.

"Bu *çok* ikonik olan vintage bir Christian Stambolian elbisesi. 90'larda bir kraliyet mensubu tarafından giyilmiş ve İntikam Elbisesi olarak adlandırılmış. Bu gece bunu giymeyi seçmesini ilginç buluyorum."

Siyah elbise dar ve vücuda oturan, tek omuzdan sarkan bir elbise. Bir şekilde şıklığını korurken doğru miktarda ten gösteriyor. İpek kumaş vücudunun her mükemmel kıvrımını vurguluyor.

Sikeyim. Onu giydiğinde ne yaptığını çok iyi biliyordu.

Billie'nin bakışları benimkilerle buluşuyor ve bana kilitleniyor. Elini uzatıp onu kendine doğru çekerken dudaklarında lanet bir gülümsemenin hayaleti belirliyor.

Prens Louis.

Bana bir rahat ver.

Kızgınlık çökerken çenem geriliyor.

Harper yanımda soluk soluğa kaldı. "Tamam, bunun tahmin etmemiştim."

Brody ve Easton'ın yüzleri ciddileşirken müstakbel kralın korumaları odaya giriyor ve ait oldukları yere uyum sağlıyorlar. Weston'a bakıyorum; o da herkes gibi şok olmuş görünüyor ve bunun gerçek olduğunu biliyorum. Kimse bunu beklemiyordu.

"İşte böyle dikkat çekersin," diyorum ve gürültüyü bastırmak için bir içki daha almak üzere bara dönüyorum.

Harper adım atıyor, adımlarında aciliyet var.

"Buna inanamıyorum," diye fısıldıyor, gözleri odanın içinde geziniyor, hala ortaya çıkan sahneyi kavramaya çalışıyor.

"Bilmiyor muydun?" Beklerken mataramı çıkararak . Tanıdık metal parmaklarıma serin geliyor.

İki büyük yudum alıyor, hayal kırıklığı fokurduyor. "Bu senin hatan. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Arkadaşının saçma seçimleri için beni suçlamayı bırak," diye cevap veriyorum, gözlerimi devirerek ama içten içe bundan zevk alarak.

"İki seçeneğimiz vardı: Lustre'yi satmak ya da Billie'nin bir koca bulması. Sanırım resmi olarak B planında." Harper bana ters ters baktı.

"Bu biraz fazla oldu." Mataramdan bir yudum daha alıyorum.

"Hadi Ash. Eğer Billie mirasının kilidini açarsa, Lustre olacak ve sen de olacaksın." Duraklıyor, sesini fısıltıya indiriyor. "Her kız kraliçe olmayı hayal eder."

Bakışlarım tekrar Billie'ye kayıyor ve onu Louis ile birlikte bir krallığı yönetirken hayal ediyorum.

Bu düşünce beni neredeyse boğuyor.

Billie bize doğru yaklaşıyor, Louis yanına yapışmış, eli onun sırtında sahiplenici bir şekilde duruyor. O sırtış hâlâ yerinde duruyor ve o başka tarafa bakana kadar gözlerimi ondan ayırmıyorum. İçimde ilkel bir şey kıpırdıyor.

İçkilerimiz geldi ve Billie Harper'a sarılacak kadar yaklaştığında sarıldı.

Sonra bana dönüp toplayabildiği en pis bakışı atıyor. Buna bayılıyorum, gözlerindeki o ateş dövüşe hazır olduğunu söylüyor.

Louis bana sıkı bir tokalaşma teklif ediyor, sanki bir satranç oyunu kazanmış gibi boktan bir sırtışı var. "Asher Banks. On yıl oldu."

"Ekselansları," diye cevap veriyorum, sesimden alaycılık akarak sahte bir selam veriyorum. "Yeterince iyi mi?"

Louis gözlerini deviriyor, kolunu Billie'nin beline doluyor ve onu kendine doğru çekiyor; bu hareketiyle sanki kendi bölgesine sahip çıkıyormuş gibi hissediyor. Ama ben buna tam olarak inanmıyorum.

"Neden buradasın?" Billie bana dik dik bakıyor, sesi bıçak gibi keskin.

"Ben de aynı lanet şeyi sorguluyorum," diye karşılık veriyorum, gözlerim vücudunda geziniyor, elbisesinin kıvrımlarına nasıl yapıştığına bakıyorum.

Weston yaklaşıp omzumu sıkıca kavırıyor. "Sakin ol," diye fısıldıyor, sadece benim duyabileceğim kadar yüksek, endişe dolu bir sesle.

Louis'e kardeşçe sarılıyor ve sonunda yumruğumu çözüp dışarı çıkıyorum. Tanrı'ya şükür yalnızım.

Taze içkimi yudumlarırken düşüncelerimi toparlamam için bana bir an veriyor. Soğuk sıvı o anın sıcaklığına karşı ferahlatıcı. Boş bardağı parıldayan havuzun yanındaki masaya koyuyorum.

Su mavi mavi parlıyor ve Weston'ın çatı katında geleceğin kralının suratına vuramayacağımı bildiğim için sakinleşmeye çalışıyorum. Louis bunu hak etse bile görüntüsü berbat olur. Bu internette yayılmasını istediğim son şey. Ama lanet olsun, iyi hissettirirdi.

Birkaç dakika sonra veranda kapısının kapandığını ve Billie'nin bana doğru yürüdüğünü görmek için dönüyorum. Yüzünde kararlılık, kızgınlık ve başka bir şeyin karışımı bir ifade vardı.

"Git başımdan." Yüzümü ona dönüyorum, kollarımı göğsümde kavuşturuyorum ve yaklaşmakta olan fırtınaya karşı kendimi hazırlıyorum.

"Hayır. Neden buradasın? Soruma cevap vermedin, bu konuda iyisin."

"Buradayım çünkü burada olmaman gerekiyordu. Ben de sana aynı lanet soruyu sorayım. Planın bu muydu? Kardeşinin özel partisinde geleceğin kralına hava atmak için gelmediğini söylemek mi?" Onu yavaşça alkışlıyorum. "Alkışlar senin için. Çok zekice. Bunun için sana bir puan vereceğim."

Sırıttıyor, muziplik gözlerini aydınlatıyor. "Teşekkürler. Hoşuna gideceğini düşündüm. Yani, bire biriz. Anladım."

"İkimiz de onunla yatmayacağını biliyoruz," diyorum.

"Gelmeden önce yapmadığımı nereden biliyorsun? Bu yüzden geç kalmış olabilirim," diye cevap veriyor, parmağıyla şakacı bir şekilde şiş dudaklarını yokluyor. Yüzüne şeytani bir sırıtış yayılırken yanakları hafifçe kızarıyor. Billie bir adım daha yaklaşıyor, kalçaları kalbimi hızlandıran bir güvenle sallanıyor. "İşte senin sorunun bu Banks; bazen maskenin düşmesine izin veriyorsun ve-"

Sözünü bitiremeden topuğu garip şekilde kaldırıma düşüyor ve öne doğru yuvarlanırken bağırıyor. Onu yakalamak için uzandığımda zaman yavaşlıyor gibi görünüyor ama o beni geri itiyor. Billie, ikimiz de havuzun derin ucunun dibine dalmadan hemen önce çılgılık atıyor. Ani bir sessizlik. Kalbim hızla atıyor, adrenalın damarlarımda dolaşıyor.

Kolumu hızla beline dolayıp yukarı doğru yüzüyorum ve şaşkınlıktan nefesi kesiliyor.

"Yüzebilir misin?" Onu tutarken ve suya basarken sesimi sabit tutarak soruyorum.

"Evet," diye yanıtlıyor.

Gözlerimiz elektrik hissi veren bir anda kilitleniyor, dışarıdaki dünya kayboluyor.

"Bitir senin Cümle. Ne vardı sen gidiyoriçin

"Sakarca ayağın takılıp beni içeri itmeden önce ne dedin?"

Ona sarıldığımda kıkırdıyor, yakınlığımız görmezden gelinmesi zor bir şeyi ateşliyor.

"Hatırlamıyorum," diyor. "Bırakın gideyim."

"Tamam." Ondan yüzerek uzaklaşıyorum, kendimi kenara çekiyorum ve vücudumdan su damlayarak ayağa kalkıyorum.

Billie bana doğru yüzüyor ve ben de kalbim küt küt atarak ona elimi uzatıyorum.

Ona bakıyor, sonra yardımımı alıyor. Tereddüt etmeden, ayakları yere değene kadar küçük bedenini havuzdan çıkarıyorum. Önümde dururken gülüyor. Tamamen ıslanmıştık. Saçlarını sıkarken rimel yanaklarından aşağı süzülüyor, klor kokusu çiçek parfümüne karışıyor.

"Takım elbise için gerçekten üzgünüm. Yazık oldu; Gucci gerçekten çok güzeldi." Billie bir adım daha yaklaşarak ceketimin düğmelerini açıyor ve altındaki göz alıcı kıpkırmızı astarı ortaya çıkarıyor. "Bu benim favorilerimden biri."

Bakışlarına karşılık veriyorum. "İntikam Elbiseniz mahvolabilir." "Amacına ulaştı," diye cevap veriyor ve yürümeye başlıyor.

Uzakta.

Onu izlemekten kendimi alamıyorum, büyülenmiş gibiyim. Yanından geçerken tüm gözlerin üzerimizde olduğunu, kalabalığın merakla uğuldadığını fark ediyorum.

"Siktir," diye mırıldanıyorum nefesimin altında, bakışlarının ağırlığını üzerimde hissederek.

Ayaklarının etrafında bir su izi bırakıyor ve kapıya ulaşmadan hemen önce omzunun üzerinden geriye bakıyor. "Sen hala bir pisliksin."

"En sevdiğin," diye karşılık veriyorum ve o da bana küçük bir gülümseme atıyor.

Billie içeri giriyor ve Louis elinde bir havluyla koşarak geliyor, sanki onu fırtınalı bir denizin derinliklerinden çekip çıkarmış gibi kollarıyla sarıyor. Islak saçlarını kulağının arkasına sıkıştırıyor ve alnından öpüyor, neredeyse gerçekmiş gibi görünen bir jest; ancak gözleri onunkiler yerine benimkileri buluyor, aramızda sessiz bir meydan okuma çatırdıyor.

Cebimde olduğunu fark ederek telefonumu çıkardım. Su geçirmez olduğunu düşünmeme rağmen yapmak istediğim son şey açmak. Mataramı alıp onu sıkıca tutuyorum. Yıllanmış viskinin tanıdık kokusu beni selamlıyor.

Saniyeler sonra, Weston elinde havluyla bana katıldı.

"Seni ittiğine inanamıyorum," diyor inanamayarak başını sallayarak.

"Ayağı takıldı," diye açıklıyorum, elimden geldiğince kurulanmaya çalışıyorum, giysilerimin kumaşı tenime rahatsız edici bir şekilde yapışıyor.

"Az önce söylediği bu değildi." Kaşları endişeyle çatıldı. "Onu ve Louis'i kıskandığından bahsetti, bu yüzden seni havuza itti. Sen de onu yanına çektin."

"Vay canına, gerçekten de kirli oynuyor," diyorum ona, ceketimi çıkarıp bir kenara atarken, kumaş yumuşak bir gümbürtüyle yere düşüyor. "Görünüşe göre oyunlar başladı."

"Neden Josh ile çalışmayı kabul ettin?" Weston mataramı parmaklarımın arasından kapıp bir yudum alarak soruyor. "Bunu anlamaya çalışıyorum."

"Bu işte en iyiyi ortaya çıkarmak için küçük bir dostça rekabet gibisi yoktur. İkimiz de biliyoruz ki gerçek ilerleme o zaman gerçekleşir. Şirketleri adım atmaya ve yenilik yapmaya iter. Sadece güçlü olan hayatta kalacaktır."

Weston başını sallar ve gülümser. "Billie seninle ve Josh'la yeri silip süpürecek. Bunu biliyorsun, değil mi?" Gülüyor ve sırtımı hafifçe sıvazlıyor.

"Elinden geleni yapacağından hiç şüphem yok," diye itiraf ediyorum, zihnim olasılıklarla dolup taşıyor.

Weston başını sallıyor, ifadesi ciddileşiyor. "İkinizin arasında neler olduğunu konuşabilir miyiz?"

Kaşlarım birbirine çarptı. "Kan davamız mı?"

"İkimiz de bundan daha derin olduğunu biliyoruz." Sanki bana bir sırrını açıklayacakmış gibi biraz eğiliyor. "Bunu sadece bir kez söyleyeceğim: Eğer kız kardeşimi incitirsen, seni bir saniye bile düşünmeden mahvederim."

Bu sadece bir tehdit değil; bu bir söz. Ve ben ona inanıyorum.

"Sizi temin ederim, Billie ve benimki sadece iş."

"Şimdilik." Gülümsemesi kayboluyor, yerini sert bir bakış alıyor. "Öyle bir zaman gelecek ki, kız kardeşimi kırabilecek ya da onu yaşayan en mutlu insan yapabilecek bir seçim yapmak zorunda kalacaksın. Akıllıca seç."

Kravatımı gevşetiyorum. "Sarhoş musun sen?"

"Umarım ne yaptığınızı biliyorsunuzdur," diyor ve birdenbire her şeyi çok gerçekmiş gibi hissettiriyor.

"Bana güveniyor musun?" Gözlerinde bir işaret arayarak soruyorum. "Bazı nedenlerden dolayı, istiyorum. Ama lütfen beni pişman etme."

o. Senin tarafında olan tek kişi benim." Weston kapıya yönelmeden önce bana ters ters baktı.

"Josh'ın onu geri istediğini biliyor muydun?" Kelimeler dökülüyor, dudaklarımdan aceleyle dökülüyor. "Tüm bu plan kız kardeşini geri kazanmak için." Sesim biraz titriyor.

Weston çenesi kilitlenmiş bir şekilde döner. "Bu asla olamaz. Onun için berbat biriydi. Ayrıca, resmen Prens Louis'le çıkıyor. Bu Lustre'den çok daha büyük bir şey. Dünya izliyor, Asher. Bir sahne istiyordun. Artık bir sahnem var. Hangi rolü oynayacaksın?" Onunki acil.

Weston beni kendi halime bırakıyor.

Hala Louis'in kollarında olan Billie'ye bakıyorum.

Bu gece bir tuzaktı ve ortaya çıkmayı bekleyen felaketten tamamen habersiz bir şekilde tuzağa doğru yürüdüm. Bu partide sırlıklam kalamayacağımı bildiğim için kurulanmayı bitirdim.

Prensin onu büyülemesine izin verirken herkesin Billie ile benim aramda gizli bakışlar atması umurumda değil.

Oyun oynamak istiyorsa, hadi .

TOda sessiz ve Louis beni kurularken bütün gözler .
Konukların çoğu kendi aralarında fısıldaşırken
İntikam kokteyllerini yudumluyorlar.

"Ne oldu?" Louis sessizce soruyor, tam da dörtlü başka bir şarkıya başlarken, bu seferki daha yüksek tempolu ve odanın havasını anında değiştiriyor.

"Karma," diye kulak misafirlerinin duyabileceği kadar yüksek bir sesle cevap veriyorum.

Neden suçlu hissettiğimi tam olarak kestiremiyorum. Belki de Weston haklıdır; bu iş için gereken acımasızlığa sahip değilimdir. Piyanistin notaları kalabalıktan yayılan mırıltıları bastırıyor.

Louis'in yanından geçip Banks'le göz göze geliyorum. Hâlâ verandada, havuz ışıklarının mavi parıltısı yüzünü aydınlatıyor. Sırılsıklam olmuş ceketini bir sandalyenin üzerine atmış, gömleğinin düğmelerini açmış ve hatırladığımdan daha fazla dövmeyle ortaya çıkaracak şekilde havlulanıyor. Başını kaldırdığında kahverengi gözleri sanki içimi delip geçiyor.

Louis havluyu bana sıkıca sarıyor. "İyi misin?"

"Elbette," diye cevap veriyorum, bakışlarım Banks'in üstsüz durduğu verandaya kayıyor.

Yıllar boyunca, onun ve ukala tavırları yüzünden sayısız partiyi terk ettim. Genellikle bir tartışmayı atlatmak için ayrıldım, çünkü beni sinirlendirmek ve zar zor konuşabileceğim kadar sinirlendirmek konusunda başarılı olduğumu biliyordum.

Ona katlanamamamın başka bir nedeni mi? Kontrolümü kaybetmeme neden oluyor.

Prens büyüleyici İngiliz aksanıyla, "Bana odaklan," diye mırıldanarak dikkatimi tekrar ona çekti. "Seni test ediyor."

"Haklısın. Hatırlattığın için teşekkürler." Gülümsüyorum, Louis'in odağını Banks'ten uzaklaştırmama nasıl yardım edeceğini bilmesine minnettarım.

Reklamcım yanımda bir kraliyet mensubunun olmasının internette Banks ve benim hakkımda dönen dedikoduları yönlendirmeye yardımcı olacağına inanıyor. Birçok kişi kaçamak yaptığımızı düşünüyor, hatta Easton bile öyle olduğuna ikna olmuş durumda. Ama kesinlikle yapmadık.

Banks ve ben dünyadaki son iki kişi olsaydık insanlığın ilerlemesine yardım edeceğimi ama bunun sadece insan sevgisi için olacağını açıklarken çok garipti. Weston şakayla karışık bize Adem ve Havva adını taktı.

Saçımdan biraz daha su sıkıyorum.

Weston sonunda bana doğru adım attı. Yeterince yaklaştığında eğildi ve kulağıma fısıldadı, "Rakibinin kim olduğu hakkında hiçbir fikrin yok."

Carlee onu dans pistine çekiyor ve başka kimse dans etmiyor olsa da, dikkatleri yaşanan dramadan başka yöne çekmeye çalıştığını biliyorum. Kendimi çok kötü hissediyorum, özellikle de bu evli bir çift olarak verdikleri ilk parti olduğu için.

"Weston ne dedi?" Louis soruyor.

Asher üstünü değiştirirken ben de sessizce kardeşimin sözlerini tekrarlıyorum. "Merak ettim. Ne söylendiğini merak ediyorum." Kaşları ,
ve geçip gitti.

Birkaç dakika sonra avlu kapısı açılıp kapanıyor. Döndüm ve Banks'in bal-kahverengi gözlerini

Ben. Bu bakışı onda daha önce hiç görmemiştim. Çenesi sıkılmış ve neredeyse vahşi görünüyor.

Bana yaklaşıyor, vücudu bedenime baskı yapıyor ve nemli elbisemin ince kumaşından onun her bir santimini hissedebiliyorum. Güçlü parmakları saçlarımın arasından geçiyor, sanki bu anı milyonlarca kez prova etmiş gibi. Başımı o kadar nazikçe ona doğru eğiyor ki koreografi gibi geliyor. Diğer eliyle belimi kavlıyor, parmakları etime batıyor, sanki bana sahipmiş gibi, herkesin önünde bana sahip çıkıyormuş gibi. Onu itmeme gerekiyor ama bunun yerine, bacaklarımın arasında biriken sıcaklığı hissederek ona doğru eğiliyorum.

Dudakları dudaklarıma çarpıyor ve bu patlama gibi oluyor. Dili ağzımı istila ediyor, sıcak ve talepkâr ve ona karşı inliyorum, ellerim saçlarına dolanıyor. Tadı intikam ve günah gibi ve ben onun içinde boğuluyorum. Dişleri alt dudağımı sıyrıyor, beni inletecek kadar sert ısıyor. Şu anda sadece biz varız ve diğer her şey kaybolup gidiyor.

Kafa derime masaj , boğazından derin bir inilti yükseliyor. Parçalanıyormuşum, kül oluyormuşum gibi hissediyorum. Daha önce Asher Etkisi'nden bahsetmişti ve şu anda onun içinde kaybolmuş bir şekilde dönüp duruyorum.

"Siktir." Sesi alçak ve sert, omurgamdan aşağı ürperti gönderiyor.

Dudakları tekrar benimkileri buluyor ve bu sefer daha sıcak, daha kirli. Dili benimkiyle kıvrılıyor ve ben arzudan titriyorum.

Sonunda çekip gittiğinde ikimiz de nefese kalmıştık. Bakışlarımız kilitleniyor ve oda tekrar gözden kayboluyor. Gerçekliğe geri dönüyorum ve herkesin bize baktığını fark ediyorum.

Daha yakına eğilip kulağımı ağzına götürürken saçlarım hâlâ elinde.

"Benden nefret ettiğini söyle," diye mırıldanıyor.

"Siktir git," diye fısıldıyorum, elimle dudaklarımı kapatıyorum, şişmiş olduklarının tamamen farkındayım.

Bu çizgi *asla* aşılmamalıydı.

Banks gülüyor ve uzaklaşıyor, Louis ve benim için istediğim hikayeyi yeniden yazdığını biliyor.

O öpücükten sonra birlikte olduğumuza kim inanır?

Döndüğümde Louis'in bakışlarıyla karşılaşıyorum; ağzı hafifçe ayrılmış, gözleri kocaman. takındığı şaşkın ifadenin aynısı.

Bu yaşayan bir kabus.

Harper'ı hemen fark ettim.

"*Ne oluyor lan?*" diyor.

Başımı salladım ve odadan aceleyle çıktım. Asansörün kapıları kapanmaya başlıyor ve ben de Banks'le birlikte içeri süzülüyorum.

Kapıları kapatmak için düğmeye basıyorum, sonra ona dönüyorum. Eğer bakışlar öldürebilseydi, şu anda yerde olurdu. Omuz silkiyor ve ellerini ceplerine sokuyor, sanki daha az umursanıyormuş gibi davranıyor.

"Neyin var senin?" İç çamaşırlarımın sıırılsıklam olduğunun farkında, hayal kırıklığı içinde soruyorum.

Banks asansörü durdurmak için düğmeye basar. Asansör sarsılarak durur.

"Senin derdin ne lan?" diye karşılık veriyor, gözleri ağzımdan şu anda yanmakta olan bedenime kayıyor.

"Sen. Benim sorunum sensin. Pislik!" Homurdanıyorum.

"Oh." Alaycı bir şekilde gülüyor. "Çünkü sen çok lanet masum."

"Bunu neden yaptın?" Kalbim hızla çarpıyor, neredeyse göğsümden fırlayacak. "İhtiyacım olan son şey *seninle* bir skandal yaşamak."

"Çok kötü, Buz Kraliçesi. Gizlice istediğin şey buydu,"

O da karşılık veriyor. "Hayır, değildi!"

"Elmas prenses, bir velet gibi her zaman istediğini aldığını ama bu sefer alamadığını için mi kızgın? Kontrolü kaybettin. Kabul et artık."

"Neden beni test ediyorsun?" Nefes . "Bunu kişiselleştiriyorsun."

"Tanıştığımız günden beri bu *kışisel* bir şey."

Beni geçmeye çalışıyor ama ben onun düğmeye giden yolunu kesiyorum. "sinir bozucusun," diye fısıldıyorum. "Farkında mısın?"

ne sen Bitti mi? Orada vardır Çizgiler o yapmamalı geçilebilir. Bu da onlardan biriydi," diye inledim. "Sen sadece..."

O sırtıyor. "Sen sahip olmak bir varoluşsal KRİZ hemen şimdi."

Kaşlarım kırılıyor. "İğrenç."

"İnlediğini duyduğumda sözlerinin hiçbir anlamı kalmadı."

Gözlerimi ona diktim. "Ben *yapmadım*."

"İstediğin kadar inkar et." Yaklaştı ve benim Sırtımı serin duvara dayadım. Eğiliyor, sıcak nefesi dudaklarımın üzerinde geziniyor. "Peki ya seni şimdi öpsem?"

Cevap vermeye çalışıyorum ama nefesim boğazımda düğümleniyor. Dudakları zar zor dudaklarıma değerken gözlerim kapanıyor. Metalik kutu aniden çok küçük, çok sıcak ve çok yüklü hissettiriyor.

Asher'ın vücudundan ısı yayılıyor, geniş omuzları olması gerekenden daha fazla yer kaplıyor. Kaslı gövdesi, tenimi karıncalandıran ham, evcilleşmemiş bir baskınlık yayıyor. Kolonyası özünde erkeksi, etrafımı sarıyor ve neredeyse beni boğuyor.

Ondan nefret ediyorum. Ondan *gerçekten* nefret ediyorum. Ama vücudum bana ihanet ediyor, karnımın alt kısmında bir sıcaklık birikiyor.

Dudakları benimkilerden birkaç santim ötede duruyor ve ben onun kontrol seviyesi karşısında şaşkına dönüyorum. Açık kahverengi gözlerine bakıyorum, bakışlarının yoğunluğu beni neredeyse dizlerimin üzerine çökertiyor.

"Bunu neden yapıyorsun?" Fısıldıyorum, sesim titriyor ama meme uçlarımla nemli elbisemin kumaşına karşı sertleşmesi farklı bir hikaye anlatıyor.

"Beni istemediğini söyle," diye mırıldanıyor, derin sesi içimi titretiyor.

İtiraz etmek yerine, onu daha yakına çekiyorum. Dudakları nefesimi kesen bir vahşilikle dudaklarıma çarpıyor. Dili ağzımın içine kayıyor, beni tekrar sahipleniyor. Ve lanet olsun, bu kadar iyi hissettirmesinden nefret ediyorum. Onu öpmek ne kadar ilkel, çaresiz ve iğrenç. Asher dudaklarımı yutuyor, dillerimiz doğrudan içime elektrik şokları gönderecek şekilde birlikte dans ediyor.

Parmaklarım saçlarının arasından geçerken "Ben senin karmanım," diye mırıldanıyor.

Ellerim onu itmek için göğsüne doğru uçmalı ama bunun yerine gömleğinin kumaşına yapışarak onu daha da yakına çekiyorum. Islak kumaşın altında kaslarının sert çıkıntılarını hissediyorum; öpüşmeyi derinleştirirken göğüs kasları esniyor, kalçalarımı morartıcı bir güçle kavıyor. Aleti bana doğru bastırıyor, kalın, kat kat giysilerimizin arasından bile.

Ağzına karşı inliyorum, benden kaçan muhtaç ses için kendimden nefret ediyorum.

"Mmhmm. İşte yine oldu."

Banks, dudakları tekrar dudaklarıma çarpmadan önce, "Kapa çeneni," diye homurdanmama yetecek kadar uzun bir süre öpüşmeyi kesiyor - bu sefer daha sert ve daha kirli.

Bir eli kıcımlı kavramak için aşağı kayarken, diğeri saçıma dolanıyor ve daha iyi erişim için başımı açıyor. Her sert dokunuşta klitorisim zonkluyor. Banks sonunda çekildiğinde göğsüm kabarıyor ve dudaklarım karıncalanıyor.

Karanlık bir şekilde kıkırdıyor, asansörün aşağı inmesi için düğmeye basarken boşluk yaratıyor. Karşılıklı konuşmuyor olabiliriz ama konuşmamız *o kadar* gürültülü ki.

Parmaklarımı dudaklarımın üzerine koyuyorum, hâlâ her şeyi sindirmeye çalışıyorum. Asansör duruyor ama ikimiz de hareket etmiyoruz.

Gözleri gözlerimin içine bakıyor -vahşi ve vahşi- ve başımın belada olduğunu biliyorum. Ondan ne kadar nefret etsem de, damarlarımda dolaşan beyaz-sıcak arzuyu inkar edemiyorum. Ve yüzündeki ifadeye bakılırsa, o da bunu hissediyor.

Kapılar kayarak açılıyor ve Banks bana o kibirli, sinir bozucu sırıtışıyla onu tokatlamak ve aynı anda becermek istememe neden oluyor. Dudaklarını yalıyor ve uzaklaşmadan önce birkaç saniye benimle göz göze geliyor. O gözden kaybolana kadar nefesimi tuttuğumu fark etmiyorum.

"Siktir," diye fısıldıyorum, gözlerimi sıkıca kapatırken elimi yumruk haline getiriyorum. "*Siktir*."

Onu öpmek asla *böyle* hissettirmemeliydi.

Partiye döndüğümde yıpranmıştım. Kalbim göğsümde çarpıyor ve kesinlikle yapmamam gerektiği halde umutsuzca daha fazlasını arzuluyorum.

Üzerimdeki hayali spot ışığı kör edici derecede parlak geliyor.

Harper beni buluyor, koridora çekip kalabalıktan uzaklaştırıyor. Kaşlarını kaldırarak yüzümü inceliyor. "O da neydi öyle?"

"Bilmiyorum," diye itiraf ediyorum. "Bunun hiç olmaması gerekiyordu."

"Neden o adamla arabaya binmiyorsun ve Pazartesi sabahına kadar dünyanı sarsmasına izin vermiyorsun?"

Ellerimi omuzlarına koyuyorum. "Harper, Banks hakkında konuşuyoruz."

Eğildi ve beni çimdikledi. "Hey!"

Kıpırdanarak ondan uzaklaşıyorum.

Louis bize yaklaşıırken, "Bunun tuhaf bir rüya olmadığından emin olmaya çalışıyorum," diyor.

Hemen gülümsüyor ve Harper geri çekilerek bize biraz mahremiyet sağlıyor.

Yalnız kaldığımızda "Her şey yolunda mı?" diye soruyor.

Yüzümü arıyor. Dudaklarım şişmiş ve zihnim dönüyor.

"Evet," diye cevap veriyorum, Banks'ten çakırkeyif olduğumu bilerek.

"Hadi buradan gidelim," diye öneriyor. Öpücük hakkında daha fazla şey bilmek istediğini biliyorum ama sormayacak. En azından umarım sormaz.

"isterdim. Buna *ihtiyacım* var."

Louis elimi tutuyor, beni kapıya doğru götürürken odanın dikkatini çekiyor. Weston'a dönüp bakıyorum, o da sırtarak İntikam kadehini kaldırıyor ve gururla başını sallıyor. Easton da onun yanında duruyor ve aynı ifadeyi paylaşıyor.

Asansöre adım atıyoruz ve korumaları içeri girmeye çalışıyor.

Parmağıyla işaret ederek, "Dışarı," . "Benimle zemin katta buluş."

İsteksizce onun dediğini yaparlar.

Yalnız kaldığımızda Louis sırtıyor. "Bir aşk üçgeni hikayesi mi?" "O benim *değil* yapıyordu ve değil medya saldırısı ben

istedim. Banks'in *bu* çizgiyi aşmasını *hiç* beklemiyordum. Bazı şeylerin yasak olduğunu sanıyordum."

"Asher'ın sınırları yok. Yaptığı *her şeyde* korkusuz" diye açıklıyor Louis.

Banks'in gözlerindeki o yumuşak bakış sonsuza dek aklımdan çıkmayacak. Her zaman aklımda kalacak bir anı. Kısa bir an için bana *gerçek* yüzünü gösterdi. Asansörde kontrolü nasıl kaybettiğimizi hatırlıyorum, tam da şu anda durduğum yerde.

O benim damarlarımdaki zehir ve bundan nefret ediyorum.

"Onunla ilgili bir şey hissettin mi?" Louis soruyor.

"Olanları sindirmek için zamana ihtiyacım var. Şoktayım." Bir günah işlediğimi ve tövbe etmem gerektiğini hissediyorum.

Asansör kapıları açılıyor.

Louis'in korumaları alt katta bizi bekliyor. Prense bakıyorum, yirmili yaşlarımızın başında yaşadığımız yaz kaçamağını hatırlıyorum. Birlikte gizlice kaçtığımızda güvenliğine cehennemi yaşatırdık. On yıl önceki bakışlarının aynısını takınıyorlar.

"*Hâlâ* kötü bir örnek olduğunun kanıtı Calloway," diyor Louis göz kırparak, çocuksu sırtışını bana da göstererek.

Açık yeşil gözleri ve dağınık saçlarıyla tam bir rüya.

Elini belime koyuyor, beni Park Towers'ın fuayesinden geçiriyor ve sonunda bir cip kuyruğunun beklediği dışarıya çıkarıyor. Kaldırımda daha fazla takım elbiseli adam duruyor ve bu etkileyici. Gazeteciler fotoğraflarımızı çekerken Louis'e içten bir hayranlıkla gülümsüyorum. Parmaklarını benimkilerle birleştiriyor, flaşlar beni neredeyse kör ederken parmak eklemlerimi öpüyor. Her şey göstermelik. Bizim için her zaman öyledir.

Aracın kapısı açılıyor ve içeri giriyoruz. Ben titriyorum, o da ceketini çıkarıp bana uzatıyor. Saray gibi kokuyor.

"Fotoğraflar önümüzdeki bir saat içinde elden ele dolaşacak," diyor. "Teşekkür ederim."

"En azından bunu yapabilirim. Bu gece için, bu kadar çabuk raydan çıktığı için üzgünüm."

Başını bana doğru eğdi. "Özür dilemene gerek yok. Asher'ın yerinde olsaydım ben de aynı kartı oynardım."

"Neden?" Kafam karışmış bir şekilde sordum. "Anlamıyorum."

"Sana gerçekten kimin kontrolde olduğunu göstermek için. Onun içinde tamamen eridin, bebeğim. Eğer beni böyle öpmüş olsaydın, gitmene *asla* izin vermezdim. Söz veriyorum."

Sertçe yutkunuyorum. "söyleme."

Yazlar önce, yüksek lisansa dönme zamanım geldiğinde, arkadaş kalmaya karar verdik. Aramızdaki çekim yadsınamazdı ama gerçek sihir eksikti. Şehvet uzun sürmez; ikimiz de daha ileri gidersek bunun geçici olacağını biliyorduk. Onu asla ihtiyaç duyduğu şekilde mutlu edemezdim ve onun bağlılığı ülkesine bağlı.

Yani, şimdi biz dünyanın dikkatini dağıtmak için istediğimiz zaman öpüşen ve sahte randevular yapan arkadaşlarız. Bu geceye kadar hep işe yaradı. Belki Banks Louis'in benim yemim olduğunu biliyordu.

Tabii ki yaptı.

Louis gülüyor. "Onun için dua et. Bu gece Calloway Laneti devreye girecek."

Ona ters ters baktım. "*Neyi?*"

"Lütfen bana bundan bahseden ilk kişinin ben olmadığımı söyleyin."

Bu bilgiyi saçma bularak kahkahalara boğuldum. "Kimse cesaret edemedi. Detayları anlatın."

Louis omuz silkiyor. "Tanışmadan önce senin hakkında uyarılmıştım. Söylentiye göre seni öpen her erkek ömür boyu lanetlenirmiş. Birlikte olduğun herkes Başsız Süvari gibi dolaşıyor, ama onun yerine kalbini arıyor."

Kahkahalarım devam ediyor. "Lütfen bana bunu uydurduğunu söyle."

"Lanet gerçek, sevgilim. Kişisel olarak lanetlendiğimi söyleyemem ama bugün hâlâ ilişkimizi birini takip edip etmemeye karar vermek için bir ölçüt olarak kullanıyorum."

"Ciddi misin?"

"Ne kadar unutulmaz olduğun hakkında hiçbir fikrin yok." hiçbir zaman kırgınlık olmadı.

"Sen de öylesin," diye itiraf ediyorum, onunla geçirdiğim o zamanı asla unutmayacağımı bilerek.

Hızlı ve sert bir şekilde aşık olduk, hem aşık olduk hem de aşık olmadık. İlişkimiz bir patlamaydı ama başladıktan hemen sonra bitti. Hiçbir pişmanlığım yok.

"Asher'ın seni kenarda beklediğini hep hissettim. Sanırım benim varlığım onda bir şeylerin kilidini açtı."

Gülüyorum. "Bu şimdiye kadar duyduğum en saçma şey."

"Ama öyle mi?" diye soruyor.

SUV caddede hızla ilerliyor. Arkamıza bakıyorum ve en az sekiz aracın daha bizi yakından takip ettiğini görüyorum. Güvenliğe alışkınım ama böylesini görmemiştim.

"Bana gizlice görüştüğün kadının adını söyleyecek misin?"

"Hayır," diye yanıtlıyor sırtarak.

Penceredeki yansımasını yakaladım. Prens aşık olmuş.

"Vay canına, ondan gerçekten hoşlanıyor olmalısın."
Bana bir bakış attı. ". O benim için iyi. İnatçı.
Vahşi. Tıpkı senin gibi."

"Neden oyun oynuyorsun?" Kafam karışmış bir şekilde sordum.

"Ben de sana Asher için aynı şeyi sorabilirim," diyor kayıtsızca.

"Bu hiç adil değil. İşimi kurtarmaya çalışıyorum."

"O zaman neden Josh'a odaklanmıyorsunuz?" diye meydan okuyor. "Asher'dan sorumlu olan o, değil mi? Tahtanın *tamamıyla* oynamalısın Billie, sadece *bir* parçasıyla değil."

"Weston da aynısını söyledi."

Beni incittikten sonra Josh'tan vebadan kaçır gibi kaçırıyordum. Louis sırtıyor. "Eğer Asher'ı yenersen Josh. Josh'u yenersen Asher'ı durdurabilirsin. Sonunda ikisini de yok edebilirsin."

"İhtiyacım olan son şey medyanın beni güçlü erkeklerle yatarak işini kurtaran bir sürtük olarak resmetmesidir."

Elime uzandı. "Önemli olan tek şey senin mutluluğun. Geri kalan her şey saçmalık. Bunu unutma, Buz Kraliçesi. Başka biriyle birlikte olarak Josh'u sosyal olarak sil. Belki Asher bu konuda yardımcı olabilir," diyor başını sallayarak. "İşe *yarayabilir*."

"Olabileceğini sanmıyorum," diyorum ona. "Rekabet yasağı yüzünden benim etrafımda olamaz."

Louis, "Seninle çalışamaz, ama seninle *çıkamayacağını* söyleyen bir şey yok," diye karşı çıkıyor. "İşte bu bir skandal ve bir aşk hikayesi, bir arada. Bundan para kazanmanın bir yolunu bulursan Lustre'yi mahvedersin. Bellamore'u kurtarmayı ne kadar çok istiyorsun?"

"Şirketimi kurtarmak için ne gerekiyorsa özür dilemeden yaparım," diye itiraf ediyorum sokak lambaları onun muhteşem yüzünde parlarken. "Ne öneriyorsun?"

"Eğer Asher sana aşık olursa, Bellamore güvende olur."

"Evet ama ona aşık olursam Bellamore tehlikeye girer," diyorum ona. "Aşkla tek taraflı oyunlar oynamam. Her zaman geri teper."

"Asher'ı sevebileceğini düşünüyor musun?"

Sorusunu düşündüm. "istemiyorum."

Cip binamın önüne yanaşıyor ve kapım açılırken derin bir nefes alıyorum. Kameralar yanıp sönüyor ve Louis bana ana girişe kadar eşlik ediyor. Kapıcı hızla arkasını dönmeden önce bana doğru bakıyor.

Eğilip dudaklarımı usulca Louis'inkilere değdiriyorum. Paparazziler sayısız fotoğraf çekiyor, biz de onlara arzuladıkları şovu yapıyoruz. Gerçekçi görünmesi için elimden geleni yapıyorum.

"Bu gece için teşekkürler. Umarım ihtiyacın olanı elde ," diye fısıldıyorum ve kimse dudaklarımı okuyamasın diye ağzımı kapatıyorum.

"Oh, yaptık-ve çok daha fazlasını. İyi geceler."

"İyi geceler," diye cevap verip içeri giriyorum, bu fotoğrafların New York'ta şafak sökmeden önce İngiliz magazin gazetelerinde yer alacağını tamamen farkındayım.

"İyi pazartesiler," diyor Lauren hevessiz bir şekilde, uzun bir kutuyu ofisime taşıyıp üzerine koyarken.

Masamda.

Etrafımda kâğıtlar uçuşuyor ve birkaçı yere düşüyor. "Bu da ne?"

Kutunun lüksü yansıttığı kesin.

"Emin değilim," diye yanıtlıyor dağınıklığı toplarken. "Az önce bırakıldı."

Geçen hafta pencereme astığım tabela hâlâ yerinde duruyor.

Lauren ona bakıyor, sonra gözlerime bakıyor. "Bu kavga zaman kaybı."

"Bu sizin fikriniz," diye cevap veriyorum.

Bugün Billie'yi düşünmek istemiyorum. Cumartesi gecesi aptalca dudaklarımı onun dudaklarına sürdüğümden beri o kadın aklımdan . Uyandığım her saat tam bir işkence, kaçamadığım canlı bir kabus.

Hiçbir şey hissetmemeyi bekliyordum ama bir şekilde her hissettim. Birdenbire, ilk aşkımı öpen on iki yaşında bir çocuk oldum. Ve bu konuda çok *kızgınlım*. Billie Calloway ve ben asla olamayız.

"Bu sabah biri tostunun iki tarafını da mı yaktı?" Gözlerini merakla kocaman açarak bana bakıyor.

"Dün gece iyi uyuyamadım," diye açıklıyorum, saatlerce nasıl dönüp durduğumu hatırlayarak.

"Tamam. Umarım bu gece biraz dinlenebilirsin. Buna ihtiyacın var." Beni kendi halime bıraktı.

Kutuyu kenara yaklaştırıp açtığımda içinde bir şeyin etrafına sarılmış kağıt mendil görüyorum. Üstünde zarif bir el yazısıyla *Banks* yazılı fildişi bir zarf.

HÂLÂ MAHVETTİĞİM O GÜZEL TAKIM ELBİSEYİ VE BUNUN MODAYA
KARŞI İŞLENMİŞ BİR SUÇ OLDUĞUNU DÜŞÜNÜYORUM. LÜTFEN
ÖZÜRLERİMİ KABUL EDİN, CİDDİYİM VE BU DA YENİSİ.

-B

"*Buz Kraliçesi*," diye fısıldıyorum kâğıt mendili açıp kömür grisi bir takım elbise ve açık mavi bir astar ortaya çıkarırken - tam da gözlerinin tonunda.

Kabanı kutudan çıkarıp havaya kaldırıyorum. Bu Dolce & Gabbana ve modaya olan takıntısını göz önünde bulundurduğumda, en iyi yenisini bulmak için her şeyi yaptığını biliyorum.

Gömleğimin üzerine geçirdim ve sanki bana özel dikilmiş gibi oldu. Onun kim olduğunu düşünürsek, ölçü almak için stilistime mesaj atarsa hiç şaşmam.

Paltoyu mektupla birlikte kutuya geri koyuyorum, kapağını dikkatlice kapatıyorum ve hafifçe vurarak kapatıyorum. Derin bir nefes aldıktan sonra, beni izlediği ofisine bakan pencereye doğru dönüyorum. El sallamak için elini kaldırıyor ve ben de çöp kutusuna doğru yürüyüp kutuyu içine bırakıyorum.

Yüzündeki dehşet neredeyse gülümsememe neden olacak, ama yakıcı bakışlarımı koruyorum. Başını sallıyor ve masasına dönüyor.

Onun iyiliğini istemediğim için ofisimden çıkıyorum.

Bu onun oyununun bir parçası. Hepimiz sadece piyonuz.

Bu yüzden Prens Louis Cumartesi günü onun yanındaydı. Sadece kendisiyle ilgili anlatıyı değiştirmesi gerektiğinde ortaya çıkıyor. Halkla ilişkiler numaralarını sanki ben yönetiyormuşum gibi görüyorum.

Nick'in ofisine giriyorum, parmağını kaldırıp telefon konuşmasına devam ediyor.

"Evet, *anne*. Ash bunu yapmaz. Alexandre'ların Harper'ın moda şirketi konusunda öfkeli ve endişeli olduklarını anlıyorum. İnan bana, kardeşimi *herkesten* iyi tanırım." Nick bana ters ters bakıyor, belli ki sinirlenmiş. "Hayır anne. Bunu umursadığını sanmıyorum."

Tiz sesi devam ediyor.

"Biliyorum, biliyorum. Neyse, gitmem gerek. Az önce bir müşteri geldi. Ben de seni seviyorum," der Nick ve aramayı sonlandırır. "Annem çok *kızgın*. Harper'ın babası çok kızgın. Billie ve Harper'a karşı olan kan davan Pazar günü golf kulübünde tartışma konusu oldu."

"Umarım onlara Harper'la herhangi bir sorunum olmadığını söylemişsindir," diyorum, piç olma kararımdan memnun hissederek.

"Onlar iş ortağı ve beş yaşından beri en iyi arkadaşlar. Onlar paketlenmiş bir anlaşma. Birinden nefret edersen, ikisinden de nefret edersin."

Omuz silkiyorum. "Bu talihsiz bir durum sanırım. Her neyse, bir tabela daha asmak için yardımınıza ihtiyacım var, lütfen."

"Bunun Louis ve Billie'nin çıkmasıyla ilgili haberlerle bir ilgisi var mı?" Nick masasının köşesinden şanslı beyzbol topunu alır ve havaya fırlatır.

"Biraz." Ona boktan bir sırtış attım. "Billie bana yeni bir takım elbise ve Cumartesi günü beceriksizce takılıp beni Weston'ın havuzuna ittiğı için bir özür gönderdi."

Kaşları yukarı doğru kalkıyor. "*Senden* özür mü diledi?" "Değil mi? Bunu yapabileceğini bilmiyordum."

Öne doğru eğiliyor, merakla. "Bununla amacın ne küçük kardeşim?"

"Gerçekten mi?" Ben soruyorum.

Başını sallıyor. "Sadece sana daha iyi yardım edebilmek için anlamak istiyorum. Bir şeylerin peşinde olduğunu biliyorum."

İç çekiyorum. "Buz Kraliçesi uzun zamandır hayatını sürdürüyor. O tanıdığım en zeki insan ama yine de kayıtsız kaldı. Benimle asla çalışmayacağı için, bana *karşı* çalışmasına karar verdim. Aslında düşündüğümden çok daha eğlenceli."

Sesini alçaltıyor. "Ya bu işe yaramazsa?"

"O zaman işini kaybeder," diye onaylıyorum. "Ama onu tanıyorum ve ben işin içindeyim diye pes etmeyecektir. Daha sıkı mücadele edecektir. Josh bizi işe alana kadar Billie Lustre ile ilgilenmiyordu. Bu size ne anlatıyor?"

Başını sallıyor. "Bana senin bir boku parlatabileceğini bildiğini söylüyor."

"Aynen öyle. Şimdi Lustre benim yüzümden onun için gerçek bir tehdit. Ya uyanacak ve şirketi için savaşacak ya da iflas edecek. Josh'un onunla Bellamore'a sızmak için çıktığına ikna oldum. Şimdi ben onun karmasıyım."

"İyi karma mı, kötü karma mı?" Nick sorar.

"Bu bakanın gözünde. Ben kendimi iyi karma olarak görüyorum. O muhtemelen bana kötü derdi."

Ağabeyimin yüzü yumuşuyor. "Umarım ne yaptığınızı biliyorsunuzdur."

"Benimle dövüşmek onu daha da güçlendiriyorsa, bu Josh'un sorunu. Lustre ile olan sözleşmem yerine getirilecek ve ben de söz verdiğim her şeyi yapmış olacağım. Ama Josh'un geçtiği her köprüyü yaktığını ve önüne çıkan her büyük fırsatı berbat ettiğini de biliyorum. Doksan gün içinde sözleşmem sona erdiğinde Josh kârında bir artış görecektir ama Bellamore onu geride bırakacak."

Nick kaşını kaldırır. "Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

Gülümsüyorum. "Bu onun için kişisel bir şey. Oh, bu bana şunu hatırlattı. Bir ara rastgele uğramak için Lustre'ye uğramalıyım."

Kardeşim gülüyor. "Bu inanılmaz."

"Öyle olduğunu sanmıyorum. Eden ona yardım ederdi. Bunu ikimiz de biliyoruz. Şimdi trolleme zamanı."

Beni ofisime kadar takip ediyor. Köşede yığılı duran dev kâğıt rulosunu alıyorum ve uzun masanın üzerine yayıyoruz. Dünyaya hangi mesajı göndermek istediğime karar verirken ona kalın siyah bir keçeli kalem veriyorum. Güçlü bir mesaj olmalı.

Kimsenin Billie'yle Weston'da öpüşmemizden bahsetmemesine şaşırdım. Blind Items sitesini dinimmiş gibi kontrol ettim. Yazılar sadece o ve Louis'e odaklanıyor. Bunun sahte olduğundan şüphelensem de gerçek bir geçmişleri olduğunu da biliyorum. Bu bir gösteri mi yoksa ikinci bir şans mı?

"Böyle devam edersen, sonunda ona aşık olacaksın," diyor Nick.

"Hayır. Asla işe yaramaz," diye itiraf ediyorum, karanlıktaki o titreşimi bir kenara itmeye çalışarak.

"Ama eğer olabilirse?" diye soruyor. "Ya bu karşılıklı nefret oyunu hayatınızın en büyük ve en uzun ön sevişmesiyse?"

"Nedense hiç sanmıyorum." Tabelaya ne yazacağıma karar verdim.

"O partide ne oldu?" Nick sonunda orada olmadığı için sorar. Onun yerine şehir dışından bir arkadaşıyla takılıyordu.

Gözlerimiz buluştu.

"Onu herkesin önünde öptüm."

Gözleri açıldı. "Ne?"

Gergin kahrkaha kaçışlar Ben. "Ve sonra içinde Asansör."

"Ne?!" Sesi bir oktav birden yükseldi. "Kafayı mı buldun?"

"Çok kızmıştım."

Josh'un Billie'yi aklından çıkaramadığına dair söylediklerini düşündüm. İçten içe, lanetin yaşadığını ve içimi kemirdiğini biliyordum. Şimdi resmen lanetlendim.

Nick yazıları boyarken, "Bu hiç profesyonelce değil," diyor.

"Bu eski usul trolleme," diye onaylıyorum, Billie'nin sürekli itme ve çekmeden hoşlandığını biliyorum.

Devasa tabelayı okudum, yazdıklarından gurur duydum.

Erkek arkadaşının benden haberi var mı?

Nick başını sallar. "Geçen hafta bunun kişisel olmadığını söylemiştin."

"Değildi. Ama fikrimi değiştirdim. Onun beklediğinden daha sert olmaya kararlıyım," diye açıklıyorum.

En az bir dakika boyunca bana baktı. "Ona karşı bir şeyler hissediyor musun?"

Derin bir nefes çekiyorum. "*Bir şeyi*

tanımla." "*Vay* canına. Tanımlıyorsun."

Alay ettim. "Ben öyle bir şey demedim."

"Yapmak zorunda değilsin. Bunu nasıl halledeceğimi biliyorum." Nick elleriyle ağzını kapatır. "Lauren! Lauren, buraya gel!"

"Yapma," diye uyarıyorum, sesimi yükselterek.

Hâlâ bağırarak kapıya doğru ilerliyor. Birkaç çizer odacıklarından kalkıp bize bakıyor.

"Nick, olay çıkarıyorsun." Gereksiz ilgi istemiyorum. Lustre ile yapılan anlaşma nedeniyle geçen hafta şirket hakkında yeterince şey söylendi. Yeni söylentilerle uğraşmak istemiyorum.

Lauren bize ters ters bakarak içeri girdi. "Nicolas Matthew Banks. Bana bir daha asla böyle bağırma. Telefonla konuşuyordum."

"Özür dilerim. İçeri gel ve kapıyı kapat." "Sence Asher Billie'den hoşlanıyor mudur?"

"Calloway mi? Evet," diye yanıtlıyor Lauren.

Çenem sıkıca kenetlendi. "Bu konuşma bir *şaka*."

Lauren kollarını göğsünün üzerinde kavuşturur. "Kimse gülmüyor."

Nick gözlerini benden ayırmıyor. "Vay anasını. Sen gerçekten lo-"

"Tamam, bu kadar yeter." Cümlesini bitiremeden sözünü kesiyorum ama ne söyleyeceğini biliyorum.

"Lauren, çık dışarı. Nick, şu tabelayı asmama yardım et; sonra sen de siktirip gidebilirsin."

Kıkırdıyor, hiç etkilenmemiş gibi. Lauren gidiyor ve ben de saygısız tabelamı yırtıp bir kenara atıyorum.

Nick konferans odasındaki masadan yeni bir tane alıyor ve onu yerleştirmek için birkaç basamaklı tabureye tırmanıyoruz. Bantlamayı bitirdiğimizde ikimiz de aşağı iniyoruz.

Billie ve Harper yolun karşısından bize bakıyorlar.

Billie hışımlla ofisinden çıkarken Nick, "Kahretsin," diye mırıldanıyor. Harper beni tersledi ve ona doğru koştu.

"Sanırım doğru mesajdı," diyorum. "Her neyse, dışarı çıkıp zihnimi boşaltmam gerekiyor. Öğleden sonra döneceğim."

Cep telefonumu aldım ve kapıya yöneldim. "Ya birlikte olabilseydiniz?" Nick tekrar soruyor.

Ona tekrar baktım. "Kes şunu. Birbirimizi mahvederiz ve bunu en kötü düşmanıma bile dilemem."

Nick, "Ama o senin en büyük düşmanın ve aramızda bir elektrik var," diye yanıtlıyor. "Aşkı göremeyecek kadar inatçı olduğun için ondan vazgeçtiğine inanamıyorum. Böyle devam edersen sonun Dyson'la benimki gibi olur. Tek başına."

Bu konuşmayı yapamayacak kadar kızgıyım. Asansörle caddeye iniyorum, temiz hava almak için can atıyorum.

Kameraları onları ele veren muhabirler hızla takip ediyor. Gözlerimi deviriyorum, alanımı işgal eden buz kraliçesi sayesinde neredeyse izleme listesinde olduğumu unutuyordum.

Her hareketimi takip etmeleri beni şaşırtmazdı. Ailesinin medya ile ilişkisini biliyorum.

Calloway'lerin kendi uydurdıkları hikayeleri anlatmayı ne kadar sevdiklerini. Tıpkı Louis'inki gibi.

Bir adam yüzüme kısa lensli bir kamera doğrulttu.

"Billie'nin bir kraliyet ailesiyle birlikte olduğunu biliyor muydun?" diye sorar. "İkinize ne oldu?"

Göz temasından kaçınıyorum ve ellerimi ceplerime sokuyorum. Böyle anlarda, düşüncelerim karmakarışık olduğunda, sessiz kalmak daha iyidir. Kartlarımı göğsüme yakın oynayacağım - en azından şimdilik.

Ben ilgi odağı olarak büyüdüm ama Calloway'lerin yaşadıklarıyla kıyaslanamaz bile. Üçü de varlıklı Amerikan çocuklarının nasıl olması gerektiğinin resmiydi. Billie' gençlik dergilerinde akademisyenliği ve ilgi alanlarının yanı sıra moda anlayışı da anlatılıyordu.

Calloway olmak istemeyenler bir Calloway'i becermek ister. Arada bir şey yok.

Roosters hemen ileride köşede ve kaçtığım için rahatlamış bir şekilde içeri giriyorum. İçeri girerken dikkat etmiyorum ve yanlışlıkla önümdeki kadına çarpıyorum. Onu sabitlemek için uzandım ve ellerimin buz kraliçesinin üzerinde olduğunu fark ettim.

İnliyor. "Bırak beni. Tanrım." "Neden *her yerdesin*?" diye soruyorum.

"Buraya ilk ben geldim. Muhtemelen beni gördün ve takip et Bana." o diyor, BAKIŞ geçmiş Ben. "Oh, ve getirmişsin. *Harika. İyi iş Banks.*"

"*Sen* . Burada olduğunu bilseydim gelmezdim. Tıpkı o lanet parti gibi," diye cevap veriyorum bakışlarıyla buluşarak. Bu bir hata. Bu beni mutsuz ediyor.

"Bir dahaki sefere ofisten çıkhaber vermek için sana mesaj atarım, böylece yanlışlıkla birbirimize çarpmayız. Çok kabasın. İşaretin de çok aptalcaydı. Kimse bizim hakkımızda konuşmuyordu bile," diye fısıldıyor, belli ki sinirlenmiş. "Anlatıya kafayı takmışsın."

"Takıntılı mı?" Bir kahkaha patlattım. "Çok ."

Barista bize bakıyor ve ben elimi yavaşça Billie'nin sırtının küçük kısmına koyarak onu ilerlemeye teşvik ediyorum. En ufak bir dokunuşta içimde bir elektrik çarpması oluyor.

"Şimdi sipariş verin. Yapacak işlerim var ve her zamanki gibi vaktimi boşa harcıyorsun," diyorum, fotoğraflarımızın ve videolarımızın çekildiğinin farkındayım.

Bu karşılaşma, tabelamla birleşince herkesin konuşmasına neden olacak. Bu düşünceye gülümsemekten kendimi alamıyorum.

Billie sıcak çay sipariş etti, sütlü Earl Grey. Sanırım her zaman çift shot espresso almıyor.

"Ne isterse ödeyeceğim," diyor bana dönüp bakarak. Gözleri dudaklarımdan gözlerime kayıyor.

"Bana öyle bakmayı kes," diyorum, odağımı ona daraltarak.

"İnsan gibi mi?" diye karşılık veriyor.

Bir adım daha yaklaşp eğilerek kulağına fısıldıyorum: "Sanki beni banyoda becerecekmişsin gibi."

Kesik kesik nefes alıyor. "."

Fotoğrafçıların pencerelerde olduğunu ve her anı yakaladıklarını biliyorum.

"Hepsi bu mu yani?" diye soruyor barista, sinirli ama aynı zamanda alışverişimize ilgi duyan bir tavırla.

"**Çok** sinir bozucusun," diye alay ediyor Billie. "Bir mocha alacak, büyük boy, yüzde iki sütlü ve bir çiğ şekerli. Ekstra sıcak olsun çünkü hayatımı cehenneme çevirmeye bayılıyor," diye baristaya talimat veriyor Billie.

Barista hesabı ödüyor ve Billie kartını okutuyor.

"Ne sipariş ettiğimi nereden biliyorsun?" Gerçekten şok olmuş bir şekilde soruyorum.

"Senin hakkında çok şey biliyorum," diye mırıldanıyor, odanın öbür ucuna, benden uzağa doğru ilerlerken bana bakma zahmetine .

Barista merakla başını eğerek bana bakıyor ve ben bir iç çekiyorum.

Bu çok yorucu. Amacım *onu* yıkmak, tersini yapmak değil.

"E arl Grey. Calloway," diye barista.

Kalktım, çayımı aldım ve masaya oturdum. büyük pencerelerin yanında. Kardeşlerim toplantılarını bitirirken benim de on dakikam var.

Banks bardan kahvesini alırken telefonum cebimde çalışıyor. Sıcak bakışlarıyla karşılaşıyorum ve anında keşke o yokmuş gibi davranmaya devam etseydim diyorum. İşe yarayacağından değil. Yaklaşıp karşımdaki sandalyeye oturduğunda, onun belirgin kokusu sarıyor.

"Git başımdan." Telefonuma odaklanıyorum, bir mesaj bildirimini okuyorum.

Prens Louis'in ofisten çıkmadan önce ona mesaj attığım yeni tabelanın resmine verdiği yanıt.

Prens Louis ve halkla ilişkiler ekibi aşk hikayemizi satmak için fazla mesai yapıyor. Banks'in halka satmaya kararlı olduğu aldatan aşk üçgeni söylentisiyle gafil avlanmalarını istemiyorum.

Prese hizmet etmese de, bu açıdan kesinlikle çalışabilirim.

Banks ile birlikte görülmesi ve ardından Lustre ile ortaklığını duyurması geçen haftanın haberi idi. Daha sonra

Prens ve benim Cumartesi günü öpüştüğümüz fotoğraflar viral oldu, olumlu basında boğuluyorum. Geçici bir düzeltme olsa bile imajımı güçlendiriyor. Bu sabah uyandığımda, bunun bir kazanç olduğunu düşündüm - Banks'in sahip olmama izin vermeyi reddettiği bir kazanç.

Bu Pazartesi şimdiden yeni bir cehennem olarak şekilleniyor ve daha öğle yemeği vakti bile gelmedi.

LOUIS

Lütfen o pislğe söyleyin, defolup gitmesi onun yararına olacaktır.

Önümde oturan Banks'in fotoğrafını çekip mesaj atıyorum.

BILLIE

Ona hemen haber veririm. İletmemi istediğin başka bir şey var mı?

"Affedersiniz?" Asher öne doğru eğiliyor ve telefonumu elimden kapıyor.

Ayağa kalkıp ona doğru hamle yapıyorum, neredeyse çayımı dökecektim. "Geri ver onu. Şimdi."

"Hayır." Banks gülüyor ve kolunu benden uzaklaştırıyor.

"Ciddiyim! Seni mahvederim," diye uyarıyorum.
son metinlerimiz aracılığıyla.

"Bir sürü flört. Ve fit kontrolü? Vay be. Ne kadar da özel," diyor ve elbiseli bir fotoğrafıma kaşlarını kaldırarak bakıyor. İfadesi değişiyor ve sonunda telefonumu geri veriyor. "Prensin kıskanç olduğunu bilmek hoşuma gidiyor. Bu mükemmel. Onayladığın için teşekkürler."

"Bekle, gerçekten Louis'in *seni* kiskandığını mı düşünüyorsun? Pfft." O kadar çok güldüm ki homurdandım. "O *kraliyet* ailesinden. Sen ..." Bakışlarım gözlerinden ağzına doğru kayarken sözlerim kesiliyor.

Seksi.

Banks eğiliyor, dirseklerini masaya dayıyor, gömleğinin kollarını kıvrarak kaslı ön kollarını ortaya çıkarıyor ve onu birkaç santim daha yaklaştırıyor.

"Eğer bunun bir önemi olsaydı, benim yerime havuzun öbür tarafında onunla göz göze geliyor olurdun. Aşık olduğunda nasıl davrandığını biliyorum. Tamamen çekilmez."

"Seninle kesinlikle göz banyosu yapmayacağım." Geri çekiliyorum, mümkün olduğunca mesafe yaratıyorum, paparazziler durumu tersine çevirmesine izin vermeyi reddediyorum. Medyayla nasıl başa çıkılacağını bilen biri varsa, o da odur. "Bu işin bırak. *Lütfen*. Kibarca rica ediyorum."

Bakışları çok yoğun. Beni öptüğünden beri eskisi gibi değilim. Şu anda dilimi onunkine mi değdirmek yoksa yüzüne bir tokat mı atmak istediğime karar veremiyorum. Bu bir işkence.

"Hmm. *Naaah*. Yapacağımı sanmıyorum," diyor şakacı bir şekilde, ama ciddi olduğunu biliyorum.

"Sen *gerçek* bir tehditsin." Hayal kırıklığı içimde kabarcıklar oluşturuyor.

Kıkırdıyor ve gırtlığındaki alçak gümbürtünün hoşuma gitmesinden nefret ediyorum. Hem nefreti hem de arzuyu bu kadar yoğun hissetmek delilik olabilir.

"Egonuzu bir kenara bıraksaydınız *tüm bunlar* yaşanmayabilirdi."

"Sana boyun eğmemi severdin." Pencereleden bizi izleyen gözlerin farkındayım.

"Anlaşabileceğimiz tek bir şey ."

Bakışlarıma karşılık veriyor ve bu çok samimi geliyor. Çabucak gözlerimi kaçırıyorum.

"Sana ne oldu?" diye soruyor, dikkatimi geri çekerek. "Yumuşamışsın."

"Fikirleriniz umurumda değil ve sizden kesinlikle hoşlanmıyorum. Hiç sevmedim. Asla da sevmeyeceğim." Gözlerim onun dolgun dudaklarına kayıyor ve bir an için asansördeki karşılaşmamızın anısında kayboluyorum.

Sanki tam olarak ne düşündüğümü biliyormuş gibi kaşlarını kaldırıyor.

"Gerçekleri konuşalım, olur mu? İşiniz başarısız oluyor. Aşk hayatın? Hiç yok. *Bir* arkadaşın, evcil hayvanın ve sıfır hobin var. Peki ya milyar dolarlık servetin? Sonsuza kadar seninle birlikte cehenneme katlanacak talihsiz bir ruh bulana kadar kilit altında. Gözlerimin içine bak ve dürüstçe bana en iyi hayatını yaşadığını düşündüğünü söyle."

Duraksıyor ve ben de uzun zamandır direksiyon başında inkar edemiyorum.

"Beni hayal kırıklığına uğratan şey, bunu değiştirebilecek olmana rağmen aynaya bakmak yerine başarısızlıkların için başkalarını suçlamakla meşgul olman. Josh'la ayrıldığından beri bu senin yöntemin. *Ayna, , duvarda, en büyük hayal kırıklığı kim? Hmm. Buz Kraliçesi.*"

Kaşlarım çatıldı. "Ne cüretle-"

"Ben senin düşmanın *değilim* prenses. Kendi kendini sabote etmen seni mahvetmek için harika bir iş çıkardı." Banks soğuması için kahvenin kapağını kaldırıyor. "Stanford'da tanıştığım kız şu anda sana çok kızgın olurdu. Düşünsene, Billie Calloway moda endüstrisinden anlıyormuş davranan bir adam için yuvarlandı. Seni *kullandı* ve sen de buna izin verdin. Yaptıklarının sonucu bu. Başka bir şey değil."

Ona ters ters baktım. "Benim özel hayatım yasak bölge. Rahat bırakın. Merak etmeyi bırak. Josh ve benim aramda ne olduğu hakkında hiçbir fikrin yok."

"Ondan ayrıldığını biliyorum," diyor. "Nedenini bilmiyorsun."

açtığım tek insanlar Harper ve kardeşlerim ve onlar da kasa gibi.

"Bu nereden sen Yanlış, Bebeğim. I yap biliyorum." Sesini alçaltıyor.

"Öyle mi?" Gözlerimi kısıyorum. "Eminim herkese söylediği yalanı sana da söylemiştir."

"Seni eski sevgilisiyle aldattığını itiraf etti."

Kahverengi gözleri mavilerimle buluşuyor, sanki parçalandığımı görmek ister gibi, ama hiçbir tepki almıyor. Derim çelikten daha kalın.

"Josh sana doğruyu söylemiş. Vay be." Kaşlarım çatıldı. Şok olmadığımı söylersem yalan söylemiş olurum. "Ve buna rağmen yine de onunla çalışmaya mı karar verdin?" Adrenalinim yükseliyor ve yüzüm yanıyormuş gibi hissediyorum. Uzun zamandır bu kadar sinirlenmemiştim. "Sana duyduğum azıcık saygıyı da resmen kaybettin. Beni rahat bırak Banks. Ciddiyim."

Josh her zaman iş farklılıkları nedeniyle karşılıklı olarak ayrıldığımızı iddia . Bu, herkesin önünde söylenmesi daha kolay bir yalan ama biri daha derine inmeye çalıştığında sorularından kaçıyorum. Kalbimi vasat bir adama verdiğim için utanıyorum ve üzülüyorum. Banks haklı. Josh modadan anlıyormuş gibi davranıyor ama . Gözden kaçırdığım ilk kırmızı bayrak buydu.

"Senin tepkilerine karşı bağışıklığım olduğunun farkındasın değil mi? Şirretliğin beni hiç rahatsız etmiyor; hatta bunu sevimli bile buluyorum." Elini umursamazca sallıyor. "Ve eğer bilmek istiyorsan, Josh yaptıklarından pişmanlık duyuyor gibiydi. Sana hâlâ aşık olduğunu söyledi."

"Seni manipüle ediyor," diye çıkışıyorum. "Hem birini sevip hem de isteyerek sinsice dolaşamaz, aldatamaz ve yalan söyleyemezsin. Bu işler böyle yürümez. O benim fikrime, onun için yapabileceklerime aşık. Bana aşık değil. Peki bunu bana neden anlatıyorsun? Bana karşı kullanabilmek için mi? Aldatılmayı hak eden korkunç bir insan olduğumu mu söylemeyi planlıyorsun? Sonra da Josh Lustre için beyaz atlı prensi oynayacaksın, değil mi?"

"Bir piç olabilirim ama bunu asla yapmam. Sana bile, Buz Kraliçesi. Belden aşağı vurmak benim tarzım değil. İnsanları gerçeklerle ve gerçek zayıflıklarıyla önlerinden bıçaklarım. Bunu yaparken de düşmanımın gözlerinin içine bakarım. Sinsi olabilirim ama dikkat ederseniz, geldiğimi her zaman görürsünüz." Banks sırtıyor ve eğiliyor. "Bilgi güçtür. Bildiklerinizi kendi yararınıza kullanın."

Birbirimize bir an için çok uzun süre bakıyoruz. Banks her zaman hesaplıdır ve yaptığı her şeyin bir amacı vardır. Sadece henüz anlamıyorum. Öfkelenirken aynı zamanda midemde bir kıpırtı hissettiğime inanamıyorum.

"Bunca yıldan sonra hala benden korkan zayıf ve küçük bir adam olman utanç verici."

"Oh, lütfen. Bu öyle bir şey değil. Bunu ikimiz de biliyoruz. Ve umarım bu duygularımı incitmek için yaptığın en iyi girişim değildi. Daha sıkı dene, Buz Kraliçesi," diye cevap veriyor, şaşırmadan.

"Beni zorlama. Josh hakkında Lustre Fashion'ı alaşağı edecek kadar pisliğim var ve firmanız süresiz olarak kriz moduna girer." Tatlı tatlı gülümsüyorum. "Kiminle uğraştığını gerçekten bilmiyorsun."

"Sen gerçek bir canavarsın," diyor, açıkça etkilenmiş. "Ve bu konuda da çok tatlısın. Bu eğlenceli olacak."

"Kapa çeneni. Kapa çeneni."

"Seni parçalamak yeni hobim oldu. Bu benim sapkınlığım olabilir." Kahvesinin kapağını geri kapatıyor.

"Sana asla teslim olmayacağım," diye mırıldandım. "Asla."

"Oh, biliyorum. Ama haberin olsun, eğer bunu yaparsan asla unutmama izin vermem," diye itiraf ediyor.

Dışarıya bakıyorum ve onunla geçirdiğim sürenin çoktan dolduğunu fark ediyorum.

Banks bana kendini beğenmiş bir sırıtış attı. "yedin."

"Teklif mi ediyorsun?" Boş boş soruyorum, beni her şeyiyle nasıl öptüğünü hatırlıyorum. "Kız arkadaşına Cumartesi günü dilini boğazıma soktuğunu söyledin mi?"

Dudaklarını yalıyor. "O konuda, bir hataydı ve-" "Bunlar senin sözlerin. Benim değil." Alay ediyorum, nefret ediyorum

Şu anda hiçbir şey hissetmiyorum. O yakınımdayken, sıkı kontrolüm elimden kayıp gidiyor. Onunla sadece kısa başa çıkabilmemin bir başka nedeni de bu. "Gitmeliyim," diye mırıldanıp çayımı alıyorum.

Zaman donuyor. Çok fazla şey söyledim ve kaçmam gerek. Ben de öyle yapıyorum.

Kapıyı iterek açtığımda "Billie," diye seslendi.

Güneş gözlüklerimi gözlerimin üzerine kaydırarak içimde dönen duyguları çalışıyorum.

Paps beni takip ediyor ve Banks tekrar adımı söylüyor.

Onu görmezden geliyorum. Bana yetişiyor ve hızıma ayak uyduruyor. "Bu . Özür dilerim," diye mırıldandı.

"Özür kabul edilmedi. Benimle konuşma." Başımı dik tutuyorum ve kararlı adımlarla ilerliyorum.

"Bu konuşma henüz bitmedi," diye uyarıyor.

"Şov yapmayı bırak," diyorum kameraların sürekli tıkırtılarını duyarak.

Fotoğrafçılar her anı yakalıyor. Banks'e baktığımda, saçlarının güneş ışığında nasıl altın sarısı parladığını fark etmeden edemiyorum. Gözleri de öyle.

"Konuşabilir miyiz?" diye soruyor.

"Hayır," diye cevap veriyorum ama bunun yanlış bir cevap olduğunu anlayabiliyorum.

Bileğimi tutuyor, beni kaldırımdan çekip tadilat halindeki boş bir binaya götürürken başparmağı çırpınan nabzıma değiyor.

Yalnızız.

"Ben yokmuşum gibi davranmaya devam et." Sözlerim boş duvarlarda yankılanıyor.

Gözlerinde bir şey titreşiyor. "Tanıştığımızdan beri, senin var olmadığın bir zaman hiç olmadı."

Kalbim küt küt atıyor ve nefesim kesiliyor. Gözlerim güneş gözlüklerimin arkasında saklı olduğu için minnettarım.

"Beni öpmenin gerçekten bir hata olduğunu mu düşünüyorsun?" Dudaklarımız çarpıştığında hissettiğim kıvılcımı hatırlayarak onu inceliyorum. Şu anda bile bedenim bana ihanet etmeye devam ediyor.

Kendimi ilk kez duygusuz bir öpücüğün alıcı ucunda buluyorum ve bu berbat bir şey. Belki Banks haklıdır; belki o benim karmamdır, ama bunu hak etmek için ne yaptım?

Cevap yok yine de bir cevaptır.

"Tamam," diye fısıldıyorum.

Tahammül edemediğim ama bir şekilde istediğim bir adam tarafından reddedilmek benim için yeni bir dip noktası.

"Bunun bir hata olduğunu düşünmedin mi?" diye sorar.

"Siktir git, Banks." Bileğimi kavrayışından çekiyorum, bunu gereğinden biraz daha fazla güç kullanarak yapıyorum.

Kapıyı iterek açıyorum ve paparazziler dışarıda endişeyle bekliyor. Onları görmezden geliyorum ve güneş ışığı yanaklarımı ısıtırken caddenin karşısına geçiyorum.

Bu sefer beni takip etmedi ve açıkçası en iyisi de bu. Artık bu saçma fanteziden kurtulabilirim. O aptal öpücük mezarlıktaki hayaletler gibi peşimi bırakmıyor, diğer gizli iskeletlerime karışıyor.

Asher Banks'e bulaşamam. Ama işimi mahvetmekle ve beni mahvetmekle tehdit etmesine rağmen, hala istiyorum.

Sadece yapmamam gerektiği için mi? Belki de kırmızı bayrak benimdir.

Bir sonraki yaya geçidinden geçerken telaşlıyım. Calloway Diamonds'ın merkezine, yani kaçış rotama ulaşmadan önce birkaç blok yolum var.

"İyi misin? Sana saygısızlık mı etti?" diye soruyor kuzenim Brody. "Oraya gidip onu bir güzel pataklamamı ister misin?"

"Hayır," diye cevap veriyorum, gözlüklerimin arkasından göremese de gözlerimi devirerek.

"O gördüğüm kıvılcımlar mıydı?"

"Brody," diyorum dişlerimi sıkarak, "seni mahvedeceğim."

"Deneyeceksin, küçük kuzen. Asher'a aşıksın Banks. Vay canına."

"Seni kovarım," diye uyarıyorum.

"Yapamazsın. Ben senin için çalışmıyorum." Brody gülüyor ve arkamdan gelirken bana yer açıyor.

Binaya sorunsuz bir şekilde giriyorum - parmak izim Easton ve Weston'ın katına çıkmamı sağlıyor. Sessizce yukarı, düşüncelerimi sakinleştirmeye çalışıyorum.

Asansörden iner inmez, büyükbabamın bu şirketi kurarken bir peçeteye çizdiği bir sembol olan üçgenle çevrili tanıdık elmas şekli beni karşılıyor.

Sekreterleri beni sıcak bir gülümsemeyle karşılıyor. "Easton hâlâ bir konferans görüşmesinde. Beş dakika daha dedi ama Weston müsait."

Weston'ın ofisine önce gülümseyerek "Teşekkürler," diye cevap veriyorum.

Babamın teklifini kabul etseydim buranın benim hapishanem olabileceğinin farkında olarak odayı geçiyorum. Büyük mali kayıt yığınları masasının kenarına yığılmış. Ekranından gözlerini ayırıp bir an için gözlerime bakıyor, sonra mesajına geri dönüyor.

Sözlerini bitirdiğinde sırtarak başını kaldırıyor. "Bu benim en sevdiğim kız kardeşim ve geleceğin kraliçesi," diye takılıyor. "Önünde eğilmeli miyim?"

Güneş gözlüklerimi kaldırıp ona ters ters bakıyorum. "Sahte olduğunu biliyorsun."

"Sadece oyunculuk becerilerimi geliştiriyorum." Weston sandalyesinde arkasına yaslanıp kollarını kavuşturarak göz kırpmıyor. "Hepsi senin için yanıp tutuşuyor."

"Kim?" Kafam karışmış bir şekilde sordum.

"Louis, Asher ve Josh," diye onaylıyor.

Parmaklarımı burun kemiğime bastırıyorum. "Bu bir şaka mı?"

"Hayır." Alaycı bir şekilde kıkırdıyor. "Sen onların oyununun en önemli parçasısın. Anlamıyor musun? Sen Asher'ın rakibi değilsin; ödül sensin." Weston ayaklarını masaya vuruyor. "Daha derine indikten sonra, buna bahse girerim."

Tam o sırada Easton elinde bir tabletle içeri girdi. Bana uzatıyor ve masaya yaslanıp dikkatle izliyor. "Bunu açıkla."

Asher'la otuz dakika önce kafede çektiğimiz fotoğrafları karıştırıyorum. Konuşmamız bir dizi hareketsiz karede yakalanıyor. Bir çift gibi görünüyoruz, gizlice

Kahve randevusu. Yeterince hızlı kaydırırsam, neredeyse bir film gibi oynuyor.

"Nedir bu?" Weston merakla sorar, daha iyi görebilmek için öne doğru eğilir.

Ona tableti uzatıyorum ve gözleri şaşkınlıkla açılıyor.

"Herkesin nesi var?" Ben soruyorum. "Neden hepiniz bana aynı tepkiyi verir mi?"

Weston bir fotoğrafı yakınlaştırıyor. Yüzlerimizin birbirinden sadece birkaç santim uzak olduğu zamanlardan. Louis yerine onunla göz göze gelmem hakkında söylediklerini asla unutmayacağım. Benim içimi gördü.

"Sen ve Asher gizlice birlikte mi çalışıyorsunuz?" Easton soruyor.

"Aramızda hiçbir şey yok. Önce ben oradaydım; o geldi ve beni yalnız bırakmadı. Hepsi bu. Komplo ."

Weston kıkırdıyor, daha fazla fotoğraf karıştırıyor.

Ona ters ters baktım. "Ne?"

"Sana o bakışı attırmak için ne söylediğini ancak hayal edebilirim. Lanet olsun. Ölümcül. Tıpkı anneme benziyorsun."

Easton iç çekiyor, herhangi bir aile dramından rahatsız olduğu belli. Fazladan ilgiden nefret ediyor ve bunu anlıyorum, ben de aynı şekilde hissediyorum. Bu yüzden yıllar boyunca gizli kaldım. Dünya benim hakkımda ne kadar az şey bilirse o kadar iyi. Çocukluğumdan beri böyleyim.

"Hmm," diyor Easton, yüzünde düşünceli bir ifade beliriyor.

"Ne?" diye ben soruyorum, anında o ukalalığı fark ediyorum ifade.

"Bence Asher sana garip, berbat bir şekilde yardım ediyor," diyor başını sallayarak. "Seni suya götürüyor."

"Bu çok saçma." Başımı salladım.

Josh'ın aldattığını biliyordu ama yine de onunla çalışmayı kabul etti. Sadece benden gerçekten nefret eden biri bu kadar alçakça bir şey yapabilir.

"Her neyse, Bellamore'un iyi olacağına inanıyorum. farklı fikirler üzerinde çalışıyorum, ve eşiğindeyim

Büyük bir şey," diye açıklıyorum.

"Sana zarar vermese iyi olur." Easton CEO, ağabey sesini benimsiyor. "Onu mahvedeceğim."

O ve Weston konuşmadan iletişim kurdukları ikiz şeyini yapıyorlar. Çocukken beni rahatsız ederdi.

"Ash'e zaten söyledim-" diye başlıyor Weston ama arkamdaki kapı açılınca cümlesinin ortasında duruyor.

Kızıl-kahverengi saçları olan çarpıcı bir kadın, vintage bir Chanel pantolon takımı ve yüksek topuklu ayakkabılar giyerek içeri giriyor. Tahmin etmem gerekirse, 1996 koleksiyonundan. Ona mükemmel bir şekilde uyuyor ve sert kırmızı ruju görünümü tamamlıyor. Keşke bende de olsa dediğim bir özgüvenle içeri giriyor.

Easton onu sert bir el sıkışıyla selamlamak için ayağa kalktı. Tüm dikkatini bana vermeden önce ona nazık bir merhaba diyor.

"Bu Stormy," diyor Weston muzip bir sırıtışla. O bana yaklaşıyor hiç umursamadan dünyada , mükemmel manikürlü elini uzatıyor. Bileğinde sallanan 800.000 dolarlık elmas bileklikten de anlaşılacağı üzere parası var. Bunlardan elliden az üretildi.

"Memnun oldum, Billie. Ben senin gizli silahın ve kurumsal iyilik perinim."

"Merhaba." Ne diyeceğimi bilemiyorum ama o her şeyi çözmüş gibi görünüyor. "Neden seni daha önce hiç duymadım?"

"Gölgelerde çalışıyorum, perde arkasında gizli kalıyorum. Hizmetlerim Dövüş Kulübü gibidir, sadece en tepedekiler bir pisliği temizlemek için bir uzmana ihtiyaç duyduklarında beni tanırırlar. Açık olmak gerekirse, kardeşleriniz büyük bir iyilik istediği için buradayım. Teknik olarak, sen buna uygun değilsin. Ama Calloway'ler ailemin onlarca yıldır iş yapmasını sağladı."

Ona bakıyorum ve başarılı bir şirketi yönetmekle ilgili her şeyi bildiğimi sandığımı fark ediyorum. Eğer bütün bir

En tepedekilere yardımcı olan kuruluşları hiç duymadım, benim bilmediğim başka neler var?

"Bu neyi gerektiriyor?"

"Talimatları takip etmekte ne kadar iyisin?"

"Kimin verdiğiine bağlı," diye yanıtlıyorum.

Weston bana, "Bellamore'u kurtarmak için ne gerekiyorsa yapmaya hazır olduğunu söylemiştin," diye hatırlatıyor.

Haklı; bunu söyledim ve tüm kalbimle söyledim. Şirketim için her şeyi yaparım. Asher için dizlerimin üzerine çöküp yalvarmak dışında her şeyi. Sonuçta bazı sınırlarım var.

Stormy beni ölçüp biçiyor. Benden sadece birkaç yaş büyük görünüyor. Başka bir ortamda arkadaş bile olabilirdik. Saçlarını kulağının arkasına tararken, parmağındaki devasa pırlantayı görüyorum - en az yirmi karat, birkaç milyon dolar değerinde. Yani nişanlısı kesinlikle zengin.

"Günümüzün seks sembolüsün, hiç tanımadığın büyük teyzenin cenazesinde konuşma yapıyormuş gibi giyinmişsin," diyor. "Anlamıyorum."

"Kahretsin, acımasızca dürüst olmak reklamcı olarak işinizin bir parçası mı?" Ben soruyorum.

"Kriz yönetimi konusunda uzmanım," diye açıklıyor. "Olayları ballandıracak zamanım yok. Sıkı bir programımız var."

"Şimdiden kriz moduna mı girdik?" Kardeşlerime gerçekten kızdığımı hissederek soruyorum. "Daha bir hafta oldu."

Weston, "Birimiz Bellamore'u kurtarabileceğinden ve Asher'ı alt edebileceğinden emin değilse Stormy'yi arayacağımız konusunda anlaştık," diye açıklıyor.

"Üzgünüm ama bir uzmana ihtiyacınız var. Kanat çırpma çok riskli," diye ekliyor Easton. "Sana inanıyorum ama bir yol haritası şart."

"Neden siyah gardırop? Açıkla bana," diye soruyor Stormy, kardeşlerimi tamamen görmezden gelerek.

"Medya bana Modanın Çarşamba Addamsı demeye başladı, ben de bunu benimsedim."

"Onu kucakladın mı yoksa öylece uzanıp kabul mü ettin?" diye soruyor. "Bu lakabı kimin bulduğunu biliyor musun?"

"Hayır," diye yanıtlıyorum başımı sallayarak.

"Josh Lustre," diyor. "İzini kişi o. Şimdi bana şunu söyle: Onun kartlarını oynamaya devam edecek misin, yoksa farklı bir oyun oynamaya hazır mısın? Senin oyununu."

Nefesim boğazımda düğümleniyor. "Bana planını anlat."

T nihayet batıyor ve iki saat boyunca bilgisayar ekranına bakmaktan gözlerim yanıyor. Savunma yapmakla geçen uzun bir gün oldu ve her ne kadar beklenen bir şey olsa da, durmaksızın "açık" olmak yorucu. Ayaklarımın üzerinde hızlı olmalıyım, hazır olmalıyım. her türlü soruya anında yanıt verebilecek durumda.

Billie'ye rastladıktan sonra acil bir toplantıya ve ardından birkaç konferans görüşmesine katıldım. Reklamcım ve menajerim çılgına dönmüştü ve yılın geri kalanında müşterilerimiz dolu olmasına ve uzun bir bekleme listemiz olmasına rağmen yatırımcılar panik içindeydi. Dedikodu siteleri ve medya kuruluşları beni bombardımana tuttu, Billie için astığım tabela ve kahve randevumuz hakkında bir açıklama yapmamı istiyorlar. Zamanlamam daha iyi olamazdı.

Pek çok kişi gizlice birlikte olup olmadığımızı teyit etmemi istiyor. Diğerleri Josh Lustre'nin moda endüstrisini gerçekten ele geçirebileceğini düşünüp düşünmediğimi bilmek istiyor.

Kesinlikle olmaz.

Bir konuda haklıydı: Bellamore aktif olduğu sürece asla zirvede olamayacaktı.

İnternete girip Billie'nin adını yazıyorum. Prens ve ekibi bu akşam erken saatlerde atılan manşetleri gölgede bırakmak için fazla mesai yapmış gibi görünüyor. Sahte ilişki hikâyesi birçok yöne çekildi ama her nasılsa ödül töreni gecesi ortaya atılan gizli ilişki söylentisine yenik düştüler. Bekleyin, daha yeni başlıyorum. Şu anda sadece ön oyun oynuyorum.

Sandalyemde arkama yaslanıp elimi yüzümde gezdiriyorum. Billie'yi ve onu öpmemin bir hata olup olmadığını sormasını aklımdan çıkaramıyorum. Hiçbir şey hissetmediğime dair bir onay arıyordu ama ben kelimeleri bulamadım. Geceleyin bir hırsız gibi onları elimden aldı. Şimdi onun kırılmasını - herkesten sakladığı yanını- gördüğüm için başka tarafa bakamıyorum.

Öpüştüğümüzde bir şeyler hissetti. Kartlarını gösterdi.

Bana yalvarsa bile, o yokmuş gibi davranamam. Bu imkansız. Denedim.

"Siktir," diye mırıldanıyorum, onunla çok derinlere inmeden önce bu düşünce zincirini durdurmam gerektiğini fark ediyorum.

Hayatımdan asla çıkmayacağını bilsem de Buz Kraliçesi'nin aklımdan çıkmasını istiyorum. Sosyal çevremiz zaten çok iç içe geçmiş durumda.

Ofisimin kapısının çalınması beni düşüncelerimden uzaklaştırdı.

Kardeşimi gördüğüme şaşırdım.

Nick içeri girer. "Vay canına. Hâlâ buradasın."

"Uzun sürmeyecek," diyorum ona, hiçbir yere varamadığımı fark ederek. Bilgisayarımı kilitleyerek günümün sona erdiğini işaret ediyorum. Tek istediğim bir burbon, sıcak bir duş ve iyi bir gece uykusu.

Nick masamın karşısındaki sandalyeye oturdu. "Daha önce-"

"Özür dileme."

"Bunu planlamıyordum. Senin için gerçekten endişeleniyorum. Bu hızla devam edemezsin," diyor Nick.

Ne kadar sıkı çalıştığımı gerçekten anlayan tek kişi o.

"Geçen yıldan beri bunu söylüyorsun ve ben hala devam ediyorum. Ayrıca, bunun ne önemi var ki? Sahip olduğum tek şey bu."

Kollarını kavuşturuyor. "İş-yaşam dengen yok. Bu şirket şu anki durumunun nedeni, sonucu değil Ash. Eden için canını dişine takarak çalıştığını biliyorum ve bu koşuşturmaya saygı duyuyorum ama yolun bir yerinde kendini kaybettin. Tek yaptığın çalışmak, yemek, uyumak ve tekrarlamak. Bu zehirli bir döngü ve sen buna saplanıp kalmışsın. Kız kardeşimiz senin için bunu istemezdi."

Bu şu anda yapmak istediğim son konuşma.

"Yapacak çok işim var. Lustre ile olan sözleşmemi bitirir bitirmez tatile çıkacağım. Söz veriyorum. Şu anda yapamam. Çok fazla şey tehlikede."

"Ne yazık ki başka seçeneğiniz yok. Gerçekten üzgünüm ama," dedi ve derin bir iç çekerek, "yönetim kurulu Billie ile işleri çok ileri götürdüğünüzü düşünüyor. Bir süreliğine uzaklaşman gerekiyor."

"Lütfen bana bunu uygulamayacağınızı söyleyin." Bir kaşını kaldırdı. "Ash."

Sıkılmış dişlerimin arasından, "*Senin* oyuna ihtiyacım var, Nick," diyorum. "haklısın. Kimi düşündüğümü biliyorsun. Bugünkü kararımı ne zaman verdiğimi biliyor musun? *Eden*. Seni böyle görse çok sinirlenirdi. Yorgun, kızgın ve yalnızsın. Çöküp yanmadan önce uyan."

"Tamamen uyanığım," diye karşılık veriyorum. "Gözlerim yıllardır ilk kez açık. Belki de on yıldır. Neyin tehlikede olduğu *hakkında hiçbir fikrin yok*. Beni izne çıkmaya zorlamak büyük bir hata olur."

"Bir hafta içinde göreceğiz," diye cevap veriyor, benim patlamamdan etkilenmemiş bir şekilde.

"Bu çok uzun." Ona ters ters baktım.

"Böyle devam ederse doksan güne kadar uzatılabilir." Bana baktı. "Bunu senin için yapmak zorunda kalmadan önce kendini alçalt. Şimdi, bana kızgın olduğunu biliyorum-"

başımı sallıyorum, kalbimin hızının arttığını hissediyorum. "Oh, ben çok kızgın."

"Öyle mi? Bunu atlatacaksın. Neyse, bu akşam Diamond'da birkaç arkadaşım ile buluşacağım. Bana katılmak ister misin?"

"Hayır," diye yanıtlıyorum.

"Hadi ama. Senin için iyi olacak. Güven bana. Bir kez olsun," diyor ve gözlerinde bir parıltı yakalıyorum.

"Neden?" Onun içini görebiliyorum.

"Bu senin yararına olur." Omuz silkiyor. "Ben şimdi gidiyorum. Aşağıda bir araba bekliyor."

"Fazla kalmayacağım."

"Umurumda değil," diyor ben telefonumu alırken ve birlikte asansöre yöneliyoruz.

Üzgünüm - beni yanlış anlamayın - ama gerekli olduğunu düşünmese bunu önermeyeceğini biliyorum. İster ofisimden ister şehirdeki evimden olsun, ilerlemenin bir yolunu bulacağım.

"Ben yokken Lustre'ye kim bakıyor?" Metal kutuya girerken soruyorum.

"Ben." Sırıttıyor.

"Bu saçmalık," diye tıslıyorum.

"Gerçekten mi? Stormy'nin Calloway' çalıştığını biliyor muydun? Josh bugün Billie'yle çıkma ihtimaliniz yüzünden sinir krizi geçirdi. Prens Louis onunla birlikte olduğunu kanıtlamak için fazla mesai yapıyor. Ve sen sadece yangına körükle gidiyorsun. Bu bize bir milyar dolara mal olabilecek bir çıkar çatışması olarak görülebilir."

Başımı sallıyorum. Stormy, tüm firmaların dara düşüklerinde başvurdukları kişi. O ve ekibi sektörün en iyileri. Billie'nin bir cesetten kurtulmak için Stormy'ye ihtiyacı olsaydı

tüm kanıtlarla birlikte. Bu düşündüğümünden daha mı ciddi?

"Calloway'lere bulaştın Asher. Ne bekliyordun ki?"

"Yaptıklarım kural kitabında olmasa bile haklıdır."

"Hareketleriniz *benim* sözlerimden çok daha yüksek sesle konuşuyor. Görünüşe göre bu işi kişisel çıkar için yapıyorsun."

"Nasıl görüldüğü umurumda değil. Zaman her şeyi ortaya çıkarır," diye karşılık veriyorum. Öfke seviyem yükseliyor.

"Eninde sonunda bana teşekkür edeceksin," diyor, bakışları benimkilere kilitleniyor. "Sen kendi bildiğin gibi , ben de kendi bildiğim gibi."

"Benim bilmediğim neyi biliyorsun?" Daha az engel olmasını dileyerek ama daha fazlasının olacağını bilerek fısıldıyorum.

"Sorunuzu bilerek görmezden geliyorum," diye yanıtlıyor saatini kontrol ederek.

"Kararımı adım atmam," diye hatırlatıyorum ona.

"Farkındayım. Her zaman senin yanında olduğumu bil, tıpkı senin benim yanımda olduğun gibi" diyor.

Binadan dışarı adımımızı atar atmaz kamera flaşları bizi kör ediyor. İnliyorum, yüzümü siper edip arabaya koşuyorum, bunun benim hayatım olduğunu anlıyorum - en azından şimdilik.

"Eminim benimle geldiğin için mutlusundur. Gerçekten eve yürüyerek gitmeyi mi planlıyordun?" diye soruyor kardeşim, paparazzileri arkamızda bırakarak şirketten hızla uzaklaşırken.

"Bilmiyorum. Sadece gitmeye karar verdim," diye cevap veriyorum.

Şehrin bir ucundan diğer ucuna, lüks bir semtteki özel bir kulübe gidiyoruz.

Araba bir mücevher gibi parıldayan binanın önünde durduğunda kravatımı düzeltiyorum. Daha fazla kamera flaşı bizi karşılıyor, ama kardeşim etkilenmemiş görünüyor.

Çift kapıdan geçip fuaye bekleme alanına giriyoruz. Diamond yumuşak, parıldayan ışıklarıyla bizi bekliyor.

Güvenlik kimliklerimizi kontrol ediyor ve bir makinede tarıyor. "Diamond'a hoş geldiniz, Bay Banks," dedi her ikisine
Bi de

z.

Bize anında erişim izni verildi. İçeride adım atmak gibi hissediyor
farklı bir dünyaya.

Sadece özel listedekilerin girmesine izin verilir. Bu listede A sınıfı ünlüler, kraliyet mensupları, sporcular ve iş dünyasının önde gelenleri yer alıyor. Bu listenin bir parçası olmak benim için doğuştan gelen bir ayrıcalık. Bankacı olmak çoğu insanın sadece hayalini kurduğu kapıları açıyor.

Diamond'da mahremiyet her şeyden önemlidir. Bunu ihlal ömür boyu yasaklanır ve sosyal statüsü olan hiç kimse bunu riske atmak istemez. Bu onların itibarını zedeleyecektir ki bu da güvenilmez olduklarının açık bir işaretidir. Dünya sır tutamayan yeterince insanla dolu.

Üst kata çıktığımızda Nick hemen üniversitede birlikte okuduğu arkadaşlarını gördü. Onlarla daha önce tanışmıştım ama şehre gelmeyeli yıllar olmuştu. Kardeşimi VIP bölümüne kadar takip ediyorum ve büyük dairesel bir kabinde onlara katılıyoruz. Masanın ortasında birkaç şişe burbon ve viski duruyor.

"Küçük kardeşim Asher'ı hatırlıyor musun?" Nick boş bir bardağa uzanarak sorar.

O kendine bir içki koyarken hepsi coşkulu bir "Evet" ile eşlik ediyor.

"Biliyorum uzun zaman oldu, bu yüzden sanırım bir giriş daha yapmak gerekiyor. Bunlar Jameson ve Patterson; kardeşler. Callan, Hunter ve Smiley."

El sallıyorum ve isimlerini öğrendiğim için şükrederek yerime oturuyorum.

Işıklar kısık ve tepede müzik çalıyor. Etraftaki masalar çiftlerle dolu ve barda hiç boş yer yok.

Hunter başını sallayarak, "İç bakalım," dedi. "Duyduğuma göre berbat bir gün geçirmişsin."

"Ne duydu?" Bir duble burbon doldurup tek seferde içiyorum.

"Bir Calloway'le takılmak mı? Bunu öğreneceksin," diyor Patterson başını sallayarak. "Bu bir ölüm dileği."

Kıkırdıyorum. "Hayatta kalacağım, güven bana."

A an Daha sonra, a kokteyl
GARSON ile uzun Bacaklar bize yaklaşıyor,
gözleri bana sabitlenmiş. Çok tatlı bir kız.

"Bardan bir şey isteyen var mı?" diye soruyor, doğrudan bana gülümseyerek.

Bardağımdaki kehribar rengi sıvıyı döndürerek sırtıyorum.
"Böyle iyiyim. Teşekkürler."

"Eminim öylesindir," diye göz kırparak yanıtlıyor. "Yardımcı olabileceğim bir şey olursa bana haber verin."

Topuklarının üzerinde döndü ve
uzaklaştı. Çocuklar bana bakıyor, kaşları
kalkık. "Ne oldu?" diye sordum.

"Seni istedi," diyor Smiley.

"Sadece bir kadında gözü olması çok kötü," diye ekliyor kardeşim.

"Dedikodular böyle başlar." Başımı sallıyorum. "Ve benimle konuşma. Sana hâlâ kızgıyım."

Nick boş avucunu açarak, "İşte tüm siktiklerim," diyor.

Gülümsemekten kendimi alamıyorum. Kardeşim benim en iyi arkadaşımdır, her zaman beni kollar. Çocukluğumuzdan beri beni korur.

Bir kadeh daha içiyorum, likörün beni daha hızlı etkilemesini arzuluyorum. Bu gece adımı unutmak istiyorum. Billie Calloway'in varlığını ve işten uzaklaştırıldığımı geçici olarak unutmam gerekiyor.

"Ne kaçırdım?" Patterson soruyor.

"Kardeşim elmas prenses ile Josh Lustre'nin arasına girmenin harika bir fikir olacağını düşündü. Şimdi boktan bir şovun içinde sıkışıp kaldı." Nick sırtarak şirketi nasıl geçici olarak devraldığını anlatıyor.

Gözlerimi deviriyorum. "Bunu şeytani nedenlerle yapmadığımı söylemeyi unuttun."

"O zaman neden?" Jameson sorar.

Neyin peşinde olduğumu kelimelere dökmek zor.

"Ben bir pisliğim ve sıkıldım," diyorum, bir içki daha yuvarlayarak.

"Kahretsin. Elmas prensese aşık olmuşsun." Hunter gülüyor ve ayağa kalkıp hepimizin kadehine burbon dolduruyor.

"Hayır, bilmiyorum," diyorum, içkimi kaldırıp geri atarken.

Jameson konuyu değiştiriyor ve aynı anda hem hiçbir şey hem de her şey hakkında konuşuyoruz. Bok atmak iyi hissettiriyor. Belki biraz ara vermek bana iyi gelir.

Bir saat hızla geçiyor ve sarhoş olduğumu fark ediyorum, bu hem bir nimet hem de bir lanet olabilir. Patterson şakalar yapmaya devam ediyor ve ben gülmeden duramıyorum.

Gözlerim odayı tarıyor ve barda Billie'yi gördüğümde neredeyse nefesim kesiliyor. Yanındaki adama doğru eğilmiş, gülümsüyor ve kulağına bir şeyler fısıldıyor. Kiminle birlikte olduğunu daha iyi görmeye çalışırken çenem geriliyor.

"Beni duydun mu?" Nick bakışlarımı takip ederek soruyor.

Ona dönüyorum ve sanki onun burada olacağını biliyormuş gibi başını eğiyor. Harper'dan duymuş olmalı. Ukala piç.

"Kiminle birlikte?" Sesim titreyerek soruyorum.

Özel dikim takım elbiseli sıradan bir adam görüyorum. Geniş omuzlar. Koyu renk saçlı. Bu tanımla, herhangi biri olabilir.

Nick omuz silkiyor. "Prens Louis mi o?" "Emin değilim," diyorum ona.

Gözlerimi ondan ayıramıyorum. Siyah saçları ve açık renk gözleriyle kesinlikle büyüleyici. Tam görüş alanımda olması da yardımcı olmuyor.

Bir kadeh daha içtikten sonra kardeşime "Hemen döneceğim," diyorum.

"Hamlelerini akıllıca seç," diye uyarıyor ben ayağa kalkarken.

"Kapa çenenin. Sayende resmen senaryo dışına çıktım," diye cevap veriyorum.

Sanki buranın sahibiymişim gibi adımlarımı odanın içinde gezdiriyorum. Billie'ye bir kez daha bakmak için çevirdiğimde bakışlarımı yakalıyor. Dolgun dudakları aralanıyor ve başka tarafa bakmıyor. Ona sırtarak bir kaşımı kaldırıyorum, son bir saatin içkisi kafamda dönüp duruyor.

Seni görüyorum, Buz Kraliçesi.

O da beni görüyor.

Yüzündeki ifadeden, burada görmeyi beklediği son kişi olduğumu anlayabiliyorum. Onu suçlayamam - buradaki kesinlikle sıra dışı.

Adam dönüp ona bakıyor ve ben de Prens Louis olduğunu onaylıyorum.

Hemen yürümeyi bırakıyorum ve ona ters ters bakıyorum. Eğilip kulağına bir şeyler fısıldıyor ve ben de tuvaletlere giden koridora doğru yöneliyorum.

"Ne oluyor lan?" Fısıldıyorum. *Ne oluyor lan?*

Koridorda ilerliyorum ve işemek için banyoya giriyorum. Son bir saattir içtiklerimden sonra mesanem patlamaya hazır. Ellerimi yıkadıktan sonra, titreyen fenerlerin sıcak bir ışık saçtığı loş koridorda ilerliyorum.

Kafamı kaldırdığımda gözlerimiz kilitlendi. Sanki burası onun podyumuymuş gibi bana doğru yürüyor. Uzun siyah topuklarından biri diğerinin önünde, bakışları bana sabitlenmiş. Siyah file mini elbisesi hayal gücüne hiçbir şey bırakmıyor.

Lanet olsun, kesinlikle büyüleyici.

Burun delikleri açılmış bir şekilde bana bakıyor. "Beni takip mi ediyorsun?"

Gözlerimi deviriyorum. "Lütfen kendini övme prenses. Şu anda bu gezegende görmek isteyeceğim *en son* kişi sensin."

Yalan değil. Ona bu kadar yakın olmak ve onun tatlı parfümünü koklamak tam bir işkence. Her zaman öyledir.

"Ağzın bir şey söylüyor ama gözlerin başka bir şey söylüyor," diye kendini beğenmiş bir şekilde cevap veriyor.

"Gerçekten mi? Bana gözlerimin ne söylediğini söyle," diye mırıldanıyorum, kısa bir süreliğine onunla birlikte uçuşuma düşünüyorum.

Sertçe yutkunuyorum ve en iyisinin bu olduğunu bilerek geri çekiliyorum.

Ama hemen elimi tutup beni kendisine doğru çekti. "Biz konuşuyorduk."

Bana bakarken aramızdaki elektrik çatırdıyor. "Bana sen gibi davranmamı söylemiştin. İzin ver

Bu," diyorum.

Dudaklarında küçük bir gülümseme beliriyor. "Sarhoşsun."

"Teşekkürler, Kaptan Belli. Neden Louis ile buradasın?"

Başını eğip beni inceliyor. "Oh, manşetleri gördüğünü biliyorum. Artık resmen çıkıyoruz."

Bir adım daha yaklaştım ve sırtı duvara çarptı. Eğilerek kulağına fısıldıyorum, "Neden bu konuda yalan söylemeye devam etmeye kararlısın?"

Sertçe yutkunuyor, gömleğimi tutuyor ve beni daha yakına çekiyor.

Kirli sakalım boynunu sıyrıyor ve nefesinin neden oluyor. Dudaklarımla çenesini çizip kendimi ağzına yaklaştırmak yüzümde bir gülümseme beliriyor. Gözleri kapanırken aramızdaki mesafe bir santimden daha az. Dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdiriyorum, dudaklarımı birbirine bastırmadan, o öne doğru eğilirken bile.

"Erkek arkadaşının benden haberi var mı?" Fısıldıyorum.

"Kız arkadaşının benden haberi var mı?" diye karşılık veriyor.

"Kimseyle birlikte değilim. Şimdi itiraf etme sırası sende," diye mırıldandım.

Burnumu hafifçe onunkine sürttüğümde saniyeler dakikalar gibi geliyor. Sıcak nefeslerimiz birbirine karışıyor ve dudaklarımız sadece bir sinekkuşu kanadının çırpınışı kadar uzakta. Parmaklarımı saçlarının arasından geçirip yakut kırmızısı dudaklarını yakalamak istiyorum ama yakınlığımızın sarhoşluğuyla kendimi geri çekmeye zorluyorum.

"Beni çok sinirlendiriyorsun ve..." diye alçak sesle homurdanıyor, düşüncesini tamamlayamıyor.

Billie Calloway'i parmağымda oynattığımı bilerek, "Deli gibi öl, Buz Kraliçesi," diye cevap veriyorum.

Dudaklarını tekrar tatma dürtüsü neredeyse beni eziyor ve kontrolü kaybedemiyoruz. Çok baştan çıktım ama onun büyüüne mi kapıldım, yoksa içtiğim dipsiz burbonların etkisinde miyim?

"Soruma hâlâ cevap vermediniz," diyor.

Duvarı kısa bir süreliğine yıkılıyor ve bir an için tamamen yıldızım parlıyor, neredeyse onunla bambaşka bir hayat hayal ediyorum. Doksan yaşımıza kadar tartışırdık.

Sanki o da aynı şeyi hayal ediyormuş gibi telaşla bana bakarken dudaklarımda küçük bir gülümseme beliriyor. Nefes alış verişi düzensiz.

"Prensinin yanına dönmelisin," kulağına yaklaştım ve parmaklarımı saçlarında gezdirip hafifçe çekiştirdim.

Parmakları gömleğimi sıkıca kavıyor. Telefonumu cebimden çıkarıp kaldırıyorum ve flaşla bir fotoğraf çekiyorum.

"Seni piç kurusu," diye homurdanıyor ve onu daha yakına çekiyorum.

"*Buz Kraliçesi* de," diyorum sırtarak ona doğru eğilerek. Sonra kıkırdayarak ona dönüyorum. "Benimle taşak geçme Billie. Kazanmak için oynuyorum."

"Neyi kazanmak?" diye soruyor. "Bu oyunda sıfır deriniz var."

"Bu konuda yanılıyorsunuz. Mikro makroya karşı." Ona dönüyorum ve başka bir çekmek için kameramı açıyorum.

Kendinden emin bir şekilde duvara yaslanıp beni beceren gözleriyle bana bakarken muhteşem, hatta mutlu görünüyor.

"Sil şunları," diye uyarıyor. "Yoksa seni pişman ederim."

"Kontrol sende değil," diyorum fotoğrafları karıştırırken.

Dudaklarında sinsi küçük sırıtıştan zevk alıyorum, neredeyse beni göndermeye cesaretlendiriyor gibi. Saçının yüzünü kapattığı bir tane daha var.

Billie bana doğru ilerliyor, tam önümde duruyor. "Sanırım kontrolün timsali sensin o zaman?"

Dudakları o kadar yakın ki. Benimkilere sürtünüyorlar ve içim parçalanıyor olsa da soğukkanlılığımı koruyorum.

Şaşırmış bir şekilde çekiliyor. "Vay canına. Bağışıklık kazanmışsın."

"Daha çok dene bebeğim," diye mırıldandım. "Bundan çok daha fazlası gerekecek. Randevunun tadını çıkar." Sahte bir selam veriyorum. "Ekselansları. Size bu şekilde hitap etmeye alışmalı mıyım?"

"Sen bir pislisin."

"Biliyorum," diye sırtarak cevap veriyorum. "Ve sen de biliyorsun."

Billie Calloway'in panzehiri olmadığını bildiğim için kendimi geri adım atmaya zorluyorum. Gözden kaybolmadan önce omzumun üzerinden bakıyorum ve onu beni izlerken yakalıyorum. Sertçe yutkunduktan sonra tuvalete yöneldi.

Birlikte geçirdiğimiz anlar hep kısadır.

Aletim taş gibi sertleşmişti ve lüks odayı geçerken kendimi ayarlıyordum. Ortada dünyanın en abartılı avizelerinden biri asılı.

Louis bana kilitleniyor ve ben onu fark etmemiş gibi yapıyorum. Ona dikkatimi borçlu değilim ve açıkçası kim olduğu da umurumda değil. O da bizim gibi bir yeğen bebeği, tek farkı taç takıyor olması.

Büyük kabine dönüp oturuyorum. Nick bana bakıyor, sonra koridora doğru göz gezdiriyor. Billie ortaya çıktı.

Nick başını eğiyor, belli ki çakırkeyif. "Bekle, söylentiler doğru mu?"

"Artık gitsem iyi olacak." Cebimden cüzdanımı çıkardım, biraz para aldım ve masanın üzerine koydum.

Nick beni yakından inceliyor. "Dikkatli ol, küçük kardeşim.

Tehlikeli bir oyun oynuyorsunuz."

"Tehlikeli benim favorim," diyorum ve bir kadeh daha yuvarlıyorum. Nick'in arkadaşlarıyla vedalaşıyorum. "Görüşürüz çocuklar. Şehre döndüğünüzde yabancılık çekmeyin, tamam mı?"

Aynı anda cevap veriyorlar ve ben gülüyorum. Merdivenlere yönelirken şoförüne adresi mesaj atıyorum, bu halimle eve yürüyemeyeceğimi biliyorum, özellikle de dışarıda pusuda bekleyen fotoğrafçılar varken. Diamond fotoğrafçılar için en önemli noktalardan biri, gelen insanların fotoğraflarını çekmeye her zaman hazırlar. Billie bu yüzden prensini buraya getirmeyi seçmiş olmalı. Bu da benim mahvettiğim başka bir reklam gösterisi.

Şoförümü beklerken telefonumun kilidini açıyorum ve çıkan son haberleri arıyorum. En üstte Billie ve Louis'in Diamond'a gelişlerinin fotoğrafları var. Otuz dakika sonra, Nick ve benim giriş fotoğraflarımız var.

Bir şeylerin peşinde olduğunu biliyordum. Gözlerim makale listesini .

LuxLeaks'in gönderdiği en üstteki linke tıklıyorum. LadyLux anonim, boşanmış, *herkesi* tanıyor gibi görünen orta yaşlı bir sosyetik. En azından söylentiler böyle. Çoğu şeye şüpheyile yaklaşırım, özellikle de internetteki gizli kaynaklardan gelenlere.

Başlık-"Asher Banks hakkında ne düşünüyorum: Bölüm 1"-gözüme çarpıyor. Bazıları benim zevkime göre biraz fazla çiğ olan sözlerine göz gezdiriyorum.

ÇOK ARAŞTIRMA YAPTIM VE ASHER'A SORUM ŞU: NEDEN

Stanford günlerinden beri Billie'yle birbirinizden nefret ediyor muydunuz? Üniversiteden birkaç eski arkadaşınızla görüştüm ve bu rekabetin yıllar sürdüğünü söylediler. Neden? Yıllar boyunca adımlarınızı takip ettiğimde, yollarınızın her zaman kesiştiği açık. Bence ona ve zamanının tükenmekte olduğunu farkındasın. Bu, ona neler yapabileceğini göstermek için her şeyi deniyorsun.

Billie'nin seni seçmesi gerektiğini düşünüyor muyum? Henüz emin değilim.

MAKALENİN SONUNA GELDİM.

ASHER, EĞER BUNU OKUYORSAN, YAPTIĞIN ŞEYE INANIYORUM.

alenen performatiftir. İkinizin birlikte özel bir an yaşadığınıza ikna olmadım. Sanırım aşırı şüpheci olduğum için bunu kanıtlayın diyorum ama kanıtlamayacağınızı biliyorum.

Unutmayın, bu yazı kamuya açık bilgilere dayanarak kamuya mal kişiler hakkındaki görüşlerimi içermektedir.

"TAMAM," DIYE MIRILDANDIM KENDİ KENDİME.

Eğer o şüpheciyse, pek çok kişi de şüphecidir.

Instagram'ı açtım ve Billie ile benim fotoğrafımı yükledim, yüzü akıllıca engellenmişti. Az önce kulağına fısıldamıştım. Herhangi biri olsa bile halk muhtemelen kim olduğunu tahmin etmekte zorlanmayacaktır. Demek istediğimi anlatmak için yeterli. Hızlıca bir başlık yazıyorum. Parmağım mavinin üzerinde geziniyor

Bu kadar ileri gidip gitmeyeceğimi tartışırken paylaş düğmesi.

I tartmak ve farklı Sonuçlar, ve sonra
Saygısızca düğmeye bastım.

"Teşekkürler, LadyLux," I söyle
gururla olarak ve seviyor ve

yorumlar yağmaya başlar.

Yapacağım son şey olsa bile kim olduğunu öğreneceğim.

Yorumlara göz gezdiriyorum ve insanların Billie'yi etiketlediğini fark ediyorum. Ayarlarıma gidip engelini kaldırıyorum, böylece her birini görebilecek.

Senin hamlen, Buz Kraliçesi.

Kendimi bir kabine kilitliyor, soğuk kapıya yaslanıyor ve bunun beni topraklayacağını umuyorum.

Öyle değil.

Kalbim o kadar hızlı atıyor ki göğsümden fırlayacakmış gibi hissediyorum. Nedenini anlamaya çalışarak gözlerimi sıkıca kapatıyorum. Onunla daha önce hiç böyle olmamıştı.

Banks'in Weston'da beni öpmesi başıma gelebilecek en kötü şeylerden biriydi. Yıllarca o ilk aşk duygusunu tekrar yaşamak için çabaladım ve beni aniden buna zorladığı için onu asla affetmeyeceğim. Bunu asla yapmamalıydı.

Kendimi toparlamak için derin bir nefes alıyorum ve sonra başım dik bir şekilde tuvaletin güvenli ortamından çıkıyorum. Titrek fenerler gölgemi koridorun duvarına yansıtırken arka planda yumuşak bir müzik çalıyor. Burada mahremiyet beklense de, bu insanların kendi dar çevrelerinde fısıldaşmalarını engellemiyor.

Banks burada olmamalı, özellikle de hakkımızda saçma sapan dedikodular dönerken. Her şeyi mahvediyor. Bu düşünce karşısında gözlerimi deviriyorum. Kafamın içinde ve buna dayanamıyorum.

Bara doğru ilerlerken, VIP alanında Banks'i görüyorum. Çenesi sıkılı ve Nick'le sohbet ederken bakışları keskinleşiyor. Yanlarındaki adamlar tanıdık geliyor ama isimlerini hatırlayamıyorum.

Pahalı içki şişeleri masanın ortasında kümelenmiş.

Ne zamandır buradalar?

Louis'e yaklaşıyorum ve ben yaklaştıkça o da kolunu belime doluyor. Herkese flört hikâyemizi bir gösteri sunuyoruz - en azından birkaç hafta daha, eğer Banks izin verirse.

"Sanırım gitmem gerekiyor," diye fısıldıyorum, bunalmış hissederek.

İçtiğim iki martini yardımcı olmuyor.

"Sen nasıl istersen," diye yanıtlıyor Louis, her hareketimizi izleyenler için belimi sıkıca kavrayarak beni kendine çekiyor. "Ortaya çıktık ve görevimizi tamamladık," diye fısıldıyor kulağıma.

Kendimi geri çekiyorum ve sahte olarak çıktığım kişi olduğu için rahatlamış bir şekilde ona küçük bir gülümseme veriyorum. Beni odanın içinden çıkışa doğru götürüyor. Banks'in oturduğu boş koltuğa bir an gözüm takılıyor. Aynı binada olduğumuzda hep böyle olur; birimiz hep ayrılır. Yıllarca ondan kaçtım ve şimdi kendimi önümde net bir yol olmayan bir kavşakta buluyorum.

"Bununla daha ne kadar savaşıyorsun?" Merdivenlerden zemin kata inerken Louis soruyor.

"Ne?" ". "

Elime uzanıp beni nazikçe kendine çekerken gözlerimi deviriyorum.

"Seni tanıyanlardan bunu saklamak için daha fazla çaba göstermen gerekecek. Gözlerin seni ele veriyor," diyor benim duyabileceğim kadar yüksek sesle.

Louis benim içimi dışımı biliyor. Onu görmezden gelmeyi seçiyorum. Çevresi her zaman gibi arkamızda sıraya giriyor.

Çıkışa yaklaştığımızda, duvara yaslanmış, telefonuna odaklanmış, dudaklarında bir gülümseme oynayan Banks beni büyülüyor. Ekranın ışıltısı keskin hatlarını ortaya çıkarıyor. Uzun kirpiklerini ve dudaklarının kıvrımını fark etmeden edemiyorum.

"Mmhmm," diyor Louis, Banks'e doğru bakarak. "Her neyse," diye fısıldıyorum çift kapı açılırken, ve kameraların durmak bilmeyen tıkrıtlarıyla dışarı çıkıyoruz.

Toplum içinde, güçlü bir çift gibi görünüyoruz. Medya bizim hikayemizi çoktan yazdı; sadece alevleri biraz daha körüklememiz gerekiyor.

Bir SUV yanaşıyor ve Banks'i çevresel görüşümde yakalıyorum.

"Gülümse, Buz Kraliçesi," diyor yanımdan geçerken ve boştaki elime . Parmakları benimkilere değiyor ve midemde kelebekler uçuşuyor.

Louis beni çekip arabaya doğru götürüyor. Aracın içinde kaybolmadan önce gülümseyen Banks'e dönüp bakıyorum.

Kalbim pıt pıt atıyor. Halk için gösteri yapıyor ve sahte ilişkiyi mahvetmeye çalışıyor. Sorun şu ki, bu işte çok iyi. Beni en çok sinirlendiren de bu.

Grr.

Arabaya bindiğimizde uzun bir oh çektim.

"Asher'ın cesur bir piç olduğunu neredeyse unutuyordum," diyor Louis cebinden telefonunu çıkararak.

"Dürüst olmak gerekirse, bu talihsiz bir durum."

"Sen onun mükemmel rakibisin." Louis bir mesaj açar ve Rehberinde kayıtlı birine bir çatal emojiyle yanıt verir.

LOUIS

Artık özgürüm. Sen özgür müsün?

Telefonunu cebine geri soktu. Ona kim olduğunu sormak istiyorum.

Gözlerimiz buluştuğunda, sanki aklımı okuyabiliyormuş gibi gülümsüyor. "Ben öpüşmem ve söylemem. Asla."

"Sadece merak ediyorum. Ama sır saklamak istemenizi anlıyorum." "Herhangi bir ilişkiyi halka açmadan önce bunu öğrendim,

Birini gerçekten tanımak önemlidir," diyor Louis usulca kıkırdayarak.

"Onu *test* ediyorsun," diyorum kaşlarımı kaldırarak.

"Her zaman. Bir eş ve uygun bir kraliçe arıyorum," yanıtıyor kaşlarını şakacı bir şekilde oynatarak. "Bu sen olabilirsin."

Kocaman sırtıyorum. "Eğer kırkıma kadar evlenmezsem... yine de tamamen seninim."

"Kırk yaşına kadar dayanamazsın," diye karşı çıkıyor. "Planımız işe yarıyor. İnsanlar işinizden çok aşk hayatınızla ilgileniyor. Şu anda tüm dünyanın dikkatini çekiyorsun Billie. Umarım bunun ne kadar büyük bir şey olduğunun farkındasındır."

Parmaklarımı saçlarımda gezdirip kulaklarımın arkasına sıkıştırıyorum. "Sonraki adımlarımı düşünürken mükemmel bir dikkat dağıtıcı," diyorum ona. "Bellamore için neredeyse her şeyi yaparım."

"Umarım sizin zararınıza değildir."

"Bu benim krallığım. Eğer şatom yanarsa, kül olana kadar yanında kalırım. Kaybımın yasını tutacağım ve sonra onu eskisinden daha büyük bir şekilde yeniden inşa edeceğim."

Başını sallıyor. "Asher'in neden seninle oyun oynamayı seçtiğini merak ediyorsan, sebebi *bu*. Pes etmiyorsun."

İç çekiyorum. "Bu aşk üçgeni söylentisini sadece Bellamore'un yararına, değil mi?"

Louis bakışlarımı karşılıyor. "Bence o sadece Bellamore'a değil, daha büyük resme odaklanmış durumda. Bunu anlamaya çalıştım ve buna uyan tek açıklama bu."

"Hmm. Peki büyük resim nedir?" Hala tam olarak anlayamadığım için soruyorum.

Asher da benzer bir şey söyledi, kardeşlerim de öyle.

"Sen," dedi basitçe.

"Herkesin buna bir son vermesini istiyorum," diye sertçe karşılık veriyorum, bunun mümkün olmadığını bilerek. "Öpüştüğümüzde hiçbir şey hissetmedi."

Orada bir şey yok. Bana zarar vermeye çalışıyor."

"Özür dilerim," diyor Louis, yüz ifadesi yumuşuyor. "O bir serseri."

"Evet, öyle" diye onaylıyorum.

Araba kaldırımında yavaşladı ve Louis beni kapıya kadar geçirdi. Paparazziler kamp , çekiyorlar.

Kameralar için beni nazıkçe öpüyor ve sonra çenemi yukarı kaldırıyor. "Stres yapma. Bunu da atlatacağsın. Her zaman yaparsın."

"Seçeneklerim savaşmak ya da pes etmek. Josh'un kazanmasına izin veremem," diye fısıldıyorum.

"İnan bana hayatım, şu anda büyük kaybediyor. Bugün erken saatlerde sinir krizi geçirdiğini duydum." Louis kapıyı benim için açık tuttu.

"Gerçekten mi? Güzel." Gülümsedim. "Her şey için teşekkürler." Onu geçip lobiye giriyorum.

"İyi geceler, Billie."

"İyi geceler, Ekselansları."

Ona bir öpücük veriyorum ve o da arabasına dönerken sırtlıyor.

Keşke her şey farklı olsaydı.

Çatı katına çıktığımda topuklu ayakkabılarımı çıkarıp elbisemin fermuarını açıyorum ve yere düşmesine izin veriyorum. Yatak odama gidip dolabıma adım atmadan önce sütyenimin fermuarını açıp onu da yere bırakıyorum.

Rahat bir şort ve karnımın yarısını gösteren kesik grafikli bir tişört giyiyorum. Elbisemin cebinden telefonumu çıkarıyorum ve sahip olduğum en büyük bardağa kendime biraz roze dolduruyorum. Tatlılık dilime vuruyor, tatlı ve keskinliğin hoş bir karışımı.

Tezgâhın üzerinde bir mum yakıyorum ve alevin dansını kısaca . Çilekli kek gibi kokuyor.

Kanepeye yerleşip rahatıma bakıyorum ve insanların bugün hakkımda neler söylediğini takip ediyorum.

Çoğu yayın organı Diamond'daki gecemle ilgili haber yapıyor - Louis'le olan sözde aşkımı detaylandırıyor ve Banks'i kıskanç gizli sevgilim olarak tasvir ediyor. Ellerimizin birbirine değdiği fotoğrafları gördükçe burun deliklerim açılıyor.

Makalelerde, Banks ve ben Josh'u alaşağı etmeyi planlarken Louis'in sadece bir kılıf olduğu söyleniyor.

Josh'un bugün neden sinir krizi geçirdiğinin bu olabileceğini fark ederek nefesim kesildi. Buna gerçekten inanıyor mu? Banks onu aldatıyor ve bir şekilde bana kendi çarpık yöntemiyle yardım ediyor olabilir mi? Bu mümkün. Easton öyle düşünüyor. Ben ikna olmadım.

Şu anda kimse gerçek hikayeyi bilmiyor. Tartışılmayan tek şey Bellamore'un Lustre Fashion'a karşı olması ve bunun böyle kalmasını istiyorum, bu yüzden bu açıdan devam edeceğim.

Hemen en iyi arkadaşşıma mesaj attım.

BILLIE

Sanırım kötü adam dönemime giriyorum.

HARPER

Yirmi bir yaşına girdiğinizde o döneme girdiniz ve hiçbir şey değişmedi.

Bir kahkaha patlattım.

BILLIE

Tamam. Süper kötü dönemime geçiyorum.

HARPER

Sarhoş musun sen?

BILLIE

Tipsy.

Yarısı dolu roze bardağımın fotoğrafını çekip ona gönderiyorum.

HARPER

Planın nedir?

BILLIE

Josh'a ulaşacağım.

HARPER

BUNU YAPMAYIN. KÖTÜ FİKİR.

BILLIE

Hmm.

HARPER

Uyuyun. Sarhoşken boktan, yalancı, aldatan eski sevgilin hakkında karar verme. Lütfen. Bana söz ver. Yarın akşam hala bunun iyi bir fikir olduğunu düşünüyorsan, sana destek olurum.

BILLIE

Tamam, tamam, söz veriyorum. Şimdi, akılsızca kaydırma yapmaya geri dönüyorum!

HARPER

Teşekkürler! İyi
eğlenceler!

Yeni bir tarayıcı penceresi açıp *Asher Banks* yazıyorum. Gözüme çarpan ilk makale LuxLeaks'ten. Bağlantıya tıkladığımda sıırıtmaktan kendimi alamıyorum.

LADYLUX'ÜN MASASINDAN

LuxBabies,

Bugün, daha önce bahsetmediğim milyarder bir kötü adamdan bahsediyoruz. Eski hokey süperstarı Nicolas Banks'in kardeşi Bay Asher Banks ile tanışın, kendisi resmen radarıma girdi. Nicolas'ın sorunlu davranışlarına daha önce değinmiştik, ama şimdi sıra küçük kardeşine geldi. Asher umutsuzca ilgi arıyor gibi görüldüğünden, ona biraz vereyim dedim. Burada yeniyseniz, bu yazının internette kolayca bulunabilen bilgiler kullanılarak kamuya mal olmuş kişiler hakkında yapılan spekülasyonlara dayandığını bilin. Görüşlerim bana aittir ve tamamen eğlence amaçlıdır.

Benimle uğraşma, Asher.

OKUMAYA DEVAM EDİYORUM HAKKINDA AŞIK O DÜŞÜNÜYOR
O VAR ÜZERİNDE

Ben. Çok fazla geliyor ve artık dayanamıyorum. Telefonumu kilitleyip sehpanın üzerine koyuyorum, sonra şarabımın kalanını yudumluyorum. Yeterli gelmeyince mutfığa gidip tezgahdan şişeyi alıyorum. Elimde roze şişemle pencereyi açıyorum, ciğerlerimi serinleten ve tenime değen temiz havayı içime çekiyorum.

"Piç kurusu," diye tıslıyorum nefesimin altında, gözlerimi .

Tek düşünebildiğim o.

Zoru oynamanın oyununun bir parçası olduğu açık, ama neden işe yarıyor?

Pencere kenarında otururken biraz daha şarap yudumluyorum. Düşüncelerim dönüyor ve keşke dönmeseler.

"Buz Kraliçesi?" Aşağıdan tanıdık, derin bir ses duyuyorum. Dönüyorum, sanki onu hayal ediyor olabilirmişim gibi iki kez göz kırpyorum. Yüksek sesle inliyorum. "Vay canına, hala beni takip ediyorsun!"

"Hâlâ kendini övüyorsun. Pizza aldım," diyor, fark etmediğim bir kutuyu kaldırarak.

Şaraptan bir yudum daha alıyorum. "Ne tür?"

"Pepperoni ve Mantarlar ile ekstra peynir," o cevaplar.

"Bu benim favorim. Şimdi de beni yemekle mi kazanmaya çalışıyorsun? Kim söyledi sana? Harper mı?" Ben sordum.

"Hayır. Ben böyle sipariş ediyorum. Seni daha çok ananaslı pizza seven bir kız olarak düşünmüştüm."

Alay ettim. "Ben de senin için aynı şeyi söyleyebilirim." Kıkırdıyor. "Bu konuda iyisin."

"Bir sonraki bloğun daha hızlı olduğunu bile bile neden evimin önünden geçtin?" diye sordum.

"Pfft. Bir sonraki blok sadece daha hızlı görünüyor. Ama öyle değil. Mesafe aynı; değişen tek şey manzara." Omuz silkiyor, kutuyu açıyor ve bir dilim alıyor. Bir ısırık alır

ama hemen tükürür. "Evet, çok sıcak. Ezik bir şikayet olduğunu biliyorum ama açlıktan ölüyorum."

"Sabır bir erdemdir." Gülüyorum.

Başını eğip beni izliyor. "Bunu daha çok yapmalısın."

"Balkonumdan atasözleri mi dağıtacaksın?" Gülmek, gülümsemek, hayattan zevk almak gibi serbest bırakmayı kastettiğini bilsem de soruyorum.

Bir anı paylaşıyoruz.

Bakışlarım onun üzerinde geziniyor ve hâlâ daha önce giydiği takım elbiseyi giydiğini fark ediyorum. Kaşmir ipek dokulu bu takım ona tam oturuyor. Tenimde hâlâ onun kalıcı kokusunu hissedebiliyorum. Sadece konuşabilseydik, belki de birbirimizi çalışmak yerine ortak bir zemin bulabilirdik.

Boğazımı temizliyorum. "Sen-"

"Siktir git, Calloway." Sırıttıyor, sözümü sözümü kesiyor.

"Önce sen siktirip gidersen," diye veriyorum, içeri pencereyi yavaşça kapatıyorum.

Endişelerimi rozeyle boğmaya çalışıyorum ve birkaç büyük yudum alıyorum.

Banks bana pizzadan fazlasına açmış gibi baktı. Hayal görmediğimi biliyorum.

Telefonumu elime alıp LuxLeaks'e dönüyorum ve makalenin geri kalanını bitiriyorum.

Asher, eğer bunu okuyorsan, herkesin önünde yaptığın şeyin performatif olduğuna inanıyorum. İkinizin birlikte özel bir an yaşadığınıza inanmıyorum. Sanırım aşırı şüpheli olduğum için bunu kanıtla diyorum ama kanıtlamayacağını biliyorum.

Eklemek için düzenledim: Yanlış olduğu kanıtlandı. Asher'in cevabı.

YAKINLAŞAN ARABALARIN SESLERİ BINAMDA YANKILANIYOR. DAHA FAZLA İÇİYORUM

şarabına ve köprüye tıklıyorum, bu da Instagram uygulamamı açıyor ve beni doğrudan onun hesabındaki fotoğrafa götürüyor.

"Ne?" Artık engellenmediğimi fark ederek fısıldıyorum.

Koridordaki fotoğrafımızı gördüğümde ağzım açık kalıyor ama saçlarım ve onun profili yüzümü örtüyor. Yumruğu saç tellerime gömülmüş, büyük elini ve kulağıma yakın dolgun dudaklarını sergiliyor. Gözleri kapalı, muhteşem yüzü gösteriyi çalıyor. Fotoğraf, tıpkı o anın kendisi gibi yoğunluk yayıyor.

"Olamaz," diye fısıldıyorum, az önce anlaşılmayı mühürlediğini fark ediyorum. Eğer LadyLux'u ikna edebilirse ...

Sertçe yutkunuyorum, fotoğrafa bakıyorum, sıcak nefesinin kulağıma nasıl dokunduğunu ve sesinin boğazında nasıl gümbürdediğini hatırlıyorum. Kalçalarım içgüdüsel olarak birbirine yapışıyor. Dik oturuyorum, *benim* için yazılmış olan başlığı okurken nefesim düzensizleşiyor -*Sen yokmuştun* gibi davranıyorum.

Midemde kelekler uçuşuyor.

Yorumlara doğru ilerledim ve bazı hesapların beni etiketlediğini fark ettim. Yorumların çoğu doğrudan benden bahsediyor. Yüzüm kıpkırmızı oluyor ve tüm vücudum yanıyormuş gibi hissediyorum. Ayağa kalkıp oturma odamda volta atıyorum, bir yandan da panik atak geçiriyorum. Otuz beş dakika önce paylaşmış ve şimdiden binlerce yorum almış.

Saç tutuşu... vay canına.

Pes et, kızım. Seni takas edeceğim.

Gizlice birlikte olduğunuzu dünyaya böyle mi duyuruyorsunuz?

Bu kadın gerçek bir prens ya da Asher arasında seçim yapmak zorunda. Açıkçası kimi seçerdim bilmiyorum.

Billie Calloway'in Tanrı'nın gözdesi olduğuna ikna oldum.

Bu gece Diamond'daydı! Aman Tanrım, Louis biliyor mu? Eminim Josh Lustre bunun tahmin edememiştir.

Eyvah.

Tanrıya şükür! Seni seçmesini umuyordum. Prens Louis tam bir pislik!

bir telinin bile yerinde olmadığını ilk kez görüyorum.

Bu yarın interneti ele geçirecek.

Yorumlar bir mil boyunca devam ediyor.

Çenem kilitleniyor ve kapım yumuşak bir sesle çalındığında sinirlerimin yükseldiğini hissediyorum.

Telefonumu yere bıraktım, cevap vermek için hareket ettiğimde kaçtığım için mutluyum.

Gözetleme deliğinden bakıyorum, rastgele uğradığı için Harper olduğunu umuyorum. Ama en iyi arkadaşım değil. Ölümcül düşmanım.

Bankalar.

"S  zel teslimat," diyorum, gözetleme deliğinden beni dikizlediğini bilerek. Bir adım geri atıyorum ve kapak. "Tamam, kabul etmelisin ki güzel görünüyor. Pizzadan bahsetmiyorum."

Kapının diğer tarafında inliyor. "*G t başımdan!*"

Çatlağa doğru eğildim. "Gitmemi istemiyorsun."

Billie hemen kapıyı açıyor.  zerinde ona ikinci bir deri gibi yapışan parlak sarı bir şort ve ılık bir grunge görünümüne dönüştürdüğü grafik bir tişört var. Karnını ve kalçalarının kıvrımlarını gösteriyor. *Her şeyi* seksi gösterebileceğinin kanıtı.

"Ne istiyorsun Banks?" diye soruyor kaşlarını kaldırarak.

"Bekle." Duraksıyorum, gözlerimin vücudunda aşağıya doğru kaymasına ve tekrar yukarı çıkmasına izin veriyorum. "Gerçekten siyah olmayan kıyafetlerin mi var? *şok edici.*"

Gözlerini deviriyor. "Kapıcıyı nasıl geçtin?"

"Benim de kendi yöntemlerim var,"

diye açıklıyorum. " ok sinir bozucusun," diye karşı çıkıyor.

"Biraz ister misin?" Kutuyu açık tutuyorum, peynir, sucuk ve taze sosisin ağız sulandıran aromasına izin veriyorum.

pişmiş hamur koridora yayılıyor.

"Bu sefer pizzadan mı bahsediyorsun?" Billie dudaklarını yalıyor ve kapıyı içeri adım atmam için sonuna kadar açıyor. Mavi gözleri muziplikle parlıyor.

"Sarhoş musun?" İçtiği zaman vahşileşebileceğini bildiğim için soruyorum.

Gözlerimin bütün gece ona takılı kaldığı sayısız üniversite partisini hatırlıyorum. Hiçbir arkadaşımın Billie'ye yaklaşmasına izin vermezdim. Her biri onu becermek isterdi ama onu kullanırlardı. Kabul edilemez.

"Fikrimi değiştirtme bana," diye uyarıyor.

Tereddüt etmeden yanından geçip gidiyorum.

"Vay canına," diye fısıldıyorum, duvarlardaki canlı tablolara ve eski mobilyalara hayranlıkla bakmak için duruyorum.

Bu bina 1800'lerin sonlarında bir ciltçi dükkânıydı ve birkaç çatı katı ve loft tarzı daireye dönüştürüldü. Çok sayıda A-star, sanatçı ve modacı burayı evi olarak görüyor.

"Beklediğin gibi değil mi?" diye soruyor ve kapıyı arkasından kapatıyor.

"Sadece bir sorum var." Ona bir bakış attım. "Cehenneme açılan kapını nerede saklıyorsun?"

Yanımdan geçerken dudaklarında küçük bir gülümseme dans ediyor ve bana kıvrımlarının baştan çıkarıcı görüntüsünü veriyor. Gözlerimi ileride kalmaya zorluyorum, ama onun her santimini için cazip geliyorum. Beni mutfığa götürürken ışıklar loş. Yüksek tavanlı, çıplak tuğlalı ve ahşap kirişli açık bir kat planı var. Rahat ve yaşanmış hissettiriyor.

"Mum ışığında bir akşam yemeği. Ne kadar da beklenmedik," diye mırıldanarak onu mutfığa kadar takip ediyorum.

Neredeyse gülecek.

"Şunu yapmayı kes," diyor ve bir dolabı açıp iki tabak çıkarıyor.

"Ne yapıyorsun?" Masumca soruyorum. "Flört ediyorsun," diye cevap veriyor.

"Bu flört değil. Standartlarını yükselt." Omuz silkiyorum.

Bana ters ters bakıyor. "Her gün, kardeşlerimin neden senin gibi biriyle arkadaş olmayı seçtiklerini merak ediyorum." Kızgın ama yine de bana bir tabak uzatıyor.

"Öyle mi? Ne kadar zamandır bu öfkeni içinde tutuyorsun?" İnliyor. "Beni kızdırıyorsun."

"Duygularımız karşılıklı," diye itiraf ediyorum. "Ama nazik ve düşünceli gibi davranma. Ünün senden önce geliyor Calloway. Sen yumuşak değilsin. Buz gibi soğuksun."

"O zaman neden buradasın? Sanki seni parçalamamdan hoşlanıyormuşsun gibi," diye karşı çıkıyor, umursamaz bir tavırla.

"Peki ya yaparsam?" Meydan okuyorum. "Ya seni kızdırmak günümün en önemli anıysa?"

Başını sallıyor. "Başka birini bul."

"Hayır. Sen ve ben, Buz Kraliçesi. Bu çok uzun zamandır devam ediyor. Artık bırakmamın imkanı yok. Çok fazla yatırım yaptım."

Bizim için birkaç peçete aldı.

Baktığımda, telefonunun kilidinin açık olduğunu ve Instagram'daki paylaşımımızı görüntülediğini görüyorum. Aldım ve sırtıttım.

"Hayır," diyerek bana doğru koştu ve elimden kaptı. "Bunu neden gönderdin? Neyin var senin?"

Benden kahkahalar yükseliyor. "Bu tepki için. Kesinlikle buna değer."

"Bu hiç komik değil Banks! Hayatımı mahvediyorsun. Son kez söylüyorum, beni rahat bırak." Neredeyse çaresiz görünüyor.

"Yapamam prenses." Mutfağına doğru ilerliyorum ve tezgâhın üzerinde birkaç şişe burbon görüyorum. Bir tanesi benim favorim. Kapağını açıp bir yudum alıyorum. "Bu en iyisi. İyi bir zevkin var," diyorum ve köşedeki koltuğa yerleşiyorum. "Erkekler ve Bellamore'daki aptal heykeller dışında her konuda."

Bana gözlerimi istiyormuş gibi bakıyor. "Çok . Sanatım hakkında bu şekilde konuşma."

"Onlara ne kadar para harcadın?"

Ağız açık kalıyor. "Onları ben *yaptım*. Seni lanet olası pislik."

"Oh, onları sen mi yaptın? Yani Bellamore'daki şık, kıvrımlı dildolardan tamamen sen sorumlusun. Eğer bu cinsel hayal kırıklığının bir işareti değilse, o zaman ne olduğunu bilmiyorum."

Billie kahvaltı köşesinin sonundaki taburede oturuyor. O kadar uzakta ki uzansam bile ona dokunamam. Belki de en iyisi budur.

"Sik gibi görünmüyorlar," diye mırıldanıyor, pizzasından bir ısırık alırken. "Burada olmamalısın. Gazeteciler binayı izliyor."

"Her zaman öyle değil mi?" Ben soruyorum. "Hâlâ LadyLux için mi sahne alıyorsun?"

Sırıtiyorum. "Makalesi büyüleyici değil miydi?" Gözlerini deviriyor. "Bu doğru değil."

"Bunlar senin sözlerin, benim değil," diye hatırlatıyorum ona, bana söylediklerini .

LuxLeaks'in ne yayınladığını biliyorum - bazı şeyler abartılmış olsa bile, aralara serpiştirilmiş gerçekler vardı.

Bu Billie'yi hazırlıksız yakalar; yüzünden okunur.

"Instagram'da beni neden engelledin?" diye soruyor, sonra başını sallıyor. "Aslında en başta beni neden engelledin? Bu *daha iyi* bir soru."

Daha önce yemeye çalıştığım pizzadan bir ısırık alıyorum.

"Ah. Şimdi,

Bu harika bir soru," diyorum tam Billie'nin kapısı birkaç kez çalınırken. Kaşlarım çatıldı. "Birini mi bekliyorsun?"

"Erkek arkadaşım," diyor bana ve şaka yapıp yapmadığını anlayamıyorum.

Kapıya doğru ilerliyor ve bana bakıyor. Kapı çalmaya devam ediyor. Gözetleme deliğinden bakıyor ve tavrı değişiyor.

"Saklanmalısın," diyor ve kapı çalınmaya devam ederken bana doğru geri dönüyor. Billie elimi tutuyor ve beni itiyor

koridordan aşağı. "Yatak odamda saklan." Koridorun sonundaki kapıyı işaret ediyor. "Beş dakika."

"Peki ya hayır dersem?"

"Lütfen bunu bana şu anda yapma. Lütfen." Kız ciddi.

"Kim o?" diye sordum. "Git," diye talimat verdi.

Koyu tuğla duvarlarla kaplı yatak odasına doğru ilerliyorum. Yüksek topuklu ayakkabıları yere saçılmış, sanki eve gelir gelmez soyunmuş gibi. Straplez sütyeniyle birlikte giydiği seksi elbisenin yanından geçiyorum. Yatak odasına giriyorum, nasıl tasarladığına hayret ediyorum.

"Güzel sığınak, Buz Kraliçesi."

Dört direkli kral boy yatak, kabarık beyaz battaniyeler ve üst üste dizilmiş yastıklarla özenle yapılmış, açık gri bir duvara dayanıyor.

Derin bir ses beni uzaklaştırıyor. Kapıyı aralık bırakıyorum, duymak için zorluyorum ama kelimeleri çıkaramıyorum.

"Ne istiyorsun?" Billie soruyor, sesi kin ve daha önce hiç duymadığım bir öfkeyle dolu. Yıllar boyunca onun en kötü anlarından bazılarına tanıklık ettiğimi düşünürsek bu şaşırtıcı.

Boğuk ses geri dönüyor.

"Yalnız olup olmamam önemli değil. Biz birlikte değiliz. Asla bir araya gelmeyeceğiz," diye kesin bir dille ifade ediyor. "Hayır! Seni asla affetmeyeceğim."

Dinlerken kalbim hızla çarpıyor. Sesini bir kez daha yükseltirse, her şey biter.

"Hayır, hayır," diyor.

Ayak seslerinin yaklaştığını duydum. Hızla Billie'nin dolabına giriyorum. Karanlık ve siyah kıyafetlerinin silüetleri etrafımı sarıyor.

"Burada olduğunu biliyorum," diyor adam ve sesi hemen tanıyorum-Josh Lustre.

"Bunun bir önemi yok. Biz birlikte değiliz. Ne işin var burada?" diye karşılık verir. "Açıkça belirttiğimi sanıyordum.

seni bir daha asla görmek istemedim."

"Seni özlüyorum," diye itiraf ediyor. "Sen ve Asher-"

"Hiçbir şey değiliz," diye tersliyor. "Asla bir şey olamayacağız. Neden onun için bu kadar endişeleniyorsun? Onun hakkında ne hissettiğimi biliyorsun ama yine de onu işe aldın! Ne oluyor Josh?"

"O zaman neden burada? Görünüşe göre, onunla pizza yiyorsanız bu nefret değil."

"Çık dışarı," diyor Billie. Yüzündeki parıltıyı hayal edebiliyorum, soğuk gözleri onu delip geçiyor.

"Artık onunla çalışmamayı talep ettim."

"Aptal mısın sen?" diye karşılık veriyor. "Yaptıklarına bakılırsa Asher başına gelebilecek en iyi şey."

Alay ediyor. "Neden bilmiyorum." "Evet, öyle. Ve sana söz veriyorum, eğer durmazsan sahip olduğun her şeyi alacağım. Şirketiniz Birkin çantasında cehenneme gidecek ve itibarınızı sizin yapabileceğinizden daha kötü bir şekilde mahvedeceğim."

"Boş tehditler," diye cevaplıyor Josh umursamazca.

"Ve bu senin çöküşün olacak," diye karşı çıkıyor Billie hiç vakit kaybetmeden. "Git buradan."

"Bill-"

"Bana öyle deme. Bundan nefret ediyorum. Her zaman nefret ettim," diyor kararlılıkla. "Burada olmamalısın. Sana söyleyecek başka bir şeyim yok."

"Özür dilerim, bebeğim. Lütfen beni affet. Bana bir şans daha verirsen her şeyi yaparım," diye neredeyse yalvarıyor Josh.

Çenem sıkıca kenetlendi.

"Benimleyken aletin eski sevgiline gömüldüğünde üzgün değildin."

Neredeyse bir dakikalık sessizlik geçer.

Sonra kapı açıldı ve Josh'la yüz yüze geldim.

Nefesimi sertçe veriyorum, bunun nasıl görünmemesi gerektiğinin farkındayım.

"Seni piç!" Yumrukları sallanmaya başlar.

Billie onu uzaklaştırmaya çalışıyor ama faydası yok. Josh kafama doğru hamle yaptı ve ben tam zamanında eğildim. Şiddetli bir hırıltıyla bana saldırdı, öfkesi yüzünden yayılıyordu.

"Bunu yapmak istemezsin," diye uyarıyorum. "Billie'yle çıkmıyorum."

"Onu açıkça beceriyorsun!"

Bir kahkaha attım. "Sana daha önce de söyledim, boş zamanlarımda ne yaptığım seni hiç ilgilendirmez."

Tekrar savurdu, ama bu sefer ben karşılık verdim. Yumruklarım yüzüne değdi ve sendeleyerek geri çekildi. Tökezleyip yere düşüyor ve ben de bu işi sonsuza dek bitirmeye hazır bir şekilde onu yakalıyorum. Birlikteyken Billie'ye nasıl davrandığı için yılların kızgınlığı içimde kabarıyor.

"Yapma Asher," diye fısıldıyor, bana doğru uzanarak. "O buna değmez. Söz veriyorum."

Onunla göz göze geldim, sonra Josh'un acınası haline baktım. yüzünü. "Mantıklı olduğı *için çok* şanslısın."

Onu tutuşumu bıraktığımda Josh homurdanıyor.

Ayağı kalkıyorum, omzunu ayağımla sıkıştırıp baskıyı artırıyorum. "Bir daha böyle bir şey yaparsan, gerçekten pişman olacaksın."

"Beni tehdit etme," diyor sert görünmeye çalışarak. "Bu bir tehdit değil," diye onu temin ediyorum.

Odasından çıkarken Billie'ye "ok özür dilerim," dedim, bunun bir hata olduğunu biliyordum.

Arkamdan yakından takip ediyor.

"Lütfen gitme," diye fısıldıyor.

"Kalmam için bana yalvarıyor musun?" Alaycı bir şekilde soruyorum.

Dudakları hafifçe aralanıyor ve ben tam onun yanıtını beklerken Josh arkasında beliriyor, yüzü öfkeyle kızarmış. Bana doğru ilerliyor ve tüm gücünü kullanarak beni duvara çarpıyor. Billie durması için bağılıyor. Yumrukları havada uçuşuyor ve bir tanesi çeneme sertçe çarpıyor.

Telefonuna koşarken "ık dışarı Josh!" diye bağılıyor.

Yanağına birkaç yumruk attım ama bana çelme taktı. Birkaç dakika sonra yerde yuvarlanıyorduk. Ön kapı patlayarak açıldı ve kafamı kaldırdığımda Brody'yi gördüm. Öfkeden kudurmuş, masmavi gözlerinde kargaşa dönüyor.

"Ne oluyor be? Buraya nasıl girdi?" Brody, Josh'u üzerimden çekip alıyor, kafasına kilit vuruyor ve kapıdan dışarı çıkarıyor.

Fuayede birbirlerine bağırmaya başladıklarında Billie kapıyı arkalarından kilitler.

Brody, "Yasaklama emrini çiğnediğin için tutuklatmalıyım," diye tehdit ediyor.

Kaşlarımı çatarak Billie'ye bakıyorum.

Yaklaşıyor, çeneme daha iyi bakabilmek için çenemi hafifçe kavırıyor. "Vay canına," diyor beni inceleyerek. "Neden bana yardım ediyorsun?"

"Gitmem gerek," diye itiraf ediyorum, spontane kararımın berbat bir fikir olduğunu fark ederek.

Sohbet dolu, güzel bir pizza yemeği hayal etmiştim. Bu gece bana Billie ile sınırları zorlamanın kötü bir karar olduğunu gösterdi. Belki de Nick haklıydı; gerçekten bir tatile ihtiyacım var çünkü kendimi tamamen kaybettim. Kendimi kaybediyorum.

Billie tezgâha doğru ilerliyor, pizza kutusunu alıyor ve tatlı bir gülümsemeyle bana uzatıyor. "Dilim için teşekkürler."

Ondan aldım ve kapağını açtım. "Bir tane daha ister misin?" "Tabağındakini alacağım. Bu kadar yeter."

"Tamam," diyorum, kendimi uzaklaşmaya zorlayarak.

Ön kapıya doğru gidiyorum, o da beni takip ediyor.

Dışarı çıktım, cevap vermek için döndüm. Bir şey söylemek için ağzımı açtığımda sözümü kesti.

"Siktir git Banks," diye .

Ona tek bir baş selamı verdim. "Siktir git, Buz Kraliçesi." Kapıyı suratıma çarptı.

Gülümsememi engellemeye çalışıyorum ama koridorda kısa bir mesafe yürüyüp başparmağımı

Çatı katımın okuyucusu. Kız kardeşimin ajansını devraldıktan sonra gizlice satın .

Kapı kolu tıkırdayarak açıldı. İçeri girdim ve ışıkları yaktım. Bu binanın mimarisini her zaman sevmişimdir. Tuğla ve çıplak ahşap kirişler en sevdiğim özellikler. Pizza kutusunu tezgâhın üzerine bıraktım, açlıktan ölüyor olmama rağmen artık aç değildim.

Üç yatak odası ve dört banyosu olan bu çatı katı, sık sık ziyaret ettiğim bir yer değil. Sahip olduğum mülklerin çoğu gibi içi boş geliyor -birkaç blok ötedeki şehir evi hariç, o biraz daha ev gibi hissettiriyor.

Derin bir nefes alıp kravatımı gevşetiyorum. Dolapları ve çekmeceleri, hatta sadece şişe ve konserve içeceklerle dolu olan buzdolabını bile karıştırıyorum.

Takım elbise ceketimi silkelerken, kapım gürültüyle çalındı.

Billie'nin kollarını göğsünde kavuşturduğunu görüyorum. Çok kızgın.

Kapıyı onu görece kadar araladım. "Yardımcı olabilir miyim?"

"Sen benim komşum musun? Son dört yıldır buranın kime ait olduğunu bulmaya çalıştığımı biliyor musun?"

"Mmm. Ne keşfettin?" diye sordum. "Bir şemsiye şirket içinde başka bir şemsiye şirket olduğunu mu?"

"Aynen öyle," diye yanıtlıyor dişlerini sıkarak. "Yanı başımda mülk satın almaktan zevk mi alıyorsun? Önce işin için bir bina, şimdi de bu mu? Senin asıl derdin ne?"

"Burayı sadece kışın yetmiş bir metrelik kapalı havuzun keyfini çıkarmak için aldım," diye açıklıyorum. "Yine de şehirdeki evimi çatı katına tercih ederim."

"Sadece bir havuzda yüzmek için yirmi milyon dolar mı ödedin?" Gözlerini bana dikti.

"Evet," dedim. "Güven fonum bunu fazlasıyla karşıladı." "İnanılmaz derecede sinir bozucusun."

"Teşekkürler. *Denerim*." Kapıyı yüzüne kapattım, sonra gözetleme deliğinden onu izledim.

Alay ediyor ve kapıya göz kırpmıyor, yavaşça başını sallıyor. Sanırım şokta.

Billie başparmağını deliğin üzerine koyuyor.

"Sen tam bir ..." Konuşmayı kesiyor. "Sen benim komşumdun ve ben ne diyeceğimi bile bilmiyorum. Buna inanamıyorum."

Kıkırdıyorum. "Seni bekleyen daha çok ifşaat var prenses."

Yumruğunu tahtaya vuruyor. "Hiç komik değil. Beni korkutuyorsun!"

Kapıyı açıyorum. "Bu durumda tam anlamıyla dehşet saçıyorsun. Ben senin evinde miyim, sinir krizi mi geçiriyorum?"

Billie derin bir nefes alır. "Biliyor musun? Haklısın. Kesinlikle haklısın. Kapıda sinir krizi geçiriyorum çünkü beni sınırlarıma kadar zorladın. Umarım mutlusundur."

Kapıya yaslanırken dudaklarımda bir sırıtış beliriyor. "Uzun zamandır bu kadar mutlu olmamıştım."

"Şimdi senin gerçek bir şeytan olduğuna ikna oldum," diyor ve uzaklaşmaya çalışıyor.

Elini tutup onu tekrar önüme çekiyorum. "Bu yüzden mi senin için bu kadar kötüyüm?"

"Belki," diyor, kaşlarını şakacı bir şekilde kaldırarak. "Bunun için pek çok başka neden var."

"Listele onları," diye meydan okuyorum, ilgimi çekerek. "Benden neden nefret ettiğini söyle, Küçük Calloway. Hâlâ emin değilim."

Göğsü inip kalkarken nefesi kesiliyor. Meme uçları sertleşmiş, neredeyse vintage tişörtünün ince kumaşından açıkça görülüyor. Asansörün kapısı açılıyor ve diğer komşumuz Bayan Chambers bizi görüyor. Gümüş rengi saçları fuayenin tepe ışığında parıldıyor. Hemen bize bakıyor.

"İkinize rastlayacağımı tahmin etmiştim," diyor göz kırparak. "LadyLux bunu duyana kadar bekleyin."

"Bayan Chambers, lütfen, gibi değil," diye araya giriyor Billie.

Wyoming'li bir petrol kralının dul eşi, alıngan bir yaşlı kadındır. Erkek kardeşi Amerika'nın en başarılı sığır çiftliklerinden birine sahip.

"Telefonunu bana ver," diyor avucunu uzatarak.

Cebimden çıkarıyorum, o da kamerayı açıp bir fotoğraf çekiyor ve geri veriyor.

"Bu sana nasıl görünüyor?"

Billie fotoğrafa bakıyor ve yüzüme bir sırıtma yayılıyor.

Bir adım öne çıkıp Bayan Chambers'a sarılıyorum. "Bunun için çok teşekkür ederim."

"Tatlım, içtiğin şeyi istiyorum."

"Sil şunu," diye yalvarıyor Billie, telefonuma uzanıyor ama kilitliyorum.

"Asla olmaz," diye karşı çıkıyorum, her hareketini engelliyorum. "Bu altın değerinde."

Bayan Chambers uzaklaşıyor. "Sadece seks yap artık."

Birkaç dakika sonra kahkahalara boğulduk. Bayan Chambers'ın sözleri havada bir meydan okuma, günaha teşvik eden bir çağrı gibi asılı kaldı ve sonra gitti, kapısı izin verilmiş gibi hissettiren bir kesinlikte kapandı. Billie'nin gözleri benimkilere kilitlendi. Bana her zaman hançer gibi saplanan o şehvet sarhoşu, nefret dolu gözleri inceliyorum. Şimdi erimişler, kafatasımı yakıyorlar.

"Hayır," diye nefes alıyor. Sesi titriyor, sanki başladığı savaşı çoktan *kaybetmiş* gibi.

"Kesinlikle hayır," homurdanıyorum, sesim sert, sikim Pantolonumu zorluyor.

Sonra eğilir, dünyadaki tüm riskleri alır.

Vücudu benimkine çarpıyor, beni kapı pervazına bir güçle sıkıştırıyor, öyle ki hiçbir şüphe bırakmıyor, kim içeride?

Kontrol. Dudaklarımız birbirine çarpıyor -sıcak ve aç- ve birbirimize olan nefretimiz kavurucu beton üzerindeki soğuk yağmur gibi buharlaşıyor. Ağzımı daha geniş açıyorum, ona arzuladığı her şeyi veriyorum. Dillerimiz neredeyse beni dizlerimin üzerine çöktürecek pis bir dansın içinde birbirine dolanırken mantık ortadan kayboluyor.

Bana hissettirdiklerinden nefret ediyorum. Onu mahvetmek istiyorum ama mümkün olan en iyi şekilde.

"Asher," diye fısıldıyor dudaklarıma, sesi düzensiz. Bu beni mahvediyor.

Bana hiç ilk adımla hitap etmedi, ilk tanıştığımızda bile.

Onu benimle birlikte çatı katına çekerken kalçalarını kavırıyorum, öpüşürken kendimizi kaybederken onu kapalı kapıya . Elim beni çıldırtan o küçücük şortun içindeki mükemmel kıcına doğru kayıyor. Onu daha yakına çekiyorum, pantolonumdaki sertliği ona bastırıyorum ve ağzıma doğru inliyor - sesi o kadar lanet müstehcen ki bir sarsıntı gönderiyor

doğrudan sikime.

Parmaklarım şortunun eteğinin altından ve beni bir ziyafet gibi bekleyen amının ıslak sıcaklığını buluyor. Külot giymemişti ve kumaştan sırlıslık olmuştı. Bir tanesini içine soktuğumda kayganlığı parmaklarımı kaplıyor. Zevkle inliyor, bana yumuşak pantolonlar veriyor. Duvarları ruhumu çalmaya çalışıyormuş gibi etrafımda kenetleniyor. Bunun daha fazlası için *ona* seve seve verirdim.

"*Siktir*," diye ağzıma karşı, bir parmak daha eklerken tırnakları kafa derime batıyor, bacaklarını titretmek için onları doğru şekilde kıvırıyorum.

Klitorisi şişmiş ve ilgi için yalvarıyor, başparmağımla fiske atıyorum, ritim acımasız ve amansız.

Amı çıplak ve mükemmel, yüzümde dilimi sürmesini istiyorum.

Dağınık bir şekilde ağzımı yanağından kulağına doğru kaydırıyorum. "Benden nefret ediyorsun, ha?" Hırılıyorum, onu daha sert ve daha hızlı çalıştırırken nefesim tenine karşı sıcak.

Bana birkaç küçük inilti veriyor, sırtı kavisli bir şekilde içime girerken onaylıyor.

"Bundan o kadar nefret ediyorsun ki daha fazlasını mı istiyorsun?"

Mmm. Ağgözlü lanet kız."

"Evet," diye umutsuzca cevap veriyor.

Kalçaları elime çarparken inlemeleri ona ihanet ediyor. Amcığı bir mengene gibi -kaygan ve sıkı- ve titrediğini hissedebiliyorum, elime boşalmanın eşiğinde sallanırken gerginliği artıyor. Beni neredeyse sonuna kadar götürüyor. Her kası gerildiğinde ve nefes alışları inlemelere dönüştüğünde duruyorum.

Hayal kırıklığıyla haykırmasına neden olan ıslak bir sesle parmaklarımı içinden çekiyorum. Kalbini yerinden sökmüşüm gibi vücudu sarsılıyor. Gözleri fal taşı gibi açılıyor -vahşi ve çaresiz- ve sırtıyorum, sırf kıvranışını görmek için parmaklarımı ağzımın derinliklerine yerleştiriyorum.

"Tadın çok güzel," diyorum, sesimden zehir ve tatmin damlıyor. Bu, kontrolün onda değil bende olduğunun kanıtı. "Ama Buz Kraliçesi'nin sakinleşmeye ihtiyacı var gibi görünüyor."

"Beni inkar mı ediyorsun?" diye homurdanıyor nefes nefese, bana bakıyor, meme uçları cehennem gibi sert.

Eğer bakışlar öldürebilseydi, yere uzanmış, gözlerimde yıldızlarla onun seksi vücuduna bakarken ölmüş olurdum. Billie bir güzellik takımyıldızı, etrafında bir fırtına olsa bile.

Beni küçümsediği o kadar belli ki bunu eğlenceli buluyorum. Bu kadın hayatında hiçbir şeyden mahrum kalmadı. Tıpkı diğer Calloway'ler gibi, o da her zaman istediği her şeye sahip oldu. Babası bundan emin oldu.

Dolgun dudakları sert öpücüklerimden şişmiş, saçları muhteşem bir . Onu istiyorum. Ona ihtiyacım var. Ama aynı zamanda içtiğimizi de biliyorum ve ona en saygısız şekilde saygı duyacağım çünkü o buna yanıt veriyor . O bir

Şımarık bir velet ve onu evcilleştirmek, kontrolün onda olmadığını göstermek zorlu bir iş olacak.

Dudağımı çiğniyorum, ne kadar ıslak olduğuna bakıp gülümsüyorum. Prensesim sırlısıkla.

"Senden o kadar nefret ediyorum ki." Şortunu düzeltiyor.

"Güzel. Bu şekilde devam etmeniz en iyisi."

"Seni geri alacağım. Ve bu çok daha kötü olacak," diye tersliyor.

"Gerçekten sabırsızlanıyorum," diyorum ona.

"Bu benimle eline geçen ilk ve son fırsattı Banks. Bu hatayı bir daha yapmayacağım." Öfkeyle kapıyı açtı.

Kapı aralığında onu izlerken, "sözlerinle dolu boktan bir sandviç yedirmek için sabırsızlanıyorum," diye mırıldanıyorum.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. Titreyen bacakları, ıslak şortu ve camı kesebilecek kadar sert meme uçlarıyla uzaklaşırken beni tersliyor. Ondan öfke yayılıyor ve tahrik olduğunu anlayabiliyorum.

Ne yazık ki bağışıklığım yok; sikim pantolonumun içinde acı verici bir şekilde zonkluyor. Yanına gidip onu kollarıma almak ve yatak odama geri götürmek istiyorum. Onu yürüyemeyecek hale gelene kadar siker, sikimi içine öyle bir yerleştirdim ki, o andan itibaren bana ait olduğunu bilirdi. Başka kimseye değil. Birbirimizden nefret etsek bile.

Billie çatı katına girer ve kapıyı kapatır.

Kıkırdıyorum, onu ne kadar iyi öğrendiğimi seviyorum. Kendimi burada bir yabancı gibi hissederek içeri kaçıyorum.

Sikim saatli bir bomba gibi, sanki kendi kalbi atıyormuş gibi zonkluyor. O kadar sert ki neredeyse merhamet dileniyor, ama onu rahatlatacak havada değilim - henüz değil. Pantolonumu karıştırıyorum, düğmeleri açıp fermuarı çekerken parmaklarım bir ergen gibi titriyor. Sikim serbest kaldığı anda, sanki bir zihni varmış gibi

Kendi başına, tüm dikkatiyle duruyor, patlamaya hazırmış gibi ucunda ön sperm birikiyor.

Berbat durumdayım ve hepsi onun yüzünden.

Billie. Yıllardır beni deli eden o şımarık, küçük kraliçe. Tanıştığımızdan beri başımın belası, kaşıyamadığım kaşıntı, söndüremediğim ateş oldu.

Peki bu gece? Bu gece, o buradaydı. Benim dairemde. İçimi gören o buz mavisi gözler, doğru düzgün kullanmaya karar verse beni mahvedebilecek o dolgun dudaklar. Çok içmiştik ve ona dokunmama izin verdi. Kahretsin, beni istiyordu. Neredeyse devam edecektim. Neredeyse ona umutsuzca istediği şeyi verecektim. Daha sonra, onu anlamsızca becerecektim.

Şimdi buradayım, yalnızım, parmaklarımdaki kokusu ve dilimdeki tadıyla birlikte onun anısından başka hiçbir şeyim yok.

Elimi burnuma götürüp derin derin içime çekiyorum. Günah ve tuz gibi kokuyor, istememem gerektiğini bildiğim ama karşı koyamadığım tatlı ve tehlikeli bir şey gibi. Tanrım, tadı daha da güzeldi - izin verirsem beni yok edebilecek bir bela gibi. Beni mahvetmesini, dudaklarımda onun adının sesinden başka bir şey kalmayana kadar beni parça parça etmesini istiyorum.

Bir hışımla yatak odama giriyorum ve sanki gibi kıyafetlerimi çıkarıyorum. Aralarında kayarken çarşaf lar tenime karşı serin, ama içimde yanan sıcaklığı yatıştırmak için hiçbir şey yapmıyorlar. Elim yine sikimi buluyor ve hiç vakit kaybetmiyorum. Parmaklarımı etrafına sarıyorum, nefesimi kesecek kadar sert sıkıyorum ve okşamaya başlıyorum. İlk başta yavaşça, sadece kendimi kızdırmak için, çünkü bunun yakın zamanda bitmesine izin vermeyeceğimi biliyorum. Henüz değil.

Gözlerimi kapatıyorum ve işte orada.

Billie. Lanet olası Billie.

Bacaklarımdan arasından bana bakarken siyah saçları muhteşem yüzünün etrafına dökülüyor, o mavi gözler

Benimkine kilitlenmiş, sanki onu durdurmam için bana meydan okuyor. Dili dışarı fırlıyor, sikimin ucundaki pre-cum'u yakalıyor ve yemin ederim hissedebiliyorum - sıcak, ıslak ve çok mükemmel.

"Siktir," diye homurdanıyorum, beni , boğazının arkasını hissedebileceğim kadar derine götürdüğünü hayal ederken kavrayışım .

Daha sert, daha hızlı okşarken kalçalarım elime doğru kalkıyor, tenin tene değme sesi odayı dolduruyor. Neredeyse inlemelerini duyabiliyorum, kontrolünü kaybettiğinde çıkardığı o yumuşak küçük sesler ve bu taşaklarımı sıkılaştırmaya yetiyor.

Ama gelmeme izin vermeyeceğim.

Henüz değil.

Şu anda yanımda olsaydı ona neler yapacağımı en ince ayrıntısına kadar hayal etmeden olmaz.

Onun ağzıyla başlıyorum. O dudaklar beni sarıyor, başım dönene kadar emiyor. Sonra onu ters çeviriyorum, bacaklarını ayırıyorum ve adımı haykırana kadar yüzümü bacaklarının arasına gömüyorum. Tadı cennet gibi, biliyorum; hissedebiliyorum. Benim için o kadar ıslak ki, onu sikmem için bana yalvarana kadar yalayıp emerken ve onu kızdırırken amı dilimin etrafında kenetleniyor.

Ve yapardım.

Oh, yapardım.

İçine giriyorum, santim santim, ta ki benimle dolana kadar, nefes nefese kalana ve yeterince yaklaşamıyormuş gibi sırtımı tırmalayana kadar. Onu inleyen bir karmaşa olana kadar beceriyorum, o kadar sert boşalıyor ki kendi adını unutuyor.

Ve sonra tekrar yapıyorum. Ve tekrar. Ve tekrar.

Ama o burada değil. Dairesinde, muhtemelen yatağında uzanmış, beni düşünüyor, tıpkı benim onu düşündüğüm gibi. Eminim şu anda kendine dokunuyordur, bu gece yaptıklarımızı düşünürken parmakları bacaklarının arasında neden olduğum kayganlıkta kayıyordur. Tam bir velet ama kendine engel olamıyor, beni en az benim kadar istiyor.

Onu. Yapmak zorunda. Yoksa ona dokunmama izin vermezdi. Onu tatmamı izlemek hoşuna gitti.

Elim şimdi daha hızlı hareket ediyor, onun bana bindiğini, şımarık küçük prenses kontrolü ele aldığını hayal ederken kalçalarım avuçlarımın içinde sarsılıyor.

O kadar sıkı ki, sikime binerken amı beni bir mengene gibi kavırıyor, göğüsleri her hareketinde zıplıyor.

Neredeyse adımı inlediğini, bana yalvardığını duyabiliyorum. onu , onu benim yapmak için. Gerçekten istediği bu. Soğuk gözleri benimkilerle her buluştuğunda bunu söylüyor.

Ama yapamam. Henüz yapamam.

Kendimi durmaya zorluyorum, tam orgazmın kıyısına geldiğimi hissederken ellerim hareketsiz kalıyor.

Vücudum serbest kalmak için çığlık atıyor ama ben bunu reddediyorum, boşalmamak için sikimin tabanını sıkıyorum. Bu rahatlamayla ilgili değil; kontrolle ilgili.

Beni öldürse bile ona karşı koyabileceğimi kendime kanıtlamakla ilgili.

Nefesimi tutmaya çalışırken göğsüm kabararak yastıklara yaslanıyorum.

Derimin derinliklerine gömüldü, bu çok açık.

Ve bir gün, o hazır olduğunda -biz hazır olduğumuzda- onu benim yapacağım.

Ama o zamana kadar? Elimden gelen bu. Onun da sahip olduğu tek şey bu. Ve bu yeterli olmalı.

ne zaman tutacağımı ve ne zaman katlayacağımı bilmek zorundayım. Çok fazla şey tehlikede.

| kapıyı çarparak kapatıyorum, kalbim çarparken kapıya yaslanıyorum.

Onun için o kadar ki neredeyse bacağımdan aşağı damlayacak. İşin en kötü yanı da elinin altında olduğumu biliyor olması. Asher beni o kadar hızlı bir şekilde en uç noktaya getirdi ki, çaresiz bir fahişe gibi onun için dökülmeye hazırdım. Hazırdım. Aman Tanrım, öyleydin. Ve eğer durmasaydı, kendimi tamamen kaybedecektim.

"Siktir," diyorum nefes nefese, o adamın aklımdan çıkmasını istiyorum. Her nasılsa, onun içime gömülmesini de istiyorum. Berbat durumdayım.

Sırtımı kapıya dayayarak yere doğru kayıyorum, kalçalarım deprem olmuş gibi titriyor.

Amcığım hala zonkluyor, kaygan ve şişmiş - lanet olası bir hain, Asher'dan daha fazlası için yalvarıyor.

Beni dizlerimin üzerine çöktüren güzel, sinir bozucu bir piç.

Parmakları içimdeyken, tam olarak kıvrıldığında, çok iyi hissettirdi. Bunu istiyordum. Buna ihtiyacım vardı. O da bunu biliyordu, bu yüzden durdu. O pislik beni asılı bıraktı, amım hiçbir şeyin etrafında kenetlenmedi, vücudum çığlık atıyor, onun daha fazlası için *yalvarıyordu*.

Kontrol bende değil.

Elimi şortumun içine sokarken dudağımı sertçe ısırıyorum, parmaklarım bacaklarımın arasındaki yapışkan karmaşada kayıyor. Çok ıslağım, sularım malzemeyi tamamen ıslatmış. Onu hayal ediyorum - sırtışını, içimi gören o bal-kahverengi gözlerini, aynı anda hem yumruklayıp hem de öpmek istememe neden olan o aptalca mükemmel çene çizgisini.

Parmaklarım umutsuzca şişmiş ve ağrıyan klitorisimi buluyor ve onun yerine dilinin olmasını dileyerek yavaş, kasıtlı dairelerle ovuyorum.

"Kahretsin," diye inliyorum iki parmağımı içime kaydırırken, duvarlarım sıkıca kenetleniyor.

Çok muhtacım, çok çaresizim ve bunun için ondan nefret ediyorum. Beni nasıl hissettirdiğinden, beni nasıl bu hale getirebildiğinden *nefret* ediyorum.

-atı katımın zemininde azgın, kıvranan, nefes nefese bir karmaşa. I Parmaklarımı kıvrıyorum, o tatlı noktayı arıyorum ve bulduğumda yüksek sesle inliyorum, başıım kapıya doğru dşıyor.

İri parmaklarını hayal ediyorum - iri, sert, arpan. Vücudunun bana nasıl yapıştığını, kulağıma fısıldarken kalın sikinin bana nasıl baskı yaptığını düşünüyorum.

Diğer elim göğsüme gizlice yaklaşıyor, meme ucumu sertçe imdikliyor; keskin acı sadece zevki daha yoğun hale getiriyor. Kalçalarım parmaklarıma çarpıyor; kendimi daha hızlı, daha sert becerirken amım sıkılıyor, beni reddettiği o serbest bırakma için aresizim.

"Asher." Adını bir dua gibi inliyorum ama o daha çok bir lanet. Sesim titriyor.

Karnımdaki o sarmal, titreyip neredeyse boşalmak için yalvarıncaya kadar daha da sıkılaşıyor.

Çok yakınım -çok yakınım- ve meme ucumdan klitorisime doğru ilerliyorum.

Bana çok şiddetli çarpıyor.

Boşalırken tüm vücudum geriliyor ve kasılıyor, amım parmaklarımın etrafında spazm geçiriyor. Zevk dalgaları üzerime çöküyor, onunla birlikte olduğumu hayal ederken neredeyse beni boğuyor. Kaçmakla tehdit eden çığlığı bastırmak için dudağımı ısırıyorum, kalçalarım elimin etrafında kenetleniyor, nefes nefese kalıyorum.

Bittiğinde terliyim, yapış yapışım ve hâlâ çok tahrik oluyorum. Parmaklarımı yavaşça çekiyorum, parıldamalarını izliyorum. benim Meyve suları, ve farkına varmak I fıskırdı. İşte bu. daha önce hiç olmamıştı. Beni boşaltsaydı ne olurdu diye düşünmeden edemiyorum. Ona yalvarabilirdim.

Beni unutulana kadar becermek için.

I keçe nasıl zor o oldu için Ben, nasıl çaresizce

Beni istedi. Asher benim *tadıma baktı*.

Kalçalarım birbirine kenetlenirken yeni bir sıcaklık dalgası sel gibi akıyor.

içimden. Hâlâ çok tahrik ve azgınım.

Lanet olsun. Beni mahvetti.

Kesinlikle mahvetti beni.

Ve en kötü kısmı? Bunu tekrar yapmasına gözümü kırpmadan izin verirdim.

Kovalamaca beni boğuyor ve bu beni öldürebilir.

Kendimi yerden kaldırıyorum, sarı şortum sıırılsıklam ve banyoya gidiyorum. Duşu açtım, kıyafetlerimden sıyrıldım ve sıcak akıntının altına girdim.

Şu anda, yüksek dozda gerçekliğe ve onun kokusunu tenimden temizlemeye ihtiyacım var.

Buhar, bir sevgilinin nefesi gibi etrafımda süzülüyor ve kıvrılıyor, sıcak ve ağır. Vücudum hala onun dokunuşuyla uğulduyor.

Bunun için onu asla affetmeyeceğim çünkü şimdi fiziksel olarak onu arzuluyorum.

Tenim sadece *onun* tatmin edebileceği lezzetli bir acıyla karıncalanıyor.

Asher. Sadece adı bile amımın yumruk gibi sıkılmasına neden oluyor, onun için, onun dokunuşu için.

Sıcak suyun üzerimden akmasına izin veriyorum, meme uçlarım hala sert küçük tepeler halinde, daha fazla ilgi için yalvarıyor. Kendi elim yerine onun elini hayal ederken parmaklarım karnımdan aşağı iniyor, kalçalarımın arasındaki kayganlığı sürüklüyor. Ama bu yeterli değil. Neredeyse yeterli değil.

Duş başlığına uzanıyorum, duvardan ayırıyorum ve hafif ve sabit bir akış olana kadar basıncı ayarlıyorum.

Mükemmel.

Kiremitli duvara yaslanıyorum, başlığı zaten hassas olan klitorisime yaklaştırırken bacaklarımı daha geniş açıyorum. O ılık, amansız akış bana çarptığı anda inliyorum, zevk bir mermi gibi içimden geçerken başım geriye düşüyor.

Gözlerimi kapatıyorum ve kendimi hayallere bırakıyorum.
Tekrar.

Her zaman o.

Yüksek gövdesi üzerimde yükseliyor, göğsü geniş ve yontulmuş, her santimi sert ve *tehlikeli*. Asher her zaman zihnimin gölgelerinde gizlenmiştir. Şu anda ise ön planda.

Beni duş duvarına yapıştırırken altın rengi gözleri şiddetle yanıyor, siki aramızda kalın ve ağır, karnıma bastırıyor.

"Benim için zaten bir kez geldin. Tekrar gel prenses."

Alçak, çakıllı sesini neredeyse duyabiliyorum ve diken diken oluyor.

Bu fantezide bana dokunuyor; parmakları klitorisimin etrafında beni haykırtan bir hassasiyetle dönüyor.

Diğer elinin kalçamı kavradığını hissediyorum, beni kenara doğru yaklaştırırken beni yerinde tutuyor.

Su titreşirken gözlerimin arkasında yıldızlar patlıyor
Hayal ettiğim Asher fantezisine uyan bir ritimle bana karşı.

Kulağıma iğrenç vaatler fısıldarken, boynumdaki sıcak ağzını, mükemmel dişlerini ve tenimi sıyıran dolgun dudaklarını hayal ederken nefesim kesik kesik geliyor.

"Sikime boşaldığını hissetmek istiyorum," diye mırıldanıyor bu hayalimde, sesinden ihtiyaç damlıyor. "Seni o kadar sert becermek istiyorum ki benden gerçekten nefret edeceksin."

İçimde zevk biriktikçe kalçalarım titriyor - sıcak ve amansız. İkinci orgazm beni o kadar hızlı ve sert vuruyor ki neredeyse dengemi kaybediyorum. Zevk dalgaları tekrar tekrar üzerime çöküyor ve çığlıklarım banyomda yankılanıyor. Hissettiğim şey çiğ ve gırtlaktan geliyor. Neredeyse beden dışı bir deneyim.

Sonunda kendime gelip bir nebze olsun bilincimi geri kazandığımda, bacaklarım jelatin gibi oluyor. Kendimi dengede tutmaya çalışırken her bir hırıltılı nefes göğsümde kabarıyor.

Duş başlığını kılıfına yerleştiriyorum, sadece bir kişinin kaşıyabileceği bir kaşıntım olmasına rağmen biraz tatmin olmuş hissediyorum. Ama bedenim rahatlasa bile, onun düşünceleri aklımdan çıkmıyor -ellerinin, ağzının, takım elbise pantolonunun içinde bana bastırdığı kalın aletin anısı- daha fazlasını arzulamama neden oluyor. Ve derinlerde, bunun bitmediğini biliyorum. Yakın bile değil.

Belki Josh'un kıskanmaya hakkı vardı. Bu gece, Asher'ın benden etkilendiğini doğruladım. Bu tek başına bana üstünlük sağlar, ama aynı zamanda işleri değiştirir.

Kurulandıktan sonra yatak odama gidip çarşafların arasına giriyorum. Şu anda ne yaptığını merak ederek tavana bakıyorum. Umarım kendini bana doğru okşuyordur.

"VAY CANINA," DIYOR HARPER O BENİM OFISIME GIRERKEN, ONU

sesi boşlukta yankılanıyor.

Beş dakika önce sıvıştım, gecedен sonraki günle yüzleşmeye hazır değildim. Zonklayan akşamdan kalmalığım, henüz sihirli bir şekilde işe yaramayan çift shot espressomla karışıyor. Hafta içi içki içmek genelde yaptığım bir şey değildir ama Louis'le aramızdaki ilişkinin sürmesini sağlamam gerekiyordu. Asher bunu mahvetti.

Aslında, benim için pek çok şeyi mahvetti.

İyi uyuyamadım ve *onu* düşünerek yatakta dönüp durdum. Bugün zihinsel ve fiziksel olarak bitkinim.

"Sana bir sorum var," diyorum en yakın arkadaşşıma.

"Elbette."

"Heykellerimin sık gibi göründüğünü mü düşünüyorsun?"

diye sordum. Bir kahkaha patlattı. "Biraz. Ama yine de

onları seviyorum." Başımı sallıyorum. "Piç kurusu."

Harper'ın dudakları muzip bir gülümsemeye kıvrılıyor.

"*Twilight*'taki Edward gibi parlıyorsun. Dökül bakalım."

Ben onun bakışlarıyla karşılaşmayı reddediyorum, benim gözlerim üzerine kilitlenmiş

Toplantı talebi ekranımda yanıp sönüyor ve kabul etmemi istiyor.

"Neyi kastettiğinden emin değilim," diyorum, ses tonum içimde büyüyen kaosu görmezden gelme çabam kadar soğukkanlı.

Düzgün masama yaklaşıyor ve telefonunu bana doğru kaydırıyor.

Aşağı bakıyorum ve Asher'la birlikte kapısının önünde durduğumuz fotoğrafı görüyorum. Eli kalçamda ve ben ona *her şeyimmiş* gibi bakıyorum.

"AMAN TANRIM!" Çığlık atıyorum, anında sinirleniyorum yazıyı hızlıca tarayın.

Bu onun nefret tanımı.

Yorumlara göz atarken başım daha çok ağrıyor.

Nefret mi? nasıl baktığınıza bakın.

Vay ! Billie Calloway'in her zaman siyah giymediğini fark ettiğimde bugün yaşıyordum.

Billie Calloway bu mu? Buz Kraliçesi mi? Yok artık. O bir duman gösterisi.

Onun içindeki en iyi şeyi ortaya çıkarıyorsun.

Ho, bu elmas prenses mi?

Bu şortu nereden bulabilirim? Ve bu gömlek kombinasyonunu?

AMAN TANRIM. Billie Calloway denemeden bile bir moda ikonu.

Sırıttıyor mu? Vay be.

Onu hiç bu kadar mutlu görmemiştim.

Başımı , onu itiyorum, sanki kusmak. Binlerce yorum var ve kırk dakika önce yayınlanmış.

"Bu çok kötü. Bu en kötü senaryo."

Düşüncelerim dönmeye başladı. Asher tek bir paylaşım la Louis'le aramızdaki sahte ilişkiyi resmen çözdü.

Harper masamın önündeki sandalyeye oturdu. "Bence bu başımıza gelebilecek en iyi şey. Giydiğin şort bahar koleksiyonumuzun bir parçası. Sarı renkteki *tüm* bedenler tükendi."

"Ne?" Şaşkınlıkla ona bakıyorum. "O şortları *veremezdik*."

"Görünüşe göre sihir sensin. Ve Asher. Mali sorunlarımız henüz bitmedi ama bu çeyreği tahmin ettiğimizden çok daha yüksek bir seviyede tamamlamalıyız ki bu da bir başlangıç. Belki bunu gerçekten tersine çevirebiliriz? Sen bir dahisin. Bu gerçekten işe yarıyor," diyor. Ben kendimden geçerken elini yüzümün önünde sallıyor. "Hâlâ benimle misin?"

"Özür dilerim. Şok oldum ve çok öfkeliyim. Bunu ben yapmadım. Bundan kendime pay çıkaramam. Şu anda durumun kontrolü bende değil, Harp. Bu beni korkutuyor," diye itiraf ediyorum. "Bu Louis'i incitecek ve Josh'u kızdıracak. Banks bunu neden yapsın ki? Her şeyi mahvetmeye çalışıyor," diye homurdanıyorum, ayağa kalkarak. "Ondan çok *nefret ediyorum!*"

Kafası karışmış bir şekilde bana bakıyor. "Nefret mi? Bu fotoğraftan sonra mı?" "*Özellikle de* o fotoğraftan sonra." Sonrasında ne olduğunu hatırlıyorum.

Vücudumun onun için nasıl yalvardığını. Ben olsam Ona her verdim.

Omzumun üzerinden ofisine bakıyorum. Işıklar karanlık ve bilgisayar kapalı. Geçen hafta astığı tabela hâlâ yerinde duruyor. Ve tabii ki, uygun bir şekilde geç kaldı.

"Onunla konuşmam gerek. Hemen şimdi."

"Bırakın olsun," diyor. "Her şey yoluna girecek. Ama bir sorum var. Fotoğrafı kim çekti? Brody mi?" diye sorar.

Öfkelendim. "Meraklı Bayan Chambers, Banks'e benim evimin karşısındaki daireyi satın aldığını öğrendikten sonra siktir olup gitmesini söylerken asansörden indi!"

Ağzı açık kalıyor ve gözleri fal taşı gibi açılıyor. "Asher o çatı katının sahibi mi? Komşunuz mu?"

"Evimden çıkıp kapının kilidini açtığını gördüğümde kapının ona ait olduğunu anladım. Kendimi kaybettim ve Bayan Chambers da bir şeyi kanıtlamak için olayın fotoğrafını çekti," diye açıklıyorum, bunun nasıl görüldüğünü anlayarak. Neredeyse hiperventilasyon geçiriyorum. "Bundan sonra kimse Louis'le birlikte olduğuma inanmayacak! Banks tüm bu fotoğrafı onunla birlikte ayarlamışsa hiç şaşırmam."

"Seni gerçekten iyi tanıyor gibi görünüyor."

Burun deliklerim alevlendi. "Asher Banks'i sikeyim!" Harper bana sevimsiz bir sırıtış attı.

"Yapardım."

"Kapa çeneni," diyorum ona, başımı masama koyarak. "Bunu nasıl düzelteceğimi bilmiyorum. Lustre sözleşmesi sona erene kadar saklanmaktan başka ne yapabilirim?"

Kıkırdıyor. "Tek yapman gereken Asher'ı rahatsız etmek."

"İmkânsız," diye mırıldandım. "Onun sınırları yok."

"Sınırları yokmuş gibi *davranıyor*, ama herkesin bir sınırı, bir zayıflığı vardır, onun bile. Sadece anı yaşa, B. Yumrukları al ve durumlara hayır evet demeye başla. Sahne ışıkları senin üzerinde."

"Sevmediğim kısım da bu. Gerekli kötülük." Harper sırtarak ayağa kalkar. "Bu iş sende patron." "**Biz** .

Seni hayal kırıklığına uğratmayacağım, Harp."

"Oh, biliyorum," diyor kapıya doğru yürürken. "Ben istiyorum yakında suşi."

"Ben de," diyorum ona.

"Bu hafta sonu galaya gidiyorsun, değil mi?"

Başımı salladım. "Kahretsin, evet. Weston'a haber vermeliyim."

"Geçen haftaya kadar cevap vermen gerekiyordu," diye hatırlatıyor bana.

"Bu Weston. Bir istisna yapacaktır."

Önümüzdeki birkaç saat telaşlı geçecek. Asher'in yayınladığı iki fotoğrafımız o kadar büyük bir viral oldu ki Perez Hilton şimdi benim iddia edilen ilişkilerimi haber yapıyor. Saray cevap istiyor, ancak Louis her şeyi reddediyor ve bunun, anlatıyı çarpıtmak için şirketi tarafından kurulan bir medya tuzağı olduğunu söylüyor

Bir noktada Louis bunu yapmaya devam edemeyecek çünkü şu anda kimse ona inanmıyor. Bu maskaralığı en iyi ihtimalle bir hafta daha sürdürebiliriz.

Asistanım ilişki durumumla ilgili sorularla başa çıkmak için fazla mesai yapıyor. Bu ilginin bana ne kadar zarar verdiğinin farkına varıyorum. Her yirmi dakikada bir sandalyemde dönüp Banks'in gelip gelmediğini kontrol ediyorum. Gelmedi.

İçimde bir his var ve onu görmezden gelmeye çalışıyorum. Numarası bende olsaydı mesaj atardım ama kimseden isteyemem. Ondan bile. Bu çok fazla şeyi onaylar ve bunu yaşamama asla izin vermez. Kimseyle konuşmak için can attığım bir konu da değil, kendimle bile.

Harper'ın ofisine gidip kafamı içeri uzattım. "Sanırım öğle yemeği için dışarı çıkacağım."

Telefonda konuşuyor ve beni içeri davet ediyor. Masasının önüne oturdum.

"Yorum yok," diyor.

Bir dakika sonra arama sona eriyor.

"Asher o fotoğrafi paylaştıktan sonra Louis'le olan sahte ilişkinin patlamasına bir manşet kaldı," diye onaylıyor. "Telefonumda-"

Çalıyor.

Fişini çekiyor ve dikkatini bana veriyor. "Sessizlik," diye iç geçiriyor. "Nihayet. Sen nasılsın?"

Başımı salladım. "Sınırıma geldim."

Harper beni çok kolay okuyabiliyor ama beş yaşından beri aynı en iyi arkadaşına sahip olunca böyle oluyor. "Neden günün geri kalanında izin yapmıyorsun? Eve git, sıcak bir köpük banyosu yap, iPad'inle biraz resim çiz" diye öneriyor.

"Belki yaparım," diyorum ona.

"Bu bir emirdir. Burada, bunlarla çevrili olmak verimli değil. Muazzam bir şeyin eşiğindesin, kanka. Bunu *hissedebiliyorum*," diyor.

Harper çok sezgiseldir. O yapmak için bilinen olmuştur kehanetleri sever ve olayları gerçekleşmeden önce tahmin eder. "Umarım haklısındır."

". *Her zaman* ," diye onaylıyor. "Şimdi git ve rahatla. Yarın görüşürüz."

Ayağa kalkıyorum. "Sahip olabileceğim en iyi iş ortağı ve arkadaş olduğun için teşekkür ederim."

"Ben de sana," diyerek beni başından savıyor. Telefonunu tekrar fişe takıyor ve hemen çalışıyor.

Kendimi karmakarışık bir iplik yumağı gibi hissederek ve her şeyin berbat olduğunu bilerek ofisinden çıkıyorum. Binadan çıkar çıkmaz gazeteciler peşime düşüyor. Bir taksi çağırdım ve bindim. Hareket etmeden önce kapı açılıp kapanıyor.

Baktığımda Nick'i gördüm.

Bana çocuksu bir sırıtışla, Asher'ın bazen takındığı ifadeyle bakıyor. "Bu ne sürpriz."

"Bunu tekrar söyleyebilirsin," diye mırıldandım. "Nereye gidiyorsun?" diye soruyor şoför. Adresimi veriyorum.

"Ben de oraya bırakılabilirim," diyor Nick, sonra bana bakıyor.

Ona ne diyeceğimi bilemediğim için sessiz kalıyorum. Bana karşı her zaman çok nazikti ama benim yaşımdan çok kardeşlerimin yaşına yakındı. Nick sakatlanmadan önce snowboard yapıyor ve hokey oynuyordu, sonra Eden'la birlikte reklam şirketinde çalışmaya başladı. Flörtöz, çekici ve yürüyen bir kırmızı bayrak.

"Artık ikimizin birlikte çekilmiş fotoğraflarının yayınlanacağını farkında mısın?" Gözlerinin içine bakıyorum.

"Oh, değil. Endişelenmiyorum," diye itiraf ediyor ve araba tekrar sessizleşiyor.

"Tabii ki endişelenmiyorsun. Senin pislik kardeşin yüzünden hayatım mahvoldu."

"Farkındayım. Ve özür dilerim."

Pencereden dışarı bakıyorum, keşke yolda bu trafik olmasaydı diyorum ama Aşağı Manhattan'da öğle vakti. Bu beklenen bir şey.

"Asher nerede?" Ben soruyorum.

"Sana söylemedi mi? Dün gece açıkça birlikteydiniz." Kaşları çatıldı.

"*hiçbir şey* yok."

"Bunu tartışmak için burada değilim. Birlikte olmanız ya da olmamanız umurumda değil. Aptalca bir hata yapıp şirketimizi mahvedeceğinden endişeleniyorum. Birçok insanın geçimi bizim başarımıza bağlı ve onları hayal kırıklığına uğratamam. Bu yüzden Asher yedi günlüğüne izne ayrıldı. Gelecek haftaya kadar ofise dönmeyecek."

Gözlerim açıldı. "Onu göz hapsine mi aldın?"

"Yaptım ve doksan güne kadar uzatılabilir. *Sen* bir çıkar çatışması," diyor umursamaz bir tavırla. "Yönetim kurulu Asher'ın yaptığı hiçbir şeyi takdir etmiyor ve kamuoyunun dikkatinin şirkete çekilmesinden hoşlanmıyorlar. Ayrıca Lustre için *çok* üzgün. Şimdi ben

işler girene kadar o salakla uğraşmak zorundayım. İhtiyacım olan son şey elimde büyük bir dava olması."

"Bunu ben istemedim." Başımı sallıyorum.

"Sorun sen değilsin. Benim inatçı kardeşim. Kimseyi dinlemez. Asla."

Araba, genellikle daha az trafik olan ancak daha fazla ışık bulunan paralel bir caddede keskin bir viraj alıyor. Şoförümüz birkaç tanesine basıyor, ama ben buna üzülmiyorum. Bu arabadan hemen inmek istiyorum.

"Hâlâ Josh'a elinden geleni yapacağını biliyorsun," diyorum.

"Evet. Ama aynı zamanda seninle sevişmek için de şeyini verirdi.

Bu olamaz. Zihnini boşaltmak için biraz zamana ihtiyacı var ve görünüşe bakılırsa sizin de buna ihtiyacınız var."

"Fikrini sorduğuma sevindim," diyorum. "Bu bir Banks özelliği mi?"

"Beklediğim yanıt." Kıkırdıyor. Yumuşak ve biraz seksi.

Sportif erkekler benim tipim olmasa da cazibesini anlıyorum.

Benim için bile fazla dangalaklar.

Araba binamın önünde yavaşlıyor ve Nick yolculuğun ödüyor.

Kapı koluna uzandım ve Nick kısık bir sesle konuştu. "Hamptons'taki evinde. Kafasını boşaltmak istediğinde oraya gider. Asher Josh'la çalıştığı sürece her ne oluyorsa halka açıklanamaz. Anlıyor musun?" diyor, gözleri beni olduğum yerde sabitliyor.

"Bu mesajı kardeşine gönder. Özel hayatımı nasıl gizli tutacağımı bilirim." Ona küçük bir gülümseme veriyorum ve dışarı çıkıyorum.

Binama girdiğimde sarsılmıştım ve hemen Asher'la konuşmak istiyordum.

Asansörle çatı katıma çıkarken, tam olarak ne yapmam gerektiğini biliyorum.

Görünüşe göre ailemin Hamptons'taki evine gidiyorum. Onunkinden üç kapı aşağıda.

Tabii ki öyle.

Soğuk rüzgar etrafımı sararken sahilde bir battaniyenin üzerinde oturuyorum. Yaktığım ateş kükreyerek canlanıyor, hava sıcak alevlere neden oluyor için Blaze aracılığıyla ve kuru Ahşap daha hızlı daha Bekliyordum. Neyse ki, bir saat önce güneş battığından beri içtiğim viski şişesine yetecek kadar erzak toplamıştım. Telefonumda "When a Man Loves a Woman" çalmaya başladığında başımı sallıyorum, tanıdık Beni düşüncelerimin derinliklerine çeken bir melodi.

Dalgalar uzaklara çarparken tek başıma içmek ve farklı bir zamandan müzik dinlemek ruhumu tazeliyor. Billie'nin anılarının inatçı bir gölge gibi zihnimi işgal ettiğini inkar edemem. Aramızdaki bu düşmanlık, kızgınlık ve hayranlığın bir karışımından besleniyor ve birini diğerinden ayırmak çok zor.

Şişeyi dudaklarıma götürüp birkaç yudum alıyorum. Sıcak bir gündeki su gibi yumuşak bir şekilde iniyor ve içime yayılan sıcaklığı hissedebiliyorum.

Şehrin ışıltısı hala arkamda kalsa da yıldızlar dışarıda. Burada olmak benim için bir kaçış, Eden trajik bir şekilde sonra aylarca saklandığım bir sığınak. Kaybolduğumda, gerçek benliğimi hep burada buluyorum.

Tenimde bir ürperti dolaşıyor ve kulaklarımı örtmek için kapüşonumu beyzbol şapkamın üzerine daha sıkı çekiyorum. Yalınayak, hâlâ şortluyum ve tamamen korumasızım. Tek başımayım.

Derin bir nefes alıyorum ve alevlerden başımı kaldırdığımda bir figürün bana doğru yürüdüğünü fark ediyorum. Yaklaşana kadar gözlerim kilitli kalıyor ve bir şeyler hayal ettiğime ikna oluyorum. O kadar çok içmişim ki halüsinasyon görmeye başlıyorum, Billie'nin gerçekten burada olduğuna inanıyorum. Çok kötü durumdayım.

"Bu gece ölüm meleğini görmeyi beklemiyordum," diyorum, sesimi hafif tutmaya çalışarak, ama sözlerimin ağırlığı havada kalıyor.

Billie ateşin karşısında duruyor, alevler bir hale gibi etrafına sıcak bir parıltı saçıyor. Kalbim göğsümde çarparken, viski hala elimde sıkıca ona bakıyorum.

Sonunda kaybediyor olabilirim.

Koyu renk saçları esintide dans ediyor ve gözleri omurgamdan aşağı bir heyecan gönderen bir yoğunlukla benimkilere kilitleniyor. Viskiden bir yudum daha alıyorum ve şişeyi battaniyenin üzerine koyuyorum, odağım sadece onda.

"Sarhoş musun?" diye soruyor, yaklaşıyor, bakışları cüretkâr ve alaycı, sanki bana meydan okuyor.

"Buraya gel." Sesim alçak ve çakıllı, beni bile şaşırtan bir özlemle dolu.

"Hayır," diyor kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak. "Şimdi," diyorum elimi ona doğru uzatırken.

Bir velet gibi davranmak istese de istediğimi yapıyor, kumda süzülerek bana doğru geliyor. Onu yanımdaki battaniyenin üzerine çekiyorum ve kucağıma yerleşiyor.

"Neden buradasın?" Ona dokunmak, onun gerçek olduğunu, bu anın gerçek olduğunu bilmek için çaresizce soruyorum.

"Çünkü seninle bir alıp veremediğim var," diyor, sesi ancak fısıltıyı aşıyor. "Nick bana burada olduğunu söyledi."

Başımı sallayarak kıkırdıyorum. "O bir piç."

Ben eğilip onu içime çekerken aramızda elektrik akımı oluşuyor. Onu o kadar çok istiyorum ki canım yanıyor.

"Güzel kokuyorsun."

"Sana gerçekten çok kızgınım," diye itiraf ediyor, ağzı sert bir çizgiye oturmuş.

"Başka yeni ne var, Buz Kraliçesi?" Sırıtarak bir kaşımı kaldırıyorum.

Bana bakmak için başını çevirdi.

"Nedenyaptısen POSTo Resim mi? Ne var yanlışı Seninle mi?" diye tersliyor.

Gülüyorum. "Günümün en önemli olayı oldun." "Bir bok fırtınası yarattın," diyor umutsuzca, onun sesi hayal kırıklığı ve başka bir şeyin karışımıydı. "Hayatımı mahvediyorsun!"

"Hayır, sadece seni biraz yaşamaya zorluyorum," diye itiraf ediyorum, başparmağımla alt dudağının üzerinde geziniyor, dokunuşumun altındaki yumuşaklığı hissediyorum. "Hiç pişman değilim."

Arka planda dalgalar çarparken ahşap çatırdıyor. Kendimi çok savunmasız hissediyorum ve bu durumda onun yanında . Bu kadar yakın olmamalıyız, ama dürüst olmak gerekirse, kollarımı ona sararken herhangi bir duvar için verecek sikim yok. Elini yanağıma koyuyor ve vücudunu bana sarılana kadar döndürüyor, aramızdaki sıcaklık yayılıyor.

"Senden nefret etmem gerekiyor," diyor usulca, koyu renk saçlarını kulaklarının arkasına sıkıştırırken, ona ve içinde kaybolabileceğim bir takımyıldızı olan burnuna hafifçe serpiştirilmiş çillere daha iyi bakabiliyorum.

"Eğer bu nefretse, aşkı görmek için sabırsızlanıyorum," diyorum şapkamı geriye doğru çevirerek alt dudağını daha iyi ısırabilmek için.

"Seni bu şekilde istememem gerekiyor. Bu beni *kızdırıyor*." İç geçiriyor, kapüşonumu sıkıca kavırıyor, sanki canını kurtarmak için tutunuyormuş gibi. "Nick senden uzak durmamı söyledi."

"Biliyorum. Çünkü iş için gerçekten çok kötüsün," diyorum, ciddi görünmeye çalışarak, ama onun cazibesi çok baskın. Sesimi alçaltıyorum. "Sana bir sır vereyim, umurumda değil."

"Umursamalısın. Senin yüzünden kimse Louis'le birlikte olduğuma inanmayacak. Josh kelimenin tam anlamıyla kontrolden çıkıyor. Medya tüm ilişkilerimin zaman çizelgelerini araştırıyor. Ofisim sorularla dolup taşıyor. Bu bir karmaşa. Senin yarattığın bir karmaşa."

"Değeri olan her şey dağınıktır, bebeğim. Sonunda her şey yoluna girecek, güven bana." Onu inceliyorum, ne kadar güzel olduğuna hayranlıkla bakıyorum. "Ama Nick haklı. Benden uzak durmalısın. Şu anda burada olmamalısın."

Ateş sanki bize gülüyormuş gibi çıtırdıyor, Billie'yle aramızda yıllardır kaynayan gerilimle alay ediyor.

"Gitmemi söyle," diye fısıldıyor. "Gitmemi söyle, gideceğim."

Kaya gibi sert olan sikime hafifçe sürtünüyor, sanki ben kopmadan önce ne kadarını kaldırabileceğimi test ediyor. Dudakları benimkinden birkaç santim uzakta ve nefesi tatlı şarap gibi kokuyor.

Onu uzaklaştırmalıyım. Yapmalıyım, ama daha iyi bir yargıya karşı, yapmıyorum. İrademi kaybettim ve lanet olsun ki bunu kabullenmeye hazır değilim.

"Tam bir korkaksın Banks," diye fısıldıyor, sesinde zehir ve başka bir şey var - çiğ ve çaresiz bir şey. Elleri göğsümden yukarı kayıyor, tırnakları kapüşonumun kumaşında geziniyor, sanki beni işaretliyor. "Sorularıma cevap veremiyorsun. Bana *zar zor* bakabiliyorsun. Neden?"

"Bana sahip olamadığım şeyleri hatırlatıyorsun," diye itiraf ediyorum, verecek tek bir sikimim bile yok. Buz mavisi gözlerinde boğulurken, bakışlarının ağırlığını hissederken sertçe çarpıyor.

"Vay canına. Sonunda anladım," diyor alçak sesle ve gırtlaktan, şiddetli bir yoğunlukla beni inceliyor. Aramızda asılı duran sessizlikte gerçeği buluyor. "**Benden** nefret etmiyorsun. Bana sahip olamadığın için nefret ediyorsun."

"Yine mi projeksiyon, prenses? Eminim o amcığın benim için çoktan sıırılsıklam olmuştur. Öyle değil mi?"

Ağızlarımız birbirine çarpıyor ve ne yumuşak ne de nazik davranıyoruz. Şu anda, bu lanet bir savaş. Daha açgözlü, daha çaresiz hale geliyoruz ve onun ne kadar haklı olduğu hakkında hiçbir fikri yok. Belini kavıyorum, onu daha yakına çekiyorum, daha fazlasını arzuluyorum.

"Hiçbir şeyi itiraf etmek zorunda değilsin. Bunu gözlerinde, bana bakışında görebiliyorum."

Dili ağzıma giriyor, sanki bölgemi ele geçiriyor ve ben de ona izin veriyorum. Almasına izin verdim çünkü bu onun.

"Dokunuşunda hissediyorum. Beni öptüğünde bana her şeyini vermende."

Billie ellerini saçlarımın arasına sokuyor, kafa derimi acıtacak kadar sert çekiyor ve ağzına doğru inliyorum çünkü bu çok iyi hissettiriyor.

"Bu sesi seviyorum," diye fısıldıyor kulağıma, nefesi sıcak ve davetkâr. "Bu senin bana teslim oluşun."

"Bu mudur yani?" Beni kararlılıkla sırtüstü yatırırken, rüyaların bundan ibaret olduğunu bilerek ağzına karşı gülüyorum.

Elimi kazağından yukarı kaydırıyorum ve sütyeninin olmadığını fark ediyorum. Diri göğüs ucunu çimdikliyorum ve iç çekiyor, bu ses içime bir sıcaklık dalgası gönderiyor.

Dudakları şişmiş ve ıslak, beni bütünüyle yutmak ister gibi bakıyor. "Bana bir şey hissetmediğini söyle. Teyit et ki eski halimize geri dönebilelim."

Billie onu reddetmemi, uzaklaştırmamı istiyor. Bu kolay olurdu ama bunun yerine başımı sallıyorum, gerçek göğsümde yanıyor.

"Yapamam. Geri dönüşü yok. Bunu ikimiz de biliyoruz."

"Hâlâ yapabiliriz," diye nefes alıyor, kalçaları bir mengene gibi yanlarıma bastırıyor.

Bana ve kıyafetlerinin arasında bile zevk alıyor. Kalçaları, şortumun içinde zorlanan sikime karşı yavaş, kasıtlı daireler çizerek hareket ediyor. Göğsü yükselip alçalıyor ve sanki hayatı buna bağlıymış gibi bana karşı sallanıyor.

Kıcını kavıyorum, kalçalarımı ona doğru itiyorum, ihtiyacı olanı almasına izin veriyorum. Çok heyecanlı, çok azgın ve yüzündeki ifadeden kucağımda bitirmeye hazır olduğunu anlayabiliyorum.

"İçime gömülmeni istiyorum," diye fısıldıyor. Sesi doğrudan sikime bir sarsıntı gönderiyor.

Şortuma uzanıyor ve ben elini tutarak onu durduruyorum.

" değil," diyorum, ciddi bir şekilde gözlerinin içine bakarak, ellerini bırakmadan. Anlamasını istiyorum.

"Beni istemiyor musun?" diye soruyor, yüz hatlarında bir şaşkınlık belirliyor.

". Çok kötü. Ama sana bir oyuncakmışsın gibi davranamam." Alnı benimkine bastırıyor ve bana karşı sallanırken, sınırlarımı zorlamaya çalışırken beni kırmaya çalıştığını biliyorum. Titrediğini hissedebiliyor ve nefessiz kaldığını duyabiliyorum. Elimi kalçalarının arasına kaydırıp yavaş daireler üzerinde ve Dışarıda . ve

Joggers O

giyiyor. Dudaklarından tatlı ve muhtaç bir nefes kaçıyor.

Kollarını boynuma doluyor ve kulağıma doğru öpücükler kondurarak fısıldadığı arzularını duymamı sağlıyor.

"Kaybetmek kontrol ile Bana." I Söyle, veren onu ne can atıyor.

"Her zaman yaparım."

Bu şimdiye kadar söylediği en dürüst şeydi.

"Yani. Yakın." Dokunuşumla geriliyor.

Elimi külotunun içine soktuğumda denizin sesi çaresiz çığlıklarını bastırıyor. Kendini kaybetmesi uzun sürmedi. Billie dağılırken beni öpüyor, sert bir şekilde boşalırken vücudu titriyor, kalçaları sanki bu andan aldığı zevkin son damlasına kadar sağmaya çalışıyormuş gibi etrafımda kenetleniyor.

Bittiğinde bana doğru yığılıyor, göğsü maraton koşmuş gibi kabarıyor. Onu kendime doğru çektim. Gülümsüyorum, parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum, teninin tatlılığını içime çekiyorum. Zirveden inerken Billie uzaklaşıyor, karanlık, sikilmiş gözleri benimkilerle buluşıyor.

"Bu gece farklısın."  enesini göğsüme yaslıyor, hem memnun hem de düşünceli görünüyor.

Kaşlarımı kaldırıyorum, kolumu başımdın arkasına sıkıştırıyorum ve onu hafızamda yakalıyorum. "Ayrıca viskinin de etkisindeyim. Acaba yarın bunu hatırlayacak mıyım?"

"Unutulmaz olduğumu biliyorsun," diyor.

 zerimden kalkıyor ve oturuyoruz.

Billie şortumdaki şişkinliğe bakıyor ve sanki çarpık bir oyunu kazanmış gibi sırtıyor. "Seni çılgına  evirdiğimi bilmek hoşuma gidiyor. Sanırım ihtiyacım olan onay buydu."

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Gerçekten mi? Elinize geçen bu bilgiyle ne yapacaksınız?"

"Emin değilim." Parmaklarını saçlarımda gezdiriyor. "Beni hep inkar mı edeceksin?"

Nefes veriyor ve ortam ciddileşiyor. G l msemem genişliyor. "Muhtemelen."

"Pislik yanıt. Tipik," diyor gözlerini devirerek. "       ben bir . Bunu biliyorsun. Ama bu yüzden sizsiniz. Bu yüzden i e yarıyor" diyorum.

"Nefret i insiktir etrafındave Koş, ama Ben bitkin." Billie'nin yüzü yumuşar, gözleri ağırlaşır.

Viski şişesini elime aldım ve uzun bir aldım.

Yüzü yumuşuyor ve dudaklarımdaki viskinin tadına bakarak .

"Yarın sabah gitmeden önce konuşabilir miyiz? Saçmalık yok. Tartışmak yok. Maske yok. Viski yok," diyor, sesi fısıltıya düşüyor.

"Herhangi bir şeyi kabul etmeden önce, bana o boktan sandviçin tadının nasıl olduğunu söylemeni istiyorum. Görünüşe göre geçen gece son şansım değildi, değil mi?" diye sordum.

Eğiliyor ve dudaklarını tekrar dudaklarımda gezdiriyor.

Onun için çaresizim.

"Hmm. Tadı tatmin gibi," diyor, sıcak nefesi yanaklarımda.

Billie uzaklaşıyor ve ayağa kalkıyor. Uzaklaşırken, hala izlediğimi biliyormuş gibi kalçaları sallanıyor ve ben yardım edemiyorum ama manzaraya hayran kalıyorum.

"Konuşmak istiyorsan gün doğarken burada buluşalım," diyorum ona, nabzım hızlansa da rahat görünmeye çalışarak.

Omzunun üzerinden bana bakıyor, dudaklarında şakacı bir gülümseme dans ediyor. "İyi geceler, Banks."

"Siktir git, Buz Kraliçesi," diyorum sırtıtarak ve bu sefer karşılığında bana bir tane kazandırıyor.

GÖZLERİM ÇIRPINARAK AÇILIYOR VE ÜZERİNDE YUVARLANARAK KEZ KONTROL EDİYORUM.

Telefonuma uzandığımda alarm çalmaya başladı. Dün gece ne kadar çok içtiğimi düşününce alarmı kurmayı hatırladığıma şaşırdım. Gerçekten oldu mu yoksa rüya mı gördüm emin değilim.

Hemen kapatıyorum ve yataktan kayarak çıkıyorum, özellikle de beş saatlik uykuyla çalıştığım için kendimi olması gerekenden daha enerjik hissediyorum. Ama yeni olan başka ne var ki? Öldüğüm zaman uyuyacağım.

Oturup sahile bakan süitimin pencerelerinden dışarı bakıyorum. Garip bir şekilde yepyeni bir gibi hissettiriyor.

Her şeyin mümkün olduğuna inanmamı sağlayan türden bir başlangıç. Dün geceden sonra, öyle olduğuna ikna oldum.

Üzerime bir kazak ve eşofman geçirip rahat bir battaniye alıyorum. Sürgülü kapıları açıp sahile doğru yürüyorum ve tuzlu havanın ciğerlerime dolmasına izin veriyorum. Dalgaların uğultusu tanıdık bir şarkı gibi etrafımı sararken güneş ufku kırıyor. Battaniyeyi sıcak kumların üzerine serip rahatıma bakıyorum ve özel plajın etrafına göz gezdiriyorum. Kıyı boyunca birkaç kişi koşuyor ama görünürde Billie yok.

Sırt üstü uzanıp açık pembe ve mor gökyüzüne bakarak fikrini değiştirip değiştirmediğini merak ediyorum. Eğer değiştirdiyse, tamamen anlıyorum. Gerginliği aşmak kolay olmadı. Belki de pişmanlıkları vardır.

Güneş artık yarıya kadar yükselmiş durumda ve ben gözlerimi kapatıp dalgaların çarpma seslerini içime çekerek ayağa kalkmış olduğumu çalışıyorum.

Onu pişman . Bu düşünce beni gülümsetiyor.

Birkaç dakika sonra, birinin üzerimde durduğunu hissediyorum. Gözlerim irkilerek açıldı ve bana gülümsediğini görmek için başımı kaldırdım.

"Günaydın," diyor bana, sesi sıcak ve davetkâr.

Elimde olmadan sııttım. "Buz Kraliçesi. Beni ekmediğin *için çok* ."

"Pfft. Bu konuşmadan o kadar kolay sıyrılmana izin vermeyeceğim."

Ayağa kalkıyorum ve yerleşiyor, o kadar yakın ki tenlerimiz birbirine değiyor ve içimde küçük bir kıvılcım çakıyor. Kolumu açıyorum ve birlikte güneşin tamamen doğuşunu izlerken başını omzuma yaslıyor. Sanki rüya görüyormuşum gibi gerçeküstü geliyor.

Ona bu kadar yakın olmak bir duygu kasırgası. Sessizce oturup dalgaların ritmik bir şekilde kıyıya vuruşunu dinlerken çok savunmasız hissediyoruz. Gökyüzü bir anda

Altın pembesi yumuşak morumsu bir maviye dönüşüyor. Sanki her an yok olacakmış gibi, sanki bu kısa bir andan başka şey değilmiş gibi tutuyorum. Olabilir. Olmasını istemiyorum.

O beni içine çekerken parmaklarım nazikçe teninde daireler çiziyor. Kelimelere gerek yok çünkü sessiz sohbetimiz yeterince gürültülü. Bir şekilde onun varlığıyla rahatlıyorum ve bunun bitmesini istemiyorum.

Birbirimize sonsuzluk gibi gelen bir süre, belki de kırk beş dakika boyunca sarılıyoruz ve ikimiz de aynı anda uzun bir memnuniyet iç çekişi yapıyoruz. Birbirimize bakıyoruz, sonra biraz utanarak hızla gözlerimizi kaçırıyoruz.

Weston haklıydı; birbirimize çok benziyoruz. "İki saat içinde gitmem gerekiyor."

"Güne başlayalım o zaman," diyorum ve ayağa kalkıp ona elimi uzatıyorum. Onu nazikçe ayağa kaldırıyorum. Önümde durduğunda sırtıyorum. "Bugün saçmalık yok demiştin."

"Saçmalık yok," diye yanıtlıyor gözleri parlayarak. "Birbirimizi sistemlerimizden çıkarmalıyız."

"Sence bu mümkün mü?" Battaniyeyi kapıp kumları silkeleyerek soruyorum.

"Bilmiyorum," diye dürüstçe cevap veriyor Billie, sesinde bir miktar belirsizlik var. "Senin kim olduğunu bilmiyormuşum gibi hissediyorum."

"Kim olduğumu *çok* iyi biliyorsun." Saçının bir kulağının arkasına sıkıştırıyorum, sanki her ayrıntıyı ezberlemeye çalışıyormuş gibi onu inceliyorum. "Şimdi gel bakalım."

Battaniyeyi katlayıp tahta kaldırımın kenarına bırakıyorum ve sonra Billie'nin elini tutup onu ıslak kuma götürüyorum. Serin su ayaklarımızın üzerinden kayarak bacaklarımıza küçük ürpertiler gönderirken kimyamız neredeyse çok fazla.

"Bir daha asla korku hissetmemeyi mi yoksa pişmanlık duymayı mı tercih edersiniz?" diye soruyor.

"Pişmanlık," diyorum hiç vakit kaybetmeden. "Bu sadece yanlış bir karar verdikten sonra ortaya çıkan bir şey. Ben zevk alıyorum

haklı olmak. *Her zaman.*"

Yüzü parlak bir gülümsemeye dönüşüyor, tüm varlığını aydınlatan türden. "Bu cevabı sevdim."

"Peki ya sen?" Gerçekten ilgilenerek soruyorum.

"Emin değilim," diyor. "Korku beni o kadar durdurdu ki pişman olmaya karar bile veremiyorum."

"Gerçekten mi?" Kaşlarımı çatıyorum, şaşıyorum. "Senin her zaman korkusuz olduğunu düşünmüşümdür. Hiç siklemezdim."

Kıkırdıyor. "Kimse tamamen korkusuz değildir. Sen bile."

"Easton ve Weston hariç."

"Tamam, bu konuda haklısın," diyor. "Kardeşlerimi çok seviyorum. Yine de onların gölgesinde büyümek zor oldu. Billie olamıyorum. Easton ve Weston'ın küçük kız kardeşi oluyorum. Küçük Calloway. Elmas prenses. Benim kimliğim ne?"

"Sen moda imparatorluğunu Kristal Saray'ından yöneten Buz Kraliçesisin. Kendini herkesin gördüğü gibi gördüğünü sanmıyorum." Keşke o da benim gördüğümü görebilseydi.

Gülümsüyor ve biz de suya odaklanıyoruz. Güneş ışığı yüzeyde binlerce küçük elmas gibi parıldıyor.

Billie tuzlu havayı içine çekiyor ve bana dönmeden önce bir an için gözlerini kapatıyor. "Ne yapıyoruz Asher?"

"Seçeneklerimizi araştırıyoruz," diye cevap veriyorum, gerçekçi olmaya çalışarak. Bu bir

Her şeyden sonra gerçek.

Kaşları merakla kalkıyor ve güzel yüzünde bir gülümseme beliriyor. "Bu sana garip geliyor mu?"

Başımı sallıyorum, buz mavisi gözlerinde yüzüyorum, sonsuza dek içinde kaybolabilirmişim gibi hissediyorum. "Hayır. Bu kaçınılmaz bir his."

Kahkahalarımız , yerini havada asılı duran, söylenmemiş kelimelerle yüklü ağır bir sessizlik alıyor. Ham ve dürüst, beni nefessiz bırakan ve dehşete düşüren türden bir an, sanki bir şeyin kıyısında sallanıyormuşum gibi

anıtsal. Yüzünü nazikçe kavıyorum, gözlerimiz aramızda kırılğan bir iplik gibi asılı duran sessiz bir sözde kilitleniyor.

"Şehre döndüğümüzde zırhlarımızı tekrar giymek zorunda kalacağız," diye fısıldıyorum, sesim kesinlikten kalın.

Nefes veriyor, bakışlarının yumuşamasından anladığı belli oluyor. "Biliyorum."

A Sher buzdolabından pastırma ve yumurta çıkarırken ben de kahvaltı köşesindeki tabureye yerleşiyorum. Saniyeler sonra, o kayar a çift vuruldu . espresso karşısında ve Tezgah bana doğru. Bu eve daha önce de gelmişim, çok uzun zaman önce. Dekor ve renkler tıpkı hatırladığım gibi. Bu evi ve suya bu kadar yakın olmasını hep sevmişimdir. Ben çocukken burada yaşayan yaşlı çifti sevgiyle hatırlıyorum. Çocuk.

"Bu evin satılık olduğunu bilseydim satın alırdım," diye itiraf ediyorum, içimde bir nostalji sızısı hissederek.

"Eminim siz ve diğer yüzlercesi bunu isterdi. Bir havası var, değil mi?" Banks'in mülkleri hızlıca konusunda bir yeteneği var. Ülkedeki en başarılı finans şirketlerinden birinin varisi olmanın avantajlarından biri de bu.

"Bu çok garip. *Evcil* olmanı hiç beklemiyordum." Espressoyu üflerken, kapüşonunun altına giydiği dar siyah tişörtün içindeki kol kaslarının hatlarına hayranlıkla bakıyorum.

"Başka birçok yeteneğim var," diyor ve sırtarak bana bakıyor.

"Gerçekten mi? Ne gibi?"

Pastırmayı tavaya atıyor, sonra omzunun üzerinden bana bakıyor. "Hokkabazlık yapabilirim."

. "artık."

Asher tezgâhtan üç portakal alıyor ve onları zahmetsizce havaya fırlatıyor. "Bir tane daha al ve bana ver."

Meyve kasesine doğru ilerledim ve dediğini yaptım. "Sadece ... sana mı atayım?"

"Evet, şimdi yap," diyor.

Portakalı fırlatıyorum. Kusursuzca devam ediyor ve onu yakalayıp karışıma ekliyor ve bu beni kıkırdatıyor.

"Artık resmileşti. Sen bir palyaçosun," diyorum, gerçekten etkilenmiş bir şekilde. Her bir portakalı yakalayıp tezgâhın üzerine koyarken kahkahalar atıyor. "Bir palyaço olmak için seninle takılmanın iyi bir fikir olduğunu düşünüyorum."

"Hardy har har. Arkadaşlığımdan *hoşlanıyorsun*. Bunu arzuluyorsun.

Taşaklarını patlatırken bile."

"*Özellikle de* benimle taşak geçerken," diye düzeltiyor ve göz kırparak pastırmayı çeviriyor. "Aslında en sevdiğim eğlencelerden biri."

Bar taburesine dönüyorum ve çenemi avucuma dayayarak sessizce onun mekanda gezinmesini izliyorum. Zengin espressomu yudumluyorum, pastırmanın tuzlu kokusu geniş, açık alanda dolaşırken anın tadını çıkarıyorum. Tuzlu esinti açık pencerelerden içeri süzülüyor ve yıllar sonra ilk kez yaşadığımı hissediyorum.

Burada Asher'la birlikte olmak gerçeküstü. Hiç hayal edemeyeceğim kadar rahat ve gevşemiş bir haldeyim, tıpkı hâlâ üzerime tam oturan eski bir kazağı giymek gibi.

Beni hayal kurarken yakalıyor ve mükemmel dudaklarının kenarlarında alaycı bir gülümseme belirliyor. "Manzaranın tadını çıkarıyor musun?"

"Evet. Pencerelerden kumsal muhteşem görünüyor." Kaşlarımı şakacı bir şekilde kaldırıyorum ve onun yanından parıldayan dalgalara bakıyorum.

"Bir zamanlar ukala..." "*Her zaman* bir tane," diyorum.

Birkaç dakika sonra Asher bana doğru bir tabak uzattı, Bana bir çatal uzatırken rahatça tezgâha doğru eğildi. "Devam et. Prensesin tamamen tatmin olduğundan emin olmak istiyorum."

Kabarık çırpılmış yumurtalardan bir ısırık alıyorum ve keyifle gözlerimi kapatıyorum. "Fena değil Banks. Hiç de fena değil. Şefe övgüler."

Kahvesinden bir yudum alıyor, altın sarısı gözleri beni delip geçiyor. "Çok iyi olduğunu biliyorum. Yine de onayladığın için teşekkürler."

"Kendine güvenin tehlikeli," diye mırıldanıyorum, çıtır bir dilim domuz pastırması alıp .

"Sadece senin kriptonitin olduğu için." Asher tabağını dolduruyor ve tabureye oturuyor, bacaklarımız birbirine değecek kadar yakın.

Ona bu kadar yakın olmak bunaltıcı ama heyecan verici; her şeyin ne kadar hızlı değiştiğini hatırlatıyor. İkimizin de durduramayacağı kaçak bir trenin birinci sınıf yolcularıyız. Durdurabilseydim bile durdurur muydum emin değilim.

"Burada olduğun için çok mutluyum," diyor ısırıklar arasında. "Ben de öyle."

Bakışlarımız kısa süreliğine kilitlenirken zaman donmuş gibi hissediyorum. Isı vücuduma hücum ediyor ve yanaklarım ısınıyor. Sanki beni en çıplak halimle görüyor. Asher her zaman gördü.

Sertçe yutkunuyorum, soğukkanlılığımı korumak için elimden geleni yapıyorum. Bu kaybedilen bir savaş, özellikle de on yılı aşkın bir süre boyunca inşa ettiğimiz duvarlar ayaklarımızın dibinde ufalanmış bir şekilde dururken.

"Dikkatli ol. Bana böyle bakmaya devam edersen, beni etrafta dolaşıp öğrenmeye teşvik edebilirsin," diyorum ona.

Gülümsemesini engellemeye çalışıyor ama başaramıyor. Sıcak, nazik ve o kadar seksi ki zar zor başa çıkabiliyorum.

"Sanırım *şu anda* etrafta dolanıyorsun ve bunu öğreniyorsun."

Rahat bir sessizlik hakim olurken sırtıyorum. Yemek yiyor ve birbirimize rastgele bakışlar , birbirimizin arkadaşlığından aldığımız basit zevkin tadını çıkarıyoruz. Telefonuma uzanıp saati kontrol ediyorum, önümüzdeki bir saat içinde şehre dönmem gerektiğini biliyorum. Fark ediyor ama bir şey söylemiyor.

Saniyeler geçmeye devam ediyor ve ikimiz de onları durduramıyoruz. Zaman, en değerli varlıklarımızdan biri. Banka hesap bakiyemin sonunda kaç sıfır olursa olsun, bundan daha fazlasını asla satın alamam.

Asher boş tabaklarımızı alıp lavaboya taşıyor.

"Yardım edeyim," diye teklif ettim, ayağa kalkarak.

"Misafirimsin," diyor ve bulaşık makinesine atmadan önce onları durulayarak temizliyor. Ellerini bir havluyla kuruluyor, kollarındaki kaslar hareket ettikçe esniyor.

"Kahvaltı için teşekkürler. Harikaydı," diye teklif ediyorum, gerçekten minnettarım.

"Her zaman. Eğlenceli gerçek: kahvaltı günün en sevdiğim öğünüdür."

"Genelde atlarım," diye itiraf ediyorum.

"Günün en önemli öğünü," diye yineliyor ve ben yanında dururken dirseğiyle beni şakacı bir şekilde dürtüyor.

Dudaklarımı yalıyorum. "Kafein daha önemli."

Başını sallar. "Çok inatçısın." "Sen de öylesin."

Bu kadar yakın olmak garip bir şekilde samimi hissettiriyor. Burada olmak kalbime yakın tutacağım bir sır. Neredeyse birbirimizin dünyasının bir parçası olabilir miyiz diye merak ediyorum.

"Aklında ne var?" diye soruyor, sanki ruh halimdeki değişimi hissedebiliyormuş gibi.

Sertçe yutkunuyorum, bu düşünciyi yok saymaya çalışıyorum. "Bir şey yok." ", Küçük Calloway. Aklının ne zaman dolaşıyor."

Bana sabırla, özenle ve biraz da hayranlıkla baktığında kalbim pır pır ediyor.

Konuşmak için ağzımı açtığımda cebimdeki telefonum çalıyor ve beni kendimden geçiriyor. Aşağı baktım ve arayanın Harper olduğunu gördüm. "Gerçekten çok üzgünüm. Buna bakmam gerek."

"Sorun değil," diye yanıtlıyor, sesi rahat ama bir parça hayal kırıklığı içeriyor.

Çabucak cevap veriyorum ve bu konuşmanın bitmediğini bilerek uzaklaşıyorum. Yüksek tavanlı ve şık bir havası olan geniş bir ortak odaya giriyorum. Ortada kuyruklu bir piyano duruyor, cilalı ahşap yumuşak ışığın altında parıldıyor. Uzun krem rengi duvarları süsleyen yüzyıl başı tabloları mekâna şık bir hava katıyor.

"Evet?" Sakin görünmeye çalışarak söylüyorum.

"Oh, Tanrı'ya şükür ! Ofise mi gidiyorsun?" Harper soruyor, sesi parlıyor.

"Hayır. Öğle yemeğinden sonra orada olacağım," hatırlatıyorum.

Öfkelendi. "Peki. Çatı katınızın köşesindeki dükkânda satılan pembe çöreklerden yemeyi çok istiyordum. Ama bir stajyer göndereceğim."

"Başka bir şey var mı?" diye soruyorum. "Aslında evet," diyor.

Mutfakta beni bekleyen Asher'ı düşündükçe kalbim hızla çarpıyor.

"Çıkar ağzındaki baklayı, Harp. Bütün gün bekleyemem. Şu anda bir işin ortasındayım."

"?" diye soruyor. "Evde olmadığını biliyorum."

Ona yalan söylemek mümkün değil ama şu anda mümkün olduğu kadar az ayrıntı vermek mümkün. "Hamptons'dayım," diye açıklıyorum.

"Ne? Aman Tanrım. *Asher*'la birlikte misin?" Sesi bir perde yükselince midem bulandı. Nick'le konuşmuş ve Asher'ın burada olduğunu biliyor olmalı.

"*Ne. Ne. Sen. İstiyorsun?*" Dişlerimi sıkarak soruyorum, sabrım .

Nerede olduğumu ondan başka kimseye söylemedim. Tek kelime etmeden şehirden uzaklaştım.

"Böyle zamanlarda keşke seni FaceTimed yapsaydım diyorum. Yüzünü görebiliyorken yalan söylemenin ya da cevap vermekten kaçınmanın imkanı yok. Orada olduğunu *biliyorum*. Nick bana Asher'ın Hamptons'da olduğunu söyledi."

Hiçbir şeyi kabul etmeyi reddediyorum. "Harp, lütfen."

"Tamam, tamam. Bana bu hafta sonu yardım galasında olacağını söylediğini biliyorum, ama müzeye davetiye göndermemişsin ve çok kızgın bir Weston'dan telefon aldım. Birini kovduktan sonra ondan kaçtığını söyledi. Kimi kovdun?"

"Kahretsin. Evet, lütfen onunla resmi olarak teyit edin. Louis benim artı birim," diye açıklayarak son sorusunu geçiştirdim. "Neyse, gitmem gerek. Başka bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Hayır, ama-"

Telefon görüşmesini aniden sonlandırıyorum ve arkamı döndüğümde Asher'ı kollarını göğsünde kavuşturmuş, yüzünde bilmiş bir ifadeyle kapıya yaslanmış buluyorum.

"Bu hafta sonu yardım gecesinde olacak mısın?" diye soruyor, sesinde bir merak belirtisi var.

"Tabii ki. Eğer kaçırırsam Weston bunu yaşamama izin vermez. Onun ve Carlee'nin sanata ne kadar takıntılı olduğunu biliyorsunuz."

Odaya tamamen giriyor, piyano sehpasını çekiyor ve oturuyor. Ona odaklanıyorum.

"Çalıyor musun?" Gerçekten ilgilenerek soruyorum.

"Sayılır," diye yanıtlıyor, sesinde bir parça alçakgönüllülük var.

Gülümsüyorum ve yanına oturuyorum. Parmaklarını tuşların üzerine koyuyor ve "Can't Help Falling in Love "ı çalmaya başlıyor. Kusursuz ve ikinci nakarata ulaştığında, tuşlarda daha düşük bir oktav çalarak ona katılıyorum.

"Nasıl çalınacağını biliyor musun?" Ön nakarata geçerken alay ediyorum. "Yalanlar. Başka hangi sırları saklıyorsun?"

"Bu bir sır değil prenses. Sen sadece öğrenecek kadar önemsemedin," diyerek şarkıyı bitiriyor ve doğruca

"La Vie en Rose."

Notalar onun dokunuşuyla parıldıyor ve hafif, hülyalı bir atmosfer yaratıyor. Aşık olmakla ilgili zamansız bir şarkı. Beni izlerken kaşları yukarı kalkıyor ve o sadece benim için çalarken etrafımızdaki dünya yavaşça kayboluyor.

"Kimsin sen?" Fısıldıyorum, birden Asher'ı yanlış değerlendirmiş olabileceğimi fark ediyorum. İçimi bir ürperti kaplıyor ve Weston'ın bu adam hakkında haklı olabileceğini düşünüyorum.

Asher parmaklarını tuşlardan kaldırıyor ve bana dönüyor. "Cumartesi sabahı ayrılana kadar benimle kal."

Ona odaklanıyorum, saçlarının alnına nasıl dağınık bir şekilde düştüğünü fark ediyorum. O yoğun gözlerini çerçeveleyen uzun kirpiklerine hayran kalmadan edemiyorum. "Bugün öğle yemeğinden sonra bir toplantım var."

"Neden umurumda olsun ki? Patron sensin. Yeniden planla," diyor bana kayıtsızca. "Hazır başlamışken haftanın geri kalanını da yeniden planla."

Dudaklarımda sinsî bir gülümseme beliriyor. "Sadece yalvarırsan. Dizlerinin üstünde."

"Senin aksine ben istediğimi elde etmek için ne gerekiyorsa yapacak kadar gururlu değilim."

Asher ayağa kalkıyor, beni ayağa kaldırıyor ve sonra önümde diz çöküyor.

"Vay canına," diye fısıldadım. Bunun ne kadar ateşli olacağını fark etmemiştim.

Elimi tutuyor, ben de ona bakıyorum ve içimi bir coşku kaplıyor. Oda, piyano, tablolar, bizden başka her şey yok oluyor. Şu anda her şey son derece kişisel ve o bana bakarken sertçe yutkunuyorum.

"Güzelim, güzelim lütfen, cumartesiye kadar benimle kal." Bakışları daralıyor. "Eğer şimdi benden uzaklaşırsan, hayatının geri kalanını ne olabilirdi diye düşünerek geçirirsin."

Nefesim boğazımda düğümleniyor. Asher kazağımı nazikçe kaldırıyor ve karnıma yumuşak öpücükler serpiyor. Parmaklarım saçlarının arasından geçiyor ve bu duyguyu inkâr edemeyeceğimi biliyorum.

"Tamam," diye fısıldıyorum.

Onu bırakıp gidemem.

Bunun bitmesini istemiyorum. Henüz değil.

"Bu bir evet miydi?" diye soruyor, gözleri heyecanla parlıyor.

"Evet," diye onaylıyorum.

"Aferin kızıma." Ayağa kalkıyor, yanaklarımı tutuyor ve dudaklarıma beni nefessiz bırakan bir öpücük konduruyor. "Şimdi, birlikte geçirecek günlerimiz olduğuna göre, önce konuşmak istediğim bazı şeyler var."

Elimi tutup beni uzaklaştırıyor ve birden ortam beklediğimden daha ciddi bir hal alıyor.

Telefonum cebimde tekrar çalarak büyüğü bozuyor. Çıkartıyorum ve yine Harper olduğunu görüyorum. "Çok özür dilerim," diyorum sinirlenerek.

Asher telefonu elimden kapıyor ve . "Harper, şu anda gerçekten çok meşgulüz," diye bağırıyor Asher.

Telefonu kulağından uzaklaştırıyor ve ahizeden yankılanan heyecanlı çığlıklarını duyabiliyorum.

"Şşşt. Beni dikkatle dinle. Billie haftanın geri kalanında ofiste olmayacak. Kendini keşfetmek için inzivaya çekildi. Her şey yeniden planlansın. Ve diğer her şey pazartesiye kadar bekleyebilir."

Harper da bir şeyler söylüyor ve sonra Asher aramayı sonlandırıp iç çekerek telefonu bana uzatıyor.

"Sen deli misin?" Yarı eğlenmiş, yarı şaşırılmış bir halde soruyorum. "Evet," diye sırtarak cevap veriyor ve elimi sıkıyor. O

beni evin içinden geçirip arka verandaya götürüyor.

Taze esinti yanaklarımı okşuyor ve ikimiz de aynı anda derin bir nefes alıyoruz, sonra kahkahalara boğuluyoruz.

Asher beni hamak düzeneğine götürüyor. Önce üzerine uzanıyor, sonra kollarını benim için açıyor.

"Korkuyorum," diye itiraf ediyorum, midemde dans eden bir sinir pırlıtsı.

"Seni tuttum," diyor, ben ona doğru yuvarlanırken sesi sabit. Kollarını bana doluyor ve hamak şiddetli bir şekilde ileri geri sallanıyor.

"Ya ters dönerse?" Sesime bir parça panik karışarak soruyorum.

"O zaman birlikte düşeriz," diye beni rahatlatıyor, yüzümdeki saçları dikkatle tarayarak. Hamaktan bahsediyormuş gibi gelmiyor.

Bir kozanın içindeyiz, dış dünyadan gizlenmişiz, sadece ikimiz varız.

"Rahat mısın?" Ağırlığımanın onun üzerinde olduğunu bilerek soruyorum.

Parmaklarını saçlarımanın arasından geçirerek, "Yıllardır en rahat olduğum an," diye cevap veriyor.

Başımı göğsüne hızla atan kalbinin ritmini dinliyorum.

"Kalbin hızla çarpıyor," diye fısıldıyorum, altımda nabzının hızlandığını hissediyorum.

Sertçe yutkunuyor, parmakları tenimde geziniyor ve içimi ürpertiyor. "Bunu bana hep yapıyorsun."

Gözleriyle buluşuyorum ve derin bir nefes alıyorum, tanıdık kokusunu içime çekiyorum, onu şişeleyip sonsuza kadar yanımda tutmak istiyorum.

"Bu his beni korkutuyor," diye fısıldıyorum, dudaklarımdan kırılganlık dökülüyor.

Yumuşuyor, yüzüne nazik bir gülümseme yayılıyor. "Bu çok korkunç."

"Ne yapmamız gerekiyor?"

Sırıttıyor. "Hayatta kalmak. Tek yapabileceğimiz bu." "Ben aşık olamam," diye itiraf ediyorum.

Zar zor öne eğiliyor ve yumuşak dudaklarını dudaklarıma . "Sen karar veremezsin, Buz Kraliçesi. İkimiz de karar veremeyiz."

Ben , o kıkırdıyor ve bana daha sıkı sarılıyor.

"Küçük Hanım Hayatının Her Alanını Kontrol Etme İhtiyacı Duyuyor."

"Peki, konuşmamız gereken konu nedir?" diye homurdandım.

Başımı göğsüne yaslıyorum ve o da saçlarımı parmaklarının arasında döndürüyor.

"Önümüzdeki birkaç gün içinde ne olursa olsun, Cumartesi günü, birbirimizin yanındayken, görünüşünü koruyacağına dair bana söz vermelisin."

"Ve senden nefret etmeye devam mı edeyim?" Kaşlarımı kaldırarak bakışlarını karşılayarak soruyorum.

"Evet," diyor şakacı bir sırıtışla. "Ama bunu inandırıcı yapmaya çalış. Senin yaptığın o göz bozma saçmalıklarından olmasın."

"Dürüst olmak gerekirse, çoğu zaman bunu yaptığının farkında bile değilim." Onu daha iyi görebilmek için kendimi hafifçe yeniden konumlandırıyorum.

"Louis'le sahte ilişkini iki katına çıkar ve benden nefret et. Senden tek istediğim bu. Sana yardım etmeme yardım et."

"Bunu zaten yapıyordum," diye itiraf ediyorum sesimde gururla.

"Korkunç. O kadar iyi yap ki Kraliyet ufukta bir nişan olduğuna inansın. Josh'u buna inandır."

"Sen Instagram'da birlikte fotoğraflarımızı paylaşmaya devam ettiğin sürece Kraliyet buna inanmayacak."

Kıkırdıyor. "Biliyorum. O da biter. Gönderileri arşivleyeceğim ve bekâr olduğumu açıkça belirteceğim, böylece Princy ile devam edebilirsin."

"Louis'le birlikte olmam seni rahatsız etmeyecek mi?" Endişe ve merak karışımı bir duyguyla soruyorum.

"Fark etmez. Makro, mikro değil, bebeğim. Ben büyük resmi düşünüyorum." Gülümsemesi kaybolur, yerini ciddi bir bakış alır. "Lütfen bana bunu yapabileceğine söz ver."

Sözlerinin ağırlığını hissederek başımı sallıyorum. "Bu neyi başaracak?"

"Ah. Bunu size söyleyemem. *Henüz söyleyemem*. İfade vermeniz istenirse, doğruyu söyleyebileceğinizden emin olmak isterim. Seni asla yalan söylemek zorunda kalacağın ya da kariyerini veya itibarını benim için tehlikeye bir pozisyona sokmayacağım. Bu iş sonuçlanana kadar seninle konuşamayacağım ve konuşmayacağım şeyler var. Seni korumak için."

"Asher," diyorum sertçe, "senin korumana ihtiyacım yok."

Kıkırdıyor, kalbimi çarptıran sıcak bir ses. "Biliyorsun, güven bana. Bir gün, doğru zaman geldiğinde, sana her şeyi anlatacağıma söz veriyorum. Ayrıca, birlikte görünmemeliyiz. Buradan ayrıldığımızda kimse birlikte olduğumuzu bilmeyecek."

"Bunu -bu her neyse- bir sır olarak saklamayı planlamıştım. Harper'ın bilmesini saymazsak, çünkü onun için kelimenin tam anlamıyla onayladınız, ama o bir kasa. Kişisel bir şey paylaşmadan önce dilini keserdi. Başka bir şey var mı efendim?" Alaycı bir tonla ekliyorum.

"Mmm. Bana böyle seslenmen hoşuma gidiyor," diyor. "Ama hayır. Ayrıca Stormy ile çalıştığını da biliyorum."

Nefesim kesiliyor, vücudumu yeniden konumlandırıyorum. Ani hareketim hamağın dönüp takla atmasına neden oluyor, ta ki ikimiz de sırt üstü yatıp verandaya bakana kadar.

"Kahretsin, bunun için çok yaşıyım," diye inliyor Asher, kahkahası yükseliyor.

Onunla yüzleşmek için yuvarlandım. "Stormy'yi biliyor musun?" "Herkes Stormy'yi biliyor. Ve bana karşı savaşmak için seninle çalışmayı seçmesi? Dürüst olmak gerekirse, onur duydum. Easton ve Weston onu büyük bir iyilik için çağırdıysa, senin için korkmuşlardır." Kendinden memnun bir şekilde kıkırdıyor.

"Tamam, onu kovdum."

Asher bir dirseğinin üzerinde doğruluyor, ağzı şaşkınlıktan bir karışık açık kalıyor. "Ne?"

"Evet." Omuz silkiyorum, soğukkanlı davranmaya çalışıyorum.

Asher ayağa başını sallıyor, sonra beni nazikçe ayağa kaldırıyor. Dikkatle beni merdivenlere doğru götürüyor ve ikimiz de oraya yerleşiyoruz. Güneş pırıl pırıl parlıyor ve sıcaklığı tenime vurarak kendimi iyi hissetmemi sağlıyor. Gözlerim sahili tarıyor ve özel erişim olduğu için mutluyum.

"*Pulp Fiction*'ı hiç izledin mi?" diye soruyor, bakışları uzaktaki dalgalara kayıyor.

Martılar üzerimize çullanıp pike yapıyor, çığlıkları dalgaların sesine karışıyor.

"John Travolta ve Samuel L. Jackson ile mi?" Sıcaklığı içime çekerek cevap veriyorum. Her ne kadar buz kraliçesi olarak biliniyor olsam da, güneş ışığının tadını çıkarmaktan kendimi alamıyorum.

Gözleri üzerimde kayıyor, beni içine çekiyor. "Evet. Hani Vincent ve Jules arabanın arkasında adamın kafasını uçurmuşlardı ve her yer kan içindeydi ya? Jules o felaketi temizlemek için kimi arıyor biliyor musun, çünkü bu tam bir kabus durumu. Winston 'The Wolf' Wolf'u çağırır ve adam tüm pisliği sanki hiç olmamış gibi ortadan kaldırır."

"Evet, peki ne demek istiyorsun?" Kaşımı kaldırarak soruyorum. "Stormy bu senaryoda Kurt . O sizi sadece hayalini kurduğunuz yerlere getirdi. Bağlantıları sonsuz. Bu inanılmaz bir fırsattı Billie. Bunu neden yaptın?" diye sorar, gerçekten şaşkındır.

"Tıpkı Weston ve Easton gibi konuşuyorsun. Cidden mi?" İçimi çektim, biraz sinirlenmişim. "Bunu yaptım çünkü ona ihtiyacım yok. O yanlış biri." Kısa bir an için onu inceliyorum, gözlerini araştırıyorum. "Planına göre seninle bir daha asla konuşmayacaktım. Seni hayatımdan silen kırılmaz bir sözleşme imzalamamı istedi. Tartışmamıza ve birbirimizi bilerek delirtmemize rağmen, bunu iyi niyetle yapamayacağımı biliyordum. Bellamore için her şeyi yapacağımı söylediğimi biliyorum ama yapamam..." Sertçe yutkunuyorum, çenemi ayarlıyorum. "Ben istemiyorum

İşim için çok kötü olduğunuza inansa bile sizi silecektir."

Bakışlarını benden ayırmıyor, ifadesi ciddi. "Bunu o mu söyledi?"

"Evet. Ve onun sunumundan sonra, ona sikilmesini söyledim. Sonra Easton ve Weston'a birbirlerini becermelerini söyledim. Yüzlerindeki ifade paha biçilemezdi. Beni kontrol edebileceklerini düşündükleri için öfkeyle Calloway genel merkezinden çıktım. Bu benim hayatım. Bu benim işim. Ve sonunda ben kazanacağım," diye açıklıyorum. Ruh hali daha da ciddileşiyor. "Buna başvurmadan zirveye çıkmamın başka yolları da var ve ben onları bulacağım."

Başını sallıyor. "Neden beni şirketinize tercih ettiniz? Bunu neden yaptın?"

"Çünkü beni öptüğünde daha önce hissetmediğim bir şey hissettim," diye itiraf ediyorum. "Beni kızdırsan ve beni yok etmeye ya da mahvetmeye çalışsan bile, dünyanın nasıl kaybolduğunu inkar edemem. Yıllarca lanet bir fırtınanın içinde yaşadktan ve bunu bir daha bulup bulamayacağımı bilmeden yaşadktan sonra deneyimlediğim tek sakinlik duygusuydu. İstesem bile bunu asla inkâr edemeyeceğim." Sesim çatlıyor ve duygularıma yenik düşüyorum. "Eğer tüm bunlar senin için bir oyunsa, Asher, şimdi bana söylemek için gerçekten harika bir zaman olurdu, böylece kalp kırıklığından kaçınabilirim."

Dudakları bir yıkım topu gibi dudaklarıma çarpıyor ve ben çoktan gitmişim, onun sıcaklığında kaybolmuşum. Ağzı aç, vahşi, sanki benim için açlıktan ölüyormuş ve ben onun yıllardır ilk yemeğiymişim gibi. Dili dudaklarımın arasından kayıyor, dizlerimin bükülmesine neden olan sahiplenici bir aciliyetle beni sahipleniyor. Omuzlarına tutunuyorum, tırnaklarımı gömleğinin kumaşına geçiriyorum, onu yırtmak, her santimini bana karşı hissetmek istiyorum.

Eli belimi kavlıyor, parmakları beni işaretler gibi etime batıyor, beni kendisininmişim gibi damgalıyor. Avucunun sıcaklığını giysilerimin arasından hissedebiliyorum, içime işliyor ve çoktan sıırılsıklam olmuşum, külotum üzerime yapışıyor, arzuyla kayganlaşıyor. Diğer eli sırtımdan yukarı kayıyor, beni daha yakına çekiyor-

O kadar yakın ki, sikinin sert çıkıntısının karnıma baskı yaptığını hissedebiliyorum ve lanet olsun, kocaman.

Ağızına doğru inliyorum - kontrol edemediğim aptalca, çaresiz bir ses - ve o da karşılık olarak hırlıyor, alçak ve vahşi, bir hayvan gibi. Dudakları boynuma doğru ilerliyor, dişleri tenime sürtünüyor ve ben düşünemiyorum, nefes alamıyorum. Tek hissedebildiğim o; elleri, ağzı, vücudu. Birlikte hem her şeyiz hem de hiçbir şey.

"Beni sen seçtin," diye fısıldıyor boğazıma doğru, sesi sert ve çiğ.

"Evet," diye soluyorum, ona doğru eğilerek, beni tam burada, hemen şimdi, bu lanet basamakların üzerinde almasını istiyorum.

Eli kıcıma doğru kayıyor, sertçe sıkıyor, beni kendine doğru çekiyor ve sikinin her santiminin içime doğru bastırdığını hissedebiliyorum, talepkar, acımasız. Zihnim dönüyor, bedenim yanıyor ve onu o kadar çok istiyorum ki canım yanıyor.

"Asher, lütfen," diye inliyorum, adının tadı dudaklarımda günah gibi.

Beni tekrar öpüyor, derin ve kirli, dili zaten içimdeymiş gibi ağızımı beceriyor.

Eli gömleğimin altından kayıyor, sert parmakları karnımın üzerinde geziniyor ve ben ihtiyaçtan titriyorum. Göğsümü avuçluyor, başparmağı sütyenimin içinden meme ucumu okşuyor.

"Siktir," diye mırıldanıyor dudaklarıma karşı, sesi düzensiz ve bana karşı daha da sertleştiğini hissedebiliyorum.

Yalvarmaya hazırım, dizlerimin üzerine çöküp onu ağızıma almaya hazırım, beni burada güneşin altında çiğ çiğ becermesine izin vermeye hazırım. Ama sonra-

"Asher!"

Derin, öfkeli sesi sisi lanet bir balta gibi keskin ve ani bir şekilde kesiyor ve benden uzaklaşıyor, sert nefes alıyor, gözleri karanlık ve vahşi.

"Kahretsin," diye mırıldanıyor bambaşka bir tonda ve hayal kırıklığını vücudunun her çizgisinde görebiliyorum.

"Brody mi o?" Başım dönerek soruyorum. "Kahretsin. Ona şehirden ayrılacağımı söylemeyi unuttum."

 ığlık atmak istiyorum. Asher'ı yakalamak ve başladığımız şeyi bitirmek için onu kendime çekmek istiyorum. Ama o çoktan ayağa kalkmış, eve doğru dönüyor ve ben merdivenlerde ıslak, çaresiz ve onun için yanıp tutuşan bir halde kalakalıyorum.

"Endişeleniyor. Bir sonraki sefere ertele. Bensiz bu kadar uzun süre hayatta kalmayı başardın," diyor, sesi vaat dolu ve ben sadece başımı sallayabiliyorum, vücudum hala ihtiyaçla zonkluyor.

Ama lanet olsun, onu şimdi her zamankinden daha çok istiyorum.

Tenim onun dokunuşunun anısıyla canlanıyor, aramızdaki sıcaklık hâlâ havada cızırdıyor ve daha yeni başladığımız hissinden kurtulamıyorum.

Tek düşünebildiğim, *lütfen kalbimi kırma. şu anda birbirine bantlanmış durumda.*

T Arka kapı açılır ve Brody panik içinde verandaya fırlar. "Siktir. İşte buradasın." Billie'ye doğru adım atıyor, endişesi yüzünden yayılıyor.

Billie ona ters ters bakıyor ve kollarını göğsünde kavuşturarak ayağa kalkıyor. "Ne yapıyorsun burada?"

"Eğer gidersen bana söyleyeceğine söz vermiştin. Tuhaf bir şey oldu, sen gittin ve bana söylemedin. Bana karşı dürüst olacağına güvenmiştim. Seni bulmak için ne yapmam gerektiğini biliyor musun? Kardeşlerin , ailen de öyle. Kimseye söylemeden gidemezsin. Buraya nasıl geldin?"

Çok sinirliydi ve onu hiç bu kadar üzgün görmemiştim.

"Lütfen bana o lanet motosikleti senin kullanmadığını söyle. burada."

Çenesi sımsıkı kilitlenmiş ve gözlerini ona dikmiş. Bir kaplan gibi, bir sonraki hamlesini düşünüyor. Şahdamarına mı saldıracak, yoksa onu kolayca mı öldürecek?

Billie soğuk bakışlarını sürdürür. "Bana çocukmuşum gibi davranmak için mi iki saat araba kullandın? Ses tonuna dikkat edeceksin."

benimle konuşurken. Aileden olsun ya da olmasın." Sesi sakin. Yavaş. Bu korkutucu.

"Senin için çok endişelendim. Prens Louis'le *çıkarken* etrafta hiçbir ayrıntı olmadan dolaşman hiç güvenli değil," diyor Brody sıkılmış dişlerinin arasından alaycı bir ifadeyle ve bana dönüp bakıyor. "Eğer benim gözetimimdeyken sana bir şey olursa, kendimle asla yaşayamam. Sana güvenmiştim Billie. Benim kığım tehlikedeydi ve sen buna saygısızlık ettin. Eminim Easton ve Weston nerede olduğunu bilmekten çok memnun olacaktı. Ailen de."

"Brody, lütfen. Lütfen kimseye Asher'la birlikte olduğumu söyleme. Bu kısmı kendine saklarsan seni affedeceğim." Billie geri adım atmıyor. Hiddetli ve telaşlı.

Gözlerim vücudundan aşağı kayıyor ve onu ezberliyorum.

"Neredeyse otuz bir yaşındayım, Brody. Hayatımın en güzel anlarından birini mahvediyorsun. Lütfen görünmez ol," diye fısıldıyor ve sonra bir adım geri atıyor.

Küçümseyerek uzaklaştı. Yanımdan geçerken burun delikleri alevlendi. "Ona zarar verirsen seni öldürürüm," diyor bana, sonra da evime doğru yürüyüp gözden kayboluyor.

Birkaç dakika sonra, havalanırken bir motor gürültüsü ve homurtusu duyuyorum.

"Şaşırtıcı derecede iyi gitti," diyorum ona, nefes vererek.

Calloway'lerden herhangi biri etrafta dolaştığımızı öğrense mutlu olur muydu bilmiyorum. Bunu kendimize saklamamızın en iyi nedenlerinden biri daha. Bu durum bana uzun zaman önce itiraf etmem gereken bir şeyi nihayet itiraf etme cesareti veriyor.

Yine yalnız olmamıza rağmen havamız bozuldu.

Billie nefes verir ve gözlerini kapatır. "Hiç bu hayattan kaybolmak istedin mi? Sadece yaşamayı? Normal bir hayatı olan insanları çok kıskanıyorum."

"Evet. Her zaman. Seçme yoktu, değil mi?" "Hayır," diye fısıldıyor.

Ona gülümseyip başımı sallıyorum, düşünme şeklini seviyorum.

"Buraya kaçmak için çok geliyorum," diye itiraf ediyorum, yaklaşıyorum, ellerimi omuzlarına koyuyorum ve mavi gözleriyle buluşuyorum. "Burası benim güvenli alanım. Eden öldüğünde şehirdeki her şeyi bırakıp üç ay boyunca burada kayboldum. İhtiyacım olduğunu bilmediğim bir şekilde beni iyileştirdi. Ne zaman hayat bana fazla gelse, burada ayak parmaklarımın arasında kum ve tenimde tuzlu su esintisiyle oluyorum. Neyse ki şimdi sen de buradasın ve birkaç günlüğüne de olsa hayattan birlikte kaçabiliyoruz. Bazen ihtiyacın olan tek şey budur."

Alnından öpüyorum ve bu çok doğal geliyor. Kollarını bana doluyor. Ben ona uzun süre sarılıyorum, o da bana sarılıyor. Ve güneş üzerimize vurup yanaklarımızı öperken, dünyada başka hiçbir endişemiz olmadan sadece ikimiz varız.

Billie sonunda benden uzaklaştı. "Bu evi ailemin evi bu mahallede olduğu için mi aldınız?"

Gülüyorum. "Aslında hayır. Bu güzel yüzyıl başı malikânesi annemin ailesine, yani sevgili büyükannem ve büyükbabama aitti. Baban aslında Calloway malikanesini onlar sayesinde satın aldı." Başımı ona doğru eğiyorum. "Bekle, on iki yaşındayken benimle tanıştığını hatırlamıyor musun? Hayatımın en güzel yazıydı. Büyükannem ve büyükbabam büyük partiler verirdi ve tüm yetişkinler sarhoş olurdu. Yazın sonunda biz de öyle yaptık."

Kaşları çatıldı. "Ne? Seninle Stanford'da tanıştım." "Bu tam olarak doğru değil. Çivili içkiyle sarhoş olmuştuk. ve tahta kaldırımın sonundaki üzerine bir battaniye koyduk. Gökyüzündeki uyduları saydık ve yıldızlardan dilek diledik. Ve seni öptüm." Kıkırdıyorum. "Benim için öne çıkan bir anıydı. O yaz bir erkek olmuştum."

Bana bakıyor. "Hayır. Adı Max'ti. Max Holly. Ailesi o yaz Afrika'daydı."

Başımı salladım. "Annemle babam Afrika'daydı, bozulan evliliklerini yeniden canlandırmaya çalışıyorlardı, bu yüzden beni büyükannemle büyükbabamın evine bıraktılar. O yaz, hayatımdaki *herkesi* bana Max demeye zorladım. Ve Banks olmayı bıraktım. Göbek adım Maxwell'in kısaltması. Havalıydı. Havalı. Üç harfli. Unutulmaz," diyorum.

"Aman Tanrım," diye fısıldıyor.

"Bu benim sloganımdı," diyorum gülerek. Billie başını sallıyor. "Sana inanmıyorum." "Dur bakalım. Kanıtım var."

Cebimden telefonumu çıkarıp annemin birkaç ay önce fotoğraf albümlerini karıştırırken bana mesaj attığı fotoğrafı buluyorum ve sanki mükemmel bir çocukluk geçirmişim gibi anılarımı tazeliyorum. İşlevsizdi. Telefonumu Billie'ye uzattım. İkimizin bir fotoğrafı ve Hawaii tişörtleri giymişiz. Kolum ona dolanmış, o da kocaman gülümsüyor. O gecenin ilerleyen saatlerinde, on iki yaşındaki ben bir hamle yaptım ve bir parçam onu asla unutamadı.

"Aww." Sonra göğsümü sertçe dürttü. "O yazdan beri seni arıyorum. *Pislik!* Neden daha önce bir şey söylemedin? Bir ipucu bile mi? Hiçbir şey söylemedin. Bu bilgiyi neredeyse yirmi yıl boyunca sakladın mı?" Bir adım geri çekilip beni iyice inceledi. "Tekrar karşılaştığımızda altı yıl içinde tombul, diş teli takan, dört gözlü, sivilceli bir çocuktan bir Yunan tanrısına mı dönüştün?" Nefes nefese kaldı. Farkındalık yüzüne yansıyor. "*Sen* benim ilk öpücüğümdün." Elleriyle yüzünü kapatıyor. "Zihinsel bir çöküş."

"Stanford'da karşılaştığımız gün beni tanıdığını düşünmüştüm. Gözlerimiz buluştuğunda sen olduğunu hemen anladım," diye itiraf ediyorum. "Nasıl *"Hey, beni hatırladın mı?"* bilemedim. *Bir gün dilimi ağzına sokmuştum.*

sahile gittiğimizi hatırlıyor musun? Bu gerçekten iyi giderdi."

"En azından mükemmel bir centilmen gibi önce sen sordun." Yüzü yumuşuyor. "Çocukken yıldızların altında paylaştığımız an büyüdü. Eğer olursa çocuklarıma anlatacağım hikaye bu olacak." Sanki o anı yeniden yaşıyormuş gibi gözlerini kaçırıyor. "Her yaz sana tekrar rastlamayı umarak geri gelirdim. Büyükannen ve büyükbaban da burada değildi. Sanki bir rüya gibiydi, hayal ettiğim bir şeydi."

"Özür dilerim. Annem babamın aldatan bir piç olduğunu öğrendiğinde, sahip olmak için kavga ettikleri şey ben oldum. Büyükannem ve büyükbabam gemi seyahatlerine kafayı taktılar ve sadece ilkbaharda ziyaret etmeye başladılar. Bu evi çok sevdiğim için, büyükbabamın mirası çözüldüğünde bana bırakıldı. Büyükannem burada aşkı bulacağıma inanıyordu. Sanırım haklıydı" diye itiraf ediyorum.

Billie bir adım öne çıkarak kollarını belime doladı. "Seni tanıyamadım. Senden otomatik olarak nefret ettim çünkü gözlerine baktığımda bir şeyler hissettim. Belki de aşinalıktı. On sekiz yaşında, üniversite birinci sınıf öğrencisiyken hayatımın aşkıyla tanışırsam her şeyden vazgeçeceğimden çok endişeliydim. Babam için çalışmak zorunda kalacaktım ve ben hayatı tecrübe etmek istiyordum. Senden nefret etmek her zaman seni sevmekten daha kolay olmuştur."

Kollarımı ona doladım. "Seni anlıyorum ve suçlamıyorum. Calloway olmak büyük bir baskıyı da beraberinde getiriyor. Sen de benim yaptığım gibi en iyisini yaptın."

Dudakları nazikçe benimkileri okşuyor.

"Max Holly'yi bir daha görürsem ona ne söyleyeceğimi hep hayal etmişimdir."

Gülüyorum, ondan uzaklaşıyorum. "Öyle mi? Anlat bana.

Lütfen." "Teşekkür . O yaz beni öptükten sonra

Güzel. Daha önce hiç kimse bana böyle hissettirmemişti. Sadece seni. Bu bana küçük bir hata yapmak için ihtiyacım olan güveni verdi.

yatılı okuldaki genç erkekler." Sırıttıyor. "Senin yüzünden dehşete düştüm."

İçimden kahkahalar yükseliyor. "Yardım edebildiğime sevindim. Ama eğer teselli olacaksa, sen güzel değilsin Billie. Sen muhteşemsin."

"Her zaman sendin," diye fısıldıyor benim duyabileceğim kadar yüksek sesle. "İnanılır gibi değil. Harper'a söyleyene kadar bekle."

YEDİKTEN SONRA BALKONA ÇIKIYORUZ VE SEYREDİYORUZ. gün batımı ve fırtına geliyor. Gözleri parlıyor ve ben onların ardındaki geçmişi görüyorum - bir zamanlar olduğu kızı ve olmak için şiddetle savaştığı kadını.

"Seninle gurur duyuyorum," dedim ona. "Saçmalık yok."

Güneş ufkun altında "Teşekkür ederim," diyor. "Bunun benim için anlamı çok büyük."

"Artık resmileşti. Bütün günü birlikte geçirdik," diyorum.

"Gün doğumundan gün batımına kadar," diye fısıldıyor. "O kadar çok geçirdim ki uzun zamandır bundan kaçıyorum." "Siktir, ben de," diye itiraf ediyorum.

Karanlık üzerimizde, ama fırtına da öyle.

"Duvarlar örmeye ve bana çok yaklaştırmaya çalışan herkesle arama mesafe koymaya çok alıştım. Bu daha güvenli, daha kolay." Billie duraksıyor, sesi hafifçe titriyor. "Ama çok yalnızım."

"Ben de," diyorum, sesim ancak fısıltıyı aşıyor. Göğsüm sıkışıyor.

Nefes veriyor, nefesinin sıcaklığı tenime. "Birlikte yalnız kalabilir miyiz?"

"Ben yanımdayken asla yalnız değilsin. Ne zaman birlikte olsak, sanki sadece sen ve ben varmışız gibi hissediyorum," diye itiraf ediyorum.

Yavaşça uzanıp yanağını hafifçe kavıyorum ve yüzünü kendime doğru çeviriyorum. Gözlerimiz kilitleniyor. Onunkiler savunmasız, arayış içinde; benimkiler kararlı, güven verici.

Her zaman ne istediğimi biliyorum. Onu.

Önümde dururken parmaklarını nazikçe arasından geçiriyor. Ellerim kıcında.

"Bununla savaşmaktan, seninle savaşmaktan bıktım," diye itiraf ediyor.

İtirafı içimde derin bir yankı uyandırıyor, ham ve yoğun bir şeyi çözüyor. Aramızdaki enerji değişiyor, daha elektrikli, daha çaresiz hale geliyor. İhtiyaç ve istek her şeyi ele geçiriyor.

çekiliyorum. "Bekle bir dakika. *Sonunda* Bana teslim mi oluyorsun? Bu gördüğüm beyaz bayrak mı?"

"Ne istersen onu söyle." Dolgun dudakları aralandı ve sesi titrek çıktı. "Senden *nefret* etmek için ne kadar uğraştığımı bilemezsin. Kahretsin, çok yaklaşmıştım. Neredeyse kendimi gerçekten düşmanım olduğuna ikna edecektim."

"Öyleydim," diye itiraf ediyorum. "Bilerek."

Kıkırdıyor. "Kıcını tekmelemeliyim. Seni kendimden uzaklaştırdıkça daha çok istedim. Bunun ne kadar sinir bozucu olduğu hakkında bir fikrin var mı?"

"Tesadüfen, evet." Ağzımın kenarlarında küçük, eğlenceli bir gülümseme . " böyle yürümesi komik, değil mi? Sanki ne istediğimiz üzerinde hiçbir kontrolümüz yokmuş gibi." Gülüyor. Acı tatlı ve güzel. "Şimdi düşünüyorum da, bana eziyet etmekten her zaman zevk aldın. Hatta

biz çocukken."

" *zaman* sen başlattın. Ben sadece bitirdim," diye takılıyorum.

Başparmağı çene çizgimi sıyrıyor. "Bu gerçekmiş gibi hissettirmiyor." "değil," diyorum, sesim ciddileşiyor. "Eğer bu bir

uyanmak istemiyorum." "Ben de istemiyorum," diye fısıldıyor.

Billie'nin dudakları benimkilere karşı boyanıyor, suları test ediyor. Dokunuşunun altında gergin bir enerji kabarıyor. Derinleştiriyorum

nazikçe, cesaretlendirerek öpüyorum, vücudunun gevşediğini ve benimkinin içinde eridiğini hissediyorum.

"Korkuyorum," diye fısıldıyor dudaklarıma karşı.

"Olma," diyorum uzaklaşarak. "Düşersen seni tutarım."

Şimşek çakıyor ve ikimizin de sıçramasına neden olarak bizi bir an için ayırıyor. Yağmur üzerimize yağarken gökyüzüne doğru bakıyoruz. Kara bulutlar tepemizde ve ben Billie'yi izliyorum. alt dudağını ısırırdı.

"Hadi," diyorum, elini tutup onu içeri götürüyorum.

Üst kattaki yatak odamda dururken yüzümüze su damlacıkları düşüyor.

"Deniz fırtınalarından nefret ediyorum. Her zaman daha şiddetli oluyorlar." Sesinde bir gerginlik dalgası var.

"Ne kadar kötü olursa olsun, *her zaman* geçer," diye ona güvence veriyorum, şimşek tekrar çakarken elini tutuyorum. Bu sefer daha yakından. "Hadi. Pencerelerden uzaklaşalım. Brody'nin beni öldürmesini istemiyorum."

Odamdan çıkıp merdivenlerden inerken ışıklar titriyor. Billie rahat bir nefes alıyor ve hemen ardından evin elektriği kesiliyor ve karanlıkta kalıyoruz. Aletlerin vızıltısı kesiliyor ve dışarıda esen rüzgar dışında tam bir sessizlik oluyor.

Billie keskin bir nefes alarak kolumu sıkıca kavradı. "Lütfen beni bırakma."

"Ben buradayım. Güvendesin," diyorum sakince ve onu kendime yaklaştırıyorum. "Yedek jeneratör her an devreye girebilir. Ben yanımdayım."

Karanlıkta bekleyeceğiz.

Gök gürlerken çakan şimşek odayı birkaç saniyeliğine aydınlatıyor. Sabırsızlıkla elektriğin açılmasını bekliyorum ama hiçbir şey olmuyor.

Biraz daha sert nefes alıyor. "İşe yaramıyor."

Bir kolumu beline doladım. "Sanırım değil, ama elimizden en iyisini yapacağız. Gitmene izin vermeyeceğim. Benimle gel."

Onu dikkatlice oturma odasından geçirip mutfaka götürüyorum, dolaplardan ve çekmecelerden mumlar alıyorum. Gaz ocağını yakıyorum ve odayı aydınlatıyor. Uzun bir şamdanı yaktıktan sonra diğer fitilleri yakalıyorum. Birkaç dakika içinde mekânda sıcaklık titreşiyor, gölgelerimiz duvarlarda dans ediyor.

Oturma odasına geçip onları odanın yerleştiriyoruz. Billie bana gülümsüyor, sonra şöminenin yanında diz çöküp kütükleri ve çıraları düzenliyor. Ateş hızla canlanıyor ve yüzüne altın rengi bir parıltı yayıyor.

"İzci kız mı?" Ben soruyorum.

"Hayır, taktiksel hayatta kalma kursları" diyor. "Oh, öyle mi?"

Başını sallıyor. "Seni on saniye içinde serebilirim." "test etmem gerekebilir," diyorum ona. "Sen söylediğinde Beni mahvedeceğini düşünmüştüm ama gerçek anlamda kıcımlı tekmelemeyi kastettiğini fark etmemiştim."

"Beni pohpohlamayı bırak."

Billie arkasına yaslanıp kanepeye yaslanıyor, ateşin büyümesine kapılıyor ve ben de yanına oturuyorum. Pelüş halının üzerine birlikte yerleştik. Odunların çıtırtısı aramızdaki sessizliği dolduruyor. Billie bana yaslanıyor, başı rahatça omzuma yaslanıyor, parmakları kalçamda desenler çiziyor.

"Bana Eden ile olan ilişkinizden bahsedin," diyor alevlere bakarak.

İkisinin arkadaş olduğunu bildiğim için kalbim sıkışıyor. Konuşmadan önce kısa bir süre tereddüt ediyorum, sesim anılarla kalınlaşıyor. "Bir insanın sahip olabileceği en iyi kız kardeşti. Zekiydi. Dürüsttü. Mutlu. Benim için en iyisini isterdi. Ve etrafındaki herkese kendilerini özel hissettirmesini, her şeyi yapabileceklerini hissettirmesini çok severdim. Eden güçle sarmalanmış bir güneş ışığıydı."

Billie'nin parmakları duraklar. "Onu kaybettiğin için üzgünüm Asher.

Olaydan sonra seninle konuşmak istedim ama ..."

"Biliyorum. Kötü bir durumdaydım. Hâlâ kendimi suçladığım günler oluyor," diye sessizce itiraf ediyorum. "O gece beni aradı ve onunla buluşmamı istedi ama ben işime ve kendi bokuma çok dalmıştım. Bekleyebileceğini düşündüm. Yarın görüşeceğimizi sanıyordum. Bilmiyordum..." Sesim pişmanlığın ağırlığıyla kesiliyor.

Billie yüzümü nazikçe onunkiyle buluşacak şekilde çeviriyor. "Bilmiyordun. Bu senin hatan değil."

"Çağrıya cevap verebilirdim," diyorum. "Açsaydım, belki hâlâ burada olurdu. Belki de sarhoş araba kullanan o pislik, onun içinde olduğu araba yerine bir binaya çarpardı. Benim kararım *her şeyi* değiştirebilirdi."

Gözleri empatiyle doluyor. "Ash, çok üzgünüm."

Başımı salladım. "İşte bu yüzden her dakikanın değerini bilmek bizim için çok önemli. Şu an sahip olduğumuz tek şey."

Gök .

"*Şu anda* yanımda olduğun için çok minnettarım," diye fısıldıyor.

Tahtaya bakıyoruz.

"Bazen onu hissediyorum. Sanki beni bir şeyler yapmaya zorluyor. Ya da bazı durumlarda kendime '*Eden olsa ne yapardı*' diye soruyorum. Onu çok özlüyorum. Bir daha eskisi gibi olabilecek miyim bilmiyorum," diye fısıldıyorum, kelimelerim çiğ ve acı verici.

Parmaklarını benimkilerin arasından geçirip sıkıca kavırıyor. "Hayatını en iyi şekilde yaşayarak onu her gün onurlandırırıyorsun. O da senin için bunu isterdi. Seninle gurur duyardı."

Duygular boğazımı düğümlüyor ve sessizce başımı sallayarak onun rahatlığını içime çekiyorum. Bu konuşmayı yapmayı beklemiyordum ama Eden hakkında konuşmak iyileştirici bir şey. Genellikle herkes bu konuşmadan kaçınır. Nick hariç herkes. Onu en az benim kadar özlüyor.

Birkaç dakika sessizce oturuyoruz, kanepeye yaslanıp bacaklarımızı önümüze uzatıyoruz.

"İlk aşkın kimdi?" diye sordum.

Billie hafifçe gülüyor ve yanakları pembe bir renge dönüşüyor. "Max Holly dışında mı?"

Sırıtiyorum. "O inek dışında."

Tereddüt ediyor, iç geçiriyor. "Josh benim ilk gerçek aşkımdı diyebilirim. Louis ile kaçamağım hiçbir zaman ciddi olmadı. İkimiz de birbirimizi o şekilde görmüyorduk. Josh'la neredeyse onunla bir gelecek hayal ediyordum. Yine de gerçekten aşık olduğumu hiç sanmıyorum. Vasat seks içeren bir iş ilişkisi gibiydi." Sesi alçalıyor. "*Hiç* böyle hissetmemiştim. Hiçbir zaman Max Holly'yi öpmek gibi hissetmedim."

Bakışları savunmasız ve dürüst.

Nabzım hızlanıyor. Çenesini yukarı doğru eğiyorum, dudaklarımız neredeyse birbirine değiyor.

"Siktir, prenses."

Ağızlarımız buluşuyor ve şefkat çok daha tutkulu bir şeye dönüşüyor. Ellerim vücudunda geziniyor ve parmakları tişörtümün altından kayarken her kıvrımını ezberliyorum. Ateşin ışığı yüzünde ılık bir şekilde titreşiyor ve gözlerindeki arzuyu aydınlatıyor.

"Eğer bu çizgiyi geçerse, asla geri alamayız," diye uyarıyorum. "Ben istemiyorum." Gözleri benimkilerle kesinlik içinde buluşuyor.

"İstediğim kişi sensin."

Billie'nin yumuşak dudakları çenemde geziniyor, dokunuşunun tatlı işkencesi kalbimin çılgınca çarpmasına neden oluyor.

Dışarıdaki fırtına daha da şiddetleniyor, yağmur camlara çarpıyor ve kalp atışlarımın şiddetli ritmine uyuyor.

Ağzını derinden, sahiplenerek sahiplenirken ellerim yüzünü kavlıyor. "Emin misin?"

"Seni ben *seçtim*, Asher. Kurt'a gidip senin için sikişmesini söyledim." Bana yapıştı, vücudu sıcacıktı, tamamen teslim olmuştu.

Burnumu onunkine sürterek gülüyorum. "Çok inatçısın."

"Bunu seviyorsun," diye fısıldıyor.

"Seviyorum. Mümkün olan en kötü Şekilde," diye itiraf ediyorum, ağzım onunkine çarpıyor.

Dışarıda, dünyanın sonunun geldiğini hissettiren türden bir fırtına kopuyor. Gök gürültüsü bir kırbaç gibi Őaklıyor, sanki içeri girmeye can atıyor. Elektrikler yarım saattir kesik. Ateş, Billie'nin yüzünü gölgeler ve çaresizlikle boyanmış bir başyapıt gibi aydınlatıyor.

Aramızda inkar edilemez bir gerilim var. Tıpkı bir yıldırım düşmeden hemen önceki hava gibi yoğun ve elektrikli. Billie yanımda oturuyor, bacaklarını altına katlamış, gözleri benimkilere kilitlenmiş, sanki bir hamle yapmam için bana meydan okuyor.

Saçları dağınık ve sanırım yetişkinliğimizden bu yana ilk kez dağınık görüyorum. Dudakları - kahretsin, dolgun dudakları - ondan çaldığım rastgele öpücükler yüzünden şişmiş. Boynundaki nabzı görebiliyorum, hızlı ve düzensiz ve ağzımı oraya koymak, dilimin altında zıpladığını hissetmek istiyorum.

"Asher," diyor çaresizce, sanki çığlık atıyormuş, ağlıyormuş ya da her ikisini birden yapıyormuş gibi. "Ne sikimi bekliyorsun?"

"Bunu unutmak ya da aceleye getirmek istemiyorum," diye itiraf ederek ona uzanıyorum.

Parmaklarım kolunun çıplak teninde geziniyor ve titriyor - büyük evin serin cereyanından değil. Gözleri bir saniyeliğine kapanıyor ve tekrar açıldığında daha karanlık, daha a. Ona doğru eğilip aramızdaki mesafeyi kapatıyorum ve nefesi yanağıma çarpıyor. Onun kokusunu alabiliyorum -şeker, tuz ve başka bir şey, sikimin seğirmesine neden olan sarhoş edici bir şey.

Sanki tüm hayatım boyunca bunu, onu gibi öpüyorum onu.

Bende var.

Dudakları benimkilerin altından ayrılıyor ve dilimi ağzına daldırıyorum, onu tadıyorum, ona sahip ıkıyorum. Gırtlaktan iniltiler çıkartıyor. Elleri gömleğimi yumrukluyor, hiç boşluk kalmayana kadar beni kendine çekiyor. Her kıvrımını hissedebiliyorum

Kucağıma tırmanıp üstüme çıkarken vücudunu benimkine bastırdı.

Yine de yeterli değil.

Daha fazlasına ihtiyacım var. Onun her şeyine ihtiyacım var.

Tişörtünü dikkatlice başından çekecek kadar uzun süre öpüşmeye ara veriyorum. Çıplak teninde tüyleri diken diken olurken nefesi kesiliyor. Göğüsleri mükemmel; dolgun ve yumuşak, meme uçları çoktan sertleşmiş ve ağzıma gelmek için yalvarıyor. Tereddüt etmedim. Birini alıyorum, sertçe emiyorum ve parmakları saçlarıma dolanarak bir iniltiyle içime giriyor.

Dilimi tepesinde gezdirip alay ediyorum, o da dua eder gibi adımı fısıldıyor.

"Asher," diye nefes alıyor, sesi titriyor. "Çok iyi hissettiriyor."

Diğer göğsüne geçiyorum, aynı ilgiyi ona da gösteriyorum ve kalçaları bana karşı sarsılıyor, sürtünme arıyor. Pantolonunun içinden amından yayılan sıcaklığı hissedebiliyorum ve tenine karşı inliyorum, sikim o kadar sert ki acıtıyor. Elim vücutundan aşağı, kalçasının kıvrımına doğru kaydırıyorum ve pantolonunun düğmesine ulaştığımda nefesi kesiliyor.

"İstediğin bu mu?" Hırlıyorum, parmaklarım duraklıyor.

"Evet," diye fısıldıyor, sesi ihtiyaç dolu. "Tanrım, evet."

Düğmeyi açıp fermuarı indiriyorum; kalbim hızla çarpıyor.

Pantolonunu bacaklarından aşağı indiriyorum ve o da sabırsızlıkla tekmeleyip çıkarmak için ayağa kalkıyor. Onu sıırılsıklam olmuş siyah dantel külotundan başka bir şeyle bırakmıyorum. Uyarılmışlığının kokusunu alabiliyorum ve şu anda karşımda dururken yüzümü bacaklarının arasına gömmek için kendimi kontrol etmem gerekiyor.

Onun yerine, parmaklarımı külotunun bel bandına geçirip yavaşça aşağı çekiyorum ve kaygan, narin amını ortaya çıkarıyorum. Çok güzeldi; şiş ve ıslaktı, klitorisi

sert ve ilgi için yalvarıyor. Girişine bir parmağını bastırıyorum ve kalçalarını elime doğru kaldırarak inliyor.

"Lütfen benimle dalga geçme." diye inliyor.

Bir parmağını içine sokuyorum ve o kadar sıkı, o kadar ıslak ki; pantolonuma boşalmamak için elimden gelen her şeyi yapıyorum. Parmağını yavaşça içine sokup çıkarıyorum, beni içine alırken yüzünü izliyorum. Gözleri sıkıca kapanıyor ve dudakları sessiz bir zevkle aralanıyor. İkinci bir parmak ekleyip onu geriyorum ve ılgılık atıyor.

"Daha fazla," diye yalvarıyor, sesi kırılıyor. "Sana daha çok ihtiyacım var."

Kahretsin, ona her şeyi vermek istiyorum ama henüz değil.

Parmaklarımı içinden çıkarıp ağzıma götürüyorum ve tadına bakıyorum. "Mmm. Bunu özlemişim."

Geniş gözlerle beni izliyor, nefesini tutmaya çalışırken göğsü kabarıyor

"Yani lanet olsun iyi." I Mırıltı, ve
o kızarır, ama gözlerinde utangaçlık yok.

Sadece açlık.

Onu yere çekip sırtını halıya yaslıyorum ve bacaklarının arasına diz çöküp onları iyice açıyorum. Artık tamamen açıkta, bana karşı tamamen açık ve amının her santiminin uyarılmışlıkla parladığını görebiliyorum. Bundan ben sorumluyum.

"Siktir," diye .

Yavaşça eğilip girişinden klitorisine kadar bir şerit yalıyorum ve elektrik çarpmış gibi sarsılıyor.

"Aman Tanrım," diye inliyor, elleri saçlarıma doğru uçuyor. "Asher-"

Cümlesini bitirmesine izin vermedim. Yüzümü tamamen bacaklarının arasına gömüyor, beni hayatta tutan tek şeymiş gibi dilimle onu yalıyor, emiyor ve beceriyorum. Ağzım tamamen üzerinde olduğu için tadı daha da güzel, tatlı ve tuzlu ve çok bağımlılık yapıyor.

Billie, büfem.

odaklanıyorum, iki parmağımı tekrar içine sokarken dilimle fiske vuruyorum ve kıvranıyor, kalçaları kontrolsüzce sallanıyor.

"Asher," diye soluk soluğa bağılıyor, sesi yüksek ve çaresiz. "Ben-oh Tanrım-"

Bir çığlık atarak boşalıyor, zevk dalgasını atlatırken amı parmaklarımın etrafında kenetleniyor. Durmuyorum - duramıyorum - ve kısa süre sonra tekrar boşalıyor, bu sefer daha sert, adımı haykırırken ve nefese kalırken tüm vücudu titriyor. Parmaklarımı içinden çıkarıp yalayarak temizliyorum. Kapüşonlu gözlerle beni izliyor ve tembel bir gülümseme yayılıyor.

"Hayatımda hiç bu kadar hızlı boşalmamıştım."

"Gerçekten mi?"

Nefesi kesilmiş. "Bir Guinness rekoru."

"Ödülüm için sabırsızlanıyorum," diye mırıldandım.

Billie onun için kalın olan ve pamuklu pantolonumu zorlayan şişkinliğime bakıyor.

"Vay canına. Ben-" Yutkunuyor. "Sik piyangosunu kazandım."

Kahkahalarımı tutmaya çalışıyorum ama . "Tebrikler. Şimdi, ödülünüzle ne yapacaksınız?"

Her gizli öpücük, her çalıntı bakış, paylaştığımız her acı dolu an, burada tutku ve gerçeğin bu mükemmel çarpışmasında doruğa ulaşıyor.

"Değerini bilin," diye itiraf ediyor.

Gök gürültüsü duvarları sarsıyor ama biz zar zor duyuyoruz. Bağlantımız daha yüksek, daha güçlü ve kopmaz.

Risklerin ne kadar yüksek olduğunu bilerek ona teslim olacağım ama artık düşmekten korkmayacağım çünkü o beni yakalayacak.

Billie beni seçmiş olabilir, ama önce ben onu seçtim. Bu oyunda ikimiz de kazanacağız.

T Mum ışığının titremesi dışında ev karanlık. Duvarlarda gölgelerimiz uzuyor. Kalbim o kadar hızlı çarpıyor ki kulaklarımda kan pompalandığını duyabiliyorum. Asher'ın eli benimkine değiyor ve tüm vücudum beklentiyle karıncalanıyor. Bunu çok uzun zamandır istiyordum ve şimdi o Bu oluyor, Ben hazır için yapmak onun Beyin

Patla.

Sırtını kanepeye yaslıyor, bacaklarını açıyor. Asher beni kendi yörüngesine davet ediyor, şimdiye kadar hoş karşılanmadığım bir yere. Gözleri ağır ve o mükemmel dudakları, onları yutmak istememe yetecek kadar ayrılıyor. Ama hayır, henüz değil. Bu benimle ilgili değil. Bu onunla ilgili. Ona adını unutturacak kadar iyi hissettirmekle ilgili. Bana karşı savunmasız olmanın nasıl bir his olduğunu bilmesini istiyorum.

Her zaman .

Dizlerim kabarık halının üzerine çöküyor ve onun spor ayakkabısının içindeki, kumaşı zorlayan şişkinliğe odaklanıyorum. Ona bakarken ağzım sulanıyor; sert, uzun, kalın. Ellerimi kalçalarına bastırıyorum, pamuğun arasından onun sıcaklığını hissediyorum ve nefesinin kesildiğini hissedecek kadar yakınına eğiliyorum.

"Teslim ol."

"Sadece ilk sen yaptığın için," diyor, sesi arzu dolu.

Parmaklarım yavaş ve kasıtlı bir şekilde bel bandında çalışıyor. Aleti serbest kalıyor, zaten ucundan sızıntı var. Dudaklarımı yalıyorum, daha ağzımı onun etrafına sarmadan önce tuzlu pre-cum'un tadına bakmak için dilim dışarı fırlıyor.

Dudaklarımın onun sikine ilk dokunuşu ikimizi de ürpertiyor. İnliyor, alçak sesle ve gırtlaktan, amımın bu çiğ sesle sıkılmasına neden oluyor. Bu bir cesaretlendirme. Yavaşça başlıyorum, dilimin başının etrafında dönmesine izin veriyorum, yarıkla dalga geçiyorum, kalçalarının altımda seğirme şeklinin tadını çıkarıyorum. Elim tabanın etrafını sarıyor, ağzımla birlikte onu pompalıyor. Parmakları saçlarımı kavriyor, henüz çekmiyor ama kaybolacağımdan korkuyormuş gibi tutuyor.

"Teslim hazır mısın?"

Boğazımın arkasına hissedene kadar onu santim santim daha derine alıyorum. Gözlerim sulanıyor ama durmuyorum. İçimi dolduruşuna, dilimin üzerinde zonklamasına bayılıyorum. Onun siki bir rüya ve ben ona doyamıyorum. Daha sert emiyorum, başımı daha hızlı sallıyorum ve saçlarımdaki tutuşu sıkılaşıyor.

"Evet." Sesi çatlıyor. "Beni kırmaya çalışıyorsun." "İyiliğe karşılık veriyorum," inliyorum etrafında, titreşim daha da yüksek sesle küfretmesine neden oldu.

Ağzımı sikerken kalçaları oynamaya başlıyor ve ben de buna veriyorum. Kontrolü ele geçirmesine, nefes nefese kalıp titreyene kadar beni kullanmasına izin veriyorum. Yaklaştığını hissedebiliyorum, siki ağzımda seğiriyor ve onu daha derinden, daha sert emerek ikiye katlıyorum.

"Siktir, Billie," diye tıslıyor. "Ben..."

"Mmm." Salyangoz hızında yavaşlayarak başımı sallıyorum.

Saçlarımı sıkıca tutarken onu dakikalarca uçurumun kenarında salladığımda vücudu titriyor. Sırtarak geri çekiliyorum ve orgazm olmasını engelliyorum.

"Ağzımda değil," diyorum.

Gözleri kararıyor, tarif edemediğim bir şeyle dolup taşıyor.

"Seni içimde istiyorum. Bana sahip çık Ash," diye fısıldıyorum. Başını sallıyor. "Hazır değildim."

"Doğum kontrol hapı kullanıyorum. Aramızda hiçbir şey yokken seni hissetmek istiyorum. Sadece sen ve ben, Ash."

Başını sallayarak bana ihtiyacım olan izni veriyor.

Oda şömine ışığının titreşimiyle canlanıyor ve yağmur pencerelere vuruyor. Rüya gibi ve sıcak. Mumların etrafında balmumu birikmeye başlamış ve hava seks ve günah gibi kokuyor.

Onu halının üzerine sırt üstü yatırırken nefesim kesiliyor, göğsüm kabarıyor. Üstüne çıkarken dizlerim pelüş liflere gömülüyor. Vücudu bir şaheser gibi: geniş omuzlar, granitten oyulmuş bir göğüs ve o sik -İsa, siki- kalın ve kalçama yaslanmış, şimdiden lanet olası bir musluk gibi pre-cum sızdırıyor. Henüz içime girmesine izin vermiyorum.

Elim bacaklarımın arasına dalıyor ve onu sarıyor, tıslamasına yetecek kadar sıkıyor, kalçaları avuçlarımın içinde yukarı kalkıyor.

"İçimde o kadar derine gömülmeni istiyorum ki seni lanet boğazımın arkasında hissedebileyim."

"Kahretsin, tam bir belasısın," diye inliyor.

Elleri kalçalarımı kavıyor, parmakları sanki beni işaretlemeye, bana sahip çıkmaya çalışıyormuş gibi tenimi kazıyor. , onu yavaşça ve kasıtlı olarak amıma doğru okşuyorum, başparmağımı rastgele hassas ucun üzerinde gezdiriyorum, o kaygan ıslaklığı shaftına yayıyorum. Altımda titriyor, kasları geriliyor, damarları şişiyor ve her santiminin askıda kaldığını hissedebiliyorum. Zaten o kadar yakın ki kontrol için savaştığını görebiliyorum.

"Sakin gelme," diye fısıldıyorum, eğilerek. Dudaklarım kulağına değiyor. "Ama istiyorsun, değil mi? Kendini dökmek istiyorsun? mi? Çok kötü.

Bu gece benimsin -her bir santimin- ve yıllarca benimle nasıl dalga geçtiğinden sonra ne zaman iyi hissedeceğine ben karar veririm."

Kulak memesini küfür etmesine neden olacak kadar sert ısıyorum ve kalçaları tekrar sarsılıyor, siki elimde seğiriyor.

"Kontrol bende, Asher Maxwell Banks," diyorum.

Gözleri vahşi, göz bebekleri ihtiyaç, meydan okuma ve saf çaresizlikle büyümüş. Onu tam olarak istediğim yerde.

Şimdi ona tamamen sarılıyorum, kalçalarım kalçalarını çerçeveleyip ve kendimi ona karşı öğütüyorum, ne kadar ıslak olduğumu hissetmesine izin veriyorum. Klitorisime karşı sürtünme elektrikleniyor ve inliyorum, utanmadan ona sürtünürken başım geriye düşüyor.

"Kötü kız," diye mırıldanıyor, elleri kıcıma gidiyor ve beni kendisine doğru daha sert çekiyor. "Çok ıslaksın amına koyayım."

"Beni ediyorsun." Arkama uzanıp bileklerini kavriyorum ve başının üstünde sabitliyorum. Güçlü -benden daha güçlü- ama buna karşı koymuyor. Orada yatıyor, kapüşonlu gözlerle beni izliyor, göğsü inip kalkıyor, sanki aklını kaçırmak üzereymiş gibi.

Eğilip göğsündeki dövmelemleri öpüyorum, sonra meme uçlarından birini ağzıma alıyorum. Zevkten boğuluyormuş gibi inlediğini duyuyorum.

"Daha önce hiç böyle hissetmemiştim," diye fısıldıyor. Duraklıyorum, üzerinde geziniyorum.

"Benim için de değil," diye itiraf ediyorum.

Vücutlarımız birbirine çok yakın ama tam olarak temas etmiyor. "Sana ihtiyacım var," diye itiraf ediyor.

"Yalvar," diye mırıldandım. "Yalvar bana."

"Siktir," diye fısıldıyor, sesi harap olmuş. "Seni etrafımda hissetmeye ihtiyacım var, içinde olmaya o kadar ihtiyacım var ki acıyor. Lütfen, yarın beni hissedebilmen için o küçük şirin amcığını iyice germeme izin ver." Kaşlarını kaldırdı, sesi değişti. "Prenses, amın benim için sırlısklam. Resmen titriyorsun - beni o kadar istiyorsun ki. Bu senin için işkence. Belki de yalvaran sen olmalısın,

bebeğim." Dirseklerinin üzerine oturuyor, alt dudağımı ağzına çekiyor, sertçe çekiştiriyor ve emiyor. "Seni Weston'da öptüğüm gecedен beri boşalmadım ve seni öyle bir dolduracağım ki bacağından aşağı akacak, seni açgözlü velet."

Beni ne kadar tahrik ettiğini görünce nefesim kesiliyor. Göğüslerim yükselip alçalıyor.

"Mmm. O amcığın göz kırptığını hissettim." Sırıttıyor. "Bana eşitmişim gibi davranılmasından hoşlanıyorsun. Porselen bir prenses gibi değil."

Eğilip onu öpüyorum, girişimi okşarken kendimi kaybediyorum.

"Kendini benim için mi saklıyordun?" Ben soruyorum.

"Evet," diye itiraf ediyor, kolunu gelişigüzel başının koyuyor. Pazuları esniyor. Rahatlamış, ikimiz de rahatlamışız. "Şimdi seni hak ettiğin gibi kırmama izin ver."

"Lütfen yap," diye mırıldanıyorum, ruh halim tamamen başka bir şeye dönüşürken, ona acı verici bir şekilde santim santim batıyorum. İnliyorum, buna ihtiyacım var.

O kadar büyük ki beni mümkün olan en iyi şekilde gererek açıyor. Acele etmiyorum, beni doldururken nasıl hissettirdiğinin tadını çıkarıyorum, gerektiğinde kalçalarımı ayarlıyorum. Uçlarımız buluştuğunda öne doğru eğiliyorum, ellerim denge için göğsünde ve beni ikiye ayıracakmış gibi hissediyorum.

"İyi misin?" diye soruyor nazikçe, elleri .

Başımı salladım. "Evet. Sen sadece ..." Düzensiz nefesler alıyorum. "Çok fazla."

"İstediğin kadar yavaş al," diyor. "Boğazına kaçtığında bana haber ver."

Bir kahkaha patlattım ve Asher kalçalarımı tuttu.

"Siktir, beni çok sıkıyorsun."

İlk başta, kalçalarımı tembelce sallayarak başlıyorum, bakışlarımız kilitleniyor. Kendimi ona alışmış buluyorum ve çaresizlikle ona çarpana kadar daha sert ve daha hızlı hareket ediyorum. İnlemelerimizin sesi odada yankılanıyor, çıtırdayan ateşe ve dışarıdaki fırtınaya karışıyor. elleri yine kalçalarımda, bana rehberlik ediyor,

İkimiz de nefes nefese kalana kadar onu daha derine, daha sert almama yardım ediyor.

"Çok iyi hissediyorsun. Sanki benim için yaratılmışsın gibi," diye inliyor, sesi zar zor seçilebiliyor. "Çok sıkı, çok ıslak."

Parmakları kalçalarımın morluklar bırakacak kadar sert giriyor ve ben buna bayılıyorum, benim için bu kadar çaresiz olmasına bayılıyorum.

Tekrar öne eğildim, dudaklarım onunkilere değerken fısıldadım, "Benim için gel, Asher. İçime gel."

Tek gereken bu.

Gırtlaktan gelen bir kendini içime bırakıyor, siki içimin derinliklerinde biterken zonkluyor. Altımda çözülürken her seğirmesini hissedebiliyorum ve bu beni de uçurumun kenarına itmeye yetiyor. Vücudum onun etrafında kenetleniyor, kendi orgazmımı yaşarken zevk dalgaları üzerime çöküyor, ikimiz de memnuniyetle titreyene kadar ondan her son damlayı sağıyorum.

Halının üzerinde üzerine yığılıyorum, bedenlerimiz iç içe geçmiş, nefes alış verişlerimiz ağırlaşmış. Hâlâ içimde, hâlâ bana mümkün olan en samimi şekilde bağlı. Dışarıda fırtına kopuyor ama burada, bu anda bizden başka hiçbir şey yok - bedenlerimiz, sıcaklığımız, aşkımız.

Parmaklarımı saçlarında gezdirerek usulca gülümsüyorum. "Bunu tekrar yapmak istiyorum."

", takıntılısın," diyor boynuma karşı, sesi şimdi daha yumuşak.

"Kötü bir şeymiş gibi söylüyorsun,"
diyorum. "Öyle değil bebeğim. Karşılıklı,"
diyor bana. "Bunun bitmesini
istemiyorum," diye fısıldıyorum.

Ve işte böyle, çaresizlik yerini daha yumuşak, gerçek bir şeye bırakıyor.

Geri çekiliyorum, şişmiş dudaklarına ve kızarmış yanaklarına hayranlıkla bakıyorum. Asher bana hayatında gördüğü en güzel şeymişim gibi bakıyor.

"Buna yok," diye .

"her şeyi dair söz ver," diyorum ve beni göğsüne daha sıkı sarıyor.

"Söz veriyorum." Sırıttıyor. "Sen benim son oyunumsun, Buz Kraliçesi."

ASHER'LA DÖRT GÜN GEÇİRDİKTEN SONRA DEĞİŞMİŞ BİR KADINIM.

Güneş ışığı pencerelerden içeri süzülürken kolunu etrafıma dolamış bir şekilde yuvarlanıyorum. Gecenin çoğunu konuşarak ve birbirimizin arkadaşlığının tadını çıkararak geçirdik, bu rahatlık ve konforun ayrılır ayrılmaz kaybolacağını biliyorduk.

"Günaydın prenses," diye fısıldıyor kulağıma.

Parmakları külotumun içine kayarken sırt üstü dönüyorum. Bileğini kavıyorum, klitorisimin üzerinden nazikçe geçerken nefes nefese kalıyorum.

"Senin hakkında yanılmışım," diye itiraf ediyorum klitorisimdeki daireleri daha bilinçli hale gelirken.

"Farkındayım. Sonunda aynı fikirde olduğumuza sevindim," diyor, boynumu öpüyor, geri çekiliyor ve dikkat çekmek için zonklayan amımı bırakıyor. "Gitmeliyiz."

"Beş dakikamız var," diye sızlanıyorum, kalçalarımı birbirine bastırıyorum, ona havadan daha çok ihtiyacım var.

Yer değiştiriyor, dudakları omzuma değiyor ve gülüyor. "Amını benim için yalvarırken bırakmalıyım."

"Buna cesaret edemezsin," diye mırıldandım.

"Ben olsam yapmazdım. Sana doyamıyorum," diye mırıldanıyor, sesi uykudan pürüzlü.

Eli yavaş ve sahiplenici bir şekilde karnımdan aşağı kayıyor ve parmakları bacakları arasına girip orada bıraktığı kaygan sıcaklığı okşadığında dudağımı ısıtıyorum.

"Hâlâ ıslaksın," diyor ve ses tonundaki törpü kalçalarımın yuvarlanmasına neden oluyor ve ondan daha fazlasını istiyorum.

"Hâlâ sertleşmişsin," diye karşılık veriyorum, parmakları içimde kıvrılıp beni nefesimi kesecek şekilde gererken sesim titriyor.

Kıkırdıyor ve sikinin bacağıma doğru kabardığını hissedebiliyorum, istekli ve kalın.

"Her zaman senin etrafında," diye homurdanıyor ve sonra beni sırtüstü yatırıyor, vücudu benimkinin üzerinde geziniyor.

Asher umutsuz ve aç bir öpücükle beni sahipleniyor. Dili ağzımı sikerken, siki kalçalarımın arasından kayıyor ve her itişinde klitorisimle alay ediyor. Ona karşı inliyorum, onu daha yakına çekiyorum, daha derine ihtiyaç duyuyorum.

"Kır beni," diye nefes alıyorum dudaklarına karşı, sesim istekle titriyor. "Beni öyle sert becer ki seni bir hafta boyunca hissedeyim."

Hiç tereddüt etmiyor. Kalçalarımı tutup kaldırıyor, böylece ciğerlerimdeki havayı delip geçen acımasız bir hamleyle içime kayabiliyor. Nefesim kesiliyor, beni en iyi şekilde açarken tırnaklarım derisini kazıyor. Bir an duraklıyor, alnını benimkine bastırıyor, ikimiz de onun hissine alışırken nefeslerimiz birbirine karışıyor.

"Billie," diye fısıldıyor, sesi duygu yüklü ve ben bunu gözlerinde görebiliyorum; kırılganlık, korku. "Sanırım sana aşık oluyorum," diye itiraf ediyor ve sanki oda eğiliyor.

Kalbim göğsümde sıkışıyor, ama cevap veremediğim hareket ediyor, kalçaları acımasız ve lezzetli bir ritimle benimkilere çarpıyor.

"Ben de aynı hissediyorum," diye sızlanıyorum ve beni duyduğundan emin olmak için tekrarlıyorum. "Tamamen aynı hissediyorum."

Her hamlesi içimdeki o tatlı noktaya çarpıyor ve ben çoktan yaklaştım, vücudum onun etrafında bir gibi sıkılıyor. İnliyor, beni daha sert sikerken parmak uçları kalçalarımın saplanıyor, siki ıslak, pis bir sesle girip çıkıyor ve bu beni daha da azdırıyor.

"Sen benimsin." Sesi sert.

"Seninim," diye inliyorum, sanki bir büyüğü tamamlamak için son sözleri söylüyormuşum gibi.

Zevk arttıkça ona doğru eğiliyorum. Orgazm beni bir boğulma tutuşuna sokuyor, vücudum kontrolüm kırılana kadar daha sıkı ve daha sıkı geriliyor. Orgazm içimden geçiyor, onun sikinin etrafına sertçe boşalırken vücudum titriyor. Çıglıklarım göğsünde boğuluyor.

Asher bir iniltiyle beni kenardan takip ediyor, kendini derinlere bırakıp beni sıcaklığıyla doldururken siki içimde titreşiyor.

Birlikte yere yığılıyoruz, uzuvlarımız ve terimiz birbirine karışıyor ve bir an için bu mükemmel. Ama sonra gerçeklik geri geliyor ve o çekilirken göğsümdeki ağrının arttığını hissedebiliyorum, vücudu beni soğuk bırakıyor.

Asher temizlenmeme yardım ediyor ve sonra yatağın kenarına oturuyor. "Bundan önce bir söz vermiştin," hatırlatıyor bana, sesi yumuşak ama kararlı. Bir elini dağınık saçlarında gezdiriyor. "Benden nefret etmek zorundasın. Çok zor olduğunu biliyorum. Tüm gücünle dene.

en iyisi."

Başımı sallıyorum, boğazımdaki yumruyu yutarak ben de doğruluyorum, çarşaf belime dolanıyor. "Yapacağım."

Gözlerimi arıyor. "Billie, sana mantıklı gelmeyecek şeyler yapmam ve söylemem gerekecek. Pisliğin teki olacağım. Kaba olacağım. Lütfen sadece ikimiz olmadıkça söylediğim hiçbir şeyi kastetmediğimi bil, tamam mı? Geri kalan her şey saçmalık."

"Tamam," diyorum ona.

"Bunu telafi etmek için başka bir söz vereceğim. Sana ne zaman acı ya da hayal kırıklığı yaşatırsam, bunun yerine zevk vereceğim."

"Nasıl? Birbirimizi göremeyeceğiz." Yüzünü aradım.

Başını sallıyor. "Çatı katıma geri taşınmaya karar verdim. Yapamayacağım kesin olmadıkça her gün gün batımında seninle buluşacağım."

Kaşlarımlı kalktı. "Pekâlâ, şu acıyı geri ödeme planına geri dönelim. Çetele tutmalı mıyım? Yani, şu anki hızıyla, gelecek yılın sonuna kadar gelmemi sağlayacaksın."

Sırıttıyor. "Mesele de bu zaten prenses. Bir gün her şey anlam kazanacak. Söz , bir gün sana her şeyi anlatacağım.

Ama şu anda seni korumak zorundayım. Söylediğim ya da yaptığım her şey bunun için."

Sözleri karşısında kalbim küt küt atıyor ve kendimi ona uzanmaktan alıkoyamıyorum, parmaklarım yanağını okşuyor.

"Sana güveniyorum," diye fısıldıyorum.

Eğiliyor, dudaklarımı yumuşak, tatlı ve tutacağını bildiğim sözlerle dolu bir öpücükle yakalıyor.

"şimdi, şirketinizi kurtarmaya çalışıyormuş gibi görünmeye ne dersiniz?"

Gözlerimi deviriyorum. "Ne üzerinde çalıştığım hakkında hiçbir fikrin yok." Asher sırtıyor. "Bana söylemen için sabırsızlanıyorum."

Sonunda uzaklaştığımızda, oda çok sessiz geliyor. Önce o kalkıyor, kıyafetlerini çekiyor.

"Bunu kim kazanır?" Ben de giyinirken soruyorum. Gömleğimin düğmelerini iliklerken ellerim titriyor.

"Vezir. Bu oyundaki en güçlü taş o." Bana doğru iki adım atıyor, aradaki boşluğu kaldırıyor ve beni öpüyor.

Odadan çıkarken konuşmuyoruz, aramızda ağır bir sessizlik var ama kapıya vardığımızda duraklıyor, eli kapı kolunda. Binicilik kıyafetlerimi giyiyorum, kıyafetlerimi sırt çantama yerleştiriyorum ve kaskımı takıyorum.

"Siktir, çok seksi görünüyorsun," diyor Asher.

Ona sırtıyorum ve bisiklete tırmanıp marşı . Arabasına doğru yürüyor.

"Banks," diye bağırdım ona.

Dönüp bana bakıyor. "Evet?" "Siktir git."

Gülümsüyor, kollarını göğsünde kavuşturuyor ve kendi pislik versiyonuna kolayca dönüyor. "Seni tekrar görmek güzel, *Buz Kraliçesi*. Cehenneme dönüş yolculuğunun tadını çıkar."

Sessiz bir anı paylaştık ve sonra vizörümü kapattım. Ben onu şimdiden özledim. Bizi de. Ve paylaştığımız her şeyi.

M Şoförüm dışarıda durduğunda kalbim göğsümde durmadan çarpıyor. ve Frick Müze üzerinde ve Üst Doğu Side, yardım gecesinin yapılacağı yer. Bu yer gelenekseldir. Bu gece Billie'yi göreceğim için gergin olmadığımı söylersem yalan olur. Hamptons'dan ayrıldığımdan beri tek düşündüğüm bu.

Bugün erken saatlerde. Yine de hep aklımda.

kaldırımda sıralanarak binaya giren seçkin konukların fotoğraflarını çekmesini izlerken kravatımı düzeltiyor, hızla atan kalbimi sakinleştirmeye çalışıyorum. Her zamanki gibi sadece davetliler katılıyor ve dünyanın en varlıklı insanları bu geceye katılacak.

Calloway Diamonds seksen yedi yıldır bu lüks siyah kravatlı bağış gecesine ev sahipliği yapmaktadır. Nadir ve paha biçilmez taşların sergilendiği elmas sergileri özel bir müzayedede satışa sunulacak. Etkinlik için özel olarak tasarlanan türünün tek örneği elmas parçalar milyonlar değerinde ve elde edilen gelir, Calloway'lerin gerçekten tutkuyla bağlı olduğu, imkanları kısıtlı gençlerin ve hevesli girişimcilerin desteklenmesine yardımcı oluyor. Etkinlikten yaklaşık yarım bir milyar yeniden dağıtılmak üzere yıllık olarak , ve toplanmaktadır.

Ailemin *her zaman* desteklediği, benim de inandığım ve bağlı olduğum bir şey.

Servetimin büyük bir kısmı büyük büyükbabamın mirasından gelmiş olsa da, başkalarının yükselmesini mümkün kılmak için her zaman geri veriyorum. Kız kardeşim de bu misyona inanıyordu.

Şoförüm dikiz aynasından bana baktı. "Sizi başka bir yere götürmemi ister misiniz?"

"Hayır, sadece bir dakikaya daha ihtiyacım var. Özür dilerim," diye cevap veriyorum ve o da başını sallıyor.

Billie'nin çoktan gelip gelmediğini merak etmeden duramıyorum. Ona mesaj atardım ama numaralarımızı değiştirmedik. Yazılı iletişim kurmamamız en iyisi. Mesleğimi göz önünde bulundurursak, Josh Lustre dava açmaya karar verirse telefonuma el konulabileceğini ve konuşmalarımın incelenebileceğini varsaymak mantıksız değil. Ben şahsen işin o noktaya geleceğine inanmıyorum ama Nick çok endişeli. Bana acı verse de tedbirli davranıyorum.

Bundan daha fazla kaçamayacağımı bildiğim için arabadan çıkıyorum. Flaşlar gözümü alıyor - şimdiye kadar alışmış olmam gereken bir şey, ama alışamadım. Merdivenlerden yukarı yürüyorum ve çarpıcı bir tavan penceresine sahip bir fuayeye açılan bir çift kapıdan içeri giriyorum. Asılı ışıklar mekânı sıcak ve davetkâr bir parıltıyla aydınlatıyor. Arka planda yumuşak bir klasik müzik çalıyor. İçeri girer girmez fotoğraf çektiirmek için durduruluyorum; bu fotoğraf daha sonra vakfın web sitesinde mutlaka yer alacak.

Oda şık gece kıyafetleri giymiş güzel insanlarla dolu. Birkaç ünlü, milyarder, büyük yayınlardan iki editör ve bir başbakan görüyorum. Kulağa aptalca bir şakanın başlangıcı gibi geliyor ve bu beni sırtıttırıyor.

Bu etkinliğe davet edilmemek mutlak bir utanç olurdu ve Weston davetli listesinden doğrudan sorumlu. Bu yüzden Josh Lustre'ın bu gece burada olmayacağını biliyorum, bu da içimi rahatlattı. bir kişi eksildi.

Bir garson gelip bana bir kadeh şampanya ikram ediyor ve ben de memnuniyetle kabul ediyorum. Müze çocukluğumdan beri keyif aldığım bir yer.

Duvardaki birkaç yağlı boya tabloyu incelemek için zaman ayırıyorum. Bir zamanlar müstakil bir ev olan bu konak, müze olması amacıyla tasarlanmış. Batı sanat tarihi ile dolup taşıyor ve büyüleyici tablolardan karmaşık heykellere ve mobilyalara kadar her şeyi içeriyor. Buraya asla doyamıyorum ve eski bir arkadaşımın hasret giderir gibi sanatla vakit geçiriyorum.

Birçok konuk müzeyi gezerken, çoğu resepsiyon salonunda toplanıyor. Çok sayıda tanıdık yüz görüyorum ve birkaç müşteriye hızlıca merhaba demek için duruyorum.

"Asher Banks," diyor Phillip içten bir kahkaha atarak ve elini uzatıyor.

Elindeki nasırları hissederek sertçe kavırıyorum. Bir milyarder olsa da ve ailesi ülkedeki en başarılı sığır çiftliklerinden birine sahip olsa da, kışını çalışıyor. Phillip ve üç erkek kardeşi çiftlik işleriyle uğraşıyor, sığır krallıklarını yönetiyorlar.

"Hey! Vay canına, seni burada görmeyi beklemiyordum," diyorum ona tam da teyzesi Martha Chambers yaklaşırken.

Bana kocaman sırıtıyor. "Asher! Seni tekrar görmek çok güzel," diyor o kalın Güney aksanıyla.

Sırıtıyorum, elini tutuyorum ve parmak eklemlerine yumuşak bir öpücük konduruyorum. Gözlerindeki parıltıdan onayladığını anlayabiliyorum.

"Bayan Chambers, benim için her zaman bir zevktir," diye cevap veriyorum.

-Neredeyse dua ediyordum, Billie ve benden bahsetmesin diye. Onu pohpohlamanın en iyisi olduğunu düşünüyorum. "Sonunda çatı katıma yerleştiğime göre artık beni daha sık görmeye başlamalısın."

"Mmhmm," diye kaşlarını kaldırarak cevap veriyor.

Kelimeler açıkça dilinin ucunda ve bir şeyler söylemek istediğini biliyorum.

"Tamam"-Phillip teyzesine dönüyor- "Ne kaçırdım?"

"Hiçbir şey," diyorum ve o da bana göz kırpmıyor.

Bu bizim küçük sırrımız -tüm dünyanın görmesi için yayınladığım fotoğraf dışında. Bu sabah arşivlemek acı vericiydi. Şu anda var olan tek şey ekran görüntüleri.

Gözlerim odayı tarıyor, Billie'yi arıyor. Sakin ve hesaplıyım.

"Henüz gelmedi," diyor Bayan Chambers.

Aptalı oynuyorum. "Kim?"

"Billie Calloway," diye yanıtlıyor.

Ona bir kahkaha attım. "Oh, onu aramıyorum. Kardeşim Nick'i gördünüz mü?"

"Evet. Bardaydı," diyor Phillip bana, etrafında bir çizgi olan parlayan alanı işaret ederek.

Işıklar düşük, ortam saf mükemmellikte. İçki durmaksızın akar çünkü çekingenlik cüzdanlar açılır.

"Teşekkürler. Görüşmek dileğiyle," diyerek müsaade istedim.

Kalabalığın arasında yolumu bulup şampanyamı yudumlarken Weston'a rastlıyorum.

"Asher! Gelebildiğine sevindim," diyor ve bana sıkı bir el sıkışma teklif ediyor.

Gözlerimiz buluşuyor ve bir an için düşüncelerimi sıralıyor, zihnimi okumaya çalışıyor gibi hissediyorum.

"Burada olmaktan büyük onur duyuyorum. Bu yılki katılım inanılmaz," diyorum.

"Şimdiye kadarkilerin en iyisiydi," diye gururla itiraf ediyor. Bu etkinlik onun bebeği - son yirmi yıldır öncülüğünü yaptığı bir şey. Weston Calloway nasıl parti verileceğini bilir ve partinin can damarı olma eğilimindedir. "Nedenini sormak istiyorum-"

Başlar dönüyor ve işte o zaman onu görüyorum, göğüslerinden ayrılan straplez siyah elbisesiyle her zamanki gibi muhteşem görünüyor. Düşük ışık altında parıldayan elmaslarla süslenmişti.

Billie çok güzel; nefesimi kesiyor. "Başardı," diyor Weston.

Odanın diğer Harper alkışa boğulur ve herkes onu takip eder. Billie koyu kırmızı dudaklarını yalıyor ve

Louis'e bakıyor. Louis onu etrafında döndürür ve nazikçe öper. Kızın kolları adamın boynuna dolanırken fotoğrafçılar o anı kaydediyor.

Kalabalığı ufukta bir nişan olduğuna inandırın.

Ona gülümsüyor ve benim çenem geriliyor.

Makro, mikro değil. Büyük resim.

Onlar rol yaparken benim kıskançlığım artıyor. Kendime bunun gerekli ve planın bir parçası olduğunu hatırlatıyorum.

Birbirlerinden uzaklaşıyorlar ve Weston bana . Beni dikkatle inceliyor, sanki bir tepki arıyor. Hiçbir şey söylemiyor. Söylemesine gerek yok.

"Seni gördüğüme sevindim," diyorum sırtıtarak ve ters yöne dönmeden önce sırtını dostça sıvazlıyorum.

Brody kaşlarını kaldırmış bana bakıyor.

Hay sikeyim. Burada bilmemesi gereken şeyleri bilen çok fazla insan var, bu da görevim için tehlikeli.

Nick'i Patterson'la birlikte yuvarlak, yüksek bir masada içki içerken buluyorum. Bir şeye gülerken ortada bir mum titriyor.

"Selam dostum. Seni bu kadar erken göreceğimi düşünmemiştim," diyorum ve ona sıkı bir el sıkışma teklif ediyorum.

Kıkırdıyor. "Bir Calloway seni herhangi bir yere davet gidersin. Her zaman. Kural budur."

"Öyle mi? Hmm. Bunu daha önce hiç duymamıştım," diye cevap veriyorum ve elimdeki şampanya kadehini bitirip bir tane daha alıyorum. Bir yudum alıyorum, baloncukların duyularımı gıdıklamasına izin veriyorum.

"Bu konuşulmayan bir şey," diyor.

Nick beni izliyor, zırhımda çatlak arıyor. Hiçbir şey bulamayacak. Kimse bulamayacak.

"Sanırım Josh ile Pazartesi sabahı ofisimde buluşmak istiyorum," diyorum, rahat görünmeye çalışarak.

Bana aklımı kaçırmışım gibi bakıyor.

"Olmasını sağla," diyorum ve ses tonumdan bunun bir seçenek olmadığını anlıyor.

"Ben de tatilin sana iyi geleceğini düşünmüştüm," diye karşılık veriyor.

"Harikalar yarattı. Ve ben ilerlemeye hazırım," diye ısrar ediyorum ama kararlıyım.

Nick beni inceliyor, seçeneklerini tartıyor. "Sabah ilk iş onunla temasa geçeceğim. Orada olacaktır."

"Peki sen istediğimi yaptın mı?" Hala ona kızgınmış gibi davranarak soruyorum. Aslında değilim.

Onun kararları sayesinde hayatımın en güzel haftasını geçirdim ve bunun için ona borçluyum. Ama hayatımdaki herkesi korumalıyım. Gemi batarsa onunla birlikte batan tek kişi ben olacağım; bundan emin olacağım.

"Halledildi," diye onaylıyor, sesinde bir rahatlama belirtisi var. "Teşekkür ederim," diyorum ona, Billie ve Louis nefes alıp verirken.

Bize yaklaş.

Atmosfer değişiyor.

Gözlerini bana diyor ve yaklaştığında yavaşça alkışlıyorum.

"Ne giriş ama, Buz Kraliçesi ve ." Sıkılmış ve eğlenmemiş gibi davranarak gözlerimi deviriyorum.

Billie, kimin duyduğunu umursamadan, ses tonundan zehir damlayarak, "Kardeşlerim sana eşlik etmeden önce siktir git," diye uyarıyor.

Neredeyse ona inanacaktım ama dilimin daha bu sabah onun derinliklerine gömüldüğünü de biliyordum.

"Senden korktuğumu mu sanıyorsun?" Ona alaycı bir kahkaha attım ve "*Daha çok* dene" dedim.

İpucunu anladı ve bana yukarıdan aşağıya baktı.

Louis'in kolundan. Billie Easton'a yaklaşır ve yüzü şaşkınlıktan iki büklüm olur. Lexi'nin ağzı şok içinde açık kaldı. Prens ve ben yan yana durup olanları izliyoruz. Şampanyamı gelişigüzel yudumluyorum.

Louis bana bakıp başını sallıyor. "Boku yedin," diyor.

Billie kardeşine sarılıyor ve sonra bize yaklaşıyorlar. Easton'ı izliyor, korkutucu ağabeyinin saldırmasını bekliyor. Ne yazık ki hala korkmuyorum. O da bunu biliyor.

"Sizinle konuşabilir miyim, lütfen?" Easton sorar, ses tonu ciddidir.

Billie'ye ters ters bakıp başımı sallıyorum ama dudaklarımda bir gülümseme beliriyor.

"Elbette," diyorum ve özel olarak konuşabilmek için onlardan

"Lütfen ona karşı bu kadar kaba olmayı bırakır mısın?" çıkışıyor ve kollarını koruyucu bir bariyer gibi göğsünün üzerinde kavuşturuyor.

Bir şey söylemek için ağzımı açıyorum ama Easton elini kaldırarak beni durduruyor.

"Dinleyin. Onu rahat bırak. Şu anda senin etkinlikten çıkarılmanı istiyor ama ben bunu yapmak istemiyorum çünkü sana *saygı duyuyorum*. Ancak ikinizin arasında yıllardır süregelen bu önemsiz tartışma saçmalığıyla uğraşamam. Bu etkinlik sırasında olmaz, lütfen. Eğer bir daha olursa, gitmeni isteyeceğim. Her seferinde kız kardeşimi seçeceğim, tamam mı?" Beni inceliyor.

"Tamam." Anlamak için başımı salladım.

"Harika," diyor Easton biz Billie'nin yanına dönerken.

Sırıttıyor, görünüşte yatışmış, beni kovduğunu varsayıyor. Ama ona her şeyin hallolduğunu ve kalacağımı söylediğinde, kızın ifadesi kararıyor. Kızım soğukkanlılığını kaybediyor. Easton onu bileğinden tutup kendine çekiyor ve kulağına bir şeyler fısıldayarak sakinleştirmeye çalışıyor. Sabrı tükeniyor ve ben de bu dramı izleyen diğer konukların gezinen gözlerini fark etmekten kendimi alamıyorum. Bana dönüp baktığında, aynı takımda oynadığımızı bilerek ona sırıttıyorum.

Easton'a ve isteğine saygı göstermek ve bize dağıtılan eli oynamak için, ukala bir sırtışla kabul salonundan çıkıyorum. 1800'lerden beri bu evde sergilenen eserlerle dolu olan ikinci kata çıkan büyük merdivenlerden yukarı çıkıyorum. Müze personeli, sanat eserleri ve mobilyalara göz kulak olmak için alanda dolaşıyor ve sorulduğunda her bir parçanın tarihini paylaşmaya hazır. Sessiz müzayede ürünleri de her odada sergilenmektedir.

"Efendim, teklif ister misiniz?" diye soruyor bir kadın.

Sırtarak alıyorum, dikkatimi Billie'den uzaklaştırdığı için minnettarım. Çok güzel görünüyor ve gecenin geri kalanında ondan uzak durmam gerektiğini biliyorum, böylece ona dokunmak ya da öpmek .

İlk odaya girdiğimde, etrafı pırlantalarla çevrili, kaleydoskop gibi renklerle dolu bir opal yüzük ve sergilendiğini fark ediyorum. Taşlar Lexi Calloway tarafından özenle seçilmiş ve büyülü bir cazibe yayıyor. Easton'ın artık evli oldukları için Lexi'yi de bu projeye dahil etmesini severek gülümsüyorum. Ailenin her üyesi kendine özgü tarzlarını sergileyen bir parça tasarladı.

Koridora doğru ilerlerken, dakikalar önce benimle konuşan kadını görüyorum.

"Billie Calloway'ın tasarladığı mücevherlerin hangi odada olduğunu söyleyebilir misiniz?" Ne yarattığını görmek için sabırsızlanarak sordum.

"Elmas prenses mi?" Kaşları kalkıyor. "Koridorun sonunda. İyi şanslar! Her yıl *herkes* onun için savaşır."

"Teşekkürler," diyorum ona, elmas bir bileziği inceleyen birkaç kişinin yanından geçerken. *Sadece biri kazanabilir*, diye düşünüyorum kendi kendime.

Koridorun sonuna doğru yürürken odanın içine bakıyorum, vitrini inceleyen bir beyefendiyi fark ettim. Sonunda ayrılıyor ve ben de onun yaratımına zaman ayırmak isteyerek içeri giriyorum. Odanın ortasında alttan aydınlatılan cam bir vitrin var. üzerine eğilip ve elmas manşet bağlantıları görüyorum

platin metalle beş noktalı taç şeklinde çevrelenmiştir. Sete *Kalbimin Kralı* adını verdi.

Gözlerimi deviriyorum, biliyorum ki herkes onların Louis. Farklı açılardan bakıldığında elmaslar neredeyse farklı renklere bürünüyor ve bu çok güzel. Teklifimi kağıda yazıyorum ve ikiye katlayıp cebime koyuyorum.

Gitmek için döndüğümde Billie kapıda duruyor, yumuşak bir bakış atıyor ve bana o şekilde baktığına inanamıyorum. Ona odaklanıyorum, gözlerim güzel ağzından mükemmel vücuduna ve tekrar buz gibi gözlerine kayıyor. Şu anda sadece ben ve o varız.

"Ash," diye fısıldıyor.

O bana yaklaşırken başımı sallıyorum. "Birlikte görünemeyiz."

"Çabuk olacağız," diyor kollarını boynuma dolayarak. "Ayrıca, umurumda değil."

"Dönmelisin," diyorum ellerimi beline koyarak. "Lütfen insanlar ona bağlı olmadığını fark etmeden önce Louis'in yanına dön."

"Bir şey söylüyorsun ama vücudun başka bir şey söylüyor. Sanırım bu değişmeyecek." Billie ağzımı hararetle kapıyor.

Ağzı yumuşacık, o kadar yumuşak ki sanki beni mahvetmek için doğmuş. Dudakları benimkinin altında daha da genişliyor ve *dilimin* içeri kaymasına engel olamıyorum, bölgemi iddia ediyormuşum gibi onu . Tadı şampanya ve kötü kararlar gibi ve ben bununla, onunla, müzenin gölgeli odasında vücudunun bana karşı erimesiyle sarhoş oluyorum.

Diri göğüsleri göğsüme bastırıyor, meme uçları içimi sızlatacak kadar sert. Ellerim geziniyor, sırtından aşağı kayarak kıcını avuçluyor, ikinci bir deri gibi oturan elbisesinin ince kumaşından yuvarlaklığını sıkıyor. Ağzımın içine doğru inliyor ve ses doğrudan takım elbisemin pantolonuna karşı zorlanan, neredeyse özgürlük için yalvaran sikime gidiyor.

"Seni özledim," diye fısıldıyor ama sesi titrek, nefessiz.

"Durmak zorundayız," diye ısrar ediyorum.

Beni dinlemiyor, dili kontrolümü kaybetmeme neden olacak şekilde benimkine karışıyor. Boğazını öperken nabzının hızla attığını hissedebiliyorum, bırakmamam gerektiğini bildiğim küçük izleri emiyorum. Ama lanet olsun, onu arzuluyorum.

O çok ateşli, çok istekli, çok mükemmel.

Elleri saçlarıma dolanmış, beni sonsuza kadar orada tutmaya çalışıyormuş gibi çekiyor ve dürüst olmak gerekirse, şikayet etmiyorum. Onu kendime doğru itiyorum, ellerim belinin kıvrımlarında duruyor, onun için ne kadar sert olduğumu hissetmesini istiyorum. Billie'nin nefesi kesiliyor ve teninin tatlılığını içime çekiyorum. Onunla ilgili her şey beni çılgına çeviriyor. Her zaman da öyle oldu.

"*G i t*. Benden uzak dur," diyorum gergin bir fısıltıyla.

"Yapamam. Sana karşı iradem yok," diye soluk soluğa kalıyor ama durmuyor, geri çekilmiyor.

Dudaklarımız birbirine çarpıyor ve o anda birbirimizin içinde tamamen kayboluyoruz.

"Ne oluyor lan?" Kapı aralığından derin bir ses duyuyorum.

donakalıyoruz, ve ben başımı çeviriyorum sadece yeterince görmek için

Easton, yüzü inançsızlık ve öfke dolu bir maske. Kalbinin göğsüme çarptığını, nefesinin boğazında düğümlendiğini hissedebiliyorum ve bir anlığına her şey donup kalıyor.

"Ne oldu?" Weston tamamen içeri girerek arkasından sorar.

Durup bize bakıyor, birbirine dolanmış, dudakları şişmiş, çaresiz bir karmaşa ve ben biliyorum. Gözleri içimde delikler açarken bile kollarımda ne kadar iyi hissettiğini düşünmeden edemiyorum.

Easton, Weston'a dik dik bakarak, "Bu hemen şimdi sona ermeli," diyor.

"Katılıyorum," itiraf ediyor Weston, ses tonuna sinirlilik karışıyor. "Lanet olası bir açıklamayı çok isterdim."

Saniyeler sonra Brody içeri girer. Önünde gelişen sahneyi gördüğünde gözleri büyür.

Billie'ye tutunduğum yeri isteksizce bırakıyorum, adrenalın damarlarıma hücum ederken yaptıklarımın sonuçlarıyla yüzleşmeye hazırım.

Nefes veriyorum, kendimi dengelemeye çalışıyorum.

"Yardımcı olabilir miyim?" Billie'nin gülümsemesi, gözlerinde ateşli bir kararlılıkla öne doğru adım atarken kaşlarını çatıyor. "Kelimelerinizi akıllıca seçin kardeşlerim, çünkü şu anda bu mekanı terk edeceğim ve arkama bakmayacağım. Bunun görüntüsü ikiniz için *de korkunç* olur ve imaja ne kadar önem verdiğinizi biliyoruz. Elmas prensesin nereye gittiğini sorduklarında herkese ne diyeceksiniz?"

Sessizlik sonsuza kadar uzuyor, havada ağır bir gerilim var.

Weston, Billie'nin gecenin elması olduğunu düşünerek bu riski almazdı. Moda endüstrisindeki konumu nedeniyle, mücevher tasarımları diğerlerinininkinden on kat daha pahalıya satılmaktadır. İki sektörün yollarının kesiştiği tek zaman bu. Onun parçalarının yeniden satış piyasası gülünçtür ve sadece gerçek koleksiyoncular teklif vermeye cesaret edebilir.

"Erkek arkadaşın seni arıyor," diye mırıldanıyor Brody, hayal kırıklığına uğramış bir halde.

"Louis'e *meşgul* olduğumu ve yirmi dakika içinde onunla buluşacağımı söyle," diye rica ediyor.

Dördümüzden kaçarak odadan çıktı. Onu suçlamıyorum; ben de giderdim. Gitmek istiyorum.

Easton öfkелendi, bakışlarını kız kardeşine çevirmeden önce bana baktı. "Buna artık bir son ver. Bu çok pervasızca. İkinizin de mantıklı olması gerekiyor. Daha büyük şeyler risk altında."

"Bana ne yapabileceğimi söyleyemezsin. Anladınız mı?" Geri atmayı reddederek onlara dik dik bakıyor.

"Bizi terk edin, yoksa ben giderim" diye tehdit ediyor, ama bu daha çok bir söz.

Weston, Easton'ın kolunu tutarak, "Bu iş daha bitmedi," der. Bir süre sonra kabul ederler ve uzaklaşırlar.

Ona dönüyorum, saçlarını düzeltiyorum ve alnına yumuşak bir öpücük konduruyorum. "Seninle bu şekilde birlikte olmak pervasızlık."

Sırıtır ve şakacı bir şekilde kravatımı tutuyor. "Pervasız benim göbek adı."

"inatçısın," diye fısıldıyorum dudaklarına.

"Sadece seninle biraz daha zamana ihtiyacım var. Lütfen." Elimi tutuyor ve beni bağlantılı başka bir odaya götürüyor. Her iki tarafa da bakarak yan kapıyı açıyor ve başka bir uzun koridora çıkıyoruz. Arkama bakıyorum ve Weston ile Easton'ın tartıştığını görüyorum. Sırtarak beni susturuyor ve bir zamanlar personel tarafından kullanılmış gibi görünen dar bir merdivenden aşağı indiriyor. Az ışıklı, neredeyse karanlık ve bize ihtiyacımız olan mahremiyeti sağlıyor.

Billie beni duvara doğru itiyor ve şiddetle öpüyor. "Sana ihtiyacım var."

"Louis'in yanına dönmelisin," diyorum, elimi sırtının küçük bir kısmına koyarak.

İpeksi elbisesi parmak uçlarımda arasında kumaş kışının kıvrımlarını zar zor içine alıyor. Parmaklarım vücudunun aşağı kısımlarında geziniyor, kalçasında açılan dikişi okşuyor.

"Çok kötüsün amına koyayım," diye mırıldanıyorum kulağına, sesim sert ve buyurgan.

Elimi tutuyor, yırtmacının altına ve külotunun dışına doğru zorluyor.

"Beni ne kadar inkar edersen, seni o kadar çok istiyorum." Ben daha fazla baskı uygularken Billie bir inilti çıkarıyor.

"Sessiz olmalısın prenses. Benim için ne kadar lanet bir sürtük olduğunu herkesin duymasını istemiyorum."

"Daha fazla."

Parmaklarımı dantelin içine kaydırıp sırlıklam amcığını kolaylıkla bulduğumda kalçaları elime çarpıyor. Sıcak ve şişmiş, başparmağımın altında daire çizerken klitorisi zonkluyor.

yavaşça, kasıtlı olarak. Sertliğimizden şişmiş alt dudağını ısıyor ama bu, iki parmağımı içine sokup tam istediği gibi kıvırdığımda çıkan iniltiyi bastırmaya yetmiyor.

"Bu küçük güzel amcık benim. Sen kime prenses?" Soruyorum, sikim takım elbisemin pantolonunu zorluyor.

"Sen," diye fısıldıyor.

Tırnakları omzuma batıyor, ben onu parmaklarımla becerirken vücudu titriyor. Kayganlığının çıkardığı sesler, düzensiz inlemeleriyle birleşince, dar alanda çok yüksek ses çıkarıyor. Göğüsleri her nefeste kalkıyor, elbisesi ağzımı yalvaran sert meme uçlarını görebileceğim kadar kayıyor. Ama hayır, bu onunla ilgili, kontrolünü kaybetmesini izlemekle, nerede olduğunu unutturacak kadar sert boşalmasını sağlamakla ilgili.

", değil mi?" Alay ediyorum, nefesim kulağına sıcak geliyor. "Açgözlü küçük bir fahişe gibi parmaklarımın etrafında kenetlendiğini hissedebiliyorum. Benim için gel. Ve bunu sessizce yapacaksın."

Çılgınca başını sallıyor, parmaklarımın üzerinde zıplarken gözleri kocaman ve çaresiz. İhtiyacım olan tek izin bu. Hızımı artırıyorum, parmaklarımı içeri ve dışarı pompalarken başparmağım klitorisine sertçe bastırıyor. Vücudu kasılıyor, patladığında sırtı kamburlaşıyor. Orgazmı, bacaklarının pes etmesine neden olan bir güçle onu parçalıyor. Onu yakalıyorum, kasılırken onu tutuyorum, amcığı parmaklarımı sağlıyor.

"İşte benim kötü kızım," diye mırıldanıyorum, sesim gurur ve şehvetle kalınlaşıyor. "Benim için çok sert ve hızlı boşaldın."

"Sanırım bir rekor." Yüzünde meydan okuyan bir ifade var ve bu ifade doruğa ulaşmasının ardından gelen ışıltıyla karışıyor.

Parmaklarımı yavaşça çekiyorum, loş merdiven boşluğu ışığının altında parladıklarını görüyorum. Dudaklarına götürüyorum, kendi tadına bakmasına izin veriyorum -tuzlu ve tatlı, mükemmel. Parmaklarımı emerek kuruturken gözlerimin içine bakıyor ve sikimin zonklamasına neden oluyor.

"Şimdi prensinin yanına dön," diyorum, ses tonum artık sert.

Onunla birlikte kaçmak ve kendimi onun içine gömmek istiyorum. Kollarımda onunla Hamptons'a geri dönmek istiyorum.

"Beni mahvettin," diye fısıldıyor. "Umarım asla eskisi gibi olamayacağımı ."

"Ve düşününce, neredeyse hiç zaman almadı," diye mırıldandım kulağına.

"Yirmi yıl," diye hatırlatıyor bana.

Bir adım öne çıkıp sırtını karşı duvara yaslıyorum. Öne doğru uzanıp avucunu sikime sürterken günahın ta kendisi gibi görünüyor. Onu dizlerinin üstüne çöktürüp sikimde boğulmasını engellemek için elimden gelen her şeyi yapıyorum.

"Git." Yüzünü tutup gözleriyle buluşuyorum.

Sadece ben ve o. Etrafımızdaki dünya sessizleşiyor. Dudaklarımı nazıkçe onunkilere değdirirken sessiz bir konuşma yapıyoruz.

"Bu düşündüğümünden çok daha zor," diye itiraf ediyor, sesinde bir parça kırılma var.

"Bana söz verdin, Billie. Ve Calloways *asla* sözünden dönmez."

Uzaklaşmaya çalışıyorum ama çaresizlik içinde beni doğru çekiyor.

"Ve sen bana acımı zevke dönüşsöz vermiştin," diye hatırlatıyor bana, gözleri meydan okumayla parlayarak.

"Yaptım, değil mi?" Onu tekrar, tekrar ve tekrar öpüyorum, kendimi onun tadında kaybediyorum. "Ateşle oynuyorsun."

"Ve sen beni yakıp kül ediyorsun." Gözlerimin içine bakıyor, özlem ve meydan okumanın bir karışımı. "Seninle cehenneme gideceğim."

"Mükemmel," diyorum. "Orada birlikte olduğumuz sürece, önemli olan tek şey bu, Buz Kraliçesi."

Keşke bir an daha oyalanabilseydim.

"Seni bir daha ne zaman göreceğim?" Sesi ancak bir nefesin üzerinde.

"Yakında." Kravatımı düzeltip sikimi ayarlıyorum, içinde bulunduğumuz durumun gerçekliği tekrar yüzüme çarpıyor. "Tacını düzelt prenses. Gece daha bitmedi."

Aramıza mesafe koyuyorum, uzaklaşmadan önce kızarmış yanaklarına ve şişmiş dudaklarına son bir kez bakıyorum. Onu gölgeler içinde nefessiz ve sıırıslıklam bırakanın ben olduğumu bilmek beni memnun ediyor. Başkası değil. Sadece ben.

Merdivenlerden ana resepsiyon salonuna inerken, Easton'ın haklı olduğunu biliyorum.

Bu pervasızca. Ama lanet olsun, yine olsa yine yaparım.

A Parıltı hâlâ tenimde ve bedenim onun dokunuşuyla uğulduyor.

Nasıl ben zaten onun için bu kadar *zayıfım* ? Bu *asla* olmadı gerekiyordu.

Kendimi toparlamaya çalışıyorum, kalbimin bu kadar sert çarpmasını durdurmak istiyorum. Kalçalarımı sıkıyorum ve yüzüme yayılan gülümsemeye engel olamıyorum. Hiç bu kadar müstehcen bir şey yapmamıştım. Ya da toplum içinde. Kalbim hızla çarpıyor ve kendimi ona karşı saplantılı hissediyorum. Bu beni korkutuyor.

Ana kata çıkıyorum ve koridorda hala birbirleriyle tartışan kardeşlerimi görüyorum. Hararetliler ve kimin kazandığını söyleyemiyorum ama ikisi de öfkeli görünüyor. Şu anda onlarla yüzleşmem, o yüzden sıvışıyorum. Sessizce başka bir koridora girip asansöre doğru olabildiğince hızlı yürüyorum. Tam içeri girdiğimde ve kapılar kapanmak üzereyken, Brody bana ters ters bakarak içeri giriyor.

"Onlara söylemedim," diyor.

"Biliyorum. Teşekkür . Bıktım artık. Easton'a asla Lexi'den uzak durmasını söylemezdim. Weston'a Carlee'nin peşinden gitmemesini söylemeye cesaret edemezdim. Ama onlar bana aynı şekilde saygı duymuyorlar."

"Mesele o değil," diye yanıtılıyor.

Bu asansörün elle çekildiğine yemin edebilirim; çok yavaş gidiyor.

"Asher Lustre ile tehlikeli bir durumda. Asher'ın herkesin içinde olması onun için tehlikeli olabilir. Anlıyor musunuz? Onu riske atıyorsun. Ve eğer sana bir şey olursa kendimle yaşayamam. İstedğin bu değil." Başını sallıyor, hayal kırıklığı yüzüne kazınmış. "Bırak Asher işini yapsın. Dikkatini dağıtma."

Kaşlarını birbirine sıkıca kenetlendi. "Ben-ben yapmadım-"

"Evet, bunu düşünmediğini biliyorum. Bir kez olsun bencil bir velet olmayı bırak ve beni dinle. *Siktir.*"

kapı sarsılarak açılır, ve Brody hışımına dışarı çıkar.

Ben yapamam

Beni en son ne zaman terslediğini hatırlamıyorum ama bu ilk değil. Bazen bana ulaşabilen tek kişi o oluyor.

Başımı dik tutuyorum, kendimi halk için performans sergilemeye devam etmeye zorluyorum. Omuzlarımı geriye atıyorum ve çenemi kaldırıyorum. Fuayeden resepsiyon salonuna doğru yürürken bu etkinlik artık benim podyumum.

Odayı tarıyorum ve Louis'i kalabalık bir gülerken buluyorum. Bir kadeh şampanya alıp yarısını bir dikişte içiyorum ve Harper bana doğru yürüyüp kolunu benimkine doluyor.

"Her şey yolunda mı?" diye fısıldıyor. "Olacak," diyorum ona.

"Bir gün."

Başını eğerek bir adım geri atıyor. Dudaklarında küçük bir gülümseme beliriyor ve sonra genişliyor. "Aman Tanrım."

"Yapma."

Yüzümü arıyor. "Ona aşıksın." İnkâr edemeyeceğimi bilerek nefes veriyorum.

"Nasıl yardımcı olabilirim?" diye soruyor.

Harper her zaman benim iyiliğimi düşünmüştür. Her iki taraf için de geçerli.

"Lütfen Asher'dan herkesin önünde uzak durmama yardım edin. Birbirimizin etrafında olamayız."

"Neden?" diye sorar.

Banks'in Hamptons'ta bana söylediklerini tekrarlayarak, "Bu iş için *kötü*," diyorum ona. "Herkesin Louis ve benim birlikte olduğumuza inanması çok önemli."

"Ben ilgileniyorum," diyor ve beni kalabalığa doğru çeviriyor. "Prensine git. O orada."

"Teşekkür ederim," diyorum ona.

Beni nazıkçe ileri itiyor. "Bu iş sende, Buz Kraliçesi."

İlerliyorum, sırtarak Louis'e katılıyorum. Parmaklarını benimkilerle kenetliyor ve etrafımızdaki herkes bu yakınlığı fark ediyor.

"Seni özledim," diyor Louis içtenlikle, ben şampanya kadehimi bitirip bir tane daha alırken.

"Ben de seni özledim," diye .

Brody'nin söylediklerini ve Asher'ın benden istediğini hatırlayarak gözleriyle buluşuyorum. Daha da yaklaşıyorum ve o da bir öpücük çalmaya çalışıyor ama öpücük yanağıma konuyor. Bunu yapmalıyım.

"Aww," diyor kadınlardan biri. "Siz ikiniz birlikte kesinlikle büyüleyici."

"Teşekkür ederim," diyor Louis, yeşil gözleri gururla parlıyor. "O benim elmasım."

Easton ve Weston odanın karşı tarafında beliriyorlar. Gözleri benimkilerle buluşuyor ve ben gözlerimi kaçırıp tekrar Louis'e odaklanıyorum, ama konuşulanları gerçekten dinlemiyorum. Gülmem gerektiğinde gülüyorum, uygun yerlerde evet diyorum, ama aklım başka bir yerde.

Katılan büyük gazete yayınlarından birinde editör olan Bayan Easley, Louis'e babası hakkında sorular soruyor. Kraldan sevgiyle bahsederken omzunun üzerinden bakıyorum ve Asher'ın sevimli bir kızıyla sohbet ettiğini görüyorum. Eli omzuna değiyor ve kulağına bir şeyler fısıldamak için bir adım daha yaklaşıyor.

Gözlerimiz buluşuyor ve ukala bir sırtışıla kaşlarını bana doğru hafifçe çatıyor. Asher parmağıyla burnunu ovuşturuyor ve kadının söylediklerine gülüyor. Elimde olmadan, otuz dakika önce içgömdüğü parmağın aynısı olduğunu fark ediyorum.

"Sence de öyle değil mi, Billie?" Louis beni konuşmaya geri çekerek soruyor.

"Tabii ki," diye gülerek cevap veriyorum, ne konuştuklarından bihaber.

"Kraliyet düğününü ne zaman bekleyebiliriz?" Bayan Easley gözleri heyecanla parlayarak soruyor.

Gergin bir şekilde kıkırdıyorum ve "Kraliyet her şeyi onaylamak zorunda. Bunu biliyorsunuz."

"Her zaman değil," diye karşı çıkıyor, komplocu bir fısıltıyla eğilerek. "Bazen aşk her şeyden daha önemlidir. Geçmişte bazı kraliyet mensupları, sevdikleri kişiyle birlikte olmak için taçlarından vazgeçmişlerdir."

"Yine de bu geleneksel bir yöntem değil. Majestelerinin ülkesine ne kadar sadık olduğunu bildiğimden, evlilik için Kraliyet'in onayını isterim. Kraliçesi yapacağı kişinin onun her şeyine uygun olması önemlidir."

Beni kendisine biraz daha yaklaştırmak gururla sırtıyor.

Bayan Easley anlayışla başını sallıyor. "İşte bu yüzden siz ikiniz mükemmel bir çiftsiniz."

Gergin bir şekilde kıkırdıyorum ve Louis'e dönüyorum, bu konuşmadan kaçmak ya da en azından başka bir konuya geçmek istiyorum. "Aşk ya da güç arasında bir seçim yapmak zorunda kalsaydın, hangisi ? Sadece birini," diye soruyorum, cevabını merak ederek.

"Bu gerçek aşk mı? Son nefesime kadar sürecektir bir aşk mı?" diye sorar.

"Evet," diye onaylıyorum.

"Gerçek aşk her şeyi kaybetmeye değer," diye itiraf ediyor usulca, sonra bana göz kırpmıyor.

Gözlerinin arkasında bir şeyler titreşiyor ve acaba gizli tutmaya devam ettiği gizli kızını mı düşünüyor diye merak ediyorum.

"Katılıyorum. Ben de gerçek aşkı seçerdim." Bu sözleri aldım ve onlara sıkıca tutundum.

Louis Asher hakkında ne hissettiğimi biliyor; buraya gelirken Hamptons'da olan her şeyi anlattım. Rol yapmaya devam etmekten mutlu. Bu ikimizin de yararına.

Bayan Easley konuşmaya devam ediyor. "Sizin adınıza çok mutluyum. Düğün duyurusu yapıldığında, lütfen sizinle röportaj yapmama izin verin."

"Kesinlikle," diyorum, olmayacağını bildiğim halde. "Bu fırsatı verdiğiniz için teşekkür."

Biri gülerek yanımıza geldi ve Louis'le beni baş başa bırakarak uzaklaştı.

"Çok eğlenceliydi. Nereye gittiniz?"

"Ah, şey, şunu söyleyeyim, kardeşlerim şu anda bana çok kızgın. Bizi birlikte yakaladılar," diye fısıldıyorum.

"Bu onların tavrını açıklıyor." Weston ve Easton'ın sahneye çıkışını izliyor ve gözleri benimkilerle buluşuyor. "Konuşman için hazırlanmalısın."

"Kahretsin, neredeyse unutuyordum," diyorum ona, şampanya kadehimi aceleyle yudumlayarak bitirirken. "Hemen döneceğim."

Odanın içinde süzülürken, o kadınla sıkı sıkıya flört eden Asher'a bir an gözüm takılıyor. Kıskançlık bir gölge gibi bedenimi sarıyor ama kendime bunu yapmak zorunda olduğunu hatırlatarak onu itiyorum, özellikle de bizim paylaşımlarımızı arşivledikten sonra.

Bugün erken , kumdaki ayaklarının tek bir fotoğrafını yükledi. Benimkiler görünmüyordu.

Adını "*Yeni Başlangıçlar*"

koydu. Bu bizim sırrımız.

Tıpkı bu ilişkinin şimdilik böyle olması gerektiği gibi. Bu tam bir karmaşaya dönüştü ve bu benim hatam. Bencilce davrandım.

Bu gece Asher'ın en büyük zayıflığını ona karşı kullanacağım. Beni.

Sahneye çıkıp kardeşlerime katılıyorum. Weston bir anlığına herkese katıldıkları için teşekkür ederken kalabalık üçümüze de sıcak bir alkış tutuyor.

"Ayrıca, bu gecenin kusursuz geçmesine yardımcı olan müzedeki herkese çok teşekkür ederim. Ve bu geleneği devam ettirdiği için babama özel bir teşekkür, böylece biz de aynı şeyi yapmaya devam edebiliriz."

Easton mikrofonu alıyor. Birkaç dakika konuştuktan sonra . "Mücevherler müzenin her yerine yayılmış durumda, böylece hem sanatın tadını çıkarabilir hem de bizden daha büyük bir şeyin parçası olabilirsiniz. İyi şanslar."

Alkışlar salonu doldurdu ve sonra mikrofon bana . "Merhaba! Vay canına, seksen yedinci yıllık Calloway Carat Galası'na hoş geldiniz. Bu gece bizi varlığınızla onurlandırdığınız için gerçekten onur duyduğumuzu söylerken tüm ailem adına konuşuyorum. Bu salonda hayatın farklı kesimlerinden ve farklı ülkelerden insanlar var. Her yıl girişimciliğin ve büyüklük için çabalamanın önemi hakkında bir konuşma yapıyorum. Ve her yıl, bazılarınızın bana donuk gözlerle baktığını görüyorum, bu yüzden bu sefer bu kısmı atlayabileceğimizi düşündüm."

Easton bana bakıyor, raydan için neredeyse yalvarıyor. Weston da aynı endişeli ifadeyi takınıyor.

"Kalbimin Kralı adını verdiğim özel bir kol düğmesi seti yarattım ve bu set büyük bir özen ve hassasiyetle tasarlandı. Bu parçalar ilk bakışta sıradan elmaslar gibi görünebilir ama renk değiştiriyorlar. Her biri üç karat ağırlığında olan ve dünyada en nadir bulunan bukalemun elmasları kullandım. Şimdi, bazıları bu ayar için neden bu özel elması seçtiğimi merak edebilir. Herkese birini ya da bir şeyi ilk bakışta tam olarak anlayamadığınız zamanlar olduğunu hatırlatmak için. Yanlış anlamak kolaydır. Bazen bir elmasın size gerçekten ne kadar güzel olduğunu göstermesi için ortam değiştirmesi gerekir."

Sertçe yutkunuyorum, Asher'ın gözlerini üzerimde hissediyorum. Kafamı kaldırdığımda gülümsüyor ve bu bana biraz moral veriyor. Şu anda onun içinde kaybolamayacağımı bildiğim için hızla bakışlarımı kaçırıyorum.

"Burada olduğunuz için çok teşekkür ederim. Büyükbabam çok gurur duyardı. Herkese iyi şanslar."

Mikrofonu Weston'a geri veriyorum ve sahneden iniyorum. Louis kollarını açmış beni bekliyor, sarılmak için beni kendine çekiyor.

Eğilip kulağıma fısıldıyor: "Harika bir konuşma." "Teşekkür ederim," diyorum Weston çalışmaya devam ederken.

Kalabalık.

COO olmak onun için işe yaramasaydı, bir konuşmacı olarak parlamanın bir yolunu bulurdu - hatta belki de başkan . Sanırım bu hala .

Louis'den uzaklaşıp kalabalığı tekrar tarayarak Asher'ı arıyorum ama hiçbir yerde bulamıyorum.

daha iyi. Günaha girmek yok.

Gecenin geri kalanında Louis ve ben mükemmel çift rolünü oynayarak çeşitli insan gruplarını eğlendiriyoruz. Dans ediyor, gülüyor ve mükemmel bir ikiliymişiz gibi şampanyalarımızı yudumluyoruz. Kardeşlerim odanın diğer ucundan beni izliyorlar, yüz ifadeleri merak ve endişe karışımı, ama ben onları görmezden geliyorum.

Gece bittiğinde, hoş bir şekilde .

Louis ve ben el ele çıkıyoruz, hala gülüyoruz. Arabaya bindiğimizde bana beşlik çaktı.

"Sanırım başardık," diyor ve memnun bir sırıtışla koltuğa yaslanıyor. "Ekibim çok heyecanlanacak. İstedikleri son şey bir skandal."

"Biliyorum. İkimizin de imajını lekelemeyecek bir çıkış planına ihtiyacımız var," diye açıklıyorum.

"Dramatik olmayan bir ayrılık tamamen yapılabilir. Onlara sadece gerçeği söyleriz - arkadaş olarak sevgiliden çok daha iyiyiz. Bu saygıdeğer bir şey" diyor.

Şu anda dünyanın zirvesinde olduğunu görebiliyorum.

Herkesin bizim maskaralığımıza inanması ona gizli kız arkadaşıyla daha fazla mahremiyet sağlıyor ve dürüst olmak gerekirse bunu onun için istiyorum.

Binama yaklaşırken araba yavaşlıyor ve küçük gösterimize devam ediyoruz. Fotoğrafçılar paylaştığımız basit iyi geceler öpücüğünü yakalıyor ve sonra içeri giriyorum. Tek başıma asansöre doğru ilerlerken dudaklarıma bir gülümseme yayılıyor. Bunu yapabilirim.

Kapılar kayarak açılıyor ve topuklarım yere vurarak asansörden iniyorum. Tam başımı çevirdiğim anda Asher'ın kapısı açılıyor ve gözleri üzerimde geziniyor. Bakışlarını fiziksel bir dokunuş gibi hissettiğime yemin edebilirim. Ben yaklaşırken tek kelime etmiyor.

Birden uzanıp bileğimden tutuyor ve midemde kelebekler uçuşmasına neden olan bir güçle beni kendi yerine çekiyor. Kapı arkamızdan çarparak kapanıyor ve böylece yalnız kalıyoruz. Sonunda sadece biz.

Kollarımı boynuna doluyorum. "Çok üzgünüm," diye fısıldıyorum ağzına karşı. "Bu gece kontrolümü kaybettim. Bir daha olmayacak."

"Lütfen özür dileme." Dudakları boynumda ve göğsümde geziniyor. Elleri ve parmakları beni keşfediyor. "Benim sonum olacaksın, Billie."

"Ash," diye fısıldıyorum, parmaklarımı saçlarının arasından geçirerek. Kalbim o kadar hızlı çarpıyor ki boğazımda hissedebiliyorum.

Oturma odasındaki lambanın ışıkları odayı hafifçe aydınlatırken hava beklentiyle dolup taşıyor. Gözlerinin içine bakıyorum ve elmas gibi parlıyorlar. Tek istediği benmişim gibi hissettirmesine bayılıyorum.

Öyle ?

Onunlayken, tam da gereken yerdeymişim gibi hissediyorum. *Doğru* hissediyorum. Başka hiç kimseyle böyle hissetmemiştim.

"Bu gece beni mahvettin," nefes alıyorum, dudakları dudaklarıma çarparken sesim titriyor.

Öpüşü vahşice, dili ağzıma zorla giriyor, beni sahipleniyor, bana sahip oluyor. İnliyorum, ellerim teninde geziniyor, vücudumda tüylerim diken diken oluyor. Her yerime dokunuyor, beni Braille alfabesi gibi okuyor, sanki her santimetremi ezberlemeye çalışıyor.

"Ben de senin için aynı şeyi söyleyebilirim. Konuşman harikaydı" diye iltifat etti.

Akıcı bir hareketle beni kollarına aldı ve sanki hiç ağırlığım yokmuş gibi yatak odasına taşıdı. O kadar olmuştum ki doğru düzgün düşünemiyordum bile. Beni ayağa kaldırıyor ve bir adım geri atıyor.

"İşte bu mükemmel bir resim," diye mırıldanıyor, beni içerken içinde.

Nefesimi tutmak için zar zor zamanım oluyor. Onun sıcak ve

Acımasız ağzı vücudumu öpüyor, erişebildiği her santim çıplak teni ısıyor ve emiyor. Asher elbisemin fermuarını dikkatlice açıyor ve elbisem ayaklarımın etrafında, yerde bir su birikintisinin içine düşüyor. Göğüslerim tamamen açıkta, külotum sıırılsıklam. Serin hava tenime çarpıyor ve ben onun önünde tamamen savunmasız bir şekilde duruyorum. Bana nasıl baktığını fark ettiğimde nefesim kesiliyor, karnımda sıcaklık birikiyor. Sahiplenici, ateşli ve açgözlü. Vücudumun ona nasıl tepki verdiğine inanamıyorum.

"Bana bakışın beni güçsüzleştiriyor," diye fısıldıyorum.

Beni öpüyor. "Bir rüya gibisin, Billie."

Asher önümde diz çöküyor, sanki bana tapıyormuş gibi. Ve tapıyor da.

Ayak bileklerime bağlı yüksek topuklu ayakkabılarımı dikkatlice çözüyor ve beni yatağa geri götürmeden önce bacaklarımı öpüyor. Külotumu aşağı kaydırıyor, her santimimin tadını çıkarıyormuş gibi kalçalarımı öpüyor ve emiyor.

"Benim için bacaklarını aç prenses," emrediyor, sesi sert ve inkar edilemez derecede seksi.

Basit bir istek ama söyleyiş şekli nabzımın hızlanmasına neden oluyor. Tereddüt etmeden itaat ediyorum, ihtiyaçtan titriyorum.

Onu izliyorum, çıplak bedenimde dolaşırken gözlerinin kararmasına bayılıyorum. Dokunması için neredeyse yalvarıyorum, onun için. Asher öne doğru eğiliyor ve sıcak nefesini klitorisimde hissedebiliyorum. O yaklaştıkça karnımdaki beklenti kıvrılıyor. Sıcak dili yarığımdan yukarı süzülürken nefesim kesiliyor, benimle alay ediyor, benimle alay ediyor, beni sahipleniyor. Dudaklarımdan bir çığlık kaçıyor, ellerim yorganı yumruklarken o klitorisimin etrafında hassasiyetle dönüyor.

"Ne istediğimi çok iyi biliyorsun," diye inliyorum, kalçalarım içgüdüsel olarak onu karşılamak için yataktan kalkıyor.

Hassas tomurcuğumu emme şekli içime şok dalgaları gönderiyor; dilinin her hareketi beni daha yükseğe çıkarıyor. Ağzı ve parmaklarıyla beni ustalıkla çalıştırırken, onları tam olarak içeride kıvrırken zevk dayanılmaz bir zirveye çıkıyor.

Beni nasıl hissettirdiğini, nefesimin kesilmesini, ona olan doyumsuz ihtiyacımı, her şeyi içime çekiyorum. Gerçek olamayacak kadar iyi görünüyor.

Nasıl oldu da bu adam hep hayatımdaydı ve ben onu şimdiye kadar hiç fark etmedim?

Asher yüzünü daha derine gömüyor ve parmaklarının etrafında sıkıldığımı hissediyorum. Zevk, dilinin her darbesinde ve parmaklarının her itişinde yoğunlaşıyor.

Vücudumu ve her hassas noktamı nasıl ezberledi? Onun, bizim, bunun hissinde boğuluyorum.

"Ash," diye soluyorum, sesim ancak fısıltıyı aşıyor ama bu yeterli.

Anın içinde kaybolmuş, ondan ve bana verdiği zevkten başka hiçbir şeyin var olmadığı keyifli bir sisin içinde dönüp duruyorum. Düşüncelerim rüzgarda savrulan yapraklar gibi dağılıyor, güzel bir sonbahar gününde kaldırımda hışırdıyor.

Onu *daha fazla* hissetme ihtiyacı beni tamamen tüketti.

Sarhoş edici, bunaltıcı.

Düzgün düşünemiyorum; beni uçurumun kenarına yaklaştıırken her sinir ucum yanıyor.

Uzun zamandır nefret ettiğim bir adam beni nasıl bu kadar canlı hissettirebilir?

Tam kırılmak üzere olduğumu düşündüğüm anda, dudaklarında şeytani bir sırıtışla hafifçe geri çekiliyor.

"Benim için ters dön ve o güzel amcığını benim için eğ" diyor.

Bana söyleneni anında yapıyorum. Kıçımı öpüp avuçlarken ve arkamdan içime dalarken vücudum ihtiyaçtan titriyor.

İnlemeler duvarlarda yankılanıyor ve boğazımdan çıkan sesleri daha önce hiç duymamıştım. Tamamen onun büyüğü .

Asher'ın dili beni arkamdan beceriyor ve ben ondan daha fazlasını istiyorum. Beni tamamen yutarken dili ve ağzı hassas tomurcuğuma geri dönüyor ve zar zor dayanabiliyorum. Acımasız, beni o kadar iyi çalıştırıyor ki, tüm galaksileri görüyorum.

"Boşalacağım," diye fısıldıyorum, orgazm üzerime çökerken sesim titriyor, zevk dalgaları vücudumda dalga dalga yayılıyor.

Durmuyor, ben titreyip merhamet için yalvarana kadar üzerimde çalışıyor.

Ama benimle işi henüz bitmedi. Ben daha nefesimi tutamadan pijamasını indiriyor. Kalın siki serbest kaldığında kalbim göğsümde güm güm atıyor. Asher yavaşça içime giriyor, santim santim muhteşem. O kadar büyük ki, içimi doldururken beni mümkün olan en iyi şekilde geriyor.

"Sen benim için yaratılmışsın," diye mırıldanıyor, içime girerken parmakları kalçalarımın gömülüyor.

Her hamlesinde adını haykırıyorum, daha fazlasını istiyorum, hepsini istiyorum. Beni sahiplenircesine, onu asla unutmayacağımdan emin olmak istercesine beceriyor. Ve Tanrım, asla unutmak istemiyorum. İçimde hissettiklerini.

Bana bakışı, sanki dünyada önemli olan tek şey benmişim gibi, sarhoş edici.

"Seninim Ash," diye fısıldıyorum, o tekrar tekrar içime girerken tırnaklarım sırtına batıyor.

"İçinden geldiği gibi prenses," diyor.

"Ben seninim," diye bağıyorum. "Sen de benimsin Ash. Artık bana aitsin."

"Sikeyim evet," diye homurdanıyor, kalçaları benimkilere çarparken ikimiz de kendimizi onun sıcaklığında kaybediyoruz.

Boşaldığında, bir kükreme ile, kendini derinlere dökerken horozu içimde titreşiyor. Onu her yerde hissedebiliyorum - vücudumda, ruhumda- ve bundan geri dönüş olmadığını biliyorum.

Zevk dalgaları ikimizin de üzerine çökerken, vücutlarımız titrerken ona yapışarak tekrar parçalanıyorum. Sonsuza kadar böyle kalacakmışız gibi geliyor, birbirimize sarılmışız, ikimiz de bırakmak istemiyoruz.

Yanımdaki bedeninin sıcaklığı ve nefes alışının yumuşak ritmi diğer her şeyi unutturuyor. Ve biz uykuya dalarken, bacaklar çarşafılara dolanırken, ona aşık olduğumu biliyorum. Hem de çok.

Umarım ondan kurtulabilirim.

İKİ GÜN SONRA

Tüneşin erken doğuşu penceremden içeri giriyor ve alarmım çalmadan beni uyandırıyor. Kolumu , birkaç saat önce onun olduğu serin çarşafları hissediyorum. Şimdiden Billie'yi özleyor, onun sıcak bedeninin benimkine yaslanmasını diliyorum.

Birlikte yattığımızda bana bu kadar mükemmel uyum sağlamasına bayılıyorum. Her zamanki gibi ben uyuduktan sonra sıvışmış.

Minnettarım çünkü onun gidişini izlemekten *nefret ediyorum*.

Duş alıp giyindikten sonra evdeki ofisime geçiyorum ve en alttaki çekmeceyi açıyorum. İçinde kenarları yıpranmış siyah deri bir folyo var ve onu çıkarıp yanımda mutfığa götürüyorum. Bir fincan kahve hazırlarken açıyorum.

Kelimelerin üzerinden geçtikten sonra kapak sayfasını çeviriyorum

-Project Glass Slipper.

Sessiz bir görev olarak başlayan şey tamamen başka bir şeye . Belki Easton ve Weston

başından beri şüpheleniyordum. Belki de benim görmediğim bir şeyi görmüşlerdir.

Kafein etkisini gösterdiğinde, dolaptan yumurta ve pastırma çıkarıyorum. Tam tavayı kaptığım sırada kapıma hafifçe vuruluyor. Aceleyle dosyayı alıp dolaba yerleştiriyorum ve hemen oraya koşuyorum.

Billie şık siyah pantolon takımıyla karşımda duruyor. Saçları geriye doğru taranmış ve dudakları koyu kırmızı. Elinde bir kutu çörek tutuyor. "Kahvaltı mı?"

Onun manzarasını takdir ediyorum. "Menüde sen de var mısın?"

"Keşke. Londra Moda Haftası ile ilgili bir toplantı için otuz dakika içinde ofiste olmam gerekiyor. Dürüst olmak gerekirse korkuyorum."

Bana kutuyu uzatırken kapıya yaslanıyorum. "Yemek için yeterince iyi görünüyorsun."

Bu bana onun mükemmel gülümsemesini kazandırdı.

Kravatımı tutup hızlı bir öpücük çalıyor. "Lacivert sana çok yakışıyor."

"Bana daha çok yakıştırdın," diye mırıldanıyorum, sataşmaya karşı koyamayarak.

"Dur. Beni geç bırakacaksın ve ben geç kalamam," diyor, sesi stresli geliyor ama gülerken başını sallıyor. "İyi günler Banks."

"Şimdiye kadar en iyisi bu, Buz Kraliçesi."

Billie benden uzaklaşıyor ve asansöre doğru ilerliyor. İçeri giriyor ve bana baştan çıkarıcı bir sırıtış atıyor. O anı hafızama kaydediyorum ve aptal gibi sırtarak çatı katıma çekiliyorum.

"O benim," diyorum yüksek sesle, sonra yumruğumu havaya . "Billie Calloway benim."

O zaman ona aşık olduğumu fark ettim. Sanırım hep öyleydim.

Kutuyu tezgahın üzerine koyuyorum ve açtığımda iki tane çikolata kaplı çörek ve bir çift dantel buluyorum.

külot. Onları parmağımla yakalıyorum ve kasıklarının onun sularıyla ısladığını fark ederek gülümsüyorum. "*Kötü, kötü kız.*"

Onları yüzüme götürüyorum ve onun tatlı kokusunu içime çekiyorum,

Bu sabah kendine dokunurken beni düşündüğünü biliyordum. Kızım benim için *doyumsuz* ve ona asla doyamayacağım. Hamptons'da Billie'nin engellerini açmam tam da ikimizin ihtiya ı olan şeydi. Bunun için Nick'e sonsuza dek minnettar olacağım.

Aletim canlanıyor ama görmezden geliyorum, söz verdiğim gibi her damlamı ona saklıyorum. Sırtarak külotu cebime tiki t r yorum. Şimdiden yaşadığım en iyi pazartesilerden biri olmaya ba ladı.

Çikolata kaplı, krema dolgulu çöreklerden bir ısırık alıyorum ve uyanıp birlikte uykuya zamanı iple çekiyorum. Bir kez olsun bu hayatta tek başıma s r kleneceğimi düşünmüyorum çünkü yıllardır ilk kez biri benimle aynı şekilde hissediyor. Hiç Billie gibi bir şey ya amamı tım. Kahretsin, o muhteşem.

Folyoyu elime alıyorum ve yıllar boyunca kapsamlı notlar tuttuğum not defterine doğru çeviriyorum. Bugün hakkında bir şeyler karalıyorum.

Siyah pantolon giyiyor. Sa lar arkaya kaymı . Tam bir duman gösterisi. Bana kahvaltı ve külot getirmiş. O yürüyen bir rüya.

Billie Calloway amaç olabilir, ama şimdi bütün olay örgüsü o, istediğim tek kadın.

Yıllar boyunca onun hakkında yazdıklarımı gözden geçirirken, bunun -açık olmamızın- kaçınılmaz olduğunu fark ediyorum. Belki de Weston ve Easton'ın kız kardeşlerine bakmam için bana ba vurduklarında planları buydu.

Weston bunca zamandır çöpçatanlık mı yapıyordu? G r n  e göre, bu konuda tanınıyor.

JOSH OFISIME GIRIYOR, ÜZERİNDE BİR HIRILTISI VAR. USB'YI ÇEKİYORUM.

bilgisayarımdan çıkarıp ona gülümsüyorum.

"Lütfen oturun," diye teklif ediyorum, iğrenç derecede nazık davranarak, Lustre Fashion'ın bir kara para aklama planından başka bir şey olmadığını kanıtlayabilmek için sistemlerine yeterince erişim sağladığımda bunun ne kadar tatlı olacağını hayal ediyorum. Şimdiye kadar hep öyle oldu.

Josh yere çöküyor ve gerçek bir çocuk gibi kollarını göğsünde kavuşturuyor. Billie bir keresinde ona erkek çocuk dediğinde haklıydı.

"Ne istiyorsun? Nick'e seni artık sözleşmemde istemediğimi söyledim," diyor.

"Sana bir özür borçluyum," diye içtenlikle cevap veriyorum, onun sistemine girip ihtiyacım olan kanıtı elde edecek kişinin olmam gerektiğini biliyorum. Başka kimse yapamaz, Nick bile.

Kaşları şaşkınlıkla çatılır. Bunu hiç beklemiyordu. "*Özür mü diliyorsun?*" diye soruyor kuşkuyla.

"Evet. Billie ile bir araya gelmemin tek nedeni Sana nasıl daha iyi yardım edebileceğimi bulmaya çalışıyorum." Ona şeytani bir sırıtışla aynı olduğumuzu göstermeye çalışıyorum. Hiç alakası yok ama onun gibi pislikler diğer pisliklerden hoşlanır. Bir kuşun tüyü ve hepsi bu. "Hadi ama. Onunla sektör hakkında bilgi almak için çıktığını biliyorum," diyorum, lafı dolandırmadığımı anlamasını sağlayacak kadar hafif ve zehirli tutarak.

Benden , ki korkmalı da.

"İlk başta, evet. Ama ona aşık oldum. Kalbine. Onun sıkı kıcına."

Midem bulanıyor ama rol yapmaya devam ediyorum. "Bunu fark ettim ve Lustre Fashion'ın dünyayı ele geçirmesine yardımcı olmak için ihtiyacım olan bilgileri aldıktan sonra işleri bitirdim. Şimdi, eğer istersen

Benimle çalışmak istiyorsan, güvenini kazanmak için ne gerekiyorsa yapmaya hazırım. Seni zirveye taşıyacağım Josh."

"Hissettiğim intikam bu mu?" diye soruyor, ağzının kenarlarında bir sırtıma oynuyor. "Lanet seni yakaladı mı?"

"Aslında bu bir intikam." Kendisine yönelik olduğunu bilmediğini bildiğim kıkırdıyorum. "Ben *onun* karması ve lanetiyim. şimdi, ne diyorsun? Birlikte geçireceğimiz zamanın geri kalanını değerlendirmeye hazır mısın?"

Boynunu kırdı, sonra bana baktı. "Ofisimde, genel merkezimde ve sadece benim için istiyorum. Kamuoyundaki imajım konusunda yardıma ihtiyacım var."

"Halkın sizi olduğunuz gibi görmesine kesinlikle yardımcı olabilirim," diyorum hiç tereddüt etmeden ve yalan söylemeden. "Lustre Fashion'ın arkasında kimin olduğunu ve son altı yılda nakit akışınızı ve krlılığınızı artırmak için ne kadar sıkı alıştığınızın bilmeliler."

İşte o zaman kara para aklama başladı. Nereden mi biliyorum? Kız kardeşim bunu anladı ve ifşa etmek istediği kişiler hakkında bir dosya hazırladı. Kilitli klasörlerine girdikten sonra bilgileri çıkardım ve her şeyi buldum. Bir bakıma bunu Billie, Eden ve bu adamdan hiç hoşlanmadığım için yapıyorum.

"Onu geri istiyorum Asher," diye fısıldar.

Ona bilmiş bir gülümseme veriyorum, kaşlarını kalkıyor. "Ona ihtiyacın yok, Josh. Başka o kadar çok şey var ki-"

"Kontratımın geri kalanı boyunca onun yanında bulunman yasak."

"Hiç sorun değil," diye cevap veriyorum kendimden emin bir şekilde başımı sallayarak. "Ancak, aynı yerde bulunduğumuz zamanlar olabilir. Örneğin, Londra Moda Haftası. O etkinlikte size katılmak isterim. Senin için büyük bir gece olacak. Ayrıca Weston ve Easton ile çalışıyorum, bu yüzden yollarımız keşişebilir."

"Londra Moda Haftası için kesinlikle bana katılıyorsun. Benim gölgem olmanı istiyorum. Benim şirketimi

iyisi. Ondan daha iyi olduğumda beni geri isteyecek. Ben her zaman istediğimi alırım, Asher," diyor bana.

"Ben de," diyorum. "Bana bir şans daha veriyor musun?"

Kocaman sırtıyor ve elini uzatıyor. "Evet."

Sıkıca tutup sallıyorum, ona güvenemeyeceğimi biliyorum. "Beni hayal kırıklığına uğratma, yoksa seni öldürürüm."

Elini daha sıkı kavriyorum, her kemiğini kırmaya hazırım. "Beni bir daha tehdit edersen sana ve tüm ailene ne olacağını görürsün," diye uyarıyorum onu.

Uzaklaştığımızda gözlerinde gerçek bir korku görüyorum ama bu onu daha az tehlikeli yapmıyor.

Josh'un yöntemleri ve ona karşı ilgilenme şekli tam olarak yasal değil. Parmaklıklar ardına konması gerekiyor çünkü kendisine yakın olan herkes için tehlike arz ediyor.

"Güvenini tekrar kazanmak için sabırsızlanıyorum Josh," diyorum ses tonumu sabit tutarak. "Her durumda, her zaman *doğru* yapacağımı bil."

Bu bir söz. Tutacağım bir söz.

"Teşekkürler," diyerek uzaklaşırken diğer eliyle avucunu ovuşturuyor.

Tutuşum biraz fazla sert olmuş olabilir ama olsun. Kapı arkasından kapanıyor ve bunun düşündüğümde çok daha kolay olduğunu fark ederek bir nefes alıyorum.

Lanet olsun. Josh. Lustre.

Omuzlarımı geriye atıyorum, bittiği için rahatlıyorum ama bu süreçte kendimi kaybetmemeyi de umuyorum. Babam gibi hor gördüğüm adamlar kadar acımasız olabileceğimden endişeleniyorum. Bu yöntemler hiçbir şekilde geleneksel değil ve bilgisayar korsanlığı doğası gereği tehlikeli ama kimsenin Lustre'yi durduracak cesareti ya da bilgisi yok. Sadece benim var.

Kendimi işe fazla kaptırmadan telefonumu alıp kardeşimi arıyorum. "Lütfen beni görmeye gel."

Birkaç dakika sonra Nick masamda karşıma oturdu, gözleri merakla doluydu. "Ne yaptın sen?"

"Yarından itibaren, önümüzdeki bir ay boyunca Lustre Fashion'da sadece Josh için çalışacağım."

Nick, "Kontratının bitmesine iki ay var," diye belirtiyor.

"O kadar uzun sürmeyecek. Olayların bu şekilde değişmesi nedeniyle, bu iş beklediğimden çok daha kısa sürede bitecek. Bir ay içinde. Veri tabanına eriştiğimde, işi *bitmiş* olacak," diyorum zihnimde canlandırarak.

"Asher"-Nick başını sallıyor-"öcü meselesini bıraktığını söylemiştin."

"Evet, şey, fikrimi değiştirdim," diye omuz silkerek cevap veriyorum. "Ben sadece etik işlere yardım ederim Nick. Diğerlerini yok ediyorum çünkü onlar zehirli. Bunu herkes biliyor. Josh vampiri evine davet etti ve şimdi bu kadar aptal olmasının sonuçlarına katlanmak zorunda kalacak. Benden yardım istedi çünkü beni bir tehdit olarak görüyor." Dudaklarımda şeytani bir sırıtış yayılıyor. "Öyle olmalı."

"Neden bu kadar kararlısın?"

"Eden için," diyorum, Lustre'nin onun alınacaklar listesinde olduğunu bildiğim için. Kız kardeşim gün ışığı olabilirdi ama aynı zamanda bir Wraith'ti, iş dünyasının gerçek Batman'iydi. Burası onun Gotham Şehriydi. "Onun rüya listesindeki her şeyi neredeyse bitirdim, Nick."

Beni inceliyor. "Peki sonra ne yapacaksın? Şehri terk mi edeceksin?"

Arkama yaslanıp gülümsedim. "Billie'ye evlenme teklif edeceğim."

"Asher, bu daha çok yeni," diyor.

"Bu yirmi yıldır devam ediyor, Nick. O her zaman benim hayalimdeki kızdı ve sonunda onu karım yapma şansına sahip oldum."

Kıkırdıyor. "Kız kardeşinin olmaması çok kötü."

"Hayır, ama en iyi arkadaşı var ve o da senin yepyeni üvey kız kardeşin oluyor," diyorum.

Nick gülüyor. "Harper, Zane yüzünden her zaman *benim* küçük kız kardeşim oldu. Onunla bir ilişki *asla* olmayacak."

"Bu çok kötü. Çok eğlenceli birine benziyor," diyorum.

BILLIE ÇATI KATINDAKİ KANEPEDİ YANIMDA OTURUYOR.

"Bugün Josh'a seni bir daha asla görmeyeceğimi söyledim. Şu anda bir kontratı bozuyorum."

Homurdanıyor. "Sana inandı mı?"

"Evet," diyorum ve o da eğilip beni öpüyor, beni sırtüstü yatırıyor. "Hâlâ onda ne bulduğunu anlamaya çalışıyorum."

Derin bir nefes çekiyor. "Onun dikkatini çektim ve o da benim dünyamı anladı. Çekici biri. Küçük penisli. Beni zar zor boşaltabiliyordu. Genelde kendim bitirmek zorunda kalırdım ama o denedi. Yine de beni aldatma cüretini gösterdi. Güvenimi kırdı ve bu bir kez kayboldu mu, her şey biter."

"Özür dilerim," diye fısıldadım, bundan çok daha iyisini hak ettiğini biliyordum.

"İşin kötü tarafı, aldatmasaydı muhtemelen ona razı olurum," diyor. "Kimse beni istemiyor."

Elini tutup onu kendime doğru çekiyorum. "Lütfen kapa şu lanet çeneni. Herkes seni istiyor, güven bana."

"Hayır, değil. Ben yaklaşılabılır biri değilim." Geniş geniş sırıtıyor, gözlerinde alevler dans ediyor.

"Sadece güçlü bir adama ihtiyacın var," diyorum. "Senden korkmayan birine. Çoğu öyle."

"Sen değil misin?" diye soruyor.

"Hayır, prenses. İnandığın şeylerde ya da hissettiklerinde geri adım atmaman hoşuma gidiyor. İçinde bulunduğun durum ne olursa olsun gerçekte sensin," ona diyorum, bir öpücük yapıyorum,

Bana ne yaptığının farkında olup olmadığını merak ediyorum.
"Takdire şayan."

Sehpanın üzerinde titreyen mumlar yanıyor, o göğsümde yatarken etrafımıza sıcak bir ışık saçıyor.

"Bir itirafta bulunacağım," diyorum başparmağımı alt dudacağına hafifçe sürterek.

"Tamam," diyor.

"Stanford'a başvurduğum için çünkü oranın senin hayalindeki üniversite olduğunu okumuştum ve seni tekrar görme şansı yakalamak istedim."

"Gerçekten mi?" diye soruyor. "Bu aslında çok şirin."

"Seni tekrar bulduğumda kendimin en iyi versiyonu olduğumdan emin oldum."

"Ve sonra senden anında nefret ettim," diye fısıldıyor, sesi şimdi daha yumuşak. "Özür dilerim. Dürüst olmak gerekirse, gerçekten gözüm korkmuştu çünkü sana bekaretimi verebilirdim. Gözlerimiz buluştuğunda çok kızmıştım. Karşılaştığım ilk yakışıklı erkek bende kelekler uçurdu... *zayıf kış.*"

Kıkırdıyorum. "Dürüst olmak gerekirse biraz memnunuz. Sanırım birbirimizi daha önce bulmuş olsaydık farklı bir hayatım olurdu. Kötü bir hayat değil, sadece farklı bir hayat." Evli olduğumuzu, ailelerimiz için nefret ettiğimiz işlerde çalıştığımızı ve hayatın akışına ayak uydurduğumuzu hayal ediyorum. "Pişman değilim."

"Ben de bilmiyorum," diyor sırtarak. "Muhtemelen şimdiye kadar on çocuğum olurdu."

"Çocuk istiyor musun?" Bunun daha önce konuştuğumuz bir konu olmadığını bildiğim için soruyorum.

"Bilmiyorum. Şu anda hayatımdan memnunuz. Lexi de birkaç ay içinde doğacak. Üçüzleri doğduktan sonra annelik konusunda nasıl hissettiğimi göreceğim çünkü Lexi'ye ona mümkün olduğunca çok yardım edeceğime söz verdim..."

"Üçüz olduklarını unutmuşum. Vay be."

Beni öpüyor. "Benden gerçekten nefret mi ediyordun?"

"Seni bu kadar mutlu edebileceğimi bildiğim halde bana bir şans vermediğin için senden nefret ettim ve seni suçladım," diye itiraf ediyorum.

"Ukala. Bunu sevdim."

"Ama seni sınırlarına kadar zorlamaktan zevk aldım. Sana eşek şakaları yapmaktan çünkü o kadar sinirleniyordun ki yüzün kıpkırmızı oluyordu. Küçük bir velet gibi davranıp beni başka erkeklerle kıskandırmaya çalışmanı izlemek. Üniversitede gerginlik *hep* vardı. Kahretsin, seni çok istiyordum."

"Fark etmedim," diyor şakacı bir şekilde, dudaklarında alaycı bir gülümseme beliriyor. "Başından beri planın bu muydu? Sana bağımlı olduğumdan emin olmak mı?"

"Hayır, ama her şey değişir. Ortamlar değişir."

Başını sallıyor. "Bukalemunlar."

" demişken, manşet linklerinizi kimin kazandığını biliyor musunuz?"

Teklifler sonuçlandı mı?"

"Henüz değil, ama kim kazanırsa anonim kalacak," diyor. "Yıllardır kim olduğunu bulmaya çalışıyorum ama müzayede evi kılını kıpırdatmıyor. Onlara rüşvet vermeyi bile denedim."

Parmaklarımı onunkilerle birleştirip parmak eklemlerini usulca öpüyorum. "Muhtemelen zengin bir pisliktir."

"Açıkçası. Bence Easton ve Weston çünkü parçaları hiç giyilmiş olarak görmedim. Bence sadece nazık davranıyorlar ve isimsiz bir alışverişle vakfa para aktarıyorlar. Ayrıca, her zaman uçuk miktarlar oluyor" diyor. "Londra Moda Haftası'na katılıyor musunuz?"

"Aslında evet," diyorum ona.

"Mükemmel." Gözleri sanki her ayrıntıyı ezberlemeye çalışıyormuş gibi yüzümde geziniyor.

Bana hayran hayran bakıyor ve ben onun bakışları altında olmayı seviyorum. "Seninle gizlice kaçmak için sabırsızlanıyorum," diye itiraf ediyorum.

"Sana bir şey söylemem gerek," diyor, yutkunurken sesi biraz titriyor.

"Tamam," diye onu cesaretlendiriyorum, dökmesini istiyorum çünkü beklenti çok ağır geliyor.

"Bir oldu." Duraklıyor, sonra devam ediyor, "Tamam, *birkaç* kez oldu. Ama.." Sertçe yutkunuyor

Yine. "Nasıl söyleyeceğimi bilemiyorum, o yüzden ağzımdan kaçıracağım."

Gülüyorum, onun bu kadar telaşlı olmasını çok sevimli buluyorum. "Mmhmm."

"Josh ve ben seks yaparken *senin* adını söylediğim zamanlar oldu."

Ağzım düşüyor açılıyor, ve sonra bir sırtıış yayılıyor. "Sen

"Benimle seks yapma fantezisi kurdun mu?"

"Yapabildiğim tek zamandı, bilirsin işte..." diye itiraf ediyor dudaklarını ağzına götürürken.

"*Kötü kız*," diye mırıldanıyorum, eğilip bir öpücük çalıyorum, onun tadına . "Benden nefret etmesine şaşmamalı."

"Onunla birlikteyken seninle birlikte olduğuma inanıyordu," diyor, sesinde biraz muziplik var. "Sadece zihnimde."

"Bunu duymaya bayılıyorum. Ah, tatlı zafer. Denemeden kazanmak en iyisi." Eğilip onu tekrar öpüyorum, aramızdaki elektriksel bağı hissediyorum. "Üniversitedeyken seninle ilgili ıslak rüyalar görürdüm."

"Gerçekten mi?" diye soruyor, gözleri şaşkınlıkla açılıyor.

"*Ateşli*." "Ve şimdi o hayalleri seninle birlikte yaşayacağım," diyorum.

alaycı bir ses.

"Ama gizlice," diye ekliyor, kaşları hafifçe çatılıyor.

"Bu seni rahatsız ediyor mu?" Nasıl hissettiğini bilmek istediğim için soruyorum.

"Sayılır. Bugün Louis'e ne kadar aşık olduğumu anlatan birkaç makale okudum. Bu konuda onun övgü alması doğru değil," diyor bana, sesinde biraz hayal kırıklığı var. "Dünyanın bizi bilmesini istiyorum."

"Olacak," diye söz veriyorum, onu rahatlatmaya çalışarak. "Ve bizim aşk hikâyemiz şimdiye kadar anlatılanların en iyilerinden biri olacak."

Bunun ne kadar derin olduğunu bilmiyor.

"Zaten öyle," diye fısıldıyor ağzımın , öpmek için eğiliyor.

M Telefonum yatağımın başucundaki masanın üzerinde vızıldıyor ve beni sarsarak uyandırıyor. Gelen mesajı okuduğum an kalbim sıkışıyor. bilinmeyen bir numara.

BİLİNMIYOR

Yakında, dünya senin nasıl bir fahişe olduğunu görecek.

Endişe göğsümde yılan gibi kıvrılıyor ve zorlukla nefes alana kadar beni sarıyor. Mesajı hızla tekrar okuyorum ama tehdit aklımdan çıkmıyor, derimin altına sızan bir zehir gibi.

Bu Josh olmalı. Onu hile yapmakla suçladığımda benzer bir şey söylediğini hatırlıyorum.

Ona ya da başkasına asla sadakatsizlik etmedim. Bu benim çalışma şeklim değil.

Asher'la son birkaç haftada inşa ettiğimiz bu güzel şeyin cam gibi kırılmasını istemiyorum. Aramızdaki şeylerin değişmesini istemiyorum. Asher'la herkesin önünde olmayı dilesem de, onu dış dünyanın baskısından ve izninden uzakta, kendime saklamaktan hoşlanıyorum. Ne zaman bir ilişkim olsa, medya doğrudan evlilik ve çocuk konusuna atlıyor.

Yirmili yaşlar. Sırf toplum içinde birinin elini tuttuğunuz için yüzünüzün her müstehcen magazin gazetesinin ön sayfasında yer aldığını düşünün. Halkın ne kadar acımasız olabileceğinden dolayı, bir gün saklanmak zorunda kalmayacağımızı bilerek paylaştığımız her özel anın tadını çıkarıyorum.

Asher'ın yapmaya kararlı olduğu şeyi bitirmesini beklemek zorundayım.

Josh, Asher'ı günde on sekiz saat çalıştırıyor ve ben onu dört gündür görmüyorum. En son birlikte olduğumuzda beni usulca öptü ve her şeyin bitmek üzere olduğuna dair söz verdi.

Telefonumu kilitliyorum, spiral yapmamaya çalışıyorum. Bunun günümün gidişatını belirlemesini istemiyorum.

Hızlı ve mekanik bir şekilde giyiniyorum, zihnim acele ediyor. Siyah ipek bluzumu düzeltirken parmaklarım titriyor, sonra bileğimin hızlı bir hareketiyle takım elbise ceketimi ilikliyorum.

Josh'un beni tehdit etmesinin ne kadar süreceğini merak ediyordum. Bunu bekliyordum, neredeyse en kötüsünü bekliyordum.

Alabama bindiğimde şoförümün uzaklaşmasını engelliyorum ve Brody'ye mesaj atıyorum.

Bir dakika sonra benimle birlikte arka koltuğa kaydı. "Ne oldu?"

Telefonumun kilidini açıp ona veriyorum.

Mesajı okuyor, kaşları çatılıyor. "Kimin numarası bu?"

"Bilmiyorum. Muhtemelen kullan at bir telefon. Ama sanırım Josh," diyorum ona, sesim fısıltıyı ancak aşıyor.

Kuzenim gözlerimle karşılaşıyor ve çenesi olduğu yerde kilitleniyor. "Sana karşı elinde ne var?"

"Hiçbir fikrim yok," diye fısıldıyorum, kalbim küt küt . "Bu benim en kötü kâbusum."

Brody'nin gözleri yumuşar. "Asher'a söyledin mi?" Başımı sallıyorum. "Henüz söylemedim."

Brody bana "Onunla konuşacağım," dedi.

"Lütfen bunu yüz yüze konuşun. Ona mesaj atma, tamam mı?" "Bunu yapabilirim," diyor.

"Bu konuyla ya da bizimle ilgili hiçbir şey yazılı hale getirilemez," diye onaylıyorum.

"Küçük kuzen, kendini neyin içine soktun?" Brody, yüz hatlarına kazınmış bir endişeyle soruyor.

"Bilmiyorum," diye itiraf ediyorum, tüm bunların bana hissettirdiklerinden hiç hoşlanmıyorum. Göğsüme baskı yapan bir ağırlık gibi.

Bellamore merkezinin önünde bırakıldım. Ofisime giderken asistanım bana duble espresso uzatıyor. Ona teşekkür ediyorum ve heykellerime göz gezdirerek bekleme odasına geçiyorum.

"Sence bunlar alete benziyor mu?" Kaşımı kaldırarak soruyorum. "Gerçeği söyle lütfen."

Kaşları yukarı doğru kalkıyor ve sertçe yutkunuyor. "Beni kovacak mısın?"

"Hayır," dedim ona.

"Evet, öyle," diyor küçük bir gülümsemeyle.

"Lütfen bunları gün sonuna kadar taşıyın ve Calloway Güzel Sanatlar Müzesi'ne bağışlayın. Nerede sergileneceklerine kardeşlerim karar verebilir." Sanki heykellerin daha hızlı yok olmasını sağlayacakmış gibi elimi umursamazca sallıyorum.

"Evet, ," diyor.

Ofisime geçip masanın arkasındaki sandalyeme oturuyorum.

Omzumun üzerinden bakıyorum, Asher'ın görüşümü engellemek için panjurları dikilmiş binasını görüyorum. Sorun değil çünkü orada olmadığını biliyorum - Hamptons'tan döndüğümüzden beri orada değildi.

Her şey o kadar hızlı değişiyor ki başım dönüyor. Yine de şikayet etmeyeceğim çünkü kendimi bir ay önceki kadar kaybolmuş hissetmiyorum. Asher sayesinde yıllardır ilk kez umutluyum.

Gün, tasarımcılarla saatler süren yorucu toplantılarla geçip gidiyor. Harper ve ben Josh'ı tasarımlarımızla kandırmak için planımızı ilerletiyoruz. mı?

Konferans odaları ve telefon görüşmeleri birbirine karışıyor, sesler arka planda kayboluyor ve ben rastgele bu sabah bana mesajla gönderilen tehdidi hatırlıyorum. Beni rahatsız ediyor, bir gölge gibi gizleniyor.

"İyi misin?" Harper ofisimin kapısına yaslanmış, yüzünde endişe dolu bir ifadeyle soruyor. "Bütün gün sarsılmış görünüyordun."

"İyiyim," diye yalan söylüyorum, daha çok yüz buruşturmaya benzeyen gülümsemeyi zorluyorum.

Bilerek iç geçiriyor, içeri giriyor ve kapıyı yavaşça arkasından kapatıyor. "Billie, bana numara yapamazsın. Neler oluyor?"

Gözlerimi kısa bir süreliğine kapatıyorum ve sonra sessizce itiraf ediyorum: "Bu sabah tehditkâr bir mesaj aldım. Josh'tan olduğunu biliyorum, Harp. Benimle ilgili ne tür bir pisliği var bilmiyorum ama-"

Çenesi gerilir. "Bunu yapmasına izin verme. Ona bu gücü verme. Sen Billie Calloway'sin. İsteddiği kadar tehdit edebilir."

"Onun neler yapabileceğini bilmiyorsun," diye fısıldıyorum, sözlerinden güç toplayarak.

"Biliyorum." Harper güven verici bir şekilde omzumu sıktı. "Asher senin yanında. Hiçbir şeyin olmasına izin vermez, bebeğim. Şimdi bana ne üzerinde çalıştığını göster."

iPad'imın kilidini açıp ona veriyorum. Tasarladığım farklı kıyafetler arasında geziniyor. Zihnimi bu şekilde meşgul ediyor, duygularımı kumaşa ve eskizlere döküyorum.

"Vay canına," diyor ve kollarını kaplayan tüylerden kurtulmaya çalışır gibi kıpırdanıyor. "Tüylerim diken diken oldu. İşte bu. Londra'da sergilediğimiz şey bu."

"Harp," diye fısıldıyorum, endişem artıyor, "üç haftadan biraz fazla zamanımız var. Hepsini bir araya getirebilmemin imkânı yok."

"Beni dinle. Sen Billie Calloway'sin. Bunu gerçekleştir," diye ısrar ediyor, sesi sert. "En iyi terzilerimizden bir ekip oluşturacağım. Aklınızda bir model var mı?"

"Tabii ki bilmiyorum. Bununla oyalanıyordum," diyorum.
"Ciddi bir şey değildi."

"Bu İnanılmaz." o söylerBen, işaretleme vurgulayarak.
"Bu tasarımı podyumda yürüyeceksin."

Başımı sertçe sallıyorum. "Harp, gençliğimden beri hiç
gösteri yapmadım."

Dudaklarını yalıyor ve gülümsüyor. "Sanırım bu değişiyor."

"Lütfen Yapma. çek rütbe," I Fısıltı,
yarım Şaka yapıyorum, yarım

Ciddiyim.

"Doğru boyda ve yapıdasınız. Kendine güveniyorsun ve
hükmediyorsun. Bir elmas gibi parla" diyor.

Sertçe yutkunuyorum, şüphelerim geri geliyor. "Ciddi . Bu
imkânsız."

"Siz inanmadığınız sürece hiçbir şey imkânsız . Sen bizim
şov yıldızımızsın, bebeğim." kıkırdıyor, enerjisi bulaşıcı.
"Bunu bir sır olarak saklıyoruz. Kimse ne üzerinde
çalıştığımızı bilemez." Harper serçe parmağını bana doğru
uzatıyor. "Yemin et."

"Ama..."

"," diyor ve bundan sıyrılmama izin vermeyeceğini
biliyorum.

Serçe parmaklarımızı birbirine geçirip kilitliyoruz, söz
veriyoruz.

"İçimde iyi bir his var. Asla göz ardı etmediğim bir his"
diyor, yüzünü aydınlatan ışıltılı bir gülümsemeyle. Harper
ellerini birbirine vuruyor ve gülüyor. "Bu bizim geri
dönüşümüz."

"Bunun için bir ismim yok," diyorum, heyecan ve endişe
karışımı bir hisle.

"Bir şeyler düşüneceksin," diye cesaretlendiriyor, bana olan
inancı sarsılmıyor.

"Peki ya orijinal kadromuz ne olacak?" Hâlâ durumu
kavramaya çalışarak soruyorum.

"Bir ekleme ile elimizdekini koruyacağız." Elbiseyi işaret
ediyor. "Bunu."

İç çekiyorum. "Bu riskli."

"Beklenmedik bir şey. Almak istediğim bir risk," diye onaylıyor Harper parlak bir gülümsemeyle. "Görünüşe göre yapacak işlerin var."

"Arp," diye fısıldıyorum.

"Ürün geliştirme müdürü Lucia'yla temasa geçeceğim ve yarın gün sonuna kadar bir kalıp kesmek için çalışabiliriz," diyor, sesi sabit ve kendinden emin. "Artık küçük oynamak yok, Billie. Bellamore'un neden *en iyisi* olduğunu onlara göster."

Duygularım sel gibi akıyor. "Ya yapamazsam?" "Yapabilirsin. *Yapacaksın*. Ben sana inanıyorum." "Bu bizim markamız değil," diyorum.

"Markamız *biziz*," diye onaylıyor, gözleri inançla parlıyor. "Sadece siz olun. Herkes bunu ister."

"Senden ortağım olmanı istemek verdiğim en iyi kararlardan biriydi," diyorum ona. "Seninle gurur duyuyorum, Harp."

"Seninle gurur duyuyorum, Küçük Bayan CEO. Şimdi onları mahvedelim. Kadın modasından anladığını sanan bu boktan adamların önüne yatmak yerine dünyaya ne olduğumuzu gösterelim. Bu *bizim* sektörümüz, onların değil."

Harper bana bakıyor, gözlerinin arkasında ateş yanıyor, sanki Bir şeyi kanıtlamak için her yeri yakmaya hazır.

Moral konuşmamdan sonra Harper düşüncelerimi toplamam için beni yalnız bıraktı.

Omuzlarımdaki baskı neredeyse dayanılmaz. On yılı aşkın bir süredir böyle bir tasarım yapmamış ya da podyumda yürümemiştim ve bu süre zarfında hiç podyuma layık bir konsept yaratmamıştım.

Geçen hafta çizdiğim balo elbisesine bakıyorum. Yanık turuncudan kırmızıya dönüşüyor, hayatla titreşiyor gibi görünen ateşli bir başyapıt. Gözlerimi kapattığımda, etek ucunda dalgalandığını canlı bir şekilde hayal edebiliyorum. Kumaşlar ve kalıp zihnimde çok net. Pırıltılı süslemeler göğüs kısmını kaplayacak; özenli el işlemleri saatler sürecek.

Dehşet beni sımsıkı sarıyor ama elimden geldiğince bastırıyorum ve doğrudan Harper'a bağlı olarak çalışan tasarım direktörümüz Fallon'la temasa geçiyorum.

Gökyüzü turuncu ve pembenin büründüğü anda işten çıkıyorum. Binanın arka çıkışından gizlice çıkıp arabama biniyorum, paparazzilerden korunmak ve ele avuca sığmayan benliğime dönmek için sabırsızlanıyorum. Binama vardığımda rahatlamış bir iç çekiyorum.

Çatı katıma girer girmez doğruca kanepeye yöneliyorum ve çantamı yere koyuyorum. Başımı yastığa yaslayıp tavana bakarak zihnimin bir anlığına dalmasına izin veriyorum. Çantamdaki telefonum çalıyor ve onu çıkarmak için içine giriyorum.

BRODY

Haberdar edildi.

Cevap vermek için acele ediyorum.

BILLIE

Teşekkür .

Kuzenim bana bir başparmak emojisi gönderiyor ve ben de telefonumu kilitleyip düşüncelerime geri dönüyorum. Kanepede ne kadar oturduğumu, kendi kafamın içinde kaybolduğumu bilmiyorum. Beni kendime getiren tek şey kapının çalınması.

Gizli kapımız. *Tak, tak, dur, tak.*

Kapıyı açtığımda Asher'ın gözleri endişeyle dolu bir şekilde orada durduğunu görüyorum.

Onu kendimle birlikte içeri çekiyorum, varlığına hava gibi ihtiyaç duyuyorum. "Brody bana söyledi, ben de hemen buraya geldim," diye mırıldandı. dudaklarımı bir öpücükle yakaladı.

Onun içinde eriyorum, onu çok özlüyorum. Beni kendine doğru çekip sıkıca sarılıyor. Kolonyasını içime çekiyorum - evim gibi hissettiren bir koku, keşke onu şişeleyip hep yanımda tutabilsem.

"Seni özledim," diye itiraf ediyorum, sesim ancak fısıltıyı .

"Kahretsin, ben de seni özledim," diye cevap veriyor ve yüzüne kazınmış yorgunluğu görebiliyorum. "Başka tehdit mesajları aldın mı?"

"Hayır." Gülümsemek için kendimi zorluyorum ama zayıf, kırık bir ayna gibi.

Başını sallıyor ve yüzümü ellerinin arasına alıyor. "Sana ne yapmış olabilir?"

Düşüncelerimi düzene sokmaya çalışarak titrek bir nefes verdim. "Bilmiyorum. Kısa mesajlar mı? Dört yıldır birlikteydik Ash. Yaptığımız her konuşmayı yayınlayabilirdi."

Asher'ın gözlerinde öfke parlıyor. "Bunun olmasına izin vermeyeceğim."

"Endişelendiğim ben değilim," diye fısıldıyorum, gömleğini kavrayıp onu daha yakına çekerek. "Sorun sensin Ash. Seni kaybedemem."

"Josh'un söyleyebileceği hiçbir şey senden vazgeçmeme neden olamaz." İfadesi bir anda yumuşuyor, korumacılıkla kırılğanlık birbirine karışıyor. "Beni kaybetmeyeceksin. Asla. Bu aşk kırılğan değil, Billie. Kurşun geçirmez. Ne olursa olsun, dünyaya karşı sen ve ben varız."

Göğsümde duygular kabarıyor, rahatlama kararlılıkla karışıyor. "Söz veriyor musun?"

"Yemin ederim," diye mırıldanıyor, dudaklarıma yumuşak bir öpücük kondurarak beni bu ana hapsediyor. "Sen benimsin. Bunu hiçbir şey değiştiremez."

Nefes veriyorum, kucaklamasının sıcaklığına tamamen teslim oluyorum. Dokunuşu içimde derinlerde bir şeyleri ateşliyor, beni tutsak eden kalıcı korkuları eritiyor. Beni yavaşça, derinden öpüyor, ağzı vaatler ve sonsuzluk tadında. Elleri vücudumda nazıkçe aşağı kayıyor, hem fiziksel hem de duygusal katmanları sıyrıyor. Kalbim hızla çarpıyor, nefesim kesiliyor ve tüm dünyam sadece ona daralıyor.

Biz öpüşürken solan ışık vücutlarımıza gölgeler düşürüyor. Şefkatli ama sahiplenici, her hareket bağlılığımızın derinliğini yansıtıyor - yolumuza çıkan her şeyle birlikte yüzleşeceğimize dair sessiz bir yemin.

"Sen benimsin, prenses." Tenime fısıldadığı sözcükler tüylerimi diken diken ediyor. Alnımı, kirpiklerimi ve yanaklarımı öperken elleri saçlarımın arasından geçiyor. Tapınma gibi geliyor.

"Sen her şeyimsin," diye fısıldıyorum dudaklarına. "İstediğim her şeysin."

İçimde kabaran duygularla ona sarılırken gözlerim yaşıyor. Alnını benimkine bastırıyor, birlikte dönerken nefeslerimiz birbirine karışıyor. Bu- biz- her riske, her fedakarlığa değer.

Asher Banks benim geleceğim, kalbim, evim. Ve bunu tehdit etmeye cüret eden herkesle savaşıcağım.

"Senin için savaşa giderim," diye itiraf ediyor, dudaklarını hafifçe dudaklarıma bastırarak. "Kahretsin, zaten yaptım."

UYANDIĞIMDA ASHERBACAKLARI BENIMKILERE DOLANMIŞ, SICAK BİR Beni bu ana bağlayan ağırlık. Güçlü kolu bedenimin üzerinde bir kale gibi duruyor ve nefesinin sabit ritmini boynumda hissediyorum.

"Günaydın," diye fısıldıyor, sesi sert, sanki bırakmaya korkuyormuş gibi beni kendine çekiyor.

Yüzümü ona dönüyorum, burunlarımız neredeyse birbirine değiyor, sabah nefesi falan. Yüzümde bir gülümseme beliriyor ve sanki rüya görüyormuşum gibi hissediyorum. Sadece biz ve kalplerimizin çırpınışı olduğunda hep öyle hissederim.

"Ash, her gün böyle uyanmak istiyorum. Bunun uzun bir emir olduğunu biliyorum, ama ben dayanamıyorum düşünceye gün gidiyor

Sensiz," diye itiraf ediyorum, kalbim hızla çarpıyor. "Ve senin ukala ağzını özlüyorum."

Kıpırdanıyor, perdelerin arasından sızan güneş ışığına karşı gözlerini kırıştırıyor. Altın rengi ışık yerde dans ediyor, dağınık saçlarını bir hale gibi parlatıyor. Mükemmel dudaklarında bir gülümseme beliriyor ve lanet olsun, yontulmuş çenesi ve onu mükemmel bir şekilde çizen kirli sakalıyla bir Yunan tanrısına benziyor.

"Yanımda uyumak seni mutlu edecek mi?" diye soruyor, parmak uçlarını usulca yanağıma değdirerek içime bir elektrik çarpması gönderiyor.

Tüylerim diken diken oldu.

"En mutlusu," diye nefes alıyorum, her şeyin doğru ve karmaşık olmadığı bu anı sonsuza dek dondurabilmeyi diliyorum. Böyle yalnızken hiçbir şey bizi rahatsız edemez.

"O zaman olmuş bilin," diye yanıtlıyor, ağzının kenarlarında bir sırıtma oynuyor.

"Gerçekten mi?" Benden kahkahalar yükseliyor, hafif ve kaygısız. "Eğer bu tepkiyi alırsam her zaman evet demektir," diyor.

Daha yakına eğilip dudaklarını hafifçe dudaklarıma değdirirken yüz ifadesi yumuşuyor.

"Her zaman nefesimi nasıl biliyorsun." Gülümsüyor.

"Çünkü doğru olan bu. Kaçınılmaz."

Kelime aramızda asılı duruyor, anlam yüklü. Yerçekimi gibi, gün doğumu ve gün batımı gibi, bedenimin onun dokunuşuna her zaman verdiği tepki gibi ya da o derin, araştıran gözlerle bana bakışı gibi kaçınılmaz.

"Hayatta pek pişmanlık duymam ama-"

"Sakın söyleme," diye araya giriyor ve parmağını dudaklarıma bastırıyor. "Hiçbir şeyden pişmanlık duyma. O olmasaydı, şimdi burada olamazdık. Olacağımızı da sanma çünkü bunun garantisi yok." Artık çok ciddi olan bakışları, kalbimin hızla çarpmasına neden olan bir yoğunlukla benimkini tutuyor. "Geçmiş hatırla ama yeniden yaşama. Planlamamız gereken koca bir gelecek var."

"Umarım bunu kastediyorsundur," diye fısıldıyorum, ona beni korkutan bir vahşilikle aşık olduğumu fark ederek. "I

Sensiz yaşayabileceğimi sanmıyorum."

Sözlerim aramızdaki havada asılı kalıyor, ağır ve tatlı, güzel bir şeyin vaadi gibi.

"O zaman yapma," diyor basitçe, sanki dünyanın en kolay çözümü buymuş gibi.

İçimden bir heyecan geçiyor, heyecan ve kırılganlığın bir karışımı, çünkü eğer istersem bu adamın benim olduğunu biliyorum. Hayatım kaotik olsa da, bu hayatımı değiştirecek bir şeyin başlangıcı gibi geliyor. Bu düşünce beni korkutuyor mu yoksa heyecanlandırıyor mu bilemiyorum ama her iki durumda da balıklama dalmak istiyorum.

Asher'ın dudakları boynumu buluyor ve ağzıma doğru kayıyor. Kendini adamış gibi öpüyor beni ve ben de öyle olduğunu biliyorum. Bunun kesinliği göğsümün hem heyecan verici hem de korkutucu bir şekilde ağrmasına neden oluyor. Bu his beni o kadar korkutuyor ki neredeyse titriyorum.

Asher ellerini dikkatlice vücudumda gezdiriyor, dokunuşu tenimde ateşten bir iz bırakıyor. Parmakları külotuma giriyor ve onun için ne kadar ıslak olduğumu hissederek sertçe yutkunuyor. Bedenim her zaman dürüst olmuştur, sözlerim ve hareketlerim öyle olmasa bile.

"Kahretsin prenses," diye inliyor boynuma karşı, nefesi tenimde sıcak. "Benim için doyumsuz."

"Her zaman," diye inleyerek fısıldıyorum klitorisimin üzerinde nazıkçe daireler çizerken.

İki parmağını içeri kaydırıp tam istediğim yeri kıvırdığında gözlerim neredeyse başımın arkasına yuvarlanıyor.

Boynumu öpüp kulağıma fısıldarken ona gömülüyorum, sesi baştan çıkarıcı bir gümbürtüye dönüşüyor, "Bu sese bayılıyorum."

"Ash," diye fısıldıyorum, sesim ihtiyaçla kalınlaşıyor, "Seni hissetmek istiyorum." Kelimeler dökülüyor, hem bir yalvarış hem de bir talep.

Boxerını çıkarırken dudağını çiğniyor, üstümde geziniyor ve gözlerimiz buluşuyor - onun gün batımı kahverengisine karşı benim deniz mavim. O anda, umut etmekten korktuğum her şeyi görüyorum.

İçimde derinlere kayıyor ve bu bir söz. Bu işte beraberiz.

Asher ve ben uçuruma, hiçliğe doğru süzülüyoruz - sadece ikimiz, bizi farklı bir evrene fırlatan bir anı paylaşıyoruz. Ben ona, *buna* hazır olana kadar sabırla bekleyen hep oydu, *bu* adamdı.

"Daha fazla," inledim, sırtımı yataktan kaldırdım.

Vücudum onu daha çok arzuluyordu. "Çok iyi hissediyorsun."

Beni o kadar geriyor ve içime o kadar derin giriyor ki neredeyse yıldızları göreceğim. Kulağımdaki nefesi sarhoş edici, neredeyse beni çözüyor.

"Bir gün," diye fısıldıyor, dudaklarıma yumuşak öpücükler kondurarak, "Seninle evleneceğim, Billie."

Ona karşı gülümsüyorum, sonra bakışlarıyla buluşarak geri çekiliyorum. Gözlerinde tüm geleceğimizi görüyorum. "Umarım yaparsın."

Midemde kelebekler uçuşuyor ve sözleri bir söz gibi geliyor. Asher Banks bu sözleri asla bozmaz. Ve içimde hareket edip beni tamamen sahiplendiğinde, daha önce hiç bu kadar canlı, görülmüş ve sevilmiş hissetmediğimi fark ediyorum. Ona tamamen ve geri dönülmez bir şekilde aşık oldum ve bunun geri dönüşü yok. Geri dönmek istemiyorum.

Bu gerçek aşk. Hayatım boyunca bunu aradım ve onda buldum.

Sorun hep bendim, Asher değil. Her zaman kaderimiz olduğuna inanmış ve sonunda uyanmamı beklemişti. Gözlerim sonuna kadar açık.

BİR HAFTA SONRA

Bilgisayar ekranımın köşesindeki saate bakıp dakikaların ilerleyişini izliyorum.

Yirmi dakika sonra Josh Lustre kendi merkezinde çalışırken işgal ettiğim ofise giriyor. Elinde bir tablet taşıyor, sonra masanın üzerinden bana doğru kaydırıyor.

Bir Kraliyet Düğünü Hazırlanıyor: Elmas Prenses ve Prensi.

Bana ters ters bakıyor. "Bu nasıl oldu? Çok hızlı hareket ediyorlar."

Omuz silkiyorum, bunun kaybedecek bir tartışma olduğunu biliyorum. Konu Billie olunca hep öyle oluyor. Onunla bu kadar yakın çalıştıktan sonra neden gittiğini anlıyorum. Küçük dozlarda iyi, ama büyük dozlarda? Cehennem gibi sinir bozucu.

"Benim işim Billie Calloway'i takip etmek değil. Onun hakkında ne biliyorsun. *Sıkıcı* biri. Çok daha iyisini yapabilirsin," diyorum ona.

"Evlenemezler, Asher. Evlenemezler! Bunun olmasına izin vermeyeceğim!" diye bağırıyor yüzüme.

Gülümsüyorum, hayal kırıklığını anlıyorum ama bu yalanın yapbozun çok büyük bir parçası olduğunu da biliyorum.

"Lütfen otur," diyorum sakince ve oturuyor.

Sakinleştiğinde ve artık yürümeye başlayan çocuk krizi geçirmediğinde, yavaşça nefes veriyorum. nasılsa, bir sinir krizi geçirdiğinde onu sakinleştirebilen birkaç kişiden biri haline geldim. Her zaman acınası, sürekli Billie yüzünden. "Tamam.

Şimdi beni dinle. Şimdi beni dinleyin. Prensle evlenirse, kraliyet görevlerini ve artık için zamanı olmayacak. Bellamore. Bu doğrudan *sizin* yararınıza."

"Ama onu kaybedersem, sonsuza dek kaybederim. Buna dayanamam," diyor yumruğunu sıkarak.

Davranışları yüzünden suratını dağıtmak istiyorum. Onu sarsmak ve ona sahipken neden ona değer vermediğini sormak istiyorum. Üzücü olan, eğer aldatmasaydı, muhtemelen onu hiç terk etmeyecekti. Aşık olmasa bile mutluydu. Rahattı. Onlar rahattı.

"Sonra ne olacak?" diye sordum. "Ne yapacaksın?"

"Bir planım var," diyor bana. "Sarayın bu evliliği onaylamayacağını garanti edecek bir plan."

Kalp atışlarım hafifçe hızlanıyor ama sakinliğimi koruyorum. "Hangisi dahil?"

"Seks kasetleri," diyor. "*Bir* sürü."

Burun deliklerim hafifçe açılıyor. "Sen neden ?"

Yaramazca sırtıyor. "Eskiden evimde seks yaparken gizlice bizi filme alırdım. Belki de o videolardan birkaçı bir şekilde internete düşmeli. Sarayın onun gibi bir fahişenin kraliçe olmasına izin vermesine imkân yok.

am ve memeler internette. Bir prenses istiyorlar, Billie Calloway değil."

Aralarındaki mahrem anları alıp ona karşı silah olarak kullanması parmaklarımı çatlatmama neden oldu. "Bu da çok yasadışı."

"Yani? Kimsenin umurunda olmayacak. Sadece ne yaptığını ve sikim için nasıl yalvardığını hatırlayacaklar. Bu kariyer mahvedici." Ayağa kalktı, tedirginliği yüzünden okunuyordu. "Yemin ederim Asher. Onun Prens Louis'le daha fazla birlikte olmasına izin veremem. Aklımı kaçırmadan önce buna bir son vermeliyim. Paylaştıklarımın sonra kimse onu istemeyecek. Bir fahişeye dönüşecek."

"Bırak artık Josh. Bırakmazsan aile şirketini mahvedeceksin. Mantıklı ol" diyorum, onu gerçekliğe döndürmeye çalışarak. "Bu ağır bir suç. Hapis cezası. Senin yaptığını bilecek ve bunu kanıtlayacak parası da var. O bir Calloway. Bunu gerçekten yapmak istemezsin."

"Sonuçlarına katlanabilirsin," diye meydan okurcasına karşılık veriyor. "Onu seviyorum. Dünyaya gösterdiklerimden sonra, onu isteyecek tek kişi ben olacağım."

"Bu da ne demek oluyor?" Maskemin kaymaya başladığını hissederek soruyorum.

Derimin altında sürünüyor. Yumruğumu burnuna indirdiğini ve sonrasında küçük bir sürtük gibi ağladığını hayal ediyorum.

O gülüyor, ben de katılıyorum, ama farklı bir nedenle - kızgınlıkla karışık bir eğlence.

Ona o mesajı gönderip göndermediğini sormak istiyorum. Davranışları bunu doğruluyor gibi. Kıskançlık ve öfke saçıyor, onun yerine Louis olduğu için üzgün. Keşke gerçeği bilseydi.

"En iyi arkadaşım ve ben onu paylaştık," diyor bana. "Her hafta sonu."

"O zamanlar kankan olmamam çok kötü," diye cevap veriyorum boktan bir sırıtışla.

Bunu satın alıyor, kocaman gülümsüyor ve bana beşlik çıkarıyor. "Sik için tam bir fahişeydi. Kıçına *bayıllırdı*."

"Hmm. bana bunu daha önce söylemeliydin. olurdu sahip olmak harika bir bilgiydi" diyorum ve soyunma odası konuşmaları midemi bulandırsa da bunun oynadığımız oyunun bir parçası olduğunu biliyorum.

Bu Josh'u cesaretlendiriyor ve etrafında kendisi gibi kaba saba insanların olması onu aşırı rahatlatıyor. Ben de onun kişiliğini yansıtıyorum, o ne veriyorsa ben de onu veriyorum.

"Eğer beni geri alırsa, bitmiş say. Onu dayanamayacak hale gelene kadar sikeceğiz ve sonra devam edeceğiz," diyor gülerек.

Onu yere sermemek için tüm kontrolümü kaybediyorum. Bununla birlikte, beni resmen en uç noktaya itti.

"Teklifin için teşekkürler ama ben böyle iyiyim. Dürüst olmak gerekirse, sürtüklerden bıktım. Sırada iyi bir kız istiyorum. Kurallara nasıl uyacağını bilen ve söylediklerimi *harfiyen* yapan biri," diyorum gülerек, Billie'nin o kız olduğunu bilerek. "Buz Kraliçesi sende kalabilir. Pek benim tipim değil."

"Sikimi boğazına soktuğumda gözlerimin içine bakıp inlemesi, tükürüğün çenesinden aşağı akması ve beni boğduğunu duymak kulaklarıma müzik gibi geliyordu. Onu özlüyorum," diyor telefonunu çıkararak. "Dur sana göstereyim."

Josh bana Billie'nin mastürbasyon yaptığı bir video gösteriyor - kaydettiği bir FaceTime görüşmesi. Oyuncağı içine sokuyor ve elindekinin ne olduğunu anlayana kadar yüzüm nötr kalıyor.

"Aman Tanrım," diyorum kahkahalara boğulmadan önce sallayarak. "Şu oyuncak. Ne olduğunu biliyor musun?"

"Hayır," diyor, kendine doğru çeviriyor ve altın siki .

"Bu Prens Louis'in aletinin bir kalıbı. Birkaç yıl önce büyük bir skandal yaşandı. Sloganı hatırlamazsın,

Tacı takip prence binmek mi? Ucundaki ambleme bak. Her oyuncak bir ta halkasıyla birlikte gelirdi. Dünyanın dört bir yanındaki kadınlar bir kraliyet mensubunu becermenin nasıl bir his olduğunu anlatıp duruyordu." "Yerinde olsam bunu yayınlamazdım. Bu *sadece* Prens Louis'in ikinci romantizm şansına yardımcı olur, özellikle de onun sikiyle mastürbasyon yaparken. Senin için bu tam bir sürtük hareketi. Sanki onun için yapmış gibi."

Josh öfkeyle homurdanıyor ve telefonunu cebine sokuyor. "Bunun bedelini ödeyecek."

"Bir sonraki hamleni dikkatli seç," diye uyarıyorum. "İzin ver bunu senin için halledeyim."

"Lütfen," diyor. "Ama seni dinleyeceğinden şüpheliyim. Senden nefret ediyor."

Sırıtıyorum. "Evet, belki bir doz gerçeklik ona yardımcı olur. Onu görmememle ilgili kuralını değiştirmelisin. Bunu yazılı olarak istiyorum."

Cebinden telefonunu çıkardı ve saniyeler sonra ondan Billie'yi bir daha asla görmeyeceğime dair bir e-posta aldım.

"Senin için yeterince iyi mi?"

Sırıtıyorum. "Evet. Elimden geleni yapacağım."

"Bana yardım etmenin zamanı gelmişti," dedi ve bir velet gibi davranarak ofisimden çıktı.

Dizüstü bilgisayarımı kapattım, sandalyemde arkama yaslandım ve kahkahalarımı bastırdım. Billie ona karşı her zaman üstünlük sağlardı. Ayrıca çıktığı kişilerden çok daha zekiydi. Yine de kıskançlığın ensemden aşağı süzüldüğünü hissetmekten kendimi alamıyorum.

Bu manipülatif konuşmalar zaman zaman midemi bulandırır ve beni rahatsız etse de, her gece dudaklarından dökülen ismin benim adım olduğunu bilerek onun yüzüne bakmayı seviyorum. Billie her gün benimle uyanmak istediğini söylediğinden beri kollarımda uyuyor. Elbette,

Gizlice kaçtığım sabahlar oluyor ama gecelerimiz birbirimize sarılarak geçiyor, sanki diğerimiz yok olacakmış gibi.

Billie Calloway benim ve onu karım yapacağım.

Resmileştüğümüzde, Josh ona bulaşmaya cesaret edemeyecek. Bir telefon görüşmesi ve bir bavul dolusu para onu bitirmem için yeterli. Ama yaptıklarından sonra, *yasal olarak* bitirmeden önce onunla biraz oynamayı tercih ederim. Sadece bir değil, *tüm* savaş gemisi filosunun batırılmasını istiyorum, bu da içeriden sızmak anlamına geliyor.

Lustre Fashion sadece bir başlangıç. Onunla işim bittiğinde, kişisel ve profesyonel hayatı cehenneme dönecek. Bana "İş Dünyasının Karabasanı" denmesinin bir sebebi var. Herkes uyarıldı. Josh etrafta dolaştı ve şimdi bunu öğreniyor.

Ben onun en kötü kabusuyum.

Şans topumu alıp havaya fırlatıyorum, yakalıyorum, planımı biraz değiştirmem gerektiğini biliyorum. Daha yükseğe ve daha aşağıya fırlatıyorum, derideki gevşek bir ipliğin sallanmasını izliyorum.

Bu top bana her şeyi gerçekleştirebileceğimi hatırlatıyor, hatta kaleleri dolduran, parkın dışında bir sayı turu bile. Vuruşumu yapmadan önce bir yıldızın düşüşünü izledim, sonra da şu anda gerçekleşmekte olan bir dilek tuttum.

O yaz, annemle babamın benim için tartışmayı bırakıp boşanma davası açmaya karar verdikleri yazdı. Annem Nick ve annesi Silvia ile kalmama izin verdi. On dört yaşındaydım ve ağabeyim üniversiteden eve döndüğünde yazı benimle . Babam ders dışı bir aktiviteye yazılmam için ısrar etti, ben de yaz beyzbol ligine katıldım. Kendimi normal bir çocuk gibi hissettiğim sadece birkaç zaman vardı; bu kesinlikle onlardan biriydi.

Nick, New York'un hemen dışındaki küçük bir kasabanın çıkmaz sokağında yaşıyordu. Annesi her zaman buzdolabında üzümlü Kool-Aid ve tezgahta taze yulaflı kurabiyeler bulundururdu. Babamın annemi neden onunla aldattığını anlamıştım;

Annemin olmadığı her şeydi, gerçekten iyi biri olmasına kadar. İlk kez onun arka bahçesinde kafayı buldum, benden dört yaş büyük bir kızla öpüştüm ve sayısız geceyi Billie Calloway'i tekrar görmeyi hayal ederek geçirdim.

Şimdi ona tamamen aşık olduğumu fark ettiğimde sırtıyorum, onu inciten son adamın hayatını mahvetmek isteyecek kadar. Josh'un ortaya çıkarabileceği hiçbir şey elmas prensesim hakkında hissettiklerimi değiştiremez. Sahip olduğumuz şey uzun zamandır inşa ediliyordu ve şimdi nihayet burada olduğuna göre, ondan hiçbir şey ya da hiç kimse için vazgeçmeyeceğim.

USB belleğimin güvenli bir şekilde saklandığından emin olmak için dizüstü bilgisayar çantamın iç cebini kontrol ediyorum. Masamdan şanslı beyzbol topumu alıyorum ve Lustre'deki ofisimin ışıklarını kapatıyorum.

Şirketime giderken Harper'a mesaj attım. Kendi küçük kodumuz var.

Ona basit bir "*Merhaba*" mesajı attım.

"?" diye cevap .

Ona bir başparmak emojisi gönderiyorum. Lustre ile olan bu bitene kadar Billie'ye doğrudan mesaj atamam. Bu küçük mesajlaşma Billie'ye benimle Banks'in Reklam ve Pazarlama Firması'nın en üst katında buluşmasını söylüyor.

Varır varmaz asansöre binip en üst kata çıkıyorum. Şehri ziyaret eden uzaktan çalışanlar için bir alan, ama şu anda tamamen boş. Onu beklerken kendimi geniş pencerelerden dışarı bakarken buluyorum.

On beş dakika sonra konferans odasının kapısı açılıyor ve ardından tık diye kapanıyor. Yere vuran topuklu ayakkabıların keskin sesini duyuyorum ve onu görmek için başımı çeviriyorum. Gözlerimiz nihayet buluştuğunda gerçeküstü hissediyorum ve beyaz pantolon takımının içinde göz kamaştırıcı bir şekilde bana bakıyor.

"Vay canına," diye fısıldadım, şaşırmıştım.

Bu sabah o uyanmadan önce ayrıldım ve onu şimdi görmek nefes kesici.

"Teşekkür ," diye utangaç bir şekilde cevap veriyor ve bana doğru ilerliyor.

Yeterince yaklaştığında elimi kalçasına koyuyorum ve bir sıcaklık hissediyorum.

"Artık siyah yok mu?" Merakla sordum.

"Kendi oyunumu oynamaya hazırım," diyor bana, masanın kenarına tüneyip kendine güven aşılayarak.

"Sana bir şey söylemem gerek," diyorum kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak ve ses tonum ciddileşiyor.

Kaşları endişeyle birbirine kenetlendi. "Yüzündeki bu ifadeden hoşlanmadım."

"Josh, Princy ile aranızdaki olası nişan yüzünden aklını kaçırıyor. İkinizi ayırmak için seni melek gibi gösterecek bir skandala ihtiyacın var," diye açıklıyorum, tepkisini yakından izleyerek.

Billie başını sertçe sallar. "Hayır. Bunu yapamam." "Beni dinle. Josh senin ve onun videolarını kaydetti. sexcapades. Evine gizli kameralar yerleştirmiş." Yüzünün rengi soldu. "Ne?"

Ciddiyetle başımı sallıyorum. "Bir seks skandalı asla gerçekten ortadan kalkmaz prenses. Sahte bile olsa hayatınızın geri kalanında sizi takip edecektir. Mücadele etmeye değmez. İnan bana, bu asla uğraşmak isteyeceğin bir şey değil," diyorum ona kararlılıkla. "Sadece benim için birkaç hafta daha onun oyununu oyna, *lüt fen*."

"Yalan söylüyor," diye fısıldıyor, gözyaşları yanaklarından aşağı dökülüyor. Tamamen dehşete düşmüş görünüyor.

"Bana kaydedilmiş bir FaceTime görüşmesi gösterdi. Neden Prens Louie'yi kullandığını merak ediyorum," diye mırıldanıyorum, kaşlarımı soru sorarcasına kaldıracak kadar uzaklaşıyorum.

Yanakları kızarıyor ve yüzünü göğsüme gömüyor. "Çok komik olduğunu düşünmüştüm."

"Derhal atılmasını istiyorum," diyorum kararlılıkla. "Onun siki bir daha asla senin içine girmeyecek. Kalıp ya da değil."

Kravatımı tutup beni kendine çekiyor, gözleri öfkeli. "Birlikte olduğumuzdan beri kendime dokunmaya ihtiyaç duymadım. Kendimi hep sana sakladım Ash. Her şeyimi. Bu senin. Tıpkı seninkinin benim olduğu gibi."

Bir öpücük çalıyorum, onun içinde eriyorum, güneş batana kadar onunla birlikte binamın tepesinde saklanmak istiyorum.

"Başka ne dedi?" diye soruyor.

Ağzımı açıp kapatıyorum, çenem titriyor. "En iyi arkadaşıyla birlikte sana saldırdıklarını söyledi."

Şimdi kızgın görünüyor. "Bu seni rahatsız ediyor mu?" diye soruyor, sesi keskin.

"Bilmiyorum. Ben de iyi bir çocuk olamadım, ne demek istediğimi anlıyorsan," diye itiraf ediyorum, bu konuşmayı yapmak istemiyorum.

Kıskançlık onu ele geçiriyor ve onu benim için heyecanlanırken görmek hoşuma gidiyor.

"Bir bana sor," diyor gözlerimin içine bakarak.

"En iyi iki arkadaşım ile çıkıyordum. Üçümüz hafta sonlarımızı birlikte geçirirdik. Ayrıca ikisinin de annesini becerdim," diyorum biraz sırtarak.

"Vay canına," diyor ve gözlerinin arkasında bir şeyin titreştiğini görüyorum. Öfke. "Sende böyle bir şey olduğunu fark etmemiştim. Demek istediğim, o kadar havalı olmalısın."

"Billie," diye fısıldadım, gülümsememi tutmaya çalışarak, "on yıl önceki ben, şimdiki ben değilim. Tamam mı?"

"Bu konuda konuşmak istemiyorum."

Duvar ördüğünü görüyorum ve elini tutup onu kendime çekiyorum.

"Onu nasıl durdurabilirim?" diye soruyor sonunda, çaresizlik sesine sinmiş.

"Sen ve Louis çok yakında ayrılmalısınız. Perde arkasında Josh'a geri dönmek istiyormuş gibi davran ve defileye kadar onu oyala. Sonrası önemli değil. Onu aramanı ve Calloway oyunculuğunu kullanmanı istiyorum. Benim için, lütfen."

"Ne zaman?" diye soruyor, kaşlarını kaldırarak.

"Hemen şimdi," diyorum ona, ses tonum ciddi.

İç çekiyor. "Benden ne istediğini biliyor musun?" "Evet. Ve bu yüzden sana yalvarıyorum. Bunun nasıl olduğunu biliyorum. biter, Billie. Bu iyi değil," diye fısıldıyorum, elini tutuyorum ve dizlerimin üzerine çökerken onu ayağa kalkmaya zorluyorum. "Lütfen. İşler bu noktaya geldiği için çok üzgünüm ama bana güven. Seni *asla* yoldan çıkarmayacağım. Asla. Söz veriyorum," diyorum, her zamanki gibi gözlerinin içine bakarak, onların içinde boğuluyorum.

Parmaklarını saçlarımın arasında gezdiriyor ve ben de dokunuşundan yayılan sıcaklığı hissederek eline doğru eğiliyorum.

"Sen çok güçlüsün. Bunu yapabilirsin," diyorum, sesim yumuşak.

Cebinden telefonunu çıkarıyor ve titreyen parmaklarıyla kilidini açıyor. Sertçe yutkunuyor, kararlılık yavaşça belirsizliğinin yerini alıyor.

"Kardeşlerin yeterince acımasız olmadığını söyledi," diyorum takım elbise pantolonunun düğmelerini açarken. Pantolon yere düşüyor ve ayaklarının etrafında toplanıyor. Öne doğru eğilip kokusunu içime çekiyorum. "Onlara yanıldıklarını söyledim. *Ara onu.*"

"Asher," diye fısıldıyor.

Nazikçe teşvik ediyorum, "Duymak isteyeceğini düşündüğün şeyi söyle."

Külotunu parmaklarımla tutup üzerinden sıyrıyorum. Kollarımı ona dolayarak karnını öpüyorum ve ağzımı aşağı kaydırarak yumuşak tenine öpücükler konduruyorum. Onu masaya geri götürüyorum, kalçalarını açıyorum ve yaklaşıyorum. "Söz verdiğim gibi acıyı zevke dönüştüreceğim."

"Asher," diye inliyor ben dilimi ıslak yarığından yukarı kaydırırken. Avuçlarından biri masaya çarpıyor, sesi sessiz odada yankılanıyor.

"Mmm. En sevdiğim lanet lezzet," diye mırıldanıyorum emerken hassas küçük tomurcuğuna karşı.

Billie telefonu hoparlöre aldı ve çaldı da çaldı. Josh telefonu açtığı anda dilimi ıslak deliğine sokuyorum,

Onu hevesle h  p  rdeterek.

"Josh," diyor nefes nefese.

"Billie?" diye cevap verir, ger  ekten   a  ırmı  tır.

"Ben sadece..." diye mırıldanıyor bir parmağını i  ine tam kıvırdığımda. "Az   nce Banks'e rastladım. O lanet olası bir pi   kurusu," diye , ben i  ine girebildiğim kadar derinlere dalarken bana biniyor. "Bana seni terk ettiğim i  in bir s  rt  k olduğumu s  yledi ve..." İ     ekiyor, v  cudu zevkten titriyor. "O haklı. Seni d    n  yordum, tıpkı eski g  nlerdeki gibi."

Dudaklarından bir inilti ka  ıyor ve boynunda nabzının hızlandığını g  rebiliyorum. Ona ne s  yleyeceğini s  ylememe bile gerek yoktu; o biliyordu.

Josh, Billie Calloway'i ciddi   ekilde hafife aldı. Karde  leri de şöyle. Bu kadın acımasız.

Dilimi klitorisinin etrafında d  nd  r  yorum, amcığı benim i  in parlıyor - doyamadığım bir manzara.

"Kendine mi dokunuyorsun?" Josh soruyor.

"Mmhmm. Sana ihtiya  ım olduğu zamanları hatırlıyor musun?" diye homurdanıyor ve ben de ona   imdi ve sonsuza dek kimin verdiğini hatırlamasını istiyorum. "Yeniden ba  lamalıyız. En iyi sakladığım sırrım ol."

G  zleri benimkilerle buluşuyor; doğrudan benimle konuşuyor ve aramızdaki bağ elektrikleniyor.

"Seni   imdi g  rebilir miyim? İ  ini bitirebilir miyim?" diye yalvarıyor,   aresiz bir sesle.

Acınası bir durum.

"Hayır. Londra'daki Moda Haftası bitene kadar seni g  remem. O zaman Louis'le g  r   e  im ve y  z  ne kar  şı i    kimizin bittiğini s  ylemek istiyorum. Geleceğin kralı i  in en azından bunu yapabilirim."

G  zleri başının arkasına Josh ona "FaceTime'la beni" diyor.

"Yapamam," diye fısıldıyor, zaten benim i  in sınırda sallanıyor. "Ofisimdeyim. Kendime dokunuyorum. O kadar azgınım ki," diye inliyor ben onu e  iğe daha da yakla  tırırken. Kasları geriliyor ve amı parmağını   ok sıkı sıkıyor.

"Benim için gel prenses," diye fısıldıyorum amına, sadece onun duyabileceği kadar yüksek sesle. "Sana ne yaptığımı dinlemesine izin ver. Sana her zaman ne yaptığımı. Seni nasıl çaresiz bıraktığımı."

Tek gereken buydu ve orgazmını atlatırken amcığı . Ayağa kalkıp onu . Elimi dikkatlice beline koyuyorum, pantolonumu çıkarırken onu sabit tutuyorum, sonra sikimi onun derinliklerine sokuyorum. Çığlık atıyor, telefonunu masanın üzerine bırakıyor, böylece daha iyi bir kaldıraç için iki eli de serbest kalıyor.

"Keşke yüzündeki ifadeyi görebilseydim," diyor Josh.

"Keşke sen de görebilseydin," diye cevap veriyor Billie ve dudaklarındaki sırıtışı duyuyorum. "Keşke şu anda beni görebilseydin."

Ben onu o kadar sert sikerken Billie haykırmaya devam ediyor ki ikimiz de takımyıldızları görüyoruz. Saniyeler sonra, homurdanmalarımı tutarak içine boşaldığımda tekrar fişkırıyor ve sikimin üzerine boşalıyor. Omzunu ısııyorum ve döllerim bacağından aşağı kayarken iç çekiyor.

"Bana ne yaptığını duydun mu? Kontrolümü nasıl kaybettiğimi?" diye sorar.

Başımı sallıyorum, onu sabit tutarken ensem sırtına sürtünüyor.

"Seni duydum bebeğim," diyor Josh. "Senin sırrın olacağım." "Tamam," diye fısıldıyor Billie ve sonra aramayı sonlandırıyor.

Bana bakmak için dönüyor, bacaklarını açmış.

Buradan gidebileceğimiz başka bir yer olmadığını bilerek sessiz bir konuşma yapıyoruz. Birlikte vahşi, umutsuz ve tehlikeliyiz - tam bir karmaşa.

Ağzı benimkine çarpıyor, sanki zihnimi okuyabiliyor, gözlerimde kalbimin sözlerini okuyabiliyor.

Dillerimiz birbirine dolanıyor ve kalbimi ve ruhumu ele geçiriyor.

"Nasıl oldu da gizli sevgili olduk?" diye soruyor sonunda.

"Bilmiyorum," diye itiraf ediyorum.

"Biz kazandık Asher," diye onaylıyor. "Her zaman aradığımız şeyi bulduk."

"Biliyorum," diyorum ve ona planı söylememe bile gerek kalmadan aynı takımda yer alıyoruz.

Temizlendik ve Billie bana döndü.

"Josh ve en iyi arkadaşıyla hiç yatmadım. Hamptons'da sarhoş olduğumuz bir hafta sonu bana yalvardılar ama ben hayır dedim."

Gülüyorum. "Ben hiç iki en iyi arkadaşımın çıkıp annelerini becermedim. Ama bunu başarabileceğimi düşündüğün için bana tebrikler," diyorum ve hızlı bir öpücük alıyor.

"Sen bir pisliksin."

"Ve sen benim hayalimdeki kızsın."

"Yalan söylediğini bana ne zaman söyleyecektin?" soruyor kaşlarını kaldırarak.

"Sana hemen şimdi söylemeyi planlamıştım. Sadece biraz kıvrınmanı istedim," diye itiraf ediyorum sırtarak.

Başını sallayarak kıkırdıyor. "Birinin sana dokunmasını düşünmek istemiyorum."

"Aynen," diye mırıldanıyorum, biraz savunmacı hissederek. "Ama ne yazık ki eski sevgililerin durmadan gözüme sokuluyor."

"Sen ikisinin toplamından da iyisin," cesaretlendiriyor ve ayrılmadan önce bir öpücük daha vermek için eğiliyor. "Evet, geleceğin kralından bile daha iyiyim. O beni senin anladığın şekilde anlamıyor. Kimse anlamıyor. Sanırım bu yüzden seni kaybetmekten bu kadar korkuyorum."

Kolumu beline dolayarak dudaklarına gülümsüyorum. "Hiçbir yere gitmiyorum, söz veriyorum."

"Teşekkür ," diyor benden uzaklaşarak. "Şu ana kadar iyi bir gün geçirdin mi?"

"Şimdi çok daha iyi," diyorum ona, göğsümde bir sıcaklık hissederek.

Billie bana göz kırptı. "Bana bakışını seviyorum."

O gözden kayboluyor ve ben de gelmek için elimden geleni yapıyorum. Masa sandalyesine oturup telefonumu kontrol ediyorum ve Josh'un bana mesaj attığını görüyorum.

JOSH

Sağ ol dostum. Her zaman yanımda olduğun ve arkamı kolladığın için teşekkürler.

Parmaklarımda Billie'nin kokusunu alıyorum ve cevap verirken gülümsemeden edemiyorum.

ASHER

Kime olduğunu biliyor.

Ben.

JOSH

Evet, öyle.

ASHER

Şirkette katılmam gereken bazı toplantılar var. Yakında dönerim. İyi şanslar. En iyi dileklerimle.

Josh'ın başına geleceklerden haberi yok.

İKİ GÜN SONRA

Knock. Tak. Tak.

"Bir şey mi duydun?" Asher'ın sesi kulağımda gümbürdüyor.

"Hayır," diye fısıldıyorum, sırtüstü dönüyorum, çarşaf lar etrafıma dolanıyor ve dinlemek için zorlanıyorum.

Her şey uykulu bir bulanıklık içinde ve ben bunu umursamayacak kadar yorgunum. Son iki gündeki on sekiz saatlik vardiyalar kalan tüm enerjimi tüketti.

Uyanık olduğum her saniyeyi mükemmel kumaşların peşinde koşarak ve tasarımcılarımın defilede sergileyeceğim elbise için yürüttükleri uyum testlerini denetleyerek . Her şey bedene nasıl oturacağına ve nasıl akacağına bağlı ve zaman akıp gidiyor. Üç haftadan kısa bir süre içinde tüm ekibim bir uçağa binecek ve moda dünyasına beklenmedik bir sürpriz yapmak üzere okyanusun uçacak. Umarım bunu başarabilirim.

Zihnim sürükleniyor, tekrar uykunun çekimine teslim oluyorum.

Tak tak. Tak. Tak.

Gözlerim hızla açılıyor, sinirim .

"Tamam, o zaman duymuştum," diye fısıldıyorum, sinirli bir şekilde. " kaç?" Asher uykulu bir şekilde soruyor.

Komodinin üzerindeki telefonuma uzanıyorum ve ekranın parlaklığı beni bir spot ışığı gibi kör ediyor. "Saat gece yarısını geçti."

İnliyor ama nefes alış veriş düzeni giriyor.

Josh aynı defileye hazırlanmak için Asher'ı sıkı çalıştırıyor. Şu anda, akşam yemeği, duş, inanılmaz seks ve sonra uykudan oluşuyor. Durulama ve tekrarlama, ama başka türlü olmasını istemezdim. Asher yanımdayken o kadar da monoton gelmiyor. Ayrıca sırayla birbirimizin çatı katında uyuyoruz. Bende onun evinin anahtarı var, onda da benimkinin. Bayan Chambers'ın bizi yakalamamasını umarak gizlice girmemiz gerekiyor. Şimdiye kadar başardık.

"Billie!"

Tanıdık boğuk ses beni inletiyor. "Ugh!"

Battaniyeyi üzerimden iterek homurdanıyorum.

"Kim o?" Asher derin bir sesle soruyor.

"Ben Harper. Hemen döneceğim." Göğsündeki dövmelemin üzerine yumuşak öpücükler konduruyorum ve bacağımı onun üzerinde sallamadan önce yorgun gözlerini yakalıyorum. Dudaklarını yakalamak için eğildiğimde vücudunun sıcaklığını hissediyorum. "Çok seksisin."

"Çabuk bana dön," diye mırıldanıyor, ben üzerinden kaymadan önce kışımı sıkıca kavriyor.

Hemen bir tişört ve yerde duran bir şortu üzerime geçirdim. Asher onları soyup beni bir hediye gibi açmadan önce üzerimde bunlar vardı.

Koridorda ayak sürüyerek ilerliyorum, esniyorum ve yorgunluğumu göz kırparak atıyorum. Gözetleme deliğinden baktığımda Harper'ın sırttan yüzünü ve kızarmış yanaklarını görüyorum; bu da içkiyi fazla kaçırdığını gösteriyor.

Kapıyı açıyorum ve arkasındaki duvara yaslanmış Brody'yi görünce donup kalıyorum. Çenesi gergin ve gözlerinde bir fırtınanın döndüğünü görüyorum. Gerginlik yoğun ve tavırları içgüdülerimi harekete geçiriyor.

"Uh, merhaba?" Neler olup bittiğinden emin olmadığım için sesim tereddütlü çıkıyor.

Harper kollarını boynuma doluyor, nefesi ılık ve alkol kokusuyla tatlı. "Ben aşık oldum."

Elimde olmadan kıkırdıyorum, hafifçe sallanırken onu sabit tutuyorum. "Gerçekten mi? Yoksa sadece sarhoş musun?"

Kıkırdıyor, tökezleyerek içeri girmek için uzaklaşıyor. Onu daha da içeri sokuyorum ve Brody'ye dönüp bakıyorum, soğuk, öfkeli gözleri o anı delip geçiyor.

Bir var.

Harper oturma odamda dramatik bir şekilde döndükten sonra sanki buranın sahibiymiş gibi kanepeye uzanıyor. "Deli gibi aşığım!"

Brody'nin tepkisine rağmen sırtarak yanına oturuyorum.

"Bana ayrıntıları anlat," diye ısrar ediyorum, destekleyici olmaya çalışarak. Bu, eski oyun kitabımızdan bir sayfa gibi geliyor -aşklarımızın ve randevularımızın hikayelerini hemen sonra paylaşmak.

"Geçen hafta sonu galada bu muhteşem adamla tanıştım," diye anlatırken sesi heyecandan köpürüyor. "Micah Rhodes. Kendisi bir eğlence avukatı. Onu tanıyor musun?"

Başımı salladım. "İsim tanıdık gelmiyor. Ama konuk listesinin hazırlanmasına yardım ettiği için Weston'a sorabilirim."

"Lütfen yap! Çok zorlanıyorum. Kendimi yeniden ergen gibi hissediyorum." Sesini alçaltarak yaklaşıyor. "Beni ilk gördüğünde ne dedi biliyor musun?"

"Cennetten düşüp düşmediğini sordu mu?" Oturma odamı dolduran kumaş yığınlarına bakıyorum - ne kadar çok iş yapmam gerektiğini hatırlatıyor.

"Hayır. Tüm hayatı boyunca beni bulmak için beklediğini söyledi." Işıldıyor, anıların içinde kaybolmuş.

"Çok tatlı," diye yanıtlıyorum bu duyguyu derinden anlayarak. Aradığım ve Asher'da bulduğum şey buydu. "Ve

nasıl hissettin?" Gerçekten merak ederek sordum.

Sırıltışı genişliyor. "Gururum okşandı! Galeride birlikte yürüdük ve saatlerce kendimiz hakkında bir şeyler paylaştık. Gecenin sonunda beni öptü ve sonra bana çıkma teklif etti. Bu gece bir rüyaydı, Billie. Dokuzuncu bulutun üzerinde süzülüyorum."

"Senin adına çok mutluyum, Harp," diyorum ona, içtenlik göğsümü dolduruyor. Onu bu kadar canlı görmeyeli uzun zaman olmuştu.

-Yıllar, muhtemelen on yıl.

"Onu gösteri için Londra'ya davet edebilirim. Benim artı-birim ol!" Yüzüne hoppa bir gülümseme yayılır.

"Bunu kızarmadığın zaman tartışalım," diye . "Sarhoş Harper bazen kuşkulu kararlar verir."

Öne doğru eğildi ve beni sıkı bir kucaklamanın içine çekti. Pamuk şeker gibi kokuyor. "Ben de akıllı olanlardan yapıyorum! Oh kahretsin! Saat kaç?"

"Sabah bire yakın," diye esniyorum, yorgunluk beni aşağı çekmekle tehdit ederken geriniyorum.

"Olamaz. Geç oldu! Gitmeliyim." Uzaklaşıyor. "Yakında buluşabilir miyiz? Seni özledim."

Gözlerimi şakacı bir şekilde deviriyorum. "Oh sus. Beni neredeyse her gün görüyorsun."

"Tamam ama CEO ile görüşmek ve en iyi arkadaşım ile takılmak tamamen farklı şeyler," diye ısrar ediyor.

"Londra'dan döndüğümüzde bir şeyler planlarız."

Harper ayakta duruyor, son aşkı için hâlâ heyecanla parlıyor ve onun için umutlanmaktan kendimi alamıyorum. Umarım doğru odur. Daha önce hiçbir erkek onun kalbine layık olmamıştı, en azından benim tanıdığım kadarıyla. Onun parlaklığını ve güzelliğini görecektim, nazik ruhunu koruyacak birini hak ediyor.

Beni bir kez daha sıkıyor ve sıcaklığı güneş ışığı gibi kemiklerime sızıyor.

"Seni seviyorum kardeşim," diyor.

"Ben de seni seviyorum," diye cevap veriyorum ve kapıyı açtığımda Brody'yi hâlâ bıraktığım yerde buluyorum.

O bir gargoyle gibi, nöbet tutan sessiz bir gardiyan.

Harper asansöre doğru giderken ona bakar.

Brody'ye yaklaşıyorum, sanki bir sırrı paylaşıyormuşuz gibi sesimi alçaltıyorum. "Neler oluyor?"

"Micah' güvenmiyorum," diyor, sözleri gergin, kaşları çatık.

"Tehlikeli biri mi?" Midemde bir düğüm oluşurken kalbim hızla çarpıyor.

Brody cevap vermiyor ama sessizliği çok şey anlatıyor.

"önünden ayrılmasına izin verme," diye ısrar ediyorum içimde yükseliyor. "Bu bir emirdir. Yarın Easton ve Weston'la bu konuyu konuşacağım. Zane'i arayacağım."

"Sen benim sorumluluğumdasın. Harper değil," diyor kararlı bir şekilde, sesi sabit ama ifadesi endişeli.

"Lütfen," diye neredeyse yalvarıyorum, sesim kırılganlık yüzünden yumuşuyor. "Onu güvende tutmana ihtiyacım var. Yarın on sekiz saat daha işte olacağım ve sonra eve döneceğim. Asher benimle olacak."

"Tamam." Brody başını sallayıp uzaklaşıyor ve beni kapıya yaslanmış, sakinliğimi yeniden kazanmaya çalışırken bırakıyor.

Asher'ın yatağın kenarında oturduğu yatak odama geri dönüyorum. Zihnim düşüncelerle dolup taşarken onun varlığı beni rahatlatıyor. Ona yaklaştığımda kollarını bana doluyor, sanki beni her şeyden koruyabilirmiş gibi beni kendine çekiyor. Böyle yalnız kaldığımızda, buna inanmak benim için çok kolay.

" oluyor?" diye soruyor.

Ses tonumu hafif tutmaya çalışarak, "Harper yeni biriyle çıkıyor," diyorum.

"Bu harika," diyor saçıma doğru.

"Micah Rhodes'u tanıyor musun?" Yüzünde içimi rahatlatacak herhangi bir ipucu arayarak soruyorum.

İsmi duyunca çenesi geriliyor, yüz hatlarında karanlık bir şeyin titreşimi belirliyor.

"Ne oldu?"

"Daha yaşlı -en azından kırklı yaşlarının ortasında- ve tuhaf biri. Çok kibirli ve konuda titiz. Onunla

Babam için çalıştığım zamanki konferanslar."

"Brody ona güvenmiyor," diye ekliyorum hemen. "Ona onu takip etmesini söyledim."

"Güzel," diyor, battaniyeleri katlayıp içeri girmemi sağlamadan önce dudaklarıma güven verici bir öpücük konduruyor. "Onun güvende olduğundan emin olacak. Şimdi gel bakalım. Dinlenmen gerek."

Yorganın altına girip ona sokuluyorum, o da arkama geçip sıcaklığını bir kalkan gibi etrafıma sarıyor. Beni her şeyden koruyor.

"Sen mükemmel bir büyük kaşıksın," diyorum omzumun üzerinden.

Eğiliyor ve yanağıma bir öpücük konduruyor. "Sen mükemmel bir sporksun," diye cevap veriyor, içime sokularak.

"Spork?" I Gül, yakalandı kapalı bekçi tarafından onun seçim kelimelerin.

"Bazı yerleriniz pürüzsüz olabilir ama yine de keskin kenarlarınız var. Bu yönünü seviyorum."

"Seninle ilgili pek çok şeyi seviyorum Ash," diye mırıldanıyorum.

Nefes alışım yavaşlarken memnun bir iç çekiyorum. Burada benimle olduğu için kendimi çok şanslı hissediyorum.

"İyi geceler prenses." Beni tekrar öpüyor, bu sefer uzun sürüyor.

"İyi geceler," diye fısıldıyorum, o üç kelimeyi söylemek istiyorum, nasıl hissettiğimi bilmesini istiyorum.

ERTESİ SABAH, ELİMDE BİR KUTU İLE İŞE GIDIYORUM.

Harper'ın en sevdiği pembe çörekler. Topuklu ayakkabılarım cilalı zeminde tıkırdıyor, aksi halde sessiz olan ofiste yankılanıyor. Harper'ın ofis kapısını iterek açıyorum, yarı yarıya onu gelecek sezonun tasarımlarına son şeklini verdiğimiz için bir yığın eskiz defterinin ve gevşek çizimlerin altına gömülmüş bulmayı bekliyorum.

İsteğime sadık kalan Harper, yaklaşan lansmanımızla ilgili dijital olarak hiçbir şey göndermedi. Ofiste fısıltılar dolaşıyor ama umurumda değil. Şirketimi korumak için ne gerekiyorsa yapacağım. Şu anda güvendiğimiz tek kişiler, yaptıklarımız hakkında kapalı kapılar ardında toplantılar düzenleyen yöneticilerimiz.

Eğer bir şey sızarsa, bize kazık atan ve tasarımlarımızı Josh'a verenlerin yönetim olduğunu teyit edebileceğim. Onlar olduğuna ikna oldum.

İçeri iki adım atar atmaz odanın koyu kırmızı güllerle dolu vazolarla dolup taşığını fark ediyorum.

Harper güzel yüzüne yayılan bir gülümsemeye ayakta duruyor, bir kartı okurken mavi gözlerinde yaşlar parıldıyor. "O çok tatlı."

"Harp, vay canına," diyorum, onun için getirdiğim çörek kutusunu masasının kenarına koyarken. Güllerin tatlı kokusu ortalığı dolduruyor. Sarhoş edici ama nedense beni huzursuz ediyor. "Bunlar muhteşem. Kim gönderdi bunları?"

"Micah." Çörekleri masasına koyduğumda gülümsüyor.

Micah.

Adı dudaklarından bal gibi damlıyor, ama aklım Brody'nin onu sorduğum zamanki yoğun bakışlarına geri dönüyor. Yüzündeki o ifadeyi bir türlü atamadım ama ne olduğunu da çıkaramıyorum. Doğru olmayan bir şeyler var ama o spekülasyon yapacak biri değil.

Bu hikâyenin nasıl gelişeceğini bildiğim için gülümsemeye zorluyorum kendimi. Bu yoldan daha önce de geçmiştim -Josh ve cazibesi beni de çabucak parmağında oynatmıştı.

Aklımın bir köşesi endişeyle dolup taşıyor ama Weston ve Easton'ın bu adam hakkındaki görüşlerini öğrenene kadar endişemi bastırıyorum. Belki Brody yanılıyordur.

Brody asla .

Çiçeklere yaklaşıp onları içime çekiyorum. "Bana onun hakkında her şeyi anlat."

Bana doğru süzülüyor, telefonunun kilidini açarken heyecanı bulaşıcı. Birkaç dakika içinde, dün gecedен birlikte çekilmiş fotoğraflarını . Adam yakışıklı; siyah saçları, açık yeşil gözleri parlıyor. Cazibesini, onu büyüleyen kıvılcımı görebiliyorum. Fotoğraflarına göz gezdiriyorum, kadından gerçek bir mutluluk yayılıyor ama adamın yüz ifadesinde gizlenen daha kötücül bir şey var.

"Tanıdık geliyor," diyorum başımı eğerek.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Ama sanırım aynı etkinliklere davet edildiğimiz için."

Kendime aşırı tepki verdiğimi söylemeye çalışıyorum. Sadece en iyi arkadaşıma karşı aşırı korumacıyım. Bu kadar.

"Kırk dört yaşında," diye devam ediyor, sesi coşkuyla yükseliyor. "Hiç evlenmedi. Ve görünüşe göre ikimiz de hayatta aynı şeyleri istiyoruz. Bence ondan hoşlanacaksın. Zeki biri. İşten anlıyor. Ülkedeki en iyi eğlence avukatlarından biri," diye ekliyor rüya gibi bir iç çekişle. "İşler yoluna girer girmez, çifte randevu yapabilir miyiz?"

"Prensle mi?" Bir kaşımı kaldırarak şaka yapıyorum.

"*Prensınle*, prensle değil." Daha da geniş sırtıyor, belli ki Asher ve benimle birlikte Micah'la çifte randevu hayal ediyor.

Asher ve ben hâlâ bir sır olarak kalmaya devam ediyoruz. Louis ve ben güç çifti rolünü oynuyoruz ama bu gidişle çok uzun sürmeyecek. Şimdi Josh'la oynuyorum, yapmaktan nefret ettiğim bir şey ama kıcımlı kurtarmak için gerekli. Josh'a onu benim arayacağımı söyledim, tersini değil. Maskesi düşene kadar bir süre beni dinleyecek. Onu üç hafta daha idare edebilirim. Asher'ın neyin peşinde olduğunu bilmiyorum ama ona güveniyorum. Güvenmemem için hiçbir sebep vermedi.

"Bunu isterim. Londra'dan döndüğümüzde bu işi halletmiş say." Başımı sallayarak cevap veriyorum, ama içimden bunun onun o hızlı kaçamaklarından biri olmasını umuyorum.

"Yani, Brody dün gece seninleydi..." Adından bahsettiğimde yüzündeki ifadeyi çözmeye çalışarak söylüyorum.

"Tesadüfen aynı bardaydık," diye açıklıyor, dudaklarından gergin bir kahkaha kaçıyor. "Micah gittikten sonra benimle senin evine kadar yürüdü. Tüm zaman boyunca konuştum - Tanrı bilir ona ne söyledim. Seni gördüğümü bile hatırlamıyorum."

Onu inceliyorum, şüphe işaretleri arıyorum. "Onun yanında kendini güvende hissediyor musun?"

"Tabii ki. Brody-"

"Kuzenimden bahsetmiyordum," diyorum sertçe, sesim havayı yararak. "Micah. İkiniz ilk kez konuştuğunuzda ne hissettiniz?"

Bir sonraki sözlerini aşırı analiz etmemek için tüm gücümü harcıyorum. Uzman olduğumdan değil ama *aradığınız kişiyle* karşılaştığınızda hissettiğiniz özel duygu var. Yüz ifadesi yumuşuyor, sanki anıları geri geliyor.

"Başta ona hiç dikkat etmedim," diye fısıldıyor, "ama sohbet ilerledi. Sanki eski bir arkadaşımla konuşuyormuşum gibi hissettim çünkü benim hakkımda çok şey biliyordu."

Onun sözleriyle midem sıkışıyor. Göğsümde bir huzursuzluk titreşimi dans ediyor.

Ya Micah gibi beyaz atlı prens değilse? Dev bir kırmızı bayrak hayal ediyorum ama onu uzaklaştırıyorum.

"Popülersin," diyorum, şahsen tanımadığım milyonlarca insanın benim hakkımda bir şeyler bildiğinin farkındayım. Kim olduğumuzla ilgili, bu oluyor. "Bu konuda içimde iyi bir his var mı bilmiyorum," diye itiraf ediyorum sonunda.

"Onunla tanıştığında, aşık olacaksın, güven bana." Gözleri bana aşık olduğunu söylüyor. "Londra'da bana katılmayı kabul etti."

"Vay canına, sabırsızlanıyorum" diyorum, defileler ve toplantılar arasında kendimize ayıracak neredeyse hiç zamanımız bilerek.

Ofisine göz gezdiriyor, abartılı düzenlemeler arasında gizlenmiş cevapları arıyorum. İçgüdülerim bana Micah'ın Harper'ın hayatında kalıcı bir yer edinmeden önce geçmişini araştırmam gerektiğini söylüyor.

Harper'ı korumak istemekle onu bu kadar çabuk büyüleyen bu adam hakkında daha fazla şey bilmek istemek arasında kaldım.

"Güzel bir gün geçir. Bunu hak ediyorsun." Çörek kutusuna dokunup kapağını açıyorum. "Bu sabah seni düşünüyordum."

"Teşekkür ederim! En sevdiğim," diye cevap veriyor, tüm yüzü bir havai fişek gösterisindeki gökyüzü gibi aydınlanıyor.

"En iyi arkadaşım için her şeyi yaparım," diyorum, ne hissettiğime rağmen sesim sabit.

Ofisinden çıkarken "Seninle gurur duyuyorum" diyor. "Elbisenin maketini de gördüm. Bir elmas gibi parlayacaksın."

"Teşekkürler, Harp." Kocaman gülümsüyorum ve ofisinden çıkarken kalbim sıkışıyor.

Belirsizliğin ağırlığı havada asılı duruyor ve bir şeylerin ters gittiği hissinden kurtulamıyorum. Ofis etrafımda uğulduyor ve yapmam gereken beş milyon şey daha var ama tek odaklanabildiğim Micah Rhodes'un kim olduğunu bulmak.

"BILLIE. VAY CANINA. BU BİR SÜRPRİZİ," DIYOR CARLEE BEN ADIM ATARKEN

Park Towers'ın çatı katında.

İçeri girdiğimde, Asher'ın beni herkesin önünde sahiplendiği ve öptüğü noktaya baktım. O an hayatımı değiştirdi.

"Sana nasıl yardımcı olabilirim, kardeşim?" diye sorar.

"LadyLux ile konuşmam gerekiyor," diye cevap veriyorum ona göz kırparak.

Onun gerçekte kim olduğunu öğrendiğinden beri konuşmadık. Gözlerinde şakacı bir parıltıyla sırtıyor. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

İç çekiyorum. "Micah Rhodes hakkında ne biliyorsun?"
Onun kaşlar kırışik içinde düşündüm. "Bu eğlence avukatı mı?"

"Evet," diye onaylıyorum.

"Her şey mi?" Carlee tedirginliğimi fark edince soruyor. Ofisten ayrıldığımdan beri çok gerginim. "Harper onunla görüşüyor ve içimde çok kötü bir his var.

Bu adam. Brody bana tehlikeli olup olmadığını söyleyemedi ama ona güvenmiyor. Onu anlamam için LadyLux'un araştırma becerilerine gerçekten ihtiyacım var. Normalde isteyeceğim bir iyilik değil ama bana en azından bir iyilik borçlu."

Carlee beni dikkatle inceliyor, dizüstü bilgisayarını çaldığımı ve kardeşime karşı gerçek hislerini herkesin okuması için günlük kayıtlarını internette yayınladığımı biliyor. Bunu pişmanlık duymadan tekrar yapardım çünkü şimdi mutlu bir evlilikleri var.

"Bana söylemediğin başka ne var?" Carlee soruyor.

"Tanıdık geliyor, sanki daha önce bir yerde görmüşüm gibi, ama tam olarak çıkaramıyorum," diye açıklıyorum. "Ayrıca kırklı yaşlarının ortasında ve evli değil. *Büyük* bir kırmızı bayrak."

Carlee kahvesinin üzerindeki not defteri ve kaleme uzanır masaya oturdu ve kâğıdı yırtmadan önce bir şeyler karaladı. "LadyLux'a uğradığınızı söyleyeceğim. Yardımcı olabilir de olmayabilir de."

"Teşekkür ederim," diyorum, gözlerine içtenlikle bakarak, onun olduğunu asla kabul etmeyeceğini bilerek. "Minnettarım."

Kapıya doğru dönüyorum, kendimi dışarıda görüyorum.

"Bana ve Weston'a yardım ettiğin için sana doğru dürüst teşekkür edemedim. Küçük bir hırsızlık bile olsa," diyor ve elini kaldırarak

alaycı bir gülümsemeyle kaşlarını çatı.

"Kardeşimin sana ihtiyacı vardı Carlee ve ben ailem için her şeyi yaparım. Buna sen de dahilsin," diye cevap verdim ve ayrılmadan önce ona sıcak bir gülümseme verdim.

Asansöre bindiğimde, kapılar kapanmadan hemen önce bana gülümseyerek karşılık veriyor.

Easton Weston eş olarak dünyanın en iyi iki kadını seçtiler.

Asher için de aynı şeyi hissetmelerini istiyorum. Onun beni nasıl güvende hissettirdiğini ve hatta daha iyi bir kadın yaptığını bilmelerini istiyorum. Asher yüzünden aynı değilim. Daha iyiyim çünkü onun için olmak istiyorum.

Bu gerçek Asher Etkisi.

BİR HAFTA SONRA

Billie bu sabah gün doğmadan ayrıldı. Yataktan çıkmadan önce yanağıma tatlı bir öpücük kondurdu ve beni şimdiden ne kadar özlediğini söyledi. Bunu hayal bile edemezdim, her ne kadar onun özlemini duymak bana gerçek dışı gelse de. Sevgi. Benim kızım bana hep baktı.

Yulaf ezmem için buzdolabından taze çilek çıkarıyorum. Yemeğimi yerken telefonumun kilidini açıyorum, internette Billie'nin adını aratıyorum ve bir tanesi gözüme çarpana kadar başlıklar arasında geziniyorum. Sırtarak başımı sallıyorum.

Geçtiğimiz haftalarda yaşanan onca olaydan sonra LadyLux radarımdan çıkmıştı. Bu gönderi ile tekrar gündemde.

Sen de kimsin lan?

Buz Kraliçesi ve Müstakbel Kralı

Billie'nin kaderinde Louis ile birlikte olmak olduğunu iddia eden makaleyi okumak için kendimi hazırladım. Şaşırtıcı bir şekilde, makale onunla ilgili değil, daha ziyade Billie ve yıllar boyunca yaşadığı boktan ilişkiler hakkında, Louis ve Josh Lustre'ye odaklanıyor. Hemen sonuna kadar okudum.

Bu ilişkinin gerçek olduğuna inanmıyorum ama Billie Calloway'in aşık olduğunu düşünüyor muyum? Evet. Kesinlikle. Kesinlikle.

(Ama aynı zamanda, sözde.)

Kiminle? sorusu bu. Çok ketum ama Prens Louis'in onun kalbinin kralı olmadığını söyleyebilirim. Belki de gerçek Beyaz Atlı Prensi, bir kraliyet mensubuyla oyun oynamayı bıraktığında ortaya çıkar ve onu sahiplenir. O zamana kadar, ona neyi hak ettiğini hatırlatmama izin verin.

Billie Calloway'in onu sahiplenecek, onu bir Calloway olmaktan daha fazlası için sevecek bir adama ihtiyacı var. Güçlü, onu koruyacak ve her şeyden önce dürüst olacak birine ihtiyacı var. Bu kadın yıllar boyunca pek çok yılan ve yalancıyla uğraştı. Eğer evreninizin merkezi olamayacaksa, yolunuza devam edin. Güçlü kadınların güçlü erkeklere ihtiyacı vardır. Dikkatli olmanızı anlıyorum ama ihtiyacınız olan tek şey sevgi. Her şeyin üstesinden gelebilir. Buna inanın.

Bu haftalık bu kadar LuxBabies. Bir dahaki sefere gözüme çarpan yepyeni bir milyardere dalarken görüşmek üzere. Merak etme Asher Banks... Seni hâlâ izliyorum. İkinci bölüm olacak. Bizi izlemeye devam edin.

LadyLux

Gözlerimi devirerek alay ediyorum. Bu ne cüret. Blogunu pazarlamak için yardıma ihtiyacı olup olmadığını merak ediyorum.

Web sitesinde iletişim bilgilerini ararken dudaklarımdan şeytani bir gülümseme geçiyor. E-posta adresini buluyorum ve bir mesaj yazıyorum.

Konu: Vay, vay, vay...

Resmen dikkatimi çektiniz, Bayan LadyLux. Kim olduğunuzu öğreneceğim. Bu sadece bir zaman meselesi. İkinci bölümü sabırsızlıkla bekliyorum.

Asher Banks

Gönder tuşuna basıyorum ve e-postamın gönderildiğine dair bildirimi duyuyorum. *Senin hamlen, dedikodu kraliçesi.*

Yemeğimi bitirip boş kasemi lavaboya koyduktan sonra Ellerimi kurulamak için bir havlu alıyorum ve önünde adımın yazılı olduğu ikiye katlanmış bir kâğıt görüyorum. Tezgâha yaslanarak kâğıdı açıyorum ve Billie'nin düzgün el yazısını tarıyorum.

ASHER,

GIT onu ZİYARET ET. BU YENİ BİR DA/, INANILMAZ BİR ŞEY İÇİN
YENİ BİR ŞANS. DEĞİŞİM, FARKLI BİR ŞEY YAPMAYA KARAR
VERDİĞİNİZDE BAŞLAR. SIKINTIDAN KURTUL.

SENİ DÜŞÜNÜYORUM.

ALWA/S,

B

Not: EDEN SANA ASH-DELIĞI OLMAYI BIRAKMANI SÖYLERDİ. BUNU
YAPABİLİRSİN. :)

Kahkahalarım kaçıyor çünkü o yapardı. Eden her zaman sert sevgiye inanırdı. Köprü Kur ve Üstesinden Gel Kulübü'nün bir üyesiydi.

Kelimelerin altında bir çift kırmızı dudak var ve onun gözleri kapalı bir şekilde kâğıdı öptüğünü hayal ediyorum. Parmağımı üzerinde *gezdiriyorum*, acaba görünmez mürekkeple mi *seni seviyorum* yazdı diye merak ediyorum.

Kahretsin, ona aşığım. Gerçekten, delice, derinden ve delicesine aşığım, zar zor başa .

Derin bir nefes alıyorum, bugünün dünyadan saklanmak istediğim nadir zamanlardan biri olduğunu biliyorum. Kız kardeşimin vefatının üzerinden resmi olarak beş yıl geçti. Dyson gecenin bir yarısı kapıma gelip bana neler olduğunu anlattığında nasıl dizlerimin üzerine çöktüğümü asla unutmayacağım. Kız kardeşimle bir daha asla konuşamayacağımı bilmenin acısını asla unutmayacağım. O benden *çalınmıştı*, ailemden koparılmıştı çünkü birisi içki içip araba kullanmayı *seçmişti*. *Bu bir seçimdi*.

Bir daha asla kız kardeşime sarılamayacağım ya da ona Billie. Sevgilime aşık asla göremeyecek. Düğününde ona söz dansı asla yapamayacağız ve onun anne olduğunu asla göremeyeceğim. Onu ne kadar özlediğimi kimse anlayamaz. Artık o sadece kalbimde ve zihnimde yaşıyor ve her geçen gün ayrıntılar daha da bulanıklaşıyor - sesi, gülüşü, cesaret verici sözleri... hepsi uzak anılar.

Gözlerimi sıkarak kapatıyorum, zaten uyuşmuş hissediyorum. Kendimi toparlamak için avuçlarımı gözlerime sürüyorum.

Josh'a bugün ofiste olmayacağımı söyledim ve Nick de benim için özel bir gün olduğunu biliyor. Gün doğumundan gün batımına kadar evimde kapalı kalmak yerine, dışarı çıkmaya karar verdim.

Belki Billie haklıdır.

Kâğıdın yanındaki kalemi alıyorum ve daha sonra bulması için arkasına bir iade mesajı yazıyorum.

Sen benim her şeyimsin, Buz Kraliçesi.

Çatı katından çıkıyorum ve çiçekçiye uğrayıp bir buket parlak mor unutma beni alıyorum. Sonra bir trene atlayıp şehrin kuzey kısmına gidiyorum. Oradan da

araba beni yirmi beş dakika daha uzağa götürüyor. Sonunda Sleepy Hollow Mezarlığı'na vardığımda omuzlarımda neredeyse taşıyamayacağım kadar ağır bir yük hissediyorum.

Kız kardeşimin burada istediğini öğrendiğimde çok güldüm. *Sleepy Hollow Efsanesini* her zaman sevmişti ve şimdi sonsuza dek onun bir parçası oldu.

Kapıdan içeri girdiğimde, yol beni bir Yumuşak otlar ve kır çiçekleriyle dolu bir çayır. Burayı sadece kâbuslarımda ziyaret ettim. Mezarlık huzurlu ama ürkütücü.

Kız kardeşimin mezar taşına yaklaşırken yavaşlıyorum. Adı, tıpkı şirket binasının yan tarafında olduğu gibi altın harflerle parıldıyor. Güneş etrafı kaplıyor ve mezarının üzerindeki taze, parlak sarı nergisleri fark ediyorum. Eğilip yumuşak yapraklara dokunuyorum ve mor çiçekleri yanlarına koyuyorum. Eden baharı, yazı ve rengarenk çiçekleri çok severdi. Her Pazartesi masasında taze bir buket olurdu, hatta kendisi satın almış olsa bile.

Yakınında bir ağaç ve altında, *arkasında* en sevdiği sözlerden birinin yazılı olduğu bir bank *var-Dünyada görmek istediğin değişim sen ol.*

Bankta oturuyorum, parmaklarımı birbirine kenetliyorum ve Gözler. Zihnimin derin koridorlarında dolaşıyor, kendime hiç tanımadığım affı arıyorum. Hudson Nehri'nden gelen serin bir esinti ağaçların arasından geçerek yanaklarıma geliyor. Beni şimdiki zamana geri çekerek anın içinde topraklıyor. Nefes veriyorum ve sanki cennet beni çevreliyor.

O öldüğünden beri çok daha yumuşak oldum. Onun ölümü beni yıktı. Zamanın ne kadar değerli olduğunu ve parmaklarımin arasından nasıl kayıp gittiğini fark etmemi sağlayan bir uyandırma çağrısıydı.

"Billie konusunda haklıydın," diye fısıldıyorum gözlerimi sıkarak. "O benim mükemmel eşim."

Sessizce oturdukça daha da duygusallaşıyorum. Sonunda yapraklar kaldırımda hışırdıyor ve o tanıdık serin esintinin yeniden tenime değdiğini hissediyorum. Gözlerimi açtığımda, şimdiye kadar gördüğüm en parlak mavi alakarga kız kardeşimin mezar taşının köşesine tünemişti. Bir an birbirimize bakıyoruz ve bu bir işaret, bir onaylama gibi geliyor. Uçup gitmesini izliyorum ve yanaklarımdan süzülen gözyaşlarımı siliyorum.

"Sağ ol abla," diyorum, , görüşüm bulanıklaşıyor.

Ne yapmam gerektiğini çok iyi biliyorum. Billie ilerlemeden önce gerçeği bilmeyi hak ediyor. Yarı gerçekler ya da yalanlar yok.

Dönüp kardeşlerim Nick ve Dyson'ın üç parçalı takım elbiseleri , ciddi ifadelerle yaklaştıklarını gördüğümde üzerime bir berraklık çöküyor. İki yanıma oturdular. Burada kardeşlerimle birlikte olmak rahatlatıcı, sessizlikte bile.

Her yıl birlikte ziyaret ettiler ve ben her yıl reddettim.

"Seni incittiğim için özür dilerim," diyor Dyson sonunda ve rüzgâr sesini uzaklara taşıyor. Sevdiğimi sandığım birinin peşinden gittiği için özür diliyor.

Çözmem gereken daha büyük sorunlar olduğunu fark ederek ona "Endişelenme," diyorum. "Her şeyin büyük şemasında, önemli değil. Sadece bir daha olmasına izin verme."

"Sonunda," diyor Nick. "Şimdi gidip taco yiyebilir miyiz? Eden da bunu isterdi."

Bir kahkaha patlattım.

Nick kendi çiçeklerini benimkilerin yanına koyuyor ve sonra çimenlerle konuşuyor.

"Değil mi Eden?" Nick kulağını yere yaklaştırarak sorar. Sesini yükseltir. *"Doğru. En sevdiğim kardeşimi dinle, sadece yarısı olsa bile."*

O onu kızdırmak için benim babamın aşkı olmak hakkında kullandı

Ama sanırım onu bizden daha çok seviyordu. Annesiyle birlikte yaşadığı için Nick'in bizim birbirimizi kızdırdığımız kadar bizi kızdırma şansı yoktu.

"Taco zamanı," diyor Nick, Eden'ın mezarına doğru bir öpücük göndererek. "Seni seviyorum kardeşim."

Arabaya doğru yürürken, Billie'ye Cam Terlik Projesi'nden bahsetmem gerektiğini biliyorum.

Artık lanet sırlar yok.

Kutuyu kolumun altına sıkıştırdım ve bana verdiği anahtarla Asher'in çatı katının kilidini açtım. Programlarımız çok yoğun ve hafta sonları hiç izin yapmadan sürekli çalışıyoruz. geleni yapıyor.

İçeri girdiğimde kapıyı kapatıp arkamdan . Bu hediyeı bıraktıktan sonra, Bellamore'a bir prova için dönmeliyim.

"Ash?" İçerideyse duyabileceğı kadar yüksek sesle söylüyorum.

Neredeyse sadece bana ayırdığı o seksi sırıtışıyla yatak odasından çıkmasını bekliyorum. Birkaç saniye bekliyorum ama tam bir sessizlik. Umarım bugün gidip kız kardeşinin mezarını ziyaret etmiştir. Harper daha önce hiç gitmediğinden bahsetmişti. Bana yıldönümünü de hatırlattı.

Kutuyu tezgâhın üzerine bıraktım ve üzerine yerleştirilmiş büyük beyaz kurdeleye gülümsedim.

Buna bayılacak.

Kıkırdayarak külotumu çıkardım ve yatak odasına girerken kırmızı ipek danteli parmağıma taktım. Etek giymeyi sevmemin bir nedeni de bu, kolay erişim.

Yatağı hazır ve güneş ışığı tül perdelerin arasından parlıyor. Onları yastığının üzerine koyuyorum ve bugün eve ilk onun geleceğini bilerek gülümsüyorum. Kapıdan içeri girdiğini, ceketini, kravatını ve gömleğini çıkardığını, sonra yastığının üzerinde iç çamaşırlarımı görünce durduğunu hayal ediyorum. Daha sonra olacakların bir habercisi. Döndüğümde komodininin üzerinde deri bir dosya olduğunu fark ediyorum.

Kenarları aşınmış ve Stanford'da her zaman böyle bir şey taşıdığını hayal meyal hatırlıyorum. Yatağın kenarına oturup, sanki saldıracak ölümcül bir kobraymış gibi ona bakıyorum.

"Bu çok saçma," diyorum kendime uzanıp kapıyı açarken.

Gözlerim cam terlik simgesine ve *Project Glass Slipper* (*Cam Terlik Projesi*) yazısına kayıyor.

yenik düştüm ve sayfayı çevirdim.

Asher'ın kendi yazı tipi olabilecek düzgün el yazısı.

Pxoje c Sla's li pe' Nexe'
lec Le S'eaS.

P^ase 1

Pxote c: sLield Le f'o ^a' f'l exce'>al t^3xeat'.

P^ase 2

Sxow: empovex Le xep'9acio a>d eaciri9;.

P^ase 2

Koax: lσ>ge' 'v×ricing vc leating yok.

Şillie Calloway 'c t^3e fvt' e. C^e's a 'ecolvtio>.

Parmaklarım sayfalar arasında uçuşuyor. Asher, Stanford'da tanıştığımız on üç yıl öncesine ait detayları yazmış. Bazıları şifreli yazılmış ve ne anlama geldiklerinden emin değilim. Yaptığımız her konuşma, birbirimize her rastlayışımız - hepsi burada, günlük kayıtlarında not edilmiş.

İnançsızlık damarlarımdaki buzlu su gibi içimden geçerken hızla gözlerimi kırıştırıyorum. Asher'ın el yazısı tertemiz, hesaplanmış. Parmaklarım zaman çizelgelerinin üzerinde gezinirken titriyor. On üç yıl boyunca hayatımdaki her dönüm noktasını titizlikle belgelemiş. Sosyal medya güncellemelerimi bile alt metinlerine kadar incelemiş ve doğru anlamış.

Bu adam beni kendimden daha iyi tanıyor ve bu beni çok korkutuyor. Buna dayanarak, Asher'ın her hareketimi, cevabımı, duygumu daha gerçekleşmeden tahmin edebildiğine ikna oldum.

Ağabeyimin bana göz kulak olması için ona nasıl yaklaştığını okurken acı bir kahkaha atıyorum, keskin ve içi boş. Stanford'a gitmemin nedeni onlardan ve onların meraklı gözlerinden kaçmaktı. Çok safmışım.

Bu projenin Weston'ın saplantılı stratejilerinden ve Easton'ın benim üzerimdeki amansız kontrol çabalarından biri olduğunu anladığımda kendimi kaybediyorum. Kardeşlerimin, kime aşık olduğuma kadar varlığımın her yönünü düzenlediklerini bildiğim için öfkem sel gibi akıyor.

Sersemlemiş durumdayım, gözlerim yaşarırken başka bir kelime okuyamıyorum.

Bir projeden başka bir şey değil miydim? Aşamaları ve madde işaretleri bir yapılacaklar listesi mi?

Çenem sıkıca kenetlenerek dosyayı kapattım. Kolumun altına sıkıştırdım ve şoförüne mesaj attım. Weston ve Easton'ın hayatıma karışmasından bıktım usandım. Calloway merkezine koşarken öfkem beni geçirdi. Binanın önüne bırakılıyorum ve paparazziler beni bekliyor ve ben içeri adım atarken fotoğraf çekiyorlar.

Onlara *cehenneme git* bakışları , resmen kendi kötü adam hikayemi izliyormuşum gibi hissediyorum.

Weston Batman olduğunu düşünmeyi seviyor. Evet, bugün ben Joker'im ve ikisinin de en kötü kabusu olacağım. Parmak izimi tuş takımına bastırıyorum ve asansör beni onların katına çıkarıyor. Kalbim göğsümde hızla atıyor ve derin nefesler almaya çalışıyorum ama faydası yok.

"Bayan Calloway," dedi sekreterleri.

Ellerimi sıkıca yumruk yapıp her adımını görmezden gelerek yanından geçip gidiyorum.

"Oraya giremezsin!"

"Siktir git," diyorum ona ve Easton'ın ofisine doğru ilerliyorum.

Bana öfkeyle bakıyor ve sonra Weston bana dönüyor. Yanında tanıdık geniş omuzlar ve dağınık saçlar var.

Asher arkasını döndüğünde ve altın sarısı gözleri benimkilerle buluştuğunda her şey yarı hızda ilerliyor gibi hissediyorum. Kafa karışıklığı ve ihanet ifademe yerleşiyor ve inciniyorum.

Üçüne bakarken çenem sıkıca kenetleniyor. Asher elimdeki dosyayı gördü ve gerildi. Kardeşlerim gözlerimde dönen öfkeyi görüyorlar. Patlamaya hazırım, öfkeyle dolu saatli bir bomba gibiyim.

"Sana hayatıma karışmamamı söylemiştim. İsteklerime saygı göstermeyi reddettin," diyorum, sesim sabit.

Ben fırtına öncesi sakinliğim, onları gezegenden tamamen yok edeceğim.

"Billie, senin sorunun ne?" Stormy arkamdan girerken Easton

Burun deliklerim alevlendi ve kaç kez beni rahat bırakmalarını ve işime karışmamalarını istediysen de kardeşlerimin beni hiç dinlemediğini fark ettim. Her zaman ne isterlerse onu yaptılar, kendi oyunlarını oynadılar.

"Ben olsam da olmasam da beni ve işimi kontrol etmeye devam ettin," diyorum fısıldayarak. "Son kez söylüyorum, yardımını istemiyorum."

"Billie," diyor Asher arkamdan, öfkeli gözyaşları yüzümden aşağı akarken.

"Benimle konuşma," diye bağıyorum, boğucu odadan kaçma ihtiyacı duyuyorum.

Asansöre bindim ve o beni içeri kadar takip etti. Kapılar kayarak kapanıyor ve gözlerine baktığımda asansör serbest düşüşe geçmiş hissediyorum.

Havaya ihtiyacım var. Nefes almaya ihtiyacım var. ihtiyacım var.

"Her şeyi açıklayabilirim," diyor elini Acil Durdurma düğmesine vurarak. Kablolar ve zamandan başka bir şey tarafından askıya alınmadık. "Kafanın içindesin."

"Lanet olası yalanlarından birini daha duymak istemiyorum," diyorum, Buz Kraliçesi olduğuma inandığı gibi soğuk davranarak.

Bir adım öne çıkıyor ve bundan zevk alıyormuş gibi sırıtıyor.

"Şu anda yapman gereken en son şey bana öyle bakıyorsun. Bu bir şaka değil."

Bana kendini beğenmiş bir sırıtış atıyor, eğleniyor. Bu beni daha da kızdırıyor. "Bir ile on arasında bir ölçekte, ne kadar öfkeli

sen, Buz

Kraliçesi?"

"Bir milyar."

"Ah, neyse ki milyarlarla çalışabilirim," diyor, yanaklarını elleriyle kavırıyor ve sıcak ağzını benimkine doğru kaydırıyor.

Anında rahatlıyorum ve onun içinde eriyorum; söz konusu o olduğunda bedenim her zaman bir hain olmuştur. Hâlâ da öyle.

O bir hain.

Ondan uzaklaşıyorum. "Beni öpemezsin. Sana aşık olmam için beni kandırdın."

Bir kahkaha patlatır. "Evet, doğru. Kendine bundan daha fazla kredi ver. Bana aşık olman bir numara değildi prenses. Tam bir ikramdı."

"Bundan çok fazla zevk alıyorsun," diyorum sıkılmış dişlerimin arasından.

"Ah, seni sınırlarında görmeyi sevdiğimi biliyorsun. Bu benim sapkınlığım. Kalp atışların hızlanıyor ve her nefes alışında göğüslerin yükselip alçalıyor. Bu, her baktığımda beni boğan gözlerinizde dönen küçümseme ile birleştğinde neredeyse çok fazla. Ve o ağız. Mmm. Kahretsin, o ukala ağzın. Biliyor musun, geçen gün acımasız Buz Kraliçesi'nin hâlâ var olup olmadığını merak ediyordum. Var olduğunu doğruladığın için teşekkürler. Londra'ya gittiğimizde bu halinin ortaya çıkmasına izin vermelisin." Omuz silkiyor, benden ve sonsuz öfkemden rahatsız olmuyor.

"Seni Londra'da görmeyeceğim."

"Kaç tane boktan sandviç yemek istiyorsun? Londra'da görüşürüz çünkü bana karşı koyamazsın Billie. Kalp ne isterse onu ister," diyor kendinden fazlasıyla emin bir şekilde. "Öyle mi?" İhtiyacım olan boşluğu yaratarak ondan uzaklaşıyorum. "Ve ne yok senin kalp istiyorum, Asher? Daha fazla

Kardeşlerimden el altından iyilik mi?"

Yüzü yumuşar. "Sen. Sadece sen. *Her zaman sen.*"

"Çünkü ben senin cam ."

"Hayır." Başını sallıyor. "Çünkü uyduğu tek kişi sensin."

Uzanıp düğmeye basıyorum. Asansör sarsılıyor ve zemin kata inmeye devam ediyor.

"Bana kızgın biliyorum ve buna hakkın da var. Ama lütfen bana açıklamam için bir şans ver. Sonrasında, benimle bir daha konuşmak istemezsen, dileğinin gerçekleşmesini sağlarım."

Bakışlarının ardındaki kararlılığı görerek gözleriyle buluşuyorum. "Ben yokmuşum gibi mi davranacaksın?" diye soruyorum.

"Eğer istediğin buysa."

Dosyayı kaldırıyorum. "Gerçekten sürükleyici bilgiler." "Ver onu bana," diyor elini uzatarak.

"Hiç şansın yok. Bu artık benim. Umarım planını ezberlemişsindir," diye alay ediyorum.

Asansörün kapıları kayarak açılıyor ve ben uzaklaşmak için hamle yaptığımda dirseğimden tutarak beni kendisine doğru çekiyor. Kolonyasının kokusu ve dudaklarının dudaklarımda kalıcı tat neredeyse beni ele geçiriyor.

"Senin iyiliğini düşündüğüme söz veriyorum," diye fısıldıyor kulağıma.

Onu öpmek mi yoksa tokatlamak mı istediğimi bilemiyorum. "Siktir git, Banks."

Gülüyor ve sese bayıldığım için nefret ediyorum. "Harika. Bu akşam sekiz gibi yemekte görüşecek miyiz?"

Ona ters ters bakıyorum, incinmiş ve kızgın hissediyorum ve sonra yürüyüp gidiyorum. Beni takip edip etmediğini anlamak için omzumun üzerinden bakarken asansör kapılarının kapandığını görüyorum. Asher kardeşlerimin yanına, her şeyin kukla ustalarının yanına dönüyor.

Kör edici güneş ışığına çıktığımda paparazziler taze avın etrafını saran akbabalar gibi üzerime üşüşüyor. Kameraları acımasızca yanıp sönüyor, yüzüme kazınmış her kırık duyguyu yakalıyor - öfke, kalp kırıklığı, kararlılık. Her şeyim her zaman halkın incelemesi için gözler önüne serilmişti. Şimdi neden farklı olsun ki?

Beni bekleyen arabaya binip Bellamore'a doğru hızla ilerliyorum.

Şu anda kime güveneceğimi bilmiyorum. Asher yakınımdayken kalbimin nasıl çarptığını düşünürsek, kendime bile güvenemiyorum.

Seeing Billie Yani üzgün ile Ben var Sola delik içinde benim lanet Kalp. Bittive yıllar, biz olmuştur at birbirlerinin Boğaz, yırtılma dışarı ve diğerlerinin Şahdamarı, ve halka açık patlamaları vardı bu sadece idi kısa oyma dışarı bir bir başkasının gözleri.

Ama bu farklı. Bu sefer, o kadar kişisel ki, içten içe acıtıyor.

Ona Cam Terlik Projesi'nden daha önce bahsetmemek en büyük hatalarımdan biri olabilir. Güven sorunu yaşamamanın ve ihanete uğramanın nasıl bir şey olduğunu anlıyorum.

Dosyanın nerede saklandığını düşündüm. Onu kaldırmayı unutmuş olmalıyım, ki bu dikkatsizlikti, ama sevdiğin kişiden sır saklamak öyle.

Asansörle en üst kata çıkarken öfkem giderek kabarıyor ve kendime kızıyorum. Easton'ın ofisine giriyorum ve kapıyı planladığımdan daha güçlü bir şekilde kapatıyorum.

"Onun burada olacağını biliyor muydun? Bu bir tuzak mıydı?" Onlara kuşkuyla baktım.

"Hayır," diye mırıldandı Weston. "Bizler dahiyiz ama bu planlanmış bir şey değildi."

"Ne yaptın istiyorum için konuşmak için
Ben ne hakkında?" I soruyorum, saatimi
kontrol ediyorum, hemen gitmem gerekiyor.

Nick hala arabada, beni bekliyor. Neredeyse on dakikadır
buradayım.

"Bu sen lanet olsun benim Abla?" Easton
Açıkça kollarını göğsünün üzerinde
kavuşturarak sorar.

"Bu seni hiç ilgilendirmez," diyorum ona. "Billie her zaman
benim işim olacak, ne olursa olsun. Eğer sen
onu incitti..." diye alay eder ve Weston'a döner. "Birlikte
olmadıklarını söylediğini sanıyordum."

Birbirlerine bakıyorlar ve Easton'ın mutlu olmadığını
söyleyebilirim.

Weston ellerini ceplerine sokar. "Teyit etmedim çünkü-"
Easton bir şey söylemek için ağzını açar ama Weston konuşmaya
devam eder. "Bitirmeme izin verin. Yetişkin kız kardeşimize
arkadaşımızla takılıp takılmadığını sormak bana düşmezdi."
Arkadaş kelimesini nasıl vurguladığı gözümde kaçmadı.
"Asher'in doğru kararları vereceğine güveniyorum. Billie'ye çok
değer verdiğine ve onu incitmeyeceğine inanıyorum."

"Olacak-"

"*Siktir, Easton!* bırak, yoksa kendimi kaybedeceğim. Bu
sabah yaşadığımız onca şeyden sonra bugün hiç sabrım kalmadı.
Tamam mı? Bırak ."

Stormy hiçbir şey söylemiyor. Ofis o kadar sessizdi ki iğne
atsan yere düşmezdi.

Başımı sallıyorum. "Lütfen bana bunu sormak için acil
toplantıya çağırmadığını söyle çünkü eğer-"

Weston elini sallayarak, "Aslında hayır," diyor. Sakin ama
aynı zamanda gergin. "Hepimiz oturabilir miyiz?"

Kaşlarım kalkıyor. "Aslında, hayır. *Ne istiyorsun?*
Uğraşmam gereken lanet bir karmaşa var ve gitmem gerek."

Stormy ağzını açıyor ve ben elimi kaldırıyorum.

"Kapa çeneni. Neden burada olduğunu bile bilmiyorum.
Üçkağıtçısın ve taktiklerinden hoşlanmıyorum. Senin yerine
gececeğim günü iple çekiyorum."

Bir kahkaha patlatır. "Benim yerim doldurulamaz, bebeğim. Ama bakıyorum da hâlâ o ukala göt herifsin."

"Billie'ye benden uzak durmasını söyledin. Ona benim varlığımı unutmasını söyledin," diyorum.

Sırıtıyor. "Tabii ki yaptım."

Ona bakıyorum, burun deliklerim açılıyor.

"Ama asla dinlemeyeceğini biliyordum. O çok asi. Tam bir joker. Kurallara karşı gelmekten ve *yapmaması gereken* şeyleri yapmaktan hoşlanıyor. Bu yüzden ikiniz bu kadar iyi anlaşıyorsunuz, değil mi?" Dudaklarını yalıyor. "Onun kariyeri artık senin ellerinde Banks. Sakın berbat etme. O kadın tüm kariyeri yerine seni seçti."

Sırıtıyorum. "Ben de dahil olmak üzere bu lanet odadaki herkes bunu zaten biliyor. Başka bir şey var mı, yoksa bugün daha fazla zamanım boşa mı gidecek?"

"Ona aşık mısın?" Easton soruyor.

Hiçbir zaman ince imalarda bulunacak bir tip olmadı. Bu onun hakkında takdir ettiğim bir şey.

"Evet," diyorum hiç tereddüt etmeden, gözlerinin içine bakarak. "Ve o bana aşık. Ya ikiniz de bunu kabul edersiniz ya da saygısızca defolup gidersiniz. Onu kaybetmeyeceğim."

Kapıya doğru ilerliyorum.

"Neyi bekliyorsun?" Easton soruyor.

Ona dönüyorum ve kaşlarım çatılıyor. "Affedersiniz?"

"Eğer ona aşıksan, neyi bekliyorsun? Başka birinin gelip onunla evlenmesini mi?" Sesi sertti.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Fark ettin mi bilmiyorum ama kız kardeşin şu anda bir yandan Prens Louis'le çıkıyormuş gibi yapıyor, bir yandan da Londra'daki defile için gereken zamandan daha kısa sürede sihirbazlık numarası yapmaya çalışıyor. Halkın ilgisinden dolayı çok fazla stres ve baskı altında ve şu anda başka bir şeyle başa çıkamıyor." Her birine bakıyorum. "O yüzden bırakın da işimi yapayım ve yolumdan çekilin."

"Josh'un *herkese* Billie'ye geri döneceğini farkında mısın?" Weston soruyor.

Stormy tırnaklarını karıştırırken gözlerini deviriyor. Herkes Josh'ın çöp bir insan olduğunu biliyor.

"Ona *seni sevdiğimi* mi?" Easton soruyor. "O da sana söyledi mi?"

"Bu seni hiç ilgilendirmez. Bana onun hakkında başka bir şey sorma. Sana söylemem Calloway."

Easton ilerleyerek yüzüme doğru adım atıyor ve Weston kollarını göğsünde kavuşturuyor. "Eğer kız kardeşime zarar verirsen, hayatını mahvederim."

"Umarım yaparsın." Sırıtiyorum, şu anda beni test etmesini diliyorum. Gözlerinin içine bakıyorum, korkmuyorum, geri adım atmıyorum.

Weston Easton'ı benden uzaklaştırıyor ve ben de kapıya doğru ilerliyorum.

"Bekle. Sizi buraya çağırmamızın nedeni LuxLeaks hakkında konuşmaktı."

Gözlerim kararıyor. "Onu bulacağım."

"Yapmayacaksın," diyor Weston. "Bunu garanti edebilirim."

"Adamlarım var Weston. Hackerlar. Karanlık ağa gülen adamlar. LadyLux'yu bulmak isteseydim, kesinlikle bulurdum," diyorum, sesim neredeyse hırıltıya dönüşecek kadar alçalıyor. Bu bir tehdit değil, bir söz. "Tabii senin için çalıştığını kabul etmek istemiyorsan."

"Hayır." Weston gülerek başını sallar. "Çok komik. LadyLux kimse için çalışmaz, son on yılda beni nasıl çiğneyip tükürdüğüne bakarak bunu anlayabilirsiniz."

"Devam ediyor," diyor Easton ve sanırım neredeyse sırtıttığını görüyorum.

Weston'ın çenesi beni olduğum yere mıhlarken sıkıca kenetleniyor. "İnan bana, onunla uğraşmak istemezsin Asher. Neyin var senin?"

"Ahh, bekçi köpeklerini çağırdı mı?"

Sorun mu? Bütün özel partilere böyle mi giriyor?

kimsenin sahip olamayacağı bilgilere sahip mi? LadyLux benim hakkımda araştırma yapıyor olabilir ama inanın bana, ben de onun hakkında araştırma yapacağım." Ona ters ters baktım. "Adımı sitesinden çıkarması gerekirdi. Mmm. Sanırım etrafta dolaştı ve öğrendi."

"İyi. İyi şanslar," diyor Weston, gülümsemesi düz bir çizgiye dönüşüyor. "Buna ihtiyacın olacak."

"Başka bir şey var mı?"

"Kız kardeşim ve Josh Lustre ile savaşıırken LuxLeaks ile bir savaş başlatmana gerek yok. Şu anda yeterince işin var." Weston sırtımı sıvazlıyor ve beni kapıya doğru götürürken omzumu sıkıyor.

Kapı koluna uzandım. "Ne istersem onu yaparım."

Kalbim boğazımda ofisten bana "Bu senin çöküşün olacak" dedi.

Asansöre adımımı atıyorum, neredeyse bugün içeride kapalı kalmayı dileyecektim. Şimdiye kadar berbat bir deneyim oldu.

Paparazziler Calloway'in merkezinden çıkarken fotoğraflarımı çekiyorlar ve ben de beni bekleyen arabanın arkasına geçiyorum.

Nick bana bakıyor. "Ne oldu lan? Billie'nin gittiğini gördüm ve çok *öfkeliydi*. Sana ondan uzak durmanı mı söylediler?"

Yüzümde bir gülümseme beliriyor. "Aslında, hayır. Sanırım bu karmaşanın iyi bir tarafı da var."

ÇATI KATIMI VE AĞIRLIĞINI OLAN HER ŞEYİ GIRIYORUM.
bugün olanlar omuzlarıma ağır bir şekilde çöküyor. Zihnim Billie'nin düşünceleriyle dolup taşıyor - onun mücadelecisi ruhu, ateşli öfkesi ki ben hem seviyorum hem de korkuyorum. ben istiyorum ki onu çağırsın,

Özür dileyip her şeyi açıklayacağım ama daha iyisini biliyorum. Onun sakinleşmek için zamana ihtiyacı var ve benim de her şeyi berbat ettiğimi kabul etmem gerekiyor.

Merhaba dememin sonucu bu. Ama asansörde beni öpmesinden sonra pes etmeyeceğim.

Oturma odasına doğru ilerlerken gözüme bir şey çarpıyor ve duruyorum. Kurdeleyle bağlanmış beyaz bir kutu masum bir şekilde tezgahın üzerinde duruyordu. Kalbim küt küt atıyor çünkü Billie bunu benim için bırakmış. Folio'yu bu şekilde bulduğunu bildiğim için yaklaşıyorum. Kapağı kaydırarak açıyorum ve içinde yırtılmış bir mektup görüyorum.

Billie'nin adı, kız kardeşimin tanıdık el yazısıyla bana bakıyor. Omurgamda bir ürperti dolaşıyor.

Şimdi okuyamam. Boğazım sıkılıyor, istenmeyen bir yumru oluşuyor. Henüz olmaz. Zaten duygusal olarak çok tükenmiş durumdayım. Mektubu kenara koyup kutunun derinliklerine iniyorum, parmaklarım dikdörtgen bir şeye değiyor. Merak beni çekiştirirken kâğıt mendili dikkatlice açarak mektubu çıkarıyorum.

Kız kardeşimin çiçeklerle çevrili, ıslıl ıslıl gülümseyen küçük bir resmini gördüğümde gözlerim doluyor. Gözyaşlarımı kırıştırmaya çalışıyorum ama başaramıyorum. Renkler tuvalin üzerinde patlıyor.

Resmin altındaki yazıda "*Kül Deliği Olma*".

İçimde kopan fırtınaya rağmen dudaklarımda bir gülümseme beliriyor.

Ben. Yatak odama doğru ilerliyorum ve yastığımın üzerinde kırmızı dantel külotu görünce kapıda duruyorum.

Billie'yi hayal kırıklığına uğrattım, bunu inkar edemem. Ama her ne kadar pişmanlık içimi kemirse de, onunla ilgili seçimlerimi değiştirmedim. Umarım daha önce planladığımız gibi akşam sekizde gelir. Her iki durumda da, kendimi bundan sonra olacıklara hazırlamaya çalışıyorum.

Beni bir kez seçti. Bunu ikinci kez yapar mı?

TEMPOM UZUNLUĞU BENİM ÇATI İLE BENİM ELLERİM ITTI
DERİN

ceplerime. Saat sekizi geçti ve Billie'nin evde olduğunu biliyorum. Pencereden onun binaya girişini izledim. Her adım daha ağır geliyor; her saniye sonsuzluğa uzanıyor. Buraya gelmiyor. Onu suçlayabilir miyim?

Billie her şeyi gördü, tüm gerçeği. Cam Terlik Projesi on üç yıldır taşıdığım bir sırdı ve olabilecek en sert şekilde ifşa edildi. Cevapları, dürüst, filtresiz bir açıklamayı hak ediyor. Bunu ona borçluyum.

Telefonum çalıyor ve beni düşüncelerimden uzaklaştırıyor.

NICK

Eee?

ASHER

Gelmedi.

Çatı katıma çıkarken, ona olanları kısaca anlattım.

NICK

Özür dilerim. Eminim bunu sindirmek için zamana ihtiyacı vardır.

Bu akşam için yaptığım tavuk Alfredo ve galetalara bakıyorum, artık aç hissetmiyorum. Telefonu bir kenara atıp bir sonraki hamlemi hesaplamaya çalışıyorum. Onu özlüyorum.

Gözlerim kız kardeşimin bana hediye ettiği resme takılıyor ve alttaki yazılara göz gezdiriyorum.

Çatı katından çıktım ve Billie'nin kapısının önünde durdum. Gözdağı genelde yaşadığım bir şey değildir ama şu anda bunu midemin çukurunda hissediyorum. Avuçlarım terliyor ve onları pantolonuma siliyorum. Gizli vuruşumuzu kullanarak kapıyı usulca çalarken sinirlerim geriliyor.

Bir dakika geçti ve onun cevap vermemesi bir . Uzaklaşmak için döndüğümde kapı kayarak açıldı. Üzerinde eşofman altı ve büyük boy kapüşonlu bir tişörtle, kırmızı gözlerle duruyordu. Ağlıyordu ve buna benim sebep olduğumu bilmek içimi acıtıyordu.

"Prenses," diye fısıldıyorum.

"Bana prenseslik yapma," diyor.

"Nasıl istersen, Buz Kraliçesi." Ona küçük bir gülümseme veriyorum ama o karşılık vermiyor. Sesimi alçaltıyorum. "Billie, lütfen."

"Beş dakikanız var," diye cevap veriyor ve beni içeri almak için kenara çekiliyor.

Bayan Chambers bizi yakalarsa diye birbirimizle konuşurken görünmememiz gerektiğini bilerek içeri giriyorum. İkimiz de ona güvenmiyoruz.

Onunla yüzleşiyorum. "Yanılmışım. Hem de tamamen. Gerekecek yok, mazeret yok. Güvenini kırdığımı biliyorum ve hayatımın geri kalanını her zaman senin iyiliğini düşündüğümü kanıtlayarak geçireceğim."

Başını sallıyor. "Anlamıyorsun. Kardeşlerim de anlamıyor. Kendi hatalarımı kendim yapmak istiyorum. Bir şeyler yapmak için yönlendirilmeye ya da *manipüle* edilmeye ihtiyacım yok. Hamptons'dayken bana söylemek için her fırsatın vardı. Hiçbir şey söylememeyi seçtin ama yine de notlar aldın ve birlikte geçirdiğimiz zaman hakkında günlük yazıları yazdın. Ben senin tutku projem."

"Sen benim için bundan çok daha fazlasısın," diyorum. "Sen benim insanımsın. Ve seni incittiğim için özür dilerim. Yıllar önce benim için ne kadar önemli olduğunu sana söylemediğim için çok özür dilerim. Ancak, senin için yaptıklarım için üzgün değilim. Güvende olduğundan emin olduğum için üzgün değilim. İnternette senin hakkında *asla* yayınlanmaması gereken saçma sapan makaleleri temizlediğim için üzgün değilim. Seni koruduğum için üzgün değilim. Seni sevdiğim için de üzgün değilim. Seni sevdiğim için. Sadece seni. Tam olarak olduğun gibi."

Dudaklarını ağzına sıkıştırıyor, gözyaşları yüzünden aşağı akıyor. "Kardeşlerim seni benimle arkadaş olman için zorladımı?"

Hamptons? Ve o yaz beni öpmek için?"

"Hayır," diye fısıldıyorum başımı eğerek. "İlişkimizde sahte olan hiçbir şey yoktu. Hem de hiç. Bir iş konferansında tanıştık ve Stanford'a gittiğimi öğrendiler. Benden sana göz kulak olmamı istediler. Güvende olduğundan emin olacağıma söz verdim, onlar da bana garanti destek sözü verdiler. Çocukken tanıştığımızı bilmiyorlardı. Eden ve senden başka kimse bilmiyordu. Kimse kardeşlerine hayır diyemez, özellikle de on sekiz yaşında bir çocuğa."

Beni geçip mutfağa doğru ilerliyor. Bir şişe su aldı ve içti. "Bunu üniversiteden sonra da sürdürdün."

"Sen benim en sevdiğim hobimsin, bebeğim. Yazdığım her şey, belgelediğim her düşünce, izini sürdüğüm her an, seni önemsedığım içindi. Sana asla sahip olamayacağımı bile bile seninle bu şekilde bağ kurdum. Sen benden ne kadar nefret edersen, ben sana o kadar yardım ettim ve hatırlatmaya ihtiyacım vardı. Makro, mikro değil."

"Acıyı zevke dönüştürmek," diye fısıldıyor.

Başımı salladım. "Ayrıca Eden yüzünden sana yardım etmeye devam ettim. Perde arkasında üzerinde çalıştığı listenin en başında sen vardın."

"O zaman neden Josh'la çalıştın?" diye soruyor. "Çünkü benimle asla çalışmazdın," diye açıklıyorum.

"Beni çok iyi tanıyorsun ve bunu kendi yararına kullanıyorsun, sana karşı çalışacağımı bilerek."

Billie bana bakarak başını sallıyor ve garip sessizlik devam ediyor.

"Üçüncü aşamadan sonra ne olacak? Devam edip tamamlayacak başka bir *proje* mi buluyorsunuz?"

"Kesinlikle hayır," diyorum, incindiğini anlıyorum ve üzgün. "Benim için ne kadar olduğunu, benim için her zaman ne kadar önemli olduğunu anlayamazsın. Senin için özür dilemeden dünyayı yakıp kül ederim - çünkü cam ayakkabı sadece bir prensese uyar. Ve o da sensin. Bu

hep sendin. Her zaman sen olacaksın, Billie. Seni incittiğim için çok üzgünüm. Umarım bir gün beni affedersin."

Bir omzundan sarkan, köprücük kemiğinin pürüzsüz kıvrımlarını ortaya çıkaran bol bir kapüşonlu sweatshirt ve yırtılmak için yalvarırcasına kalçalarına bir çift eşofmanla orada lanet bir tanrıça gibi duruyor. Saçları karmakarışık, dudakları - lanet olsun, büzülmüş dudakları - hafifçe ayrılmış, sanki bana siktirip gitmemi söylemeyi düşünüyormuş gibi.

"Hmm," diyor acımasızca, ama gözlerinde muzip bir ışıltı görüyorum. "Bence yalvarmalısın. Dizlerinin üstünde."

A Sher, doğru yerlerine yapışan gömleğiyle bir Yunan tanrısı gibi ilerliyor.

mesafeyi kapatıyor ve önümde diz çöküyor. Altın sarısı gözlerine bakıyorum, bu açıdan parıldayan benekleri yakalıyorum. Bakışlarımız kilitlendiğinde vücut ısım artıyor.

"İstediğin bu mu prenses? Dizlerimin üzerine çöküp sana böyle yalvarmamı mı?" Sesi boğazının arkasında derin bir gümbürtüye dönüşüyor.

Gözlerindeki ham ihtiyaç neredeyse onu affetmem için yeterli.

Hava gerginlikle, söylenmemiş sözlerle ve henüz tam olarak işlemediğim duygularla dolu. İhtiyacım olan şey zaman. Ama Asher Banks'e de ihtiyacım var.

Parmakları kalçalarımda geziniyor, tenimin ve nefesimin kesilmesine neden oluyor. Sessiz bir konuşma yapıyoruz ama o kadar gürültülü ki.

"Güzelim, güzelim lütfen beni affet," diye yalvarıyor ve bu beni neredeyse çözüyor. Yüzü pişmanlık ve açlıkla karmakarışık ve sikiinin pantolonuna nasıl baskı yaptığını görebiliyorum, dışarı çıkarılmak ve işe koyulmak için yalvarıyor. "Lütfen,"

Sesi sert, hırıltılı. "Bunu telafi etmeme izin ver prenses."

"Görünüşe göre on üç yıl boyunca telafi etmen gereken şeyler var," diyorum.

Güçlü elleri kapüşonumun yumuşak kumaşını yukarı itiyor ve öne doğru eğilerek sıcak dudaklarını karnıma yerleştiriyor. Titriyorum, onu durduramıyorum, sürünürken bana tapmasını istiyorum.

"Her şeyi yaparım," diye fısıldıyor, nefesi tenime değişiyor. "Ne istersen."

Başımı eğiyorum, düşünüyormuş gibi yapıyorum ama aslında sadece onun umutsuz dokunuşunun tadını çıkarıyorum.

"Devam et," diyorum, artık onunla savunma oynamadığımın tamamen farkındayım. Eğer bu hâlâ bir oyun olsaydı, kazanıyor olurdum.

"Siktir," diye inliyor Asher boğazından, kaybolacakmışım gibi sarılıyor bana. "Sen bir rüyasın."

Meme uçlarım sertleşti - onun yüzünden, bu lanet gerginlik yüzünden, çünkü gözlerini üzerimde hissedebiliyorum, sanki beni zihniyle soyuyormuş gibi.

"Lütfen," diye mırıldanıyor amıma karşı, önümde diz çöküyor.

Elleri kalçalarımın gidiyor, sanki onun çapası, can simidi, kurtuluşuymuşum gibi beni kavıyor. Ve ben de öyle olmak *istiyorum*. Başını eğmiş ama çenesindeki gerginliği görebiliyorum. Düğmeli gömleği dirseklerine kadar kıvrılmış, çılgılık atma isteği uyandıran ön kollarını gösteriyor.

Her santimini içime çekiyorum, bana söylemediği için hâlâ üzgünüm ama nedenini anlıyorum. Asher gerçek beni hiç anlamadı, yakın zamana kadar. Weston'da beni öptüğü andan beri hayatım bir kasırgaya dönüştü ve yavaşlamak için neredeyse hiç zamanımız olmadı.

"Her şeyi ettim," diye inliyor, sesi seksi bir törpü gibi. "Berbat ettiğimi biliyorum. Ama benim olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Elleri yavaşça yukarı kayıyor, sanki her santimetremi ezberliyormuş gibi, sanki bu bana bir daha dokunmak için son şansı olabilirmiş gibi. Parmakları çıplak tenime sürtünerek omurgamdan aşağı ürperti gönderiyor. Diğer eli kalçamı kavriyor, parmakları nefesimi kesecek kadar içeri giriyor. Nefesi karnımı ısıtıyor ve dudaklarının tenimin üzerinde gezindiğini hissedebiliyorum; çok yakın ama yeterince yakın değil.

"Beni duyuyor musun?" diye soruyor, sesi lanet bir emir gibi. "Bunu düzelteceğim. Sana *kendini* o kadar iyi hissettireceğim ki benden nefret ettiğini unutacaksın."

O zaman ağzı tenimi buluyor, sıcak, ıslak ve aç. Karnımı öpüyor, dili beni tatmak için dışarı fırlıyor ve yemin ederim klitorisime kadar hissedebiliyorum. Elleri her yerde - kalçalarım, kığım, kalçalarım- sanki beni kendisininmişim gibi damgalıyormuş gibi dokunuyor.

"Lütfen," diye fısıldıyor, sesi kırık. "Sana hak ettiğin şekilde tapmama izin ver, Buz Kraliçesi."

Dudağımın kenarını çiğniyorum, kalbim çırpınıyor. Bana sanki dünyada önemli olan tek şey benmişim gibi bakıyor. Bana hep baktı.

Eşofmanımın bel bandını kığımın kıvrımlarını ortaya çıkaracak kadar aşağı kaydırıyor ve parmakları kumaşın altından kayarak külotumun kenarıyla alay ediyor. Asher eşofmanımı aşağı doğru iterken güçlü elleri her santimimi kavriyor. O güzel dudakları kalçamın iç kısmına sürtünüyor ve sıcak nefesini amıma yakın hissedebiliyorum. Benimle alay ediyor, bana işkence ediyor ve ben inlemekten kendimi alamıyorum. Ellerim saçlarında, onu inletecek kadar sert çekiştiriyor ama durmuyor. Aksine, sanki bu mümkünmüş gibi daha çaresiz, daha kararlı hale geliyor.

"O kadar mükemmelsin ki," diye hırlıyor tenime karşı. "Her santimin. Ve hayatımın geri kalanını sana bunu kanıtlayarak geçireceğim," diye söz veriyor.

Parmakları külotuma takılıyor, salyangoz hızıyla aşağı çekiyor ve bu gerçek bir işkence gibi hissettiriyor.

Ağızı tekrar üzerimde, sıcak, ıslak ve o kadar günahkâr ki zor nefes alabiliyorum. Dili acımasız, yalıyor, emiyor ve son yemeğiymişim gibi beni yutuyor. Dilini daha derinlere kaydırıyor, sanki benim tadıma tamamen bağımlıymış gibi beni yalayıp yutuyor.

Asher beni yutarken gözlerini benden ayırmıyor. "Siktir," sonunda inliyorum, kalçalarım sallanıyor karşı onun ağzı, daha fazlası için çaresiz.

"Eninde sonunda sessizliğini bozmanı sağlayacağımı biliyordum," diye hırlıyor bana karşı, titreşim vücudumda zevk şokları yaratıyor.

Beni sıcak ağızına almadan önce dili klitorisimde dolaşüyor. Gözlerim hızla kapanıyor ve yemin ederim göz kapaklarımın arkasında patlayan yıldızları görüyorum.

Parmaklarından biri doğru kayıyor, tam kıvrıyor ve ben kendimi kaybediyorum. Bacaklarım titriyor, dizlerimin bağı çözülüyor ama ben onun parmaklarına ve diline teslim olurken o güçlü kollarıyla beni sabit tutuyor.

" bu," diye homurdanıyor, konuşacak kadar geri çekiliyor, nefesi tenime degecek kadar sıcak. "Benim için gel prenses. Seni duymama izin ver."

"Hayır. Sana hâlâ kızgıyım," sızlanıyorum, kaslarımın gerildiğini hissediyorum.

Parmakları içimde ve çığlık atmamaya çalışıyorum, ama lanet olsun, onları böyle hareket ettirirken zor - tam doğru kıvrılmış, bacaklarımı beklentiyle titreten o noktaya sürtünüyor. O bayıldığım ukala sırtışını takınıyor, bana ne yaptığını tam olarak bildiğini söyleyen bir sırtış. Diğer eli kalçamda, beni sabitliyor.

"Oh, daha gelmeyecek misin, bir velet gibi?" diye fısıldıyor, sesi alçak.

Parmakları dolambaçlı bir hızla hareket ediyor ve ben onun altında kıvrınarak inliyorum, ama onun umurunda bile değil. O içinde

Kontrol hep ondaydı ve o da bunu biliyor.

"Henüz karar vermedim," diye soluyorum, sesim ihtiyaçtan çatlıyor. Sesim acınası geliyor ama umurumda değil. Devam etmesine, ben doğru düzgün düşünemez hale gelene kadar koca parmaklarıyla beni becermesine ihtiyacım var.

"Mmm. Bunu bütün gece yapabilirim, ama sanırım *ben* söylediğimde gelmene karar verdim," diyor ve dudakları yine o sırtışı dönüşüyor. "Sadece lütfen de."

Parmaklarını hareket şekli -sanki beni çıldırtmaya çalışıyormuş gibi- düşünmemi imkânsız hale getiriyor. Başparmağı klitorisimin etrafında dönüyor ve ben sırtımı kamburlaştırıyorum, tırnaklarım omuzlarına .

"Siktir git," diye tıslıyorum, ama bu her şeyden çok bir inilti gibi çıkıyor.

"Hayır bebeğim," diyor, sesinden hem nefret ettiğim hem de sevdiğim o mükemmel kibir damlıyor. "Siktir git."

Sonra parmaklarını çekiyor ve ben neredeyse hayal kırıklığı içinde çığlık atıyorum. Ben daha bir şey söyleyemeden ayağa kalkıyor, beni kollarına alıyor ve yatak odasına götürüyor. Asher beni yatağa yatırıyor, beni tamamen soyarken her santimime tapmaya devam ediyor.

Bir adım geri çekiliyor, bakışları istek ve ihtiyaç dolu. "Beni hâlâ affetmedin mi?"

"Hayır," diyorum, gömleğinin düğmelerini ve kumaşın yere düşmesini izliyorum.

Kasları karnından aşağıya doğru iniyor ve son giysilerini çıkarırken her santimini ezberlemeye çalışıyorum. Sonra yatağa doğru ilerliyor, üzerimde geziniyor, vücudu ısı yayıyor.

Birbirimizin gözlerinin içine bakarken siki giriş kapımın dışında bekliyor. "Çok özür dilerim."

"Biliyorum. Seni kaybetmek istemiyorum," diye itiraf ediyorum, kalbim hızla çarpıyor. "Sen benim tek sabitlerimden birisin."

Asher beni usulca öpüyor, başparmağı yanağıma değiyor. Ortam ciddileşiyor, duygusallaşılıyor ve çok yoğunlaşıyor.

Bu sadece bir öpücük değil; bu bir savaş -birbirimizle, kendimizle- ve şu anda tamamen teslim oluyoruz. Dili ağzımı istila ediyor, sıcak ve kaygan, benimkiyle kıvrılıyor. Bana doğru bastıran sıcaklığını hissedebiliyorum, siki kalçalarımın arasında sertleşiyor, yarattığı kayganlıkla alay ediyor. Asher henüz içime girmedi ama çok yakın.

Sonra giriyor, beni gererek açıyor, başımı döndüren bir şekilde içimi dolduruyor. O kadar nazik , sanki iki insan sinirlerini boşaltıyormuş gibi hissetmiyorum. İçime girerken her santimini hissedebiliyorum, derin ve kasıtlı, sanki yaptığı her hatayı silmeye çalışıyormuş gibi.

Öpüşmeyi kesiyor ve neredeyse nefesimi kesecek kadar hayranlık dolu, yumuşak, kapüşonlu gözleriyle bakışlarımı karşılıyor: "Seni seviyorum. Her zaman sevdim."

Duygularım içimde yırtılıyor ve bu beni çok bunaltıyor. "Ben de seni seviyorum."

Ağzlarımız birbirine çarpıyor ve sanki bana kendi adımı unutturmaya çalışıyormuş gibi beni öpüyor. Lanet olsun, dilinin benimkinin üzerinde kayma şekli -kasıtlı ve pis- sanki ağzımın her santimini haritalıyor. Dudaklarında uyarılmışlığımın tadını alabiliyorum ve bu başımı döndürüyor. İniltisi dudaklarımda titreşiyor, derin ve gırtlaktan geliyor ve yemin ederim bunu ruhumda hissedebiliyorum.

"Sen benim dinimsin," diye mırıldanıyor.

Ağzı boynumdan aşağı iniyor, sanki üzerimde bir iz bırakmaya çalışıyormuş gibi tenimi ısıtıyor ve emiyor. Elleri vücudumda dolaşırken, siki içime girip çıkarken başımı arkaya eğip inliyorum.

"Siktir," diye inliyorum, parmaklarım beni dünyada tutan tek şeymiş gibi çarşafı kavırıyor.

Her hamlesi yıldızları görmemi sağlayan o noktaya çarpıyor ve beni tamamen doldururken kendimi sınıra daha da yaklaştığımı hissedebiliyorum. Ama henüz düşmeme izin vermiyor. Tekrar yavaşlıyor, benimle alay ediyor, içimde hareket etme şekliyle beni delirtiyor.

"Lütfen," diye yalvarıyorum, sesim titriyor ve o yine gülüyor, ama bu sefer daha yumuşak, neredeyse şefkatli.

"Henüz değil," diyor ve sonra tamamen çekiliyor, beni boş ve ağrılı bırakıyor.

Ona ters ters bakmak için dönüyorum ama ben daha bir şey söyleyemeden aşağı kayıyor ve bacaklarımı aralıyor. Ben daha düşünmeden ağzı klitorisime geri dönüyor, dili hassas tomurcuğumun etrafında dönerek beni sınıra yaklaştırıyor.

"Ash," diye inliyorum, o yalayıp emerken parmaklarım saçlarına dolanıyor, ısrarla beni daha da yakınlaştırıyor.

"Benim için gelmeye hazır mısın? Yoksa oyun oynamaya devam etmek mi istiyorsun?" diye soruyor, sesi bana karşı boğuklaşıyor ve tek gereken bu.

Sertçe boşalıyorum, zevk dalgaları üzerime çökerken vücudum titriyor. Ben tekrar boşalana kadar dilini acımasızca kullanmaya devam ediyor. Saniyeler sonra üstümde yeniden konumlanıyor, kalın siki girişime dayanıyor. Gözleri, girerken midemi altüst eden türden bir açlıkla kararmış. Sert ve mükemmel.

Adını haykırıyorum, vücudum titremeye devam ederken amım onun etrafında o kadar sıkı kenetleniyor ki.

Bu coşku.

Asher benim uyuşturucum ve çok bağımlıyım.

"Sen benim her şeyimsin," diye fısıldıyor kulağıma, sanki düşüncelerimi okuyabiliyormuş gibi, sonra da ağzını bastırıyor.

Kendimi öpücüğün içinde kaybediyorum, bacaklarımı onun etrafına sarıyorum, beni olabildiğince doldurmasına izin veriyorum. Mükemmel bir senkronizasyon içindeyiz, sanki birbirimizin hareketlerini önceden tahmin ediyoruz. Beni öpüş şekli tutkulu ve çiğ ama aynı zamanda sevgi dolu.

Kulağımda usulca damarlarımda elektrik dolaşıyor.

"Bunu duyuyor musun?" Fısıldıyorum. "Bana teslim oluyorsun."

"Her zaman." Nefes alış verişi artar ve hareketleri daha bilinçli hale gelir.

Beni öpüş şekli tutkulu ve çiğ, lanet bir iddia, ama aynı zamanda içime girerken daha derin bir şeyle dolu. Tırnaklarımı sırtına geçiriyorum ve o inliyor.

"Çok yakın," diye fısıldıyor, beni kenara doğru götürüyor ve sanki biri parmaklarını şıklatmış gibi birlikte düşüyoruz.

Amım Asher'ın zonklayan sikini sıkıp onu sağmaya devam ederken zevkle haykırıyorum. Nefes nefese, ter içinde ve birbirimizin kollarına dolanmış durumdayız. Aramızdaki inkar edilemez değişimi hissediyorum. Dudaklarımız yavaş ve uzun bir öpücükle buluştuğunda, onun da bunu hissettiğini biliyorum. Neredeyse sessiz bir yemin gibi, her zaman yanımda olacağına, beni koruyacağına dair bir söz gibi.

sonra Asher beni kollarına çekiyor, sanki bırakırsa yok olacağımdan korkuyor. Alnımdan öpüyor ve saçlarımın kokusunu içine çekerek bana sıkıca sarılıyor. Bacaklarımız birbirine dolanıyor ve ben bu anın bitmesini hiç istemiyorum.

"konuşacak çok şeyimiz var," diyorum, parmaklarının tenimde daireler çizdiğini hissederek.

"Sana her şeyi anlatacağım," diye söz veriyor, ben gözlerinde kaybolurken bakışları sabit. "Artık sır yok. Artık yalan yok. Artık yarı gerçekler yok."

Eğilip dudaklarımı hafifçe onunkilerin üzerinde gezdiriyorum. "Sen asla kötü adam olmadın."

Gözlerinde şakacı bir parıltıyla sırtıyor. "Ve sen asla genç kız olmadın, Buz Kraliçesi."

Dudaklarıma yumuşak bir gülümseme dokunuyor.

"Yarın Louis'den ayrılmalısın," dedi bana.

"Neden?" Ben soruyorum.

"Çünkü sen benimsin prenses ve ben paylaşmam."

"S Vur," diye fısıldadığını duyuyorum Billie'nin yataktan zıplayarak çıkarken.

Yana dönüyorum, güneş ışığı içeri süzülüyor ve onun telefonunda bir şeyler yazdığını görüyorum.

"Ne oldu?" Etrafta çırılçıplak koşuştururken soruyorum. Yardım edemem ama ona hayranım.

"Uyuyakalmışım! Beş dakika içinde defileyle ilgili bir toplantım var ve sezonluk tasarımlarımıza son şeklini vermemiz gerekiyor" diyor. "Bir de bakın."

Billie telefonunu bana verdi ve işe gitmek için hazırlanmak üzere dolabına yöneldi.

LuxLeaks'ten gelen makale başlığına bakıyorum-"Diğer Kadın Kim?"

Louis'in biriyle çekilmiş birkaç bulanık fotoğrafı var. Öpüştüğü kişinin Billie *olmadığı* açık. Uzun açık kahverengi saçları bunu ele veriyor.

"Bitmesi gerektiğini söylediğimde bunu kastetmemiştim," diyorum onun duyabileceği kadar yüksek sesle.

"Bu planlanmış bir şey değildi," diye cevap veriyor ve ben kıyafetlerin hışırtısını duyuyorum.

Doğrudum ve makaleyi hızla okudum. "Kim lan bu?"
"Hiçbir fikrim yok. Kiminle görüştüğünü bana söylemiyor.
Birkaç kez sordum."

"Louis'in gizli kız arkadaşı değil. LadyLux."

Okumaya devam ediyorum.

Sana söylemiştim demek istemem ama Majestelerinin Billie Calloway'in kralı olmadığını biliyordum.

Billie yanıt vermez ama sonunda dışarı çıkar,
Yüksek topuklu ayakkabılar, uzun bacaklarını gösteren kısa siyah bir etek ve göğüslerinin arasında uzun bir yırtmaç bulunan siyah şeffaf bir gömlek giyiyor. Dolabının kapısına yaslanmış, atıştırmalık gibi görünüyor.

"Vay canına," diyorum ona göz kırparak. "Siyahı geri mi getiriyorsun?"

"kadar," diyor. "Herkes bir kraliyet düğünü bekliyordu, ben de oyunu oynamak için beyaz bir pantolon giydim. Bu skandalla birlikte Moda Haftası'na kadar siyaha döndüm. Josh Lustre'nin kariyeri için yas tutuyorum."

Benim kızım tam bir fişek.

"LadyLux'un kim olduğunu bulacağım ve onu durduracağım," diye itiraf ediyorum.

Billie gerilir. "Yapma."

Dün giydiğim pantolonumu giyerken onu bir kitap gibi okumaya . "Bunun arkasında kimin olduğunu biliyorsun. Weston ve Easton da biliyor. Dün beni ofislerine çağırıp LadyLux'u rahat bırakmam için tehdit ettiler."

Bana bakıyor. "Benimle tartışmak için orada değil ?"

Sırıttıyorum. "Kendini övme prenses. Sen ofise girip burayı yakmaya hazır olana kadar konuşulan konu sen değildin."

Bana şakacı bir şekilde vuruyor. "İşime karıştıkları için kardeşlerimi lanetlemem gerekiyordu. Senin orada olman ve Stormy'yi görmen beni kızdırdı. Kendimi ihanete uğramış gibi hissettim."

"Özür dilerim. Benimle görüşmek istediler çünkü LuxLeaks'e e-posta gönderdim ve kim olduğunu bulacağımı söyledim.

Ve yapacağım," diyorum o neredeyse olduğu yerde donup kalırken.
"Eğer sensen
..."

Billie başını sallayarak bana doğru ilerliyor. "Milyar dolarlık bir moda şirketini yönetecek ve kardeşlerim ve arkadaşlarım hakkında konuşacak zamanım olduğuna inanman çok komik. Ayrıca, ben olsaydım, yıllar boyunca senin hakkında bir sürü karalayıcı makale yazardım ve özür dilemeden olduğun her şeyi yok ederdim."

Benden bir kıkırdama kaçıyor. "İyi bir noktaya değindin. Atabildiğin her yumruğu attığını neredeyse unutuyordum."

"Kardeşlerimin kim olduğunu unutma. Kendimi korumak için bu şekilde olmak zorundayım." Ciddiyet yüz ifadesini kaplıyor. "Senden bana güvenmeni ve bu işin peşini bırakmanı istiyorum. LadyLux sana kendini göstermek isterse, gösterecektir. Sadece sabırlı ol."

Billie kulağına elmas küpeler takarken banyosuna doğru ilerler.

"Diş perisi gibi konuşuyorsun," diyorum onu takip ederek. "Weston mı Easton mı?"

"Hayır." Aynada bana pis bir bakış attı. "Lütfen bana başka bir şey sorma. Sana anlatmayacağım. Söyleyemem."

Kolumu beline doladım. "O zaman kim olduğunu keşfedeceğim ve daha sonra onu ifşa etmeye değip değmeyeceğine karar vereceğim. Şimdi çok meraklandım."

"Beni , lütfen."

Ona göz kırpıyorum ve boynundan usulca öpüyorum. "En azından terbiyeni takınmışsın. LadyLux'a benden bir daha bahsederse Lustre'ı alt önceliğimin o olacağını söyle," diyorum, telefonumda Louis'den gelen mesajların önizlemesine bakarak.

"LadyLux kimseyi dinlemez. Beni değil. Easton'ı değil. Weston'ı da. Eğer onu tehdit edersem, seni odak noktası haline getirir ve inan bana bunu yapmak istemezsin." Billie bana dönüyor ve parmaklarını göğsümdeki dövmelemin üzerinde gezdiriyor. "Ve eğer doğru hatırlıyorsam, senin

hala sürünüyorum. Bu yüzden, zamanın sonuna kadar beni mutlu edecek her şeyi yapmak zorundasınız."

Kahkahalara boğuluyorum, parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum ve her zaman ne kadar güzel olduğuna hayran kalıyorum. "Çok pis oynuyorsun," diyorum ve dudaklarını nazikçe dudaklarıma değdiriyor.

"Hiçbir fikrin yok." Göğsümdeki kuşun ana hatlarını çiziyor. "Neden bu dövme?"

Bileğini nazikçe tutup elini kalbime yaslıyorum. "Bu bir anka kuşu. Direnci, gücü ve cehennem çukurlarından yükselmeyi temsil eder. Eden öldüğünde ölüyormuşum gibi hissettim. Acımı buna dönüştürdüm. Bir gün bunu renklendireceğim," diye itiraf ediyorum. "Kız kardeşimin dilek listesini bitirdiğimde."

Gülümsüyor. "Bu çok özel. Eden'ın bana yazdığı mektubu okudun mu?"

"Hayır. Yapamadım. Yakında yapacağım." Elimi dirseğine koyup bir öpücük çaldım.

"Acelemin yok," dedi bana.

"Seni şimdiden özledim," diyorum.

Nefes veriyor. "Birlikte asla yeterince zamanımız olmuyor." "Eninde sonunda olacak. İyi günler prenses."

Yüzü yumuşuyor. "Senin yanında uyandığımda genellikle öyle olur."

"Aynen. Bana bir şans daha verdiğin için teşekkürler," diyorum.

Billie parmaklarını benimkilerle birleştirdi. "Lütfen beni pişman etme."

"Yapmayacağım," diye söz veriyorum o uzaklaşırken. "LadyLux'un bir indirmeye yardım etmesini istersem, onunla doğrudan nasıl iletişime geçebilirim?"

Billie bana döndü. "Ne diyorsun?"

"Lustre Fashion ile ilgili içeriden öğrenenlerin ticareti, hisse senedi manipülasyonu, dijital casusluk, tasarım hırsızlığı, sözleşme dolandırıcılığı, kara para aklama ve cinsel taciz iddiaları."

Ağzı açık kaldı. "Kanıtın var mı?"

"Elimde makbuzlar var. Hikayeyi anlatmak için güvenilir bir kaynağa ihtiyacım var. Eğer tüm aileniz onu koruyorsa o güvenilirirdir."

Billie başını sallar. "Peki bu işten onun çıkarı ne?"

"Onun markasını hayatımın sonuna kadar şahsen koruyacağım." Sessiz bir konuşma yapıyoruz ve o zorlukla yutkunuyor.

"Onunla konuşacağım."

Aramızdaki mesafeyi kapatıyorum, onu derinden öpüyorum, parmaklarımı saçlarının arasından geçiriyorum. Dillerimiz birbirine dolanıyor ve o da içime gömülüyor.

Billie nefes nefese geri çekiliyor. "Bu ne içindi?" "Sana o kadar aşığım ki," diye mırıldandım.

Dudaklarımız tekrar birbirine çarpıyor. Birbirimizden uzaklaşmak için kendimizi . Saçları dağınık ve dudakları şişmiş. Sikim taş gibi.

"Bence iş için kötü olan sensin," diyor, ben gömleğimi giyerken o da kıyafetlerini düzeltiyor.

"Kesinlikle öyleyim, ama senin için de çok iyiyim." "Benim için *tek*."

"Seninle başa çıkabilecek tek kişi."

Küstah bir gülümsemeyle kapısına doğru yürürken alay ediyor. "*Zar zor*."

ÇATI KATIMA ÇIKIP DUŞ ALIYORUM. SAAT ALTIYI BIRAZ GEÇİYOR VE BEN Lustre'nin merkezine sekizde varmam gerekiyor, yani bolca vaktim var. Giyindikten sonra hızlıca bir fincan kahve ve bir kase yulaf ezmesi hazırlıyorum, ardından Billie'nin bir gün önce bana verdiği mektubu alıyorum.

Elime alıyorum ve parmaklarımı kız kardeşimin el yazısının üzerinde gezdiriyorum. Billie'nin ismindeki *İ* 'lerin üzerine kalpler çizdiğini gördüğümde kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor. Dikkatlice mektubu açıyorum.

BILLIE,

HARPER'la birlikte BELLAMORE'da bu kadar KISA SÜREDE BAŞARDIKLARINIZ İÇİN SIZI TEBRIK ETMEK İSTİYORUM. PIYASANIN ne kadar REKABETÇİ OLDUĞU DÜŞÜNÜLDÜĞÜNDE ÇOK GURUR DUYMALISINIZ. SIZI VE ne kadar BAĞIMSIZ OLDUĞUNUZU bildiğim İÇİN, ŞİRKETİNİZLE İLGİLİ OLARAK KIMSENİN YARDIMINI KABUL EDECEĞİNİZİ SANMIYORUM, ANCAK BANKS'IN REKLAM VE PAZARLAMA FİRMASININ HER ZAMAN SIZI KOLLADIĞINI bilmenizi İSTERİM. ANCAK, KONUŞMAK İSTEDİĞİM TEK ŞEY BU DEĞİL.

Josh LUSTRE'nin ne kadar TEHLİKELİ OLDUĞUNU bilmeni İSTİYORUM. İKİNİZİN YENİ ÇIKMAYA BAŞLADIĞINI VE CİDDİ GÖRÜNDÜĞÜNÜZÜ biliyorum AMA O BİR ALÇAK. MODA HAKKINDA HİÇBİR ŞEY BILMIYOR. SENİ SEÇTİ ÇÜNKÜ SEN PARLAYAN BİR YILDIZSIN VE o şaibeli ŞİRKETİNİ İLERİYE GÖTÜRMEK İÇİN TAM DA İHTİYACI OLAN ŞEYE SAHİPSİN.

İKİ HAFTADIR SIZI UYARSAM MI uyarmasam MI DIYE DÜŞÜNDÜM VE VİCDANEN BUNU GÖRMEZDEN GELEMEM. SANA BİR HAYAT ARKADAŞI OLARAK DEĞİL, BİR İŞ ORTAĞI OLARAK İHTİYACI VAR. ONUNLA ASLA işbirliği YAPMAYIN. ÜZERİNDE ÇALIŞTIĞINIZ ŞEY HAKKINDA ONA ÇOK FAZLA AYRINTI VERMEYİN. MARKANIZI KORUYUN!

BOKTAN BİR CEO'yu GÖRDÜĞÜMDE tanırım VE ONUN BİLİNEN BİR DOLANDIRICI OLDUĞUNDAN BAHSETMİYORUM bile. Bir KERE ONA FIRSATINI BULDUĞUNDA, DİĞERLERİNE YAPTIĞINI SANA DA YAPACAKTIR. GEÇMİŞTE ÇIKTIĞI KADINLAR. ONUNLA BİR gizlilik sözleşmesi İMZALAMAYI REDDEDİN.

Şimdi, TARTIŞMAK İSTEDİĞİM ASIL KONU KÜÇÜK KARDEŞİM. ASHER ile ANLAŞAMADIĞINIZIN VE ÜNİVERSİTEDEN BERİ BİRBİRİNİZDEN HOŞLANMADIĞINIZIN -TÜM GEZEĞENLE BİRLİKTE- FARKINDAYIM. TAM BİR PISLIK OLABİLİYOR VE İŞLERİ ÇOK İLERİ götürebiliyor, ÖZELLİKLE DE HAKLI OLDUĞUNDA. ONUN ne kadar VE İNAN BANA, SEN DE AYNISINI ONA YAPIYORSUN. ANCAK, İKİNİZ BİRLİKTE HARİKA OLABİLİRSİNİZ. SÖZ VERİYORUM, BU MEKTUBU Josh'LA GÖRÜŞMEYİ BIRAKIP KARDEŞİMLE ÇIKMANI SÖYLEMEK İÇİN YAZMIYORUM, AMA ÇIKMALISIN.

NEDEN mi? ÇÜNKÜ BİRBİRİNİZE NASIL BAKTIĞINIZI GÖRÜYORUM. AYNI ODADA BİRLİKTE OLDUĞUNUZDA DİĞER HERKESİN nasıl YOK olduğunu GÖRÜYORUM. SÜREKLİ GIDIP gelseniz de, ikiniz de BUNDAN ZEVK ALIYORSUNUZ. LÜTFEN Josh'tan kurtulduktan SONRA ASHER'A BİR ŞANS VERECEĞİNE SÖZ VER.

ARKADAŞIN OLARAK, SENİN MUTLU OLMANI İSTİYORUM.

BİR KIZ KARDEŞ OLARAK, KARDEŞİMİN MUTLU

OLMASINI İSTİYORUM. BİRLİKTE MUTLU

OLABİLECEĞİNİZE EMINİM.

İKİNİZ CENNETTE YAPILMIŞ BİR EŞLEŞMESİNİZ VE BELKİ DE BAZI GÜNLER DAHA ÇOK CEHENNEMDE YAPILMIŞ BİR eşleşmesiniz, AMA NE OLURSA OLSUN, YİNE DE BİR eşleşmesiniz. HER ZAMAN HAYAL ETMİŞİMDİR İKİNİZİ BİR ARAYA GETİRME DÜŞÜNCESİ BENİ O kadar MUTLU EDİYOR Kİ, KENDİMİ ZOR TUTUYORUM. İKİNİZİ NEFRETTE AŞKA nasıl taşıyacağımı bilmiyorum AMA BUNUN OLMASI GEREKTİĞİNİ biliyorum. KADERDE VARMIŞ.

HARPER VE ben BU KONUYU YOĞUN BİR şekilde TARTIŞTIK VE ONUN AŞK KEHANETLERİNDEN HİÇBİRİNİ İSTEMEDİĞİNDEN BAHSETTİ, AMA BUNU BANA SÖYLEMEDİN.

BİR GÜN BENİM KIZ KARDEŞİM OLACAKSIN VE DÜĞÜNÜNDE DANS ETMEK İÇİN SABIRSIZLANIYORUM. AYRICA, BUNU OKURKEN GÖZLERİNİ DEVİRDİĞİNİ biliyorum, ki SORUN DEĞİL. SANA SÖYLEMİŞTİM DEMEK İÇİN SABIRSIZLANIYORUM. TARTIŞMAK İSTEDİĞİM SON ŞEY, BENİ nasıl YAKALADIĞIN VE

BRODY İLE BİRLİKTE. LÜTFEN İLİŞKİMİZDEN KİMSEYE BAHSETME.

BİRBİRİMİZE AŞIK OLUYORUZ VE şimdilik SIRRIMIZIN GÜVENDE

KALMASINI İSTİYORUM.

HARIKA BİR ARKADAŞ OLDUĞUN İÇİN teşekkür
EDERİM. EDEN

.
.
.

Not: LÜTFEN BU MEKTUBU OKUMAYI BITİRDİĞİNİZDE İMHA EDİN.
YANLIŞ ELLERE GEÇMESİNİ İSTEMİYORUM.

MEKTUBU YERE BIRAKIRKEN GÖZLERİM YAŞLARLA DOLDU.

Josh ve benim hakkımda okuduğum her şeyi ve Brody ile olan gizli ilişkisini işledi. Onun ölümünden sonra benden kaçtı ve aramız eskisi gibi olmadı. Yıllarca ona bir şey yaptığımı düşündüm ama bunun benimle hiçbir ilgisi yoktu. Gizliden gizliye kız kardeşime aşıkı ve bunu o, Eden ve Billie'den başka kimse bilmiyordu. Brody gizlice onun yasını tutuyor ve bunu bilmek beni neredeyse yıkıyor.

Gözlerimi ve yanaklarımı silip kendimi toparlıyorum. Kağıdı tekrar zarfın içine koyup kahvemi ve yulaf ezmemi bitiriyorum.

Şu anda kız kardeşim aynı anda hem her yerde hem de hiçbir yerde.

Çatı katından çıkarken telefonum cebimde titriyor.

WESTON

Bu akşam saat tam sekizde benim evimde
akşam yemeği?

ASHER

Kimler davetli?

WESTON

.

Başka bir şey söylemesine gerek yok. Bunun o, Carlee, Billie ve ben anlamına geldiğini biliyorum. Gülümsüyorum.

ASHER

Ben de orada
olacağım.

Lustre Fashion'daki ofisime girer girmez Josh adımlarını hızlandırarak içeri giriyor. Masamın önündeki sandalyeye oturdu ve sırtıttı.

"Billie ve Louis ayrıldılar," diyor gururla.

"Duymamıştım," diyorum nazlanarak.

"Louis'i takip ettirdim," diye yanıtlıyor.

Gözlerim büyüdü. "Saraya bulaşmak istemezsin."

Gülüyor. "Oh, ama ben biliyorum. Her neyse, aylık toplantımıza katılacak mısınız? Beş dakika içinde başlıyor."

"Evet," dedim ona. "Sonbaharda piyasaya süreceğiniz tasarımları ve ekibinizin hazırladığı pazarlama planını görmek istiyorum. Sözleşmemizin beş hafta içinde sona ereceğini biliyorum; ancak lansmanınız için sağlam bir temel üzerinde durduğunuzdan emin olmak istiyorum."

"Seni işe almak yaptığım en iyi şeydi," diyor ayağa kalkıp kravatını düzeltirken.

"Bunu söylediğini hatırla."

On saat boyunca Josh'un gölgesi gibi davranıyorum ve onun etrafına gelen aşağılayan konuşmaları beni çok yoruyor. Bazen dilimi ısırarak çok zor oluyor ama kendime bunun yakında sona ereceğini ve Josh'un bu yolda devam edemeyeceğini hatırlatıyorum.

Sonunda güneş ufkun ardında kayboluyor ve ben esneyerek saate bakıyorum. Weston'a geç kalamam, bu yüzden eşyalarımı toplayıp şoförüne mesaj atıyorum. Dizüstü bilgisayarımı çantama yerleştirirken Josh panik içinde ofisime dalıyor.

Paniği, bu sabahki kendini beğenmiş tavrından tamamen farklı.

"Ne ?" Onun dengesiz davranışlarına alışkın olduğum için soruyorum.

"Büyük bir veri ihlali yaşandı. Hacklendik," diyor Josh. "Az önce güvenlik şefiyle bir telefon görüşmesi yaptım. Bu çok kötü bir durum."

Hiperventilasyon geçiriyor.

"Otur," dedim ona, masamın arkasına dönerek. "Açıkla."

"Birisi veri tabanımıza girmiş ve tüm güvenlik protokollerini aşmış. Taramalar mali kayıtların, özel e-postaların, sözleşmelerin, her şeyin kapsamlı bir şekilde indirildiğini gösterdi. Hâlâ araştırıyorlar, bunun ne zaman başladığını belirlemeye çalışıyorlar. Bunu her kim yaptıysa profesyonelmış ve tam olarak ne aradığını biliyormuş. Şu anda web sitesi hacklendi ve hiçbir şey yapamıyoruz."

Kaşlarını birbirine çatıldı. "Affedersiniz?"

"Ofisime gel," diyor ve o koşarken ben de arkasından gidiyorum.

Masasının arkasına oturur ve siteyi açar.

GAME OVER (OYUN BİTTİ) yazan bir kafatası ve çapraz kemikler ile geri sayım görüyorum.

Omurgamdan bir ürperti geçiyor çünkü bunun sorumlusu ben değilim. Bu bir sonraki seviye.

"Kimi ?"

Ellerini yüzünde gezdiriyor. "Bilmiyorum. Bilmiyorum amına koyayım!"

Nefes alıyorum. "Bu bir halkla ilişkiler kâbusu." "Ne yapmalıyım?"

"Çalışanların neler olup bittiğini bilmesi için bir açıklama yayınlamamız gerekiyor. Kamuoyunu da haberdar etmeniz gerekiyor. Şeffaflık ve hesap verebilirlik konusunda kararlı olduğunuzu duyurun."

"Evet, bu gerçekten çok iyi," diyor. "Sonra ne olacak?"

"Medya eğitime ihtiyacın olacak, nasıl cevap vereceğin konusunda koçluk

kaçınılmaz olarak size sorulacak sorular."

Elini masasına vuruyor. "Zamanlayıcının neye doğru geri saydığını şimdi fark ettim."

Gözleriyle tanıştım. "Ne?"

"Londra Moda Haftası'ndaki defilem."

BİR ŞEKİLDE LUSTRE'DEN KAÇIYORUM, ÇÜNKÜ O SINIR KRIZI GEÇİRİYOR. MERAK ETTİM.

Siber güvenlik ekibinin veri tabanlarında büyük bir ihlal olduğunu fark etmesinin ne kadar süreceğini. Haftalar önce fark etmeleri gerekirdi. Ancak benim ihlalimle bunun bağlantılı olduğundan emin değilim. Radarın altında uçma eğilimindeyim. Bunu her kim yaptıysa, onu yok ettiklerini bilmesini istemiş. Ama kim?

Ona her zaman yanında güvenlik bulundurmasını ve arkasını kollamasını söyledim ve sonra onu bir yaprak gibi titreyerek bıraktım. Eğer bu kadar bir insan olmasaydı ve insanlara bu kadar kötü davranmasaydı, kendimi kötü hissedebilirdim. Ne yazık ki bunlar onun yaptıklarının sonuçları. Sonunda ektiğini biçiyor ama belli ki Josh'un peşindeki tek kişi ben değilim. Başka biri de var.

Arabam Park Towers'ta yavaşlıyor ve indiğimde kameraların fotoğraf çekmek için beklememesine şaşırıyorum. Gerçi bu hafta içi bir gece, işler çok daha yavaş. Hafta sonları farklı.

Fuayeye girer girmez gece kıyafetleri Harper'ın yanından geçiyorum. "Hey, Harp."

Kocaman gülümsüyor ve beni selamlıyor, "Asher. Seni burada görmeyi beklemiyordum."

"Weston ve Carlee ile akşam yemeği yiyeceğiz," dedim.

"Onlara selamımı söyle. Micah ile akşam yemeği ve bir şeyler içmek için buluşacağım."

"İyi eğlenceler," diyorum ve kendi yollarımıza gidiyoruz.

Micah Rhodes'da her zaman alarm zillerimin çalmasına neden olan bir şey var. Weston'a giden asansöre binerken onun hakkında daha fazla araştırma yapmak için aklıma bir not alıyorum.

Kapıyı çaldım ve kapı açıldı. Billie orada sırtarak duruyordu. "Merhaba."

Gözlerim vücudunda bir aşağı bir yukarı kayıyor. "Merhaba."

Elimi tutuyor ve beni içeri çekiyor. Bir dizi zar ve bir not defterinin bulunduğu masaya doğru ilerliyoruz.

"Kumar mı?" Ben soruyorum.

"Onlara Teksas'ta çok sevdiğimiz bir oyunun nasıl oynandığını öğretiyorum. Adı Farkle," diyor Carlee bana.

Billie bana , "Aslında çok eğlenceli," diyor ama Weston'a saygı duymak için ellerimi kendime saklıyorum.

İçeri girdiğimden beri gözleri beni bırakmadı.

"Bizi yemeğe davet ettiğin için teşekkürler," diyorum gülümseyerek, ama Calloway karargâhındaki son görüşmemizi düşününce niyetine tam olarak güvenemiyorum.

Carlee mutfağa girer ve Weston'ın yanından geçerken çimdikler.

"Kadın," diyor adam, ondan uzaklaşarak. Kadın gülüyor. "Çekil yolumdan."

Onu kollarının arasına çekerek kendisine geri getiriyor.

"Asla."

Billie'nin gözleri benimkilerle buluşuyor ve onunla yalnız kalmak için sabırsızlanıyorum.

Saat sekizi ancak geçiyor ve ben hayatımın en uzun günlerinden birini yaşamış gibi hissediyorum.

"I izledim Louis'in basın konferans," Weston mutfaktan teklifler.

"Gerçekten mi?" diye sordum. "Bugün aralıksız toplantılardaydım. Berbattı."

Billie başını sallar. "I izledim o içinde çift Hız. O herkese söyledi Biz kırıldı o kapalı günler Öncesinde, ama yapmamıştı. vardı Henüz bir duyuru yapma şansı bulamadım. Arkadaş olarak çok daha iyi olduğumuzu söyledi. Saray hile yapılmadığı konusunda ısrar ediyor ve tacını cilalı tutmaya çalışıyor." "Prens Louie skandalından sonra bunun nedenini anlayabiliyorum." Billie'nin gözlerine bakarak, onun bu oyuncaklardan birini satın aldığını bildiğimi söylüyorum.

Yüzünde sinsi bir sırıtma beliriyor. "Aynen öyle. Yine de her şeyin yoluna gireceğini düşünüyorum. Herkes buna inanıyor."

"Bu harika bir haber," diyorum ona, Louis o yaz Billie'yle çıkmamış olsaydı muhtemelen arkadaş olacağımızı bilerek. Onlar bir araya sonra, o da hemen benim boktanlar listeme eklendi.

"Ne?" Billie ona gülümsediğimi, hayran hayran baktığımı fark ederek soruyor.

Eden'in mektubunu düşünüyorum, bunca yıldır onu güvende tuttuğunu biliyorum.

"Hiçbir şey," diyorum ona, ne kadar güzel olduğu karşısında tamamen şaşırmış bir halde.

O yanımdayken ayın üzerinde yürüyormuşum gibi hissediyorum, sanki dünyadaki hiçbir şeyin önemi yokmuş gibi. Tek gereken

Bir bakışta.

Carlee boğazını temizler. "Sana bir şey söylemem gerekiyor." Ona bakıyorum, doğrudan bana bakıyor. "Bana mı?"

"Önce bunu imzalamanız gerekiyor," diyor ve bir kalemle bana doğru bir Gizlilik Sözleşmesi uzatıyor.

Billie ve Weston hiçbir şey söylemiyor.

"Burası tarikatınıza kabul edileceğim yer mi?" diye sordum.

Weston kahkahalara boğulur. "Çok komik. Ama evet."

"Yalan söylüyor," diyor Billie. "Biz bir tarikatın içinde değiliz."

"İnandırıcı olmuyorsun," diyorum sözleşmeyi hızlıca tararken, bunun standart bir gizlilik sözleşmesi olduğunu biliyorum, çirkin ya da sıra dışı bir şey değil.

Hayatım boyunca binlerce kez karşılaştım ve muhtemelen şu anda bir tanesini kelimesi kelimesine yazabilirim. Altına imzamı atıyorum ve sanki dakikalarca süren bir sessizlik oluyor. Uzayıp gidiyor.

"Eğer tükürmezsen beklentiden ," diyorum kuru bir sesle.

Carlee bana ters ters baktı. "Josh'ı indirmene yardım edeceğim." "*Sen* mi?" Şok olmuş bir şekilde sordum.

Alay ediyor. "Evet, *ben*." Sesi kırgın geliyor.

Sonra farkına varıyorum ve yüzümü arsız bir gülümseme kaplıyor. "Sen LadyLux'sun."

"Şok oldun mu?" diye soruyor.

"Evet, çünkü sen iyi birisin ve LadyLux gerçek bir sürtük. Dürüst olmak gerekirse ben de onun orta yaşlı bir dul olduğunu sanıyordum."

Weston kahkahalarla uluyor.

"Hmm, sen sadece insanların sana boyun eğmesine alışkınsın çünkü sen bir yeğen bebeğisin. LadyLux kimseye tapmaz. Güven fonunuzda sizin kadar çok sıfır varsa, gerçeklik kontrollerine ihtiyaç vardır, Banks. Gerçeği gümüş tepside sunacak kadar cesur olan tek kişi benim" diyor.

Kocaman gülümsüyorum. "Bu bir onurdur," diyorum içtenlikle. "Anlaştık," diyor elini uzatarak.

El sıkışıyoruz. Ne Weston ne de Billie araya giriyor. Bu Carlee ile benim aramda resmi bir mesele, başka kimse değil.

"Markanızı güvende tutacağım," söz veriyorum.

"Biliyorum ve bu bile tek başına buna değer," diyor. "Şimdi, lütfen yemek yiyebilir miyiz? Açlıktan ölüyorum. Yağlı köfteli ve sarımsaklı düğümlü spagetti yaptım. Anneannemin tarifi."

Tabaklarımızı hazırlarken "Kulağa harika geliyor," diyorum.

Yemek sırasında sohbet kolayca akıp gidiyor. Billie'ye göz ucuyla bakıyorum ve onu bu kadar rahat görmek hoşuma gidiyor. Gülümsüyor ve mutlu ve onunla bir gelecek hayal etmek çok kolay.

"Bana her şeyi anlatmanı istiyorum," diyor Carlee, dikkatimi çekerek.

Sırıtiyorum, elimi cebime atıyorum ve Josh'u yok etmek için ihtiyaç duyduğu bilgilerle dolu USB belleği çıkarıyorum.

"Bu verileri yanında mı taşıyorsun?" diye soruyor. "Evet," dedim. "Teklifimi yaptıktan sonra, LadyLux'un bana kendini gösterecekti çünkü benim bir silah olduğumu biliyordu. Hazırlıklı olmak istedim."

Carlee sırtıyor. "Bunu gözden geçirmek için zamana ihtiyacım var."

"Anlıyorum," diyorum boğazımı temizleyerek. "Başka haberlerim de var."

Bütün gözler üzerimde.

"Başka biri Josh'un veri tabanını hacklemiş. Web sitesi ele geçirilmiş. Buna kendiniz şahit olmalısınız," diyorum ve cep telefonumu kaldırıp sayfaya gidiyorum. "Ayrıca Louis'in fotoğraflarının sızdırılmasından sorumlu olduğunu da itiraf etti."

"*Oyun bitti*," diye fısıldıyor Weston, çenesi sıkıca kenetlenmiş. "Bunu kimin yapabileceğini biliyor musun?"

"Emin değilim. Ama her kimse, karnı doymuş ve dışarıdan hareket edebilecek kaynaklara sahip gibi görünüyor," diyorum.

Billie sertçe nefes verdi. "Josh'un ne yaptığını Louis'e söylemeliyim." "Sen ona şimdi mesaj atmalısın ki o onun insanlarına izin verebilsin.

Biliyorum," diyorum ona.

Weston, "Londra'da ekstra güvenlik şart, kardeşim," diye talimat verdi. "Sen ve Asher bir mayetle seyahat edeceksiniz. Bu bir emirdir."

Billie onu inceliyor. "Sence bu geziyi iptal etmeli miyim?"

"Hayır," diyor Weston. "İkinizin de gitmesi çok önemli. Bunu senden almasına izin veremezsin. Gösterinin pırlantası sizsiniz."

MODA HAFTASI

T Uçak Londra'ya iniyor ve sinirlerim tepeme çıkıyor. Harper kapmak benim el ve sıkar o olarak Gemiden iniyoruz. Brody tek kelime etmeden geliyor. Karartılmış cipin içine tırmandık ve ekstra güvenlik Kiralanan kardeş başka bir araçla takip ediyor.

Sadece bir harfe ihtiyacı olan lüks bir otel olan W'ye doğru gidiyoruz. Londra'daki konumu, şehrin en iyi manzarasına sahip olan favorilerimden biri. Uygun bir şekilde, defileler yan taraftaki mekânda düzenleniyor ve otelden özel girişleri var.

Ekibimiz, tasarımcılarımız ve modellerimiz her şeyi organize etmek üzere birkaç gün önce geldiler ve ben de zaman çizelgeleri ve kıyafetlerin gelişi konusunda bilgilendirildim. Yarın için hazırız ve şovumuz başlamadan birkaç saat önce bir göz gezdirme yapmayı planlıyorum. Josh'un gösterisi benimkinden hemen sonra ve onu görmek zorunda kalacağımı bildiğim için bundan korkuyorum.

Yorgunluk üzerime çökmüş durumda ve şimdiden jet lag'den muzdaribim. İliklerime kadar çalışıyordum ama neredeyse bitti. Stres seviyem maksimumda ve anksiyetem tüm zamanların en yüksek seviyesinde.

Araç hızla uzaklaşıyor ve ben solmakta olan gökyüzüne bakarken Harper telefonunu çıkarıyor.

Brody bana döndü. "O geldi."

Asher'dan bahsettiğini biliyorum.

Dudaklarıma bir gülümseme dokunuyor ve içimi kelebekler kaplıyor. "Bütün gün duyduğum en iyi haber."

Lustre işi sonuçlanana kadar bu etkinlikte görünmeye devam edeceğiz. Yarınki gösterimden sonra, iki haftalığına birlikte kaçacağız. Uyanık olduğum ve uyuduğum her saati onunla geçirmeyi dört gözle bekliyorum. Bu bir umut ışığı.

"Josh bana yaklaşırsa planımız ne?" Brody'ye biraz endişeli bir şekilde soruyorum.

"varsa saldırmaya hazır olacağım."

Josh dün bana mesaj attıktan sonra bu senaryo üzerinde birkaç kez çalıştık. Yemin ederim Brody Josh'ın suratına vurmak için yanıp tutuşuyor.

Sanırım Josh hariç herkes bir daha asla bir araya gelmeyeceğimizi biliyor. Benden daha zeki olduğunu düşündüğüne ikna oldum. Ama değil.

Çatı katından çıktığımda, ona asla geri dönmeyeceğimi biliyordum. Yeter artık; bir kez olsun kendimi ve onurumu seçtim.

Eden Josh konusunda haklıydı, her ne kadar öyle olmasını istemesem de. Asher konusunda da haklıydı. Keşke burada olsaydı da ona teşekkür edebilseydim. O mektup beş yıldan biraz fazla bir süredir kafamın içinde kira ödemedi yaşıyor. Ölmeden bir ay önce bana yazmıştı. Onu dinlemedim. Çok inatçıydım ve en iyisini bildiğimi sanıyordum. Josh gibi çok fazla insan yok, ama şimdi nedenini biliyorum. Öğrenmem gereken zor bir dersti, keşke bundan kaçınsaydım.

Cip W. Otelinin dışında yavaşlıyor. Otelin girişı, etkinlik için gelenleri bir an olsun görebilmek için sıraya girmiş insanlarla çevrili.

Brody, Harper ve bana yol açmak için ilk atlayan oldu. "Bana yakın durun. İkiniz de."

İsimlerimizi bağırarak paparazziler tarafından karşılandık. "Billie! Billie! Buradayım! Harper! Gülümse!"

Brody fotoğraf çektiirmek için acele edenlere geri çekilmelerini söylüyor. Otelin girişine doğru ilerlerken yanıp sönen ışıklar ve kameralar beni bunaltıyor. Harper elimi tutuyor ve ben bir yandan yüzümü kapatmaya çalışırken bir yandan da bir tasarımcı topuğunu diğerinin önüne koymaya konsantre oluyorum.

"İyi misin?" diye soruyor. "Olacağım," diye açıklıyorum.

Büyük nefret ettiğimi biliyor.

Hızlandırıldığımız resepsiyona doğru ilerliyoruz. Bir dakikadan kısa bir süre içinde çatı katının anahtarları masanın üzerinden Harper ve bana uzatıldı. Brody'ye kendisininkini verirken, kenarda bekleyen kulaklıklılı, takım elbiseli altı kaslı adamı fark ettim.

"Sence Gizli Servis'i getirmek gerekli miydi?" Ona sordum.

"Evet," diyor. "Bir şeyler ters giderse Harper'la senin güvende olmanızı sağlayacak."

Bize asansöre kadar eşlik ediyor. Bizi daha iyi izleyebilsin diye aynı katta kalıyoruz. kalmadıkça odamdan çıkmayı planlamıyorum.

Asansör bizim katta bir ding sesiyle duruyor ve mermer zeminli, yüksek tavanlı koridora giriyoruz. Bu katta üç kapı var, hepsi de çatı katı.

Brody benimkine giden yolu gösteriyor. "Eğer gidersen, bana söyleyeceğine söz ver."

"Yapacağım," diyorum ve sonra Harper'a dönüyorum. "Bu akşam için planın var mı?"

"Micah'nın birkaç saat içinde gelmesi gerekiyor. Küvette oturup onu bekleyebilirim," diyor ve Brody'nin yanımda nasıl gerildiğini fark ediyorum.

"Tamam." Ona gülümsüyorum. "Aynı kurallar senin için de geçerli. Eğer gidersen, Brody'ye haber ver."

Bana başını salladı, sonra da odasında kayboldu.

Kuzenim ve ben birkaç saniye birbirimize bakıyoruz.

"Ondan hoşlanmıyorum," diye fısıldadım.

Brody çenesini sıkarak, "Ondan nefret ediyorum," diyor. "Neyse, iyi geceler."

"Sen de," diyorum ona, anahtarımı tararken.

Kapı açıldığında Asher'ın beni görüyorum. Üzerinde kot pantolon ve onu doğru yerlerden saran bir tişört var. Onu gördüğümde nefesim boğazımda düğümleniyor ve içimde dönüp duran duygular bir anda yüzüme çarpıyor.

Bana doğru koşuyor; dudaklarımız birbirini buluyor. Dudakları aceleyle dudaklarımın üzerinde gezinirken seyahatin stresi dağılıyor.

"Seni çok özledim." Beni kollarına çekti. "Aç mısın?"

"Açlıktan ölüyorum," diyorum ve sonra masada bizi bekleyen bir akşam yemeği olduğunu fark ediyorum. Mumlar titriyor ve beni neredeyse nefesimi kesecek şekilde öperken dudaklarıma yumuşak bir gülümseme yerleşiyor. "Neden bu kadar mükemmelsin?"

"Ben pek mükemmel değilim." Asher kıkırdıyor ve beni öpüşmemizden kurtarıyor. Elimi tutup beni masaya doğru götürüyor ve benim için bir sandalye çekiyor. "Ama oldukça yakınım."

Gülüyorum ve serilen yemeklere hayranlıkla bakarak oturuyorum. "Bu inanılmaz görünüyor," diyorum, midem gurulduyor.

beklenti. "Bütün bunlar da ne?"

"Tam olarak emin değilim," diye cevaplıyor Asher bir şişe kırmızı şarap açıp ikimize de birer kadeh doldururken. "Şef bir arkadaşımın bir iyilik istedim. Ona hayatımın aşkıyla akşam yemeği yiyeceğimi söyledim."

Yanaklarım ısınıyor. "Buna çok ihtiyacım vardı," diye itiraf ediyorum, zengin, kadifemsi sıvıyı yudumlarken.

"Ben de öyle," diyor.

Oturduğumuz yerden Londra'nın ve onun ışıltılı gece ışıklarının mükemmel sahibiz. Ben zar zor

Asher ile burada olmanın ne kadar inanılmaz hissettirdiğinden başka bir şeye odaklanamıyorum.

"Nerede kalıyorsun?" Ben soruyorum.

"Başka bir katta odam var," dedi bana. "Ama onun yerine seninle kalabileceğimi düşündüm. Eğer istersen."

"Lütfen. Sana yalvaracaktım. Yalnız kalmak istemiyorum," diye itiraf ediyorum.

Asher uzanıp elimi sıkıyor. "Asla yalnız değilsin prenses. Kalbim attığı sürece yalnız değilsin."

Başparmağı parmak eklemlerimi yatıştırıcı bir hareketle okşarken söyledikleri karşısında yüzüm kızarıyor.

"Hey, o güzel neler geçiyor?" soruyor, sesi yumuşak.

"Gösteri ve Josh'un başına gelecekler konusunda gerginim. Her şey çok hızlı değişiyor," diye itiraf ediyorum, ağzımda eriyecek kadar kremli patates püresini kaşıklarken.

Asher sırtlıyor. "Neredeyse bitti, söz veriyorum."

"Siteyi kimin hacklediğini bulabildiniz mi?" diye sordum.

"Henüz değil." Başını sallıyor, sonra cebinden telefonunu çıkarıyor ve bana Lustre Fashion'ın sitesini gösteriyor.

"Yirmi dört saatten az kaldı" diye fısıldıyorum, kafatası ve çapraz kemiklerin gülüşünü izlerken. "Onun için üzülüyorum."

Asher gülümser. "Yapmamalısın. Sana o şekilde davrandıktan sonra olmaz. Yıllarca senin tasarımlarını çaldıktan sonra olmaz. Buraya gelirken, tasarımlarınıza nasıl erişebildiğini anladım."

Ağzımdaki tavuk lokmasını yutuyorum ve sanki boğazıma takılmış gibi hissediyorum. "Nasıl?"

"Sana söyleyemem. Ama Hannah'ydı."

Burun deliklerim alevlendi. "Asistanım mı? Emin misin? Asher, o zamandan beri benimle..." Sözlerim yarım kalıyor.

"Josh'la çıkmaya başladığınızdan beri, değil mi? O da Lustre'ın maaş bordrosunda," diye cevaplıyor Asher sakince.

Keskin bir nefes alıyorum. "Tabii ki öyle."

Cebimden telefonumu çıkardım ve Harper'a mesaj attım. Hemen cevap verdi.

HARPER

ONU KOVUYORUM!

Ağır bir i geçirdim. Hannah bana nasıl böyle ihanet edebilirdi? Ne zamandır Josh için casusluk yapıyordu? Yapbozumun eksik parçasının bu olduğunu fark ederek sandalyemde arkama yaslandım. Şimdi her Şey çok daha mantıklı geliyor.

"ok özür dilerim. Bunun için berbat."

"Buna inanamıyorum," diye fısıldadım. "Onca yıl... her Şeyin bir parçasıydı. Her defilede, her tasarım toplantısında.. Asher, o oradaydı."

"Evet, ama bir Şeyler değişti." Kaşları kalktı. "Ona bilgi verme konusunda paniklediği son e-postaları buldum. Sonunda paylaŐtıđı tasarımlar o kadar kötüydü ki Josh bunların meŐru olduğuna inanmadı."

İgdlerimi takip ettiğim için mutlu bir Şekilde gülümsüyorum. "Tasarımlarımızı sıkı sıkıya mhrledim. Erişimi olan tek kişiler ben, Harper ve yneticilerimdi. Sahte olarak yerleŐtirdiđimiz tasarımlar dışında hiçbir Şey dijital olarak gnderilmeyecekti."

Asher sırtıyor. "ok akıllısın prenses. Seninle gurur duyuyorum, Küçük Bayan CEO."

"Bunun benim için anlamı çok büyük Ash."

Doyana kadar yiyoruz. Ben esniyorum, Asher da esniyor.

"Yarın senin için çok önemli bir gün," diyor. tabaklarımız. "Biraz dinlenmelisin."

Tam mutfağa doğru ilerlerken kapı alınır.

Kapıyı açtığında elinde koyu kırmızı gllerden oluşan kocaman bir buket tutan bir görevli buluyor. Asher işaret ediyor, geç adama bahŐiŐ veriyor ve aranjmanı bana getiriyor. zerine bir not iliŐtirilmiŐti, ben de üstünden aldım.

SENI TEKRAR GÖRMEK İÇİN SABIRSIZLANIYORUM.

"Ne oluyor ? Bunları kim gönderdi?" Asher soruyor. Ondan gelmediklerini anladığımda kanım donuyor.

"Onları buradan çıkarmak istiyorum," diyorum ve çiçekleri alıp koridora giriyorum. Onları kapının yanına koyuyorum.

Brody duvara yaslanmış, telefonunu karıştırıyor ve bana bakıyor. Başını eğdi. "Harper'a da çiçek göndermişler."

"Kimden?" Ben soruyorum.

"Micah," diye mırıldanıyor. Gözleri bana kilitleniyor. "Onu tanıyor musun?"

"Hayır. Muhtemelen Josh'tan gelmişlerdir. At onları," diyorum ona. "Ben buradayken odama başka bir şey getirilmediğinden emin olun."

"Tamam," diyor Brody.

"Oda numaramı kim biliyor?" Ben soruyorum.

Brody başını sallar. "Bizden başka kimse yok."

Asher'ın beni beklediği çatı katına geri dönüyorum. Elimi tutuyor ve beni suyun çoktan akmaya başladığı banyoya götürüyor. Küvetin kenarında mumlar titreşiyor.

"Rahatlayabileceğimizi düşünmüştüm," diyor ellerini vücudumda gezdirirken.

"Evet, lütfen," diye fısıldıyorum.

"Hadi seni bundan kurtaralım," diye mırıldanıyor dudaklarıma karşı.

Parmakları elbisemin fermuarını sıyırdığı anda zaten olmuşum. Kumaş ayaklarıma düşüp beni dantelli siyah sütyenim ve külotumla bıraktığında vücudum onun için ağrıyor.

Parmakları omurgamda gezinirken Asher beni içine çekiyor. Sütyenimi çözüp düşmesine izin verdiğinde kıvılcımlar alevleniyor. Göğüslerim serbest kalıyor ve Asher meme uçlarımdan birini hafifçe mıncıklarken boynumu öpmekle vakit geçiriyor.

Mum ışıltısı mermer duvarlarda dans ediyor ve küvetten buhar yükseliyor. Onunla burada böyle olmak, sıcak nefesini tenimde hissetmek bir rüya gibi.

"Bana ne yaptığın hakkında bir fikrin var mı?" Asher boğuk bir sesle soruyor, yüzümü kavırıyor ve beni başka bir öpücüğün içine çekiyor.

"Evet," diyorum, ona karşı eriyorum, ağzımı daha geniş açıyorum, dillerimizin birlikte dans etmesine izin veriyorum. Sikini karnımda hissediyorum, sert ve zonkluyor ve ona sanki benim besinimmiş gibi ihtiyacım var.

"Bu gece seni göreceğimi umuyordum," diye itiraf ediyorum. "Göremeyeceğim diye çok endişelendim."

Asher çenemi kaldırıyor. "Yanımda sen olmadan uyuyamıyorum."

Ellerim tişörtünün altından kayıyor, tişörtü vücudundan iterek göğsünü ortaya çıkarıyor. "Sana bağımlıyım."

Yavaşça dizlerimin üzerine çöküyorum. Parmaklarımla kemerini çözüyorum ve tek bir hareketle pantolonunu ve boxerini indiriyorum. Aleti serbest kalıyor, ucu şimdiden pre-cum ile parlıyor. Tereddüt etmeden onu ağzıma alıyorum, dudaklarım sanki benim için yaratılmış gibi etrafını sarıyor.

"Prenses," diye homurdanıyor, parmaklarını saçlarımdan arasından geçirirken sesi çığ.

Dilim başının etrafında dönüyor ve onunla alay etmeyi seviyorum. Onu boğazımın derinliklerine alıyorum ve kalçaları bir iniltiyle öne doğru sarsılıyor.

Tekrar aşağıya dalıyorum, onu alabildiğim kadar uzağa götürüyorum, ucu boğazımın arkasına çarptığında biraz öğürüyorum. Onu o kadar hızlı emiyorum ki titrediğini, kendini kaybetmemeye çalıştığını hissedebiliyorum. Etrafında sırtıtıyorum, nefes nefese kalana kadar daha sert emiyorum. Kendini kaybetmeden önce geri çekiliyorum ama henüz işim bitmedi. Onun çözülmesini istiyorum.

"Benim" diyorum, ona bakıyorum, bir gün evleneceğim adam olduğunu biliyorum.

"Her zaman," diyor bana, saçlarımlı sıkıca kavırıyor. Ona ve ağzımda ağırlaşan sikine odaklanıyorum.

Ona hak ettiği şekilde tapıyorum.

İnlemeleri beni sadece devam etmeye, onu en uç noktaya kadar itmeye teşvik ediyor. Elim ağzımla aynı ritimde çalışıyor ve onu döndürüp okşuyorum.

"Çok yakın," diye fısıldıyor, vücudu geriliyor.

Gözleri kapüşonlu ve ihtiyaç dolu ve onun tadını alabiliyorum.

Onun etrafında inliyorum, titreşim nefesinin altında küfretmesine neden oluyor. Geri çekiliyorum, sikinin bir patlamayla ağzımdan çıkmasına izin veriyorum ve kirpiklerimin arasından ona bakıyorum.

"Ne kadar çok istiyorsun?" Alay ederek soruyorum.

Cevap vermiyor. Bunun yerine beni tekrar kendisine doğru yönlendiriyor ve ben de onu boğazıma kadar alıyorum. Boğaz kaslarım gerildikçe neredeyse sikinde boğulacak gibi yutkunuyorum. Daha sert, daha hızlı emiyorum, başımı sallarken dilim sikinin alt tarafında çalışıyor. Asher'ın kalçaları öne doğru eğiliyor ve serbest kaldığını haykırıyor. Onu yutuyorum, tek bir damlasını bile kaçırmadığımdan emin olmak için dilim ucunu yalıyor.

Sonunda uzaklaştığımda, sert nefes alıyor, göğsü maraton koşmuş gibi inip kalkıyor. Bana bakıyor, gözleri hayranlığa yakın bir şeyle dolu ve yardım edemiyorum ama sırtıtıyorum.

"Lanet olası mükemmellik," diye mırıldanıyor, beni ayağa kaldırıyor ve külotumu bedenimden kaydırıyor. "Temizlenme zamanı, pis kız."

Asher beni küvete götürüyor ve önce içine giriyor, sonra da bana rehberlik ediyor. Sırtımı göğsüne yaslayarak bacaklarının arasına yerleşiyorum. Elleri göğüslerimde ve ağzı boynumda. Sırtıma bastırırken sikinin yeniden canlandığını hissedebiliyorum.

Asher acele etmiyor, sanki parmakları karnımdan aşağı inerken beni ezberliyor. Bacaklarımın arasına gelene kadar aşağıya doğru devam ediyor ve klitorisimi nazikçe okşuyor.

Yukarı doğru öğütürken nefes nefese kalıyorum. Başparmağıyla hassas tomurcuğumun etrafında dönerken kıkırdıyor. Diğer eli aşağı kayıyor, iki parmağı kolaylıkla içime kayıyor çünkü onun için çok ıslığım.

"Bu am benim," diye mırıldanıyor kulağıma.

Kelimeleri bile oluşturmamıyorum. Tek yapabildiğim inlemek, o beni parmaklarıyla sikerken kalçalarım eline karşı sallanıyor

ve klitorisimi küçük daireler çizerek ovuyor. Çıglık atmamak için dudağımı ısıyorum ama bu kadar iyi hissettirirken sessiz kalmak imkansız. Ben hareket ettikçe su etrafımızda çalkalanıyor, küvetin kenarına sıçırıyor ama umurumda değil. Tek umursadığım, özür dilemeden beni giderek daha da uçurumun kenarına sürüklemesi.

İnliyorum, tırnaklarım kalçalarına batıyor. "Lütfen..." "Çok ağgözlüsün," diyor, sesi damlıyor memnuniyetle. Parmakları mükemmel miktarda basınçla sihirlidir.

Başımı sallıyorum ve nefesim sığ boşalıyor.

Hızını artırıyor, içime daha sert ve daha hızlı giriyor ve baskının hızla arttığını hissedebiliyorum. Vücudumu ezberlemiş, tam olarak neyi sevdiğimi ve arzuladığımı biliyor.

Ve sanki emredilmiş gibi, düşünüyorum. Orgazm beni ele geçirirken zevk üzerime çöküyor. O kadar sert boşalıyorum ki neredeyse nefesim kesiliyor.

Gözlerim kapanıyor ve onun adını haykırıyorum. Kendimi kaybettiğimde vücudum sarsılıyor, amım parmaklarının etrafında kenetleniyor. Zonklamam durana kadar kollarıyla beni güçlü ve sabit bir şekilde tutuyor.

Göğsüne yaslanıyorum, ağzı kulağıma yakın, kolları karnıma sarılmış. Mum ışığı odada rüya gibi bir parıltı yaratırken içimden memnun bir iç çekiş çıkıyor.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum ve bana daha sıkı sarılıyor. "Ne için?" diye soruyor.

"Beni sevmek."

Tüm gün boyunca ilk kez kendimi rahatlamış hissettim ve bu Asher sayesinde oldu.

"Seni her zaman seveceğim," diye söz veriyor. "Tek istediğim karşılığında senin de beni sevmen."

Gözleriyle buluşabilmek için bedenimi döndürüyorum. "Seni seviyorum Asher. Sana baktığımda bunu burada hissediyorum." Elimi kalbime bastırıyorum. "Sensiz bir hayat düşünemiyorum."

Öne doğru eğilip beni öpüyor ve bu duygu, istek ve saf özlemle dolu. Sanırım hep böyle olması gerekiyordu. Ben ve o

Başparmağı yanağıma değiyor. "Londra'dan ayrılmak ve önümüzdeki iki haftayı seninle geçirmek için sabırsızlanıyorum."

"Beni ayakta tutan tek şey bu. Bu düşünce felaket bir fırtınanın ardından gelen ılık güneş ışığı gibi," diye itiraf ediyorum.

Su artık ılık olmayana kadar küvette kalıyoruz, ama ikimiz de o kadar rahatız ki ikimiz de hareket etmiyoruz.

"prenseler," diyor sonunda.

Ben dikkatlice ayağa kalkıyorum, o da öyle. Asher birkaç havlu alıyor ve sırayla birbirimizi dikkatlice kuruluyoruz. Şehvetli ve sessiz, ikimizin de kelimelere ihtiyacı yok. Artık ıslanmadığımızda beni kollarına alıyor ve şehre bakan bir pencere duvarıyla kaplı yatak odasına götürüyor.

Asher beni yatağa , ben de battaniyeleri aşağı çekiyorum. Çarşafların arasına kayıyorum ve o da bana katılarak güçlü kollarını etrafıma sarıyor. Parmaklarını nemli saçlarımda gezdirirken ben onun göğsüne uzanıyorum.

"Eden'in mektubunu okudun mu?" Ona sordum. Daha önce aklımdan çıkmıştı.

"Evet. Bunu benimle paylaştığın için teşekkür ederim," diyor ve gülümsediğini görebiliyorum. "O haklıydı. Her zamanki gibi. *Sana söylemiştim* dediğini duyar gibiyim."

Bu düşünce bana rahatlık getiriyor gibi sürükleniyorum uzaklaşıyorum için
En çılgın fantezilerimin erkeğiyle rüya aleminde.

Billie'den önce uyanıyorum ve sessizce uyurken onun yumuşak nefeslerini izliyorum. Tatlı tenini içime çekiyorum ve çıplak omzuna hafif öpücükler konduruyorum. "Seninle göster."

Kıpırdanıyor. "Gidiyor musun?"

"Evet prenses. Giyinmem ve önceden bazı işleri gerekiyor," diyorum dudaklarını yakalayarak. "Açığa çıkaracağın şeyi görmek için sabırsızlanıyorum."

Uykulu gözlerinin arkasından gülümsüyor. "Bana ilham verdin."

"Seni seviyorum," diye fısıldıyorum. "Uyumaya devam et. Kalkman için birkaç saatin daha var."

"Seni seviyorum. Gösteriden sonra gidebilir miyiz?" diye sorar. "Bu seni mutlu eder mi?"

Başını sallıyor.

"O zaman cevabım her zaman evet," diyorum ona, bir öpücük daha çalarak.

Dünkü kıyafetlerimi bulurken uykulu bir ses tonuyla "Seni şimdiden özledim," diye itiraf ediyor.

Giyindikten sonra çatı katından çıkıyorum ve antreden içeri girdiğimde Brody duvara yaslanmış duruyor.

"Selam," diyorum ona, çenesiyle başını sallıyor ve sonra telefonuna dönüyor. "Hiç uyuyor musun?"

"Hayır," diyor, beni bir aşağı bir yukarı süzerek. "Ya sen?"

"Zar zor." Ona yaklaşıyorum, konuyu nasıl açacağımdan emin değilim.

bu konuşma. Ve belki de bundan bahsetmek için uygun bir zaman değil. Ancak bunun hiçbir zaman doğru gelmeyeceğini de anlıyorum; bu tür tartışmalar doğası gereği gariptir.

"Seni ve kız kardeşimi biliyorum," diyorum sesimi alçaltarak. "Gerçekten ama gerçekten çok üzgünüm. Onu kaybetmenin sana ne yaptığını hayal bile edemiyorum."

Yüzü hafifçe yumuşuyor ama sonra her zamanki sert ifadesine geri dönüyor. "Neden bahsettiğinden emin değilim."

"Tamam," diyorum ona ve asansöre doğru ilerliyorum.

Bunu tartışmak istemediği açık, ama benim de isteyeceğimi sanmıyorum. Düğmeye basıp bekliyorum.

Ben içeri girerken Brody . "Sana kim söyledi?"

Mektup sayesinde öğrendiğimi hatırlayarak ona gülümsüyorum. "Kız kardeşim."

Kapılar kapanırken sertçe yutkunuyor.

Suçluluk duygusu içimi kapladı. Onun ya da Eden'ı özleyen herhangi biri için orada değildim. Kendimi dünyaya kapattım ve şirketi olabileceğinin en iyisi yapmak için iki katına çıktım. Yaşamıyordum; hayatta kalıyordum. Weston'ın çatı katında Billie'yi öptüğüm an bu sona erdi.

Keşke geçmişini değiştirebilseydim ve kız kardeşim hala burada olsaydı. Sanırım hep öyle olacak.

Asansörden iniyorum ve bavullarımın bulunduğu odama doğru ilerliyorum. Her şey geldiğimde bıraktığım yerde duruyor. Bu odada bir kez bile uyumayacağım.

Hızlıca duş aldıktan sonra giyindim. Tam kravatımı düzeltiyordum ki kapım çalındı. Saat neredeyse sabahın yedisiydi. Gözetleme deliğinden baktığımda Josh Lustre'nin dışarıda durduğunu görüyorum. Yatağa dönüyorum, battaniyeleri aşağı çekiyorum ve onları sertleştiriyorum, böylece

buradaydı. Bu oyuna sonunu berbat edemeyecek kadar bağlandım.

Kapıya dönüp açıyorum. "Günaydın." "Günaydın," o diyor, ve I olabilir Koku alkol üzerinde onun

Nefes al.

"Sarhoş musun sen?" Ona dik bakarak soruyorum. "Mahvoldum," diye bağıyor.

"Lanet olası mahvoldum!"

"Josh, sesini alçalt. Süitine gidip duş almalısın ve birkaç saat uyumalısın. Sonra kalk ve öğleden sonraki defilen için giyin. Tamam mı? Yolundan sapma."

Kapı aralığına yaslanıyor. "Billie'nin hangi odada olduğunu biliyor musun?" diye sorar.

"Hayır," diyorum. "Neden? Ona çiçek göndermeyi mi planlıyorsun?"

"Siktir, hayır. Bunu neden yapayım ki? Onu görmek istiyorum," diyor.

Hemen dün gece ona gönderilen gülleri düşündüm. Eğer Josh'tan gelmediyse, kimden gelmişti?

Ondan başka biri olduğunu bilmenin beni bu kadar huzursuz etmesi hiç hoşuma gitmiyor. Eğer o göndermiş olsaydı, övünürdü. Egosu çok büyük.

"Lütfen odana git ve biraz uyu. Sarhoşsun ve duygusalsın."

"Hayır," diyor omzunun üzerinden bakarak, paranoyakça davranarak.

Odamdan çıkıyorum ve koridora bakıyorum. Orada hiçbir şey yok.

"Onu bulacağım ve sen beni durduramayacaksın."

Josh beni itiyor, sendeleyerek geri çekiliyorum, sonra ayağa kalkıyorum ve yumruğumla gömleğini kavriyorum.

"Bana bir daha böyle dokunursan, o kadar nazik olmayacağım." Onu ittim ve kapımı çarparak kapattım.

Kavga için çok erken ve onu yere sermek istesem de yapmasam daha iyi. Burnunu kırmazsam gününün çok daha kötü geçeceğini biliyorum.

Bellamore'un defilesine kadar Billie'yi göremeyeceğimi biliyorum. Hemen ardından Josh'un ki var. Bu planlamadan kimin sorumlu olduğunu merak ediyorum.

Billie ve Brody için Billie'nin odasına kahvaltı gönderilmesi için bir telefon açıp sipariş verdim. Brody'ye mesaj atıp haber veriyorum, zira çiçekler gönderildikten sonra kendisine bir şey teslim edilmesini inatla reddetmişti.

Brody bana bir başparmak emoji si gönderdi.

Hemen ardından Weston'a mesaj atıp her şey hakkında bilgi verdim.

WESTON

Teşekkürler. Bir buçuk saat içinde ineceğiz. O zaman seni bulurum.

SAHNE ARKASI ALANI KAOTİK BİR HALDEDİR. MODELLER ETRAFINDA KOŞTURUYOR YARISI

çıplak, makyaj sanatçıları son rötuşları yapıyor, tasarımcılar çılgınca dikişleri kontrol ediyor ve sesler birbiriyle yarışıyor. Bu telaşın arasında bakışlarım Billie'nin üzerinde yoğunlaşıyor. Onun dikkatini dağıtmak ya da dikkatleri üzerime çekmek istemediğim için gölgede kalıyorum. Bu onun parlama zamanı ve ben onun ışıltısını izlemeyi seviyorum.

Üzerindeki muazzam baskıya aldırmadan, modeller sıraya girerken Billie sakince son onayları ve ince talimatları veriyor. Sanki bir tatbikat çavuşuymuş gibi, sıraya giriyor ve her bir kişinin yüksek standartlarını karşıladığından emin oluyor. Işıl ışıl, kararlı ve ben de onu izlerken daha çok .

Şu anda saç ı ve makyaj ı yapılmış ve üzerinde bugün giyeceğ i elbise değil, bir önlük var.

Herkes için bir sürpriz olacak, paylaşmasını sabırsızlıkla beklediğim bir sır.

Weston beni gördü ve yaklaştı.

"Her şey yerli yerinde mi?" Sessizce soruyorum.

"Evet. Lux hikayeyi otuz dakika önce bıraktı. Lustre patlıyor," diyor.

Telefonumun kilidini açıp web sitesini yeniledim. Geri sayımın bitmesine bir saatten biraz fazla zaman var ve saat 0:00'ı gösterdiğinde olacakların beklentisi beni boğuyor. Lustre Fashion'ın çöküşüne dair şimdiden trend olan başlıkları hızlıca tarıyorum, hepsi LadyLux'un bir *ihbarcının* makbuzlarıyla dolu makalesinden alıntı yapıyor.

"Kahretsin," diye fısıldadım. "*Times* haberi çoktan aldı."

"Dünyanın var." Weston sırtlıyor. "Kız kardeşime asla bulaşmamalıydı."

"Daha iyi bir insan olmalıydı. Onun gibi insanlar gücü hak etmiyor."

Easton ve Brody Harper'ın yanında dururken Weston döner ve Billie'ye bakar. Weston, "Bunu bir profesyonel gibi hallediyor," diyor.

Başımı sallıyorum, göğsümde gurur kabarıyor. "Hep öyle yapar. Bu bir Calloway özelliği."

Ona gülümsüyor.

"Herkes anladı mı?" Billie son talimatlarını verdikten ve elini uzattıktan sonra sorar.

Tüm ekibi bir araya toplanıyor.

"Her birinizle ne kadar gurur duyduğumu bilmenizi isterim. Bellamore siz olmasaydınız bugün olduğu yerde olamazdı. Biz bir takımız. Hepiniz çok güzelsiniz. Dünyaya neyden yapıldığımızı ve kadınların bu sektörü nasıl yönettiğini gösterelim."

Hep birlikte, "Bellamore, vahşi ve cesur! Bu podyumu sahiplen, gösteriyi çal!"

Alkışlamaya başladılar, sonra yaprak gibi dağıldılar. Billie gözden kayboldu ve Weston bana döndü.

"Sen olduğun için çok mutluyum," diyor ve beni kardeşçe kucaklıyor.

"Ben de." Easton'la bir gün kardeş olacağımızı bilerek onu sıkıca kucaklıyorum.

Carlee sırtarak yanıma geliyor.

"Merhaba! Harika görünüyorsun," diyorum ona.

"Teşekkürler. Ben Bellamore," diyor ve beni de kucaklıyor.

"Her şey için teşekkür ederim," diye fısıldıyorum.

"Ailem için her şeyi yaparım. Ve senden özel bir şey istiyorum," diyor göz kırparak.

"bil," dedim ona.

"Şimdi, yerlerimizi alalım mı?" Easton ve Lexi yaklaşırken Weston sorar.

Easton bana sıkı bir el sıkışma verdi. "Güzel takım."

"Kız kardeşin seçti," diyorum ona, haftalar önce bana gönderdiği takım elbisenin düğmesini ayarlarken. Çöpe attığımı düşündüğü, gözleriyle uyumlu açık mavi astarlı olan. Görmesi için sabırsızlanıyorum.

Onları FROW'a kadar takip ediyorum; ünlüler, influencer'lar, moda editörleri ve VIP konuklar için ayrılmış, mekanın en ön sırasındaki premium koltuklara. Bu koltuklardan birine sahip olmak Willy Wonka barında Altın Bilet'i bulmakla eşdeğer.

Havadaki beklenti heyecan verici. Işıklar alçalır ve sihir gibi hissettirir.

Harper'ın elinde bir pano ve kulaklıkla sahne arkasında olduğunu görüyorum ve ona bir başparmak işareti yapıyorum. O da bu jestle gururlu bir gülümsemeyle karşılık veriyor.

Oda karardığında kalbim heyecanla çarpıyor, sonra dramatik bir etki için tamamen karanlığa gömülüyor. Sonra müziğin basları düşüyor ve Bellamore modelleri podyumu yönetmek için dışarı çıkıyor.

Bu bir *deneyim*, tıpkı Billie gibi.

Bulunduğum noktadan her ayrıntıyı görebiliyorum: elbiselerin içine işlenmiş ince ışıltılar, Billie ve Harper'ın bizzat yarattığı çiçekli eskizlerin narin dantel desenleri ve modeller ilerlerken sıvı ipek gibi akan özel silüetler. Her tasarım kendi hikayesini anlatıyor - güçlenme, dayanıklılık ve hatta flörtöz romantizm hikayeleri.

Etrafımda, Bellamore'un bilinen ruhunu yansıtan kendinden emin ve güzel modeller podyumda ilerlerken toplu bir nefes alış verışı var. Kumaşın fısıltı yumuşaklığındaki hışırtısını, her bir parça geçerken müzikle birlikte yankılanan topukların ritmik tıkırtısını duyabilecek kadar yakıным. Yukarıdaki spot ışıklarıyla, elle dikilmiş kristaller küçük parıltılar yansıtıyor.

Elmas prenses kendini aşmış.

Yanımdaki editörler, influencer'lar ve sektörden kişiler gözlerini kocaman açmış, tamamen büyülenmiş bir şekilde bana bakıyorlar. Her bir görünüm Billie'nin kendisi gibi hissettiriyor; cesur, duygusal ve unutulmaz.

Şu anda, Bellamore'un imrenilen FROW'unda otururken, sadece izlemiyorum; onu yaşıyorum. Bu bir şovdan daha fazlası; beni ilham veren, enerji veren ve eşim olacak kadından tamamen büyülenmiş bırakan bir deneyim.

Billie piste çıktığında her şey bir fısıltıya dönüşür. Odada gözle görülür bir değişiklik olur; kalabalığı elektriksels bir huşu kaplar ve hemen ardından nefesler tutulur ve hayranlık mırıltıları yükselir.

Kameralar onu çeker. Sadece Billie Calloway'in somutlaştırabileceği türden bir meydan okumayla çenesini kaldırarak sahne ışığına doğru adım atıyor. Attığı her adım özgüven yayıyor. Yüz ifadesi hırçın ama gözlerinde gurur ve biraz da kırılganlık var.

Elbisesi, sanki gerçek alevlerden yapılmış gibi, birbiriyle kusursuz bir şekilde karışan koyu kırmızı, erimiş altın ve yanan kehribar dalgaları halinde ince vücudundan aşağıya doğru süzülüyor. İpek şifon ve organze katmanları her seferinde dalgalanır ve akar.

Anka kuşunun kanatlarını açarak yaptığı zarif ve güçlü hareketi taklit bir adım.

Kumaş boyunca titizlikle işlenmiş yüzlerce narin kristal, ışıkları yakalıyor ve rüzgarda savrulan korlar gibi parıldıyor. Gövdede daha yoğun bir şekilde toplanarak efsanevi kuşun ateşli kalbini andıran kristaller, tüyleri yansıtan ışıltılı çizgiler ve karmaşık desenlerle dışa doğru yayılıyor.

O hareket ettikçe, elbise canlı bir aleve dönüşür, spot ışığının altında parlar ve titrer. Dramatik kuyruğu arkasında dalgalanarak duman gibi zarif bir şekilde yükseliyor.

Nefes alışlar devam ediyor.

Elbise rüyaların kendisinden yapılmıştı ve ateşten dalgalar gibi zarif bir şekilde etrafında dalgalanıyordu.

Nefesim boğazımda düğümleniyor. Gözlerimi ondan ayıramıyorum - sadece çarpıcı olduğu için değil, aynı zamanda çok gurur duyduğum için.

Billie sadece moda giymiyor; o modanın ta kendisi. Bellamore'un temsil ettiği her şeyi sembolize ediyor: esneklik, yaratıcılık, güç ve yeniden doğuş.

Pistin sonunda kısa bir süre durakladığında zaman yavaşlıyor. Bakışları havaya kalkıyor ve yüzler denizinin arasından zahmetsizce benimkini buluyor. O kalp atışında, sanki yalnızmışız gibi, sanki tüm bu an bizimmiş gibi. Gözleri yumuşuyor, dudaklarında hafif bir gülümseme *belirliyor*, sanki "*Başardım*" der gibi.

Dönüyor, kalçalarını sallayarak sahnenin sahibiymiş gibi uzaklaşıyor. Kahretsin, öyle.

Alkışlar patlıyor, kalbim hızla çarpmaya devam ederken dikkatimi başka yöne çekiyor. Tüm kalabalık ayağa kalkıyor ve onun her zaman olduğu gibi kraliçe olduğunu kabul ediyor.

Bu sadece pistte bir yürüyüş değil; Billie'nin kendini geri kazanması, gücünü geri kazanması ve gereken, her zaman olabileceğini bildiğim kişiye tam olarak adım atması. Ve ben buna şahit olduğum için yaşayan en şanslı adamım.

Sahne ışıkları alçalır ve ardından salon ışıkları yükselir.

Harper elinde bir mikrofonla sahnenin kenarına doğru ilerliyor. "Gösterimiz burada sona eriyor. Son elbisenin adı Külden Doğan ve Bellamore'un özünü örnekliyor - kırılmaz, alevlerden doğan, muzaffer ve ışıltılı - gerçek bir anka kuşu yükselişi. Katıldığınız için çok teşekkür ederim," diyor Harper ve salon tekrar alkışlıyor.

Bu sabah bana söylediklerini hatırlayarak duygularımı bastırıyorum. "*Bana ilham verdin.*"

Onun için olduğu kadar benim için de öyleydi.

Şu anda Billie'yi görmeliyim. Başka hiçbir şeyin önemi yok.

SAHNE ARKASINA GEÇİYORUM VE ONU HARPER İLE SOHBET EDERKEN BULUYORUM. BENİM

Gözlerim ona kilitlendi ve dudaklarımı dudaklarına çarparak onu kendimden uzaklaştırdım.

"Seninle gurur duyuyorum," diye fısıldıyorum öpücüklerimin arasında, doyamayacağımı bilerek.

"Hepsi senin sayende," diyor, gözlerimin içine bakarken gözyaşları yanaklarından süzülüyor. "Çünkü kimse göremezken sen benim neler yapabileceğimi gördün."

Birbirimizin içinde kendimizi kaybederken sadece biz varız. "Bekle," diyor, bir adım geri çekilerek.

"Şu takım elbise."

"Kız arkadaşım . Beğendin mi?" Kaşlarımı kaldırarak sordum.

Elini koluma sürüyor ve kol düğmelerini görünce gözleri açılıyor. "Sen mi?"

"Bütün parçalarınız bende prenses." Omuz silkiyorum. "Ne diyebilirim ki? Hayranınızım."

Alt dudağı titriyor. "Hep sen miydin?" "Birden fazla şekilde."

"Sen olduğunu umuyordum. Kalbimin kralı."

Birbirimizin ağızına karşı gülüyoruz ve sanırım Harper'ın bize bir oda bulmamızı söylediğini duyuyorum.

Yanaklarını tutup gözleriyle buluşuyorum. "Hadi buradan çıkalım."

"Lütfen," diyor ve elini tutup parmaklarımı onunkilerle kenetliyorum.

"Dur!" Harper'ın çıktığı kadar bağırdığını duyuyorum. "Hayır!"

Dönüp omzumun üzerinden bakıyorum, ses tonundaki panik beni telaşlandırıyor.

Josh sahne koşarken atmosfer değışir, gözleri vahşî ve yüzü öfkeyle kızarmıştır. Enerji tehlikeli bir şekilde çatırdıyor. Modeller ondan uzaklaşıyor ve ben bile yaklaşan fırtınayı fark ediyorum. Kaşlarım çatılıyor ve sonra bir bıçağın parıltısını fark ediyorum.

Bıçağı var.

"Josh, geri ," diye bağılıyor Asher, gerilerek.
baktım, Josh'un çılgın gözlerini gördüm ve
Öfkeden kuduruyor.

"Her zaman sendin," diye kükrer.

Josh'un öfkeli bakışları doğrudan benimkilere yöneldiğinde kalbim kaburgalarımın çarpıyor. Gözleri kontrolsüz bir öfkeyle parlıyor ve bir anlığına tüm vücudum panik içinde donup kalıyor.

"Bu da ne böyle?" Josh'un sesi havayı kesiyor, yüzü inançsızlık ve öfkeyle çarpılmış. Bakışları hızla Asher ve benim gidip geliyor, ihanet ifadesinin her keskin çizgisinde kendini belli ediyor.

Asher içgüdüsel olarak yer değiştiriyor, koruyucu bir şekilde önüme geçip vücuduyla beni koruyor. Ceketinin arkasını kavıyorum, parmaklarım adrenalini ve korkudan titriyor. Kasları dokunuşumun altında geriliyor ve o sağlam dururken gerginliğin içinden dalgalandığını hissedebiliyorum.

"Sakin ol," diye uyarıyor Asher, sesi tehlikeli derecede alçak, ama dalga geçmediğini anlayabiliyorum.

Josh acı acı güler, sesi sert ve soğuktur. "Sakinleşmek mi? Bunca zamandır benimle oynuyordun, değil mi?"

Sen, Billie?" Asher'ın arkasından bakıyor, gözleri benimkilere kilitlenmiş. "Seni aptal orospu!"

"Beni asla hafife almamalıydın," diyorum ona.

Saniyeler sonra Weston ve Easton Josh'a saldırarak onu yere iter. Brody yüzünü çatırdayarak betona çarpıyor, sonra da bileklerini arkadan bağlıyor. Tüm binanın ışıkları kapanırken kuzenim eğilip kulağına bir şeyler .

Sahnenin arkasındaki televizyonlar .

Guy Fawkes maskeli bir kişi ekrana gelir. Kulisteki herkes sessizleşiyor ve ekranları izliyor. Bozuk ve alçaltılmış ses konuşurken seyircilerin dışarıda sessizleştiğini duyuyorum.

"Selamlar, dünya vatandaşları. Biz Anonim'iz. Bugün sizlere Josh Lustre ve Lustre Fashion'ın perde arkasındaki gerçekleri sunuyoruz. Çok uzun zamandır yaratıcılığı sömürdü, tasarımları çaldı, piyasaları manipüle etti ve sesleri susturdu. Yaptıkları sadece ahlak dışı değil, aynı zamanda suçtur.

"Moda yaratıcılık, yenilikçilik ve özgünlükle gelişir. Oysa Josh Lustre bunun tam tersini temsil ediyor: kurumsal açgözlülük, ihanet ve sahtekârlık. İmparatorluğunu yalan ve manipülasyon katmanlarının altına gizlenmiş çalıntı fikirler, hileli sözleşmeler, içeriden bilgi ticareti ve taciz üzerine kurmuştur.

"İzledik. Dinledik. Eylemlerinin neden olduğu hasarı gördük - kariyerler yok edildi, sanatçılar susturuldu ve güven kırıldı. Bugün *artık yeter* diyoruz.

"Lustre kendisinin dokunulmaz olduğuna inanıyordu.

O inanıyordu

Güç ve para onu sonuçlardan koruyacaktı. Yanılmıştı. Bugün sırları açığa çıktı, imparatorluğu yıkıldı ve adalet yerini buldu.

"Lustre'den zarar görenlere, sizin yanınızdayız. Sesiniz önemli. Yarattıklarınız önemli. Gerçeğiniz önemli.

"Josh Lustre ve onun gibiler için, yozlaşma zamanınız sona erdi.

"Biz Anonimiz. Biz bir lejyonuz. Biz affetmeyiz. Biz unutmayız. Bizi bekleyin."

Ekranlar kararırken ve ışıklar yanarken kimse tek kelime etmiyor. Fısıltılar binanın içinde dolaşüyor ve polis etrafımızı sararken tam bir kaos yaşanıyor. Bıçağa el konuluyor ve Josh'un tutuklanıp beş polis memuru tarafından götürülüşünü izliyorum.

Kardeşlerim ve Brody bana yaklaşıyor. Üçü de bana bakıyor ve sonra Asher'a bakıyorlar. Bundan hangimizin sorumlu olduğunu bilmiyorlar ve soracak kadar da cesur değiller.

"Buradan siktir olup gidiyoruz," diyor Asher onlara, elimi tutup beni gökyüzü köprüsünden aşağı indirirken.

Topuklu ayakkabılarım yerde yankılanırken o sessiz, tek kelime etmiyor. Asansöre bindik ve sonunda bana döndü.

"Bunu sen mi yaptın?" diye soruyor.

"Hayır." Başımı sallıyorum. "Ama oyunu kazanmak için her hamleye ihtiyaç var. Her taş önemli. Biri beni güvende tutuyor."

Beni kollarına çekip öptü. "Bellamore'un bana ihtiyacı yoktu."

"Belki de değil," diyorum ona, "Ama *ben* yaptım."

KALBİM HIZLA ATARKEN BİZ ÖZEL JETE ATLIYORUZ, GIYIYORUZ

uzun uçuş için rahat kıyafetler. Gerginlik hala havada asılı duruyor. Josh tutuklanmış olabilir ama bu iş daha bitmedi.

Gökyüzüne çıktığımızda Asher parmaklarını benimkilerle birleştiriyor. Tutuşu bana sanki her şeyden kaçıyor muyuz gibi hissettiriyor. Onunla sonsuza kadar kaçmak istiyorum. Şimdilik iki hafta yeterli olacak.

East Hampton Havaalanı'na indiğimizde sabahın erken saatleriydi ve güneş birazdan doğacaktı.

Asher'ın sahil kenarındaki güzel evine varır varmaz temiz okyanus havası yanaklarıma çarpıyor. Kıyıya vuran dalgaların uzaktan gelen sesini duyuyorum. Asher kapının kilidini açıyor ve içeri girdiğimizde dışarıdaki dünya ve olan biten her şey yok oluyor.

Asher beni arka götürüyor ve güneşin ufukta yükselişini izliyoruz. Gökyüzü pembelere ve sarılara bürünüyor, saran her şeyin üzerine altın bir parıltı yayıyor.

Her şeyi içimize çekerken güçlü kollarını arkadan belime doluyor ve bu yepyeni bir başlangıç gibi hissettiriyor. Dudakları kulağıma değiyor, sıcak nefesi endişemin son kalıntılarını eritiyor.

"Herkesi şok ettin. Tacına sahip çıktın," diye fısıldıyor.

"Bunu sensiz yapamazdım." Kollarında dönüyorum, tanıdık kokusunu içime çekiyorum.

Elleri yüzümü kavıyor, eğilip beni öperken başparmakları elmacık kemiklerimi okşuyor. Kendimizi birbirimize bırakırken derin ve vaatlerle dolu. Ona doğru bastırıyorum, ellerim sıcak tenini bulmak için gömleğinin altından kayıyor.

"Hadi içeri girelim."

Elimi tutuyor ve beni arka kapıdan geçiriyor. Merdivenlerden suya bakan süite çıkarken ayak seslerimiz ahşap zemin üzerinde sessiz. Jet-lag olmuş ve adrenalinden bitap düşmüş olabiliriz ama hiçbir şey ona sahip olmamı engelleyemez. Şu anda Asher arzuladığım ve istediğim her şey.

Asher beni yavaşça soyarken altın rengi güneş pencereden parlıyor. Tişörtümü çıkarıyor ve

kot pantolonumu kolaylıkla. Önünde sütyenim ve külotumla duruyorum ve gözleri şehvetle kararıyor. Gömleğini nazikçe çekiştirip vücuduna doğru itiyorum, karnına ve göğsüne öpücükler konduruyorum.

Gözlerim dövmesini tarıyor ve parmaklarımı usulca üzerinde gezdiriyorum. "Renklendirilmiş halini görmek için sabırsızlanıyorum."

"Senin elbisen gibi görünmesini istiyorum," diye itiraf ediyor. "Unutulmaz olsun."

Duygular kontrolü ele almakla tehdit ediyor. "Hayal ettiğim renkler."

Güneş ışınları ufuktan yayılıyor ve okyanusu erimiş altın çizgileriyle aydınlatıyor. Manzara umurumda bile değil çünkü Asher şu anda benim tüm dünyam. Dudakları bir gelgit dalgası gibi benimkilere çarpıyor, sıcaklık ve açlıkla dolu ve ben onun tadında tamamen kayboluyorum -tuzlu, tuzlu ve biraz da tatlı.

Elleri her yerde, açgözlü ve sahiplenici, vücudumun her kıvrımının haritasını çıkarıyor. Tenim dokunduğu yerleri yakıyor ve meme uçlarım sütyenimin kumaşına karşı küçük çakıl taşları kadar sert. Daha da yaklaşıyor, geniş göğsü benimkine bastırıyor ve beni nazikçe ama sıkıca yatağa geri götürürken güçlü vücudunu hissediyorum. Sıcak ağzı ateşi köprücük kemiğime kadar takip ederken, kabarık yorgan çıplak tenime karşı serin. İnliyorum ve parmaklarım dağınık saçlarında kaybolurken ona doğru eğiliyorum.

"Asher," diye soluyorum, sesim çoktan harap olmuş.

Karşılık olarak alçak sesle homurdanıyor, ses içimde bir deprem gibi titreşiyor. Elleri dikkatlice sırtımın altına kayıyor ve sütyenimi çözüyor. Göğüslerim serbest kaldığında, dilini bir meme ucunun etrafında döndürmek için aşağı eğilirken parmakları diğerini kızdırıyor. Bu elektrik gibi ve doğrudan merkezime zevk atışları gönderiyor.

Altında kıvranıyorum, çok heyecanlanıyorum ve daha fazlası için çaresizim.

"Sana ihtiyacım var," diye fısıldıyorum, dişleri tenimi sıyırırken nefesim kesiliyor.

Eli aramızdan aşağı kayıyor, külotumun kemerinin altından ve şimdiden ne kadar tahrik olduğumu hissedebiliyorum. Sırıttıyor, beni çılgına çeviren o ukala sırıtışını yapıyor.

"Benim için her zaman çok heveslisin," diye mırıltıyor, külotumu yumuşak bir hareketle aşağı çekerken sesinden eğlence damlıyor.

Asher nefesimi tutmam için bana bir saniye bile vermiyor.

Ağzı tekrar boynumda, yumuşak tenimi ısırırken parmakları karnımdan aşağı iniyor ve arkasında ateşten bir yol bırakıyor. Benimle alay ediyor. Dokunuşu beni çılgına çeviriyor, aslında dokunmadan klitorisimin etrafında dönüyor.

Sızlanıyorum, kalçalarım onun eline çarpıyor, ama o sadece o inanılmaz seksi ses tonuyla kıkırdıyor.

"Sabır prenses," diye mırıltıyor, dudakları kulağımı okşuyor.

I Yapma. var Sabır. I istiyorum o-hepsi . Onu, hemen şimdi.

Ama kontrol Asher'da, her zaman olduğu gibi. Sadece bunu bildiğimden emin oluyor.

Parmakları nihayet aşağıya iniyor, kaygan kıvrımlarımın arasından kayıyor ve neredeyse o anda ve orada kaybediyorum.

"Sen sırılsıklam." o fısıldıyor, ve Ben çaresiz daha fazlası için.

Teslim oluyor, bir parmağını içime sokuyor ve ben onun etrafında kenetleniyorum, vücudum ihtiyaçtan titriyor.

"Daha fazla," diye yalvarıyorum, sesim kırılıyor.

Tereddüt etmiyor, ikinci bir parmak daha ekliyor ve onları tam olarak kıvrıyor, o lanet olası sevdiğim noktaya vuruyor. Sırtım yataktan kalkıyor, beni yavaşça parmaklarken dudaklarımdan boğuk bir çığlık kaçıyor.

Ama bu yeterli değil.

Onun içime girmesine, beni tamamen sahiplenmesine ihtiyacım var. "Asher," diye nefes alıyorum, tırnaklarım hafifçe sırtını okşuyor. "Adımı böyle söylemene bayılıyorum."

Beni öpüyor ve dili benimkine karışıyor. Beni ne kadar çok istediğini hissedebiliyorum, çünkü ereksiyonu

Kalçam.

Her geçen saniye ona olan ihtiyaım daha da artıyor. Parmakları tenimde dans ediyor ve diken diken ediyor.

Asher tamamen soyunuyor, sonra kendini bacaklarımın arasına yerleştiriyor, girişimi bekliyor. Dudakları dudaklarımın üzerinde ve ruh halimin başka bir şeye, daha derin bir şeye kaydığını hissediyorum. Yavaşça içime doğru kayarken duygularını içime akıtıyor. Vücudum onun her kalın santimine uyum sağlarken bir iniltiyi zar zor tutabiliyorum. Beni açıyor, bana sahip çıkıyor.

Başparmağı klitorisimde daireler çizerken kalçaları ritmik bir şekilde öne doğru itiliyor. Bu adam beni anlamsızca beceriyor ve içimde hızla artan zevki hissedebiliyorum.

"Bana ne istediğini söyle," diye fısıldıyor boynuma karşı, çene çizgime öpücükler bırakıyor.

"Hepinizi istiyorum. Sonsuza dek," diye fısıldıyorum nefes nefese, eskisinden daha da umutsuzca ona doğru eğilerek.

Bana çarpıyor, beni tamamen dolduruyor, ikimizin de nefeslerini tek bir hızlı hareketle alıyor.

"Bu seni mutlu edecek mi?" diye soruyor hareketleri yavaşlarken.

"Evet," diye fısıldıyorum, geleceğimin onunla olduğunu bilerek.

Bana bakacak kadar geri çekiliyor, altın sarısı kahverengi gözleri neredeyse parlıyor. "Olmuş bil."

Başka bir hamleyle içimi o kadar mükemmel dolduruyor ki haykırıyorum, vücudum onun etrafında bir mengene gibi kenetleniyor. Tamamen uçurumun kenarına düşmem için gereken tek şey bu. gırtlaktan inilti çıkarıyor ve Asher arkamdan geliyor.

Güneş tamamen doğdu ve biz nefes nefese . Saçlarımı yüzümden uzaklaştırırken gülümsüyor. Onunla birlikte bu küçük dünyada sonsuza kadar kaybolmak istiyorum.

"Seni çok seviyorum," diye fısıldıyorum mutluluk gözyaşları gözlerime hücum ederken.

"Siktir, ben de seni seviyorum prenses."

"Acımasız bir pislik olduğun ve benden asla vazgeçmediğin için teşekkür ederim," diyorum gülerek.

"Başka türlüünü istemezdin," diyor şakacı bir şekilde boynumu ısırarak.

Parmaklarımı saçlarının arasından geçiriyorum, beni bu kadar etkileyebilen tek erkeğin o olduğunu biliyorum. Ve çok minnettarım.

BİR HAFTA SONRA

M Billie'ye kumlu patika boyunca dikkatle rehberlik ederken nabzım kulaklarımda atıyor. Bir eli sırtının alt kısmında, ve diğer nazikçe kulplar onu Bileklerini. Gözleri bağlı, gergin bir şekilde gülüyor ama bana tamamen güveniyor.

her şeyin başladığı yere yaklaşıyoruz.

"Az kaldı," diye fısıldıyorum kulağına, başparmağımın altında nabzımın yükseldiğini hissediyorum.

Okyanus esintisi saçlarını savuruyor ve deniz havasındaki tuzun tadını alabiliyorum.

"Sabırlı olmak için çok çabalıyorum," diyor Billie şakacı bir şekilde. "Bunu takdir ediyorum, prenses," Ben yumuşak bir şekilde söylüyorum, benim sesim sinirden hafifçe titriyordu.

Bu anı zihnimde sayısız kez prova ettim, ancak hiçbir şey beni şu anda içimi dolduran ezici beklenti telaşına hazırlamadı. Rüya görmediğimden emin olmak için neredeyse kendimi çimdikliyordum.

Yumuşak kumlara adım attığımızda dalgaların kıyıya çarpma sesi daha da yükseliyor. Duruyorum, Billie'yi dikkatlice çeviriyorum ki yüzü uçsuz bucaksız okyanusa dönük olsun. Burası yıllar önce, her şeyi lavanta ve altın tonlarına boyayan alacakaranlık gökyüzünün altında olduğu gibi. Billie'yi tam burada öpmüştüm, bunun ikimizin de hayatını belirleyecek bir olaylar zincirini başlatacağından habersizdim.

Sertçe yutkunuyorum, kalbim göğsüme çarpıyor, sonra yavaşça göz bağını çözüyorum. Gözleri dalgalanıyor, solmakta olan güneş ışığına alışıyor ve yerdeki battaniyeyi ve tanıdık sahil şeridini gördüğünde yüzünde bir tanıma belirliyor.

"Ash..." diye nefes alıyor, bana bakarken gözleri parlıyor, farkına varıyor. "Bu..."

"Başladığımız yer," diye bitiriyorum, sesim duygularımla sertleşiyor. İki elini de tutup gözlerinin içine derin derin bakıyorum. "Billie, burası benim için çok özel bir yer. O yaz kalbimi çalan güzel, siyah saçlı, mavi gözlü kızı öpecek kadar cesur hissettiğim ilk yer burası. Ve bunca yıl sonra bile seninle geçirdiğim her an bana tıpkı o ilk öpücük gibi geliyor; umut, heyecan, neşe ve olasılıklarla dolu bir gelecek."

Gözleri dökülmemiş yaşlarla parlıyor, dudaklarına yumuşak bir gülümseme dokunuyor. Rüzgâr saçlarını hafifçe kaldırarak güzel yüzünü çerçeveleyiyor ve battaniyenin üzerinde yavaşça bir dizimin üzerine çökmeden önce içime çekiyorum.

Nefesi kesiliyor, gözleri şaşkınlıkla irileşiyor. "Asher..."

Cebimden yüzük kutusunu çıkarıp titreyen parmaklarımla ona uzatıyorum.

"Billie Calloway, prensesim, Buz Kraliçem, sen benim geçmişim, bugünüm ve tüm geleceğimsin. Yıllarca seni korumaya çalıştım, uzaktan izledim, gerçek aşkı ve mutluluğu bulmanı umdum. Mutluluğun biz, birlikte olduğumuzda olduğunu hiç fark etmedim. Seni sevmek şimdiye kadar yaptığım en kolay, en doğal şey."

Gözyaşlarının arasından usulca gülüyor, bakışlarımı tutuyor, o anı düşünürken elleriyle ağzını kapatıyor.

"Sanki tüm hayatım boyunca bunu beklemişim gibi geliyor," diye fısıldıyorum, duygularım boğazımda düğümleniyor. "Mümkün olan her şekilde senin olmak için. Sen benim en büyük mücadelem oldun ve sen benim hayatımın aşkıydın. Billie, lütfen beni dünyanın en mutlu erkeği yapıp benimle evlenir misin? Ne dersin, Buz Kraliçesi?"

Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülürken kahkahalara boğuluyor. "Evet, Asher Banks. Binlerce kez *evet*."

dizlerinin üzerine çöktü. Gözleri parlıyor
Her zaman sadece bana ayrılmış olan neşe, hayranlık ve sevgiyle.

Heyecan beni ele geçiriyor ve onu kollarıma çekip şiddetle öpüyorum. Bana doğru bastırıyor ve şu anda tam olarak olmamız gereken yerde olduğumuzu biliyorum - birlikte, tıpkı böyle.

Yüzüğü Billie'nin parmağına dikkatlice geçirirken nefessiz ve sırtarak öpücükten geri çekiliyorum. Bir süre yüzüğe hayranlıkla bakıyor, sonra buz mavisi gözlerinde nefesimi kesen o tanıdık ışıltıyla bana bakıyor.

"Bu yüzük," diye mırıldanıyor, dudaklarını tekrar dudaklarıma . "Büyükannemin."

"Evet." Gülümseyerek başımı salladım. "Londra'dan önce babanla konuştum."

Kaşları birbirine çatıldı. "Ve?"

"Çok heyecanlıydı," diye
açıklıyorum. "Peki ya
kardeşlerim?" diye soruyor.

"Biliyorlar. Ve her zamanki gibi acı ve cinayetle tehdit edildim."

Kıkırdıyor. "Harper?"

Onu nazıkçe öptüm. "Gelecek hafta şehre döndüğümüzde ona kendin söylersin diye düşünmüştüm."

Kollarını boynuma doluyor, beni öpüyor ve sonra gülüyor.
"Şoktayım."

"Çok güzelsin." Başparmağımı yanağına sürüyorum, sonra onu battaniyenin üzerine, yanıma çekiyorum.

Gökyüzüne bakıyoruz.

"yıldızlara dilek tuttuğumuzu hatırlıyorum," diyor parmaklarını benimkilerle kenetleyerek.

Başımı ona doğru çeviriyorum ve birbirimize bakıyoruz.
"Ben de istedim. Ve benim olmanı diledim. Sanırım sen yıldızlara dilek tutmanın işe yaradığının kanıtısın."

Gözlerimin içine bakarak gülümsüyor. "Seni hak etmiyorum."

"Oh, prenses, ama sen . Ve ben de tüm hayatımı Hayatımın geri kalanında seni mutlu ederken bunu bildiğinden emin olacağım." Onu tekrar kendime çekiyorum, yüzümü boynuna gömüyorum ve onu içime çekiyorum.

Gözlerimizin buluştuğu ilk andan beri kalbimin sahibi olan kadınla kendimi kaybederken etrafımızdaki dünya kayboluyor.

"Beni seçtiğin için teşekkür ederim," diye fısıldıyorum ağzına doğru, onu yakalayarak.

"Sen beni seçtin. Ve şimdi dünyaya karşı biz varız."

"Bunun sesini çok seviyorum," diyorum ona, öpücüğü derinleştirerek. "Hem de çok."

BİR HAFTA SONRA

Asher'evinin arkasındaki büyüleyici küçük bahçesinde duruyorum ve baharın sıcaklığı sarıyor. Planladığım şey için heyecanlıyım ve bu güzel haberi Harper'la paylaşmak için sabırsızlanıyorum. Veranda, yıldızlar gibi parıldayan ışıklarla donatıldı ve çifte randevumuz için hazırladığım masanın üzerine yumuşak bir parıltı yaydı. Bembeyaz bir masa örtüsü serdim ve taze toplanmış çiçeklerden oluşan küçük bir vazo yerleştirdim. masanın üstünde. Çay ışıkları yakılmayı bekliyor.

Harper'a her şey yoluna girdiğinde bir araya geleceğimize söz verdim. Sadece iki hafta oldu ve ben halktan ve paparazzilerden kaçıyorum, bu yüzden bu gece Harper ve Micah'ı Asher'ın evinde ağırlıyoruz. Karartılmış Alaska somonu, yeşil fasulye ve sarımsakla kavrulmuş patates pişirdi. Lezzetli aroması şimdiden havaya yayıldı.

Bu akşam için heyecanımı zor kontrol ediyorum. Bu sadece yemekle ilgili değil; büyük bir haberi paylaşmakla ilgili - nişanımızı. Sürprizimizi görmek için sabırsızlanıyorum.

Harper'ın yüzünü aydınlatıyor, anlamlı gözleri inançsızlıkla genişliyor. Bunu pek çok kez hayal ettim.

Mutfağa giriyorum ve Asher'ın yemekle uğraşırken rahatça hareket etmesini izliyorum.

"Bu gece için çok gerginim," diye itiraf ediyorum, ona bakarak.

Elini siliyor ve dudakları dudaklarıma kadar yaklaşıyor. İçime bir sıcaklık yayılıyor.

". Her şey harika olacak."

Şüpheciliğimi gizleyemeyerek, "Çıktığı şu adam," diyorum. "Doğru olmayan bir şeyler var."

"Harper akıllıdır. Bir yolunu bulur," diye cevap veriyor, kulak mememi şakacı bir şekilde ısıtıyor, boğazından alçak bir hırıltı yükseliyor.

"Mmm, bunu yapma," diye itiraz ediyorum. "Bu bir şeye dönüşebilir-"

"Billie!" Harper'ın sesi, yan kapıyı açıp enerjisini bir güneş ışığı gibi bahçeye yayarken anımızı kesiyor.

Onu ardına kadar açık olan arka kapıdan görüyorum. Onunla dışarıda buluşmadan önce Asher'dan hızlı bir öpücük çalıyorum.

Harper beni sıkıca kucaklıyor, sıcaklığı en sevdiğim sonbahar kazağım gibi etrafımı sarıyor.

"Randevun nerede?" bakarak soruyorum.

Birkaç dakika sonra Micah içeri girdi, siyah saçları dağınıktı ve o delici yeşil gözleri benimkilere kilitlenmişti. Midemde bir sarsıntı hissediyorum. Asher da bunu hissetmiş olmalı, çünkü yaklaşıırken elini sıkıca sırtıma koyuyor ve beni yere indiriyor.

"Bu Micah," diyor Harper, erkek arkadaşı bize doğru yürürken gülümseyerek, görmezden gelinmesi zor bir özgüven yayıyor.

Ensemdeki tüylerin diken diken olmasına neden oluyor. Bu duygudan kurtulmaya çalışıyorum.

"Merhaba. Ben Billie. Harper'ın en iyi arkadaşayım," diye kendimi tanıtıyorum, elimi uzatıyorum, kalbim göğsümde çarpıyor.

Dudaklarını parmak eklemlerime bastırarak alıyor. Bu rahatsız edici.

"Ben Micah. Seni tekrar görmek güzel," diyor.

"Yine mi?" İçimden gergin bir kahkaha yükseliyor.

Asher gömleğimi sıkıca kavırıyor ve huzursuzluğunu hissedebiliyorum.

"Calloway Carat Galası'ndaydım. Siz Prens Louis ile birlikteyken orada konuşmuştuk," diye açıklıyor Micah, sesi yumuşak. "*Titanik*'ten kalan eserleri tartışmıştık."

"Oh, doğru. Tabii ki ," Cevap veriyorum , zorlayarak bir gülümseme bu gözlerime tam olarak ulaşmıyor.

"Ben de Asher. Müstakbel kocası," diye araya giriyor Asher, sesi düz ve ciddi, konuşmayı kesip atıyor. "Ona öyle bakmazsan çok memnun olurum."

Asher'ın sözleri havada asılı kalıyor ve oyun oynamıyor.

Harper şakacı bir tavırla Asher'a, "Her zaman şaka yapıyorsun," diyor.

Gülüştü hafif, ama gözlerindeki endişe titreşimini yakalıyorum. Bu zaten hayal ettiğim gibi gitmiyor.

Sanırım Asher'ın şaka *yapmadığını* biliyor. Çenesinin ne kadar sıkı olduğu ve gözlerinin Micah'dan ayrılmadığı her halinden belli.

Şu anda uzaklaşıp kafamı toplamam gerekiyor. "Oh, lütfen, oturun. Şarap ister misiniz?" I diye soruyorum, sesimi hafif tutmaya çalışarak dönen gerilimi dengeliyorum.

"Açıkçası biraz şarap iyi giderdi," diye yanıtlıyor Harper, Micah yerleşip onu kucağına çekerek bir kolunu sahiplenici bir şekilde beline doladığında gülümsemesi parlıyor.

"Harika. Hemen döneceğim." Derin bir nefes alarak evin içine kaçıyorum.

Mutfaktayken bir şişe şarap alıyorum ve Asher arkamdan giriyor.

"Bu da neydi?" diye soruyor, sesi öfkeli, her kelimesi küçümseme ile damlıyor. "Bu adamdan *nefret ediyorum*."

İçimden bir kıkırdama geçiyor ama çabucak kayboluyor. "Onu tanıyorum, ama galadan değil. Başka bir yerden."

Asher yaklaşıyor ve benim duyabileceğim kadar yüksek sesle konuşuyor. "Eğer sana bir daha öyle bakarsa, onu mahvederim."

"Dur." Gülüyorum. "En iyi davranış," diye hatırlatıyorum ona, şişenin mantarını çıkarırken.

Masaya döndüğümde umutsuzca havayı değiştirmek isteyerek nişanlıma göz kırpıyorum. Micah'nın dilinin Harper'ın ağzının derinliklerinde olduğunu görünce kalbim sıkışıyor.

"Şarap," diye anons ediyorum ve kadehlerimizi doldururken birbirlerinden ayrılıyorlar.

Masanın üzerindeki çay mumlarını yakarken zengin kırmızı sıvı düşüncelerim gibi dönüyor. Harper yanıma oturuyor ve kadehini benimkiyle tokuşturuyor, gözleri heyecanla parlıyor, sevgilisinin bana nasıl baktığından habersiz.

"Sevgiye ve dostluğa," diyor Harper bardağını kaldırarak.

"Şeref," diyorum ona, kadehimi önce onunkine sonra Micah'ninkine tokuştururken sesim ancak fısıltıyı aşıyor. Ses gecenin sessizliğinde çınlıyor.

Asher elinde bir tabak deniz ürünü dolgulu mantarla dönüyor. Sarımsak ve otların aroması havada uçuşuyor ve ağzım beklentiyle sulanıyor.

"Londra'dan bu yana Bellamore'da işlerin iyi gittiğini duydum," diyor Micah, gözlerine tam olarak ulaşmayan rahat bir sırıtışla sandalyesinde arkasına yaslanarak.

"Ah, doğru. Akşam beşten sonra iş konuşmayız," diye cevap veriyor Asher, keskin ses tonuyla, "*Benimle* dalga," diyerek.

Bir an için, ne kadar özür dilemeyen bir pislik olabileceğini hatırladım ve bunun için minnettarım.

"Konuşmak istediğin başka ilginç bir şey var mı?" Asher sorar.

Atmosfer değişiyor ve rahatsız edici bir sessizlik uzayıp gidiyor.

Micah zorlama gelen alaycı bir kıkırdamayla dudaklarını yalıyor. "Çok uzun zaman oldu, Asher. Kız kardeşin nasıl?"

"Öldü," diye karşılık veriyor, kelime havada asılı kalırken sesi küçümseme ile damlıyor. "Sorduğun için çok teşekkürler."

"Ah," diye soluk kalıyor Harper, konuşma kontrolden çıkarken yüzü solgunlaşıyor. Asher'ın nasıl olduğunu biliyor. "Bu sabah kardeşimle konuştum ve ona iyi haberi verdim."

"Hangisi?" Asher sanki Micah'ya haddini gibi soruyor.

Elini bir ödül gibi havaya kaldırarak erkek arkadaşına bakıyor. Elmas yüzük ışığı yakalıyor ve ıslıl ıslıl parlıyor.

"Nişanlandık!" diye bağıyor.

Gülümsemeye zorlarken kalbim sıkışıyor. "Aman Tanrım, Harp. Tebrikler."

Düşüncesizce bir hareketle yüzüğümü parmağımdan masanın altından Asher'a uzatıyorum, o da onlar fark etmeden hemen cebine sokuyor. Bu jest acı tatlı hissettiriyor ama bu anı ondan çalamam. Ayağa kalkıp kollarımla Harper'a sıkıca sarılıyorum, neredeyse onu sevincim ve endişemle boğacağım.

"Senin çok mutluyum," diyorum gözyaşları yanaklarında parlayıp mum ışığını minik yıldızlar gibi yansıtırken. "Bu senin hayalindi."

"Biliyorum," diye yanıtlıyor, sesi duygu dolu. "İkimiz de aradığımız kişiyi bulduğumuz için ne kadar şanslıyız?"

"Çok şanslısın," diyorum, gözlerine bakıyorum, herhangi bir şüphe belirtisi arıyorum, ama tek gördüğüm onaylama.

İçimdeki ses aksini söylese de onu desteklemek istiyorum. "Tebrikler," diyorum Micah'a, çok fazla heyecanlanmayı reddederek.

ona yakın.

Asher bir şey söylemiyor.

Harper'ın Micah'ya o aptalca aşık bakışıyla bakmasını izlerken içim bir simit gibi bükülüyor. Provası yapılmış ve içi boş gibi gelen bir öpücük için daha eğiliyor. Bu bir bağdan çok bir performans. Bu bana tuhaf geliyor, tıpkı akordu biraz bozuk çalınan tanıdık bir şarkı gibi. Onun içini görüyorum, ama bu adamın önünde maskemin düşmesine izin vermeyi reddediyorum, ne şimdi, ne de hiçbir zaman.

"Rüya gibiydi," diye anlatıyor Harper evlenme teklifini yeniden . "Opera yeni bitmişti ve ben ağlıyordum çünkü çok güzeldi. Sonra Micah tek dizinin üzerine çöktü ve kalabalığın ortasında evlenme teklif etti." Gevşek bir saç telini parmağının etrafında döndürüyor.

"Bu senin hayalindeki evlenme teklifi değil miydi?" Ona çok geniş hissettiren bir gülümseme vererek soruyorum.

"Evet," diye fısıldıyor, anıların içinde kaybolmuş bir halde.

"Bu konuda övündüğümüzü hatırlıyorum. Dur tahmin edeyim. Gösteri ... *La Traviata* mıydı?" Alay ediyorum.

"Aslında hayır. *Romeo ve Juliet*'in bir yorumuydu" diye yanıtlıyor.

"Hmm. Bir trajedi," diye araya giriyor Asher, hiç eğlenmeden. Öne doğru eğilip kaşlarını çatarak Micah'yı açıkça yargılıyor. "Neden bu?"

O da onun peşinde. Onun tepkisi bunu hayal etmediğimin kanıtı.

"*Ona* olan sevgim sonsuz," diye yanıtlıyor Micah, bakışları bana doğru kayıyor. Tene çok yakın yanan bir alev gibi rahatsız edici ve tedirgin edici.

Gözlerimi hızla kaçırıyorum, bakışlarının ağırlığı altında tüylerim diken diken oluyor, tüm sinir uçlarım kaçmam için çılglık atıyor. Şarabımın kalanını yutuyorum ve kadehimi yeniden dolduruyorum,

Bu geceyi olumlu bir şekilde bitirmek için umutsuzca cesaret bulmaya çalışıyorum ama etrafımıza karanlık çöküyor.

"Bu özel günü kutlamak için mükemmel bir şişe şampanyam var," diyorum, sesim kendi beğenime göre biraz fazla neşeli. "Bu senin favorin, Harp."

Fransa'dan getirttiğim bademli şampanyadan bahsedince gözleri parlıyor. Sıvı altın gibi parlayan türden. Nişanımı kutlamak için bir şişe getirdim. Yine de sorun değil. Sadece ikimiz olduğumuzda ona söylemek için başka bir zaman bulurum.

"Hemen döneceğim," diyorum.

Heyecandan neredeyse koltuğunda zıplıyor.

Onu almak için mutfığa giriyorum, kalbim hem beklenti hem de korkuyla çarpıyor. Duygular arasında gidip geliyorum. Tam şişeye uzanırken, arkamdan sıcak bir vücut bana doğru bastırıyor. Güçlü kollar, kafamın içinde alarmlar çaldıran bir yakınlıkla belimi sarıyor.

Asher olmadığını fark ettiğimde donup kaldım.

"Micah kulağıma fısıldıyor, nefesi sıcak ve tehditkâr bir tonda, midemi bulandırıyor. "Neredeyse böyle oldu, değil mi? Onca yıl önce?"

Elleri karnımdan aşağıya doğru kayarken panik dolduruyor. Beni öyle boğucu bir şekilde kavıyor ki, far ışığına yakalanmış bir geyik gibi kendi derimin içinde hapsolmuş hissediyorum. Korku beni ele geçirirken etrafımdaki her şey bulanıklaşıyor. Aniden öne doğru itiliyorum ve arkamda Micah'nın homurtularını duyuyorum. Vücudum kilitleniyor ve çığlıklar zihnimde yankılanıyor ama asla dudaklarımdan öteye geçmiyorlar.

"Ne halt ettiğini sen?" Asher'ın sesi kaosu yarıyor.

Micah'yı nefesini kesecek kadar büyük bir güçle benden uzaklaştırıyor. Şampanya şişesi elimden kayıyor. Şişe zemine çarparak paramparça olurken zaman sanki yavaşlıyor. Bir çağlayanı cam kırıkları

Her yere saçılıyor, mutfağın loş ışığında tehlikeli bir şekilde parlıyor.

Asher'ın yumruğu Micah'nın yüzüne çarpıyor ve mide bulandırıcı bir çıtırtı kulaklarımda yankılanıyor. Onu tekrar tekrar yumrukluyor. Micah Asher'a dengesiz bir deli gibi sırtıyor, şiddetten etkilenmiyor. Sanki bundan besleniyor, bir parazit gibi bundan besleniyor.

"Ne yapıyorsun sen?" Harper çığlık atıyor, panik içinde ileri atılırken sesi boşluğu deliyor. Asher'ı Micah'dan uzaklaştırıyor ve hareketleri çılgınca, hatta umutsuzca.

"Üzerime geldi!" Micah beni işaret ediyor. Yüz ifadesi değişiyor ve bir kurban gibi davranıyor.

"Hayır! !"

Küstahlığı bir elektrik şoku gibi içime işliyor. Harper'ın kolunu tutup onu bu canavardan, gözleri kötülükle dolu bu korkunç adamdan uzaklaştırmaya çalışıyorum.

"Bırak beni Billie!" diye bağırarak elimden kurtuldu.

Eğiliyor, parmakları Micah'nın morarmış yüzüne değiyor. Gözlerinde ona duyduğu güven parlıyor. "Çok özür dilerim," diye teklif ediyor. "Hadi gidelim, bebeğim."

"Harp, onunla gitme. *Lütfen!*" Sesim çaresizlik içinde yükseliyor, çılgınca bir yalvarış. Ona tekrar uzanıyorum, onu sonsuza dek ondan uzaklaştırmak istiyorum.

"Dokunma bana Billie," diyor sertçe ve Micah'nın elini midemi bulandıran bir sadakatle tutuyor. "Bunu bizim için mahvedeceğini tahmin . Benim için asla mutlu olamazsın, değil mi?"

"Harper, lütfen." Gözyaşlarım yüzümden aşağı akıyor. "Ciddi olamazsın!"

Asher'a bakıyorum. Harper ve Micah'yı arka kapıdan çıkarken takip ederken öfkeden deliye dönmüş gözlerle bakıyor.

Asher Micah'ya avının kaçışını izleyen bir avcı gibi bakar.

Ve sonra bir yük treni gibi çarptı bana.

Dünyam milyonlarca parçaya bölünüyor, her bir anı derin yaralar açıyor.

"Onu yok edeceğim," diye yemin ediyor Asher dişlerini sıkarak. Sözü havada ağır ağır asılı dururken sesi tehlikelidir.

"En iyi arkadaşımı aldı." Dudağım titriyor.

Asher beni kollarına çekiyor, saçlarıma sokulurken beni sıkıca tutuyor, sanki beni acıdan, ihanetten korumaya çalışıyor.

"Bana onu hatırlayıp hatırlamadığımı sordu," diye fısıldadım.

"Neredeyse böyle oldu, değil mi?"

Hatıra, arızalı bir ampul gibi titriyor, uzak ama unutulmaz derecede tanıdık.

Zihnim gömdüğüm anılar arasında koşuşturuyor. Sis, berraklığın ortaya çıkmasına yetecek kadar dağılıyor.

"Konuş benimle prenses. Lütfen." Asher'in sesi acil ama yatıştırıcı.

"Sanırım eskiden beni takip ederdi." Kelimeler ben onları durduramadan , her hece hiç taşımak istemediğim bir ağırlığa sahip. "Yirmili yaşlarımda bir adam bana da aynı şeyi yapmıştı ama..." Korku tekrar üzerime çökerken sesim kesiliyor ve unutmayı tercih ettiğim anılar zihnime doluyor. "Onu kimseye tarif edemedim. Her şey çok hızlı oldu; çıplak ellerimle duman yakalamaya çalışmak gibiydi."

Asher beni daha sıkı tutuyor, hıçkırıklar cam gibi içimi yırtarken kolları bir kale gibi.

"Şşş. Sorun yok. Her şey yolunda. Güvendesin, aşkım." sakindi.

"Ash," diyorum nefes nefese kalışlarımda, panik boğazımı tırmalıyor, "o mesajların Josh'tan geldiğini sanmıyorum. Ya da Londra'daki çiçeklerden." farkına varmak iç burkucu, bir

Midemi bulandıran mide bulandırıcı bir bükölme. "Sanırım Micah'tan geldiler."

Bu düşünce damarlarımda buz gibi dolaşıyor. "Ve şimdi Harper onun elinde."

Gözlerinin içine bakıp cevap kalbim hızla çarpıyor. "Onca yıl önce, yaptıklarını birine anlatırsam sevdiğim şeyi çalmakla tehdit etti."

Sesinin hatırası tüylerimi diken ediyor. Yüzeyinin altında fokurdayan öfkeyi görebiliyorum. "Billie, çok üzgünüm. Seni korumalıydım-" "Bu senin hatan değil," diye fısıldıyorum.

Asher yüzümü ellerinin arasına alıyor, dokunuşu sıcacık, beni ele geçirmekle tehdit eden korkuya karşı beni sabitliyor.

"O yaz ben şehre dönerken sen Stanford'da kaldın."

Zihnim o zamana geri dönüyor. Harper polise gitmem için ısrar etmişti ama yüzü gölgeler içinde kaybolmuş birini nasıl tarif edebilirdim ki?

"Beynim her şeyi bloke etti. Tamamen unutmuştum."

"Seni seviyorum," diye fısıldıyor usulca, alnıma yumuşak öpücükler konduruyor, her biri beni hâlâ peşimi bırakmayan geçmişten koruyacağına dair küçük birer söz. "Bu senin hatan değil."

"Seni seviyorum," diyorum ağlayarak.

"Şşş." Yeni panik dalgaları beni vurduğunda, anılar dalgalar gibi üzerime çöktüğünde beni tekrar yatıştırıyor. "Sana dokunmaya hakkı yoktu, asla."

Sıkılmış dişlerinin arasından yemin ederken sesinde öfke kaynıyor, "Onu bulduğumda lanet parmaklarının her birini keseceğim."

"Harper'ı o adamdan uzaklaştırmalıyız. Onun için çok endişeleniyorum," diyorum kesik kesik nefes alarak.

Asher parmak eklemlerini kırıyor, gözleri çelik gibi bir kararlılıkla sertleşiyor. Çenesi sertleşti. tanıdığımdan beri hiç bu kadar sinirli görmemiştim.

"Sana yaptıklarının bedelini ödeyecek - geçmişte ve şimdi." Onun sözleri bir yemin.

Başımı salladım. "Ona zarar verecek Ash. Şu anda benden nefret etse bile Harper'ı kaybedemem."

En iyi arkadaşımın başına kötü bir şey gelme korkusu neredeyse dayanamayacağım kadar fazla.

"Siktir!" Hırıltısı vahşi, sessiz odada yankılanan ilkel bir ses. "Harper kendini neyin içine soktu?"

Asher fırını kapatır ve yemeği ocağın üstüne koyar.

"Hadi," diyor, elimi tutuyor ve beni bardağın ve dökülen şampanyanın etrafından dolaştırıyor.

"Nereye gidiyoruz?" Ben soruyorum.

Durdu ve yanaklarımdaki gözyaşlarını sildi. "Brody'yi bulmak için."

EPILOG

BRODY

karartılmış Dodge Charger'ın anahtarlarını avucumun içine kaydırıyor, soğuk metali tenimde hissediyorum. Yeni cilalanmış boya parıltılar gibi a meydan okuma. As bir adrenalin bağımlısı olarak, bu klasik kaslı arabayı onun adımları boyunca.

"Özür dilerim Easton," diyorum kameraya el sallayarak, Weston sayesinde şu anda telefonuna erişimi olmadığını bilerek. "Onunla ben ilgileneneğim."

Deri koltuğa gömülüyorum, sıkıca tutuyorum, tutuşumda isyan hissediyorum. Motoru çalıştırıyorum ve kükreyerek canlanıyor. Gümbürtü kemiklerimi titretiyor ve dudaklarıma bir sırtma dokunuyor çünkü bu lanet olası kulaklarıma müzik gibi geliyor.

Devir çeviriyorum, parmak uçlarımda altındaki ham enerjiyi hissediyorum, kalkış yapmadan önce motorun ısınmasına izin veriyorum.

İşte bu tam da arzuladığım türden bir kaos. Onu bulduğumda Harper'a teşekkür etmeliyim.

Debriyaja hızlıca basarak birinci vitese takıyorum. Uzaklaşıyorum, otomatik garaj kapısı yükseliyor ve cadde açılıyor. Otoparktan çıkarken lastikler çığlık atıyor, elimi orta parmağımı yakarak camdan dışarı sarkıtıyorum. Ardımda lastik ve duman bırakıyorum. Tek pişmanlığım sevgili kuzenimin o videonun tekrarını izlediğinde verdiği tepkiyi görememek.

Dikiz aynasına bir göz atıyorum ve beni takip eden biri var mı diye tarıyorum. Arka koltukta iki spor çantam var. Biri kıyafetlerle tıka basa dolu; diğeri ise silah ve cephane ile. Bu oyunda asla çok dikkatli olamam.

Şu anda bela arıyorum ve H- A-R-P-E-R diye yazılıyor.

Gülümsemesini şimdiden hayal edebiliyorum, benden daha çok şey bildiğini söyleyen o küçük ukala sırıtışını.

Ama yapmıyor. Bu sefer değil. Micah konusu olduğunda değil. Ya da umutsuzca ihtiyacı olan şey.

Şehrin dışına çıktığımda, açık yol önümde uzanıyor. Direksiyonu biraz daha sıkı kavıyorum, hızlandıkça gücün arttığını hissediyorum. Parlayan ışıklar kayboluyor ve karanlığa doğru sürüyorum.

Harper kaçabilir ama saklanamaz. Benden değil. Her zaman yaptığım gibi onu bulacağım.

**Brody ve Harper'ın hikayesine
BODYGUARD DURUMU'nda devam edin**

<https://books2read.com/thebodyguardsituation>

**Daha fazla Asher & Billie'ye mi ihtiyacınız var?
Onları içeren özel bir bonus sahneyi buradan indirin:**

<https://bit.ly/theboss-situation>

LYRA'DAN DAHA FAZLA MI İSTİYORSUN?

Milyarder Durum Serisi

Eş Durumu Arkadaş

Durumu Patron

Durumu

Koruma Durumu İlişki

Durumu Hokey Durumu

Güz İstiyorum (bu dünya ile bağlantı kurar)

Valentine Texas Serisi

Bless Your Heart Spill

the Sweet Tea Butter

My Biscuit Smooth as

Whiskey Fixing to be

Mine Hold Your

Horses

Çok Neşeli **Serisi** Çok

Neşeli Bir Hata Çok

Neşeli Bir Dadı Çok

Neşeli Bir Düşman

Her kitap tek başına okunabilir, ancak tam bir Lyra Parish deneyimi için serinin 1. kitabından başlayın çünkü birbirleriyle bağlantılılar.

İLETİŞİMDE KALIN

Lyra Parish ile ilgili her şeyden haberdar olmak ister misiniz? Bültenine katılın! Kapak tanıtımlarına, tanıtımlara ve çekilişlere özel erişim elde edeceksiniz.

lyraparish.com/newsletter

Sosyal medyada arkadaş olalım:

TikTok♥Instagram♥Facebook

@lyraparish her yerde

Lyra Parish mı arıyorsunuz?

Facebook'ta Lyra Parish'in Okuyucu Salonu'na katılın:

<https://bit.ly/lyrareadergroup> _

TEŞEKKÜRLER

Rastgele bir romanı elime aldığımda ilk olarak teşekkür bölümüne bakarım. Yazarın yolculuğunda kimin bu kadar önemli olduğunu bilmek isterim ki sayfalarda her zaman anılmaları gerektiğini düşünsünler. Şu anda okuduğunuz bu sözcükler *her zaman* bu kitapla birlikte yaşayacak ve ben bunu çok özel buluyorum.

Ne olursa olsun beni desteklemeye devam eden okurlarıma minnettarım. Bazıları kitaplarımı neden sevdiklerini açıklamakta zorlanıyor. Bu bir titreşim. Bir deneyim. Bu, güzel bir yerin fotoğrafını çekip bir arkadaşına göstermek gibi bir şey; orayı bizzat yaşamadıkça tüm deneyimi elde edemeyeceklerini biliyorlar. Tarif etmek ya da birine göstermek karşılaştırılmaz. Birçoğunuz kitaplarımı *anlıyorsunuz*, yani GERÇEKTEN anlıyorsunuz. Sayfalardaki büyüyü hissediyorsunuz. Ve bu sizi çok özel kılıyor.

Burada olduğunuz için teşekkür ederim. Sözlerimi okuduğunuz için teşekkür ederim. Beni desteklediğiniz ve ilerlemeye devam etmem için cesaretlendirdiğiniz için teşekkür ederim. Nazik mesajlarınız, heyecan verici e-postalarınız ve sosyal medyadaki etiketleriniz için teşekkür ederim. Size asla ama asla yeterince teşekkür edemeyeceğim. Bunun gerçek olduğundan emin olmak için sık sık kendimi çimdiklemek zorunda kalıyorum. Eğer değilse, istemiyorum.

Sevgili asistanlarım Erica Rogers ve Kate Kelly'ye çok teşekkür ederim. İkiniz hayatımı çok kolaylaştırıyorsunuz ve size bayılıyorum! RÜYA EKİBİMİN bir parçası olduğunuz için teşekkür ederim! Umarım hepiniz kırmızı halı galamızı için hazırlanıyorsunuzdur. ✨

Bookinit'e teşekkür ederim! Designs'a (Talina & Anthony) bu kapakları benim için yarattıkları için teşekkür ederim! Editörüm Jovana Shirley'e çok nazik ve yardımcı olduğu için teşekkür ederim. Teşekkür ederim

Düzeltilmenim Marla Espinosa. Beta bish'lere (Brittany, Mindy, Lakshmi ve Thorunn) çok teşekkürler. Lak'ın Asher'ı sahiplendiğine eminim. Bunu buraya yazmam için beni zorladı. LOL! Dördünüz, ARCS'leri göndermeden önce her zaman kendimi çok daha iyi hissetmemi sağlıyorsunuz. Sözlerimi sevdiğiniz için teşekkür ederim. Bu çılgın programda yayınlamama yardımcı olmak için bir ekip gerekiyor ve herkesin yardımı için sonsuza dek minnettarım!

ARC okuyucularıma ve tüm bookfluencer'çok teşekkür ederim! Kapak tanıtımlarında her zaman yardımcı olmaya heveslisiniz ve çoğu kitabı sürpriz bir şekilde yayınladığımda bile haberi yaymak için heyecanlanıyorsunuz. Teşekkür ederim, teşekkür ederim! Umarım bunu benim için yaptığınız kadar sizin için de eğlenceli hale getiririm. Mwah! Çok minnettarım.

Ve her zaman olduğu gibi, kocam Will'e (Deepskydude) büyük bir teşekkür. Vay canına, bazen yıllar önce yazmaya başladığım ve bu yazarlık işini yapıp yapamayacağımı gerçekten bilmediğim zamanları düşünüyorum. Yanarak yok oluşumu ve küllerimden doğuşumu izleyen tek kişi sensin. Her zaman burada olduğun için teşekkür ederim. Seni seviyorum!

LYRA PARISH HAKKINDA

Lyra Parish, Hallmark tarzı baharatlı romanlar yazmaya takıntılı umutsuz bir romantiktir. Kurgusal dünyalara dalmadığı zamanlarda, onu kocasıyla Vanlifer gibi davranırken ve balkabağıyla selfie çekerken bulabilirsiniz. Lyra buzlu kahveyi, memleri, otantik insanları ve en iyi hayatını yaşamayı seviyor. The Seymour Agency'de Lesley Sabga tarafından temsil edilmektedir.

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

